SON ÇAĞRI

KUR'AN

Çok Seven ve Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla

Çeviren

Prof. Dr. Salih Akdemir

ANKARA OKULU

Düzelti: Rukiye Esra Akdemir/Tabakçılar
Dizgi, kapak, iç düzen: Ankara Dizgi Evi
Baskı, kapak baskısı, cilt: Özkan Matbaacılık
Birinci basım: Mart 2004
İkinci basım: Aralık 2009

ISBN 978 - 975 - 8190 - 76 - 8

Ankara Okulu Yayınları
İstanbul Cad. İstanbul Çarşısı 48/81 Ulus/Ankara
Tel/Faks: (0312) 341 06 90
web: www.ankaraokulu.com
e-mail: ankaraokulu@ankaraokulu.com

Beni İlahiyat alanına yönlendiren,
canımdan çok sevdiğim babam
Hacı Akdemir'in aziz hatırasına...
1920-17-10-2001

İÇİNDEKİLER

SÛRELERİN ALFABETİK FİHRİSTİ

SÛRELERİN NÜZUL SIRASINA GÖRE FİHRİSTİ

ÖNSÖZ

Kur'an-ı Kerim'i çevirmek üzere dört yılı aşkın bir süreden beri sürdürdüğümüz çalışmalar, Allah'a sonsuz şükürler olsun ki, sonuçlanmış bulunmaktadır. Çeviriye başladığımız 1999 yılında, Ankara Okulu Yayınevinin değerli yetkilileri, çok değerli öğrencilerim, Lütfi Sever ve Hasan Erdoğan, bizden, Kur'an ile ilgili olarak beş ayrı çalışma ve araştırma istemişlerdi:

1. Kur'an-ı Kerim'in Çevirisi;
2. Kur'an-ı Kerim'in Dipnotlu Yorumu;
3. Kur'an-ı Kerim'in Geleneksel Yorumu;
4. Kur'an-ı Kerim'in Fihristi;
5. Kur'an Sözlüğü.

Bu beşli çalışma ve araştırma konularından, bize göre en zor olanını, Giriş bölümünde, açıkladığımız yöntem doğrultusunda gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Bu araştırmamızı, en kısa zamanda Dipnotlu Kur'an Yorumumuz izleyecektir. Bu araştırmamız, özellikle, Tefsir alanında uzmanlaşmış olanların ya da Kur'an'ın belli konularında doyurucu yorumları arayanların beklentilerini karşılamayı amaçlamaktadır. Kur'an-ı Kerim'in Geleneksel Yorumu ise, Kur'an'ı baştan sona incelemeyi ve bu alanda derinleşmeyi arzulayan araştırmacılar ile bu konulara ilgi duyan okurları bilgilendirmeyi amaçlamaktadır. Kur'an Fihristi ise, daha önceki fihristlerden, Eski ve Yeni Ahit'i göz önünde bulundurması bakımından ayrılmaktadır. Nihayet, Kur'an Sözlüğü, Kur'an'ın indiği dönemdeki Arap dilini tespit etmeyi amaçlamaktadır. Giriş bölümünde de açık bir şekilde açıkladığımız üzere, elimizdeki mevcut Arapça sözlükler, yeni ya da eski olsunlar, bize, Peygamber zamanındaki Arap dilini vermekten uzak bulunmaktadır. Hâlihazırda ne Batı'da ne de İslam aleminde böyle bir sözlüğün hazırlanması yönünde, bildiğimiz kadarıyla hiçbir bilimsel faaliyet bulunmamaktadır. Biz, bu sözlüğü hazırlarken Sami dillerinden yararlanacağız. Araştırma sonuçlandığında bu alandaki boşluk giderilmiş olacaktır. Bu yöndeki araştırmalarımız devam etmektedir. Temennimiz bu araştırmalarımızın bir an önce sonuçlanmasıdır.

Çevirimizin her türlü eleştiriye açık olduğunu özellikle belirtmek isteriz. Amaç, Kur'an'ı okura en doğru bir biçimde sunmaktır. Biz bu amacı gerçekleştirmek için, çok büyük çaba harcadık. Ancak insanoğlu hatadan ırak değildir. Bu yüzden çeviride hatalara düşmüş olabiliriz. Bize bildirildiği takdirde düzeltmeye hazırız. Yapılacak eleştirilere şimdiden teşekkür ediyoruz.

Çevirinin hatasız bir biçimde okura sunulmasını sağlayan Ankara Okulu yetkililerine, özellikle Lütfi Sever'e, Hasan Erdoğan'a ve Zeynep Özger'e şükran duygularımı ifade etmeyi burada yerine getirilmesi gerekli olan bir görev telakki etmekteyiz. Yine çeviriyi büyük bir dikkatle gözden geçiren ve gerekli düzeltmeleri yapan Edebiyat öğretmeni Rukiye Esra Akdemir/Tabakçılar'a da burada teşekkürlerimizi sunarız.

Temennimiz, Türkçe çevirinin, Kur'an'ın anlaşılmasına katkıda bulunmasıdır. Bu konuda başarılı olmayı umuyoruz. Kur'an'ın anlaşılmasına, bir nebze de olsa katkıda bulunduysak, kendimizi mutlu addederiz.

Salih Akdemir
Ankara 30-10-2003

İKİNCİ BASKIYA ÖNSÖZ

Küreselleşen dünyada özellikle doğa bilimleri ve iletişim konusunda gerçekleştirilenler gerçekten de baş döndürücüdür. Bununla birlikte aynı şeyleri değerler konusunda söyleyemiyoruz. Değerler, önemini yitirdiği için, dünyamız küresel boyutta bir felaketin eşiğine gelmiştir. Değerleri dışlayan bir anlayışla doğaya yaklaşan insan, onunla uyum içinde yaşayacağı yerde, onu yok etmek için adeta özel bir çaba harcamaktadır. Sonuçlar ortadadır: Yanlış üretim modelleri ve teknolojileri yüzünden üzerinde yaşadığımız yerküresi ısınmaya başlamıştır. Isınma ise küresel bir felaketin en büyük habercisidir. Genetiği değiştirilmiş ürünler ise, insanın, üretimi arttırma adına kendi sonunu hazırlama çabalarının en yeni ve en son halkalarında biridir. Yüce Yaratıcımız, Son Çağrı'sında, on dört asrı aşkın bir süredir, başımıza gelecek felaketleri bize düşündürücü bir biçimde haber vermektedir:

Karada ve denizde bozulma, insanların kendi elleriyle yapmış olduklarından dolayı, ortaya çıkmıştır. İşte Biz, (bir daha aynı hatalara) dönme(me)leri için, onlara, yapmış olduklarından bir kısmının (acı sonuçlarını) tattıracağız![1]

O (şeytan Allah'a şöyle) demişti: "Ant olsun ki, kullarından belli bir pay alacağım: Onları saptıracağım, umutlandıracağım, onlara, hayvanların kulaklarını yarmalarını, Allah'ın yaratma (düzenini) değiştirmelerini fısıldayacağım." O halde, kim, Allah dışında şeytanı dost edinecek olursa, (şunu çok iyi bilsin ki,) o, apaçık bir ziyandadır. Şeytan onlara vaatte bulunur ve umutlandırır; ama şeytanın onlara vaat ettikleri, aldatmacadan başka bir şey değildir. Çünkü onlar, varacakları yer Cehennem olacak olanlardır ve oradan da (asla) kaçıp kurtulma imkanı bulamayacaklardır.[2]

Açıkça görülmektedir ki, doğayı bozan, insanoğlunun bizzat kendi elleriyle yapmış olduklarından başka bir şey değildir. Genler ile oynama Yüce Yaratıcının doğaya koymuş olduğu yaratma düzenini, başka bir deyişle, ilahî ahengi bozma girişimi değil midir? Burada çok güçlü bir biçimde vurgulamamız gereken bir gerçek varsa o da şudur: *Aynı hatalara bir daha düşmememiz için Yüce Yaratıcımız, ilahî dengede neden olduğumuz olumsuzlukların sonuçlarını bize ağır bir biçimde ödetecektir.* Şu halde yegane kurtuluş, ilahî iradeye uymaktan geçer. İşte bu bağlamda Son Çağrı dahil olmak üzere, değerleri ön plana çıkaran bütün ilahî kitaplar, bilgelikler ve öğretiler, içine düştüğümüz krizden çıkma konusunda bize en değerli katkıyı sağlayacaktır. Çünkü karşı karşıya kaldığımız sorun bellidir: Doğa ile yani, ilahî düzen ile uyum halinde[3] yaşamak ya da yaratılıştaki ilahî dengeyi bozmamızı isteyen Şeytan'ın fısıl-

1 30 er-Rûm, 41.
2 4 en-Nisâ, 121.
3 55 er-Rahmân, 7-9: *O, göğü yükseltmiş ve (sizin de) ölçüde sınırı aşmamanız için, (her şeye) ölçü koymuştur. O halde ölçüyü adil bir biçimde gerçekleştirin ve onda eksiklik yapmayın!*

tılarına kulak vermek ve böylece kendi yıkımımızı bizzat kendi ellerimiz ile gerçekleştirmek için Şeytan'ın egemenliğine girmek. Aslında seçim bellidir. Bununla birlikte Şeytan, insanları yanıltmak için onlara, değerlerin korunacağı konusunda sözler verecek ve böylece mutlu bir gelecek hayali konusunda onları umutlandıracaktır. Bununla birlikte, Son Çağrı'nın da güçlü bir biçimde vurguladığı üzere, *Şeytan onlara vaatte bulunur ve umutlandırır; ama şeytanın onlara vaat ettikleri, aldatmacadan başka bir şey değildir.*

İlahî öğretiler, kurtuluş konusunda, en güvenilir yolları sunmaktadır. Bu durum, son zamanlarda araştırmacıların onlar üzerinde yoğunlaşmalarına yol açmıştır. Anlama sorunu, geçmişte olduğu gibi günümüzde de en önemli sorunlardan birini oluşturmaktadır. Özellikle kutsal kitaplar söz konusu olduğunda sorun daha da bir önem kazanmaktadır. Son Çağrı'nın ikinci baskısı, uzun bir aradan sonra, okuru ile yine bir araya gelmenin derin özlemini ve mutluluğunu yaşayacaktır. Üzülerek ifade edelim ki, Kur'an çevirileri konusunda yaşanan en önemli sorunlardan biri yöntem, daha doğrusu yöntemsizlik sorunudur. Bu durum, bütün dünya dillerindeki Kur'an çevirileri için söz konusudur. Yöntemsizlik, anlama konusunu doğrudan etkilemektedir. Şu halde Kur'an çevirileri, yöntemli olmak durumundadırlar. Bu nedenle, ikinci baskının Giriş'inde yöntem konusuna özel bir ağırlık vermiş bulunuyoruz. Konu, giriş çerçevesinde ele alındığı için, kapsamlı olunmaya çalışılmasına rağmen yine de eksik kalacaktır. Bu yüzden, burada okurumuza, uzun yıllar üzerinde çalıştığımız Kur'an'ı anlama ile ilgili iki çalışmamızı yakında yayınlayacağımızı belirtmek isteriz. Bu araştırmalardan ilkinin başlığı "*Çeviribilim ve Kur'an Çevirileri*", diğerinin ise "*Kur'an Semantiği*"dir. Kur'an semantiği ile ilgili olan araştırmamız, gerçekleştirmeyi amaçladığımız Kur'an Sözlüğü çalışmamız için gerekli olan art süremli semantik inceleme yöntemimizi ve Hz. Peygamber dönemi ile ilgili bazı fiil kökleri için gerçekleştirmeye çalıştığımız sözlük denemelerimizi içerecektir.

Bu vesile ile Son Çağrı'yı okurları ile yeniden buluşturmak için özel çaba harcayan Ankara Okulu'nun değerli yetkilileri Lütfi Sever'e, Hasan Erdoğan'a, çeviriyi okura en doğru bir biçimde sunmak için çabalarını esirgemeyen Zeynep Özger'e en içten teşekkürlerimi ve saygılarımı sunarım. Ayrıca çeviriyi büyük bir dikkat ile gözden geçiren ve gerekli düzeltmeleri yapan Türk Dili Edebiyatı öğretmeni Rukiye Esra Akdemir/Tabakçılar'a da en içten teşekkürlerimi ve saygılarımı sunarım. Amaç Son Çağrı'yı, İlahî Mesaj'ı, okurlara doğru bir biçimde ulaştırabilmektir. Bu konuda bir nebze de olsa başarılı oldu isek, kendimizi mutlu addederiz. Başarı sadece Allah'tandır.

Salih Akdemir
Ankara 07-11-2009

GİRİŞ

Genel Düşünceler

Kur'an-ı Kerim, kıyamete dek yol gösterici vasfını sürdürecek olan son ilahî kitaptır. Bu bakımdan, onun doğru anlaşılması çok büyük bir önem arz etmektedir. Ancak onu doğru olarak anlama sorunu geçmişte olduğu gibi bugün de en önemli sorunlardan biri olarak karşımızda durmaya devam etmektedir. Son zamanlarda, özellikle Batıda dilbilim ve hermenötik alanında gerçekleştirilen araştırmalar, anlama sorununun ne denli karmaşık bir sorun olduğunu açıkça gözler önüne sermektedir. Dinî metinleri anlama söz konusu olduğunda, sorunun daha da ağırlaşacağı açıktır; çünkü söz konusu metinler ile aramızda anlam değişmelerine yol açan çok uzun bir zaman uçurumu vardır. Dilbilimciler, genel olarak, anlamı, anlam değişmeleri açısından ele alma eğilimindedirler. Bu yüzden onlar, Saussure'nin izinden giderek, art süremli (*diachronic*) semantik ve eş süremli (*synchronic*) semantik ayırımını benimsemiş bulunmaktadırlar. Art süremli semantik, dilin zaman içinde geçirmiş olduğu değişiklikleri inceler. Eş süremli semantik ise, dilin şu andaki durumunu ya da belli bir zaman dilimi içindeki konumunu belirler. Anlamı belirleme konusunda hangi yöntemin daha uygun olacağı sorunu, araştırma konusuna bağlıdır. Özellikle dini metinlerin anlaşılması söz konusu olduğunda, Arap dilindeki köklerdeki asıl kök anlamların belirlenmesi için, art süremli bir semantik araştırmanın yapılması kaçınılmazdır. Bununla birlikte, dilin, Kur'an'ın indiği dönemde kazanmış olduğu yeni anlamların ortaya konması bakımından da eş süremli bir semantik inceleme kaçınılmazdır. Değerli araştırmacı, Dücane Cündioğlu, konumuzla ilgili çok çarpıcı tespitlerde bulunmaktadır:

> Modern lenguistiğin dili bir dizge, bir sistem olarak görüp onu 'toplumsal bir olgu' olarak ele aldığı ve bu doğrultuda dili tarihsel semantiğin bir konusu haline getirerek art süremli (dikey) bir tarzda incelediği bilinmektedir. Nitekim bir dilin sözcük hazinesinin, o dili konuşan toplumun çeşitli açılardan (msl. *sosyal, siyasî, iktisadî* ve *kültürel* hadiseler münasebetiyle) yaşadığı değişikliklere paralel olarak değişmesi, bu yüzden de toplumun sahip olduğu sözcük hazinesini tespit etmek için *art süremli ve eş süremli çalışmaların birlikte yapılması, modern dilbilimcilerce vazgeçilmez bir görev addedilmektedir.*
>
> Dilin *toplumsal* ve *tarihsel* bir nitelik taşıdığı söylendiğinde, dil, belli bir toplumun üyeleri tarafından tarihin belli bir evresinde akt edilmiş bir uylaşıma indirgenmiş olamaz. Bilakis dil, sürekli *yinelenen/yenilenen* dilsel sözleşmelerin bir nevi kataloğudur; belki zamana değil ama, *belli bir zamana* iktiranının olmayışı da esasen dilin sahip olduğu sözcük hazinesi; dilin, dillerin sözü edilen bu özelliği nedeniyle *statik* bir okumanın konusu olamayacağından, kronolojik değişime duyarlı olmayan genel lügatler (sözlükler), o dilde ortaya çıkmış bir metni anlamada, *tek başlarına* okura bir yarar sağlayamazlar. Bunun mümkün olabilmesi için, lügatlerin, ihtiva ettikleri sözcüklerin anlamlarını sıralarken sözcüklerin anlamlarını *etkileyen, değiştiren*, hatta *belirleyen* tarihsel koşulları dikkate almaları ve sözcüklerin farklı dönemlerde farklı anlamlar taşıdıkları hakikatine binaen de bu farklılıklara özenle işaret etmeleri gerekmektedir. Aksi taktirde anlam ala-

nı genişler, anlam alanı genişledikçe, sözcükler *belli bir yere* gönderide bulunamazlar; sözcükler *belli bir yere* gönderide bulunamadıklarında ise, hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki, o sözcükler artık *hiçbir yere* gönderide bulunamazlar.[1]

Şu halde anlamanın gerçekleşebilmesi için, sözcüklerin *belli yerlere* göndermede bulunmaları gerekir. Bunun için de öncelikle yapılması gereken, sözcüklerin, zaman içerisinde uğradıkları anlam değişikliklerini belirlemektir.

Kur'an-ı Kerim, 610 ila 622 yıllarında Arap Yarımadası'nda inmiş olan ilahî bir kitaptır. Ama o, ilahî bir kitap olmasının yanında Arap dilinde yazılmış olan bir kitaptır. Arap dili de, diğer bütün diller gibi, geçmişten günümüze dek, çeşitli nedenlerin etkisinde kalarak anlam konusunda birçok değişikliğe uğramıştır ve uğramaya da devam edecektir. Nitekim Kur'an, inmesiyle birlikte, Arapça sözcüklere daha önce taşımadıkları yeni anlamlar yüklemiştir. Kur'an, aradan çok fazla bir zaman geçmeden, insanlığın tanımış olduğu en büyük uygarlıklardan birini gerçekleştirmiştir. Bu dönemde de sözcükler, yeniden anlam değişikliklerine uğramıştır.

Burada önemle vurgulanması gereken husus şudur: Kur'an Arap dilinde inmiş ilahî bir kitaptır. Ama hangi Arap dilinde inmiştir? Hiç kuşkusuz ki, Hz. Peygamber (as) zamanındaki Arap dilinde inmiştir. Bu gerçeğin hiçbir zaman göz ardı edilmemesi gerekir. Yine burada çok önemli bir sorun gündeme gelmektedir. Arap dili, sürekli bir değişim içinde olduğuna göre, bu durumda, Kur'an'ı Hz Peygamber'in ve onun güzide sahabesinin anladığı gibi anlama imkanımız var mıdır? Hayatî bir önem taşıyan bu soruya verilecek cevap, ne yazık ki, olumsuzdur; *çünkü elimizdeki Arapça sözlükler, bu amacı gerçekleştirmekten uzaktır. Üzücü olan, şu ana kadar İslam dünyasında bu boşluğu dolduracak hiçbir çalışmanın yapılamamış olmasıdır. Ama daha da üzücü olan, birkaç araştırmacı dışında böyle bir sorunun varlığından haberdar bile olunamamasıdır.*

Soruna ilk defa dikkatleri çeken, Mısırlı büyük tefsir alimi Emin el-Hulî olmuştur. el-Hulî, bu sorunu, tefsir konusundaki yeni yöntemini açıklarken ele almıştır. Ona göre, müfessirler, Kur'an'ın açıklanmasında yetersiz kalmışlardır; çünkü onu, her şeyden önce bir hidayet rehberi olarak görmüşlerdir. Ancak, asıl amacın, hedefin bu olmadığını vurgulayan el-Hulî, bu yaklaşımı şöyle eleştirmektedir:

> Fakat bu hedef hakkında, şöyle bir yorumda bulunmamız da aşırı bir görüş olarak kabul edilmemelidir. *Şüphesiz ki, bu hedef, tefsirden murat edilen ilk hedef olmadığı gibi, öncelikle ilgilenilen ve gaye ittihaz edinilen bir hedef de değildir. Bilakis, bütün bunlardan önce, onları aşan bir gaye ve daha uzun boyutlu bir maksat vardır ki, bütün bu hedefler ondan kaynaklanır ve diğer muhtelif hedefler onun üzerine kurulur. Böyle olunca, diğer herhangi bir gayeyi gerçekleştirmeden önce, asıl bu hedefin hakkını vermek gerekir. O diğer hedefler, ilmî yahut dinî ve yahut da dünyevî olsun bu böyle yapılmalıdır...*
>
> Bu öncelikli hedef ve uzun boyutlu gaye ise, Kur'an'a, onun Arapça'nın en büyük kitabı oluşu ve Arapça'daki büyük edebî tesiri yönünden bakmaktır. Çünkü Kur'an, Arapça'yı ebedileştiren, varlığını koruyan, kendini de onunla birlikte edebileştiren ve Arapça'nın medarı iftiharı ve kültür mirasının süsü olan bir kitaptır.[2]

1 Dücane Cündioğlu, *Kur'an Çevirilerinin Dünyası*, İstanbul 1999, ss. 57-58.
2 Emin el-Hûlî, *Kur'an Tefsirinde Yeni Bir Metod*, Çev: Mevlüt Güngör, Ankara 2001, 2. b., ss. 73-74.

Emin el-Hûlî'nin, Kur'an'ın dil yönünü ön plana çıkarması son derece önemlidir. Ancak, biz, Kur'an'ın öncelikle asıl gayesinin insanları hidayete kavuşturmak, doğru yola ulaştırmak olduğu konusunda hiçbir kuşku duymamaktayız. Elbette ki, Kur'an, Arap dilinin en büyük eseridir ve mesajı doğru anlayabilmek için dil son derece önemlidir. Ama dil, ne kadar güçlü olursa olsun, amacı, Kur'an'ın asıl amacını gerçekleştirmektir: *İnsanları doğru yola ulaştırmak...* Bununla birlikte biz, yine de el-Hûlî'nin dile vurgu yapmasını son derece olumlu bulduğumuzu ifade etmek isteriz; çünkü Arap dili gerektiği gibi bilinmeden, Kur'an'ın mesajını anlamak asla mümkün değildir. Sonuç olarak, ona göre:

> Gerçek tefsir, programı doğru, her bakımdan eksiksiz ve planlaması uyumlu edebî bir araştırma ve inceleme demektir. Ve bugün tefsirin asıl hedefi sadece ve sadece edebî olmalıdır. Bunun ötesinde herhangi bir maksat ve değerlendirmeden asla etkilenmemelidir. Çünkü bundan başka arzu edilen her türlü hedefin gerçekleşmesi, öncelikle buna bağlıdır... İşte bizim bugün tefsire bakışımız ve ondan kastımız da budur.[3]

Açıkça görüleceği üzere, el-Hûlî, gerçek bir tefsirin, ancak edebî bir tefsir olacağını vurgulamaktadır. Kur'an'ın edebî yönden tefsiri yapıldıktan sonradır ki, onun, inanç, hukuk, ahlak vb. konularda yorumuna geçilebilir. Ancak edebî tefsirin, Kur'an'ı parça parça değil, konulara göre ele alması gerekir.

Emin el-Hûlî'ye göre, edebî tefsir yönteminde en önemli konu, Kur'an'daki sözcüklerin anlamlarının belirlenmesidir. Araştırmacının bu sırada, kelimelerin manalarının zaman içinde gösterdiği değişmeleri göz önünde bulundurması gerekir; çünkü amaç, Kur'an'ı Hz. Peygamber'in (as) ve onun güzide ashabının (ra) anladığı gibi anlamaya çalışmaktır. Bu yüzden araştırmacının, bu kelimelerin ilk olarak ortaya çıktıkları sırada ve onların ilk okuyucusu olan Resûlullah (as) tarafından okunduğunda, onun etrafında bulunan kimselerin onlardan ne anladıklarını tespit etmeye bilhassa dikkat etmesi gerekir. Kur'an kelimelerinin manalarının anlaşılmasında birinci esas bu olunca, mevcut lügatlerimiz de bu işe kolaylık sağlayıcı ve yardım edici bir durumda olmadıklarına göre, bu zor şartlar altında, kim bu sahada çalışmayı göze alabilir? Nitekim, bu sahada sahip olduğumuz en büyük lügatlerden, İbn Manzûr el-Mısrî'nin *Lisânu'l-Arab*'ı bile, çağdaş lügatçilerin dediği gibi, zaman itibariyle birbirine uygunluk arz etmeyen bilgilerin bir araya getirilmesiyle yazılmış olan bir eserdir. Bu sebeple, eserde, birbirlerinden birkaç asır farklı devirde yaşamış olan kimselerin metinleri yan yana zikredilmiştir. Mesela, dördüncü hicri asrın başlarında yaşamış olan İbn Dureyd (ö. h. 321) ile hicrî yedinci asrın başlarında yaşamış olan İbnu'l-Esîr (ö. h. 606) yan yana zikredilerek, birincinin dille ilgili sözleri ile, ikincinin dinî sözleri mecz edilmeye çalışılmıştır. Yine mesela, *el-Kâmûsu'l-Muhît* bildiğimiz gibi, birbiriyle uyumlu olmayan, ayrı ayrı ve birbirine zıt kültürlere ait bilgilerin bir özetidir...

> Görüldüğü gibi, lafızların zaman içinde gösterdikleri değişiklikler konusunda, sabit olan bu gerçeğin tahkik edilmesi için, lügatlerimiz, hiçbir surette yardımcı olacak bir halde değildirler... Bu durumda, bir Kur'an müfessirinin önünde, Kur'an kelimelerinin birisi-

3 Age., s. 77.

nin ilk manasını öğrenmek istediği zaman, bunun için, bizzat kendisinin bir araştırma yapmasından başka bir çare yoktur.[4]

Emin el-Hûlî'nin ortaya koymuş olduğu bu gerçek düşündürücü olduğu kadar dehşet vericidir de. Düşündürücüdür; çünkü Kur'an'ı anlamama söz konusudur. Dehşet vericidir; çünkü Kur'an'ı Hz. Peygamber (as)'in anladığı gibi anlamak için elimizde başvurabileceğimiz güvenilir hiçbir kaynak bulunmamaktadır. Burada birçok kimse, el-Hûlî'nin tespitini abartılı bulabilir. Ancak biz, onun bu tespitine yürekten katılmaktayız. Yine burada üzerinde yine ısrarla durulması gereken bir başka husus da el-Hûlî'nin sorunu çözme konusunda sunmuş olduğu çözüm yolunun son derece yetersizliğidir. Kur'an'ı yorumlayan araştırmacı, kaynaklar hiçbir şekilde kendine yardımcı olmadığı için, gerçek anlamı bulmak için sadece bireysel araştırmalarına dayanmak zorunda kalacaktır.[5] Emin el-Hûlî'nin bu görüşüne, Arap dilbilimcileri de katılmaktadırlar.[6] Onlara göre de elimizdeki, sözlükler, Kur'an'ın indiği dönemdeki Arap dilini verememektedir. Ancak onların da çözüm konusundaki önerileri o dönemle ilgili metin okumalarını önermekten öte gitmemektedir. Kur'an'ı Hz. Peygamber'in anladığı gibi anlayabilmek için, bu öneriler, pek fazla bir anlam ifade etmemektedir. İşte bu bağlamda karşılaştırmalı Sami dilleri araştırmaları, bize Arap dilindeki köklerde meydana gelen anlam değişmelerinin belirlenmesinde çok önemli bir katkı sağlayabilir; çünkü Sami dilleri, Arapça'dan çıkmış olan dillerdir. Ancak Arap dili ile ilgili olarak elimizde, birkaç kitabede yer alan birkaç belge dışında Kur'an'dan başka yazılı belge yoktur. Oysa Akkadca belgeler M. Ö. 2600 yıllarına kadar uzanabilmektedir. Başta Akkadca, İbranice, Aramice ve Habeşçe olmak üzere, bütün bu Sami dilleri, bize, Arapça'da zamanla kaybolmuş olan asıl kök anlamlarının belirlenmesinde çok önemli katkı sağlayabilir. Biz bu amaçla, fakültemizde, yüksek lisans ve doktora öğrencilerimizi görevlendirmiş bulunuyoruz. Şu ana kadar, "EMR[7]", "KRE[8]", "ŞHD[9]", "ABD[10]","VSY[11]" ve "BRK, SBH, KDS[12]" kökleri ile "ÂLEM[13]" ve "HAK[14]" sözcükleri ile ilgili Eski Ahid'de, İncillerde ve Kur'an'da yürütülen art süremli semantik çalışmalar

4 *Age.*, ss. 93-95.
5 *Age.*, s. 95.
6 İbrahim, Enis, *Delâletü'l-Elfâz*, 1992 Kâhire, ss. 248-251. Ayrıca bkz, Celalettin Divlekci, Muhammed es-Seyyid Ali Belâsî'den yapmış olduğu "Arap Dili Semantiği" başlıklı çevirinin dipnotunda, s. 271. *Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 1997, Sayı: 4.
7 Aliye Abdurrahman, *Vahiy Geleneğinde EMR Kökünün Semantik Açıdan İncelenmesi*, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2002.
8 F. Betül Çipiloğlu, *Vahiy Geleneğinde QRE Kökünün Semantik Açıdan İncelenmesi*, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2003.
9 Hatice Korkmaz, *Vahiy Geleneğinde ŞHD Kökünün Semantik Açıdan İncelenmesi*, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2003.
10 Nermin Akça, *Vahiy Geleneğinde ABD Kökünün Semantik Açıdan İncelenmesi*, (Basılmamış Doktora Tezi), Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2004.
11 Ömer Müftüoğlu, *Eski Ahid Ahit ve Kur'an'da VSY" Kökünün Semantik Açıdan İncelenmesi*, (Basılmamış Doktora Tezi), Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2004.
12 Mutlu Türkmen, *Kur'an-ı Kerim ve Kitâb- Mukaddes'te "BRK", "SBH" ve "KDS" Köklerinin Semantik İncelemesi*, (Basılmamış Doktora Tezi), Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2007.
13 Muhammet Karaosman, *Vahiy Sürecinde Alem Kelimesinin Semantik Tahlili*, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2006.
14 Mustafa Kumru, *Vahiy Sürecinde Hak Kökünün Semantik Açıdan İncelenmesi*, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2007.

başarı ile sonuçlandırılmış bulunmaktadır. "HSB" kökü ile ilgili art süremli semantik çalışmalar ise sonuçlanma aşamasına yaklaşmış bulunmaktadır. Bu araştırmalar şu gerçekleri ortaya koymuştur:

1. **"EMR"** kökünün kök anlamı "emretmek" değil, "söylemek, anlatmak"tır.
2. **"KRE"** kökünün kök anlamı, "okumak" değil, "çağırmak"tır.
3. **"ABD"** kökünün kök anlamı, "kul olmak" değil, "yapmak, yaratmak, gerçekleştirmek, üretmek, çalışmak"tır.
4. **"VSY"** kökünün kök anlamı, "tavsiye etmek, önermek" değil, "emretmek"tir.
5. **"ŞHD, BRK, SBH, KDS"** kökleri kök anlamlarını günümüze dek değişmeden sürdürebilmişlerdir.

Bildiğimiz kadarıyla bu tür çalışmalar, gerek Batı'da gerekse İslam dünyasında, hiçbir şekilde inceleme konusu olmamıştır. Sami dilleri sadece dil bakımdan ilgimizi çekmemektedir. Daha da önemlisi, hemen bilinen bütün vahiy sürecinin, Kur'an da dahil olmak üzere, Sami dilleri vasıtasıyla gerçekleştirilmiş olmasıdır. Bu nedenle, biz, vahiy sürecini bir bütün olarak almaya özellikle özen gösteriyoruz. Şurasını hiçbir zaman unutmamak gerekir ki, Eski Ahid ve İnciller, inceleme konusu yapılmadan Kur'an'ı doğru olarak anlamak asla söz konusu olamaz. Bunun nedeni, Kur'an'ın sürekli bir biçimde kendinden önceki vahiylere atıfta bulunması ve daha da önemlisi onları onaylamak için geldiğini açıkça bildirmesidir. Kur'an'ı doğru anlamak konusunda önceki vahiyleri bilmek ne denli önemli ise onu Hz. Peygamber'in ve onun güzide ashabının anladığı gibi anlayabilmek için onda geçen fiil köklerinin kök anlamlarını doğru bir biçimde belirlemek de son derece önemlidir. Şu halde Kur'an'ı anlamada art süremli araştırmalar kaçınılmazdır. Kur'an metnini anlamada bu yöntem bizim için olmazsa olmaz bir yöntem olmuştur. Bu yöntem sayesindedir ki, Kur'an'ı Hz. Peygamber'in anladığı gibi anlama imkanı gündeme gelebilmiştir. Böyle bir endişe taşınmadığı taktirde, köklere, Peygamber zamanındaki taşımadıkları anlamları yüklemek kaçınılmaz olacaktır. Ancak tefsir usulü konusundaki eserlerimiz, hâlâ semantik konularına gereken ilgiyi göstermekten uzaktır. Müfessirlerimiz yaptıkları tefsirlerde, dil konularına ağırlık verseler de arzu edilen gelişmeleri gerçekleştirmekten uzak bulunmaktadırlar. Bu yüzden Sami dillerinde yapılan ve yapılacak olan art süremli semantik araştırmalar, Kur'an'da geçen 1530 kökün,[15] kök anlamlarını doğru biçimde tespit etmek bakımından zorunluluk arz etmektedir. Karşılaştırmalı Sami dilleri araştırmaları, prototipe en yakın dilin Arapça olduğunu açıkça gözler önüne sermektedir. O halde ülkemizde ve dünyada pekiyi bilinmeyen bu konunun bilimsel bir biçimde açıklığa kavuşturulması çok büyük bir önem taşır. Henüz yayınlamış olan ve yakında yayınlanacak olan *"Kur'an Semantiği"* konulu araştırmamız-

15 Bkz. Muhammed. Tasa, *Kur'an'da Cümle Yapısı*, Ankara 2002, Basılmamış Doktora Tezi. Danışmanlığını yürüttüğüm bu tez, bilimsel bir araştırmadır. Değerli araştırmacı Muhammed Tasa, Türkiye'de ilk kez, Kur'an'da geçen fiil kökleri ile ilgili iki fihrist düzenlemiştir. Birinci fihrist, kökleri kullanım sıklığına göre düzenlerken, ikinci fihrist ise, onları alfabetik sıraya göre düzenlemiştir. Türkiye'de ilk olması nedeniyle bu ve diğer katkılarından dolayı değerli araştırmacıya teşekkürlerimizi sunmayı yerine getirilmesi gerekli olan bir ödev olarak görüyoruz.

dan birtakım olmazsa olmaz, zorunlu sonuçlar çıkmaktadır. Bu sonuçları şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Sami dilleri içinde *Proto-Semitik*'i en iyi bir biçimde yansıtan Arapça'dır; bu noktada Akkadca'dan bile eski sayılabilir.
2. Arapça dışındaki Sami dilleri, *kolaylık* ilkesi gereği, Arap diline nazaran her bakımdan kolaylaşmış olan dillerdir. Bu durum, morfoloji, sentaks ve sözcük hazinesi bakımından geçerlidir.
3. Arapça dışındaki Sami dillerde, harflerle ilgili olarak meydana gelmiş olan değişim kuralları öğrenilecek olursa, Sami dillerdeki hemen bütün sözcüklerin Arapça'da var olduğu kolaylıkla görülür.
4. **Sami dillerin en önemli özelliği genelde üç harften oluşan köklerden oluşmasıdır. Kökler aynı zamanda anlamları da içerirler. Bu bakımdan kök anlamlarının doğru olarak belirlenmesi çok hayatî bir önem arz eder. İşte bu bağlamda karşılaştırmalı Sami dilleri araştırmaları, özellikle Arapça'da kaybolmuş olan kök anlamlarının belirlenmesinde çok önemli katkılar sağlayabilir. Her ne kadar Arapça, Sami dilleri içinde *Proto-Semitik*'e en yakın dil olsa da Arapça ile ilgili olarak elimizde, birkaç kitabe dışında, Kur'an-ı Kerim'den başka yazılı belge yoktur. Oysa ki, diğer Sami dilleri için aynı durum söz konusu değildir. Örneğin Akkadca söz konusu olduğunda, M. Ö. 2600 yıllarının gerisine bile gidilebilmektedir.**
5. **Mademki Arapça, Sami dilleri içinde *Proto-Semitik*'e en yakın ve en eski dildir, o halde, bu dillerde var olan kök anlamlarını da içermek durumundadır.**
6. Kur'an içinde biraz dikkatli yapılan okumalar bile, son derece sık kullanılan birçok kökün, kök anlamlarının kaybolduğunu açıkça gözler önüne sermektedir.
7. Kur'an'ın doğru anlaşılabilmesi yani Hz. Peygamber ve onun güzide arkadaşlarının onu anladıkları gibi anlaşılabilmesi için, kaybolmuş olan kök anlamların mutlaka belirlenmesi gerekir. Bunun da tek yolu, Sami dillerinde yapılacak olan art süremli semantik çalışmalardır.

I. ÇEVİRİBİLİM VE ÇEVİRİ KURAMI KONUSUNDA BATI'DAKİ YENİ GELİŞMELER*

Son zamanlarda, Batı'da çeviri kuramı konusunda çok değerli bilimsel araştırmaların giderek yoğunlaştığına tanık olmaktayız.[16] Bu son derece sevindirici bir husustur;

* Bu konudaki görüşlerimiz, *İslâmiyat* dergisinde yayınlanmış olan "Kur'an Çevirilerinden Dikkate Alınmayan Önemli Uslup Özelliği Üzerine, C. 5, Sayı: 1, Ocak-Mart, 2002, ss. 143-161." başlıklı araştırmamızdan gerekli düzenlemeler yapılarak alınmıştır.

16 Bu konuda en önemli çalışmalar özellikle Alman araştırmacılar tarafından gerçekleştirilmişlerdir: Hönig, H.G., *Position, Power and Practice: Functonalist Approaches and Translation Quality Assessment*, in "Translation and Quality edited by Cristiana Schäffner, Clevedon 1998; -*Konstruktives Überzetzen*, Tübingen: Stauffenburg 1995.; Hause, J., *Translation Quality Assessment. A Model Revisited.* Tübingen: Nar 1997; Nord, C., *Translation as Purposeful Activity. Functionalist Approches Explained.* Manchester: St. Jermone 1997. ; Venuti, L., *The Translator's Invisibility*, London: Routledge 1995.

ancak daha da önemli olanı, yapılan bu araştırmaların 60 ila 70'li yıllarda egemen olan geleneksel çeviri kuramlarının terk edilmesine yol açmasıdır. Bilindiği gibi bu dönemlerde, çeviri alanındaki araştırmalarda ayrımsal dilbilim (*kontrastive linguistik-constrastive linguistics*[17]) çok önemli bir rol oynamaktaydı ve bu durumun doğal bir sonucu olarak da çeviri ile ilgili çalışmalar, dilbilimin pek dışına çıkmıyordu. Bu döneme kadar yapılan çeviri araştırmalarına egemen olan unsur geleneksel *eşdeğerlilik* kavramıydı. Güttinger, bu eşdeğerlilik kavramını şöyle tanımlamaktaydı: "Özgün metnin, kendi dilinin okurunda uyandırdığı etkinin, çeviri metnin de çeviri dili okurunda uyandırabilmesidir."[18] Bu tanımın çok uç bir tanım olduğu meydandadır; çünkü böyle bir eşdeğerlilik tanımı, A. Göktürk'ün de haklı olarak belirttiği üzere, "yazın metinlerinin çeviri sürecinde her zaman uygulanamaz. Bu durumun nedenleri de:

Bir yazın metninin, kendi özgün dilindeki, ses, sözcük, sözdizimi, bütün yapı gibi ögelerin birbirine örüşük işlevlerinden doğma etkisinin, çok karmaşık olabileceği;

Karmaşık, çoğul anlamlı nitelikteki özgün metinlerin, kendi dillerinin değişik okurları üzerinde bile aynı etkiyi uyandıramayacağıdır."

Bu nedenlerden dolayı, aynı etkiyi uyandırmak ya da "benzer etki sağlamak"[19] gibi amaçlar, yazın metinlerinin çevirisinde her zaman işe yarayacak eşdeğerlilik ilkeleri olamazlar.[20] Bu yüzden Kutsal Kitap çevirilerinde önemli isimlerden biri olan Eugen A. Nida, yazın metinleri konusunda eşdeğerlilik kavramı yerine "devingen eşdeğerlilik-dynamic equivalence" terimini önerir. Ona göre:

> Değişik öğrenim düzeyleri, değişik meslekler, ilgiler, insanların bir iletiyi anlayabilme yetisini önemli ölçüde etkiler. Dolayısıyla, bir metnin üniversite öğrencileri, ilkokul bitirmişler, yeni okumaya başlamış yetişkinler, yabancı dilde okuyan okul çocukları, zihinsel özürlüler gibi değişik okur toplulukları için bir birinden apayrı nitelikte çevirilerinin yapılması gerekebilir. Son yıllarda Kutsal Kitap dernekleri, böyle değişik alıcı türleri için, Kutsal Kitap'ın değişik çevirilerini yapmaktadırlar.[21]

Yine Nida'ya göre,

> Devingen eşdeğerlilikle yapılan çeviri, anlatımda bütün bir doğallığı amaçlar, alıcıya kendi kültürü bağlamına uygun davranış kipleriyle seslenmeyi dener; alıcının, iletiyi kavrayabilmek için kaynak dil kültürünün örgüsünü bilmesi gerektiği görüşünde diretmez.[22]

Açıkça görülmektedir ki, Nida, alıcının durumunu dikkate almaktadır. Bu durum, birazdan göreceğimiz üzere, işlevselci teorinin hareket noktasını oluşturacaktır.

17 Ayrımsal dilbilim, bir dili ötekiyle karşılaştırarak, ses, sözcük, sözlük, biçim, söz dizimi düzeyinde ayrımlarla karşıtlıkları saptamaya çalışan bilim dalıdır.

18 Güttinger, F., *Zielsprahe. Theorie und Technik des Übersetzens*, Zürih: Manesse Verlag 1963. Zikreden: Göktürk, Akşit, *Çeviri: Dillerin Dili*, İstanbul 1994, s. 55.

19 Koller, W., Grundprobleme der Übersetzungstheorie,unter besonderer Berücksichtigung schwedisch-deuther Übersetzungsfaelle, Bern: München 1972, s. 114.

20 Göktürk, A., *age*. s. 57.

21 Nida, E. A., *A Framework for the Analysis and Evaluation of Theories of Translation*; W. Brislin (ed.), 1976, s. 68. Zikreden: Göktürk, A., *age*., s. 57.

22 Nida, E. A., Toward a Science of Translating. With Special Reference to Principles and Procedures Involved in Bible Translating, Leiden 1964, s. 159. Zikreden: Göktürk, A., *age*, s. 58.

Eşdeğerlik teorisine, geleneksel görüş taraftarlarınca getirilen esneklikler ne olursa olsun, şu ana ilke asla değişmeyecektir: Kaynak metne sadakat...

Geleneksel yaklaşımın uzun süre egemen olması, çeviribilimin, dilbilimden özgün bir bilim dalı olmasını engellemiştir. Ancak bu durumun, Willss'in, 1977 yılında yayınlamış olduğu "*Übersetzungwissenschaft. Probleme und Methoden, Stuttgart: Klett*[23]" araştırma ile değiştiğine tanık oluyoruz. Eserin başlığında da görüleceği üzere, bundan böyle çeviri araştırmaları, dilbilimden bağımsız olarak çeviribilim içinde incelenecektir. Wills, bu araştırmasında, geleneksel ayrımsalcı yaklaşımların çeviri konusunda yetersiz kaldıklarını ortaya koymuştur.[24] Wills'in bu araştırması, işlevselci yaklaşımların ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır. Aslında bu yeni yönde küçük ama önemli ilk adım Katharina Reiss'in 1971 yılında yayınlanmış olan "*Möglichkeiten und Grenzen der Übersetzungskritik*" başlıklı araştırmasında atılmış bulunuyordu. Her ne kadar Reiss, bu araştırmasında, geleneksel yaklaşıma uygun olarak, kaynak metnin asli görevinin korunması gerektiğini savunmaya devam etmişse de ayrımsalcı yaklaşımını söz dizimi ve sentaksla ilgili üniteler üzerinden çok "metin türleri" üzerinde temellendirmiştir.[25] Bu konuda nihai adımın Hans Vermeer tarafından atıldığını görüyoruz. Hans Veermer, 1978 yılında yayınlanmış olan "*Ein Rahmen für eine allgemeine Translationsthorie*" başlıklı makalesinde, bundan böyle çeviri araştırmalarında "*fonksiyonalizm-işlevselcicilik*" olarak bilinecek yeni bir yaklaşımın temellerini atmıştır. Bundan böyle çevirilerin, eylemler (handlungen) olarak görülmesi gerektiğini vurgulayan Vermeer, çeviri olayını sosyo-linguistik pragmatikler bağlamına oturtmuş bulunmaktadır. Ona göre, metinler, belli alıcılar için ve belli amaçlarla üretilmiş olan metinlerdir. Bu genel ilke, elbetteki çeviri metinleri içinde geçerlidir. Veermer'in bu yeni yaklaşımda iki anahtar kavram ön plana çıkmaktadır: *Informationsangebot* ve *skopos*. "Sunulan bilgi" anlamına gelen ilk kavrama göre, kaynak metin artık "*kutsal asıl*" görülmemektedir. Amaç anlamına gelen ikinci kavram gereği, çevirinin amacı (*scopos*) bundan böyle kaynak metinden çıkarılmayacaktır; çünkü amaç erek dil okurlarının beklentilerine ve gereksinimlerine dayanmaktadır. Bu durumda, çeviren, başarılı bir çeviri yapmak istiyorsa, erek dil okurlarının özel durumlarını bilmek durumundadır. Vermeer'in görüşleri "*Scopos Teorisi*" başlığıyla anılmaktadır. Veerner, bu görüşlerini daha sonraları 1984 yılında Katherina Reis ile birlikte yayınladıkları *Ein Rahmen für eine allgemeine Translationthorie* adlı eserde ayrıntılı bir biçimde sunma imkanı bulmuştur. "Bu görüşler, bugün özellikle, "fonksiyonalizm" başlığı altında, Mary Snell-Hornby,[26] Hans G. Hönig, Paul Kussmaul ve Christian Nord gibi birçok araştırmacı tarafından savunulmaktadır. Skopos kuramı ya da fonksiyonalizm, çevirmene bir yandan daha fazla özgürlük tanımakta, diğer yandan da sorumluluğunu artırmaktadır. Çevirmen, bundan böyle

23 Bu eser, 1983 yılında, İngilizce olarak basılmıştır: "*The Science of Translation. Problems and Methods*. Tübingen: Nar."

24 Wills'in yaklaşımı hakkında bkz., Hans G. Hönig, Position, Power and Practice: Functonalist Approaches and Translation Quality Assessment, ss. 6-7.

25 Bu konuda bkz., Hans G. Hönig, *age.*, ss. 7-8.

26 Mary Snell-Hornby, *Translation Studies. An Integrated Approach*, Amsterdam: Benjamins 1988.

kendini ayrımsalcı yaklaşım taraftarlarınca geliştirilmiş olan kurallara uymak zorunda hissetmemektedir. Bu bağlamda, geleneksel yaklaşımın dayanak noktası olan ve kaynak metne adeta kutsallık isnad eden "*eşdeğerlik*" kavramı, işlevselci yaklaşımı benimseyen araştırmacılar açısından anlamını yitirmiş bulunmaktadır; çünkü bugün artık çeviri olayının, salt olarak dilbilimin kurallarının uygulanmasından çok ötesinde bir vakıa olduğu kesinlik kazanmış bulunmaktadır. Şu halde çevirmen, yapacağı çeviri eyleminde, sadece dilbilimin kurallarını uygulamakla yetinmeyecektir; o, başarılı bir çeviri yapıtı ortaya koyabilmek için, diğer alanlara da, örneğin, psiko-linguistik, sosyo-liguistik, iletişim, beyin psikolojisi gibi alanlara da yönelmek durumunda kalacaktır.[27]

Günümüzde işlevselci yaklaşımı en iyi savunanlardan biri, kuşkusuz, Hans G. Hönig'dir. Hönig, 1998 yılında İngilizce olarak yayınlanan "*Positions, Power, and Practise: Functionalist Approaches and Translation Quality Assesment*" başlıklı araştırmasında, işlevselci yaklaşımı çok net bir biçimde sunmuş ve bu yaklaşıma yöneltilen eleştirileri yanıtlamıştır. Hönig, geleneksel yaklaşım ile işlevselci yaklaşım arasındaki farklılıkları çarpıcı bir tablo[28] halinde sunmaktadır:

İŞLEVSELCİ		**İŞLEVSELCİ OLMAYAN**
	Çevirmen	
Müşterisine sadıktır. Görünür olmalıdır.		Yazara sadıktır. Görünmemelidir.
	Çeviri süreci olmalıdır	
Erek metne yönelik		Kaynak metne yönelik
	Çevirinin amacı	
Kabul edilebilir iletişim		Linguistik eşdeğerlilik
	Çeviride kullanılan araçlar	
Psiko-sosyolinguistik Metin linguistiği (çevirmenin karar verme yeteneğini destekleme)		Ayrımsal linguistik Leksikal semantik (çevirmenin kuralları uygulamakla yetinmesi)
	Benzetme	
(Irmaklardan geçmeyi sağlamak üzere köprüler kurma)		(Irmaklar içinden geçirme)

Yukarıdaki tablodan açıkça görülmektedir ki, işlevselci yaklaşım, çeviri sürecinde, kaynak metinden çok çevirmene ve çeviri metnine ağırlık vermektedir. Bu yüzden, işlevselci yaklaşım, kaynak metni tahrif edebileceği gerekçesiyle ağır eleştirilere ma-

27 Bu konuda bkz., Hans G. Hönig, *age.*, ss. 9-10.
28 Bkz., *age.*, s. 14.

ruz kalmıştır. Aslında bu gerekçe doğru değildir; çünkü işlevselci yaklaşımı savunan yazarlardan hiçbiri, yanlış çeviriyi onaylamamaktadır; aksine doğru çeviriyi bulabilmesi için çevirmene ağır sorumluluklar yüklemektedir. Diğer taraftan gelenekselci yaklaşımın değişik şekillerde sunduğu "*eşdeğerlilik*" kavramının bir hayal olduğunu bugün birçok araştırmacı bilimsel bir biçimde gözler önüne sermiştir.[29] Açıkça görülmektedir ki, Alman dilbilimcileri, Almanya'da çeviri kuramının çeviribilime "*Übersetzungwissenschaft*" dönüşmesi için çok önemli katkıda bulunmuşlardır.

İngiliz dilinde bu süreç biraz farklı bir seyir izlemiştir. Çeviribilimi anımsatacak ilk terim, Eugene A. Nida'ın 1964 yılında yayınladığı çeviri kuramını ile eserinin başlığında kullanılmıştır: *Toward a Science of Translating: With Special Reference to Principles and Procedures Involved in Bible Translating* (Leiden: E. J. Brill, 1964). Ancak James Holmes'in da belirttiği gibi, Nida bu terimi tüm çeviri alanını kapsayacak bir ad olarak değil, yalnızca çeviri sürecinin bir yönünü ele almak için kullanmıştır.[30] Çeviribilimi ifade etmek için İngilizce en uygun sözcük, *studies* olarak belirlenmiş bulunmaktadır. Özlem Berk, bu süreci şöyle açıklamaktadır:

> Buna karşılık, İngilizce'de insanî bilimler ve edebiyat bilimlerindeki yeni disiplini adlandırmada etkin olarak kullanılan *studies* sözcüğü burada da devreye girmiş ve yukarıda sayılan bütün öneriler arasından bugün *translation studies* terimi en uygun terim olarak kabul görmüştür. Türkçe'de alanın uzmanları tarafından "çeviribilim" olarak adlandırılan bu disiplin üniversitelerde "Mütercim-Tercümanlık" adıyla yer almaktadır.[31]
>
> Bu yeni araştırma alanı için genel kabul görmüş bir adın eksikliğini, disiplinin gelişmesindeki en büyük engellerden biri olarak gören ve İngilizce'de *translation studies* terimini disiplinin genel kabul görmüş adı olarak öneren kişi James Holmes olmuştur. 1972 yılında kaleme aldığı "The Name and Nature of Translation Studies" (Çeviribilimin Adı ve Doğası) adlı makalesinde Holmes, sadece disipline bu yeni adı vermekle kalmamış, aynı zamanda bir akademik çalışma alanı olarak çeviribilimin kapsamını belirleyen ilk şemayı da yapan kişi[32] olmuştur.[33]

Şemalar, anlamayı kolaylaştırırlar. Şu halde bize düşen, öncelikle Holmes'in çeviribilimin kapsamı konusundaki şemasını sunmaktır:

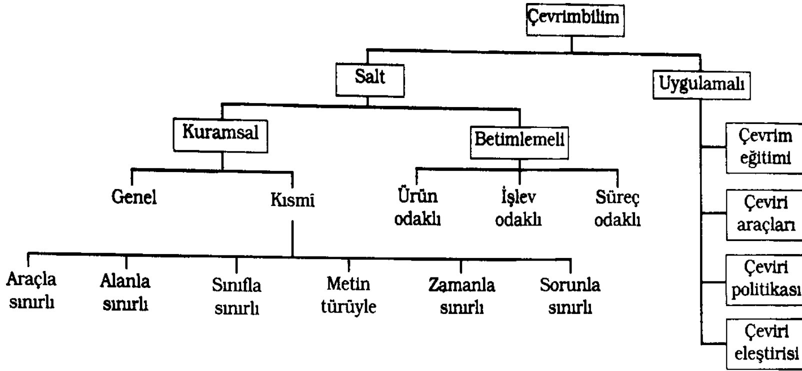
29 Roger T., Bell, *Translation and Translating: Theory and Practice*, London: Longman 1991, s. 6. Zikreden: Hussein Abdul-Raof, *Qur'an Translaton: Discourse T exture and Exegesis*, Curzon 2001, s. 7.

30 James S. Holmes, *'The Name and Nature of Translation Studies'*, Translated Paper on Literary Translation and Translation Studies içinde (Amsterdam: Rodopi 1988), 67-80 (69-70). Zikreden: Özlem Berk, *Kuramlar Işığında Açıklamalı Çeviribilim Terimcesi*, Multilingual, İstanbul 2005, s. 20.

31 Bu adlandırmaya itirazlarımdan ilki, böyle bir adın sadece çevirmenlik mesleğini kazandırmaya yönelik bir meslek okulu olduğunu çağrıştırması, ikincisi ise buna bağlı olarak, disiplinin bağımsız bir bilim dalı olduğunu yok sayması.

32 Holmes, 'The Name and Nature of Translation Studies'. Makalenin Türkçe çevirisi için bkz. 'Çeviribilimin Adı ve Doğası', çev. Ayşenaz Koş, *Çeviri(bilim) Nedir?: Başkasının Bakışı* içinde, yay. haz. Mehmet Rifat (İstanbul: Dünya, 2004), ss. 165-182.

33 Özlem Berk, *age.*, s. 21.

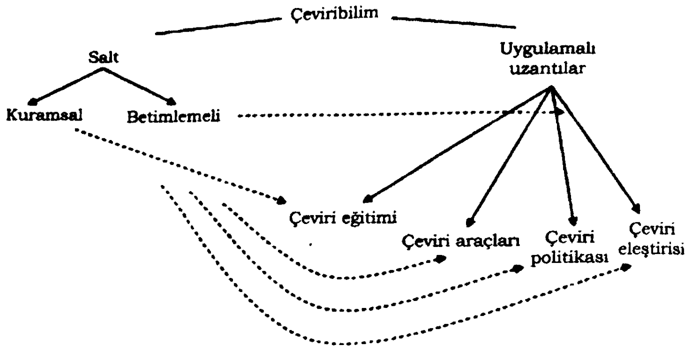

Açıkça görülmektedir ki, Holmes, çeviribilimi, öncelikle salt ve uygulamalı çeviribilim olmak üzere iki ana bölüme ayırmaktadır. Salt bölüm ise öncelikle betimlemeli ve kuramsal olmak üzere iki ana bölüme ayrılmaktadır. Betimlemeli çeviribilim, çeviri ve çevirme olgularını kendi deneyim dünyamızda karşımıza çıktıkları biçimde betimler. Kuramsal çeviribilim de bu olguları açıklamak ve öngörebilmek için genel ilkeler oluşturur.[34] Daha sonra, Holmes, bu teorik iki bölümü de alt dallara ayırır. Bu durumda betimleyici çeviribilimi, ürün, süreç ve işlev odaklı olarak üçe ayırırken, kuramsal çeviribilimi ise genel ve kısmî olarak iki alt kısma ayırır. Yine şemada açıkça görüldüğü üzere, bu iki alt grubu da içlerinde en önemli gelişmelerin gerçektiğini ifade ettiği alt dallara ayırır: araç, alan, sınıf, metin türü, zaman, sorun ile sınırlı kuramlar.

Uygulamalı çeviribilime gelince, Holmes onu da dört ana başlık altında ele alır: Çeviri eğitimi, çeviriye yardımcı olacak araçlar, çeviri politikası ve çeviri eleştirisi.

Yeri gelmişken hemen belirtelim ki, Holmes son olarak, kuramsal, betimlemeli ve uygulamalı çeviribilim arasındaki ilişkilerin tek yönlü değil iki yönlü (diyalektik) olduğunu ve tüm bu alanların birbirleri için malzeme sağladıklarını ve birbirlerinin bulgularından faydalandıklarını belirtmeye özen gösterir.[35] Birçok araştırmacı, J. Holmes'in şema şeklinde sunduğu bölümlemeden etkilenmiştir. Bunların başında çeviribilimin ile ilgili şemayı daha geliştirmeye çalışan Gideon Toury gelir. O ise şöyle bir şema sunar:

34 J. Holmes, *age.*, s. 71. Aktaran: Özlem Berk, *age.*, s. 22.
35 J. Holmes, *age.*, ss. 71-79. Aktaran, Özlem Berk, *age.*, s. 24.

Toury'ye göre, çeviri, hiç şüphesiz çeviribilimin bütün alanlarının konusudur, ancak uygulaması değildir.[36] Toury ayrıca, Holmes'un kuramsal, betimleyici ve uygulamalı alanlar arasında eytişimsel olarak nitelediği ilişkiyi farklı bir biçimde ele alarak, bir yanda kuramsal ve betimleyici çeviribilimi, diğer yanda ise "uygulamalı uzantılar" olarak adlandırdığı alanı görür. Bu iki alan arasındaki ilişki de ona göre dolaysız ve tek yönlü değildir. Uygulamalı uzantıların her biri asıl çeviribilimden başka farklı alanlardan da beslenir. Örneğin çeviri eğitimi, öğrenme ve öğrenmeyle ilgili kuramlarla da beslenecektir, bu kuramlar ise çeviri planlaması ya da çeviri eleştirisi alanlarında gerekli olmayacaktır.[37]

II. KUR'AN-I KERİM'İN ÇEVİRİLERİ KONUSUNDA BATI'DAKİ VE TÜRKİYE'DEKİ GELİŞMELER

a. Batı'da

Orta Çağdan bu yana Batı'da çeşitli dillerde birçok Kur'an çevirisi yapılmıştır. Ancak, bugün bile arzu edilen çeviriye ulaşılabildiğini söylemek çok güçtür; bu çevirilerden özellikle İngiliz dilinde olanlarından birçoğu, kullanmış olduğu dil bakımından gereksinimlere yanıt vermekten uzak bulunmaktadır. Diğer taraftan bu çalışmalar, çeviri kuramı açısından değerlendirildiklerinde, dilbilim ve hermenötik konularındaki gelişmeleri genelde dikkate almadıkları görülmektedir. Bu durum, biraz sonra göreceğimiz üzere, özellikle, Türkçe Kur'an çevirileri için evleviyetle geçerlidir. Çok değerli araştırmacı F. Sâkine Eruz,[38] konuyla ilgili olarak şu çarpıcı tespitlerde bulunmaktadır:

36 Gideon Toury, *Descriptive Translation Studies and beyond* (Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins, 1995), 17-18. Aktaran: Özlem Berk, *age.*, s. 29.

37 I Toury, *Descriptive*, 18-19. Aktaran: Özlem Berk, *age.*, s. 29

38 Bkz. F. Sâkine Eruz, *Çeviribilim, Çeviriden Çeviribilime*, İstanbul 2003, ss. 40-41.

Kur'an-ı Kerim çevirileri eski çağlardan beri "tercüme", "tefsir" ve yüzyılımızda "meal" diye nitelendirilerek karşımıza çıkar. Ancak Kur'an-ı Kerim tercümelerinde genelde Batı'da "Eski ve Yeni Ahid" çevirilerinde olduğu gibi çeviri sürecinde çeviri işlemlerine alt yapı oluşturacak ve erek dili geliştirecek bir tartışmaya gidilmemiştir.[39] Mamafih bu günümüzde dinbilimcilerin çeviri kuramlarıyla ilgilenmedikleri anlamına gelmez. Dinbilimciler Kur'an-ı Kerim çevirileri üzerine, bu konuya çağdaş çeviri kuramlarıyla yaklaşan çalışmalarda yapmaktadırlar.[40]

Çeviri kuramı açısından değerlendirildiklerinde genelde Batı'daki çevirileri iki ana başlıkta ele almak mümkündür:

1. Kaynak dile bağımlı olan lafzi çeviriler;

2. Erek dile önem veren çeviriler.

İlk başlıktaki çevirilerin çoğunlukta olduğunu belirtmeye gerek yoktur. Bu çevirilerin, kaynak dile sadık olmalarından dolayı akıcı olmadıkları belirtilmektedir. Özellikle İngilizce çeviriler söz konusu olduğunda, eski ya da yeni dili kullanmak, akıcılık ve anlaşılırlık sorununu daha ciddi bir biçimde gündeme getirmektedir. Hussein Abdul-Raof, Kur'an'ın çeviri sorununu, çeviri kuramı doğrultusunda incelediği *Qur'an Translation: Discourse, texture and Exegesis* başlıklı eserinde İngilizce Kur'an çevirileri ile ilgili şu çarpıcı tespitleri yapmaktadır:

> Temelde iki çeşit Kur'an çevirisi vardır; bunlardan ilki, Bell (1937)'in, Pickthall (1969)'ın, Arberry (1980)'nin, Asad (1980)'ın ve Ali (1983)'in çevirilerinde olduğu gibi arkaik dili ve belli bir ölçüde lafzi söz düzenini benimseyen semantik nitelikli çeviridir. Bu lafzi çeviriler," kaynak dilin erek dile egemen olmasına olanak veren bir yaklaşım benimsemişlerdir,[41]" İkincisi, Akbar (1978)'ın, Irving (1985)'in ve Turner (1997)'in çevirilerinde olduğu gibi iletişim ağırlıklı bir çeviri gerçekleştiren ve bu çeviriyi de çağdaş akışkan İngilizce ile sunan çeviridir.[42]

İkinci grupta yer alan çevirmenler, yaptıkları çevirilere yazmış oldukları girişlerde, kendilerinden önce yapılmış olan hemen bütün çevirilerin, -kaynak metne sadık kalmalarından dolayı lafzi kalmaya mahkum olmaları ve bu da yetmiyormuş gibi, bir de çevirilerde eski İngilizce'yi kullanmaları yüzünden- Allah'ın Kitab'ını anlaşılmaz kıldıklarını belirtmeye özen göstermişlerdir. Bilindiği gibi, birçok çevirmeni, eski İngilizce'yi kullanmaya sürükleyen en önemli etken, çağdaş İngilizce'nin, fiillerde ve zamirlerde "*sen*" kipini kullanmamasıdır.[43] Gerçekten de "*sen*"li fiillerin ve zamirlerin

39 Kur'an-ı Kerim çevirileriyle ilgili olarak bkz. Hidayet Haydar, *Kur'an-ı Kerimin Tercümesi Meselesi*, İstanbul 1996.

40 Krş. Salih Akdemir http:/www.flwi.rug.ac.be/cie/akdemir1.htm "Kur'an-ı Kerim'in Çevirilerinde Dikkate Alınmayan Önemli Bir Üslup Özelliği Üzerine" başlıklı makalesinde Akdemir, Kuran çevirisini erek odaklı işlevsel çeviri kuramları ve yorumsama yöntemleri çerçevesinde ele almıştır.

41 A.T., Welch, "The translatability of the Qur'an: literary and the theological implication of what the Qur'an says about itself. David M. Goldenberg (b.) Translation of Scripture. Philadelphia: Annenberg Research Institute; 1990, s. 272.

42 Hussein Abdul-Raof, *age.*, s. 21.

43 Bu konuda geniş bilgi için bkz., *age.*, ss. 21-23.

kullanımının, "*siz*"li fiilleri ve zamirleri duymaya alışmış olan bir İngiliz'in kulağını tırmalayıp tırmalayamayacağı konusu çözüme kavuşturulması gereken önemli bir sorundur. İngilizce'nin giderek egemen bir dil olması sorunun önemini daha da arttırmaktadır.

b. Türkiye'de

Türkçe, Kur'an çevirilerin sayısı bakımından en zengin dillerin başında gelebilir; özellikle, 60'lı yıllardan sonra çeviri sayısında belirgin bir artış gözlenmektedir. Burada önemli bir soru gündeme gelmektedir: Acaba bu çeviriler ve özellikle en son çıkanları, Allah'ın kitabını güzel Türkçe'mize gereği gibi aktarabilmekte midir? Böyle bir soruya, uzun yıllar Kur'an'ın anlaşılması ve çevirileri konusunda emek vermiş olan, vermeye devam eden ve daha da önemlisi bu konuda topluma bilimsel araştırmalar sunmuş[44] olan değerli araştırmacı Dücane Cündioğlu, bizim bir sorumuza bir soru daha katarak şöyle yanıt vermektedir:

> Başka bir deyişle, bugün elde dolaşan Türkçe Meâller, daha önceki çalışmalara nazaran bir faikiyet, bir üstünlük taşıyorlar mı? Biz bu suallere, olumlu bir cevap vermiyoruz.[45]

Mevcut çevirileri ve özellikle en son olanlarını alanımız bakımından tanımak durumunda olan biri olarak Cündioğlu'nun görüşüne katılmamak mümkün değildir. Diğer taraftan Cündioğlu'nun, bu olumsuzluğu çeviri alanında sağlıklı bir yöntemin olmamasına bağlaması ve böyle bir yöntem saptanmaması durumunda başarılı bir çeviri beklenmemesi gerektiğini vurgulaması her türlü takdirin üzerindedir.[46]

Şu halde tüm sorun yöntem sorunudur. Cündioğlu, araştırmasının "Genel Bir Değerlendirme" bölümünde sunduğu 10 maddede yöntemini detaylı bir biçimde sunmuştur. Söz konusu 10 maddenin içeriğine tamamen katılmaktayız. Ancak biz, yerimizin sınırlı olması nedeniyle çevirimiz açısından önem teşkil eden belli maddeleri burada özellikle zikretmek istiyoruz:

1. Tercümeler sırasında, Kur'an-ı Kerim'in bir 'sözlü metin' olduğu dikkate alınmamakta, bu nedenle Kur'an'ın kendisine özgü dili çevrilmeden kalmaktadır;

9. Arapça ile Türkçe arasında aykırılıklar olduğu kadar, yakınlıklar da vardır ve bu durumun, çeviriye bir kolaylık sağlayacağı muhakkaktır. Ancak bu müşterek kelimelerin, Arapça'nın Kur'an sonrası asırlarda kazanmış olduğu manaları da içerdikleri düşünülecek olursa, kelime seçimlerinin titiz bir biçimde yapılması ve farklı manaların akla gelebileceği durumlarda, -Kur'an'da kullanılıyor olsa bile- bu kelimelerden vazgeçilmesi, çevirinin sıhhati gereğidir. Ancak mevcut çevirilerde, bu hususa riayet edilmemiş, kelimelerin kullanımı gelişi güzel yapılmıştır.

44 Dücane Cündioğlu'nun konumuzla ilgili olarak önemli gördüğümüz eserlerinden bazılar şunlar: *Kur'an Çevirilerinin Dünyası* Kur'an, İstanbul 1999; *Dil ve Siyaset Üzerine* Söyleşiler, Kitabevi, İstanbul 1998; *Sözlü Kültürden Yazılı Kültür'e- Anlamın Tarihi*, Kitabevi, İstanbul tarihsiz.; *Anlamın Buharlaşması ve Kur'an*, Kitabevi, İstanbul tarihsiz;

45 Dücane Cündioğlu, *Mabû Türkçe Kur'an Çevirileri ve Kur'an Çevirilerinde Yöntem Sorunu-Bir Giriş Denemesi*, 2. Kur'an Sempozyumu, Ankara 1996, s. 237. Kur'an çevirilerinde yöntemle ilgili son zamanlarda yayınlanan bilimsel bir çalışma için bkz., Halil Hacımüftüoğlu, *Kur'an Çevirilerinde Yöntem Sorunu*, İstanbul 2008.

46 Aynı yer.

10. Hiçbir dil, diğerinden daha üstün değildir; sadece daha farklıdır. Bu bakımdan bir dilden bir dile yapılan çevirilerde karşılaşılacak güçlükler, dillerin birbirlerinden üstün olmasından değil, farkı olmasından kaynaklanmaktadır. Türkçe çevirilerde görülen başarısızlık, Türkçe'nin yetersizliğiyle izah edilmek isteniyorsa da bu makûl ve makbul bir bahane değildir. Sorun, mütercimlerin sadece Arapça'ya değil, aynı zamanda Türkçe'ye de hâkim olmamalarından kaynaklanmaktadır.[47]

Kur'an'ın sözlü bir metin olma özelliği gerçekten de Kur'an'ın doğru anlaşılması bakımından kesinlikle göz önünde bulundurulması gereken bir husustur. Onun bu özelliği genelde dikkate alınmadığı içindir ki, ayetler arasındaki bağlantılar başarılı bir biçimde kurulamamaktadır. Kur'an'ın sözlü bir metin olmasının doğurduğu sonuçlar ile ilgili olarak yapılan en değerli araştırmalardan biri de kuşkusuz, değerli araştırmacı Ömer Özsoy'a aittir. Özsöy, "Çeviri Kuramı Açısından Kur'an Çevirisi" başlıklı araştırmasında, sözlü metin olma özelliği dikkate alınmadığı taktirde, karşılaşacağımız zorlukları çarpıcı bir dille şöyle ifade etmektedir:

> Biz bu kabulden hareketle, (yani, Kur'an'ı sözlü bir metin değil de bir yazın metni olarak okuduğumuzda, çifte standartlara yaslanmadıkça açıkça şöyle bir manzarayla karşılaşırız:
>
> - Kur'an metninde çelişkiler vardır.
> - Kur'an metninde azımsanmayacak ölçüde tekrarlar vardır.
> - Kur'an metninin kompozisyonunda belli bir mantık yakalamak mümkün değildir;
> - Ne kronolojik bir tertiptir,
> - Ne konularına göre (tematik) bir tertiptir,
> - Ne de sistematik bir tertiptir.
> - Buna bağlı olarak, bütün olarak Kur'an metni iç-bütünlüğe sahip olmaktan uzaktır.
> - Sure içi bütünlük yoktur.
> - Mevcut formun en küçük birimleri olan ayetler bile, her zaman gerçek bir bütünlüğe tekabül etmemektedir.
>
> Hepsinin 'bütünsüzlük'e indirgenmesi mümkün olan bu özellikler, bir yazın metni için kusur kabul edilebilecek niteliklerdir.[48]

Ancak, Kur'an'ın sözlü metin olma özelliği göz önünde bulundurulacak olursa, yukarıda zikredilen olumsuzlukların tamamen ortadan kalktığı görülecektir. O halde Kur'an'ı doğru bir biçimde anlamak istiyorsak, sözlü metni oluşturan arka planı göz önünde bulundurmamız gerekir. Bu da Özsoy'un haklı olarak ifade ettiği gibi, Kur'an'ın her bir pasajını ait olduğu tarihin içinde okumaya çalışmaktır. Böyle yapmadığımız taktirde yapacağımız iş tesadüfi durumlarda 'çeviri' olma niteliğine ulaşsa bile, büyük bölümü itibariyle yeni bir 'metin inşası'ndan başka bir şey olmayacaktır.[49]

47 Dücane, Cündioğlu, *age.* ss. 234-235.
48 Ömer, Özsoy, *Çeviri Kuramı Açısından Kur'an Çevirisi,* 2. Kur'an Sempozyumu, Ankara 1996, s. 262.
49 Ömer, Özsoy, agm., s. 266.

Şu halde başarılı bir Kur'an çevirisi, onun bu sözlü metin olma özelliğini göz önünde bulundurmak suretiyle, bu durumun yol açtığı kapalılıkları gidermek üzere tarihi arka plana inmek, orada olayları sanki yaşıyormuşçasına belirlemeye çalışmak ve sonuçta gerekirse yeni bir metin inşa etmekle mümkün olur. Eğer ayetlerin inişine neden olan tarihi arka plan belirlenmeyecek yani tarihi bağlam kurulamayacak olursa, salt Arapça bilgisi ile inen ayetleri doğru olarak anlayabilmek asla söz konusu olamaz. Nitekim bağlam belirlenemediği için birçok ayeti kerime, birazdan örnekleyeceğimiz üzere, yanlış anlaşılmıştır. Mantık ve dil felsefesi konularında yaptığı çalışmalarla günümüz felsefesine çok büyük katkılarda bulunmuş olan Avusturyalı büyük düşünür Ludwig Wittgenstein "Anlam bağlamdır" derken bu gerçeğe işaret etmektedir. İlk olarak Al-i İmrân suresinin 72-74. ayetleri üzerinde durmak istiyoruz. Bu ayetler, müfessirlerce söz konusu surenin anlaşılması en zor ayetleri olarak nitelendirilmişlerdir. Bu güçlüğün, çevirilere de yansıması son derece doğaldır. Bu ayetler ile ilgili olarak samimi kanaatimizi belirtmek gerekirse, müfessirler, onları anlaşılır hale getirmek şöyle dursun, yaptıkları birbirleriyle çelişkili açıklamalar dolayısıyla onları hepten anlaşılmaz kılmışlardır. Bir açıklamaya göre, ayette geçen sözler, Allah'a ait olurken, diğer bir açıklamaya göre Yahudilere ait olabilmektedir. Sonuçta tefsirlerde yer alan açıklamalardan, hangisi seçilirse seçilsin, ayetlerin anlamının açıklığa kavuşturulması asla söz konusu olamamaktadır. Bu ayetleri çevirdiğim sırada, onları anlamak için harcadığım zihin çabasını bir ben bilirim. Görüşler arasından tutarlı olanı bulmak.... Böyle bir şey söz konusu olamıyor ki.. Konuyla ilgili hemen bütün görüşler çelişkiden hali değildir ki... Kısacası, bu ayetlerle ilgili olarak bir çözüme ulaşabilmek için, gece gündüz demeden yaklaşık bir hafta sürekli bir biçimde onlar üzerinde düşünüp durmuştum. Sonunda kurguyu kurabildiğimi düşünüyorum. Bu ayetlerin kolay bir biçimde anlaşılmasının önünde en önemli engel, Kur'an' sözlü bir metin olduğu özelliğini göz ardı etmektir. Bu yüzden, ayetlerin gerisinde yatan arka plana nüfuz ederek, nüzul ortamına girip bizzat olayları yaşamadan onları anlamak asla mümkün değildir. O halde ayetleri anlaşılır kılmak için, nüzul ortamı ile ilgili tutarlı bir kurgu kurmak gerekir. Ayetler üzerinde derin bir biçimde düşünüldüğünde söz konusu kurguyu kurmak pek o kadar güç olmasa gerektir. Kurgu, bize göre şöyledir: Yahudiler, Kur'an karşısında konumlarını belirlemek için bir araya gelmişlerdir. İçlerinden bir grup, takiyye yapılması, yani inanır gibi davranılması ve bu şekilde davranmakla, Müslümanların bile dinlerinden dönmelerinin mümkün olabileceği görüşünü savunurlarken, daha radikal olan bir grup ise bu yaklaşıma karşı çıkmakta ve böyle bir yaklaşımın kendilerini toplum nazarında zor bir duruma sokacağını savunmaktadırlar. Aslında, Kur'an döneminde yaşananlar, günümüzde yaşananlar için de canlı ve ibret verici bir örnek teşkil etmemekte midir? Olaya bu kurgu doğrultusunda bakıldığında tüm ayetler birden anlaşılır hale gelmektedir. Aslında çevirmene düşen de geçmiş ile günümüz arasında anlam köprüleri kurmak değil midir? Şimdi, söz konusu ayetlerin çevirisini, böyle bir anlam köprüsü kurmadan sunan, yine yeni sayılabilecek bir başka çeviriden sunalım:

Ehl-i kitaptan bir gûruh birbirlerine, şöyle dediler: "Şu Müslümanlara indirilen Kitaba günün başlangıcında (zahire) iman edin, sonunda da inkar edin, olur ki onlar da şüpheye düşüp dinlerinden dönerler. Ve bir de kendi dininize tabi olandan başkasına sakın ha güvenmeyin!" Ey Resûlüm. De ki: "Doğru yol, Allah'ın yoludur" Yine onlar kendi aralarında : "Size verilen vahyin, başkalarına da verildiğine veya Rabbinizin huzurunda Müslümanların karşı delil getirip sizi mağlup edeceklerine inanmayın" derler. De ki: "lütuf Allah'ın elindedir, dilediğine ihsan eder. Allah'ın lütfu boldur, her şeyi hakkıyla bilir. Rahmetini, nübüvvetini dilediği kuluna has kılar... Allah büyük lütuf ve inayet sahibidir." [3 Al-i İmrân, 72-74; Suat Yıldırım]

Söz konusu ayetler, öğretim üyelerinden oluşan bir komisyon tarafından gerçekleştirilmiş olan bir çeviride ise şu şekilde çevrilmişlerdir:

Ehl-i Kitaptan bir grup, şöyle dedi: "Müminlere indirilmiş olana sabahleyin (görünüşte) inanıp akşamleyin inkâr edin. Belki onlar (böylece dinlerinden) dönerler. Sizin dininize uyanlardan başka hiçbir kimseye inanmayın." (Resûlüm!) De ki: Doğru yol ancak Allah'ın yoludur. Yine (onlar, kendi aralarında söyle dediler:) "Size verilenin benzerinin başka herhangi bir kimseye verildiğine, yahut Rabbinizin huzurunda onların size karşı deliler getireceklerine de (inanmayın)." De ki: "Lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah'ın rahmeti geniştir ve O her şeyi hakkıyla bilir..."

Komisyon, ayetleri bu şekilde çevirdikten sonra, 73. ayet-i kerime ile ilgili şu açıklamayı yaparlar:

Müfessir Râzi'nin Kur'an'da anlaşılması en müşkil ayetlerden bir olduğunu belirttiği bu ayetin "en yü'tâ...." ile başlayan kısmı şöyle de anlaşılmıştır: "Ey ehl-i kitap!) Bir kimseye (Hz. Muhammed'e) size verilenin benzeri verilir diye mi (böyle) karşı çıkıyorsunuz)? Yahut onlar (Müslümanlar) Rabbinizin huzurunda aleyhinize delil getirecek diye mi (böyle davranıyorsunuz)?")

Dikkat edilecek olursa, bu çevirilerde Allah'a ait sözlerin kolaylıkla Yahudilere isnat edildiğini görürüz. Bütün bunların nedeni, kurgunun düzgün kurulamamasıdır. Şimdi doğru olduğuna inandığımız çeviriyi, öncelikle üslup özelliğine dikkat etmeden okurların dikkatine sunuyoruz:

Kitap ehlinden bir grup (diğer bir gruba): "İnananlara indirilene, günün başında inanın, sonunda da inkar edin ki, onlar da (inançlarından) dönsünler" (derlerken), (diğer bir grup da onlara): "Dininize uyanlardan başkasına asla inanmayın; aksi halde onlar (bu tür davranışlarınızı) Allah nezdinde (halk arasında) aleyhinize delil olarak kullanırlar" demektedirler. De ki: "Doğru yol, Allah'ın (belirlemiş olduğu) doğru yol, size verilmiş olanın aynen bir başkasına da verilmesidir." Yine de ki: "Kuşkusuz, lütuf Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir. Allah (lütufu) çok geniş olan, çok bilendir. O, sevgi ve rahmetini dilediğine ayırır. Allah çok büyük lütuf sahibidir."

Şimdi söz konusu ayetleri, üslup özelliğini göz önünde bulundurarak Türkçeleştiriyoruz:

Kitap ehlinden bir grup (diğer bir gruba): "İnananlara indirilene, günün başında inanalım, sonunda da inkar edelim ki, onlar da (inançlarından) dönsünler" (derlerken), (diğer

bir grup da onlara): "Dinimize uyanlardan başkasına asla inanmayalım; aksi halde onlar (bu tür davranışlarımızı) Allah nezdinde (halk arasında) aleyhimize delil olarak kullanırlar" demektedirler. De ki: "Doğru yol, Allah'ın (belirlemiş olduğu) doğru yol, size verilmiş olanın aynen bir başkasına da verilmesidir." Yine de ki: "Kuşkusuz, lütuf Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir. Allah (lütufu) çok geniş olan, çok bilendir. O, sevgi ve rahmetini dilediğine ayırır. Allah çok büyük lütuf sahibidir."

Öyle sanıyoruz ki, çeviri, kurgu ile birlikte üslup özelliği dikkat alındığında, daha anlamlı bir hale gelmektedir. Daha da önemlisi Allah'ın sözleri Yahudilere isnat edilmemiş olmaktadır. Görebildiğimiz kadarıyla, şu ana kadarki yapılmış olan çevirilerde, gerek kurgu gerekse üslup bakımından ayeti bizim çevirdiğimiz gibi çeviren olmamıştır.

Bağlamın doğru kurulamadığı ve bu yüzdende yanlış anlaşılmaya devam edildiği ayetlere örnek olarak el-A'râf suresinin 31-32. ayetlerini sunalım. Genelde mütercimler, ayetleri bağlamı dikkate almadan şu şekilde çevirmektedirler:

31. Ey Ademoğulları! Her mescitde ziynetinizi takının (güzel ve temiz giyinin). Yiyin için fakat israf etmeyin. Çünkü o, israf edenleri sevmez. 32. De ki: "Allah'ın, kulları için yarattığı zîneti ve temiz rızkı kim haram kılmış?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında mü'minler içindir. Kıyamet gününde ise yalnız onlara özgüdür. İşte bilen bir topluluk için âyetleri, ayrı ayrı açıklıyoruz." [DİB çevirisi]

Bağlamı dikkate alarak söz konusu ayeti şu şekilde çevirebiliriz:

31-32. Ey Ademoğulları! İbadet etmek üzere (Kabe'ye) her girişinizde, [oraya çıplak olarak girmeyin], elbiselerinizi giyin; yiyeceklerinizi yiyin ve içeceklerinizi de için; ama sakın [Allah'ın size helal kıldığı yiyecekleri yasaklama konusunda] aşırılığa kaçmayın; çünkü O, aşırılığa kaçanları sevmez. O halde de ki: "Allah'ın kulları için yarattığı elbiseyi, temiz ve güzel rızıkları yasaklayan kimdir?" De ki: "Onlar, dünya hayatında, (hem inananlar hem de inanmayanlar), kıyamet gününde ise sadece inananlar içindir." İşte Biz, bilen bir halk için ayetlerimizi ayrıntılı bir biçimde böylece açıklıyoruz.

Bağlamı kurmak bazen gerçekten de çok güç olabilir. Bunun nedeni, açıklama kasdı ile konulan itirazî cümleleri temel cümle yapısından ayırmanın son derece zor olmasıdır. İtirazî cümleler, ana cümleler ile karıştırıldığında, bağlamdan kopulacağı ve dolayısıyla ayetlere taşıyamayacağı anlamlar yükleneceği açıktır. Söz konusu durum, Nisâ suresinin 150'den 160'a kadar olan ayet-i kerimeler için geçerlidir. Söylediklerimizin daha iyi anlaşılabilmesi için öncelikle söz konusu ayetlerinin çevirilerini bağlamı dikkate almayan bir çeviriden sunuyoruz:

150. 151. O kimseler ki ne Allah'ı tanırlar ne resullerini ve o kimseler ki Allah'ı tanıdığını iddia edip resullerini tanımayarak, Allah ile elçilerini birbirinden ayırmak isterler ve o kimseler ki "resullerin bazısına iman ederiz, bazısını reddederiz" derler ve böylece iman ile küfür arasında bir yol tutmak isterler. İşte bunlar gerçek kâfirlerin ta kendileridir. Biz de kâfirler için zelil ve perişan eden bir ceza hazırladık. 152. Allah'a ve resullerine iman edip o elçiler arasında hiçbir ayrım yapmayanların mükâfatlarını ise Allah ileride verecektir. Allah gafurdur, rahîmdir (çok affedicidir, merhamet ve

ihsanı boldur). 153. Ehl-i kitap senden, kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar. Bu cahilliklerini çok görme! Nitekim daha önce Mûsâ'dan bundan da fazlasını istemişlerdi ve: "Allah'ı bize açıktan göster!" demişlerdi. Bunun üzerine de, zulümleri sebebiyle onları yıldırım çarpmıştı. Daha sonra kendilerine açık mûcizeler ve deliller gelmesini müteakip bu sefer tuttular buzağıyı tanrı edindiler. Derken onlar tövbe edince, bunu da bağışladık. Ve Mûsâ'ya da onlar üzerinde âşikâr bir nüfuz ve kudret verdik. 154. Verdikleri sözde durmalarını pekiştirmek için, dağı üzerlerine kaldırdık da onlara: "Secdelere kapanarak o kapıdan girin!" dedik. Bir de onlara: "Cumartesi günü av yaparak, ilahî yasağı aşmayın" deyip bu hususta kendilerinden ağır teminat aldık. 155. 156. 157. 158. İşte sözleşmelerini bozmaları, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve "kalplerimiz perdelidir" demeleri -ki kalpleri perdeli yaratılmış olmayıp, Allah inkârcılıkları sebebiyle kalplerini mühürledi de artık onlar pek az inanırlar- yine inkârları ve Meryem aleyhinde müthiş bir iftira atmaları ve "Biz Allah'ın resulü(!) Meryem oğlu Mesih İsâ'yı katlettik" demeleri yüzünden, onların başlarına belalar vererek cezalandırdık, kalplerini mühürledik, Oysa onlar İsâ'yı öldüremediler, asamadılar da! Öldürülen başkası idi, lâkin kendilerine ona benzer gösterildi. İsâ hakkında ihtilafa düşenler de bu hususta şüphe içindedirler. Bu konuda kesin bilgileri yoktur, zanna tâbi olmaktan başka bir şeye dayanmazlar. Onu kesinlikle öldüremediler. Doğrusu Allah onu kendi katına yükseltti. Allah aziz ve hakimdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). 159. Ehl-i kitaptan hiç kimse yoktur ki ölmeden ona inanacak olmasın. Kıyamet günü gelince de o, onların aleyhinde şahitlik edecektir. 160. 161. **Hasılı o Yahudilerden taşan bir zulüm, insanları Allah yolundan menetmeleri, kendilerine yasaklanmış olmasına rağmen faizi almaları, halkın mallarını haksızlıkla yemeleri yüzündendir ki Biz, kendilerine daha önce helâl kılınan bazı temiz nimetleri haram kıldık ve içlerinden kâfir kalanlara can yakıcı azap hazırladık.** 162. Fakat onlardan geniş ilmi olanlar ile müminler, hem sana indirilen Kur'an'a, hem de senden önce indirilen kitaplara iman ederler. O namaz kılanlar, zekât verenler, Allah'a ve âhirete hakkıyla iman edenler var ya, işte onlara yarın büyük mükâfat vereceğiz. [Suat Yıldırım Çevirisi]

Açıkça görülmektedir ki, Yahudiler, Allah'a iman konusunu elçilerine iman konusundan ayrı tutmak çabası içindedirler. Ancak Allah onların bu yaklaşımını Kendini inkâr ile bir tutmaktadır. Yüce Allah, sürdüre geldikleri bu inkârcı ve isyankar tutumlarından ötürü, Peygamberlik görevini onların tekelinden çıkarmış ve onu Araplardan olan Hz. Muhammed'e uygun görmüştür. Yukarıdaki ayetler, Peygamberlik görevinin Yahûdî soyundan alınma nedenleri üzerinde vurgu yapmaktadır. Bununla birlikte bu nedenler, itirazî cümleler ile birlikte zikredildiğinden, nedenleri bir bütün halinde görebilmek kolay olmamaktadır. Biz söz konusu nedenleri içeren cümleleri, itirazî cümlelerden ayırarak sunmanın anlam açısından son derece önemli olduğunu düşünüyoruz. Kanaatimizce nedenleri sıra ile şu şekilde sunabiliriz:

Ancak, Biz, **onların içindeki inkarcılara**, sözlerini tutmamalarından, Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinden, Peygamberleri haksız yere öldürmelerinden, "kalplerimiz perdelidir" demelerinden, (gerçeği) inkar etmelerinden, Meryem'e çok çirkin bir iftirada bulunmalarından, "Allah Elçisi Meryem oğlu Mesih'i öldürdük" demelerinden, birçok kimseyi Allah yolundan alıkoymalarından, yasaklanmış olmalarına rağmen faiz almalarından ve

insanların mallarını haksız yere yemelerinden DOLAYIDIR Kİ, çok acı veren bir azap hazırlamışızdır.

Bold ibareler, 161. ayet-i kerimede geçmektedir. Bağlamı tam olarak kurabilmek için, *onların içindeki inkarcılara,* ibaresini nedenleri başına koymak durumunda kaldık.

Şimdi kurguyu itirazî cümlelerle birlikte sunalım:

150-162. "Elçilerden bir kısmına inanır bir kısmını da inkar ederiz" demek suretiyle, Allah'a (iman konusunu) elçilerine (iman konusundan) ayırmak ve böylece (Allah elçilerine inanma konusunda) ara bir yol edinmek istemelerinden dolayı hem Allah'ı hem de elçilerini inkar konumuna düşmüş olanlara gelince; işte onlar, gerçekten inkar edenlerdir. (Bundan dolayıdır ki,) Biz, o inkar edenler için, aşağılayıcı bir azap hazırladık.[50] Bununla birlikte, Allah'a ve aralarında hiçbir ayırım yapmadan elçilere inananlara da gelince; onlar, Allah'ın kendilerine ödüllerini vereceği kimselerdir. Allah çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Kitap ehli, senden, kendilerine gökten bir kitap indirmeni istemektedirler. Musa'dan ise, bundan daha da büyüğünü isteyerek: "Bize Allah'ı açıkça göster" demişlerdi. O zaman, zulümlerinden dolayı, derhal onları yıldırım çarpıvermişti. Yine onlar, kendilerine açık deliller geldikten sonra da buzağıyı tanrı edinmişlerdi. Fakat Biz, bunu da affetmiş ve Musa'ya apaçık bir güç vermiştik. Söz vermelerinden dolayı, Tur'u üzerlerine kaldırmış ve onlara: "Kapıdan selam vererek girin" demiştik. Yine Biz, onlara: "Cumartesi yasağını çiğnemeyin" demiş ve onlardan çok ağır bir söz almıştık. *Ancak, Biz, onların içindeki inkarcılara, sözlerini tutmamalarından, Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinden, Peygamberleri haksız yere öldürmelerinden, "kalplerimiz perdelidir" demelerinden* -Hayır; bilakis, Allah, inkarlarından ötürü, onların kalplerini mühürlemiştir. Bu yüzden onlar, çok az şeye inanırlar.- *(gerçeği) inkar etmelerinden, Meryem'e çok çirkin bir iftirada bulunmalarından, "Allah Elçisi Meryem oğlu Mesih'i öldürdük" demelerinden,* - oysa onu ne öldürmüşler ne de çarmıha germişlerdir; fakat, o, onlara öyle görünmüştür. Onun hakkında görüş ayrılığına düşenler, gerçekten de onun hakkında kuşku içinde bulunmaktadırlar. (Bu yüzden) onların bu konudaki bilgileri sadece zanna tabi olmaktan ibarettir; nitekim onu öldürdüklerinden emin değildirler. Fakat Allah onu kendisine yükseltmiştir; çünkü Allah çok güçlü olan, çok bilge olandır. Kitap ehlinden hiç kimse yoktur ki, ölümünden önce ona (İsa'ya) inanmış olmasın. O, kıyamet gününde, onlar aleyhinde tanıklık edecektir. Yine Yahudi olanlardan bir kısmının (etmiş oldukları) zulümden dolayı, onlara, daha önceleri kendilerine helal kılınmış olan temiz yiyecekleri yasaklamıştık.- *birçok kimseyi Allah yolundan alıkoymalarından, yasaklanmış olmalarına rağmen faiz almalarından ve insanların mallarını haksız yere yemelerinden DOLAYIDIR Kİ, çok acı veren bir azap hazırlamışızdır.* Bununla birlikte, içlerinden ilimde derinleşmiş olanlara, sana ve senden önce indirilmiş olana inanan inananlara, namazı kılanlara,

50 Dikkat edilecek olursa, Yüce Allah, bu ayet-i kerimede elçilerinden herhangi birinin inkar edilmesini, kendini inkar ile bir tutmaktadır. Ayet-i kerimede vurgulanmak istenen gerçek budur. Bununla birlikte, çeviriler, genelde, metne bağlı kaldıkları için, anlaşılması güç örnekler sunmaktadırlar. Biz burada bunlardan, birini zikretmekle yetinmek istiyoruz: *"Allah ve Peygamberlerini inkar edenler, Allah ve Peygamberleri arasını açmak isteyenler, bazılarına inanır, bazılarını da inkar ederiz diyenler ve (iman ile küfür) arasında bir yol tutmak isteyenler... İşte gerçekten kâfir olanlar bunlardır. Ve biz, (böyle) kâfirler için zelil edici bir azâb hazırladık."*

zekatı verenlere, Allah'a ve ahiret gününe inananlara gelince; onlar, Allah'ın kendilerine çok büyük bir ödül vereceği kimselerdir.

Biz çevirimizde, nedenleri bildiren ana cümlelerin, itirazî cümleler arasında kaybolmaması için, italik olarak yazılmasını uygun gördük. Bağlamı doğru kuramayan hemen tüm çevirilerin içine düştüğü korkunç hatalara dikkat çekmek çok büyük bir önem arz etmektedir. Örneğin yukarıda zikrettiğimiz çeviriye ve hem de diğer bütün dillerdeki çevirilere göre, Yüce Allah, "*o Yahudilerden taşan bir zulüm, insanları Allah yolundan menetmeleri, kendilerine yasaklanmış olmasına rağmen faizi almaları, halkın mallarını haksızlıkla yemeleri yüzündendir ki Biz, kendilerine daha önce helâl kılınan bazı temiz nimetleri haram kıldık.*" diyebilmektedir. Yüce Allah, zulmetme, insanları Allah yolundan alıkoyma, yasaklanmasına rağmen yine de faiz alma ve insanların mallarını haksız yere yeme gibi son derece ağır suçlar için aslında helal olan bazı yiyecekleri yasaklama cezası öngörmüş olmaktadır!!! Kur'an'da sadece faiz almanın cezasının Allah ve Elçisine savaş ilan etmek olduğu düşünülecek olursa, içine düşülen hatanın ne denli vahim olduğu açıkça görülür. Temennimiz, Kur'an çevirilerinin böylesine korkunç hatalardan bir an önce arındırılmasıdır.

Bilindiği gibi, Kur'an-ı Kerim'indeki ayetlerin bugünkü şekliyle numaralandırılması sonraki dönemlere aittir. Ayetleri, ayet numaralarını göz önünde bulundurarak çevirmek, gerek Türkçe'nin söz diziminden gerekse Kur'an'ın sözlü bir metin olmasından ötürü, bazen anlamın kaybolmasına ve hatta yanlış anlaşılmasına yol açabilir. Bu yüzden biz, çeviride, ayetlerin numaralandırmasını, anlama zarar vereceği durumlarda dikkate almamaya özen gösterdik. Önemli olan, ayetlerin anlamını doğru ve bir bütünlük içinde sunmaktır. Nitekim yukarıda zikrettiğimiz örnekler bu konuda ne denli haklı olduğumuzu açık bir biçimde gözler önüne sermektedir. Bu konuda başarılı olduğumuzu düşünüyoruz.

Burada bir gerçeği vurgulamak çok büyük bir önem arz eder: *Her çeviri bir yorumdur. Sonuçta çevirinin bir yorum olduğu hiçbir zaman göz ardı edilmemelidir.* Şu halde çevirmen, işlevselci yaklaşımdan söz ederken gördüğümüz üzere, okurunu Kur'an'ın gerçek dünyasına götürecek köprüler kurmak durumunda değil midir? Bu bakımdan Kur'an'a ulaşmak için metin inşa etmekten korkmamak büyük bir önem taşır. *Dikkat edilmesi gereken sadece ve sadece yapılan çevirilerin bir yorum olduğunu unutmamak ve dolayısıyla yorumları asla kutsamamaktır.* İşlevselci yaklaşımın, çevirmene sorumluluğunu taşımak koşuluyla büyük özgürlükler tanıması asla bir rastlantı değildir. Ancak bu çevirmen, gizli biri de olmamalıdır. Okur, onun konuyla ilgili derinliğini ve düzeyini bilmek durumundadır. Çünkü tehlikeli akarsular üzerinden onun kuracağı anlam köprüleri sayesinde geçecektir. Şu halde ona güvenmesi gerekir. Güven uyandırmanın koşulu da bellidir: *İlimde derinleşmek ve takva boyutuna erişmek...*

Çeviride, hemen bütün tefsir kaynaklarından ve çeşitli dillerdeki birçok çeviriden yararlandık. Çeviriler içinde en çok yararlandığımız, Muhammed Esed'in, *The Mes-*

sage of The Qur'ân adlı çevirisi olmuştur. Esed'in, İbn Abbas'ın bir yorumuna dayanarak "*Takva*" kavramında getirdiği derinlik her türlü takdirin üzerindedir. Esed, söz konusu kavramı, "*God consciousness*" yani *Allah bilinci* olarak ifade etmiştir. Biz de çevirimizde onun yaklaşımını benimsedik. Batı dilleri içinde, çok uzun araştırmalara dayanan çeviri Régis Blachere[51] ile Rudi Paret'e[52] aittir.

SONUÇ

Son zamanlarda, dilbilim ve özelikle çeviri kuramı konusundaki ortaya çıkan yeni yaklaşımlar, geleneksel yaklaşımların varoluş nedenlerini sorgular niteliktedir. Özellikle çeviri konusundaki işlevselci yaklaşım, günümüzün gereksinmelerine daha iyi yanıt vermesi bakımından büyük bir önem taşımaktadır. Bu yaklaşım, eleştirel-felsefi hermenötik'in katkılarıyla daha da işlevsel hale gelecektir.

Kur'an çevirileri konusunda da gerek Batı'da gerekse ülkemizde sevindirici gelişmeler yaşanmaktadır. Çalışmaların özellikle yöntem konularında ağırlık kazanması her türlü takdirin üzerindedir. Eleştirel-felsefi hermenötiğe dayalı işlevselci bir çeviri kuramı, halkımıza çok uzun zamandan beri özlemini duyduğu Kur'an çevirisini sunma konusunda en güvenilir yoldur. İşte biz, topluma sunduğumuz yeni çeviride, böyle bir yöntemi uygulamaya çabaladık. Kur'an'ın anlamını günümüz insanına doğru bir biçimde aktarmada, bir nebze de olsa başarılı oldu isek, kendimizi bahtiyar addederiz. Hiçbir zaman unutmamak gerekir ki, başarı sadece Allah'tandır.

51 Bkz. Régis Blachere, *Le Coran, (al-Qor'ân)*, Paris, 1966.
52 Bkz. Rudi Paret, *Der Koran, Übersetzung*, 5. b., Stuttgart, 1989.

1. FATİHA SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
7 ayetten oluşmaktadır.]

1. Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

2-4. Övgü; âlemlerin Rabbi olan, Çok Seven, Çok Müşfik olan, hesap gününün sahibi bulunan Allah içindir.

5. Yalnız Senin için ibadet eder[1] [çalışır] ve [bundan dolayı da] yalnız Senden yardım dileriz.

6-7. [O halde, ey Allah'ım!] Sen bizi doğru yola, gazaba uğramış olanların ve sapanların yoluna değil, kendilerine nimet vermiş olduklarının yoluna ulaştır.

2. BAKARA SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
286 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. İçinde hiçbir kuşku olmayan bu kitap, Allah bilincini içlerinde canlı tutanları doğru yola ulaştıran [bir kitap]tır.

3. Onlar, gayba inanırlar, namazı kılarlar, kendilerine vermiş olduğumuz rızıklardan [Allah yolunda] harcarlar;

4. Sana indirilmiş olanlara da senden önce indirilmiş olanlara da inanırlar. Onlar ahiret[in varlığından] kesin olarak emin olanlardır.

5. İşte onlar, Rableri tarafından doğru yola ulaştırılanlardır. İşte onlar, kurtuluşa erenlerdir.

1 Sami dillerinde "abd" kökünün asıl anlamı, "yapmak, meydana getirmek, çalışmak, üretmek"tir. "Kulluk etmek" anlamı ise türev bir anlamdır. Ancak Arapça sözlükler, kökün asıl anlamı yerine türev anlamı kök anlamı olarak algılamaktadırlar. Bu ise, bize göre, Kur'an bağlamında isabetli bir yaklaşım değildir. Bu yüzden biz, köke gerekmediği yerlerde asla "kulluk etmek" anlamı vermemeye özen gösterdik. Çeviride, Arapça sözcüğü kullanmayı yeğledik. Ancak, bu sözcük Türkçe'de anlam daralmasına yol açtığı için, parantez içinde kökün kök anlamını hatırlatmayı gerekli gördük.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ
غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا
بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ
وَلَٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ
قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي
طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ
بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

6-7. Kuşkusuz, nankörleri uyarsan da uyarmasan da farketmez; onlar inanmayacaklardır. Çünkü Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerinde ise perde vardır. Onlar için çok büyük bir azap olacaktır.

8. İnsanlar arasında, inanmadıkları halde, "Allah'a ve ahiret gününe inandık." diyenler vardır.

9-10. [Böyle demekle güya] Allah'ı ve inananları aldatırlar; oysa kendilerinden başkalarını aldatmazlar. Ama onlar [bunun] bilincine varmazlar. Çünkü kalplerinde hastalık vardır. [Sergiledikleri bu aldatmacı ve inkarcı tutumlarından dolayı] Allah onların hastalıklarını daha da artırmıştır. İşte yalan söyledikleri içindir ki, onlar için can yakıcı bir azap olacaktır.

11. Onlara: "Ülkede bozgunculuk yapmayın." denildiği zaman, onlar: "Hayır! Biz ancak düzeltiyoruz." derler.

12. Ancak gerçek şudur ki, onlar, bozgunculuk yapanlardır; ama [bunun] bilincine varmazlar.

13. Onlara: "İnsanların inandıkları gibi inanın!" denildiği zaman, onlar: "Biz akılsız insanların inandıkları gibi mi inanıyoruz?" derler.* Gerçek şudur ki, onlar, aslında akılsız olanlardır. Ancak onlar [bunu] bilmezler.

14. İnananlarla karşılaştıkları zaman, [onlara]: "İnandık." derler. Şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise, "Kuşkusuz ki, biz sizlerle beraberiz, biz sadece onlarla eğleniyoruz." derler.

15. [Aslında] onları, taşkınlıkları içinde bocalar bir durumda bırakmak suretiyle, Allah onlarla eğlenir.

16. İşte doğru yola karşılık sapıklığı satın almış olanlar bunlardır. [Bundan dolayıdır ki], ne ticaretleri onlara bir kazanç sağlamıştır ne de onlar doğru yolu bulmuşlardır.

* Biz, bağlama daha uygun düştüğü için, burada Talat Koçyiğit hocamızın çevirisini esas aldık. Genelde, mütercimler ayeti şu şekilde çevirmektedir: *Onlara: "İnsanların inandıkları gibi siz de inanın." dense, "O beyinsizlerin inandığı gibi inanır mıyız?" derler.*

مثلهم كمثل الذي استوقد نارا فلما أضاءت ما حوله
ذهب الله بنورهم وتركهم في ظلمات لا يبصرون ﴿١٧﴾
صم بكم عمي فهم لا يرجعون ﴿١٨﴾ أو كصيب من السماء
فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون أصابعهم في آذانهم
من الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين ﴿١٩﴾
يكاد البرق يخطف أبصارهم كلما أضاء لهم مشوا فيه
وإذا أظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وأبصارهم
إن الله على كل شيء قدير ﴿٢٠﴾ يا أيها الناس اعبدوا ربكم الذي
خلقكم والذين من قبلكم لعلكم تتقون ﴿٢١﴾ الذي جعل لكم
الأرض فراشا والسماء بناء وأنزل من السماء ماء فأخرج به
من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله أندادا وأنتم تعلمون ﴿٢٢﴾
وإن كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فأتوا بسورة من
مثله وادعوا شهداءكم من دون الله إن كنتم صادقين ﴿٢٣﴾
فإن لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي
وقودها الناس والحجارة أعدت للكافرين ﴿٢٤﴾

17. Onların durumu, ateş yakmak isteyen kimsenin durumu gibidir. [Ancak yakılan] ateş, etrafını aydınlattığı an, Allah onların ışıklarını [derhal] giderivermiş ve onları görmez bir halde karanlıklar içinde bırakıvermiştir.

18. [Onlar] sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bu yüzden, [artık] geri dönmezler.

19. Yahut [onların durumu], gökten, karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşekle birlikte boşalan yağmura [yakalanmış olan] kimsenin durumu gibidir; öyle ki, onlar, yıldırımların [yol açtığı] ölüm korkusu yüzünden parmaklarını kulaklarına tıkarlar. [İşte] Allah, nankörleri [böyle] Kuşatmaktadır.

20. Şimşek nerede ise gözlerini alıverecek. Şimşek onlara ışık verdiği sürece, ışığında yürürler; [şimşeğin kaybolması sonucu] üzerlerine karanlık çöküverince de [oldukları yerde] kalakalırlar. Allah dileseydi, kulaklarını sağır, gözlerini de kör ederdi. Kuşkusuz ki, Allah her şeye gücü yetendir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet ediniz [O'nun için çalışınız] ki, Allah bilincine varasınız.

22. Sizin için, yeryüzünü bir döşek, göğü de [onun üzerine] çatı kılan, gökten su indirip onunla size rızık olmak üzere, ürünler çıkaran O'dur. O halde bile bile Allah'a eşler koşmayın!

23-24. Eğer kulumuza indirdiğimizden kuşku içinde iseniz, o taktirde onun gibi bir sûre getirin! Eğer doğru sözlü iseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi [bilgilerine ve görüşlerine güvendiğiniz kimseleri] de çağırın! Eğer [bunu] yapmazsanız -ki, asla yapamayacaksınız- o halde yakıtı insanlar ve taşlar olan, nankörler için hazırlanan ateşin bilincinde olun!

25. İnanan ve iyi işler yapan kimselere, altlarından ırmaklar akan cennetlerin, onların olacağını müjdele! Orada her ne zaman kendilerine rızık olarak bir ürün verilse, "Bu, bize daha önce verilmiş olandır." derler. Çünkü, bu, onlara [dünyadakine] benzer olarak verilmiştir. Orada onların tertemiz eşleri olacaktır ve onlar orada sürekli olarak kalacaklardır.

26-27. Kuşkusuz ki, Allah, bir sivrisineği, [hatta] ondan da küçüğünü örnek olarak sunmaktan çekinmez. İnananlar, bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler. Nankörler ise: "Allah, böyle bir örnek ile neyi kastetti?" derler. Allah bu [örnek] ile birçok kimseyi saptırır, birçok kimseyi de doğru yola ulaştırır.[2] Oysa [Allah] bu [örnek] ile yoldan çıkmış olanlardan başkasını saptırmaz. Onlar, Allah'a kesin olarak söz verdikten sonra, sözlerinden dönerler, Allah'ın birleştirilmesini emrettiğini ayırırlar ve ülkede bozgunculuk yaparlar: İşte onlar, zarara uğrayacak olanlardır.

وبشر الذين آمنوا وعملوا الصالحات أن لهم جنات تجري
من تحتها الأنهار كلما رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا
هذا الذي رزقنا من قبل وأتوا به متشابها ولهم فيها
أزواج مطهرة وهم فيها خالدون ﴿٢٥﴾ إن الله
لا يستحيي أن يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها
فأما الذين آمنوا فيعلمون أنه الحق من ربهم وأما الذين
كفروا فيقولون ماذا أراد الله بهذا مثلا
يضل به كثيرا ويهدي به كثيرا وما يضل به
إلا الفاسقين ﴿٢٦﴾ الذين ينقضون عهد الله من بعد
ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به أن يوصل ويفسدون
في الأرض أولئك هم الخاسرون ﴿٢٧﴾ كيف تكفرون
بالله وكنتم أمواتا فأحياكم ثم يميتكم
ثم يحييكم ثم إليه ترجعون ﴿٢٨﴾ هو الذي
خلق لكم ما في الأرض جميعا ثم استوى إلى السماء
فسواهن سبع سماوات وهو بكل شيء عليم ﴿٢٩﴾

28. Nasıl olur da ölü iken sizi diriltmiş olan, daha sonra sizi [tekrar] öldürecek ve tekrar diriltecek olan ve sonra da kendisine döndürüleceğiniz Allah'a karşı, nankörlük edersiniz?

29. Yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yaratan, sonra göğe yönelip onu yedi gök olarak düzenleyen O'dur. O, her şeyi çok iyi bilendir.

2 Talat Koçyiğit, genelde, Allah'a isnat edilen sözleri münafıklara atfederek, söz konusu ayet-i kerimeyi şöyle çevirmektedir: *"Gerçekte Allah, bir sivrisineği, hatta ondan daha küçüğünü mesel olarak irad etmekten sakınmaz. İman edenler bilirler ki, o, Rablarından gelen bir haktır. Kâfirler ise, "Allah bu meselle ne kasdediyor? Bununla (güya) çok kimseyi saptırıyor; çok kimseye de hidayet ediyor" derler. (Oysa Allah), o meselle, fâsıklardan başkasını saptırmaz."*

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةً قَالُٓوا
اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ
وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (30) وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ
كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِؤُ۫ن۪ي بِاَسْمَٓاءِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ (31) قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَٓا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ
اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ (32) قَالَ يَٓا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْ فَلَمَّٓا اَنْبَاَهُمْ
بِاَسْمَٓائِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (33) وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْل۪يسَ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ
(34) وَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا
مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
مِنَ الظَّالِم۪ينَ (35) فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا
مِمَّا كَانَا ف۪يهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ
فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ (36) فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ
مِنْ رَبِّه۪ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ (37)

30. Hani bir zamanlar Rabbin meleklere: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım." demişti de onlar da: "Bizler seni överek tesbih ve takdis edip dururken, Sen, orada bozgunculuk yapacak ve orada kan dökecek birini mi yaratacaksın?" diye sormuşlardı. O da: "Kuşkusuz ki, Ben, sizin bilmediklerinizi bilirim." diyerek karşılık vermişti.

31. O, Adem'e isimleri, ama bütün isimleri öğretmiş, sonra onları meleklere sunarak: "Sözünüzde doğru iseniz, onların isimlerini Bana bildirin!" demişti.

32. Onlar da: "[Ey Rabbimiz!] Seni tenzih ederiz! Bizim, Senin bize öğretmiş olduğundan başka bilgimiz yoktur. Kuşkusuz ki, Sen, çok iyi bilen, çok bilge olansın." demişlerdi.

33. [Bunun üzerine Allah Adem'e]: "Ey Adem! Onlara onların isimlerini bildir!" demişti. [Adem] onlara, onların isimlerini bildirince, [Allah onlara]: "Ben size, göklerin ve yerin gaybını bildiğimi, açığa vurduklarınızı da gizlemiş olduklarınızı da bildiğimi söylememiş miydim?" demişti.

34. Hani meleklere: "Adem'i selamlayın!" demiştik de bunun üzerine, İblis dışında, onların hepsi [onu] selamlamışlardı. [İblis ise] kibirlenerek [bu emre] karşı çıkmış ve böylece nankörlerden olmuştu.

35. Biz: "Ey Adem! Sen eşin ile birlikte cennete yerleş; orada ikiniz de dilediğiniz gibi bol bol yeyin. Ama bu ağaca [asla] yaklaşmayın ki, [kendilerine] yazık edenlerden olmayasınız!" demiştik.

36. Şeytan orada onların ayaklarını kaydırmış ve böylece onları içinde bulundukları [nimetler]den uzaklaştırmıştı. Bunun üzerine Biz, [onlara]: "Birbirinize düşman olarak [oradan] inin; çünkü, yeryüzü belli bir süreye kadar, sizin için, bir barınma ve geçinme yeri olacaktır." demiştik.

37. Bir müddet sonra, Adem, Rabbinden bazı sözler almış ve [O'na tövbe etmişti] bunun üzerine O da onun tövbesini kabul etmişti. Çünkü O, tövbeyi çok kabul eden, çok müşfik olandır.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا
نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ
وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ
وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ
فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ
﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ
الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا
لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ
وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا
يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

38-39. Biz, [onlara]: "Hepiniz oradan inin! Bununla birlikte benden size bir yol gösterici gelecek olursa, [iyi bilin ki], yol göstericime uyacak olanlara hiçbir korku olmayacaktır ve onlar asla üzülmeyeceklerdir. Ancak, inanmayanlara ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar ateş halkı olacaklardır ve orada ebedi olarak kalacaklardır." demiştik.

40. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi hatırlayın ve bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, Ben de size verdiğim sözü tutayım. O halde yalnız Benden korkun!

41. Beraberinizdekini doğrulamak üzere indirdiğime inanın, onu ilk inkar eden siz olmayın, ayetlerimi az bir değer karşılığında satmayın ve sadece Benim bilincimde olun!

42-43. Gerçeği batıl ile karıştırmayın ve bildiğiniz halde gerçeği gizlemeyin! Namazı kılın, zekatı verin ve eğilenler ile birlikte eğilin!

44. Şimdi siz, kendinizi unutup da başkalarına mı erdemli olmayı, iyilik yapmayı söylüyorsunuz? Hem de kitabı okuduğunuz halde! Siz hiç akıllanmayacak mısınız?

45-46. [Allah'tan] sabrederek ve namaz kılarak yardım isteyin; ancak bu, [Allah'a karşı] yürekten saygı gösterenlerden, alçak gönüllü olanlardan başkasına ağır gelir. Onlar [bir gün] Rablerine kavuşacaklarını ve [tekrar] O'na döneceklerini bilirler.

47-48. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi diğer bütün halklara üstün kıldığımı hatırlayın! Hiç kimsenin hiç kimseye hiçbir yarar sağlayamayacağı, hiç kimseden hiçbir şefaatin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden hiçbir karşılık alınmayacağı ve hiç kimsenin [hiç kimseden] yardım görmeyeceği bir günün [daima] bilincinde olun!

وإذ نجيناكم من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب يذبحون
أبناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم
﴿٤٩﴾ وإذ فرقنا بكم البحر فأنجيناكم وأغرقنا آل فرعون وأنتم
تنظرون ﴿٥٠﴾ وإذ واعدنا موسى أربعين ليلة ثم اتخذتم
العجل من بعده وأنتم ظالمون ﴿٥١﴾ ثم عفونا عنكم من بعد
ذلك لعلكم تشكرون ﴿٥٢﴾ وإذ آتينا موسى الكتاب
والفرقان لعلكم تهتدون ﴿٥٣﴾ وإذ قال موسى لقومه يا قوم
إنكم ظلمتم أنفسكم باتخاذكم العجل فتوبوا إلى بارئكم
فاقتلوا أنفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم فتاب
عليكم إنه هو التواب الرحيم ﴿٥٤﴾ وإذ قلتم يا موسى
لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة فأخذتكم الصاعقة
وأنتم تنظرون ﴿٥٥﴾ ثم بعثناكم من بعد موتكم
لعلكم تشكرون ﴿٥٦﴾ وظللنا عليكم الغمام وأنزلنا
عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم
وما ظلمونا ولكن كانوا أنفسهم يظلمون ﴿٥٧﴾

49-52. Hani sizi, oğullarınızı boğazlamak ve kadınlarınızı da sağ bırakmak suretiyle size azapların en kötüsünü çektiren Firavun halkından kurtarmıştık; bu, sizin için, Rabbiniz tarafından, çok büyük bir deneme idi. Hani sizin için denizi yarıp sizi kurtarmış ve Firavun halkını da gözlerinizin önünde suda boğmuştuk. Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik; fakat siz, onun ardından, kendinize yazık ederek, buzağıyı [tanrı] edinmiştiniz. [Böyle bir suçtan] sonra da şükredersiniz diye yine sizi affetmiştik.

53-54. Doğru yolu bulasınız diye de Musa'ya kitabı ve Furkan'ı vermiştik. Musa [halkına]: "Ey halkım! Buzağıyı tanrı edinmekle kendinize yazık ettiniz. O halde yaratıcınıza tövbe edin ve nefislerinizi öldürün; bu, yaratıcınız katında sizin için daha hayırlıdır. Böylece O, sizin tövbenizi kabul etmiş [olur]. Çünkü O, tövbeleri çok kabul eden, çok müşfik olandır." demişti.

55. Hani sizler: "Ey Musa! Allah'ı açıkça görmedikçe, sana asla inanmayacağız." demiştiniz de bunun üzerine, siz bakınıp dururken, o anda birdenbire size yıldırım çarpmıştı.

56. Sonra da şükredesiniz diye ölümünüzden sonra sizi tekrar hayata döndürmüştük.[3]

57. Bulutu üzerinize gölgelik yapmış, size kudret helvası ve bıldırcın indirerek: "Size rızık olarak verdiğimiz güzel şeylerden yeyin!" [demiştik]. Onlar bize değil, asıl kendilerine yazık etmişlerdi.

3 Burada ölümden maksat gerçek bir ölüm değildir. Nitekim Kur'an-ı Kerim, uyku halini de ölüme benzetmiştir. Bu bağlamda 6/el-En'âm 60 ile 39/ez-Zümer 42 iyi birer örnek teşkil etmektedir. O halde söz konusu ayeti şu şekilde de çevirmek mümkündür: *"Sonra da şükredesiniz diye, bayılıp kendinizden geçtikten sonra sizi yine kendinize getirmiştı."*

58. Hani [İsrailoğullarına]: "Şu kasabaya girin, orada dilediğiniz gibi, bolca yeyin! [Ancak kasabaya] kapısından eğilerek girin ve 'hıtta/bağışla' deyin ki, hatalarınızı bağışlayalım!" demiştik. Biz, güzel davrananlara daha fazlasını da vereceğiz.

59. Ne var ki, haksızlık edenler, sözü, kendilerine söylenmiş olandan başka bir sözle değiştirmişlerdi. Bunun üzerine, Biz de haksızlık edenlere, doğru yoldan sapıp kötülük yapmalarından dolayı, gökten bir azap indirmiştik.

60. Hani Musa halkı için su aramıştı da Biz de [ona]: "Asan ile taşa vur!" demiştik. Bunun üzerine, ondan, on iki pınar fışkırmıştı. Böylece herkes su içeceği yeri bilmiş oldu. [Biz, onlara]: "O halde Allah'ın rızkından yeyin, için, ama ülkede, asla bozgunculuk yapmayın!" [demiştik].

61. Hani Musa'ya: "Ey Musa! Biz artık tek bir çeşit yemeğe katlanamayacağız. O halde Rabbine yalvar da bize, yerin bitirdiği sebze, hıyar, sarımsak, mercimek, soğan versin!" demiştiniz de o da [size]: "Daha iyi olanı, daha kötü olan ile mi değiştirmek istiyorsunuz? Öyle ise bir kasabaya inin;[4] çünkü, aradıklarınız [orada] vardır." diyerek karşılık vermişti.

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ
وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
قِيلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوسٰى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ
فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا
وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ
الَّذِي هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ
مَا سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاۤؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

Böylece onlar, aşağılanmaya ve yoksulluğa maruz kalmışlar ve Allah'ın gazabına uğramışlardı; çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar, peygamberleri haksız yere öldürüyorlar ve [Allah'ın emir ve yasaklarına] karşı gelerek haddi aşıyorlardı.

4 Ayette geçen "mısran" ibaresini özellikle oryantalistler, Mısır olarak çevirmektedirler. Bu durumda İsrailoğulları, Mısır'da köle iken alışmış oldukları ayette zikredilen sebze cinsinden yiyeceklerin özlemini çekmiş olmaktadırlar. Ama Mısır'a inmek, onlar için, kölelik, aşağılanma, zillet, onursuzluktan başka bir şey değildir. O halde, özgürlük gibi bir nimeti bırakıp da sırf taze sebze yemek için, köle olmaya, aşağılanmaya, zillete katlanmaya değer mi? İşte Hz. Musa halkının seçimini bu yüzden eleştirmiş olmaktadır. Muhammed Esed de bu yorumu benimseyenler arasındadır. Söz konusu yorum tefsirlerimizde ve Türkçe Kur'an çevirilerinde pek yer almadığı için, burada Muhammed Esed'in çevirisini sunmakta yarar görmekteyiz: *"Hani bir zamanlar Musa'ya: "Ey Musa! Biz gerçekten, sadece tek bir çeşit yiyeceğe katlanamayız: O halde Rabbine dua et ki, bize, topraktan yetişen şeylerden, -sebzesinden, salatalığından, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından- versin" demiş olduğunuzu [hatırlayın]. Bunun üzerine O: "Siz, (çok da*

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ
ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ
كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا
وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ
أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

62. İnananlara, Yahudilere, Hıristiyanlara ve Sâbiîlere gelince; kuşkusuz ki, bunlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe inanır ve yararlı iş yaparsa, [iyi bilin ki], bunların ecirleri Allah katında olacaktır, bunlara korku olmayacaktır, bunlar üzülmeyeceklerdir de.

63. Hani sizden kesin söz almış, üzerinize, Tur'u kaldırmış ve [size]: "Size verdiğimize kuvvetle sarılın ve içindekini hatırlayın ki, Allah bilincine varasınız!" demiştik.

64-66. Ancak siz bunun ardından yine sözünüzden dönmüştünüz. Allah'ın size lütfu ve sevgisi olmasaydı, [bu davranışınızdan dolayı] hüsrana uğrayanlardan olurdunuz. İçinizden Cumartesi yasağını çiğnemiş olanları ve bu yüzden kendilerine: "Aşağılık maymunlar [gibi] olun!" demiş olduğumuzu elbette ki, biliyorsunuz. Böylece Biz, bu [olayı], hem o olayı yaşamış olanlara hem de onlardan sonra gelecek olanlara ibret alınacak bir ceza, Allah bilincinde olanlar için de bir öğüt vesilesi kılmıştık.

67. Hani Musa halkına: "Allah size bir sığır boğazlamanızı söylüyor." demişti de onlar da [ona]: "Sen bizimle eğleniyor musun?" demişlerdi. O da [onlara]: "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." diye karşılık vermişti.

68. [Bunun üzerine, onlar, Musa'ya]: "O halde Rabbine bizim için dua et de, onun ne olduğunu bize açıklasın!" demişlerdi. O da: "O, onun, ne yaşlı ne genç, ama ikisinin arasında bir sığır olduğunu, söylüyor. O halde size söyleneni yapın!" diye yanıt vermişti.

69. [Onlar, yine Musa'ya]: "Rabbine bizim için dua et de renginin ne olduğunu bize açıklasın!" demişlerdi. O da: "O, onun, bakanların içini açan sapsarı bir sığır olduğunu, söylüyor." demişti.

ha] hayırlı olanı daha aşağı olan ile mi değiştirmek istiyorsunuz? O halde utanç içinde Mısır'a geri dönün; işte [orada] istediğinizi bulabilirsiniz!" demişti. Bu yüzden, alçaklık ve aşağılanma onları kuşatmış ve böylece onlar Allah'ın gazabına müstahak olmuşlardır. Bütün bunlar, Allah'ın mesajlarındaki gerçekliği inkar etmede ve Peygamberleri haksız olarak öldürmede ısrar etmeleri yüzündendir: Bütün bunlar, [Allah'a karşı] isyan etmeleri ve doğru olan şeylerin sınırlarını ihlal etmede ısrar etmeleri yüzündendir."

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا
وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ
تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا
الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ
نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا
اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ
كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا
يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾
أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

70. Yine onlar: "Rabbine bizim için dua et de onun ne olduğunu bize [daha iyi] açıklasın; çünkü biz onu gerçekten karıştırıyoruz. Ama Allah dilerse, biz [onu] buluruz." demişlerdi.

71. O da: "O, onun, toprağı sürmek ve ekini sulamak üzere boyunduruğa koşulmamış olan, hiçbir kusuru olmayan, üzerinde hiçbir alacası bulunmayan bir sığır olduğunu söylüyor." diye karşılık vermişti. [O zaman, onlar, ona]: "İşte şimdi gerçeği söyledin." demişlerdi. Böylece onu [bulup] boğazlamışlardı; ama az kalsın yapmayacaklardı.

72-73. Hani siz birini öldürmüştünüz de onunla ilgili olarak suçu birbirinizin üstüne atmıştınız; oysa Allah gizlemekte olduğunuzu açığa çıkaracaktır. Bunun üzerine [onlara]: "Ona [öldürülmüş olan kimseye] onun [boğazlanmış olan sığırın] bir parçasıyla vurun!" demiştik. İşte Allah, aklınızı başınıza almanız için, böylece ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir.

74. Sonra kalpleriniz katılaşmış, taş gibi, hatta taştan bile daha sert olmuştu; çünkü taşlar arasında öyleleri vardır ki, kimilerinin içlerinden ırmaklar fışkırır; kimileri yarılır da içlerinden su çıkar; kimileri de Allah korkusundan yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

75-76. Şimdi siz hâlâ, onların -içlerinden bir grup, Allah'ın kelamını dinleyip anladıktan sonra onu bilebile tahrif edip dururken- size inanmalarını mı istiyorsunuz? Onlar, inananlar ile karşılaştıklarında "İnandık!" derler; ancak birbirleriyle baş başa kaldıklarında ise: "Allah'ın size açıkladıklarını, Rabbiniz katında size karşı delil olarak kullanmaları için mi onlara anlatıyorsunuz? Siz hiç akıllanmayacak mısınız?" derler.

اولا يعلمون ان الله يعلم ما يسرون وما يعلنون ﴿٧٧﴾ ومنهم
اميون لا يعلمون الكتاب الا اماني وان هم الا
يظنون ﴿٧٨﴾ فويل للذين يكتبون الكتاب بايديهم ثم
يقولون هذا من عند الله ليشتروا به ثمنا قليلا
فويل لهم مما كتبت ايديهم وويل لهم مما يكسبون
﴿٧٩﴾ وقالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودة قل
اتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده ام تقولون
على الله ما لا تعلمون ﴿٨٠﴾ بلى من كسب سيئة واحاطت
به خطيئته فاولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
﴿٨١﴾ والذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك
اصحاب الجنة هم فيها خالدون ﴿٨٢﴾ واذ اخذنا
ميثاق بني اسرائيل لا تعبدون الا الله وبالوالدين
احسانا وذي القربى واليتامى والمساكين
وقولوا للناس حسنا واقيموا الصلوة واتوا الزكوة
ثم توليتم الا قليلا منكم وانتم معرضون ﴿٨٣﴾

77. Onlar, Allah'ın, onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bildiğini bilmiyorlar mı?

78-79. İçlerinde ümmî olanlar vardır; bunlar kitap [Tevrat]ı bilmezler. Bildikleri sadece bir takım kuruntulardan ibarettir. İşte bu yüzden, onlar zanda bulunmaktan başka bir şey yapmazlar. Kitabı kendi elleriyle [tahrif ederek] yazanların ve sonra da onu az bir değer karşılığında satmak için, "Bu Allah katındandır." diyenlerin vay haline! Ellerinin kazandıklarından [yazdıklarından] dolayı vay haline onların! Kazandıklarından dolayı vay haline onların!

80. Onlar: "Sayılı birkaç gün dışında bize ateş asla dokunmayacaktır." demişlerdi. O halde [onlara] de ki: "Allah katından [bu konuda] bir söz mü aldınız -[eğer böyle bir söz var ise, iyi bilin ki], Allah sözünden asla dönmez- ya da Allah hakkında bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz?"

81-82. Hayır! Hayır! [Onların söyledikleri asla doğru değildir; çünkü] kim [sürekli] kötülük işler de tepeden tırnağa kadar günaha batarsa, [iyi bilin ki], bu gibi kimseler, ateş halkı olacaklar ve onlar orada sürekli olarak kalacaklardır. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; onlar cennet halkı olacaklardır ve onlar da orada sürekli olarak kalacaklardır.

83. Hani İsrailoğullarından: "Allah'tan başkası için ibadet etmeyin [çalışmayın], anaya, babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilik yapın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı kılın ve zekatı verin!" diye kesin söz almıştık. [Ancak] sonra siz, içinizden çok azı müstesna, [sözünüzden] dönmüştünüz. Sizler de [atalarınız gibi] yüz çeviriyorsunuz.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَٓاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاِنْ يَأْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
اِخْرَاجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ
فَمَا جَزَٓاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
اَفَكُلَّمَا جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا
غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

84-85. Hani yine sizden; birbirinizin kanlarını dökmeyeceğinize, birbirinizi yurtlarınızdan kovmayacağınıza dair de kesin söz almıştık. Siz de [bu söze] tanıklık ederek [onu] onaylamıştınız. [Buna rağmen] birbirlerini öldürenler, günah işlemek ve düşmanlıkta bulunmak suretiyle, birbirinizle yardımlaşarak içinizden bir kısmını yurtlarından kovanlar yine de sizlersiniz. Onları kovmanız yasak olduğu halde, [kovuyorsunuz, ama,] size esir olarak gelecek olurlarsa, fidyelerini ödeyerek [onları kurtarıyorsunuz]. O halde, sizler kitabın bir kısmına inanıyor, bir kısmını da inkar mı ediyorsunuz? İçinizden bunu yapanların cezası, dünya hayatında zilletten başka bir şey değildir; kıyamet gününde ise, onlar, azabın en ağırına uğratılacaklardır. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. İşte bunlar, ahirete karşılık dünya hayatını satın almış olanlardır. Bu yüzden, bunların azabı hafifletilmeyecektir. Bunlar yardım da görmeyeceklerdir.

87. Andolsun ki, Biz, Musa'ya kitabı vermiş, arkasından da elçiler göndermiştik; Meryem oğlu İsa'ya da apaçık deliller vermiş ve onu Rûhu'l-Kudüs ile desteklemiştik. Her ne zaman, bir elçi, size, nefislerinizin hoşlanmadığı bir şey getirmiş idiyse, kibirlenmiştiniz ve bu yüzden de, kimilerini yalanlamıştınız, kimilerini de öldürmüştünüz.

88. "Kalplerimiz perdelidir."[5] demişlerdi. Hayır; bilakis, Allah, inkarlarından ötürü, onları lanetlemiştir. Bu yüzden onlar, çok az şeye inanırlar.

5 Muhammed Esed, bu ayet-i kerimeyi çoğunluktan farklı anlamaktadır: "*Ama onlar: 'Kalplerimiz zaten bilgiyle doludur' derler. Hayır, bilakis Allah, hakikati kabullenmeye karşı çıktıkları içindir ki, onları reddetmiştir. Bu yüzden onların inandıkları şeyler azdır.*"

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ
مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾
بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا
وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ
قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

89. Onlara, Allah katından yanlarında bulunanı doğrulayan bir kitap geldiğinde -inkar edenlere karşı önceleri yardım isteyip durdukları halde- işte kendilerine o bildikleri şey geldiğinde, onu inkar etmişlerdi. O halde Allah'ın laneti inkarcıların üzerine olsun!

90. Allah'ın lütfuyla, kullarından dilediğine [vahiy] indirmesini çekemedikleri için, Allah'ın indirdiğini inkar etmek suretiyle kendilerini satmaları ne kadar kötü bir şeydir! İşte bundan dolayıdır ki, onlar gazap üstüne gazaba uğramışlardır. Kafirler için alçaltıcı bir azap olacaktır.

91. Onlara: "Allah'ın indirdiğine inanın!" denildiğinde, onlar: "Biz [sadece] bize indirilmiş olana inanıyoruz." derler ve onun dışındakini inkar ederler; oysa ki, o [Kur'an], onların yanlarında bulunanı doğrulayan gerçektir. O zaman sen, onlara: "Eğer gerçekten inanıyor idiyseniz, o halde, daha önceleri, Allah'ın peygamberlerini neden öldürüyordunuz?" diye sor.

92. Andolsun ki, Musa, size, apaçık mucizeler getirmişti. Ancak, siz onun ardından kendinize yazık ederek buzağıyı tanrı edinmiştiniz.

93. Hani Biz, sizden kesin söz almış, Tur'u üzerinize kaldırmış, "Size verdiklerimize kuvvetlice sarılın ve [onları] dinleyin!" [demiştik]. Onlar da: "Biz [onları] işittik ve dolayısıyla [onları] uygulayacağız!" demişlerdi. İnkarları yüzünden buzağı sevgisi, kalplerine işlemişti. [Onlara]: "Eğer [gerçekten] inanıyorsanız, imanınızın size söyledikleri ne kadar kötüdür!" de.

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ
النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ۝ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ
اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِالظَّالِمٖينَ ۝
وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذٖينَ اَشْرَكُوا
يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ
مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصٖيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝
قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرٖيلَ فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰى قَلْبِكَ
بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرٰى
لِلْمُؤْمِنٖينَ ۝ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ
وَجِبْرٖيلَ وَمٖيكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرٖينَ ۝ وَلَقَدْ
اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا اِلَّا الْفَاسِقُونَ
۝ اَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرٖيقٌ مِنْهُمْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرٖيقٌ مِنَ الَّذٖينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
كِتَابَ اللّٰهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

94. [Onlara]: "Allah katında ahiret yurdu başkalarına değil de sadece size ait ise, [bu inancınızda da] samimi iseniz, o halde ölümü dilesenize!" de.

95-96. Ancak onlar, daha önce yapmış olduklarından dolayı, onu asla dileyemeyeceklerdir. Allah zalimleri bilendir. Andolsun ki, sen, onların, insanlar içinde dünya hayatına en düşkün olanları -hatta müşriklerden bile daha düşkün- olduklarını görürsün; öyle ki, onlardan her biri bin sene yaşamayı arzu eder. Ancak uzun yaşamaları, onların hiçbirinden azabı uzaklaştıracak değildir. Allah onların yapmakta olduklarını çok iyi görendir.

97-98. [Onlara] de ki: "Kim Cebrail'e düşman ise, [iyi bilsin ki], onu [Kur'an'ı] Allah'ın izniyle, kendinden öncekileri doğrulayıcı, inananlar için de, yol gösterici ve müjdeci olarak senin kalbine indiren odur. Kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman ise, [yine çok iyi bilsin ki], Allah da inkarcıların düşmanıdır."

99. Andolsun ki, Biz öylesine açık ayetler indirdik ki, onları yoldan çıkmış olanlardan başkası inkar etmez.

100. Onlar, her ne zaman bir söz vermiş iseler, içlerinden bir grup onu çiğnememiş midir? Aslında onların çoğu inanmazlar.

101. Onlara, Allah katından yanlarındakini doğrulayan bir elçi geldiğinde, kendilerine kitap verilmiş olanlardan bir grup, Allah'ın kitabına, sanki [ondan] habersizlermiş gibi, arkalarını dönmüşlerdir.

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَمَا كَفَرَ
سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ وَمَا اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَا اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ
وَمَا هُمْ بِضَٓارّ۪ينَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُونَ
مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ
مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖ
اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿١٠٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا
وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِك۪ينَ
اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿١٠٥﴾

102. Ve onlar, Süleyman'ın hükümranlığı hakkında şeytanlar [kötü insanlar]ın uydurduklarına uymuşlardı; oysa Süleyman, kafir olmamıştı, ama şeytanlar kafir olmuşlardı. Çünkü insanlara sihri ve Babil'deki Hârut ve Mârut adlı iki meleğe indirilmiş olanları öğretiyorlardı. Bununla birlikte o ikisi: "Biz fitneden başka bir şey değiliz. O halde sakın kafir olma!" demedikçe, hiç kimseye hiçbir şey öğretmezlerdi. Buna rağmen onlar yine de, bu ikisinden koca ile karısını birbirinden ayıracak olan şeyleri öğreniyorlardı. [Ancak gerçek şudur ki], onlar, Allah'ın izni olmadıkça, [bu öğrendikleri ile] hiç kimseye zarar veremezlerdi. Böylece onlar, kendilerine zarar verecek, ama, hiçbir yarar sağlamayacak olan şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun ki, onlar, onu satın almış olanın ahirette hiçbir nasibi olmayacağını biliyorlardı. Keşke, karşılığında kendilerini satmış oldukları şeyin ne kadar kötü olduğunu bilebilselerdi!

103. Eğer onlar inanıp da Allah bilincine varmış olsalardı, Allah katında [onlara verilecek olan] sevap [onlar için] daha hayırlı olurdu. Keşke bilebilselerdi!

104. Ey inananlar! [Allah elçisine]: "Râinâ/bizi gözet" demeyin; "Unzurnâ/bize bak!" deyin ve [onu] dinleyin! Nankörler için çok acı veren bir azap olacaktır.

105. Kitap ehlinden ve Allah'a ortak koşanlardan inkar edenler, size Rabbinizden hiçbir hayır indirilmesini arzu etmezler. [Ancak gerçek şudur ki], Allah sevgisini dilediğine bahşeder. Allah çok büyük lütuf sahibi olandır.

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا اَوْ مِثْلِهَا اَلَمْ تَعْلَمْ
اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُر۪يدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْا۪يمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَث۪يرٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ ا۪يمَانِكُمْ كُفَّاراًۚ حَسَداً مِنْ عِنْدِ
اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٩﴾
وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿١١٠﴾
وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوداً اَوْ نَصَارٰىۜ
تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِق۪ينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّه۪ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

106-107. Biz bir ayetin hükmünü yürürlükten kaldıracak ya da onu unutturacak olursak, o zaman, ondan daha iyisini ya da [en azından] benzerini getiririz. Sen, Allah'ın her şeye gücü yettiğini bilmiyor musun? Yine sen, göklerin ve yerin hükümranlığının Allah'a ait olduğunu ve [dolayısıyla] sizin Allah'tan başka hiçbir dostunuzun ve yardımcınızın olmadığını bilmiyor musun?

108. Yoksa, daha önce Musa'dan istenmiş olduğu gibi, siz de mi, elçinizden [size birtakım mucizeler göstermesini] isteyeceksiniz? O halde, kim inancı inançsızlık ile değiştirecek olursa, [iyi bilsin ki] o, kuşkusuz, doğru yoldan sapmış olur.

109. Kitap ehlinden olanların çoğu, gerçek kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sizi, inanmanızdan sonra, sırf içlerindeki hasetlikten dolayı, tekrar inançsızlığa döndürmeyi arzuluyorlar. [Buna rağmen siz, yine de] Allah sözünü gerçekleştirinceye kadar, [onları] affedin ve [onlara karşı] hoşgörülü olun. Kuşkusuz ki, Allah, her şeye gücü yetendir.

110. Namazı kılın ve zekatı verin! Kendiniz için her ne iyilik yaparsanız yapın, onu [mutlaka] Allah katında bulacaksınız. Kuşkusuz ki, Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir.

111. [Yahudiler]: "Ancak Yahudi olanlar," [Hıristiyanlar ise]: "Ancak Hıristiyan olanlar, cennete girecektir." demişlerdi. Bu, onların kuruntularıdır. [O halde sen onlara]: "Eğer doğru sözlü iseniz, delillerinizi getirin!" de!

112. Hayır! Kim iyilik yaparak, bütün benliğini Allah'a teslim edecek olursa, [iyi bilsin ki], onun ecri Allah katında olacaktır; böylelerine korku olmayacaktır; onlar üzülmeyeceklerdir de.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارٰى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذٰلِكَ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝١١٣ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ
أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي خَرَابِهَا أُولٰئِكَ مَا كَانَ
لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝١١٤ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝١١٥
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ۝١١٦ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِذَا قَضٰى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝١١٧ وَقَالَ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذٰلِكَ
قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝١١٨ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ۝١١٩

113. [Yahudiler, Hıristiyanlara]: "Hıristiyanlar [inanç bakımından] hiçbir esas üzere değildirler." derlerken, [Hıristiyanlar da Yahudilere]: "Yahudiler [inanç bakımından] hiçbir esas üzere değildirler." demişlerdi. Onlar, hem de kitabı okudukları halde, [bu sözleri birbirlerine söylemişlerdi]. İlimden yoksun olanlar da tıpkı onlar gibi sözler söylemişlerdi. Ancak Allah, kıyamet gününde, ayrılığa düşmüş oldukları konularda, aralarında hüküm verecektir.

114. Allah'ın mescitlerinde, adının anılmasını engelleyen ve mescitlerin tahrip edilmesine çalışan kimselerden daha zalim kim olabilir? Aslında onların, oralara, ancak korkarak girmeleri gerekir. Onlar için bu dünyada rezillik söz konusudur. Ahirette ise, onları, çok büyük bir azap beklemektedir.

115. Doğu da Batı da Allah'ındır. O halde, nereye yönelirseniz yönelin, [iyi bilin ki], Allah'ın yüzü oradadır. Kuşkusuz ki, Allah [her yeri] kaplayandır, her şeyi çok iyi bilendir.

116-117. Onlar: "Allah bir çocuk edindi." demişlerdi. Haşa! O, bundan münezzehtir. Ama, göklerde ve yerde ne var ise hepsi, O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmektedir. O, göklerin ve yerin yoktan yaratıcısıdır. Bir işi gerçekleştirirken, ona sadece "Ol!" der; o da hemen oluverir.

118. Bilgiden yoksun olanlar: "Allah bizimle konuşsaydı ya da bize bir mucize gelseydi ya!" demişlerdi. Onlardan öncekiler de tıpkı onların söyledikleri gibi söylemişlerdi. Kalpleri [nasıl da] birbirlerine benzemiş! Oysa Biz, gerçekler konusunda kesin bilgiye ulaşmak isteyenlere ayetleri açıklamıştık.

119. Gerçekten de Biz, seni, müjdelemen ve uyarman için gerçekle birlikte gönderdik. Bu yüzden sen, cehennemliklerden dolayı sorumlu tutulmayacaksın.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ
هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذ۪ي جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِه۪ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَمَنْ يَكْفُرْ بِه۪ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ
نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنّ۪ي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّت۪ي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي
الظَّالِم۪ينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَاَمْنًا وَ
اتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰه۪يمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا اِلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ وَاِسْمٰع۪يلَ
اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّٓائِف۪ينَ وَالْعَاكِف۪ينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾
وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُ
مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهُ قَل۪يلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٢٦﴾

120. Dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ne de Hıristiyanlar senden asla hoşnut olmayacaklardır. [Onlara] de ki: "Asıl doğru yol, Allah'ın yoludur." Sana gelen ilimden sonra, onların heva ve heveslerine uyacak olursan, Allah'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı olur.

121. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, onu gereği gibi okumaktadırlar. Onlar ona inanırlar. Ancak onu kim inkar ederse, [iyi bilsin ki], bu gibiler, hüsrana uğrayacak olanlardır.

122-123. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi diğer halklara üstün kıldığımı hatırlayın. Hiç kimsenin hiç kimseye hiçbir yarar sağlayamayacağı, hiç kimseden hiçbir karşılık kabul edilmeyeceği, hiç kimseye hiçbir şefaatin yarar sağlamayacağı ve hiç kimsenin [hiç kimseden] yardım görmeyeceği bir günün sürekli olarak bilincinde olun!

124. Hani Rabbin, İbrahim'i birtakım kelimelerle sınamıştı. O da kelimeler [ile olan bu sınavı başarıyla] tamamlayınca, [Rabbi ona]: "[O halde,] Ben, seni, insanlara önder yapacağım." demişti. [Bunun üzerine,] o: "Soyumdan da..." demişti. O da: "Benim ahdim, zalimlere ulaşmaz." diye karşılık vermişti.

125. Hani Biz, Beyt'i [Kabe'yi], insanlar için bir toplanma ve güven yeri kılmıştık. "Öyleyse siz, İbrahim'in makamından bir namaz yeri edinin!" [demiştik]. İbrahim'e ve İsmail'e: "Evimi, [orada] tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rüku ve secde edenler için temizleyin!" diye emretmiştik.

126. Hani İbrahim: "Ey Rabbim! Bu [yeri] güvenli bir bölge kıl! Halkından, Allah'a ve ahiret gününe inananları ise, [çeşitli] ürünler ile rızıklandır!" demişti. [Bunun üzerine, Allah]: "İnkar edene gelince; onu da bir müddet [dünya nimetlerinden] yararlandıracağım; ancak, sonunda, onu, cehennem azabına sürükleyeceğim. Ne kötü yerdir orası!" diye karşılık vermişti.

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعٖيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
اِنَّكَ اَنْتَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ۝ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَٓا اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ فٖيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكّٖيهِمْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ۝ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهٖيمَ
اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَاِنَّهُ
فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ۝ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُٓ اَسْلِمْ
قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ۝ وَوَصّٰى بِهَٓا اِبْرٰهٖيمُ بَنٖيهِ
وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدّٖينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَٓاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنٖيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدٖي قَالُوا نَعْبُدُ
اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَٓائِكَ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

127-129. Hani İbrahim, İsmail ile birlikte Ev'in temellerini yükseltirlerken şöyle dua etmişlerdi: "[Bunu] bizden kabul et; çünkü Sen, çok iyi işitensin, çok iyi bilensin. Ey Rabbimiz! Bizi, kendini Sana teslim edenlerden kıl, soyumuzdan da kendini Sana teslim edecek olan bir ümmet eyle! Bize ibadet tarzlarımızı göster! Tövbemizi kabul et; çünkü Sen, tövbeleri çok kabul edensin, çok müşfik olansın. Ey Rabbimiz! Onlara, içlerinden, kendilerine Senin ayetlerini okuyacak, onlara kitabı ve hikmeti öğretecek ve onları arındıracak olan bir elçi gönder; çünkü sen çok güçlü, çok bilge olansın."

130. İbrahim'in dininden, kendini bilmeyenden başka kim yüz çevirebilir ki...? Andolsun ki, Biz onu dünyada elçi seçtik; kuşkusuz ki, o, ahirette de, iyiler arasında olacaktır.

131. Rabbi ona: "Kendini bana teslim et!" dediğinde, o da: "Kendimi alemlerin Rabbine teslim ettim." demişti.

132. [Bunun üzerine] İbrahim de Yakub da oğullarına: "Ey Yavrularım! Allah, sizin için, bu dini seçmiştir. O halde, kendinizi [Allah'a] teslim etmeden sakın ölmeyin!" diyerek, bu [ilkeyi] [onlara] emretmişlerdi.

133. Yoksa, Yakub'a ölüm anı gelip çattığında, siz orada mı idiniz? Hani, o, o zaman, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz? [çalışacaksınız]" diye sorduğunda, onlar: "Senin Tanrına, atalarının İbrahim'in, İsmail'in ve İshak'ın tanrısı olan tek Tanrı'ya ibadet edeceğiz; çünkü biz kendimizi O'na teslim edenlerdeniz." diye karşılık vermişlerdi.

134. Bunlar, gelip geçmiş olan bir topluluktur. Onların kazanmış olduklan kendilerine; sizin kazanmış olduklarınız ise, size aittir. [Bu yüzden de] siz, onların yapmış olduklarından dolayı [asla] sorumlu tutulmayacaksınız.

135. [Yahudiler]: "Yahudi olun ki, doğru yola ulaşasınız!", [Hıristiyanlar ise]: "Hıristiyan olun ki, doğru yola ulaşasınız!" demektedirler. De ki: "Hayır! [Biz, sizlerin dinine değil], fakat, her türlü sapık inançtan yüz çevirmiş ve hiçbir zaman müşrik olmamış olan İbrahim'in dinine [uyarız]."

136. Siz de deyin ki: "Biz; Allah'a, bize indirilmiş olana, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Torunlara indirilmiş olana, Musa'ya ve İsa'ya verilmiş olana -aralarında hiçbir ayırım yapmadığımızdan ötürü- [bütün] peygamberlere Rableri tarafından verilmiş olana inanıyoruz; çünkü biz, kendimizi Allah'a teslim edenlerdeniz."

137. Eğer onlar, sizin inandığınız gibi inanacak olurlarsa, doğru yola ulaşmış olurlar; ancak, yüz çevirecek olurlarsa, [iyice bilin ki], ayrılık içinde olacak olanlar onlardır. Onlara karşı Allah sana yetecektir; çünkü O, çok iyi işitendir, çok iyi bilendir.

138. [İşte] Allah'ın boyası... Boyası Allah'ınkinden daha güzel olan kim olabilir ki...? [İşte bu yüzden] biz, [sadece] O'na ibadet edenleriz [O'nun için çalışanlarız].

139. De ki: "O, bizim de sizin de Rabbiniz olduğu halde, yine de [Allah hakkında] bizimle tartışacak mısınız? Bizim yapmış olduklarımız bize, sizin yapmış olduklarınız ise size aittir. Biz O'na gönülden bağlananlarız."

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ
حَنٖيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ
اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعٖيسٰى وَمَا اُوتِيَ النَّبِيُّونَ
مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَا اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ
فٖي شِقَاقٍ فَسَيَكْفٖيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ
﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ
﴿١٣٩﴾ اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

140. Yoksa siz, İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve Torunların Yahudi ya da Hıristiyan olduklarını mı söyleyeceksiniz? [Onlara] de ki: "Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Allah tarafından kendisine bildirilmiş olan tanıklığı gizleyenden daha zalim kim olabilir ki...?" Allah yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.

141. Bunlar, gelip geçmiş olan bir topluluktur. Onların kazanmış oldukları kendilerine; sizin kazanmış olduklarınız ise, size aittir. [Bu yüzden de] siz, onların yapmış olduklarından dolayı [asla] sorumlu tutulmayacaksınız.

سيقول السفهاء من الناس ما وليهم عن قبلتهم التي
كانوا عليها قل لله المشرق والمغرب يهدي من يشاء
الى صراط مستقيم ﴿١٤٢﴾ وكذلك جعلناكم امة وسطا
لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا
وما جعلنا القبلة التي كنت عليها الا لنعلم من يتبع الرسول
ممن ينقلب على عقبيه وان كانت لكبيرة الا على الذين
هدى الله وما كان الله ليضيع ايمانكم ان الله بالناس
لرؤف رحيم ﴿١٤٣﴾ قد نرى تقلب وجهك في السماء
فلنولينك قبلة ترضيها فول وجهك شطر المسجد الحرام
وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره وان الذين
اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق من ربهم وما الله
بغافل عما يعملون ﴿١٤٤﴾ ولئن اتيت الذين اوتوا الكتاب
بكل اية ما تبعوا قبلتك وما انت بتابع قبلتهم
وما بعضهم بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت اهواءهم
من بعد ما جاءك من العلم انك اذا لمن الظالمين ﴿١٤٥﴾

142. İnsanlar içindeki sığ düşünceli bazı kimseler: "Yöneldikleri kıbleden onları çeviren nedir?" diyeceklerdir. De ki: "Doğu da Batı da Allah'ındır. O, dilediğini doğru yola ulaştırır."

143. Böylece, Biz, sizin, insanlara tanık olmanız, elçinin de size tanık olması için sizi orta bir ümmet kıldık. Yöneldiğin [Kabe]'yi ise, sırf elçiye uyanları, ökçesi üzerinde dönmüş olanlardan ayırt edelim diye kıble yaptık. Bu, Allah'ın doğru yola ulaştırdığı kimselerden başkasına elbette ki, ağır gelecektir. Ama Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir; çünkü Allah, insanlara çok şefkat gösteren, çok müşfik olandır.

144. Kuşkusuz ki, Biz, senin yüzünü göğe çevirip durduğunu görmekteyiz. Elbette ki, seni hoşnut olacağın bir kıbleye döndüreceğiz. O halde, [bundan böyle] yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Sizler de nerede olursanız olun, yüzlerinizi o yöne çevirin. Kendilerine kitap verilmiş olanlar, bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler. Allah, onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.

145. Sen, kendilerine kitap verilmiş olanlara, hangi mucizeyi getirirsen getir, onlar yine de senin kıblene uymazlar; o halde sen de onların kıblesine uymazsın. [Aslında] onlar, birbirlerinin kıblelerine de uymazlar. Sana gelen ilimden sonra, yine onların heva ve heveslerine uyacak olursan, [iyi bil ki], o zaman, sen, mutlaka zalimlerden olursun.

اَلَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَاءَهُمْؕ
وَاِنَّ فَرٖيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرٖينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلّٖيهَا
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِؕ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمٖيعًاؕ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِؕ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَؕ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ
اِلَّا الَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنٖي وَلِاُتِمَّ نِعْمَتٖي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا اَرْسَلْنَا فٖيكُمْ رَسُولًا
مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكّٖيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونٖي
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لٖي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا اسْتَعٖينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرٖينَ ﴿١٥٣﴾

146-147. Kendilerine kitap vermiş olduklarımız, onu çocuklarını tanıdıkları gibi tanırlar. Buna rağmen onlardan bir grup, bildikleri halde, yine de gerçeği gizler. Gerçek, Rabbindendir; o halde asla kuşkulananlardan olma!

148. Herkesin yöneldiği bir yönü vardır; o halde hayırlı işlerde birbirinizle yarışın! Nerede olursanız olun, Allah sizi mutlaka bir araya getirecektir; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

149-150. Nereden [yola] çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Kuşkusuz ki, bu, Rabbinden [gelen] gerçektir. Allah, sizlerin yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir. Nereden [yola] çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir! O halde sizler de nerede olursanız olun, yüzlerinizi onun tarafına çevirin ki, insanların -içlerinden kendilerine yazık edenler dışında- sizlere karşı [kullanabilecekleri] herhangi bir delili bulunmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun! O halde, size olan nimetimi tamamlamam ve sizlerin de doğru yola ulaşmanız için, [yüzünüzü onun tarafına çevirin]!

151-152. Nitekim [size olan nimetimi tamamlamak ve böylece sizi doğru yola ulaştırmak için] size, kendi içinizden, size ayetlerimizi okuyan, sizi arındıran, size kitabı, bilgeliği ve bilmediklerinizi öğreten bir elçi gönderdik. Öyleyse, Beni anın ki, ben de sizi anayım; Bana şükredin, ama bana karşı asla nankörlük etmeyin!

153. Ey inananlar! [Allah'tan] güçlüklere göğüs gererek ve namaz kılarak yardım dileyin; çünkü Allah, güçlüklere göğüs gerenlerle beraberdir.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ
لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَنْ تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا
مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۙ
أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا
الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

154. Allah yolunda öldürülenlere: "Ölüler..." demeyin; çünkü onlar diridirler. Ancak siz [bunu] hissetmezsiniz.

155-157. Andolsun ki, Biz, sizi, korku ile, açlık ile, mallarınızda, canlarınızda ve ürünlerinizde uğrayacağınız kayıp ile deneyeceğiz. O halde, [bu konuda] güçlüklere göğüs gerenleri müjdele; çünkü, onlar, başlarına bir kötü olay geldiği zaman, "Biz Allah'a aidiz ve elbette ki, O'na döneceğiz." derler. İşte onlar, Rablerinin bağışlamasına ve sevgisine ulaşacak olanlardır. Onlar, doğru yola ulaşmış olanlardır da.

158. Kuşkusuz ki, Safa ile Merve, Allah'ın nişanlarındandır. O halde her kim, hac ya da umre yapmak üzere Ev'i [Kabe'yi] ziyaret edecek olursa, onları tavaf etmesinde hiçbir sakınca yoktur. Kim isteyerek bir iyilik yaparsa, [iyi bilsin ki], Allah [onun] karşılığını verendir, [yaptığını] çok iyi bilendir.

159-160. İndirdiğimiz açık delilleri ve doğru yolu, kitapta insanlara açıklamamızdan sonra gizleyenlere gelince; onlara hem Allah lanet eder, hem de lanet edenler lanet ederler. Ancak tövbe edenler, [durumlarını] düzeltenler ve [gerçeği] açıklayanlar müstesna... Bunlar, tövbelerini kabul edeceklerimdir; çünkü Ben, tövbeleri çok kabul edenim, çok müşfik olanım.

161-162. Bununla birlikte inkar etmiş ve inkarcı olarak ölmüş olanlar ise, bunlar, Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların lanetlerine müstahak olmuş olanlardır. [Bu yüzden], onlar, bu lanette, sürekli olarak kalacaklardır; azapları ne hafifletilecek ne de geciktirilecektir.

163. Tanrınız tek bir Tanrı'dır. Çok seven, çok müşfik olan O Tanrı'dan başka tanrı yoktur.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ
آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ
﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ
لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

164. Göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ve gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, insanlara faydalı olan şeylerle denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirdiği ve kendisiyle ölümünden sonra yeryüzüne hayat verdiği suda, orada yaydığı her türlü canlıda, rüzgarları ve gök ile arz arasında emre amade bekleyen bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için deliller vardır.

165. İnsanlar içinde, Allah dışında eşler edinen ve onları Allah'ı sever gibi sevenler vardır; ancak inananlar, Allah'ı en çok sevenlerdir. Kendilerine yazık edenler, azabı görecekleri zaman [anlayacakları gibi] tüm gücün Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu keşke [önceden] anlayabilselerdi!

166-167. [Gerçekten de] kendilerine uyulmuş olanlar, azabı görecekleri zaman, kendilerine uymuş olanları derhal yalnız bırakıp terk edeceklerdir; böylece aralarındaki bağlar da kopmuş olacaktır. [Bu durum karşısında] uymuş olanlar ise: "Ah! Keşke dünyaya bir daha geri dönmemiz mümkün olsaydı da onların bizi yalnız bırakıp terkettikleri gibi, biz de onları yalnız bırakıp terketseydik!" diyeceklerdir. Böylece Allah, yaptıkları bütün işlerini onlara acı bir pişmanlık duygusu tattırarak gösterecektir. Onlar, ateşten de çıkacak değillerdir.

168-169. Ey insanlar! Yeryüzünde bulunan, helal ve temiz olan şeylerden yeyin ve asla şeytanın adımlarını izlemeyin; çünkü o, sizin açık bir düşmanınızdır. Kuşkusuz ki, o, size, kötü ve çirkin [işler yapmanızı] ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi fısıldar.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ
﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا
لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ
فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

170. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiğinde, onlar: "Hayır! Biz, atalarımızı yapar bulduğumuz şeylere uyarız." diyerek karşılık verirler. Ama, ya ataları, hiçbir şey akıl edememiş ve doğru yolu bulamamışsalar!

171. İnkar edenleri [doğru yola davet edenin] durumu, [hayvanlara] seslenen çobanın durumu gibidir. Hayvanlar, onun ancak bağırıp çağırmasını duyarlar, fakat ne dediğini anlamazlar; çünkü [inkar edenler] sağırdırlar, dilsizdirler ve kördürler. İşte bu yüzdendir ki, onlar akledemezler.

172. Ey inananlar! Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin iyi olanlarından yeyin! Eğer gerçekten ibadet ettiğiniz [uğrunda çalıştığınız] Allah ise, [o halde] O'na şükredin!

173. [İyi bilin ki] Allah, size sadece, ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olanı yasaklamıştır. Bununla birlikte, kim -istemeden ve ölçüyü kaçırmadan- bunlardan yemek zorunda kalırsa, bundan dolayı ona hiçbir günah terettüp etmez; çünkü Allah, çok bağışlayandır, çok müşfik olandır.

174-175. Allah'ın kitapta indirdiğini gizleyenlere ve onu çok az bir değer karşılığında satanlara gelince; onlar, karınlarına ateşten başka bir şey doldurmamaktadırlar. Kıyamet günü ise, Allah, ne onlarla konuşacak ne de onları arındıracaktır. Çok acı veren bir azap [orada] onları beklemektedir. Onlar; doğru yol karşılığında sapıklığı, bağışlanma karşılığında azabı satın almış olanlardır. Meğer onlar ateşe ne kadar da dayanıklılarmış!

176. [Bu böyledir]; çünkü Allah, kitabı gerçeği ortaya koymak için indirmiştir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler, gerçekten de çok derin bir ayrılık içindedirler.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ
وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّه۪ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّٓائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي
الْبَأْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ
فِي الْقَتْلٰى اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى فَمَنْ عُفِيَ
لَهُ مِنْ اَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَٓاءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ
ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
اِنْ تَرَكَ خَيْرًا اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَاِنَّمَا
اِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

177. Yüzlerinizi Doğu ve Batı tarafına çevirmeniz asla erdemli olmak demek değildir. Ama asıl erdemli olanlar; Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere iman edenler, sevmelerine rağmen, mallarını, yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere verenler ve kölelerin [özgürlüklerine kavuşması için harcayanlar], namazı kılanlar, zekatı verenler, söz verdiklerinde, sözlerini yerine getirenler, zorda, darda ve savaşta güçlüklere göğüs gerenlerdir. İşte onlar, doğru olanlar ve Allah bilincine varmış olanlardır.

178-179. Ey inananlar! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılınmıştır: Hüre karşılık hür, köleye karşılık köle, kadına karşılık kadın... Ancak, öldüren, [öldürülenin] kardeşi tarafından bağışlanırsa, bu taktirde ona, örfe uymak ve [bağışlayana borcunu] güzelce ödemek düşer. Bu, size Rabbinizden bir kolaylık ve size olan sevgisinin [bir açılımıdır]. O halde, kim bundan böyle haddi aşarsa, [iyi bilsin ki], çok acı veren bir azap onu beklemektedir. Ey basiret sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır; çünkü [kısas yoluyla öldürülmekten] korkarsınız [ve böylece kısası gerektirecek suç işlemekten kaçınırsınız].

180-181. Sizden, mal bırakabilecek durumda olanlara ölüm anı yaklaştığında, analarına, babalarına ve yakınlarına örfe uygun bir biçimde vasiyette bulunmak farz kılınmıştır. Bu, Allah bilincine varanların yerine getirmeleri gereken bir haktır. Kim, [vasiyetin içeriğini] öğrendikten sonra, onu değiştirirse, [iyi bilin ki], bunun günahı, onu değiştirenlere aittir; çünkü Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا اِثْمَ
عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ۝ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا
اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ
طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ
وَاَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝
شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَ يُرِيدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِي
عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ اُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۝

182. Bununla birlikte, kim, vasiyet edenin, bir hata ya da günah işlemesinden korkar da [taraflarını] aralarını düzeltirse, bu taktirde, üzerine hiçbir günah düşmez; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

183-185. Ey inananlar! Oruç, içinizde Allah bilincinin canlı kalabilmesi için, sizden öncekilere farz kılınmış olduğu gibi size de sayılı günlerde farz kılınmıştır. O halde, içinizden kim hasta ya da yolculukta ise, [oruç tutamadığı günler için] başka günlerde [oruç tutsun]! Bununla birlikte, orucu tutmakta zorlananların, fidye olarak, bir yoksulu doyurmaları gerekir. Kim, gönüllü olarak fazladan iyilik yaparsa, [iyi bilsin ki], bu kendisi için daha hayırlıdır. Ancak oruç tutmanız, sizin için daha iyidir. Keşke bunu bilseydiniz. [Bu ay], içinde Kur'an'ın, insanları doğru yola ulaştırmak, doğru yolu ve hak ile batılı birbirinden ayıracak ölçüyü açıklamak üzere indirilmiş olduğu Ramazan ayıdır. O halde, içinizden kim bu aya erişirse, onda oruç tutsun; ancak kim hasta ya da yolculukta ise, [oruç tutamadığı günler için] başka günlerde [oruç tutsun]! Allah size kolaylığı diler; zorluğu ise dilemez. Ama O, sayıyı tamamlamanızı [tutmadığınız günlerin orucunu tutmanızı], sizi doğru yola ulaştırmasından dolayı Allah'ı yüceltmenizi ve [O'na] şükretmenizi diler.

186. Kullarım sana Beni soracak olurlarsa [çok iyi bilsinler ki], Ben onlara çok yakınım; Beni çağırdığında, çağıranın çağrısına karşılık veririm. O halde, onlar da Benim çağrıma karşılık versinler ve Bana inansınlar ki, böylece doğru yolu bulabilsinler!

احل لكم ليلة الصيام الرفث الى نسائكم هن لباس لكم
وانتم لباس لهن علم الله انكم كنتم تختانون انفسكم
فتاب عليكم وعفا عنكم فالان باشروهن وابتغوا
ما كتب الله لكم وكلوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط
الابيض من الخيط الاسود من الفجر ثم اتموا الصيام
الى اليل ولا تباشروهن وانتم عاكفون في المساجد
تلك حدود الله فلا تقربوها كذلك يبين الله اياته
للناس لعلهم يتقون ﴿١٨٧﴾ ولا تاكلوا اموالكم
بينكم بالباطل وتدلوا بها الى الحكام لتاكلوا فريقا
من اموال الناس بالاثم وانتم تعلمون ﴿١٨٨﴾ يسئلونك
عن الاهلة قل هي مواقيت للناس والحج وليس البر
بان تاتوا البيوت من ظهورها ولكن البر من
اتقى واتوا البيوت من ابوابها واتقوا الله لعلكم
تفلحون ﴿١٨٩﴾ وقاتلوا في سبيل الله الذين
يقاتلونكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين ﴿١٩٠﴾

187. Oruç gecesi kadınlarınızla cinsel ilişkide bulunmanız size helal kılınmıştır. Onlar sizin örtülerinizdir siz de onların örtülerisiniz. Allah nefsinize güvenemeyeceğinizi bildiği içindir ki, [bu konuda] tövbenizi kabul ederek sizi affetmiştir. Bundan böyle onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için takdir ettiğini isteyin. Fecrin siyah ipliği beyaz ipliğinden sizce ayırt edilinceye kadar yeyin ve için; ama sonra da geceye kadar orucu tutun! Mescitlerde itikafta iken, onlara [kadınlara] yaklaşmayın! Bunlar, Allah'ın koymuş olduğu sınırlardır. Onlara yaklaşmayın! İşte Allah, içlerinde Allah bilincinin canlı kalması için insanlara ayetlerini böylece açıklamaktadır.

188. Aranızda mallarınızı haksız yollarla yemeyin ve insanların mallarından bir kısmını bile bile günaha girerek yemek için, konuyu hâkimlerin huzuruna çıkarmayın!

189. Sana yeni ayları [hilalleri] soruyorlar. De ki: "Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir. Erdem, [sandığınız gibi] asla evlere arkalarından girmenizde değildir. Asıl erdemli olan, içinde Allah bilincini canlı tutandır. O halde, artık evlere kapılarından girin ve Allah bilincini içinizde canlı tutun ki, kurtuluşa eresiniz!"

190. Sizinle savaşanlarla siz de Allah yolunda savaşın, ama asla haddi aşmayın; çünkü Allah, haddi aşanları sevmez.

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ
أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ
فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنِ انْتَهَوْا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا
عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ
أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ
حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

191-194. Onları bulduğunuz yerde öldürün ve sizi kovdukları yerden siz de onları kovun; çünkü fitne [zulüm ve baskı] adam öldürmekten [bile] daha ağır [bir suçtur]. Sizinle savaşmadıkça, onlarla Mescid-i Haram'da asla savaşmayın; eğer sizinle savaşacak olurlarsa, onları öldürün! İşte inkar edenlerin cezası budur. Eğer [savaşa] son verecek olurlarsa, [iyi bilin ki], Allah çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Fitne [zulüm ve baskı] bitinceye ve Din sadece Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın! Eğer [savaşa] son verecek olurlarsa, [iyi bilin ki], düşmanca tavır ancak zalimlere karşı gösterilir. Haram ay, haram aya karşılıktır. [Aynı şekilde] haramlar [dokunulmazlıklar da] karşılıklıdır. O halde size kim tecavüz edecek olursa, siz de ona, onun size tecavüz ettiği ölçüde tecavüz edin! İçinizde Allah bilincini her zaman canlı tutun ve Allah'ın [her zaman] bu bilinci canlı tutanlarla birlikte olduğunu bilin!

195. Allah yolunda harcayın, kendinizi kendi elinizle tehlikeye atmayın ve iyilik yapın; çünkü Allah, iyilik yapanları sever.

196. Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın! Eğer [herhangi bir sebeple bundan] alıkonacak olursanız, kolayınıza gelen kurbanı gönderin ve bu kurban, yerine varmadıkça, başlarınızı tıraş etmeyin! İçinizden kim hasta olur yahut başında bir rahatsızlığı bulunursa, fidye olarak, ya oruç tutması ya sadaka vermesi ya da kurban kesmesi gerekir. [Tehlikeden] emin olduğunuzda ise, kim hacca kadar umreden yararlanmak isterse, kolayına gelen kurbanı kesmesi gerekir. Kurban bulamayan kimse, üç gün hac esnasında ve yedi gün de döndüğünde olmak üzere tam on gün oruç tutar. [Ancak] bu hüküm, ailesi, Mescid-i Haram'da oturmayanlar içindir. Allah'ın bilincinde olun ve Allah'ın cezasının çok şiddetli olduğunu bilin!

الْحَجُّ اَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا
رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَتَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوٰى وَاتَّقُونِ يَا اُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
فَاِذَا اَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْ
وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيضُوا
مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ
كَذِكْرِكُمْ اٰبَاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا
فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ
مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾
اُولٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

197-202. Hac bilinen aylardadır. *Kim, bu aylarda haccı [kendine] farz* kılarsa, [iyi bilsin ki], artık hac esnasında, kadına yaklaşmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur. Ne hayır yaparsanız yapın, Allah onu bilir. O halde kendinize azık edinin; [ancak şunu hiçbir zaman hatırınızdan çıkarmayın ki], azığın en hayırlısı, takva [içinizde Allah bilincinin canlı kalması]dır. Ey basiret sahipleri! Öyleyse Beni bilincinizde canlı tutun. [Hac esnasında] Rabbinizin lütfunu aramanızda herhangi bir günah söz konusu değildir. Arafat'tan indiğinizde, Meş'ar-i Haram'da Allah'ı anın! Önceleri, sapmış iken, sizi doğru yola ulaştırdığı için, O'nu anın! Sonra, insanların [toplu olarak] akın ettikleri yerden, siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Hac ibadetinizi bitirdiğinizde, Allah'ı, atalarınızı andığınız gibi, hatta daha da çok anın! İnsanlar arasında, "Rabbimiz bize dünyada ver!" diyenler vardır. Böylelerinin ise ahirette nasibi olmayacaktır. Onlar arasında, "Rabbimiz, bize dünyada da ahirette de iyilik ver ve bizi ateşin azabından koru!" diyenler de vardır. İşte kazandıklarından nasibi olanlar bunlardır. [İyi bilin ki], Allah hesabı çok çabuk görendir.

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فٖٓي اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فٖي يَوْمَيْنِ
فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ
قَوْلُهُ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فٖي قَلْبِهٖ
وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ
لِيُفْسِدَ فٖيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَشْرٖي نَفْسَهُ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ رَؤُفٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَٓافَّةً
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبٖينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْكُمُ
الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٠٩﴾
هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ فٖي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٢١٠﴾

203. Sayılı günlerde Allah'ı anın! Kim, [Mina'dan Mekke'ye] iki gün içinde [dönme konusunda] acele ederse ya da [Mina'da daha uzun kalıp da Mekke'ye dönme konusunda] gecikirse, içinde Allah bilincini canlı tuttuğu taktirde [bu acele etmeden ya da gecikmeden dolayı], ona hiçbir günah terettüp etmez. O halde Allah bilincini içinizde canlı tutun ve [bir gün] O'nun huzurunda toplanacağınızı bilin!

204-206. İnsanlar içinde, dünya hayatına dair sözü hoşuna giden kimse vardır; o, insanların en yalancısı olduğu halde, [seni etkileyebilmek için] kalbinde olan [yalan]la Allah'ı tanık tutar. [Senden] ayrıldı mı, ülkede bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli yok etmeye çalışır. Allah ise bozgunculuğu sevmez. Ona: "Allah'ın bilincinde ol!" denilince, gururu onu günaha sürükler. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o!

207. İnsanlar içinde öylesi de vardır ki, Allah rızasını kazanmak için canını feda eder. Allah da kullarına karşı çok şefkatli olandır.

208-209. Ey inananlar! Barışa tam olarak girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin; çünkü o, sizin açık düşmanınızdır. Size apaçık deliller geldikten sonra, yine de [doğru yoldan] sapacak olursanız, bilin ki, Allah, çok güçlü, çok bilge olandır.

210. Onlar, ilahî takdir kesinleştiği halde, yine de Allah'ın ve meleklerin, bulut gölgeleri içinde kendilerine gelmesini mi bekliyorlar? [Sonunda] bütün işler, Allah'a döndürülecektir.

سَلْ بَنِيٓ اِسْرَٓائِيلَ كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ
مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذ۪ينَ
كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَالَّذ۪ينَ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾
كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّ۪نَ مُبَشِّر۪ينَ وَمُنْذِر۪ينَ
وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ ف۪يمَا اخْتَلَفُوا
ف۪يهِ وَمَا اخْتَلَفَ ف۪يهِ اِلَّا الَّذ۪ينَ اُو۫تُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ
الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا
ف۪يهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِه۪ وَاللّٰهُ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَق۪يمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذ۪ينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَٓاءُ وَالضَّرَّٓاءُ
وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى
نَصْرُ اللّٰهِ اَلَٓا اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَر۪يبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ
قُلْ مَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَب۪ينَ وَالْيَتَامٰى
وَالْمَسَاك۪ينِ وَابْنِ السَّب۪يلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٢١٥﴾

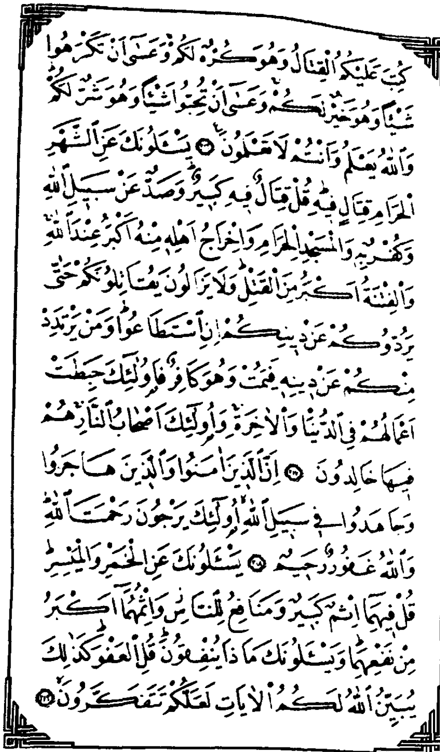
211. İsrailoğullarına, kendilerine ne kadar açık deliller verdiğimizi sor. Kim, Allah'ın nimeti kendisine geldikten sonra, onu değiştirirse, [iyi bilsin ki], Allah, azabı çok şiddetli olandır.

212. Dünya hayatı, inkar edenlere süslü gösterilmiştir. Bu yüzden inananlar ile alay ederler; oysa kıyamet günü, içlerinde Allah bilincini canlı tutanlar, onlardan üstün olacaklardır. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

213. [Başlangıçta] insanlar tek bir topluluk oluşturuyorlardı. [Ancak aralarında ayrılıkların çıkması üzerine] Allah, müjdelemek ve uyarmak üzere [onlara] peygamberler göndermiş ve onlarla birlikte [her birinin] insanlar arasında ayrılığa düştükleri konularda hükmetmesi için gerçeği bildiren kitabı da indirmişti. Bununla birlikte, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan ötürü, onun [kitap] hakkında ayrılığa düşenler, kendilerine [kitap] verilmiş olanlardan başkaları değillerdi. Ancak Allah, inananları, hakkında ayrılığa düşmüş oldukları gerçeğe kendi izniyle ulaştırmıştır; çünkü Allah, dilediğini doğru yola ulaştırır.

214. Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başlarına gelenler, sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlar öylesine bir darlığa ve zorluğa maruz kalmışlar ve öylesine sarsılmışlardı ki, elçi ve beraberindeki inananlar: "Allah'ın yardımı ne zaman?" demişlerdi. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı çok yakındır.

215. Sana ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "Eğer bir mal harcayacaksanız, [iyi bilin ki, o öncelikle] ana-baba, yakınlar, yetimler, düşkünler ve yolda kalmışlar içindir. Her ne hayır işlerseniz işleyin, Allah onu çok iyi bilendir."

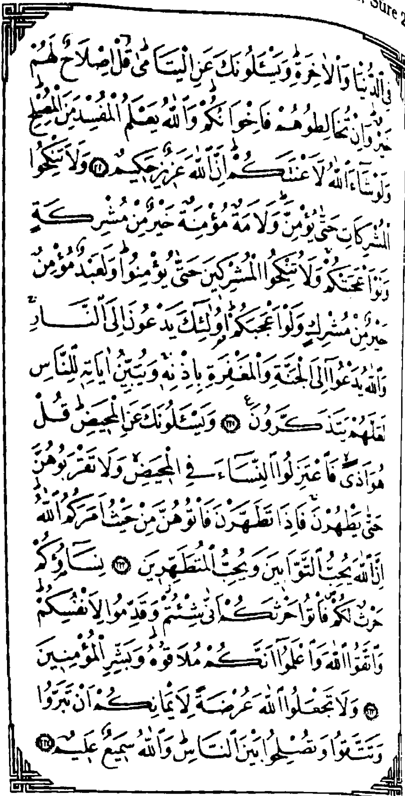

216. Hoşunuza gitmediği halde, savaş size farz kılınmıştır. Ama, hoşlanmadığınız bir şey sizin için daha hayırlı olabilir; aynı şekilde hoşlandığınız bir şey de sizin için daha kötü olabilir; çünkü Allah bilir, siz ise bilemezsiniz.

217. Sana haram ayda savaşılmasını soruyorlar. De ki: "Bu ayda savaşmak suçtur; ancak, Allah yolundan alıkoymak, O'nu inkar etmek, Mescid-i Haram'a [ziyareti] engellemek ve halkını oradan kovmak ise, Allah katında daha büyük bir suçtur. Fitne [zulüm ve baskı] adam öldürmekten [bile] daha ağır [bir suçtur]. Güçleri yetse, sizi dininizden döndürene dek sizinle savaşmayı sürdürürler. Kim, dininden dönüp de inkarcı olarak ölecek olursa, [iyi bilsin ki], dünyada ve ahirette amelleri boşa gitmiş olanlar işte bu gibileridir. Cehennemlik olacak olanlar da bunlardır. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.

218. İnananlar, hicret edenler ve Allah yolunda cihatta bulunanlar ise, Allah'ın sevgisini umanlardır; çünkü Allah çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

219. Sana içkiyi ve kumarı soruyorlar. De ki: "İkisinde de insanlar için hem büyük günah hem de faydalar vardır; ancak günahları, faydalarından daha çoktur." Yine sana neyi harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "İhtiyaçtan fazlasını..." İşte Allah, dünya ve ahiret hakkında düşünmeniz için, size ayetlerini böylece açıklamaktadır.

في الدنيا والآخرة ويسألونك عن اليتامى قل إصلاح لهم
خير وإن تخالطوهم فإخوانكم والله يعلم المفسد من المصلح
ولو شاء الله لأعنتكم إن الله عزيز حكيم ﴿٢٢٠﴾ ولا تنكحوا
المشركات حتى يؤمن ولأمة مؤمنة خير من مشركة
ولو أعجبتكم ولا تنكحوا المشركين حتى يؤمنوا ولعبد مؤمن
خير من مشرك ولو أعجبكم أولئك يدعون إلى النار
والله يدعو إلى الجنة والمغفرة بإذنه ويبين آياته للناس
لعلهم يتذكرون ﴿٢٢١﴾ ويسألونك عن المحيض قل
هو أذى فاعتزلوا النساء في المحيض ولا تقربوهن
حتى يطهرن فإذا تطهرن فأتوهن من حيث أمركم الله
إن الله يحب التوابين ويحب المتطهرين ﴿٢٢٢﴾ نساؤكم
حرث لكم فأتوا حرثكم أنى شئتم وقدموا لأنفسكم
واتقوا الله واعلموا أنكم ملاقوه وبشر المؤمنين
﴿٢٢٣﴾ ولا تجعلوا الله عرضة لأيمانكم أن تبروا
وتتقوا وتصلحوا بين الناس والله سميع عليم ﴿٢٢٤﴾

220. Yine sana yetimleri de soruyorlar. Onların durumlarını düzeltmek daha hayırlıdır; ancak onlarla birlikte yaşayacak olursanız, [iyi bilin ki], onlar artık sizin kardeşlerinizdir. Allah, işleri bozan ile düzelteni bilir. Eğer Allah dileseydi, size güçlük çıkarırdı. Kuşkusuz ki, Allah çok güçlü, çok bilge olandır.

221. [Ey inananlar!] İnanmadıkça, Allah'a ortak koşan kadınlarla evlenmeyin! İnanan bir cariye, hoşunuza gitse de, Allah'a ortak koşan bir kadından daha hayırlıdır. [İnanan kadınları da], inanmadıkça, Allah'a ortak koşan erkeklerle evlendirmeyin! İnanan bir köle, hoşunuza gitse de, Allah'a ortak koşan bir [hür]den daha hayırlıdır; çünkü bunlar, sizi ateşe çağırmaktadırlar. Allah ise, izni ile, [sizi] cennete ve bağışlanmaya çağırmaktadır. İşte düşünüp ibret almaları için Allah ayetlerini insanlara açıklamaktadır.

222. Sana hayız [durumunu] soruyorlar. De ki: "O [durum], rahatsızlık verici bir [durumdur]. Bu yüzden, hayızlı iken kadınlardan uzak durun ve temizlenmedikçe de onlara yaklaşmayın! Temizlendiklerinde ise, Allah'ın size söylediği yerden onlara yaklaşın! Kuşkusuz ki, Allah çok tövbe edenleri sever; çok temizlenenleri de sever."

223. Kadınlarınız sizin için bir tarladır; o halde tarlanıza dilediğiniz gibi yaklaşın! Kendiniz için hazırlık yapın! İçinizde Allah bilincini canlı tutun ve [mutlaka] O'na kavuşacağınızı bilin! [Bunu] inananlara müjdele!

224. Yeminlerinizden ötürü, iyilik yapmanıza, [kötülükten] sakınmanıza ve insanların arasını bulmanıza Allah'ı engel kılmayın! Allah çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

لا يؤاخذكم الله باللغو في أيمانكم ولكن يؤاخذكم بما كسبت
قلوبكم والله غفور حليم ﴿٢٢٥﴾ للذين يؤلون من نسائهم تربص
أربعة أشهر فإن فاءو فإن الله غفور رحيم ﴿٢٢٦﴾ وإن عزموا
الطلاق فإن الله سميع عليم ﴿٢٢٧﴾ والمطلقات يتربصن بأنفسهن
ثلثة قروء ولا يحل لهن أن يكتمن ما خلق الله في أرحامهن إن كن
يؤمن بالله واليوم الآخر وبعولتهن أحق بردهن في ذلك
إن أرادوا إصلاحا ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف وللرجال
عليهن درجة والله عزيز حكيم ﴿٢٢٨﴾ الطلاق مرتان فإمساك
بمعروف أو تسريح بإحسان ولا يحل لكم أن تأخذوا مما آتيتموهن
شيئا إلا أن يخافا ألا يقيما حدود الله فإن خفتم ألا يقيما
حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله
فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فأولئك هم الظالمون
﴿٢٢٩﴾ فإن طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره
فإن طلقها فلا جناح عليهما أن يتراجعا إن ظنا أن
يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون ﴿٢٣٠﴾

225. Allah sizi, düşünmeden yapmış olduğunuz yeminlerden dolayı sorumlu tutmaz; ama kalplerinizin bilinçli olarak yapmış olduğu yeminlerden dolayı sorumlu tutar. Allah çok bağışlayan, çok yumuşak davranandır.

226-227. Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenlerin, dört ay beklemeye hakları vardır. Bununla birlikte, yeminlerinden dönecek olurlarsa, [iyi bilsinler ki], Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Eğer boşamaya kararlı iseler, [bilsinler ki], Allah çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

228-230. Boşanmış kadınlar, kendileri için, üç hayız/temizlik süresi beklerler; çünkü, onlar, eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri, onlara helal olmaz. Bu süre esnasında barışmak isterlerse, kocaları onları geri almaya [herkesten] daha çok hak sahibidirler. Kocalarının onların üzerinde belli hakları olduğu gibi onların da kocaları üzerinde belli hakları vardır. Ancak, erkeklerin kadınlar üzerinde bir dereceleri vardır. Allah çok güçlü, çok bilge olandır. Boşama iki defadır; o halde, [yapılması gereken] iyilikle tutmak ya da güzelce salıvermektir. Kadınlara verdiğiniz herhangi bir şeyi geri almanız, her iki tarafın [karı-kocanın] Allah'ın koymuş olduğu sınırları koruyamamaktan korkmaları durumu dışında, size helal olmaz. Bununla birlikte, onların, Allah'ın koymuş olduğu sınırları koruyamamalarından korkacak olursanız, o zaman kadının, [kendisini boşaması için] kocasına vermiş olduğu fidyeden dolayı, ikisi için de herhangi bir günah söz konusu değildir. Bunlar, Allah'ın koymuş olduğu sınırlardır; o halde sakın onları aşmayın! Kim, Allah'ın sınırlarını aşarsa, [iyi bilin ki], onlar, kendilerine yazık edenlerdir. Eğer sonunda [erkek] onu [karısını] boşayacak olursa, artık o, başka bir eş ile evlenmedikçe, kendine helal olmaz.[6] Ancak, [yeni kocası da] onu boşayacak olursa, Allah'ın koymuş olduğu sınırlarını koruyabileceklerine inandıkları taktirde, [eski karı-kocanın] birbirlerine dönmelerinde herhangi bir günah söz konusu değildir. İşte bunlar, bilen bir halk için Allah'ın açıklamakta olduğu sınırlardır.

6 Genellikle, çevirilerde, söz konusu ayet-i kerime, "Eğer onu (üçüncü defa) boşarsa,..." şeklinde çevrilmektedirler. İslam hukukçuları ve müfessirler, söz konusu ayet-i kerimeyi İslam hukukundaki üçlü boşamaya

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
اَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا
وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۜ وَلَا تَتَّخِذُٓوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَٓا اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهٖۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ
النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ
اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِۜ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَۜ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِۜ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَاۚ لَا تُضَٓارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا
وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا
عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَاۜ وَاِنْ اَرَدْتُمْ
اَنْ تَسْتَرْضِعُٓوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ
مَٓا اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٢٣٣﴾

231-233. Boşadığınız kadınların bekleme süreleri sona erdiğinde, onları güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Onları, haklarına saldırmak ve böylece onlara zarar vermek için yanınızda tutmayın. Kim böyle yaparsa, [iyi bilsin ki], kendisine yazık etmiş olur. Allah'ın ayetlerini alaya almayın! Allah'ın size olan nimetini, öğüt vermek için size indirdiği kitabı ve bilgeliği hatırlayın! Allah bilincini içinizde canlı tutun ve Allah'ın her şeyi çok iyi bilen olduğunu bilin! Boşadığınız kadınların bekleme süreleri sona erdiğinde, aralarında güzelce anlaştıkları taktirde, eşleri[7] ile evlenmelerine engel olmayın; bu, içinizden Allah'a ve ahiret gününe inanmış olanlara verilen öğüttür. Bu, sizin için daha iyi ve daha temiz [olan bir yoldur]. Allah bilir, siz ise bilmezsiniz. [Boşanmış] anneler, emzirmeyi tamamlatmak isteyen[ler] için, çocuklarını iki tam yıl emzirirler. [Bu süre içinde] onların örfe uygun olarak beslenmeleri ve giydirilmeleri, çocuk baba[ların]a aittir. Bununla birlikte, hiç kimse gücü dışında sorumlu tutulamaz. O halde ne anne ne de baba çocuklarından dolayı zarar görmesin. Aynı sorumluluk [babanın] mirasçısına da düşer. Ancak, anne ve baba, karşılıklı rıza ve danışma sonucu, [çocuğun annesinden[8]] ayrılmasını dilerlerse, bundan dolayı onlar için hiçbir günah söz konusu değildir. Eğer, çocuklarınızı [süt annelere] emzirtmek isterseniz, [süt annelere] örfe uygun olarak vereceğiniz ücretleri güven altına aldığınız[9] taktirde, bundan dolayı da size hiçbir günah terettüp etmez. Allah bilincini [her zaman] içinizde canlı tutun ve dolayısıyla Allah'ın yapmakta olduklarınızı çok iyi gören olduğunu bilin!

dayanak kılmışlardır. Bilindiği gibi, ayet-i kerimede "üçüncü defa" ifadesi mevcut değildir. İslam alimleri, bu sonuca yorum ile varmışlardır. Ancak, son zamanlarda yayınlanan bir araştırmada, "üçlü boşamanın" Kur'anî olmadığı ispatlanmaya çalışılmaktadır. Araştırmaya göre, bizzat Kur'an-ı Kerim'in de açıkça bildirdiği üzere, "Boşama iki defadır." Bu konuda geniş bilgi için bkz: Arif Güneş, *Boşama Yöntemi*, Ankara, 1997

7 Bu ayet-i kerimede geçen "eşlerinden" maksat, tefsirlere ve dolayısıyla çevirilere göre, "boşanmış kadınların eski kocalarıdır. Bu nedenle, çevirilerin hemen hepsinde parantez içinde (eski) sözcüğünün yer aldığını görüyoruz. Kanaatimize göre, bu yorumlar ve çeviriler, yanlıştır; çünkü, bir kere ve hatta dört mezhebe göre iki kere boşanmış olan bir kadının, kocasına bekleme süresinde yeniden dönmesi durumunda, yeni bir ni-

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ
فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ
لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ
قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
﴿٢٣٦﴾ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ
وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

234-235. İçinizden ölenlerin geride bıraktıkları eşleri, kendileri için, dört ay on gün beklerler. Bekleme sürelerinin sonuna vardıklarında, kendileri için, örfe uygun olarak yaptıklarından dolayı, sizin için herhangi bir günah söz konusu değildir; ancak [hiçbir zaman unutmayın ki], Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır. Bununla birlikte, bu kadınlara kapalı bir biçimde evlenme isteğinizi belli etmenizde ya da içlerinizde bu isteği beslemenizde sizin için herhangi bir günah söz konusu değildir; çünkü Allah, gerçekten de sizin onlarla evlenmek isteyeceğinizi bilmektedir. Ancak, örfe uygun olan söz söylemeniz dışında, onlarla gizlice buluşma vadinde bulunmayın. Farz olan bekleme süresi sona ermeden de, nikah akdine kalkışmayın ve Allah'ın içinizdekileri bildiğini bilin. O halde, O'ndan sakının ve bilin ki, O, çok bağışlayan, çok yumuşak davranandır.

236-237. Henüz dokunmadığınız ya da mehir[lerini] belirlemediğiniz kadınları boşamanızdan dolayı da sizin için herhangi bir günah söz konusu değildir. [Ancak bu gibi durumlarda, yine de] onlara, birtakım maddi yararlar sağlayın; zengin olan, kendi gücü oranında, darda olan da kendi gücü oranında, örfe uygun olarak, [onlara birtakım imkanlar sağlasınlar]. Bu, iyi davranış içinde bulananların yerine getirmeleri gereken bir görevdir. Onları, onlara henüz dokunmadan, ama mehir[lerini] belirledikten sonra boşayacak olursanız, o zaman, onlara belirlediğiniz mehir[lerin] yarısını [verin]; ancak onların haklarından vazgeçmeleri ya da nikah akdini elinde bulunduranın [mehrin yarısı ile ilgili hakkından] vazgeçmesi durumu müstesna... [Aslında] haklarınızdan vazgeçmeniz, içinizde Allah bilincinin canlı kalmasına [takvaya] daha uygundur. Şu halde, birbirinize karşı lütufkar davranmayı [asla] unutmayın; çünkü Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir.

kah akdine gerek yoktur. O halde, ayet-i kerimede geçen "kocalardan" kast olunanın yeni kocalar olması daha tutarlı görünmektedir. Nitekim, Muhammed Esed, hakkında hiçbir açıklama yapmadığı ifadeyi "other men-başka erkeklerle" şeklinde çevirmiştir. Konunun önemine binaen Esed çevirisinin ilgili bölümünü burada aktarmayı gerekli görmekteyiz: "*Kadınları boşadıktan sonra, bekleme sürelerinin sonuna gelmişlerse, aralarında uygun bir şekilde anlaştıkları takdirde, başka erkekler ile evlenmelerine engel olmayın...*"

238-239. Namazlara ve [özellikle] orta namaza devam edin. Gönülden bağlılık ve saygı ile Allah'ın huzurunda durun! Bununla birlikte, [düşmanlarınızdan] korkacak olursanız, o taktirde [namazlarınızı] yürüyerek ya da binek üzerinde giderek [kılın]! Güvenliğe eriştiğinizde ise, bilmediklerinizi size öğrettiğinden dolayı Allah'ı anın![10]

240. Eğer, içinizden ölürken geride eşler bırakacak olanlar olursa, [bunlar] eşlerine, bir yıl boyunca, geçimlerini sağlayacak mal verilmesini ve [bu süre içinde de] evlerinden çıkarılmamalarını vasiyet [etsinler]. Ancak, [evlerinden] kendileri ayrılacak olurlarsa, bu taktirde, kendi başlarına, örfe uygun olarak yapacaklarından dolayı üzerinize hiçbir günah terettüp etmez. [Hiçbir zaman unutmayın ki], Allah çok güçlü, çok bilge olandır.

241. Boşanmış kadınlar da, örfe uygun bir şekilde geçimlerinin sağlanması hakkına sahiptirler; [onlara bu hakkı sağlamak], içlerinde Allah bilincini canlı tutanların yerine getirmeleri gereken bir görevdir.

242. Allah, aklınızı kullanmanız için, size ayetlerini böylece açıklamaktadır.

243-245. Sen, binlerce olmalarına rağmen, yine de ölümden korktukları için, yurtlarını terk edenleri görmedin mi? Bunun üzerine, Allah onlara: "Ölün!" diye seslenmiş ve sonra da onları tekrar hayata döndürmüştü. [İyi bilin ki], Allah, insanlara lütufkârdır; ama buna rağmen insanların çoğu yine de şükretmezler. O halde, Allah yolunda savaşın ve bilin ki, Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir. Karşılığını kat kat artırarak vereceği güzel bir borcu Allah'a verecek olan kimdir? Allah, hem darlaştırır hem de bollaştırır. [Sonunda] O'na döndürüleceksiniz.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا
لِلّٰهِ قَانِتِينَ ۝ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
۝ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ
وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۝ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً
وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

8 Ayet-i kerimede geçen "fisâlen" sözcüğü, genel olarak müfessirler tarafından, çocuğun sütten kesilmesi olarak anlaşılmıştır ve bu durum doğal olarak hemen tüm çevirilere de yansımıştır. Bununla birlikte, er-Râzi'nin bildirdiğine göre, Ebû Müslim, söz konusu sözcüğün, çocuğun annesinden ayrılması anlamında da kullanıldığı görüşünü ileri sürmüştür. Muhammed Esed çevirisinde bu görüşü esas almıştır: *"Ve eğer [anne-baba] her ikisi, [anne ile çocuğun] ayrılmasına karşılıklı rıza ve danışma ile karar verirlerse, [bundan dolayı] onlara bir günah yoktur."*

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى
إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ
نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ
فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ
آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

246-248. Yine sen, Musa'dan sonraki İsrailoğullarının ileri gelenlerini de görmedin mi? Hani onlar, Peygamberlerine: "Haydi bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım!" demişlerdi. O da [onlara]: "Ya size savaşmanız emrolunur da savaşmazsanız?" dediğinde, onlar da [ona]: "Bizler, yurtlarımızdan kovulmuş ve çocuklarımızdan uzaklaştırılmışız, neden savaşmayalım ki ...?" diye karşılık vermişlerdi. Bununla birlikte, onlar, kendilerine savaşmaları emrolununca, içlerinden çok azı müstesna, [savaştan] yüz çevirmişlerdi. [Ancak hiçbir zaman unutmayın ki], Allah, kendine yazık edenleri çok iyi bilendir. Peygamberleri onlara: "Allah Talut'u size hükümdar olarak göndermiştir." demişti. Bunun üzerine onlar: "O, biz hükümdarlığa ondan daha layık iken ve ona da bol mal verilmemiş iken, nasıl olur da bize hükümdar olur?" diye karşılık vermişlerdi. O da: "Kuşkusuz ki, Allah onu sizin için seçmiş ve onu ilim ve beden bakımından üstün kılmıştır. Allah hükümdarlığı dilediğine verir. Allah, lütfu çok geniş olan, çok iyi bilendir." demişti. Yine peygamberleri onlara: "Onun hükümdarlığının işareti, tabutun size gelmesidir. Meleklerin taşıyacağı o tabutun içinde, [sizin için] Rabbinizden gelen bir gönül ferahlığı, Musa ailesi ile Harun ailesinin bırakmış oldukları bir miras olacaktır. Eğer inananlardan iseniz, bunda sizin için mutlaka bir delil olacaktır." demişti.

9 Ayet-i kerimenin bu kısmında geçen, "sellemtüm" sözcüğüne genelde "teslim etmek" anlamı verilmektedir. Buna göre ayet-i kerimenin bu kısmı şöyle çevrilmektedir: "*Çocuklarınızı emzirtmek istediğiniz taktirde, süt anneye vermekte olduğunuzu iyilikle teslim etmeniz şartıyla,üzerinize günah yoktur.*" Bununla birlikte, Esed, burada da çoğunluğun görüşünden ayrılarak, söz konusu sözcüğe, asıl anlamlarından biri olan "emniyetini sağlamak" anlamını vermeyi yeğlemiş ve ayet-i kerimenin bu bölümünü şöyle çevirmiştir: "*...ve eğer çocuğunuzu süt annelere emanet etmeye karar verirseniz, teslim edeceğiniz çocuğun, emniyetini uygun bir şekilde sağlamanız şartıyla size bir günah yüklenmez.*"

10 Biz ayet-i kerimede geçen "kema" edatına, sebep anlamı vermeyi uygun gördük; ancak çoğunluk, ayet-i kerimeyi, edata benzetme anlamı vererek çevirmeyi yeğlemiştir: "*...güvene kavuştuğunuz zaman, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı anın.*"

فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللَّهِ كَمْ مِنْ
فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
۝ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ
وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ تِلْكَ
آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

249-252. Talut ordusuyla birlikte ayrıldığı zaman, [askerlerine]: "Allah sizi bir ırmak ile deneyecektir. Şu halde kim ondan içerse, [iyi bilsin ki], o benden değildir; ancak kim ondan içmez ya da bir avuç ile yetinirse, [iyi bilsin ki] o bendendir." demişti. [Bu uyarıya rağmen] onlar, içlerinde çok azı dışında, yine de sudan içmişlerdi. O ve onunla birlikte olan inananlar ırmağı geçerlerken, [nehrin öbür ucunda kalanlar]: "Bugün bizim Calut ve ordusuna karşı koyacak gücümüz yoktur." demişlerdi. [Bunun üzerine] Allah'a kavuşacaklarını bilenler ise, "Nice sayıca az topluluk, Allah'ın izniyle, sayıca çok olan topluluğu yenmiştir; çünkü Allah güçlüklere göğüs gerenlerle beraberdir." demişlerdi. Calut ve ordusuyla karşı karşıya geldiklerinde de onlar: "Ey Rabbimiz! [Kalplerimizi] sabırla doldur, bize direnme gücü ver ve inkarcı olan bu halka karşı bize yardım et!" diye dua etmişlerdi. Böylece onlar, Allah'ın izni ile onları bozguna uğratmışlardı. Davud da Calut'u öldürmüştü. Allah da ona hükümranlığı ve bilgeliği bahşetmiş ve ona dilediğini öğretmişti. Eğer Allah insanlardan bir kısmının [baskılarına ve zulümlerine karşı] diğer bir kısmını korumasaydı, yeryüzünde bozgunculuk egemen olurdu; ancak Allah, bütün alemlere karşı lütuf sahibidir. İşte bunlar, sana gerçek olarak okumakta olduğumuz ayetlerdir. Kuşkusuz ki, sen, gönderilmiş olanlardansın.

11 Biz, burada çevirimizde, "ve levlâ difâu'llahi" kıraatini esas aldık; çünkü bu şekilde ayet-i kerimenin kazanmış olduğu anlam, bağlama da daha uygun düşmektedir. Baskı ve zulüm yönetimini sürdüren Calut yönetimine karşı, Talut ve beraberindeki inananlar, Allah'ın yardımı ile, karşı koymuşlar ve böylece onların baskı ve zulüm yönetimine son vermişlerdir. Bununla beraber, çevireler, genellikle, "ve levlâ defu'llahi" kıraatini esas alarak ayet-i kerimeyi çevirmeyi yeğlemişlerdir: "*Eğer Allah'ın, insanlardan bazısını diğer bazısıyla savıp yok etmesi olmasaydı, yeryüzü muhakkak fesada uğrardı...*" Muhamed Esed ise, kıraat ile ilgili hiçbir açıklama yapmadan şu çeviriyi sunar: "*Ve eğer Allah, insanlara kendilerini başkalarına karşı savunma gücü vermeseydi yeryüzü çürüme ve yozlaşmaya maruz kalırdı...*"

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ
اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ
الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

253. Bunlar, kimilerini kimilerine üstün kıldığımız elçilerdir. Onların içinde, Allah'ın kendisiyle konuştuğu ve bazılarının da derecelerini yükselttiği [elçiler] vardır. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık deliller verdik ve onu Ruh'ul- Kudüs ile destekledik. Eğer Allah dileseydi, [bu elçilerden] sonra gelenler, kendilerine gelmiş olan apaçık delillerden sonra, birbirlerini öldürmezlerdi; ne var ki, onlar, aralarında ayrılığa düşmüşlerdir. Bu yüzden, içlerinden bir kısmı inanırken, bir kısmı da inkara sapmıştır. Eğer Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi; ancak Allah dilediğini yapar.

254. Ey inananlar! İçinde hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmayacağı gün gelmeden önce, size rızık olarak vermiş olduklarımızdan [başkaları için de] harcayın! İnkar edenler, kendilerine yazık edenlerdir.

255. Kendinden başka hiçbir tanrı bulunmayan Allah, canlı olan, kendinde var olan ve dolayısıyla bütün varlığa kaynaklık edendir. O'nu ne bir uyuklama ne de bir uyku tutar. Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. İzni olmadan, O'nun nezdinde kim şefaat edebilir ki...? O, onların önünde olanı da arkalarında olanı da bilir. Onlar, O'nun ilminden, ancak O'nun dilediğini kavrarlar. O'nun kürsüsü [egemenliği], gökleri ve yeri kuşatmıştır; onların korunması da O'na asla ağır gelmez. Çünkü O, çok yüce, çok azametli olandır.

256. Dinde zorlama yoktur; çünkü doğru yol ile eğri yol artık birbirlerinden ayrılmıştır. O halde, kim tağutu reddedip de Allah'a inanırsa, [çok iyi bilsin ki] o, kopması mümkün olmayan sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

اللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ
مِنَ النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِ اُولٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِي حَاجَّ اِبْرٰهِيمَ فِي رَبِّهِ
اَنْ اٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
قَالَ اَنَا اُحْيِي وَاُمِيتُ قَالَ اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِي بِالشَّمْسِ
مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ اَوْ كَالَّذِي
مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا قَالَ اَنّٰى يُحْيِي هٰذِهِ
اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ
كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ
مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ
اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

257. Allah, inananların dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkar edenlere gelince; onların dostları da tağutlardır: Onlar da onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. Bunlar, cehennem halkı olacaklardır ve orada sürekli olarak kalacaklardır.

258. Allah kendine hükümdarlık verdi diye, İbrahim ile Rabbi hakkında tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim, [ona]: "Rabbim hayat veren ve öldürendir." demişti de o da: "Ben de hayat verir ve öldürürüm." diyerek karşılık vermişti. Bunun üzerine İbrahim [ona]: "Allah, güneşi doğudan getirir. O halde sen de onu batıdan getirsene!" deyince, o inkar eden, dona kalmıştı. [Hiçbir zaman hatırınızdan çıkarmayın ki], Allah zalim bir halkı asla doğru yola ulaştırmaz.

259. Yine sen, yerle bir olmuş bir kasabaya uğrayan ve [orada gördükleri karşısında dehşete kapıldığı için]: "Böylesine harap olmuş bir kasabayı Allah yeniden hayata nasıl kavuşturabilir ki..?" diyeni de görmedin mi? Bunun üzerine Allah onu yüzyıl boyunca ölü tutmuş ve sonra onu tekrar diriltmişti. [O zaman ona]: "[Bu halde] ne kadar kaldın?" diye sormuştu. O ise: "Bir gün ya da daha az..." diyerek karşılık verince, O: "Hayır! Yüz yıl kaldın. Yiyeceğine ve içeceğine bak; hiç bozulmamışlar. Merkebine de bak... [Biz bütün bunları] insanlara ibret olman için [yaptık]. Şimdi de şu kemiklere bir bak: Onları, nasıl birbirleri üzerine koyuyoruz ve sonra da onlara et [kas] giydiriyoruz." Böylece gerçeği anlayınca, o: "Artık biliyorum ki, Allah, her şeye gücü yetendir." demişti.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اَرِنٖي كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ
قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبٖي قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ
فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ
يَأْتٖينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذٖينَ
يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ
سَنَابِلَ فٖي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ
فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا اَذًى لَهُمْ
اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا اَذًى
وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلٖيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ
بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى كَالَّذٖي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ
فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ
مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٦٤﴾

260. Hani İbrahim [Rabbine]: "Ey Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilteceğini göster!" demişti de O da [ona]: "Yoksa inanmıyor musun?" diye sormuştu. Bunun üzerine o: "Elbette ki, inanıyorum; ancak [bunu] kalbimin mutmain olması için [istiyorum]." diyerek karşılık vermişti. [O zaman Allah ona]: "[Madem ki, öyle], o halde, dört tane kuş bul ve onları kendine alıştırdıktan sonra parçala! Sonra her dağın tepesine onlardan bir parça koy. Sonra da onları kendine çağır ki, sana koşarak gelsinler. Bil ki, Allah çok güçlü, çok bilge olandır." demişti.

261-264. Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak bitiren ve her bir başakta yüz tane bulunan bir buğday tanesinin durumu gibidir. Allah dilediğine kat kat verir; çünkü Allah lütfu çok geniş olan, çok iyi bilendir. Mallarını Allah yolunda harcayanların, sonra da harcadıklarını başa kakmayanların ecirleri Allah katında olacaktır. Bunlara korku olmayacaktır, bunlar üzülmeyeceklerdir de. Güzel bir söz ve bağışlama, incitmeye yol açan bir sadakadan daha hayırlıdır; çünkü Allah çok zengin olan, çok yumuşak davranandır. Ey inananlar! Malını insanlara gösteriş olsun diye harcayan, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan kimsenin [yaptığı] gibi, sadakalarınızı [insanların] başlarına kakarak ve [onları] inciterek boşa çıkarmayın! [Gösteriş için sadaka verenin] durumu, üzerinde biraz toprak bulunan bir kayanın durumu gibidir: Nasıl ki, üzerine kuvvetli bir yağmur düşünce, onu [hiçbir işe yaramaz] çıplak bir kaya haline getirirse, aynı şekilde [bu durumda olanlar] da yapmış oldukları [hayırlı işlerden] hiçbir [kazanç] elde edemezler. [Hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın ki], Allah inkarcı bir halkı asla doğru yola ulaştırmaz.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ
وَتَثْبِيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا
وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ
جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ
فَاَصَابَهَا اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا اَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْاَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِاٰخِذِيهِ اِلَّا اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾
اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
اُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّا اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

265-268. Mallarını Allah'ın rızasını kazanmak ve kendilerini güçlendirmek için harcayanların durumu ise, bir tepe üzerinde bulunan, kuvvetli yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren, kuvvetli yağmur almadığında da aldığı az yağmurla bile [ürün vermeye devam eden] bir bahçenin durumu gibidir. Allah yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir. Sizden biriniz, kendisi ihtiyarlamış olduğu, çocukları da güçsüz ve bakıma muhtaç bulundukları bir sırada, altlarından ırmaklar akan hurma ve üzüm bahçesinin olmasını ve orada kendisi için her türlü ürünün bulunmasını ve bu bahçenin, içinde ateş bulunan bir kasırganın isabet etmesi sonucu yanıp kül olmasını hiç ister mi? İşte Allah, düşünmeniz için, ayetlerini size böylece açıklamaktadır. Ey inananlar! Kazandıklarınızın ve yerden sizin için çıkardıklarımızın iyilerinden [başkaları için de] harcayın! Göz yummadan alamayacağınız kötü şeyleri de hayır diye harcamaya niyetlenmeyin! Bilin ki, Allah, kendine yeten, çok övülendir. Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size hayasızlığı fısıldar. Allah ise, bağışlamasını ve lütfunu vadeder; çünkü Allah, lütfu çok geniş olan, çok iyi bilendir.

269. O, bilgeliği dilediğine verir; kime bilgelik verilmiş ise, [çok iyi bilsin ki], ona çok hayır verilmiştir. [Ama bunu] gönül ehlinden başkaları anlayamazlar.

وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهُ
وَمَا لِلظَّالِمٖينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ
فَنِعِمَّا هِيَۚ وَاِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَٓاءَ
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۜ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّـَٔاتِكُمْۜ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰيهُمْ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلِاَنْفُسِكُمْۜ وَمَا تُنْفِقُونَ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ اللّٰهِۜ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ الَّذٖينَ اُحْصِرُوا فٖي
سَبٖيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطٖيعُونَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
الْجَاهِلُ اَغْنِيَٓاءَ مِنَ التَّعَفُّفِۚ تَعْرِفُهُمْ بِسٖيمٰيهُمْۚ
لَا يَسْـَٔلُونَ النَّاسَ اِلْحَافًاۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلٖيمٌ ﴿٢٧٣﴾ اَلَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ
بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

270-271. [Başkaları için] her ne harcarsanız harcayın ya da her ne adakta bulunursanız bulunun, Allah onu mutlaka bilir. [Çok iyi bilin ki], zalimlerin asla yardımcıları yoktur. Eğer sadakaları açığa vurursanız, ne iyi..! Bununla birlikte, onları gizleyerek fakirlere verecek olursanız, bu sizin için daha hayırlı olur. [Allah da bu davranışınızdan dolayı] günahlarınızın bir kısmını örter; çünkü Allah, yapmakta olduklarınızdan Çok İyi Haberdar Olan'dır.

272. Onları doğru yola ulaştırmak sana düşmez; ancak Allah dilediğini doğru yola ulaştırır. Hayır olarak ne harcarsanız harcayın, [iyi bilin ki, aslında] o sizin kendiniz içindir. Zaten siz sadece Allah rızasını kazanmak için harcarsınız. O halde, hayır olarak ne harcarsanız harcayın, onun karşılığı size, hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın, verilecektir.

273-274. [Sadakalar] kendilerini Allah yoluna adamalarından ötürü, kazanç için yeryüzünde dolaşamayan fakirler içindir; iffetli davranışlarından dolayı, bilmeyen, onları zengin sanır. Sen ise, onları yüzlerinden tanırsın. Onlar insanlardan yüzsüzlük ederek bir şey istemezler. Hayır olarak ne harcarsanız harcayın, Allah onu mutlaka bilir. Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık olarak harcayanların ecirleri Allah katında olacaktır. Bunlara korku olmayacaktır, bunlar üzülmeyeceklerdir de.

اَلَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذ۪ي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا اِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
مِنْ رَبِّه۪ فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهُ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ
فَاُو۬لٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللّٰهُ
الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَث۪يمٍ
﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوا
مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٧٨﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا
فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ
رُؤُ۫سُ اَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ كَانَ
ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ وَاَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ ف۪يهِ
اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

275-281. Faiz yiyenler; ancak şeytanın çarpmış olduğu kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, *onların*: "Alışveriş de faiz gibidir." demiş olmalarından dolayıdır. Oysa ki, Allah, alışverişi helal, faizi ise, haram kılmıştır. O halde, kim Rabbinden gelen öğüde uyarak, [faizden] vazgeçerse, [çok iyi bilsin ki], geçmişte [elde etmiş olduğu kazançları] kendisinindir ve onunla ilgili söz de Allah'a aittir. Bununla birlikte, kim tekrar [faize] dönerse, [yine çok iyi bilsin ki], bu gibileri, ateş halkı olacaklardır ve onlar orada ebedi olarak kalacaklardır. Allah, faizi yok eder, sadakaları ise artırır. Allah hiçbir günahkar nankörü sevmez. İnananlara, hayırlı işler işleyenlere, namazı kılanlara ve zekatı verenlere gelince; onların ecirleri Allah katında olacaktır. Bunlara korku olmayacaktır, bunlar üzülmeyeceklerdir de. Ey inananlar! Allah bilincini içinizde canlı tutun ve gerçekten inananlardan iseniz, faizden gelecek olan [kazançlarınızın tümünü] terk edin! Eğer [size emrolanı] yapmazsanız, Allah'a ve elçisine karşı savaş açtığınızı bilin! Bununla birlikte tövbe edecek olursanız, [yine bilin ki], ana mallarınız [sermayeleriniz] sizin olacaktır. Böylece ne haksızlık etmiş ne de haksızlığa uğratılmış olacaksınız. Eğer [borçlu] güç durumda ise, rahatlayacağı bir zamana kadar ona süre [tanıyın]! Ancak, [borcu] sadaka olarak bağışlamanız ise, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlı olacaktır. Allah'a döneceğiniz ve herkese, kazanmış olduklarının karşılıklarının, haksızlığa uğratılmadan, tam olarak verileceği bir günün sürekli olarak bilincinde olun!

يا أيها الذين آمنوا إذا تداينتم بدين إلى أجل مسمى فاكتبوه
وليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا يأب كاتب أن يكتب
كما علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق وليتق الله
ربه ولا يبخس منه شيئا فإن كان الذي عليه الحق
سفيها أو ضعيفا أو لا يستطيع أن يمل هو فليملل
وليه بالعدل واستشهدوا شهيدين من رجالكم
فإن لم يكونا رجلين فرجل وامرأتان ممن ترضون
من الشهداء أن تضل إحداهما فتذكر إحداهما الأخرى
ولا يأب الشهداء إذا ما دعوا ولا تسأموا أن تكتبوه
صغيرا أو كبيرا إلى أجله ذلكم أقسط عند الله وأقوم
للشهادة وأدنى ألا ترتابوا إلا أن تكون تجارة
حاضرة تديرونها بينكم فليس عليكم جناح
ألا تكتبوها وأشهدوا إذا تبايعتم ولا يضار
كاتب ولا شهيد وإن تفعلوا فإنه فسوق بكم
واتقوا الله ويعلمكم الله والله بكل شيء عليم ۝

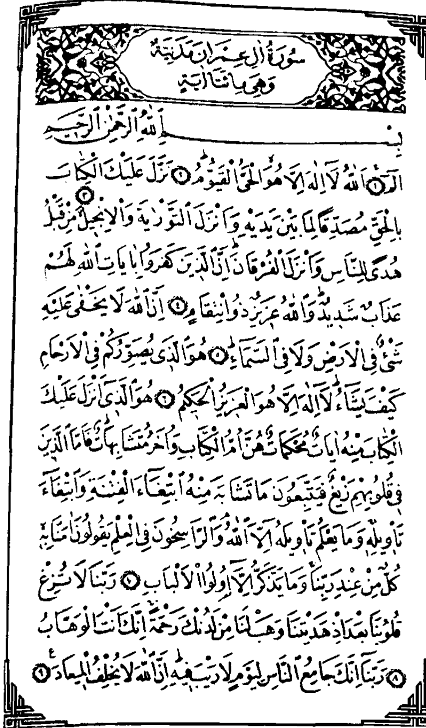
282. Ey inananlar! Belirli bir süreye kadar birbirinize borç verdiğinizde, onu yazın! Aranızdan bir yazıcı [onu] doğru olarak yazsın. Hiçbir yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, yazsın! Borçlu olan da yazdırsın, içinde Allah bilincini canlı tutsun ve borcunu eksik [yazdırmasın]. Eğer borçlu aklı ermez veya zayıf biri ise, ya da bizzat kendisi yazdıramayacak durumda ise, [onun yerine] velisi, doğru olarak yazdırsın. Erkeklerinizden iki kişiyi de tanık tutun; eğer iki erkek bulunmazsa, tanıklıklarını kabul edeceğiniz bir erkek ile -birinin şaşırması durumunda, diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın yeter. Tanıklar, çağrıldıklarında, [tanıklık etmekten] kaçınmasınlar! Büyük ya da küçük olsun, borcu süresi ile birlikte yazmaktan üşenmeyin! [Böyle davranmanız], Allah katında hakka daha yakın, tanıklık bakımından daha güvenli ve sizin de [borç konusunda] kuşkuya düşmenizi engellemek bakımımdan da daha uygun [olan bir davranıştır]. Bununla birlikte, aranızda yapmakta olduğunuz ticaret, peşin bir ticaret ise, onu yazmamanızdan dolayı sizin için herhangi bir günah söz konusu değildir. Alışveriş yaptığınızda da tanık tutun! Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin! Eğer [böyle bir şey] yapacak olursanız, doğru yoldan çıkmış olursunuz. İçinizde Allah bilincini her zaman canlı tutun! Allah size [böylece gerekli olanı] öğretmektedir; çünkü Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ
فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهُ
وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا
فَاِنَّهُ اٰثِمٌ قَلْبُهُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوا مَا فِي اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوهُ
يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ
نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِينَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
اَنْتَ مَوْلٰينَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

283. Eğer yolculukta iseniz ve bir yazıcı da bulamamışsanız, [bilin ki, borca karşı] alınmış olan bir rehin [yeterlidir]. Bununla birlikte, eğer birbirinize güveniyorsanız [ve bu yüzden de rehin almayı gerekli görmüyorsanız], bu taktirde, kendine güvenilen, emanetini/borcunu ödesin ve içinde Allah bilincini canlı tutsun! Tanık olduğunuz şeyleri gizlemeyin! Kim, onları gizlerse, [bilsin ki, o, kalbi günahkar olan kimsedir. Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi bilendir.

284. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da gizleseniz de Allah yine de ondan dolayı sizi hesaba çekecektir. Sonra O, dilediğini bağışlayacak, dilediğini de cezalandıracaktır; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

285-286. Elçi, Rabbinden kendisine indirilmiş olana inanmıştır; inananlar da... Her biri, Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inanmış ve: "Elçiler arasında hiçbir ayırım yapmayız. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz, bağışlamanı dileriz; çünkü dönüş Sana olacaktır." demiştir. Allah, bir kimseye ancak gücü oranında yük yükler. O halde kazandığı iyilik lehine, kötülük ise aleyhinedir. Ey Rabbimiz! Eğer unutacak ya da hata edecek olursak, [bu yüzden] bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi, bize de ağır bir yük yükleme! Ey Rabbimiz! Gücümüzün yetmeyeceği şeyi bize taşıtma! Bizi affet, bizi bağışla ve bize sevgini göster; çünkü Sen bizim Mevlâmızsın. O halde Sen, inkarcı halka karşı biz yardım et!

3. AL-İ İMRÂN SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
200 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Elif. Lâm. Mîm.

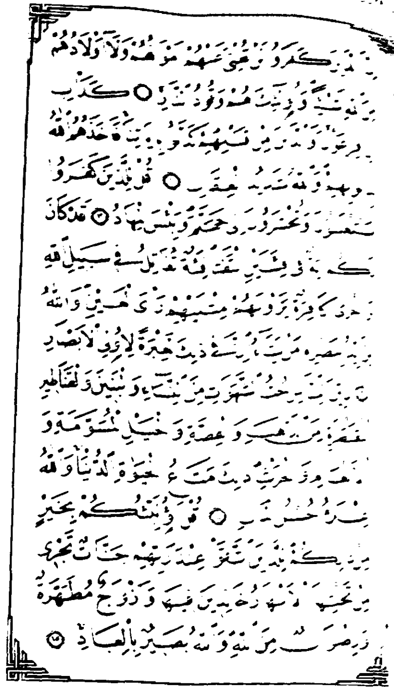
2. Kendinden başka hiçbir tanrı bulunmayan Allah, canlı olan, kendinde var olan ve dolayısıyla bütün varlığa kaynaklık edendir.

3-4. O, gerçeği içeren kitabı, sana, kendinden öncekileri doğrulamak üzere indirmiştir; gerçekten de O, daha önce de, insanları doğru yola ulaştırmak için, Tevrat'ı ve İncil'i indirmişti. O, [hak ile batılı birbirinden ayıran] Furkan'ı da indirmiştir. Allah'ın ayetlerini inkar edenlere gelince, onları çok şiddetli bir azap beklemektedir; çünkü Allah çok güçlü olan, öç alandır.

5. Ne yerde ne de gökte O'ndan hiçbir şey gizli kalmaz.

6. Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O'dur. Çok güçlü, çok bilge olan O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur.

7-9. Sana kitabı indiren O'dur. Onda, kitabın aslını oluşturan muhkem ayetler vardır; diğerleri ise, müteşabih [ayetlerdir]. Kalpleri doğru yoldan sapmaya meyilli olanlara gelince; onlar, fitne çıkarmayı istedikleri ve [kendi görüşlerine uygun olarak] yorumlamayı diledikleri içindir ki, ondaki müteşabih olanlarına yönelirler. Oysa [onların] yorumunu, Allah'tan başkası bilemez. İlimde derinleşmiş olanlar ise: "Biz O'na inandık; hepsi de Rabbimizin katındandır." derler. Bunu ancak gönül ehlinden olanlar, düşünüp anlarlar. [Onlar]: "Ey Rabbimiz! Bizi doğru yola ulaştırdıktan sonra, kalplerimizi [ondan] saptırma ve bize katından sevgini bağışla; çünkü Sen, çok bağışta bulunansın. Ey Rabbimiz! Muhakkak ki, Sen, geleceği hakkında hiçbir kuşku bulunmayan bir günde [bütün] insanları bir araya getireceksin." derler.

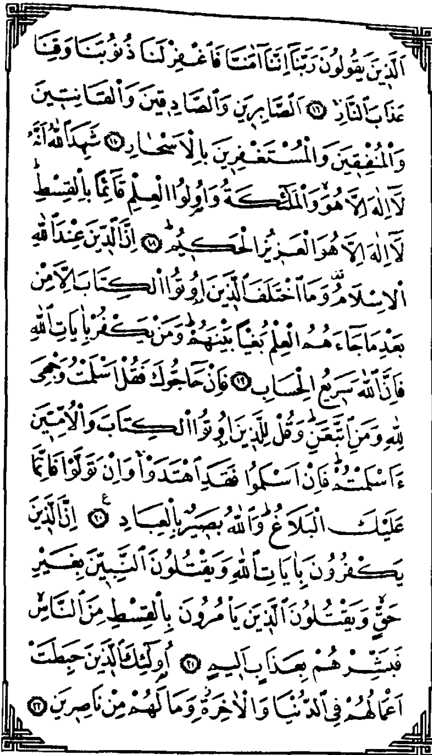

10-12. İnkar edenlere gelince; ne malları ne çocukları Allah katında onlara hiçbir yarar sağlamayacaktır. Çünkü onlar, ateşin yakıtı olacak olanlardır. [Onların sonları da], tıpkı Firavun halkının ve onlardan öncekilerin sonu gibi olacaktır; onlar da ayetlerimizi yalanlamışlardı. Bunun üzerine Allah da günahlarından dolayı onları cezalandırmıştı; çünkü Allah, cezası çok şiddetli olandır. İnkar edenlere de ki: "Yakında yenileceksiniz ve [daha sonra da] cehennemde bir araya getirileceksiniz. Orası ne kötü döşektir!"

13. Karşı karşıya gelen iki toplulukta sizin için ibret vardır. Biri Allah yolunda savaşmaktadır; diğeri ise inkarcıdır. Onlar, onları gözleriyle kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Bunda basiret sahibi olanlar için bir ibret vardır.

14. Kadınlar, oğullar, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüş, salma atlar, sağmal hayvanlar ve ekinler gibi dünya zevklerine karşı duyulan sevgi, insanlara çekici kılınmıştır; oysa ki, [bütün] bunlar dünya hayatının [geçici] nimetleridir. Asıl varılacak güzel yer ise, Allah katındadır.

15. De ki: "Size bundan [dünya zevklerinden] daha hayırlı olanını bildireyim mi? İçlerinde Allah bilincini canlı tutanlar için, Rableri katında, altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır. Onlar orada sürekli olarak kalacaklardır. [Orada onların] temiz eşleri olacaktır ve Allah'ın hoşnutluğunu kazanacaklardır."

16-17. [Allah] "Ey Rabbimiz! Biz inandık; o halde Sen, bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru!" diyen kullarını, güçlüklere göğüs gerenleri, doğru olanları, huzurunda gönülden boyun büküp divan duranları, [başkaları için] harcayanları ve seher vakitlerinde [Allah'tan] bağışlanma dileyenleri [görmektedir].

18. [Yarattıkları arasında] adaleti gerçekleştiren Allah, melekler ve ilim sahipleri, kendisinden başka hiçbir tanrı olmadığına tanıklık etmişlerdir; [gerçekten de] çok güçlü, çok bilge olan O'ndan başka tanrı yoktur.

19. Allah katında din, İslam'dır. Bununla birlikte, kendilerine kitap verilmiş olanlar, kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan ötürü, ayrılığa düşmüşlerdir. Her kim Allah'ın ayetlerini inkar ederse, [çok iyi bilsin ki], Allah hesabı çabuk görendir.

20. Eğer seninle tartışmaya girişecek olurlarsa [onlara] de ki: "Ben kendimi Allah'a teslim ettim. Bana uyanlar da." Yine kendilerine kitap verilmiş olanlara ve [kendilerine vahiy gelmemiş olan] ümmilere de de ki: "Sizler de [kendinizi O'na] teslim ettiniz mi?" Eğer [kendilerini O'na] teslim edecek olurlarsa, [çok iyi bilsinler ki], doğru yola ulaşmış olacaklardır. Eğer [doğru yoldan] yüz çevirecek olurlarsa, [şunu hiçbir zaman aklından çıkarma ki], sana düşen, sadece [gerçeği] duyurmaktır. Allah, kullarını çok iyi görendir.

21-22. Allah'ın ayetlerini inkar edenlere, peygamberleri öldürenlere ve insanlar arasından adil [davranılması gerektiğini] söyleyenleri öldürenlere gelince; onlara, çok acı verecek olan bir azabı bildir. İşte onlar, hem dünyada hem de ahirette, amelleri boşa çıkacak ve yardımcıları da bulunmayacak olanlardır.

الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يدعون الى كتاب
الله ليحكم بينهم ثم يتولى فريق منهم وهم معرضون
(٢٣) ذلك بانهم قالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودات
وغرهم في دينهم ما كانوا يفترون (٢٤) فكيف اذا جمعناهم
ليوم لا ريب فيه ووفيت كل نفس ما كسبت وهم
لا يظلمون (٢٥) قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء
وتنزع الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء
بيدك الخير انك على كل شيء قدير (٢٦) تولج الليل في النهار
وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج
الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب (٢٧) لا يتخذ
المؤمنون الكافرين اولياء من دون المؤمنين ومن يفعل
ذلك فليس من الله في شيء الا ان تتقوا منهم تقية
ويحذركم الله نفسه والى الله المصير (٢٨) قل ان تخفوا
ما في صدوركم او تبدوه يعلمه الله ويعلم ما في
السموات وما في الارض والله على كل شيء قدير (٢٩)

23-25. Kendilerine kitaptan pay verilmiş olanları görmedin mi? Onlar, aralarında hükmetmesi için Allah'ın kitabına çağrıldıklarında, içlerinden bir grup, derhal yüz çevirerek [ondan] geri dönüyor. Bu; onların: "Sayılı birkaç gün dışında bize ateş asla dokunmayacaktır." demiş olmalarından dolayıdır. Uydurmuş oldukları şeyler, onları dinleri konusunda yanılgıya [sevk etmiştir]. [Geleceğinden] kuşku bulunmayan ve herkese, haksızlığa uğratılmadan, kazanmış olduklarının karşılıklarının tam olarak verileceği bir gün için onları bir araya getireceğimiz zaman, durumları ne olacaktır?

26-27. De ki: "Ey hükümranlığın [gerçek] sahibi olan Allah'ım! Sen hükümranlığını dilediğine verirsin, dileğinden de geri alırsın. Dilediğini yükseltirsin, dilediğini de alçaltırsın. İyilik Senin elindedir; çünkü Sen her şeye gücü yetensin. Geceyi gündüzün içine, gündüzü de gecenin içine sokarsın. Ölüden diriyi, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dilediğine hesapsız rızık verirsin."

28. İnananlar, inananları bırakıp da kafirleri dost edinmesinler. Kim böyle hareket ederse, [çok iyi bilsin ki], artık o Allah ile bütün bağını koparmıştır; ancak, kendinizi onlardan [gelebilecek tehlikelere karşı] korunmak üzere böyle bir yola başvurmanız müstesna... Allah sizi, kendisi[nin emirlerine karşı, gelmekten] sakındırır; çünkü dönüş Allah'a olacaktır.

29. De ki: "İçlerinizdekini ister gizleyin, ister açığa vurun; çünkü Allah zaten onu bilmektedir. O, göklerde olanı da yerde olanı da bilir; çünkü Allah her şeye gücü yetendir."

يوم تجد كل نفس ما عملت من خير محضرا وما عملت من سوء
تود لو أن بينها وبينه أمدا بعيدا ويحذركم الله نفسه
والله رءوف بالعباد ۝ قل إن كنتم تحبون الله فاتبعوني
يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم والله غفور رحيم
۝ قل أطيعوا الله والرسول فإن تولوا فإن الله لا يحب الكافرين
۝ إن الله اصطفى آدم ونوحا وآل إبراهيم وآل عمران
على العالمين ۝ ذرية بعضها من بعض والله سميع عليم
۝ إذ قالت امرأت عمران رب إني نذرت لك ما في بطني محررا
فتقبل مني إنك أنت السميع العليم ۝ فلما وضعتها قالت
رب إني وضعتها أنثى والله أعلم بما وضعت وليس الذكر
كالأنثى وإني سميتها مريم وإني أعيذها بك وذريتها
من الشيطان الرجيم ۝ فتقبلها ربها بقبول حسن وأنبتها
نباتا حسنا وكفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا المحراب
وجد عندها رزقا قال يا مريم أنى لك هذا قالت
هو من عند الله إن الله يرزق من يشاء بغير حساب ۝

30. Her nefis, iyilik olarak yaptığını da kötülük olarak yaptığını da karşısında hazır bulacağı günde, kendisi ile o gün arasında çok uzun bir zaman olmasını dileyecektir. Allah sizi, kendisi[nin emirlerine karşı gelmekten] sakındırır; çünkü Allah kullarına çok şefkat gösterendir.

31. De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın; çünkü Allah çok bağışlayan, çok müşfik olandır."

32. De ki: "Allah'a ve elçisine itaat edin!" Eğer onlar, yüz çevirecek olurlarsa, [çok iyi bilsinler ki], Allah inkar edenleri sevmez.

33-34. Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim soyunu ve İmran soyunu, bütün insanlığın üzerinde bir konuma yükseltmiştir; [bunlar] birbirlerinden türemiş olan nesillerdir. Allah çok işiten, çok iyi bilendir.

35-37. Hani İmran'ın karısı: "Ey Rabbim! Karnımdakini, sadece Sana hizmet etmek üzere adadım. Adağımı kabul et; kuşkusuz ki, Sen çok iyi işiten, çok iyi bilensin." demişti. Onu doğurduğunda, Allah onun ne doğurduğunu [ondan] daha iyi bildiği halde; yine de o: "Ey Rabbim! Onu kız doğurdum; erkek ise kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytanın şerrinden Senin korumana havale ediyorum." demişti. Bunun üzerine Rabbi onu hoşnutlukla kabul etmiş ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirmiş ve Zekeriyya'yı da ona bakmakla görevlendirmişti. Zekeriyya, her ne zaman, hücresinde iken onun yanına girdiyse, yanında bir rızık bulur ve ona: "Ey Meryem! Bu sana nereden geliyor?" diye sorardı. O da: "Bu, Allah katındandır; çünkü Allah dilediğine hesapsız olarak rızık verir." diyerek karşılık verirdi.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ
اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ أَ
نَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ
قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي
آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ
رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ
يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي
مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ
يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

38-41. Zekeriyya, orada Rabbine: "Ey Rabbim! Bana katından temiz bir nesil ver! Kuşkusuz ki, Sen duayı en iyi işitensin!" diyerek dua etmişti. O, mabette, namaza durmuş iken, melekler ona: "Allah sana, kendinden bir sözü doğrulayacak, efendi, iffetli ve iyilerden bir Peygamber olacak olan Yahya'yı müjdelemektedir." diye seslenmişlerdi. O: "Ey Rabbim! Ben artık iyice kocamış, karım da kısır iken, nasıl bir oğlum olabilir ki?" diye sormuştu. O da: "İşte böyle; çünkü Allah dilediğini yapar." diyerek karşılık vermişti. O: "Ey Rabbim! O halde [bu konuda] bana bir işaret göster." demişti. O da: "Senin işaretin, üç gün boyunca, işaretleşme dışında, insanlarla konuşamamandır. Rabbini de çok an ve sabah akşam tesbih et!" demişti.

42-47. Hani melekler de: "Ey Meryem! Allah seni seçti, seni tertemiz kıldı ve seni bütün kadınların üzerinde bir konuma yükseltti. Ey Meryem! O halde Rabbine gönülden boyun büküp divan dur, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et!" demişlerdi. Bunlar, sana vahyettiğimiz gayba dair haberlendendir; çünkü, onlar, içlerinden kimin Meryem'in bakımını üstleneceğini belirlemek üzere kalemlerini atarlarken sen onların yanında değildin. Yine onlar, [bu konuda] aralarında birbirleriyle çekişirlerken de sen onların yanında değildin. Hani melekler: "Ey Meryem! Allah sana, adı, Meryem oğlu İsa Mesih olan, dünyada ve ahirette şerefli ve Allah'a yakınlardan biri olacak, insanlarla hem beşikteyken hem de yetişkinken konuşacak ve iyilerden olacak olan kendinden bir sözü müjdele-

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكِ
اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ
وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ
بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ
وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ
وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ
وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي
وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا
أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

mektedir." demişlerdi de [bunun üzerine] o: "Ey Rabbim! Bana hiç kimse dokunmamış iken, nasıl bir çocuğum olabilir ki...?" diye karşılık vermişti. O da: "İşte böyle; çünkü Allah dilediğini yaratır. O, bir işe karar verince, ona sadece "Ol!" der, o da hemen oluverir." demişti.

48-51. O, ona kitabı, bilgeliği, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek, onu İsrailoğullarına elçi olarak [gönderecektir]. [O da onlara şöyle diyecektir]: "Size Rabbinizden bir mucize getirdim: Size çamurdan kuş şeklinde bir şey yapacağım, sonra içine üfleyeceğim; o da Allah'ın izniyle [canlı] bir kuş olacaktır. Yine Allah'ın izni ile körü ve cüzzamlıyı iyileştireceğim, ölüleri dirilteceğim. Evlerinizde yediklerinizi de biriktirdiklerinizi de size haber vereceğim. Eğer [gerçekten] inanan kimseler iseniz, bunda sizin için alınacak bir ibret vardır. Ben, benden önce gelmiş olan Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınmış olan bazı şeyleri size helal kılmak için [gönderildim]. Size Rabbinizden bir mucize getirdim. O halde içlerinizde Allah bilincini canlı tutun ve bana itaat edin. Kuşkusuz ki, Allah benim de Rabbimdir sizin de Rabbinizdir. O halde, O'na ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü bu, doğru bir yoldur."

52-56. İsa, onların inanmayacaklarını sezince: "Allah uğrunda yardımcılarım kimlerdir?" demişti. Havariler de: "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız; Allah'a inandık, sen de bizim kendimizi Allah'a teslim ettiğimize tanık ol! Ey Rabbimiz! İndirdiğine inandık ve

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدٖينَ
﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرٖينَ ﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ
اللّٰهُ يَا عٖيسٰٓى اِنّٖى مُتَوَفّٖيكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ
الَّذٖينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذٖينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذٖينَ كَفَرُوٓا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فٖيمَا
كُنْتُمْ فٖيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ كَفَرُوا فَاُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدٖيدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٖينَ
﴿٥٦﴾ وَاَمَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّٖيهِمْ اُجُورَهُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمٖينَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيَاتِ
وَالذِّكْرِ الْحَكٖيمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ عٖيسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ
خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرٖينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَٓاجَّكَ فٖيهِ مِنْ بَعْدِ
مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَٓاءَنَا وَاَبْنَٓاءَكُمْ
وَنِسَٓاءَنَا وَنِسَٓاءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ
ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبٖينَ ﴿٦١﴾

elçiye de uyduk; o halde bizi, tanık olanlar ile birlikte yaz!" diyerek karşılık vermişlerdi. [İnanmayanlar İsa'ya] tuzak kurmuşlardı. Allah da [onlara karşı] tuzağını kurmuş [ve böylece onların tuzaklarını boşa çıkarmıştı]; çünkü Allah tuzak kuranların en iyisidir. Hani Allah: "Ey İsa! Seni öldüreceğim, seni nezdime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamet gününe kadar inkar edenlerin üstünde kılacağım. Sonra dönüşünüz Bana olacaktır. O zaman, ayrılığa düşmüş olduğunuz hususlarda aranızda Ben karar vereceğim. İnkar edenlere gelince; onları dünyada ve ahirette şiddetli azap ile cezalandıracağım. Onların yardımcıları da olmayacaktır." demişti.

57. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; O, onlara, ecirlerini tam olarak verecektir; çünkü Allah, haksızlık edenleri sevmez.

58. Bu, sana okuduğumuz, ayetlerden ve hikmetli zikirdendir.

59. Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir; O, onu topraktan yaratmış ve sonra ona "Ol!" demişti ve o da hemen oluvermişti.

60. Gerçek Rabbindendir; o halde, kuşkulananlardan olma!

61. Her kim, sana gelen ilimden sonra, artık seninle bu konuda tartışmaya girişecek olursa, de ki: "O halde, gelin, bizler oğullarımızı, kadınlarımızı ve kendimizi çağıralım; sizler de oğullarınızı, kadınlarınızı ve kendinizi çağırın; sonra da karşılıklı lanetleşelim ve böylece Allah'ın lanetini de yalancıların üstüne kılalım!"

إن هذا لهو القصص الحق وما من إله إلا الله وإن الله لهو
العزيز الحكيم ٦٢ فإن تولوا فإن الله عليم بالمفسدين
٦٣ قل يا أهل الكتاب تعالوا إلى كلمة سواء بيننا وبينكم
ألا نعبد إلا الله ولا نشرك به شيئا ولا يتخذ بعضنا
بعضا أربابا من دون الله فإن تولوا فقولوا اشهدوا
بأنا مسلمون ٦٤ يا أهل الكتاب لم تحاجون في إبراهيم
وما أنزلت التورية والإنجيل إلا من بعده أفلا تعقلون ٦٥
ها أنتم هؤلاء حاججتم فيما لكم به علم فلم تحاجون
فيما ليس لكم به علم والله يعلم وأنتم لا تعلمون ٦٦ ما كان
إبراهيم يهوديا ولا نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما
وما كان من المشركين ٦٧ إن أولى الناس بإبراهيم للذين
اتبعوه وهذا النبي والذين آمنوا والله ولي المؤمنين ٦٨
ودت طائفة من أهل الكتاب لو يضلونكم
وما يضلون إلا أنفسهم وما يشعرون ٦٩ يا أهل الكتاب
لم تكفرون بآيات الله وأنتم تشهدون ٧٠

62-63. Andolsun ki, bu, [İsa ile ilgili] gerçek kıssadır. Allah'tan başka tanrı yoktur. Andolsun ki, Allah, çok güçlü, çok bilge olandır. Eğer yine de [bu gerçekten] yüz çevirecek olurlarsa, [hiçbir zaman unutmayın ki], Allah, bozguncuları çok iyi bilendir.

64. De ki: "Ey kitap ehli! Aramızda ortak olan şu söze/ilkeye gelin: Allah'tan başkasına ibadet etmeyelim [çalışmayalım]; O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım; birbirimizi Allah'ın dışında rabler edinmeyelim!" Eğer onlar, yine yüz çevirecek olurlarsa, [onlara]: "Tanık olun ki, biz [kendimizi Allah'a] teslim etmiş olanlardanız." deyin.

65-68. Ey kitap ehli! Tevrat ve İncil kendisinden [çok] sonra inmiş iken, niçin İbrahim hakkında tartışıyorsunuz? Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız? Sizler, bilginiz olan konularda tartışmış olan kimselersiniz; ama bilginizin olmadığı konularda niçin tartışıyorsunuz? Allah bilir, siz ise bilmezsiniz. İbrahim ne Yahudi ne Hıristiyan idi; ama o, [Allah dışındaki tüm uydurma tanrıları reddeden] hanif idi, [bu yüzden o, asla] Allah'a ortak koşanlardan olmamıştı. İnsanlar içinde İbrahim'e en yakın olanlar; ona uyanlar, bu peygamber ve inananlardır. Allah ise, inananların dostudur.

69-70. Kitap ehlinden bir grup, sizi [doğru yoldan] saptırmak istemektedirler; oysa onlar kendilerinden başkalarını saptırmazlar. Ama onlar [bunun] bilincine varmazlar. Ey kitap ehli! Tanık olduğunuz halde, Allah'ın ayetlerini niçin inkar ediyorsunuz?

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟ بِٱلَّذِىٓ
أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَجْهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكْفُرُوٓا۟ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْهُدَىٰ
هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤْتَىٰٓ أَحَدٌ مِّثْلَ مَآ أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِندَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ
﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيْكَ
وَمِنْهُم مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَآئِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟ لَيْسَ عَلَيْنَا فِى ٱلْأُمِّيِّۦنَ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ ٱللَّهِ وَأَيْمَٰنِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُو۟لَٰٓئِكَ
لَا خَلَٰقَ لَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

71-74. Ey kitap ehli! Niçin, gerçeği batıl ile karıştırıyor ve bildiğiniz halde, gerçeği gizliyorsunuz? Kitap ehlinden bir grup [diğer bir gruba]: "İnananlara indirilene, günün başında inanalım, sonunda da inkar edelim ki, onlar da [inançlarından] dönsünler!" [derlerken], [diğer bir grup da onlara]: "Dinimize uyanlardan başkasına asla inanmayalım; aksi halde onlar [bu tür davranışlarımızı] Allah nezdinde [halk arasında] aleyhimize delil olarak kullanırlar."* demektedirler. De ki: "Doğru yol, Allah'ın [belirlemiş olduğu] doğru yol, size verilmiş olanın aynen bir başkasına da verilmesidir." Yine de ki: "Kuşkusuz, lütuf Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir." Allah [lütfu] çok geniş olan, çok iyi bilendir. O, sevgisini dilediğine ayırır. Allah çok büyük lütuf sahibi olandır.

75-77. Kitap ehlinden öylesi vardır ki, ona yüklerle [mal] emanet etsen, onu sana [noksansız] iade eder; bununla birlikte onlar içinde öylesi de vardır ki, kendisine, bir dinar [dahi] emanet etsen, başına dikilip durmadıkça, onu sana iade etmez. Bunun nedeni; "Bizim, ümmilere/Allah'a ortak koşanlara karşı yerine getirmemiz gereken bir sorumluğumuz yoktur." demeleridir. Onlar, bile bile Allah hakkında yalan söylemektedirler. Hayır, [onlar sorumludurlar]. Şu halde, kim, sözünü yerine getirir ve Allah bilincini içinde canlı tutarsa, [çok iyi bilsin ki], Allah, içlerinde Allah bilincini canlı tutanları sever. Buna karşılık, Allah'a [verdikleri] sözü ve [ettikleri] yeminleri çok az bir değer karşılığında satanlara gelince; [çok iyi bilin ki], onların, ahirette hiçbir nasibi olmayacaktır; çünkü Allah, kıyamet günü, onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları arındırmayacaktır. Onlar için, çok acı veren bir azap olacaktır.

* Bu ayette, üslûp özelliğinden dolayı "siz"li zamirler "biz"li olarak çevrilmiştir.

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَر۪يقًا يَلْوُ۫نَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا ل۪ي مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّ۪نَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ
وَالنَّبِيِّ۪نَ اَرْبَابًا اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
﴿٨٠﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ م۪يثَاقَ النَّبِيِّ۪نَ لَمَٓا اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِه۪ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْر۪ي
قَالُٓوا اَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا۬ مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿٨١﴾
فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾
اَفَغَيْرَ د۪ينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

78. Onlardan bir grup, [okuduklarını] kitaptan sanmanız için, kitabı [okurlarken] dillerini eğip bükerler; oysa ki, [o okudukları] kitaptan değildir. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde, yine de: "Bu, Allah katındandır." derler. Onlar, bile bile, Allah hakkında yalan söylemektedirler.

79-80. Allah'ın kendisine, kitap, sağduyu ve peygamberlik vermiş olduğu birinin, insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kul olun!" demeye hakkı yoktur; aksine, size, kitabı öğretmiş ve [onu] incelemiş olmanızdan dolayı, "Rabb'a halis kullar olun!" [demesi gerekir]. Size, melekleri ve peygamberleri rabler edinmenizi söylemeye de hakkı yoktur. Siz kendinizi Allah'a teslim ettikten sonra, size inkarcı olmanızı mı söyleyecek?

81-83. Hani Allah peygamberlerden [onlara]: "Ben size, kitap ve bilgelik verdikten sonra, yanınızdakileri doğrulayan bir elçi geldiğinde ona inanacak ve ona yardım edeceksiniz." diye söz almış ve [onlara]: "Bu ahdimi kabul edip üstlendiniz mi?" dediğinde ise, onlar: "Biz, kabul ettik." diyerek karşılık vermişlerdi. Bunun üzerine O: "O halde tanık olun; çünkü Ben de sizinle birlikte tanık olanlardanım." demişti. Artık bundan sonra kim dönecek olursa, [çok iyi bilin ki], onlar, doğru yoldan çıkmış olanlardan olacaklardır. Göklerde ve yerde olanlar, isteseler de istemeseler de, [kendilerini] O'na teslim ettikleri ve onlar da O'na dönecekleri halde, yine de onlar Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar?

قل آمنا بالله وما أنزل علينا وما أنزل على إبراهيم
وإسماعيل وإسحاق ويعقوب والأسباط وما أوتي
موسى وعيسى والنبيون من ربهم لا نفرق بين أحد
منهم ونحن له مسلمون ﴿٨٤﴾ ومن يبتغ غير الإسلام
دينا فلن يقبل منه وهو في الآخرة من الخاسرين ﴿٨٥﴾
كيف يهدي الله قوما كفروا بعد إيمانهم وشهدوا
أن الرسول حق وجاءهم البينات والله لا يهدي القوم
الظالمين ﴿٨٦﴾ أولئك جزاؤهم أن عليهم لعنة الله
والملائكة والناس أجمعين ﴿٨٧﴾ خالدين فيها لا يخفف
عنهم العذاب ولا هم ينظرون ﴿٨٨﴾ إلا الذين تابوا
من بعد ذلك وأصلحوا فإن الله غفور رحيم ﴿٨٩﴾ إن الذين
كفروا بعد إيمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل توبتهم
وأولئك هم الضالون ﴿٩٠﴾ إن الذين كفروا وماتوا وهم
كفار فلن يقبل من أحدهم ملء الأرض ذهبا ولو افتدى
به أولئك لهم عذاب أليم وما لهم من ناصرين ﴿٩١﴾

84. De ki: "Biz; Allah'a, bize indirilmiş olana, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Torunlara indirilmiş olana, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rableri tarafından verilmiş olana inandık. Biz, onlar arasında hiçbir ayırım yapmayız; çünkü biz kendimizi Allah'a teslim edenlerdeniz".

85. Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, [çok iyi bilsin ki], [böyle bir din] kendisinden kabul edilmeyecektir ve o, ahirette, hüsrana uğrayanlardan olacaktır.

86-88. İnandıktan, elçinin hak olduğuna tanıklık ettikten ve kendilerine açık deliller geldikten sonra, inkara saplanan bir toplumu Allah nasıl doğru yola ulaştırır? Allah zalim toplumu doğru yola ulaştırmaz. İşte bunların cezası, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetine uğramalarıdır. [Bu yüzden], onlar, bu lanette, sürekli olarak kalacaklardır; ne azapları hafifletilecek ne de geciktirilecektir.

89. Ancak, bundan, tövbe edip durumlarını düzeltenler müstesnadır; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

90-91. Bununla birlikte O, inandıktan sonra inkara saplananların ve saplandıkları inkarda battıkça daha da batanların tövbeleri kabul edilmeyecektir; çünkü onlar, doğru yoldan sapmış olanlardır. İnkara saplanıp da inkarcı olarak ölenlere gelince; bunlardan her biri, [kendini kurtarmak için], dünya dolusu altını fidye olarak verse bile, asla kabul edilmeyecektir; çünkü, onlar, kendileri için çok acı veren bir azap olacak ve yardımcıları da bulunmayacak olanlardır.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلٰى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ قُلْ
فَأْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾
قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرٰهِيمَ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ شَهِيدٌ
عَلٰى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

92. Sevdiklerinizden [başkaları için de] harcamadıkça, erdeme asla ulaşamazsınız. Her ne harcarsanız harcayın, Allah onu çok iyi bilir.

93-94. Tevrat indirilmeden önce, bütün yiyecekler -İsrâil'in kendine haram kılmış oldukları dışında- İsrailoğullarına helal idi. De ki: "Doğru sözlü iseniz, Tevrat'ı getirin ve onu okuyun!" Artık bundan sonra kim Allah hakkında yalan uyduracak olursa, [çok iyi bilin ki], onlar, zalim olanlardır.

95. De ki: "Allah doğruyu söylemiştir. O halde hanif olarak [bütün sahte tanrıları inkar ederek] İbrahim'in dinine uyun; çünkü o, Allah'a ortak koşanlardan değildi."

96-97. İnsanlar için ilk kurulmuş olan ev, Mekke'de olandır. O, alemlere, bereket ve hidayet [kaynağı olması] için [kurulmuştur]. Orada açık deliller, İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse güvenlik içinde olur. Oraya gidebilenin evi ziyaret etmesi, Allah'ın insanlar üzerindeki bir hakkıdır. Buna rağmen kim nankörlük edecek olursa, [çok iyi bilsin ki], Allah, alemlere hiçbir şekilde gereksinmesi olmayandır.

98. De ki: "Ey kitap ehli! Allah yapmakta olduklarınıza tanık iken, Allah'ın ayetlerini niçin inkar ediyorsunuz?"

99. De ki: "Ey kitap ehli! Allah'ın yolunun [hak olduğuna bizzat kendiniz] tanık olduğunuz halde, niçin, onu eğri göstermeyi isteyerek, inanan kimseyi ondan uzaklaştırmaya çalışıyorsunuz?" Allah, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.

100. Ey inananlar! Kendilerine kitap verilmiş olanlardan bir gruba uyacak olursanız, onlar, sizi, inandıktan sonra, tekrar dininizden döndürüp inkarcı yaparlar.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفٖيكُمْ رَسُولُهُ
وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿١٠١﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمٖيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَٓاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذٖينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظٖيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
وُجُوهٌ فَاَمَّا الَّذٖينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اٖيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَاَمَّا الَّذٖينَ ابْيَضَّتْ
وُجُوهُهُمْ فَفٖي رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُرٖيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمٖينَ ﴿١٠٨﴾

101. Allah'ın ayetleri size okunup dururken ve içinizde de O'nun elçisi bulunurken, nasıl olur da inkara saparsınız? Her kim Allah'a bağlanırsa, [bilsin ki], o, doğru yola ulaştırılmıştır.

102. Ey inananlar! Allah bilincini içinizde gerektiği şekilde canlı tutun ve ancak [kendinizi O'na] teslim etmiş olarak ölün!

103-107. Allah'ın ipine topluca sarılın, ayrılmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Hani birbirinize düşman idiniz; ama O, kalplerinizi birleştirmişti de O'nun sayesinde birden kardeş oluvermiştiniz. Bir ateş çukurunun kenarında idiniz de sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah doğru yolu bulmanız için, size ayetlerini böylece açıklamaktadır. İçinizden, hayra çağıran, iyilik [yapılmasını] söyleyen ve kötülüğü engelleyen bir topluluk olsun! İşte onlar, kurtuluşa erenlerdir. Kendilerine açık deliller geldikten sonra, parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın; çünkü, onlar için [kıyamet günü] çok büyük bir azap olacaktır. Gerçekten de o gün, birtakım yüzler ağaracak, bir takım yüzler de kararacaktır. Yüzleri kararacak olanlara gelince; [o zaman onlara şöyle denilecektir]: "Demek ki, inandıktan sonra inkara saptınız, öyle mi? O halde, inkara sapmanızdan dolayı azabı tadın!" Yüzleri beyazlaşacak olanlara da gelince; onlar, Allah'ın sevgisi içinde olacaklardır [ve] orada sürekli olarak kalacaklardır.

108. İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; onları sana gerçeği [bildirmek] için okuyoruz; çünkü Allah, alemlere zulmetmek istemez.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ اٰمَنَ
اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ
اَيْنَ مَا ثُقِفُوا اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاؤُ
بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ الْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوا سَوَاءً
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ اٰيَاتِ اللّٰهِ اٰنَاءَ الَّيْلِ
وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَاُولٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

109. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ındır. [Bu yüzdendir ki, er ya da geç] bütün işler, Allah'a dönecektir.

110-111. Siz, insanlar için ortaya çıkarılmış olan en hayırlı ümmetsiniz; çünkü iyilik [yapılmasını] söyler, kötülüğü engeller ve Allah'a inanırsınız. Kitap ehli inansaydı, kendileri için daha hayırlı olurdu. Gerçi içlerinden inananlar da vardır, ama onların çoğu, yoldan çıkanlardır. Onlar, incitme dışında size asla hiçbir zarar veremeyeceklerdir. Zaten sizinle savaşacak olsalar [bile], arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra onlara yardım eden de çıkmaz.

112. Onlar, -Allah'ın bağı ve insanların bağı ile himaye altına alınmış olanları müstesna- nerede bulunurlarsa bulunsunlar, aşağılanmaya maruz kalacaklardır. Nitekim onlar, [geçmişte sürekli bir biçimde] Allah'ın gazabına uğramışlar ve yoksulluğa maruz kalmışlardı; çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar, peygamberleri haksız yere öldürüyorlar ve [Allah'ın emir ve yasaklarına] karşı gelerek haddi aşıyorlardı.

113-115. Ama onların hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde, geceleri secdeye kapanarak Allah'ın ayetlerini okuyanlar vardır; onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanır, iyilik [yapılmasını] söyler, kötülüğü engeller ve hayırlı işlerde birbirleriyle yarışırlar. İşte onlar, iyi olanlardır. Her ne iyilik yaparlarsa yapsınlar, karşılığını mutlaka göreceklerdir; çünkü Allah, içlerinde Allah bilincini canlı tutanları çok iyi bilendir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ
أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَا أَنْتُمْ
أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ
مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿١١٩﴾ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

116-117. İnkar edenlere gelince; onların malları da çocukları da Allah'a karşı kendilerine hiçbir yarar sağlamayacaklardır. Çünkü onlar, ateş halkı olacaklar ve orada sürekli olarak kalacaklardır. Onların bu dünya hayatında harcadıklarının durumu, kendilerine zulmeden bir halkın ekinlerine vuran ve onları yok eden soğuk bir rüzgarın durumu gibidir. Allah, onlara zulmetmemiştir; ama onlar, kendilerine zulmetmektedirler.

118-119. Ey inananlar! Kendi dışınızdakileri sırdaş edinmeyin; çünkü onlar, sizi bozmak için ellerinden geleni esirgemezler, hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Kin ve düşmanlıkları ağızlarından [dökülen sözlerden] belli olmaktadır. Kalplerinin gizledikleri ise, daha da büyüktür. Aklınızı kullanacak olursanız, size [onların kin ve düşmanlıklarının] işaretlerini açıkladığımızı [görürsünüz]. İşte siz, sizi sevmedikleri halde, onları seven ve [onlar, kitabın tümüne inanmadıkları halde] siz kitabın tümüne inanan kimselersiniz; gerçekten de onlar, sizinle karşılaştıklarında: "İnandık." derler. Kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kinlerinden ve öfkelerinden dolayı parmaklarını ısırırlar. De ki: "O halde kinlerinizden ve öfkelerinizden dolayı [kahrolup] ölün!" Çünkü Allah, kalplerin içindekileri çok iyi bilendir.

120. Size bir iyilik dokunsa bu, onları üzer; ama bir kötülük dokunsa, bundan dolayı da sevinirler. O halde, güçlüklere göğüs gerer ve Allah bilincini içinizde canlı tutarsanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez; çünkü Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi bilendir.

121. Hani sen, inananları savaş için duracakları yerlere yerleştirmek üzere evinden çıkmıştın; kuşkusuz ki, Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُنْزَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ
رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ
اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ
إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ
أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

122-129. Sizden iki grup, Allah yardımcıları olmasına rağmen, yine de geri çekilmeyi düşünmüştü. Şu halde inananlar, Allah'a güvensinler. Andolsun ki, Allah, size, güçsüz olduğunuz halde, Bedir'de yardım etmişti. O halde içinizde Allah bilincini canlı tutun ki, [O'na] şükretmiş olasınız! Hani sen o zaman inananlara: "Rabbinizin, indirilmiş olan üç bin melek ile size yardım etmesi, size yetmez mi?" diyordun. Eğer siz güçlüklere göğüs gerecek ve Allah bilincini içinizde canlı tutacak olursanız, onlar hemen üzerinize gelseler [bile], Rabbiniz size nişanlı beş bin melek ile yardım eder. Allah bunu, sırf sizin için bir müjde olması, böylece kalplerinizin yatışması, için yapmıştır. Yardım sadece çok güçlü, çok bilge olan Allah katındandır. [Yine Allah bu yardımı] inkar edenlerden bir kısmını yok etmek ya da onları, umutsuz olarak dönüp gitsinler diye bozguna uğratmak için [yapmıştır]. Allah'ın onların tövbelerini kabul etmesi veya onlara azap etmesi, seni ilgilendiren bir iş değildir; çünkü onlar, zalim olanlardır. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ındır. Bu yüzden o, dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Ancak Allah, çok bağışlayan, müşfik olandır.

130-131. Ey inananlar! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin! Allah bilincini içinizde canlı tutun ki, kurtuluşa eresiniz ve inkar edenler için hazırlanmış olan ateşten korkun!

132. Allah'a ve elçiye itaat edin ki, [Allah'ın] sevgisine mazhar olasınız!

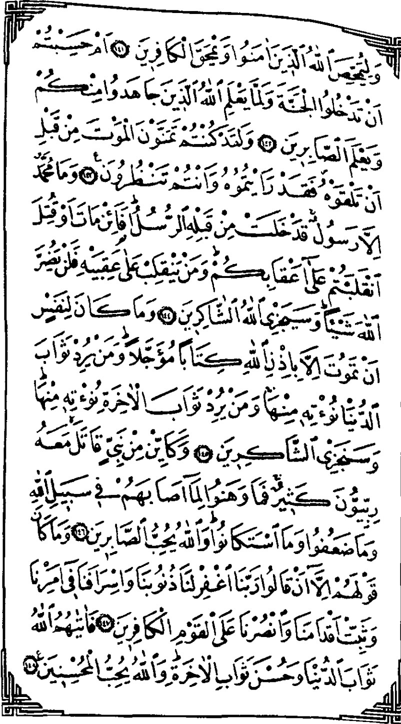
وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (133) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (134) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً
أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ
وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ (135) أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
(136) قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ (137) هَذَا
بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ (138) وَلَا تَهِنُوا
وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (139)
إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (140)

133-136. Rabbinizin bağışlamasını ve genişliği gökler ve yer kadar olan cenneti [elde etmek için] birbirinizle yarışın; o [cennet], bollukta ve darlıkta [başkaları için de] harcayan, öfkelerini yenen ve insanları affeden muttakiler [Allah bilincini içlerinde canlı tutanlar] için hazırlanmıştır. Allah, iyilik yapanları sever. Yine onlar, bir kötülük yaptıklarında ya da kendilerine zulmettiklerinde, derhal Allah'ı hatırlarlar, günahlarının bağışlanmasını dilerler -Allah'tan başka günahları kim bağışlayabilir ki...?- ve yaptıkları kötülüklerde de bile bile ısrar etmezler. Onlar; mükafatları, Rableri tarafından bağışlanma ve altlarından ırmaklar akan cennetler olacak olanlardır. Onlar, oralarda sürekli olarak kalacaklardır. [İyilik] yapanların mükafatı ne güzeldir!

137-138. Sizden önce, [bir] çok hayat tarzı gelip geçmiştir. O halde, yeryüzünde dolaşın ve [dini] yalanlayanların başlarına neler geldiğini görün! Bu, insanlar için bir açıklama, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlar için de bir yol gösterici ve bir öğüttür.

139. Gevşeklik göstermeyin ve üzüntüye de kapılmayın; eğer [gerçekten] inananlardan iseniz, en üstün olduğunuzu [bilin]!

140-141. Eğer siz [Uhud'da] bir yara aldı iseniz, [iyi bilin ki], o halk da o yaranın aynısını [Bedir'de] almıştır. Bunlar; inananları tanımak, aranızdan tanıklar edinmek, inananları arındırmak ve inkar edenleri ise yok etmek için, insanlar arasında dolaştırıp durduğu-

muz [acılı] günlerdir. [Ancak hiçbir zaman unutmayın ki], Allah, zulmedenleri sevmez.

142-148. Yoksa siz, Allah içinizden cihat edenleri ve güçlüklere göğüs gerenleri belirlemeden cennete gireceğinizi mi sanıyorsunuz? Andolsun ki, siz, ölümle karşılaşmadan önce, onu temenni ediyordunuz; işte şimdi onu bizzat kendi gözlerinizle gördünüz. Muhammed ancak bir elçidir; ondan önce de elçiler gelip geçmişlerdir. O halde, o, ölecek veya öldürülecek olursa, topuklarınız üzerinde geri mi döneceksiniz? Kim topukları üzerinde geri dönecek olursa, [çok iyi bilsin ki], o, [böyle davranmakla] Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah ise şükredenleri ödüllendirecektir. Hiç kimse Allah'ın izni olmadan, belirli süre dışında, ölemez. O halde kim dünya nimetini isterse, kendisine ondan veririz; kim de ahiret nimetini isterse, ona da ondan veririz. Elbette ki, Biz, şükredenleri ödüllendireceğiz. Kendileriyle birlikte bir çok Tanrı erinin savaşmış olduğu nice peygamber [gelip geçmiştir]; bu Tanrı erleri, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı [asla] yılmamışlar, zayıflık göstermemişler ve boyun eğmemişlerdir. [Kuşkusuz ki], Allah, güçlüklere göğüs gerenleri sever. [Karşılaşmış oldukları tüm güçlükler karşısında] bütün söyledikleri, şu sözler olmuştur: "Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı bağışla, ayaklarımızı sağlam kıl ve inkarcı topluma karşı bize yardım et!" Bunun üzerine Allah, onlara hem dünya nimetini hem de ahiret nimetinin en güzelini vermiştir; çünkü Allah, iyilik yapanları sever.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ
﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ
مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى
أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ
غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

149-150. Ey inananlar! İnkar edenlere uyacak olursanız, onlar sizi, topuklarınız üzerinde [inkara] geri çevirirler; böylece siz de hüsrana uğrayanlardan olursunuz. Oysa ki, sizin dostunuz Allah'tır; O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

151. Biz, Allah'ın kendilerine hiçbir güç indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmalarından dolayı, inkar edenlerin kalplerine korku salacağız. Onların gidecekleri yer ateştir; zulmedenlerin varacağı yer ne kötüdür!

152-153. Andolsun ki, Allah, size verdiği sözde durmuştur; nitekim, O'nun izniyle, onları kırıp geçiriyordunuz; ama Allah, size arzu ettiğiniz zaferi gösterdikten sonra, gevşemiş, verilen emir hakkında tartışmaya girişmiş ve isyan etmiştiniz. Sizden kimi dünyayı, kimi ise ahireti istiyordu. Bunun üzerine Allah, sizi denemek için, sizi onları yenmekten alıkoymuştu. Ama O, sizi de bağışlamıştı; çünkü Allah, inananlara karşı lütuf sahibidir. Hani siz, elçi sizi arkanızdan çağırırken, hiç kimseye bakmadan [savaş alanından] uzaklaşıyordunuz. Bu nedenle, Allah size, gerek yitirdiklerinizden gerekse başınıza gelenlerden dolayı üzülmemeniz için, keder üzerine keder vermiştir. Allah yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdardır.

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَٓائِفَةً مِنْكُمْ
وَطَٓائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ
الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ
كُلَّهُ لِلّٰهِ يُخْفُونَ فٖٓي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فٖي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذٖينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلٰى مَضَاجِعِهِمْ
وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فٖي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فٖي قُلُوبِكُمْ
وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ الَّذٖينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ
يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَٓا أَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا
لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فٖي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ يُحْيٖي وَيُمٖيتُ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

154-155. Sonra, üzüntünüzün ardından, üzerinize bir güven [duygusu], bir uyku [hali] indirmişti de içinizden bir kısmını bürüyordu; canlarının kaygusuna düşmüş olan bir kısmınız ise, Allah hakkında cahiliyye zannı gibi, haksız bir zanda bulunuyor ve [kendilerine]: "Bu konuda bizim karar verme yetkimiz var mıydı?" diyorlardı. De ki: "Tüm karar verme yetkisi Allah'a aittir." Sana açamadıklarını içlerinde gizliyorlar ve: "Karar verme yetkimiz olsaydı, burada öldürülmezdik." diyorlardı. De ki: "Evlerinizde olsaydınız bile, haklarında ölüm yazılmış olanlar, yine de öldürülecekleri yerlere varırlardı." Bu; Allah'ın içinizdekileri sınaması ve böylece kalplerinizdekini arıtması içindir. Allah, içinizdekileri çok iyi bilendir. İki ordunun karşılaştığı gün, içinizden sizi terk edip uzaklaşanlara gelince; işlemiş oldukları bazı hatalar yüzünden, şeytan onların ayaklarını kaydırmıştı. Ama Allah, onları yine de bağışlamıştır; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok yumuşak davranandır.

156-158. Ey inananlar! Yolculuğa çıkan veya savaşa giden kardeşleri hakkında: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi veya öldürülmezlerdi." diyen inkarcılar gibi olmayın; çünkü Allah, [onların bu sözlerini] kalplerinde [çok derin bir] üzüntü kaynağı kılacaktır. Yaşatan da öldüren de Allah'tır. Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir. Eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, [çok iyi bilin ki], Allah'ın bağışlaması ve sevgisi, topladıklarından daha hayırlıdır; çünkü, ölseniz de öldürülseniz de,

لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

[nasıl olsa sonunda] Allah'ın huzurunda toplanacak [değil misiniz]?

159-160. Allah'ın [kalbine yerleştirmiş olduğu] sevgiden dolayıdır ki, sen onlara yumuşak davranmıştın; eğer kaba, katı yürekli olsaydın, etrafından dağılıp giderlerdi. O halde, onları affet ve onlar için [Allah'tan] bağışlanma dile; [yapacağın] işlerde onlara danış! [Bir işi yapmaya] karar verdiğin zaman da, Allah'a güven; çünkü Allah, kendine güvenenleri sever. Eğer Allah size yardım edecek olursa, sizi hiç kimse yenemez; ama sizi terk edecek olursa, O'ndan başka size kim yardım edebilir ki..? O halde inananlar, Allah'a güvensinler!

161. Bir peygamberin, emanete hıyanetlik etmesi düşünülemez; kim emanete hiyanetlik edecek olursa, kıyamet günü, hiyanetlik ettiği[nin günahı] ile gelecektir; [o gün], herkese, kazanmış olduklarının karşılığı, haksızlığa uğratılmadan, tam olarak verilecektir.

162-163. Allah'ın rızasına uyan, Allah'ın gazabına uğramış olan gibi midir? Onun [varacağı] yer cehennem olacaktır; varılacak ne kötü yerdir orası! Onlar, Allah katında, derecelere ayrılacaklardır; çünkü Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir.

164-165. Andolsun ki, Allah, içlerinden, onlara, kendi ayetlerini okuyan, onları arındıran, onlara kitabı ve bilgeliği öğreten bir elçi göndermekle, inananlara büyük bir lütufta bulunmuştur; oysa onlar, önceleri açık bir sapıklık içinde bulunuyorlardı. Başınıza bir felaket gelince mi -oysa siz [Bedir'de düşmanlarınızı] bu felaketin iki katına uğratmıştınız- "Bu nereden başımıza geldi?" diyorsunuz? De ki: "O [felaket] kendinizden dolayıdır." Kuşkusuz ki, Allah, her şeye gücü yetendir.

وَمَا اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
اَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ
يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيمَانِ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ اَلَّذِينَ قَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ
وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ اَنْفُسِكُمُ
الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا بَلْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ
بِمَا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ
مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ
بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾
اَلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ اَلَّذِينَ قَالَ
لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ اِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

166-168. İki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelmiş olanlar; Allah'ın, inananları ve iki yüzlüleri ortaya çıkarması için, O'nun izniyle gerçekleşmiştir. Onlara: "Gelin, Allah yolunda savaşın ya da savunmada bulunun!" denildiğinde, onlar: "Savaşmayı bilseydik, ardınızdan gelirdik." diye karşılık vermişlerdi. Onlar, o gün, imandan çok küfre yakındılar. Ağızlarıyla kalplerinde olmayanı söylüyorlardı; oysa Allah, onların gizlediklerini en iyi bilendir. Evlerinde oturup da kardeşleri hakkında: "Bize uysalardı, öldürülmezlerdi." diyenlere de ki: "Eğer doğru sözlü iseniz, ölümü kendinizden uzaklaştırın!"

169-173. Allah yolunda öldürülmüş olanları sakın ölü sanmayın; hayır onlar diridirler ve Rableri katında rızıklandırılmaktadırlar. Onlar, [orada] Allah'ın lütfundan kendilerine verdiklerine sevinmekte ve arkalarından henüz [şehit olup da] kendilerine ulaşmamış olanlara, kendilerine korku olmayacağını ve üzülmeyeceklerini müjdelemek istemektedirler. [Yine] onlar, Allah'ın nimetini, lütfunu ve Allah'ın, aldıkları yaraya rağmen yine de Allah'ın ve elçinin çağrısına koşan inananların da ecrini zayi etmeyeceğini müjdelemek istemektedirler. Onlar içinden iyilik yapanları ve içlerinde Allah bilincini canlı tutanları çok büyük bir ödül beklemektedir; çünkü onlar, insanlar kendilerine: "İnsanlar size karşı bir ordu toplamışlar, onlardan korkun!" dediklerinde, imanları öylesine artmıştı ki, onlar: "Allah bize yeter! O, ne güzel koruyucudur!" demişlerdi.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظٖيمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ اَوْلِيَٓاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذٖينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا
اللّٰهَ شَيْـًٔا يُرٖيدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظٖيمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاٖيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا
اللّٰهَ شَيْـًٔا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوٓا
اَنَّمَا نُمْلٖي لَهُمْ خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْ اِنَّمَا نُمْلٖي لَهُمْ لِيَزْدَادُوٓا اِثْمًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُهٖينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنٖينَ عَلٰى مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ
حَتّٰى يَمٖيزَ الْخَبٖيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبٖي مِنْ رُسُلِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهٖ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظٖيمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذٖينَ يَبْخَلُونَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا
لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَلِلّٰهِ مٖيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿١٨٠﴾

174-175. Bu yüzden, onlar, [seferden] kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan, Allah'ın nimeti ve lütfu ile geri dönmüşlerdi; çünkü Allah'ın hoşnutluğunu elde etmeye çalışmışlardı. Gerçekten de Allah, çok büyük lütuf sahibidir. Dostlarıyla sizi korkutan şeytandan başkası değildir; o halde, inananlardan iseniz, onlardan değil, Benden korkun!

176-179. İnkarda yarışanlar, seni üzmesin; çünkü onlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah, onlara ahirette herhangi bir pay vermek istememektedir. Bu yüzden çok büyük bir azap onları beklemektedir. İman karşılığında inkarı satın alanlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Onlar için çok acı veren bir azap olacaktır. İnkar edenler, kendilerine mühlet vermemizin, sakın kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar; çünkü Biz, onlara, günahları artsın diye mühlet veriyoruz! Alçaltıcı bir azap onları beklemektedir. [Ey inkar edenler!] Allah, inananları sizin içinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir; çünkü O, pis olanı temiz olandan ayıracaktır. [Aynı şekilde] Allah size, gaybı bildirecek de değildir. Ancak Allah, elçilerden dilediğini seçer. O halde, Allah'a ve elçilerine inanın! Eğer siz, inanır ve Allah bilincini içinizde canlı tutarsanız, [iyi bilin ki], sizi çok büyük bir ödül beklemektedir.

180. Allah'ın lütfundan kendilerine verdiklerinde cimrilikte bulunanlar, sakın bu [tutumlarının] kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar; tam tersine, bu, onlar için kötüdür. Çünkü, cimrilikte bulundukları şeyler, kıyamet günü, boyunlarına dolandırılacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ اَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذِينَ قَالُوا
اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٨٣﴾ فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاؤُ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِي اَمْوَالِكُمْ
وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا اَذًى كَثِيرًا
وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

181-184. Andolsun ki, Allah: "Allah fakirdir, biz ise zenginiz." diyenlerin sözünü işitmiştir. Biz, onların [bu] dediklerini ve peygamberleri öldürdüklerini yazacak ve [kıyamet gününde onlara]: "Çok yakıcı olan azabı tadın! Bu, sizin ellerinizin sunmuş olduğunun karşılığıdır." diyeceğiz; [çünkü iyi bilin ki], Allah, kullarına karşı asla zulmedici değildir. "Ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe, hiçbir elçiye inanmamamız hususunda Allah bizden söz almıştı." diyenlere de ki: "Size, benden önce, elçiler açık delilleri ve dediğiniz şeyi getirmişlerdi; doğru sözlü iseniz, o halde, onları niçin öldürdünüz?" Eğer seni yalanladılarsa, [iyi bil ki], senden önce, açık delilleri, sahifeleri ve aydınlatıcı kitabı getirmiş olan elçiler de yalanlanmışlardı.

185. Herkes ölümü tadacaktır. Kıyamet günü, size [yaptıklarınızın] karşılıkları tam olarak verilecektir. Kim ateşten uzaklaştırılıp cennete sokulacak olursa, kuşkusuz ki, o, kazanmıştır. Dünya hayatı, geçici ve aldatıcı bir zevkten başka bir şey değildir.

186. Andolsun ki, siz, mallarınızla ve canlarınızla sınanacaksınız; sizden önce kendilerine kitap verilmiş olanlardan ve Allah'a ortak koşanlardan, çok incitici [sözler] de işiteceksiniz. Bununla birlikte, [bütün bu] güçlüklere göğüs gerer ve Allah bilincini içinizde canlı tutarsanız, [bilin ki], böyle hareket etmeniz, yapılması zorunlu olan işlerdendir.

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَا اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ
فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ اَلَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيمَانِ
اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

187-188. Hani Allah kendilerine kitap verilmiş olanlardan, onu insanlara kesinlikle açıklayacaklarına ve onu asla gizlemeyeceklerine dair kesin söz almıştı. Onlar ise, onu arkalarına atmışlar ve onu az bir değer karşılığında satmışlardı. Yaptıkları alışveriş ne kötü bir alışveriştir! Yaptıklarına sevinenlerin ve yapmadıkları ile de övülmekten hoşlananların sakın ama sakın azaptan kurtulacaklarını sanma; çünkü onları çok acı veren bir azap beklemektedir.

189. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır; zira Allah, her şeye gücü yetendir.

190-191. Göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbiri ardından gelmesinde; ayakta iken, otururken ve yatarken Allah'ı anan, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünen ve: "Ey Rabbimiz! Sen bütün bunları anlamsız ve amaçsız olarak boşuna yaratmadın. Seni böyle bir şeyden tenzih ederiz. O halde bizi ateşin azabından koru!" diyen gönül erbabı için deliller vardır.

192. "Ey Rabbimiz! Sen kimi ateşe sokarsan, onu rezil etmiş olursun. Zalimlerin asla yardımcıları yoktur."

193-194. "Ey Rabbimiz! Biz, "Rabbinize inanın!" diyerek imana çağıran bir davetçi işittik ve [davetine uyarak hemen] inandık. Ey Rabbimiz! O halde, Sen bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört! Canımızı iyilerle birlikte al! Ey Rabbimiz! Elçilerin vasıtasıyla bize vadettiklerini de bize ver ve kıyamet günü bizi rezil etme! Çünkü Sen sözünden dönmezsin".

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنّ۪ي لَٓا اُض۪يعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
اَوْ اُنْثٰىۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍۚ فَالَّذ۪ينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَاُو۫ذُوا ف۪ي سَب۪يل۪ي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ
اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا فِي الْبِلَادِۜ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَل۪يلٌ ثُمَّ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْر۪ي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ
خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِع۪ينَ لِلّٰهِۙ لَا يَشْتَرُونَ
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَل۪يلًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ
اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اصْبِرُوا
وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سُورَةُ النِّسَاءِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

195. Bunun üzerine Rableri, onlara [şöyle] karşılık vermiştir: "Ben, sizden, erkek ya da kadın kim olursa olsun, iş yapanın işini boşa çıkarmayacağım; çünkü hepiniz birbirinizdensiniz. Hicret edenlere, yurtlarından kovulanlara, yolumda ezaya uğratılanlara, savaşanlara ve öldürülenlere gelince; elbette ki, Ben, katımdan [yaptıklarına] bir karşılık olarak, onların günahlarını örteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım." Karşılığın en güzeli, Allah katındadır.

196-197. İnkar edenlerin diyar diyar gezip dolaşmaları sakın seni aldatmasın! Bu, çok az bir yararlanmadır; ama sonunda varacakları yer cehennem olacaktır. O, ne kötü bir yerdir!

198. Ancak, içlerinde Allah bilincini canlı tutanlara gelince; onların, Rableri katından bir ikram olmak üzere, altlarından ırmaklar akan cennetleri olacaktır. Onlar, orada sürekli olarak kalacaklardır. Allah katında olanlar, iyiler için, daha hayırlıdır.

199. Kitap ehlinden öyleleri vardır ki, Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene, Allah'a huşu duyarak inanırlar. Allah'ın ayetlerini az bir değer karşılığında satmazlar. İşte onlar, ecirleri Rableri katında olacak olanlardır. Kuşkusuz ki, Allah, hesabı çok çabuk görendir.

200. Ey inananlar! Güçlüklere göğüs gerin, güçlüklere göğüs germede birbirinizle yarışın, [düşmana karşı her zaman] hazırlıklı ve uyanık bulunun ve içlerinizde Allah bilincini her zaman canlı tutun ki, kurtuluşa eresiniz!

4. NİSÂ SÛRESİ

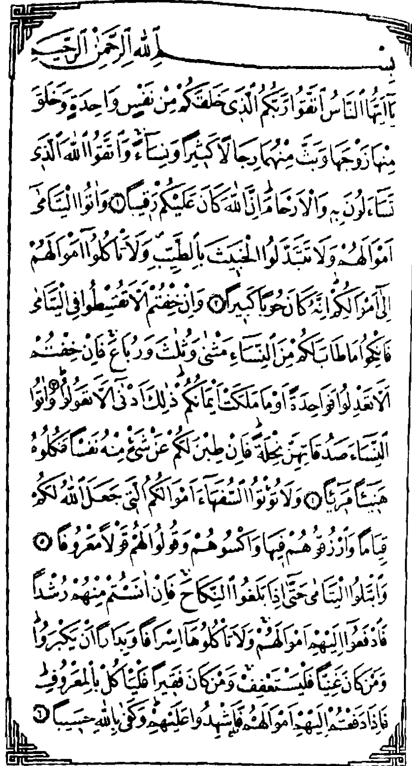
[Medine'de inmiştir ve
176 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik olan Allah'ın
Adıyla.

1. Ey insanlar! Sizi tek bir canlıdan yaratan, ondan eşini var eden ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türeten Rabbinizin bilincinde olun! Adına birbirinizden [haklarınızı] talep ettiğiniz Allah'ın ve akrabalık bağlarının bilincinde de olun; çünkü Allah, sizi çok iyi gözetleyendir.

2. Yetimlere mallarını verin, [size ait olan] kötü [malları] [onlara ait olan] güzelleriyle değiştirmeyin ve mallarını mallarınıza katarak yemeyin; çünkü bu, çok büyük bir günahtır.

3. Eğer yetim kızlar hakkında adil davranamamaktan korkacak olursanız, hoşunuza giden kadınlar ile ikiye, üçe ve dörde kadar evlenin. Eğer onların aralarında da adil davranamamaktan korkacak olursanız, biriyle ya da sahip olduğunuz [cariyeler] ile [yetinin]; çünkü bu, haksızlık etmemeniz için daha uygun bir yoldur.

4. Kadınlara mehirlerini isteyerek verin; ancak, o mehrin bir kısmını kendi istekleri ile size bağışlayacak olurlarsa, o taktirde onu da afiyetle yeyin.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَث۪يرًا وَنِسَٓاءًۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ي
تَسَٓاءَلُونَ بِه۪ وَالْاَرْحَامَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَق۪يبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا الْيَتَامٰٓى
اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَب۪يثَ بِالطَّيِّبِۖ وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَهُمْ
اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَب۪يرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامٰى
فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۚ فَاِنْ خِفْتُمْ
اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُولُواۜ ﴿٣﴾ وَاٰتُوا
النِّسَٓاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةًۜ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ
هَن۪ٓيـًٔا مَر۪ٓيـًٔا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَٓاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّت۪ي جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ
قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ ف۪يهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾
وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا
فَادْفَعُٓوا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْۚ وَلَا تَأْكُلُوهَٓا اِسْرَافًا وَبِدَارًا اَنْ يَكْبَرُواۜ
وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْۚ وَمَنْ كَانَ فَق۪يرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِۜ
فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَس۪يبًا ﴿٦﴾

5-6. Allah'ın sizin yönetiminize emanet ettiği malları, muhakeme gücü olmayanlara vermeyin; ancak onlardan onların geçimlerini ve giyimlerini sağlayın ve onlara karşı [daima] güzel söz söyleyin! Yetimleri, evlilik çağına gelene kadar deneyin; [bu arada] onlarda olgunluk görecek olursanız, mallarını kendilerine iade edin; ancak büyüyecekler de [geri alacaklar] diye onları israf ederek ve tez elden yemeyin! Kim zengin ise, iffetli davransın; kim de yoksul ise, örfe uygun olarak yesin! Onlara mallarını teslim edeceğiniz zaman, onlar adına tanık bulundurun! [Hiçbir zaman hatırınızdan çıkarmayın ki], hesap sormak için, Allah yeterlidir.

للرجال نصيب مما ترك الوالدان والاقربون وللنساء
نصيب مما ترك الوالدان والاقربون مما قل منه او كثر
نصيبا مفروضا ﴿٧﴾ واذا حضر القسمة اولوا القربى
واليتامى والمساكين فارزقوهم منه وقولوا لهم قولا
معروفا ﴿٨﴾ وليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية
ضعافا خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولا سديدا
﴿٩﴾ ان الذين يأكلون اموال اليتامى ظلما انما يأكلون في بطونهم
نارا وسيصلون سعيرا ﴿١٠﴾ يوصيكم الله في اولادكم
للذكر مثل حظ الانثيين فان كن نساء فوق اثنتين فلهن
ثلثا ما ترك وان كانت واحدة فلها النصف ولابويه
لكل واحد منهما السدس مما ترك ان كان له ولد فان لم يكن
له ولد وورثه ابواه فلامه الثلث فان كان له اخوة
فلامه السدس من بعد وصية يوصي بها او دين
اباؤكم وابناؤكم لا تدرون ايهم اقرب
لكم نفعا فريضة من الله ان الله كان عليما حكيما ﴿١١﴾

7. Ana-babanın ve yakınlarının bıraktıklarından erkeklerin hissesi vardır. Ana-babanın ve yakınlarının bıraktıklarından kadınların da hissesi vardır. [Bu bırakılan], az ya da çok, belirli hissedir.

8-9. Miras taksiminde, [mirastan payı olmayan] yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır bulunacak olurlarsa, o[miras]dan, onları da rızıklandırın ve onlara güzel söz söyleyin; onlar [yasal varisler], kendileri, arkalarında güçsüz çocuklar bıraksalardı, onların [gelecekleri] hakkında endişe duyarlardı. O halde, onlar, [başkalarının çocukları için de aynı] endişeleri taşısınlar, Allah bilincini içlerinde canlı tutsunlar ve doğru söz söylesinler!

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, [aslında] karınlarında ateşten başka bir şey yememektedirler; çünkü onlar, alev alev yanan bir ateşe gireceklerdir.

11-14. Allah, çocuklarınız hakkında, erkeğe, iki dişinin hissesi kadar [verilmesini] emreder. Eğer kadınlar ikinin üzerinde iseler, [ölenin] geriye bıraktığının üçte ikisi onlarındır; eğer kadın tek ise, yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, geriye bıraktığından, ana-babasından her birinin altıda bir hissesi vardır. Eğer çocuğu olmadığı için, ana-babası ona varis oluyorsa, bu taktirde anasına üçte bir düşer. Kardeşleri var ise, anasına altıda bir düşer. [Bütün bu hükümler, ölenin] ettiği vasiyetin [yerine getiril-

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ
الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا
أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ
وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ
فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي
الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ
مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ
﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

mesinden] ve borcunun [ödenmesinden] sonra [geçerlidir]. Siz, babalarınızdan ve çocuklarınızdan hangilerinin fayda bakımından size daha yakın olduklarını bilemezsiniz. [Bunlar], Allah tarafından belirlenmiş [hisselerdir]; kuşkusuz ki, Allah, çok iyi bilen ve çok bilge olandır. Eğer çocukları yoksa, eşlerinizin bıraktıklarının yarısı sizindir; çocukları varsa, bıraktıklarının dörtte biri sizindir. [Bütün bu hükümler], ettikleri vasiyetlerinin [yerine getirilmesinden] ve borçlarının [ödenmesinden] sonra [geçerlidir]. Eğer çocuğunuz yoksa, bıraktığınızın dörtte biri eşlerinizindir; çocuğunuz varsa, bıraktığınızın sekizde biri onlarındır. [Bütün bu hükümler], ettiğiniz vasiyetin yerine getirilmesinden ve borç[larınızın ödenmesinden] sonra [geçerlidir]. Eğer birinci dereceden mirasçısı olmayan, ama [ikinci dereceden] bir erkek veya kız kardeş mirasçısı olan bir erkeğe veya kadına, varis olunacak olursa, onlardan her birine altıda bir düşer; eğer ikiden fazla iseler, üçte bire ortak olurlar. [Bu taksim, mirasçılara] zarar verilmeden, edilmiş olan vasiyetin [yerine getirilmesinden] ve borcun [ödenmesinden] sonra [geçerlidir]. [Bu hükümler], Allah tarafından [size] bir emirdir. Allah, çok iyi bilen, çok yumuşak davranandır. Bunlar, Allah'ın [koymuş olduğu] sınırlardır; o halde, kim Allah'a ve elçisine itaat edecek olursa, O, onu, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar; onlar, orada sürekli olarak kalacaklardır. İşte bu, çok büyük kurtuluştur. Buna karşılık, kim, Allah'a ve elçisine isyan eder ve O'nun [koymuş olduğu] sınırları aşarsa, O, onu, içinde sürekli olarak kalacağı ateşe sokar; onun için, [orada] alçaltıcı azap olacaktır.

وَالّٰت۪ي يَأْت۪ينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَٓائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَب۪يلًا ﴿١٥﴾
وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَا فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَح۪يمًا ﴿١٦﴾
اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَر۪يبٍ فَاُو۬لٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللّٰهُ عَل۪يمًا حَك۪يمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذ۪ينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ
اِنّ۪ي تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذ۪ينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ اُو۬لٰٓئِكَ
اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ
اَنْ تَرِثُوا النِّسَٓاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا
بِبَعْضِ مَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى
اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ ف۪يهِ خَيْرًا كَث۪يرًا ﴿١٩﴾

15-16. Kadınlarınızdan fuhuş suçu işleyenlere gelince, onların suçlarını [ispatlamak için] içinizden dört tanık isteyin; eğer onlar tanıklık edecek olurlarsa, o taktirde, onları, ölünceye ya da Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde tutun! İçinizden onu işleyen iki kişiye de gelince; onları sözle kınayın! Bununla birlikte tövbe edip de [durumu] düzeltecek olurlarsa, artık üzerlerine varmayın! Kuşkusuz ki, Allah, tövbeleri çok kabul eden, çok müşfik olandır.

17-18. Ancak Allah'ın kabul edeceği tövbe, bilmeden günah işleyenlerin ve ardından da gecikmeden tövbe edenlerin tövbesidir; işte bunlar, Allah'ın tövbelerini kabul edeceği kimselerdir. Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır. O halde, [kabul edilecek olan] tövbe, kötülükleri işleyenlerin ve kendilerine ölüm anı gelip çattığı anda da: "Şimdi tövbe ettim." diyenler ile inkarcı olarak ölenlerin tövbesi değildir; çünkü bunlar, kendilerine çok acı veren bir azap hazırlamış olduğumuz kimselerdir.

19. Ey inananlar! Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helal değildir. Açık bir fuhuş işlemedikçe, onlara vermiş olduklarınızın bir kısmını geri almak için onları sıkıştırmayın! Onlarla iyi geçinin! Eğer onlardan hoşlanmıyorsanız, [bilin ki], Allah, hoşlanmadığınız bir şeyde, birçok hayır yaratmış olabilir.

وَاِنْ اَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَاٰتَيْتُمْ
اِحْدٰيهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْـًٔا اَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ اَفْضٰى
بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ اٰبَٓاؤُكُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ
اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَٓاءَ
سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَاَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْاَخِ
وَبَنَاتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهَاتُكُمُ الّٰتِي اَرْضَعْنَكُمْ
وَاَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهَاتُ نِسَٓائِكُمْ
وَرَبَٓائِبُكُمُ الّٰتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَٓائِكُمُ
الّٰتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَٓائِلُ اَبْنَٓائِكُمُ الَّذِينَ
مِنْ اَصْلَابِكُمْ وَاَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلَّا
مَا قَدْ سَلَفَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

20-21. Bir eşi boşayıp yerine başka bir eş almak isterseniz, ilkine yüklerle [mehir] vermiş olsanız bile, ondan hiçbir şeyi geri almayınız! İftira ederek ve böylece apaçık günah işleyerek mi verdiğinizi geri alacaksınız? Birbirinizle kaynaşıp baş başa kalmışken ve onlar da sizden kesin bir söz almışlarken, onu nasıl geri alabilirsiniz ki...?

22. Babalarınızın evlendikleri kadınlarla evlenmeyin; -geçmişte olanlar artık geçmiştir- çünkü bu, pek çirkin, pek iğrenç bir şeydi. Ne kötü bir adetti!

23. Size; analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren süt analarınız, süt kardeşleriniz, eşlerinizin anneleri, gerdeğe girdiğiniz kadınlarınızdan olup da evlerinizde bulanan üvey kızlarınız -eğer onlarla gerdeğe girmemiş iseniz, [kızlarıyla evlenmenizde] hiç bir sakınca yoktur- öz oğullarınızın eşleri ile evlenmeniz ve iki kız kardeşi aynı anda bir arada bulundurmanız haram kılınmıştır. Geçmişte olanlar geçmiştir. [Bunlardan dolayı size bir sorumluluk söz konusu değildir]; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوا بِاَمْوَالِكُمْ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَاٰتُوهُنَّ
اُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ
بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَنْكِحَ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِكُمْ
بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ
وَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ
وَلَا مُتَّخِذَاتِ اَخْدَانٍ فَاِذَا اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ
فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذٰلِكَ
لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَاَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

24. Sahip olduğunuz cariyeler dışında, evli olan kadınlarla evlenmeniz de haram kılınmıştır. [Bunlar], size Allah'ın farz [kılmış olduğu hükümlerdir]. Bunların dışındakileri, iffetli olmak ve zinadan kaçınmak üzere, mallarınızla istemeniz size helal kılınmıştır. O halde, onlardan yararlanacak olursanız, onlara ücretlerini kararlaştırıldığı üzere verin; bununla birlikte, ücretlerin kararlaştırılmasından sonra, karşılıklı olarak anlaştığınız hususlarda sizin için herhangi bir sorumluluk söz konusu değildir. Kuşkusuz ki, Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

25. İçinizden her kim, hür müslüman kadınlarla evlenmeye güç getiremezse, o taktirde, sahip olduğunuz genç inanan cariyelerinizle [evlensin]! Allah, sizin imanınızı en iyi bilendir. Sizler birbirinizdensiniz; o halde iffetli olan, zinadan kaçınan ve gizli dost edinmeyen cariyelerle, sahiplerinin iznini alarak evlenin ve onlara ücretlerini [mehirlerini] de örfe uygun olarak verin! Evlendikten sonra, bir fuhuş işleyecek olurlarsa, bu taktirde onlara hür kadınlara uygulanan cezanın yarısı [uygulanır]. Bu [cariyeyle evlenme izni], içinizden günaha düşmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz ise, sizin için daha hayırlıdır. Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

26-28. Allah size, [hükümlerini] açıklamak, sizi, sizden öncekilerin yollarına ulaştırmak ve tövbelerinizi kabul etmek istemektedir; çünkü Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

وَاللّٰهُ يُر۪يدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُر۪يدُ الَّذ۪ينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ تَم۪يلُوا مَيْلًا عَظ۪يمًا ﴿٢٧﴾ يُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ
عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَع۪يفًا ﴿٢٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّٓا اَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَح۪يمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا
وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْل۪يهِ نَارًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَس۪يرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَٓائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَر۪يمًا ﴿٣١﴾
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِه۪ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ
نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَٓاءِ نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ
وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِه۪ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمًا
﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْاَقْرَبُونَ وَالَّذ۪ينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ
نَص۪يبَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدًا ﴿٣٣﴾

Allah, sizin tövbelerinizi kabul etmek istemektedir; şehvetlerine uyanlar ise, sizin [doğru yoldan] iyice sapmanızı istemektedirler. Allah, yükünüzü hafifletmek istemektedir; çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

29-30. Ey inananlar! Karşılıklı rızaya dayanan ticaret dışında,[12] aranızda mallarınızı haksız yollarla yemeyin ve birbirinizi öldürmeyin;[13] çünkü Allah, size karşı çok müşfik olandır. Bununla birlikte, kim, bu [yasak fiilleri], düşmanca hareket ederek ve haksızca davranarak işlerse, [bilin ki], Biz, onu ateşe sokacağız; bu ise Allah için çok kolaydır.

31. Size yasaklanmış olan büyük günahları [işlemekten] kaçınırsanız, Biz de sizin kötülüklerinizi örter ve sizi şerefli bir yere yerleştiririz.

32. Allah'ın, kendisiyle, kiminizi kiminize üstün kıldığı şeyi arzu etmeyin! Erkeklerin kazandıklarından bir payı vardır; kadınların da kazandıklarından bir payı vardır. O halde, Allah'tan lütfunu isteyin; çünkü Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

33. Her birinizi, ana-babanın ve yakınların bıraktıklarına varis olan mirasçılar kıldık; yeminlerinizle bağlandığınız kimselere de paylarını verin. Çünkü Allah, her şeye tanık olandır.

12 Muhammed Esed, bağlamdan hareket ederek, ayet-i kerimeye biraz farklı anlam vermektedir: "*Siz ey imana ermiş olanlar! Birbirinizin mallarını haksız yollarla -karşılıklı rızaya dayanan ticaret yoluyla da olsa- heba etmeyin ve birbirinizi mahvetmeyin; zira Allah sizin için bir rahmet kaynağıdır.*"

13 Bununla birlikte, bir çok mütercim, "velâ taktulû enfusehum" ibaresini "*ve kendinizi öldürmeyin*" şeklinde çevirmeyi yeğlemiştir.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ
قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي
تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا
إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ
وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٧﴾

34-35. Allah'ın [insanlardan] bir kısmını diğerlerine üstün kılmasından ve erkeklerin de mallarından harcamalarından dolayı, erkekler kadınların yöneticisidirler. Bundan dolayı, iyi kadınlar, itaatkar olanlar ve -Allah'ın kendilerini korumalarına karşılık- gizliyi koruyanlardır. Dik kafalılık ve şirretlik etmelerinden korktuğunuz kadınlara gelince; onlara önce öğüt verin, [yararı olmazsa], onları yataklarda yalnız bırakın, [bununla da düzelmezlerse], [iz bırakmayacak şekilde, hafifçe] vurun! Ancak size itaat ederlerse, artık onlara karşı başka bir yol aramayın! Kuşkusuz ki, Allah çok yüce, çok büyük olandır. Eğer aralarının açılmasından korkarsanız, bu taktirde, erkeğin ailesinden de kadının ailesinden de [onlara] birer hakem gönderin. Barışmak isterlerse, Allah, aralarını buldurur; çünkü Allah, çok iyi bilen, çok iyi haber alandır.

36-40. Allah için ibadet edin [çalışın] ve [dolayısıyla] O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın! Ana-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşa, yolda kalmışa ve sahip olduğunuz [kölelere] iyi davranın; çünkü Allah, kendini beğenenleri ve kibirlenenleri sevmez. Onlar, cimrilik ederler, insanlara da cimri [olmalarını] söylerler ve Allah'ın, kendilerine lütfundan verdiğini gizlerler. [Bu yüzdendir ki], Biz de o inkar edenlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe inanmadıkları hal-

وَالَّذ۪ينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَٓاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَر۪ينًا فَسَٓاءَ قَر۪ينًا
(38) وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَل۪يمًا (39) اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ اَجْرًا
عَظ۪يمًا (40) فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَه۪يدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ شَه۪يدًا (41) يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا
الرَّسُولَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُۜ وَلَا يَكْتُمُونَ اللّٰهَ حَد۪يثًا
(42) يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَارٰى
حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِر۪ي سَب۪يلٍ حَتّٰى
تَغْتَسِلُواۜ وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ
مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا
صَع۪يدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْد۪يكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَفُوًّا غَفُورًا (43) اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا نَص۪يبًا مِنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُر۪يدُونَ اَنْ تَضِلُّوا السَّب۪يلَ (44)

de, mallarını insanlara gösteriş yapmak için harcarlar. Kimin arkadaşı şeytan ise, [çok iyi bilsin ki], o, çok kötü bir arkadaştır. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe inansalardı ve Allah'ın kendilerine vermiş olduklarından [başkaları için de] harcasalardı, kaybedecek neleri olurdu ki...? [Kuşkusuz ki], Allah, onları çok iyi bilendir; çünkü Allah, [hiç kimseye] zerre kadar [bile] zulmetmez. Bununla birlikte, [yapılan] bir iyilik ise, onu kat kat artırır ve katından da çok büyük bir karşılık verir.

41-42. Her ümmetten bir tanık getirdiğimiz ve seni de onlara karşı tanık gösterdiğimiz zaman, durumları ne olacaktır? O gün inkar etmiş ve elçiye isyan etmiş olanlar, yerin dibine geçmeyi arzu edeceklerdir; ama Allah'tan hiçbir sözü gizleyemeyeceklerdir.

43. Ey inananlar! Sarhoş iken, ne dediğinizi bilene, cünüp iken de -yolcu olan müstesna- gusledene kadar namaza yaklaşmayın! Bununla birlikte, eğer hasta veya yolculukta iseniz veya tuvaletten gelmişseniz ya da kadınlara dokunmuşsanız ve [bu gibi durumlarda] su da bulamamışsanız, o zaman temiz bir toprak bulup [onunla] yüzünüzü ve elinizi meshedin! Kuşkusuz ki, Allah çok affeden, çok bağışlayandır.

44-45. Kendilerine kitaptan bir pay verilmiş olanlar[ın neler yaptıklarını] görmüyor musun? Onlar, sapıklığı satın almakta ve sizin

والله اعلم باعدائكم وكفى بالله وليا وكفى بالله نصيرا ﴿٤٥﴾
من الذين هادوا يحرفون الكلم عن مواضعه ويقولون سمعنا
وعصينا واسمع غير مسمع وراعنا ليا بالسنتهم وطعنا
في الدين ولو انهم قالوا سمعنا واطعنا واسمع وانظرنا لكان
خيرا لهم واقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم فلا يؤمنون
الا قليلا ﴿٤٦﴾ يا ايها الذين اوتوا الكتاب امنوا بما نزلنا مصدقا
لما معكم من قبل ان نطمس وجوها فنردها على ادبارها
او نلعنهم كما لعنا اصحاب السبت وكان امر الله مفعولا
﴿٤٧﴾ ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء
ومن يشرك بالله فقد افترى اثما عظيما ﴿٤٨﴾ الم تر الى الذين
يزكون انفسهم بل الله يزكي من يشاء ولا يظلمون
فتيلا ﴿٤٩﴾ انظر كيف يفترون على الله الكذب وكفى
به اثما مبينا ﴿٥٠﴾ الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب
يؤمنون بالجبت والطاغوت ويقولون للذين
كفروا هؤلاء اهدى من الذين امنوا سبيلا ﴿٥١﴾

de doğru yoldan sapmanızı istemektedirler. Allah, düşmanlarınızı sizden daha iyi bilir. Dost olarak da yardımcı olarak da Allah yeter.

46. Yahudiler içinde, sözleri bağlamlarından koparan ve dillerini eğip bükerek ve dini yererek: "İşittik ve yerine getireceğiz; kulak vermeden dinle ve bizi de dinle!" diyenler vardır. Şayet onlar: "İşittik ve itaat ettik, dinle ve bizi de gözet!" demiş olsalardı, bu, onlar için, daha iyi ve daha doğru olurdu. Ancak Allah, inkarlarından dolayı, onları lanetlemiştir. Bu yüzden onlar, sadece pek az şeye inanırlar.

47. Ey kendilerine kitap verilmiş olanlar! Biz, birtakım yüzleri silip arkalarına döndürmeden[14] ya da Cumartesi yasağına uymayanları lanetlediğimiz gibi, sizi de lanetlemeden önce, elinizdeki kitabı doğrulamak üzere indirdiğimize inanın; çünkü Allah'ın sözü daima yapıla gelmiştir.

48. Allah, kendine ortak koşulmasını bağışlamaz; bunun dışındakini dilediğine bağışlar. O halde, kim Allah'a ortak koşarsa, [çok iyi bilsin ki], o, çok büyük bir günah işlemiştir.

49. Kendilerini temize çıkaranları görmüyor musun? Hayır! Ancak Allah, diledikleri -hem de kendilerine hiçbir haksızlık yapılmadan- temize çıkarır.

50. Allah hakkında nasıl yalan uydurduklarına bir baksana! Bu, apaçık bir günah olarak yetmez [mi]?

51-56. Kendilerine kitaptan pay verilmiş olduğu halde, cibte ve tağuta inananları ve inkar edenler hakkında "Bunlar, inananlardan daha doğru yoldadırlar." diyenleri de görmüyor musun? İşte Allah'ın lanetledik-

14 Muhammed Esed, ayet-i kerimenin bu kısmına genelden farklı anlam vermektedir: *"Siz ey [geçmişte] kendilerine vahiy bahşedilmiş olanlar! [Şimdi,] sahip olduğunuz [hakikati] tasdik edici olarak indirdiğimiz vahye inanın ki, ümitlerinizi boşa çıkarmayalım ve onları sona erdirmeyelim, tıpkı Sebt'i ihlal eden o toplumu lanetlediğimiz gibi; zira Allah'ın irade ettiği şey mutlaka icra edilir."*

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾
أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا
آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُم
مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم
بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ
إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ ۖ
فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

leri bunlardır. Allah kimi lanetlerse, [çok iyi bil ki], artık onun için hiçbir yardımcı bulamazsın. Yoksa onların, hükümranlıkta bir payı mı var? Böyle bir şey olsaydı, o taktirde, insanlara kırıntı bile vermezlerdi. Yoksa, onlar, insanları, Allah'ın kendilerine lütfundan vermesinden dolayı mı kıskanıyorlar? Gerçekten de Biz, İbrahim soyuna kitap ve bilgelik vermiş ve onlara çok büyük bir hükümranlık bağışlamıştık. Bununla birlikte, onlardan bir kısmı ona inanmış, bir kısmı ise, onu terk etmiştir. Yakıcı ateş olarak cehennem yeter! Ayetlerimizi inkar edenlere gelince, onları ateşe sokacağız; öyle ki, derileri yanıp döküldükçe, azabı [sürekli bir biçimde] tatmaları için, onları yeni deriler ile değiştireceğiz. Kuşkusuz ki, Allah, çok güçlü, çok bilge olandır.

57. İnananlara ve iyi işler işleyenlere de gelince; Biz, onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız; onlar, orada sürekli olarak kalacaklardır ve orada onların temiz eşleri olacaktır. Onları koyu gölgelere koyacağız.

58. Kuşkusuz ki, Allah size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman da adaletle hükmetmenizi söylemektedir. Allah size ne güzel öğüt vermektedir! Kuşkusuz ki, Allah, çok iyi işiten, çok iyi görendir.

59. Ey inananlar! Allah'a itaat edin, elçiye ve sizden söz sahibi olanlara da itaat edin! Eğer herhangi bir konuda anlaşmazlığa düşecek olursanız -Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız- onu Allah'a ve elçiye götürün! Bu, sonuç bakımından daha hayırlıdır ve daha güzeldir.

الم تر الى الذين يزعمون انهم امنوا بما انزل اليك
وما انزل من قبلك يريدون ان يتحاكموا الى الطاغوت
وقد امروا ان يكفروا به ويريد الشيطان ان
يضلهم ضلالا بعيدا ٦٠ واذا قيل لهم تعالوا
الى ما انزل الله والى الرسول رايت المنافقين يصدون
عنك صدودا ٦١ فكيف اذا اصابتهم مصيبة
بما قدمت ايديهم ثم جاؤك يحلفون بالله ان اردنا
الا احسانا وتوفيقا ٦٢ اولئك الذين يعلم الله
ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم
في انفسهم قولا بليغا ٦٣ وما ارسلنا من رسول
الا ليطاع باذن الله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم
جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول
لوجدوا الله توابا رحيما ٦٤ فلا وربك لا يؤمنون
حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا
في انفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما ٦٥

60-64. Sana ve senden önce indirilmiş olana inandıklarını iddia edenlerin [neler yaptıklarını] görmüyor musun? Onlar, kendilerine, tağutu reddetmeleri söylendiği halde, yine de onun hakemliğine başvurmak istemektedirler. Şeytan ise, [böylece] onları iyice saptırmak istemektedir. Onlara: "Allah'ın indirmiş olduğuna ve elçiye gelin!" denildiğinde, ikiyüzlülerin senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün. Başlarına, kendi yaptıklarından dolayı bir musibet gelince de sana gelip: "Biz iyilik etmekten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istememiştik." diyerek [nasıl da] Allah'a yemin ediyorlar. İşte bunlar, Allah'ın, kalplerinde olanları bildiği kimselerdir. O halde, sen onları kendi başlarına bırak; ama yine de onlara, kendileri hakkında etkileyici söz söyleyerek öğüt ver! Biz, her elçiyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesi için göndermişizdir. Şayet onlar, kendilerine zulmettiklerinde, sana gelerek Allah'tan bağışlanma dileselerdi ve elçi de onlar için, bağışlanma dileseydi, onlar, Allah'ın tövbeleri çok kabul eden, çok müşfik olan olduğunu görürlerdi.

65. Hayır! Rabbine andolsun ki, onlar, aralarında anlaşmazlığa düştükleri konularda, seni hakem tayin edip sonra da vardığın hükmü içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan tamamen kabul etmedikçe, inanmış olmayacaklardır.

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ
مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهٖ
لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَاِذًا لَاٰتَيْنَاهُمْ
مِنْ لَدُنَّٓا اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾
وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَٓاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
اُولٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا
ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ
فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ
مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ
كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ
يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

66-68. Şayet Biz, onlara: "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızı terk edin!" diye emretmiş olsaydık, içlerinden çok azı hariç, böyle bir şeyi yapmazlardı. Ama kendilerine öğütleneni yapmış olsalardı, elbette ki, [hem] kendileri için daha iyi olurdu [hem de kendilerini] daha da güçlendirmiş olurlardı; çünkü o zaman, Biz de onlara katımızdan çok büyük bir ödül vermiş ve [böylece] onları dosdoğru bir yola ulaştırmış olurduk.

69-70. Kim[ler] Allah'a ve elçiye itaat edecek olur[lar]sa, [çok iyi bilsinler ki], onlar, [kıyamet gününde] Allah'ın kendilerine nimet vereceği peygamberler, sıddıklar, [hakka] tanıklık edenler ve iyi işler yapanlarla birlikte olacaklardır. Onlar ne iyi arkadaş olacaklardır! Bu, Allah'tan bir lütuftur. Çok iyi bilen olarak Allah yeterlidir.

71-73. Ey inananlar! Savaşa ister küçük gruplar halinde, ister topluca çıkın; ama [tedbiri hiçbir zaman elden bırakmayın] [her zaman] tedbirli olun![15] İçinizden elbette ki, [savaştan] geri kalan [da] olacaktır. Başınıza bir felaket gelecek olsa, o zaman, o: "Allah bana lütufta bulundu da onlarla birlikte bulunmadım." diyecektir; ama, Allah'tan size bir lütuf ulaşacak olsa, [hiç kuşkunuz olmasın ki, bu sefer de] o, sanki, onunla aranızda sevgi [sorunu] yokmuş gibi: "Keşke ben de onlarla birlikte olsaydım da [ben de onlar gibi] çok büyük bir kazanç elde etseydim!" diyecektir.

74. O halde, dünya hayatını ahiret karşılığında satanlar, Allah yolunda savaşsınlar! Her kim, Allah yolunda, savaşacak olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], Biz, ona -ister öldürülsün, isterse galip gelsin- çok kısa bir zamanda, çok büyük bir ödül vereceğiz.

15 **Söz konusu ayet-i kerimeyi, genellikle, metne bağlı kalarak şöyle çevirmektedirler:** ***"Ey iman edenler! Tedbirinizi alın; bölük bölük savaşa çıkın, yahut da topyekün savaşın!"***

وما لكم لا تقاتلون في سبيل الله والمستضعفين من الرجال
والنساء والولدان الذين يقولون ربنا أخرجنا من هذه القرية
الظالم أهلها واجعل لنا من لدنك وليا واجعل لنا من لدنك
نصيرا ﴿٧٥﴾ الذين آمنوا يقاتلون في سبيل الله والذين كفروا
يقاتلون في سبيل الطاغوت فقاتلوا أولياء الشيطان إن كيد
الشيطان كان ضعيفا ﴿٧٦﴾ ألم تر إلى الذين قيل لهم كفوا أيديكم
وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة فلما كتب عليهم القتال إذا فريق
منهم يخشون الناس كخشية الله أو أشد خشية وقالوا ربنا
لم كتبت علينا القتال لولا أخرتنا إلى أجل قريب قل متاع
الدنيا قليل والآخرة خير لمن اتقى ولا تظلمون فتيلا ﴿٧٧﴾ أين
ما تكونوا يدرككم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة وإن تصبهم
حسنة يقولوا هذه من عند الله وإن تصبهم سيئة يقولوا هذه
من عندك قل كل من عند الله فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون
حديثا ﴿٧٨﴾ ما أصابك من حسنة فمن الله وما أصابك من سيئة
فمن نفسك وأرسلناك للناس رسولا وكفى بالله شهيدا ﴿٧٩﴾

75. Niçin, Allah yolunda ve: "Ey Rabbimiz! Bizi, halkı zulmeden bu şehirden çıkar; bize, katından bir koruyucu, bir yardımcı lütfet!" diye feryat eden zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz?

76. İnananlar, Allah yolunda, inanmayanlar ise, tağut [kötü güçlerin] yolunda savaşmaktadırlar; O halde, siz, şeytanın dostlarına karşı savaşın! Gerçekten de, şeytanın hilesi çok zayıftır.

77-79. Kendilerine: "Elinizi savaştan çekin, namazı kılın ve zekatı verin!" denilenleri görmüyor musun? Onlara, savaş farz kılınınca, içlerinden bir grup, insanlardan [düşmanlarından], Allah'tan korkar gibi, hatta daha fazla korkuya kapılmış ve: "Ey Rabbimiz! Bize, niçin, savaşı farz kıldın? Keşke savaşı bizim için bir süre daha erteleyiverseydin!" demişlerdir. De ki: "Dünyanın zevki, geçicidir ve çok azdır, ahiret ise, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlar için daha hayırlıdır; çünkü, [orada] size, kıl payı [kadar bile] haksızlık yapılmayacaktır. Nerede olursanız olun, isterseniz sarp ve sağlam kalelerde bulunun, yine ölüm size ulaşır." Başlarına bir iyilik gelecek olsa, "Bu, Allah'tandır." derler; bununla birlikte, başlarına kötü bir şey gelecek olsa, "Bu, sendendir." derler. De ki: "Hepsi, Allah katındandır." Bu insanların neyi var ki, bir türlü söz anlamıyorlar! Başına gelen iyilik, Allah'tan; kötülük ise, kendindendir. Biz, seni insanlara elçi olarak gönderdik; tanık olarak da Allah yeterlidir.

80. Her kim elçiye itaat edecek olursa, [çok iyi bilsin ki], o, Allah'a itaat etmiştir. Bununla birlikte, her kim de yüz çevirecek olursa, [o da çok iyi bilsin ki], Biz, seni onların başına gözcü olarak göndermedik.

81. Onlar [huzurunda bulunduklarında sana]: "Baş üstüne!" derler, ama huzurundan ayrıldıklarında da, aralarından bir kısmı, içlerinden senin söylediğinden başkasını geçirir; Allah ise onların içlerinden geçirmekte olduklarını yazar. O halde, sen de onlardan uzak dur ve [sadece] Allah'a güven; çünkü, kendine güvenilecek kimse olarak Allah sana yeter.

82. Onlar Kur'an'ı hiç düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başka birinin katından gelmiş olsaydı, onda birçok çelişki bulurlardı.

83. Onlara güvenlik ya da tehlike ile ilgili [gizli] bir haber gelecek olsa, onu derhal yayarlar; oysa, onu, elçiye ya da içlerinden söz sahibi olanlara sunmuş olsalardı, onlardan gizli bilgileri değerlendirme konusunda yetenekli olanlar, o [konuda nasıl hareket edilmesi gerektiğini] bilirlerdi. Allah'ın size olan lütfu ve sevgisi olmasaydı, pek azınız müstesna, şeytana uyardınız.

84. O halde, sen Allah yolunda savaş -çünkü, sen ancak kendinden sorumlusun- ve inananların içlerinde bulunan ölüm korkusunu ve savaş ile ilgili her türlü endişelerini ve sıkıntılarını aşmalarına yardımcı ol![16]

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَف۪يظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
بَيَّتَ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذ۪ي تَقُولُ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ
مَا يُبَيِّتُونَ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلًا ﴿٨١﴾
اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا
ف۪يهِ اخْتِلَافًا كَث۪يرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَٓاءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ
اَذَاعُوا بِه۪ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُو۬لِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذ۪ينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِن۪ينَ عَسَى اللّٰهُ
اَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَأْسًا وَاَشَدُّ
تَنْك۪يلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَص۪يبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُق۪يتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيّ۪يتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ
مِنْهَٓا اَوْ رُدُّوهَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَس۪يبًا ﴿٨٦﴾

Yakında Allah, inkar edenlerin gücünü kıracaktır; çünkü Allah, güç bakımından da cezalandırma bakımından da onlardan üstündür.

85. Kim, güzel bir işe aracılık edecek olursa, onda onun da bir payı olur; ancak, kim de kötü bir işe aracılık edecek olursa, onda onun da payı olur. Allah, her şeyin [karşılığını vermeye] gücü yetendir.

86. Size selam verildiğinde, daha güzeliyle selamlayın ya da aynı ile karşılık verin; çünkü Allah, her şeyi çok iyi hesap edendir.

16 Bütün çevirilerde, bu ayet-i kerimede geçen "harrid" fiiline, "teşvik etmek" anlamı verilmektedir. Ancak Muhammed Esed, sözcüğün etimolojisinden hareket edilmesini uygun görmektedir. Biz, bu konuda kendisine katılıyoruz; çünkü, bağlam da böyle bir seçime uygun düşmektedir.

الله لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمة لا ريب فيه
ومن اصدق من الله حديثا ﴿٨٧﴾ فما لكم في المنافقين فئتين
والله اركسهم بما كسبوا اتريدون ان تهدوا من اضل الله
ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ﴿٨٨﴾ ودوا لو تكفرون كما
كفروا فتكونون سواء فلا تتخذوا منهم اولياء حتى يهاجروا
في سبيل الله فان تولوا فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم
ولا تتخذوا منهم وليا ولا نصيرا ﴿٨٩﴾ الا الذين يصلون
الى قوم بينكم وبينهم ميثاق او جاؤكم حصرت صدورهم
ان يقاتلوكم او يقاتلوا قومهم ولو شاء الله لسلطهم عليكم
فلقاتلوكم فان اعتزلوكم فلم يقاتلوكم والقوا اليكم
السلم فما جعل الله لكم عليهم سبيلا ﴿٩٠﴾ ستجدون
اخرين يريدون ان يأمنوكم ويأمنوا قومهم كلما ردوا الى
الفتنة اركسوا فيها فان لم يعتزلوكم ويلقوا اليكم السلم
ويكفوا ايديهم فخذوهم واقتلوهم حيث ثقفتموهم
واولئكم جعلنا لكم عليهم سلطانا مبينا ﴿٩١﴾

87. Kendinden başka hiçbir tanrı bulunmayan Allah, sizi, geleceği hakkında hiçbir kuşku bulunmayan bir günde bir araya getirecektir. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir ki...?

88-91. Yaptıkları işlerden dolayı Allah iki yüzlüleri baş aşağı etmişken, siz, niçin, onlar hakkında [ihtilafa düşüp] iki gruba ayrılıyorsunuz? Allah'ın saptırdığını doğru yola ulaştırmak mı istiyorsunuz? Allah kimi saptırmışsa, artık onun için hiçbir yol bulamazsın. Onlar, kendileri gibi olmanız [kendilerine benzemeniz] için, sizin de kendileri gibi inkar etmenizi istemektedirler. O halde, Allah yolunda hicret etmedikçe, onlardan hiç birini dost edinmeyin. Eğer [hicret etmekten] vazgeçecek olurlarsa, onları bulduğunuz yerde yakalayıp öldürün ve onlardan ne dost ne de yardımcı edinin! Ancak sizinle kendileri arasında anlaşma bulunan bir topluma sığınanlara ya da ne sizinle ne de kendi toplumlarıyla savaşmak [istemedikleri için], size yürekleri sıkılarak gelenlere [dokunmayın]! Allah dileseydi, onları başınıza musallat ederdi ve böylece onlar da sizinle savaşırlardı. Eğer sizden uzak dururlar, sizinle savaşmazlar ve size barışı önerirlerse, Allah, onlara saldırmanıza izin vermez. Hem sizin karşınızda hem de kendi toplumları karşısında güven içinde bulunmak isteyen diğerleriyle de karşılaşacaksınız; ancak, bunlar, her ne zaman fitneye [savaşa] çağrılsalar, derhal içine dalarlar. Eğer onlar, sizden uzak durmazlar, size barışı önermezler ve ellerini [savaştan] çekmezlerse, onları bulduğunuz yerde yakalayıp öldürün! İşte bunlar, kendilerine karşı [savaşma konusunda] size, açık bir yetki verdiğimiz kimselerdir.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا وَمَنْ قَتَلَ
مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
اِلٰٓى اَهْلِهِ اِلَّٓا اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ
لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا
اِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ
كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

92-93. İnanan birinin inanan birini -yanlışlıkla olması dışında- öldürmeye hakkı yoktur. Bununla birlikte, o, inanan birini yanlışlıkla öldürecek olursa, o zaman, inanan bir köle azat etmesi ve öldürülenin ailesine -diyeti bağışlamadıkları taktirde,- diyet ödemesi gerekir. Eğer, öldürülen, inanan biri olmasına rağmen, size düşman olan bir halktan ise, [sadece] inanan bir köle azat etmesi, ancak, aranızda anlaşma bulunan bir halktan ise, ailesine diyet ödemesi ve inanan bir köle azat etmesi icap eder. Bununla birlikte, kim, [bu yükümlülükleri yerine getirecek imkanı] bulamazsa, Allah tarafından tövbesinin kabul edilmesi için, aralıksız iki ay oruç tutması gerekir. Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır. Ancak, kim inanan birini, kasten öldürecek olursa, [çok iyi bilsin ki], cezası, içinde sürekli olarak kalacağı cehennemdir; çünkü Allah, ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için çok büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey inananlar! Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman, [emin olabilmek için, her şeyi] iyice araştırın ve size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek, [onu öldürmek amacıyla]: "Sen inanan değilsin!" demeyin; çünkü Allah katında bir çok ganimet vardır. Önceleri siz de öyleydiniz; ama Allah, size lütufta bulunmuştu. O halde, iyice araştırın; çünkü Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً
وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾
وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً
وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ
فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

95-96. İnananlardan özürsüz olarak yerlerinde oturanlar ile mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihat edenler bir olmaz. [Bu yüzden] Allah, mallarıyla ve canlarıyla cihat edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kılmıştır. Her ne kadar Allah, hepsine güzelliği vadetmişse de, cihat edenleri, [kendilerine] kendinden, çok büyük bir ödül, [yüksek] dereceler, bağışlanma ve sevgi [bahşetmek suretiyle] oturanlardan üstün kılmıştır. Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

97-100. Melekler, canlarını alacakları sırada, kendilerine zulmedenlere: "Ne yapıyordunuz?" diye sorduklarında, onlar: "Bizler ülkede zavallı, çaresiz kimselerdik." diyeceklerdir. [Bunun üzerine melekler de onlara:] "Allah'ın yeri, göç etmeniz için [yeterince] geniş değil miydi?" karşılığını vereceklerdir. Onların varacakları yer cehennemdir. Varılacak ne kötü yerdir orası! Ancak çare bulamayan ve yol bilmeyen zavallı erkek, kadın ve çocuklar müstesnadır. İşte bunlar, Allah'ın kendilerini affetmesi umulan kimselerdir; çünkü Allah çok affeden, çok bağışlayandır. Kim, Allah yolunda göç edecek olursa, yeryüzünde gidecek çok yer ve bolluk bulur. Şu halde, kim, Allah'a ve elçisine göç etmek üzere evinden çıkacak olur ve sonra da kendisine ölüm erişecek olursa, [çok iyi bilsin ki], onu ödüllendirmek Allah'a düşer; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

101-103. Sefere çıktığınızda, inkar edenlerin size saldırıda bulunmasından korkacak olursanız, namazı kısaltmanızda sizin için hiçbir sakınca söz konusu değildir; çünkü inkar edenler, sizin apaçık düşmanınızdır.

وَاِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَٓائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُٓوا اَسْلِحَتَهُمْ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
مِنْ وَرَٓائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَٓائِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى
مِنْ مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَنْ تَضَعُٓوا اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي
ابْتِغَٓاءِ الْقَوْمِ اِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ
وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿١٠٤﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ بِمَٓا اَرٰيكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَٓائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

Onların içinde iken namaz kıldırdığında, içlerinden bir kısmı silahlarını alıp seninle birlikte namaza dursunlar ve secde edince de arkanıza geçsinler! Bu sefer de namaz kılmayan diğer kısım gelip seninle birlikte namazı kılsın. İhtiyatlı olsunlar ve silahlarını yanlarında bulundursunlar; çünkü inkar edenler, size aniden bir baskında bulunabilmek için, silahlarınızın ve mühimmatınızın yanınızda olmamasını arzu ederler. Yağmurdan dolayı zahmet çekiyorsanız veya hasta iseniz, silahlarınızı bir yere bırakmanızda sizin için hiçbir sakınca söz konusu değildir. Ancak her şeye rağmen yine de tedbirinizi alın! Allah kafirlere alçaltıcı bir azap hazırlamıştır. Namazı bitirdiğinizde, ayakta durarak, oturarak ve yanlarınızın üzerinde [yatarak sürekli bir şekilde] Allah'ı anın! Güvene kavuştuğunuzda da, namazı dosdoğru kılın; çünkü namaz, inananlara vakitli olarak farz kılınmıştır.

104. [Düşmanınız olan] o halkın peşine düşmekte gevşek davranmayın! Eğer siz acı çekmekte iseniz, [çok iyi bilin ki], onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekmektedirler; ama siz, Allah'tan, onların umamayacakları şeyleri ummaktasınız. Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

105-112. İnsanlar arasında, Allah'ın sana gösterdiği gibi hükmetmen için, sana gerçeği ortaya koyan kitabı indirdik. O halde [bundan böyle sakın] hainlerin savunucusu olma

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا اَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَا اَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ
جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا
اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾
وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهِ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ
بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ يُضِلُّوكَ
وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ
وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

ve Allah'tan da bağışlanma dile; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Kendilerine hainlik edenleri savunma; çünkü Allah sürekli hainlik yapıp günah işleyeni sevmez. İnsanlardan gizlenmeye çalışıyorlar da Allah'tan gizlenmeye çalışmıyorlar; oysa ki, O, -hoşlanmadığı sözü içlerinden geçirdikleri anda- onlarla birlikte bulunmaktadır. Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi kuşatandır. İşte siz, onları bu dünya hayatında savunmuş olan kimselersiniz; ama kıyamet gününde, Allah'a karşı onları kim savunacak ya da onlara kim vekil [destekçi] olacaktır? Kim bir kötülük yapar veya kendine zulmeder de sonra Allah'tan bağışlanma dilerse, Allah'ı çok bağışlayan, çok müşfik olan olarak bulur. Kim bir günah işlerse, [çok iyi bilsin ki], onu ancak kendine karşı işlemiştir. Allah, çok iyi bilendir, çok bilge olandır. Kim bir hata ya da günah işleyecek olur ve sonra da onu bir suçsuzun üzerine atacak olursa, [çok iyi bilsin ki] o, iftira etmiştir ve [böylece] apaçık bir günah yüklenmiştir.

113. Allah'ın sana lütfu ve sevgisi olmasaydı, içlerinden bir kısmı seni saptırmaya kalkışırlardı. Oysa ki onlar, sadece kendilerini saptırırlar ve sana da hiçbir zarar veremezler. Allah ise, sana kitabı ve bilgeliği indirmiş ve sana bilmediğini öğretmiştir. Sana Allah'ın lütfu [gerçekten] çok büyük olmuştur.

لَا خَيْرَ ف۪ي كَث۪يرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوفٍ
اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِؕ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْت۪يهِ اَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ يُشَاقِقِ
الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
سَب۪يلِ الْمُؤْمِن۪ينَ نُوَلِّه۪ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِه۪ جَهَنَّمَؕ وَسَٓاءَتْ
مَص۪يرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِه۪ وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُؕ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَع۪يدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ٓ اِلَّٓا اِنَاثًاۚ
وَاِنْ يَدْعُونَ اِلَّا شَيْطَانًا مَر۪يدًاۙ ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللّٰهُۘ وَقَالَ
لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَص۪يبًا مَفْرُوضًاۙ ﴿١١٨﴾ وَلَاُضِلَّنَّهُمْ
وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ
وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِؕ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ
وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُب۪ينًاؕ ﴿١١٩﴾
يَعِدُهُمْ وَيُمَنّ۪يهِمْؕ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾
اُو۬لٰٓئِكَ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُؗ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَح۪يصًا ﴿١٢١﴾

114. Onların gizli konuşmalarının birçoğunda hiçbir hayır yoktur; ancak, sadaka verilmesini, iyilik yapılmasını veya insanların arasının düzeltilmesini gerçekleştirmek [amacıyla] gizli konuşanın [konuşması] müstesnadır. İşte, kim Allah'ın rızasını kazanmak amacıyla böyle şeyleri yaparsa, yakında ona çok büyük bir ödül vereceğiz.

115. Kim, kendisi için doğru yol, apaçık belli olduktan sonra, elçiye karşı gelecek ve inananların yolundan başka bir yola uyacak olursa, Biz, onu döndüğü yola yöneltiriz ve cehenneme sokarız. Varılacak ne kötü yerdir orası!

116-121. Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz; ama bunun dışında kalanı dilediğine bağışlar. O halde, kim Allah'a ortak koşacak olursa, [şunu çok iyi bilsin ki] o, doğru yoldan olabildiğince uzaklaşmış, sapıklığa batmıştır. İşte onlar, [Allah'a ortak koşanlar], O'nun dışında, ancak cansız birtakım putları çağırmakta ve [aslında böylece de] sadece Allah'ın lanetlemiş olduğu isyankar şeytanı çağırmış olmaktadırlar. O [şeytan Allah'a şöyle] demişti: "Andolsun ki, ben, kullarından belli bir pay alacağım. Onları saptıracağım, umutlandıracağım, onlara, hayvanların kulaklarını yarmalarını, Allah'ın yaratma [düzenini] değiştirmelerini fısıldayacağım." O halde, kim, Allah dışında, şeytanı dost edinecek olursa, [şunu çok iyi bilsin ki] o, apaçık bir ziyandadır. Şeytan onlara vaatte bulunur ve umutlandırır; ama şeytanın onlara vadettikleri, aldatmacadan başka bir şey değildir. Çünkü onlar, varacakları yer cehennem olacak olanlardır ve oradan da [asla] kaçıp kurtulma imkanı bulamayacaklardır.

والذين آمنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات
تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا وعد الله حقا
ومن أصدق من الله قيلا (١٢٢) ليس بأمانيكم ولا أماني
أهل الكتاب من يعمل سوءا يجز به ولا يجد له
من دون الله وليا ولا نصيرا (١٢٣) ومن يعمل من الصالحات
من ذكر أو أنثى وهو مؤمن فأولئك يدخلون
الجنة ولا يظلمون نقيرا (١٢٤) ومن أحسن دينا ممن
أسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة إبراهيم
حنيفا واتخذ الله إبراهيم خليلا (١٢٥) ولله ما في
السماوات وما في الأرض وكان الله بكل شيء محيطا (١٢٦)
ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم فيهن
وما يتلى عليكم في الكتاب في يتامى النساء اللاتي
لا تؤتونهن ما كتب لهن وترغبون أن تنكحوهن
والمستضعفين من الولدان وأن تقوموا لليتامى
بالقسط وما تفعلوا من خير فإن الله كان به عليما (١٢٧)

122-124. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; Biz, onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağız; onlar orada sürekli kalacaklardır. İşte bu, Allah'ın gerçek vaadidir: Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir ki...? [Ancak, cennete girmek] ne sizin ne de kitap ehlinin istemesine göredir. Kim, bir kötülük işlerse, ondan dolayı cezalandırılır ve kendisi için, Allah dışında ne bir dost ne de yardımcı bulur. Şu halde, ister erkek isterse kadın olsun[lar], kim[ler], inanmış olarak, iyi işler yaparlarsa, [çok iyi bilin ki], onlar, cennete girecek ve zerre kadar haksızlığa uğratılmayacak olanlardır.

125-126. Kendini, iyilik yaparak, Allah'a teslim eden ve bütün batıl dinleri terk ederek Allah'ın dost edinmiş olduğu İbrahim'in dinine uyan kimsenin dininden daha güzel bir din kimin olabilir ki...? Göklerde olan da yerde olan da Allah'ındır. Allah, her şeyi çok iyi kuşatandır.

127. Onlar, senden, kadınlar hakkında fetva [açıklama] istemektedirler. De ki: "Allah, onlar hakkındaki açıklamasını; kendilerine yazılmış olanı [yasal haklarını] vermediğiniz, ama kendileri ile evlenmeyi arzu ettiğiniz yetim kadınlar ile zavallı çocuklar hakkında ve yetimlere karşı adaleti yerine getirmeniz hususunda kitapta size okunan ayetlerde yapmaktadır.[17] Ne hayır yaparsanız yapın, Allah, onu çok iyi bilir."

17 Söz konusu ayet-i kerime, irab bakımından, farklı anlamalara imkan vermektedir. Buna göre ayet-i kerimeyi şu şekilde de çevirmek mümkündür: *"Onlar, senden, kadınlar hakkında açıklama (fetva) istemektedirler. De ki: "Allah, onlar hakkında açıklamasını yapacaktır; (ancak, onlarla ilgili açıklama), kendilerine yazılmış olanı (yasal haklarını) vermediğiniz, ama kendileri ile evlenmeyi arzu ettiğiniz yetim kadınlar ile zavallı çocuklar hakkında ve yetimlere karşı adaleti yerine getirmeniz hususunda kitapta size okunan ayetlerde de (yapılmıştır). Ne hayır yaparsanız yapın, Allah onu çok iyi bilir."*

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَا اَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ وَاِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا اَنْ
تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ
فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَاِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ
سَعَتِهِ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾
اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِينَ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

128-130. Eğer bir kadın, kocasının huysuzluk çıkarmasından ya da kendini ihmal etmesinden korkacak olursa, [bilsinler ki], anlaşarak aralarını düzeltmelerinde her ikisi için de hiçbir sakınca söz konusu değildir; çünkü, uzlaşma daha hayırlıdır. Zaten nefisler de kıskançlığa hazırdır. Şu halde, iyi davranacak ve Allah bilincini içinizde canlı tutacak olursanız, [bilin ki], Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır. Ne kadar çabalarsanız çabalayın, yine de kadınlar arasında adil davranamazsınız; o halde, birine tamamen yönelip diğerini [kocasızmış gibi] askıda bırakmayın! Eğer aranızı düzeltecek ve Allah bilincini içinizde canlı tutacak olursanız, [bilin ki], Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Eğer [eşler birbirlerinden] ayrılacak olurlarsa, [çok iyi bilsinler ki], Allah, bol nimeti sayesinde, her birini kendine yeterli kılar; çünkü Allah, [lütfu çok] geniş, çok bilge olandır.

131-134. Göklerde olan da yerde olan da Allah'ındır. Andolsun ki, Biz, sizden önce kendilerine kitap verilmiş olanlara ve size: "Allah bilincinizi içinizde canlı tutun!" diye emretmiştik. Eğer inkar edecek olursanız, [bilin ki], göklerde olan da yerde olan da Allah'ındır. Allah, kendine yeterli olan, çok övülendir. Göklerde olan da yerde olan da Allah'ındır; o halde, kendine güvenilecek kimse olarak Allah yeter. Ey insanlar! O, dilese, sizi götürür [yok eder], başkalarını getirir; çünkü Allah, buna gücü yetendir. Kim dünya mükafatını isterse, [bilsin ki], dünya ve ahiretin mükafatı Allah katındadır. Allah, çok iyi işiten, çok iyi görendir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامٖينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَٓاءَ لِلّٰهِ
وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ
فَقٖيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوا وَاِنْ تَلْوُٓا
اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرًا ﴿١٣٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا
اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذٖي نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهٖ
وَالْكِتَابِ الَّذٖٓي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ
وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعٖيدًا ﴿١٣٦﴾
اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا
كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبٖيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ
الْمُنَافِقٖينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿١٣٨﴾ اَلَّذٖينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرٖينَ
اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنٖينَ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ
فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمٖيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ
اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فٖي حَدٖيثٍ غَيْرِهٖٓ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْ
اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقٖينَ وَالْكَافِرٖينَ فٖي جَهَنَّمَ جَمٖيعًا ﴿١٤٠﴾

135. Ey inananlar! Kendiniz, ana-babanız ve yakınlarınız aleyhine de olsa, Allah için tanıklık ederek adaleti gerçekleştirenlerden olun! [Tanıklık ettiğiniz kimseler] ister zengin, ister fakir olsunlar, [siz yine de adaletten ayrılmayın] çünkü Allah, onlara sizden daha yakındır. O halde, adaletten ayrılmamanız için, heva ve heveslerinize uymayın! Eğer, [tanıklık etmekten kaçınmak için] bahaneler arayacak ya da [tanıklık etmekten] vazgeçecek olursanız, [iyi bilin ki], Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

136-147. Ey inananlar! Allah'a, elçisine, elçisine indirmiş olduğu kitaba ve daha önceleri indirmiş olduğu kitaba inanın! Şu halde, kim, Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar edecek olursa, [iyi bilsin ki], o, doğru yoldan olabildiğince uzaklaşmış, sapıklığa batmıştır. İnanıp sonra inkar eden, sonra tekrar inanıp yine inkar eden ve [böylece] inkarları arttıkça artanlara gelince; Allah, onları hiçbir şekilde bağışlayacak ve doğru yola ulaştıracak değildir. İnananların dışında inkar edenleri dost edinen iki yüzlülere, kendilerini, çok acı verecek olan bir azabın beklediğini haber ver! Onlar, [böyle davranmakla] onların yanında güç ve itibar mı kazanmak istiyorlar? [Eğer böyle bir şey umuyorlarsa, o taktirde şunu çok iyi bilsinler ki], bütün güç ve itibar, [sadece] Allah'ındır. O, size [daha önceleri] kitapta, [şöyle bir ayet] indirmişti: "Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işitecek olursanız, [onları inkar edip onlarla alay edenler, bu çirkin tavırlarına son verip] başka bir konuya girmedikleri sürece, [asla] onlarla birlikte oturmayın! Aksi halde, siz de onlar gibi [olursunuz]". Kuşkusuz ki,

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ
مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ
عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ
قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا
﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ
أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ
لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

Allah, ikiyüzlüleri de inkar edenlerle birlikte cehennemde bir araya getirecektir; çünkü onlar, [başınıza neler geleceğini görmek için] sizi sürekli gözetlemektedirler. Eğer size Allah'tan bir zafer gelecek olsa, onlar: "Biz sizinle birlikte değil miyiz?" derler. Ancak inkar edenler, bir zafer kazanacak olsalar, [o zaman da onlar onlara]: "Sizi inananlardan koruyarak üstün gelmenizi sağlamadık mı?" derler. Allah, sizinle onlar arasındaki hükmünü, kıyamet gününde verecek ve inkar edenlerin inananlara [üstün gelmesine] hiçbir zaman fırsat vermeyecektir. [Böyle davranmakla], ikiyüzlüler, güya Allah'ı aldatmış olmaktadırlar; oysa [gerçek şudur ki], [planlarını boşa çıkarmakla] onları aldatan O'dur. Onlar, namaza kalktıklarında, üşenerek kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ise, çok az anarlar. [Küfür ile iman arasında] bocalayıp durdukları için, ne onlara [inananlara] ne de bunlara [inkar edenlere bağlanabilirler]. Allah, kimi doğru yoldan saptıracak olursa, artık onun için hiçbir yol bulamazsın. Ey inananlar! İnananları bırakıp da inkar edenleri dost edinmeyin; siz, [böyle davranarak], Allah'a, [sizi de ikiyüzlüler gibi cezalandırması için] kendinize karşı [kullanacağı] apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz? Kuşkusuz, ikiyüzlüler, ateşin en alt tabakasında olacaklardır; [onları oradan kurtarmak için de] hiçbir yardımcı bulamayacaksın. Bununla birlikte, tövbe edecek, [davranışlarını] düzeltecek, Allah'a sımsıkı sarılacak ve imanlarını [doğalarını] Allah için arındıracak olanlar müstesnadır. Bunlar da [cennette] inananlarla birlikte olacaklardır. Allah, inananlara çok büyük bir ödül verecektir. Eğer şükredecek ve inanacak olursanız, Allah size azap etmez; çünkü, Allah, şükredenlere, şükürlerinin karşılığını veren, [yaptıklarını] çok iyi bilendir.

لا يحب الله الجهر بالسوء من القول الا من ظلم وكان الله
سميعا عليما ﴿١٤٨﴾ ان تبدوا خيرا او تخفوه او تعفوا
عن سوء فان الله كان عفوا قديرا ﴿١٤٩﴾ ان الذين يكفرون
بالله ورسله ويريدون ان يفرقوا بين الله ورسله
ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون
ان يتخذوا بين ذلك سبيلا ﴿١٥٠﴾ اولئك هم الكافرون حقا
واعتدنا للكافرين عذابا مهينا ﴿١٥١﴾ والذين امنوا بالله
ورسله ولم يفرقوا بين احد منهم اولئك سوف يؤتيهم
اجورهم وكان الله غفورا رحيما ﴿١٥٢﴾ يسئلك اهل الكتاب
ان تنزل عليهم كتابا من السماء فقد سالوا موسى اكبر
من ذلك فقالوا ارنا الله جهرة فاخذتهم الصاعقة بظلمهم
ثم اتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا
عن ذلك واتينا موسى سلطانا مبينا ﴿١٥٣﴾ ورفعنا فوقهم
الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا وقلنا
لهم لا تعدوا في السبت واخذنا منهم ميثاقا غليظا ﴿١٥٤﴾

148. Allah -zulme maruz kalınmadıkça- çirkin sözün alenen söylenmesinden hoşlanmaz; Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

149. Bir iyiliği ister açıklayın, ister gizleyin ya da [ister] bir kötülüğü affedin, [ama şunu bilin ki], Allah, çok affedici, çok güçlü olandır.

150-162. "Elçilerden bir kısmına inanır, bir kısmını da inkar ederiz." demek suretiyle, Allah'a [iman konusunu] elçilerine [iman konusundan] ayırmak ve böylece [Allah elçilerine inanma konusunda] ara bir yol edinmek istemelerinden dolayı, hem Allah'ı hem de elçilerini inkar konumuna düşmüş olanlara gelince; işte onlar, gerçekten inkar edenlerdir. [Bundan dolayıdır ki], Biz, o inkar edenler için, aşağılayıcı bir azap hazırladık.[18] Bununla birlikte, Allah'a ve aralarında hiçbir ayırım yapmadan elçilere inananlara da gelince; onlar, Allah'ın kendilerine ödüllerini vereceği kimselerdir. Allah çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Kitap ehli, senden, kendilerine gökten bir kitap indirmeni istemektedirler. Musa'dan ise, bundan daha da büyüğünü isteyerek: "Bize Allah'ı açıkça göster!" demişlerdi. O zaman, zulümlerinden dolayı, derhal onları yıldırım çarpıvermişti. Yine onlar, kendilerine açık deliller geldikten sonra da buzağıyı tanrı edinmişlerdi. Fakat Biz, bunu da affetmiş ve Musa'ya apaçık bir güç vermiştik. Söz vermelerinden dolayı, Tur'u üzerlerine kaldırmış ve onlara: "Kapıdan selam vererek girin!" demiştik. Yine Biz, onla-

18 Dikkat edilecek olursa, Yüce Allah, bu ayet-i kerimede elçilerinden herhangi birinin inkar edilmesini, kendini inkar ile bir tutmaktadır. Ayet-i kerimede vurgulanmak istenen gerçek budur. Bununla birlikte, çeviriler, genelde, metne bağlı kaldıkları için, anlaşılması güç örnekler sunmaktadırlar. Biz burada bunlardan, birini zikretmekle yetinmek istiyoruz: *"Allah ve Peygamberlerini inkar edenler, Allah ve Peygamberleri arasını açmak isteyenler, bazılarına inanır, bazılarını da inkar ederiz diyenler ve (iman ile küfür) arasında bir yol tutmak isteyenler... İşte gerçekten kâfir olanlar bunlardır. Ve biz, (böyle) kâfirler için zelîl edici bir azâb hazırladık."*

فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بايات الله وقتلهم الانبياء
بغير حق وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله عليها بكفرهم
فلا يؤمنون الا قليلا ﴿١٥٥﴾ وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا
عظيما ﴿١٥٦﴾ وقولهم انا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول
الله وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه لهم وان الذين
اختلفوا فيه لفي شك منه ما لهم به من علم الا اتباع الظن
وما قتلوه يقينا ﴿١٥٧﴾ بل رفعه الله اليه وكان الله عزيزا حكيما
﴿١٥٨﴾ وان من اهل الكتاب الا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيمة
يكون عليهم شهيدا ﴿١٥٩﴾ فبظلم من الذين هادوا حرمنا عليهم
طيبات احلت لهم وبصدهم عن سبيل الله كثيرا ﴿١٦٠﴾ واخذهم
الربوا وقد نهوا عنه واكلهم اموال الناس بالباطل واعتدنا
للكافرين منهم عذابا اليما ﴿١٦١﴾ لكن الراسخون في العلم منهم
والمؤمنون يؤمنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك
والمقيمين الصلوة والمؤتون الزكوة والمؤمنون بالله
واليوم الاخر اولئك سنؤتيهم اجرا عظيما ﴿١٦٢﴾ ع

ra: "Cumartesi yasağını çiğnemeyin!" demiş ve onlardan çok ağır bir söz almıştık. *Ancak, Biz, onların içindeki inkarcılara, sözlerini tutmamalarından, Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinden, peygamberleri haksız yere öldürmelerinden, "kalplerimiz perdelidir." demelerinden* -Hayır; bilakis, Allah, inkarlarından ötürü, onların kalplerini mühürlemiştir. Bu yüzden onlar, çok az şeye inanırlar.- *[gerçeği] inkar etmelerinden, Meryem'e çok çirkin bir iftirada bulunmalarından, "Allah elçisi Meryem oğlu Mesih'i öldürdük" demelerinden,* -oysa onlar, onu ne öldürmüşler ne de çarmıha germişlerdir; fakat, o, onlara öyle görünmüştür. Onun hakkında görüş ayrılığına düşenler, gerçekten de onun hakkında kuşku içinde bulunmaktadırlar. [Bu yüzden] onların bu konudaki bilgisi sadece zanna tabi olmaktan ibarettir; nitekim onlar, onu öldürdüklerinden emin değildirler. Fakat Allah, onu Kendisine yükseltmiştir; çünkü, Allah, çok güçlü, çok bilge olandır. Kitap ehlinden hiç kimse yoktur ki, ölümünden önce ona [İsa'ya] inanmış olmasın. O, kıyamet gününde, onlar aleyhinde tanıklık edecektir. Yine Yahudi olanlardan bir kısmının [etmiş oldukları] zulümden dolayı, onlara, daha önceleri kendilerine helal kılınmış olan temiz [yiyecekleri] yasaklamıştık.- *birçok kimseyi Allah yolundan alıkoymalarından, yasaklanmış olmalarına rağmen faiz almalarından ve insanların mallarını haksız yere yemelerinden dolayıdır ki, çok acı veren bir azap hazırlamışızdır.** Bununla birlikte, içlerinden ilimde derinleşmiş olanlara, sana ve senden önce indirilmiş olana inanan inananlara, namazı kılanlara, zekatı verenlere, Allah'a ve ahiret gününe inananlara gelince; onlar, Allah'ın kendilerine çok büyük bir ödül verecekleri kimselerdir.

إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ
مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيْمَٰنَ ۚ
وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَٰهُمْ عَلَيْكَ
مِن قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ
تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ ٱلرُّسُلِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾
لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنزَلَهُۥ بِعِلْمِهِۦ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
وَظَلَمُوا۟ لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا
﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى
ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ
مِن رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

163-166. Biz, Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, Torunlara, İsa'ya, Eyyüb'e, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyetmiş ve Davud'a ise Zebur'u vermiştik. Daha önce sana kıssalarını anlattığımız elçilere de anlatmadığımız elçilere de vahyetmiştik; Allah, Musa ile konuşmuştu. Biz, bu elçileri, insanların, onların gelmesinden sonra, Allah'a karşı [ileri sürebilecekleri] hiçbir delili olmaması için, müjdeleyiciler ve korkutucular olarak [göndermiştik]. Allah çok güçlü, çok bilge olandır. Ancak Allah, sana indirmiş olduğuna tanıklık etmektedir; çünkü Allah onu bizzat kendi ilmiyle indirmiştir. Melekler de [bunun böyle olduğuna] tanıklık etmektedirler. Aslında tanık olarak Allah yeter.

167-170. İnkar edenlere ve [insanları] Allah'ın yolundan alıkoyanlara gelince; onlar, doğru yoldan alabildiğince uzaklaşmışlardır. [Bundan dolayıdır ki] Allah; inkar edenleri ve zulmedenleri ne bağışlayacak ne de onları içinde sürekli olarak kalacakları cehenneme giden yoldan başka bir yola ulaştıracaktır. Bunu yapmak da Allah için çok kolaydır. Ey insanlar! Elçi size Rabbinizden gerçeği getirmiştir. O halde ona inanın; [ona inanacak olursanız], sizin için daha hayırlı [olur]. Bununla birlikte, inkar edecek olursanız, [bilin ki], göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Allah çok iyi bilen, çok bilge olandır.

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا ف۪ي د۪ينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ اِنَّمَا الْمَس۪يحُ ع۪يسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللّٰهِ
وَكَلِمَتُهُ اَلْقٰيهَٓا اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِه۪ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌ اِنْتَهُوا خَيْراً لَكُمْ اِنَّمَا اللّٰهُ
اِلٰهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُٓ اَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلاً ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَس۪يحُ
اَنْ يَكُونَ عَبْداً لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِه۪ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَم۪يعاً ﴿١٧٢﴾
فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّ۪يهِمْ اُجُورَهُمْ
وَيَز۪يدُهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَاباً اَل۪يماً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلِياًّ وَلَا نَص۪يراً ﴿١٧٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمْ بُرْهَانٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ نُوراً مُب۪يناً ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِه۪ فَسَيُدْخِلُهُمْ ف۪ي رَحْمَةٍ مِنْهُ
وَفَضْلٍ وَيَهْد۪يهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطاً مُسْتَق۪يماً ﴿١٧٥﴾

171-173. Ey kitap ehli! Dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve Allah hakkında da gerçek olandan başkasını söylemeyin! Kuşkusuz ki, Meryem oğlu İsa Mesih, Allah'ın elçisi, Meryem'e atmış olduğu Kelimesi ve Kendisinden Bir Ruh'tur. O halde Allah'a ve elçilerine inanın ve "üç" demeyin! [Bu konudaki yanlış inançlarınıza] son verin; [eğer son verecek olursanız], sizin için daha iyi olur; çünkü Allah, tek bir Tanrı'dır. O, çocuğu olmaktan münezzehtir. Göklerde olan da yerde olan da O'nundur. Kendine güvenilecek kimse olarak Allah yeter. Ne Mesih ne de gözde melekler Allah'a kul olmaktan çekinirler. Şu halde, kim, büyüklük taslayarak O'na ibadet etmekten çekinecek olursa, [çok iyi bilsin ki], O, onların hepsini kendi huzurunda toplayacaktır. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; O, onların ödüllerini tam olarak ödeyecek ve [hatta] lütfundan onlara fazlasını da verecektir. Ancak büyüklük taslayarak [O'na ibadet etmekten] çekinenlere de gelince; Allah, onları çok acı veren bir azap ile cezalandıracaktır. Onlar [orada], kendileri için, Allah'tan başka, ne bir dost ne de bir yardımcı bulacaklardır.

174-175. Ey insanlar! Size Rabbinizden kesin bir delil gelmiştir. Biz, size [gerçekleri] açığa çıkaracak olan bir nur indirmişizdir. Allah'a inanan ve ona sımsıkı sarılarak kendilerini koruma altına alanlara gelince; O, onları, sevgisi ve lütfu içine koyacak ve onları kendisine ulaştıracak olan bir doğru yola ulaştıracaktır.

يستفتونك قل الله يفتيكم في الكلالة إن امرؤ هلك
ليس له ولد وله أخت فلها نصف ما ترك وهو يرثها إن
لم يكن لها ولد فإن كانتا اثنتين فلهما الثلثان مما ترك
وإن كانوا إخوة رجالا ونساء فللذكر مثل حظ
الأنثيين يبين الله لكم أن تضلوا والله بكل شيء عليم ﴿١٧٦﴾

سورة المائدة مدنية وهي
مائة وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
يا أيها الذين آمنوا أوفوا بالعقود أحلت لكم بهيمة الأنعام إلا ما يتلى
عليكم غير محلي الصيد وأنتم حرم إن الله يحكم ما يريد ﴿١﴾ يا أيها
الذين آمنوا لا تحلوا شعائر الله ولا الشهر الحرام ولا الهدي
ولا القلائد ولا آمين البيت الحرام يبتغون فضلا من ربهم ورضوانا
وإذا حللتم فاصطادوا ولا يجرمنكم شنآن قوم أن صدوكم
عن المسجد الحرام أن تعتدوا وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا
على الإثم والعدوان واتقوا الله إن الله شديد العقاب ﴿٢﴾

176. Onlar senden açıklama istemektedirler. De ki: "Allah, size kelâle [doğrudan mirasçıların bulunmaması durumu ile ilgili olarak] hükmünü şöyle açıklamaktadır: Eğer çocuğu olmayan, fakat kız kardeşi bulunan biri ölürse, bıraktığının yarısı onundur; ancak o da çocuk bırakmadan ölecek olursa, erkek kardeş ona mirasçı olur. Eğer [ölenin] iki kardeşi varsa, bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kardeşler, erkek ve kız olurlarsa, erkeğin [hissesi] iki kadın hissesi kadardır." İşte Allah, size, sapıklığa düşmemeniz için, [hükümlerini böylece] açıklamaktadır.

5. MAİDE SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve 120 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Ey inananlar! Sözleşmeleri yerine getirin! [Aşağıda] açıklanacak olanlar dışında kalan hayvanlar, size helal kılınmıştır; ancak ihramda iken avlanmanız da mübah değildir. Allah dilediği konuda hükmünü koyar.

2. Ey inananlar! Allah'ın [koymuş olduğu] işaretlerin ve haram ayın hürmetini [kutsiyetini] bozmayın, kurbanlıklara ve gerdanlıklı kurbanlıklara dokunmayın ve Rablerinin lütfunu ve rızasını [kazanmayı] arzuladıkları için Beyt-i Haram'a gelenlere de ilişmeyin! İhramdan çıkınca, avlanın! Mescid-i Haram'a [girmenizi] engellemelerinden dolayı bir halka duymuş olduğunuz kin ve nefret, [onlara] saldırmanıza yol açmasın! O halde, erdemli davranma ve Allah bilincini içinizde canlı tutma [takva] konusunda birbirinizle yardımlaşın; ama günah işleme ve düşmanlık etme konusunda birbirinizle yardımlaşmayın! Allah bilincini içinizde canlı tutunuz; çünkü Allah, cezası çok şiddetli olandır.

حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما أهل لغير الله به
والمنخنقة والموقوذة والمتردية والنطيحة وما أكل السبع
إلا ما ذكيتم وما ذبح على النصب وأن تستقسموا
بالأزلام ذلكم فسق اليوم يئس الذين كفروا من دينكم
فلا تخشوهم واخشون اليوم أكملت لكم دينكم وأتممت عليكم
نعمتي ورضيت لكم الإسلام دينا فمن اضطر في مخمصة
غير متجانف لإثم فإن الله غفور رحيم ٣ يسألونك
ماذا أحل لهم قل أحل لكم الطيبات وما علمتم من الجوارح مكلبين
تعلمونهن مما علمكم الله فكلوا مما أمسكن عليكم واذكروا
اسم الله عليه واتقوا الله إن الله سريع الحساب ٤ اليوم
أحل لكم الطيبات وطعام الذين أوتوا الكتاب حل لكم
وطعامكم حل لهم والمحصنات من المؤمنات والمحصنات
من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم إذا آتيتموهن أجورهن
محصنين غير مسافحين ولا متخذي أخدان ومن يكفر
بالإيمان فقد حبط عمله وهو في الآخرة من الخاسرين ٥

3. Ölü, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlanmış, boğulmuş, vurularak öldürülmüş, düşme sonucu ölmüş, boynuzlanarak öldürülmüş ve yırtıcı hayvanlar tarafından parçalanmış olan -canları çıkmadan önce kestikleriniz hariç- hayvanlar ile [putlar adına dikilmiş olan] taşlar üzerinde boğazlanmış olan kurbanların [etlerinin yenmesi] size haram kılınmıştır. Yine fal oklarıyla gelecekte sizleri neyin beklediğini öğrenmeye çalışmanız da size haram kılınmıştır; çünkü bu, yoldan çıkmaktır. İnkar edenler, bugün, sizin dininizi [terk edeceğinizden] ümitlerini kesmiş bulunmaktadırlar. O halde, onlardan değil, Benden korkun! Ben, bugün, dininizi olgunlaştırdım, size olan nimetimi tamamladım ve size, din olarak, İslam'ı seçtim. Bununla birlikte, kim, zaruretten dolayı, günah işlemeyi istemeden, [yasaklanmış olan bir şeyi işlemek] zorunda kalacak olursa, [bilsin ki], Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.[19]

4. Onlar, sana, kendilerine neyin helal kılındığını sormaktadırlar; de ki: "İyi ve güzel olan şeyler size helal kılınmıştır." Allah'ın size öğrettiğinden öğreterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarını da üzerlerine Allah'ın ismini anarak yeyin! Allah bilincini içinizde daima canlı tutun; çünkü Allah, hesabı çok çabuk görendir.

5. Size, bugün, iyi ve güzel olan şeyler helal kılınmıştır. Kendilerine kitap verilmiş olanların yiyecekleri size helaldir; sizin yiyecekleriniz de onlara helaldir. Aynı şekilde, inananlardan ve kendilerine kitap verilmiş olanlardan olan hür kadınlarla -kendilerine mehirlerini verdiğiniz taktirde- evlenmeniz de helaldir; ancak amacınız, onlar ile zina etmeyi, onları dost edinmeyi düşünmeden onlar ile evlenmek olmalıdır. Kim, imanı reddedecek olursa, [bilsin ki], ameli boşa gidecektir ve kendisi de ahirette, kaybedenlerden olacaktır.

19 Genelde çevirIler, söz konusu ayeti kerimeyi, ayet-i kerimede geçen "mahmasa" sözcüğüne, "açlık" anlamı vererek ve yukarıdaki yasaklarla bağlantılı olarak çevirmeyi uygun görmektedirler. Aslında bu yakla-

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُ۫سِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِۜ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُباً فَاطَّهَّرُواۜ
وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَٓائِطِ
اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا صَع۪يداً
طَيِّباً فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْد۪يكُمْ مِنْهُۜ مَا يُر۪يدُ اللّٰهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُر۪يدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَم۪يثَاقَهُ الَّذ۪ي وَاثَقَكُمْ
بِه۪ٓ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاؗ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّام۪ينَ
لِلّٰهِ شُهَدَٓاءَ بِالْقِسْطِۘ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ
عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُواۜ اِعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ
اِنَّ اللّٰهَ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۙ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظ۪يمٌ ﴿٩﴾

6. Ey inananlar! Namaza kalktığınızda, yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi yıkayınız; başlarınızı mesh edin ve topuk kemiklerine kadar ayaklarınızı yıkayınız![20] Cünüp iseniz, [yıkanıp] temizlenin; hasta iseniz, yolculukta bulunuyorsanız, tuvaletten gelmişseniz veya kadınlara yaklaşmışsanız ve su da bulamamışsanız, o zaman temiz bir toprak arayıp onunla ellerinizi ve yüzlerinizi mesh edin! Allah, size güçlük çıkarmak istemez; ama sizi temizlemek ve şükretmeniz için, size olan nimetini tamamlamak ister.

7. Allah'ın size olan nimetini ve "İşittik ve itaat ettik." demeniz üzerine, [O'nun] sizden aldığı sözünü hatırlayın! Allah bilincini içinizde canlı tutun; çünkü Allah, kalplerde olanı bilir.

8. Ey inananlar! Allah için adaletle tanıklık ederek [adaleti] gerçekleştirenlerden olun! Bir halka duymuş olduğunuz kin ve nefret, [onlara karşı] adil davranmamanıza yol açmasın! O halde, adil davranın; çünkü bu, Allah bilincinin içinizde canlı kalması için daha uygun [bir davranıştır]. Allah bilincini içinizde canlı tutun; zira Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

9. Allah, inananlara ve iyi işler yapanlara, kendileri için, bir bağışlanma ve çok büyük bir ödül olacağını vadetmiştir.

şım, bize göre, zaruretler konusunda genel ilke koyan ayet-i kerimenin anlamını gereksiz yere daraltmakta ve böylece et yiyecekleri ile ilgili yasaklarla sınırlamış olmaktadır. İbarede, yasak yiyecekler ile ilgili hiçbir ifadenin bulunmaması, bize göre, ayet-i kerimenin genel olduğuna açık bir işarettir. Bu yüzden, biz, Muhammed Esed gibi, ayet-i kerimenin genel ilke oluşturacak şekilde çevrilmesine özen gösterdik. Bir karşılaştırma yapılabilmesi için, ayet-i kerimenin yaygın olan çevirisini sunuyoruz: "*Kim açlıktan daralır, günaha istekle yönelmeden bunlardan yemek zorunda kalırsa ona günah yoktur. Doğrusu Allah bağışlayan, esirgeyendir*"

20 Aslında ayet-i kerimenin bu kısmını, mütevatir olan kıraatlerden birine dayanarak, "*ayaklarınızı topuk kemiklerine kadar mesh edin*" şeklinde çevirmek de mümkündür.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا
مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ
ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ
لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ
تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

10. İnkar edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise, cehennem halkından olacaklardır.

11. Ey inananlar! Allah'ın; bir halkın ellerini üzerinize uzatmaya kalkıştığı bir sırada, ellerini üzerinizden çekmek suretiyle, size bahşetmiş olduğu nimeti hatırlayın! O halde, Allah bilincini içinizde canlı tutun! İnananlar da sadece Allah'a güvensinler!

12-13. Andolsun ki, Allah, içlerinden on iki lideri, [istihbaratta bulunmak üzere, Kenan'a] gönderdiği zaman da, İsrailoğullarından söz almış ve onlara: "Ben sizinle beraber olacağım; eğer namazı kılacak, zekatı verecek, elçilerime inanacak, onlara yardım edecek ve Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, Ben de sizin kötülüklerinizi örter ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Şu halde, bundan böyle içinizden kim inkar edecek olursa, [çok iyi bilsin ki], o, artık, doğru yoldan sapmıştır." demişti. Ancak, vermiş oldukları sözü tutmamalarından dolayıdır ki, Biz, onları lanetlemiş ve kalplerini de kaskatı kılmıştık; öyle ki, onlar, [şimdi vahyedilmiş olan] kelimelerin anlamlarını, [bağlamlarından kopararak] bozmaktadırlar. Gerçekten de onlar uyarılmış oldukları hususlardan bir kısmını unutmuşlardı; bu yüzden, içlerinden çok azı dışında, onlardan hep hainlik göreceksin. Ama sen yine de onları affet ve üzerlerine de varma; çünkü Allah, iyilik yapanları sever.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا
حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ
السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

14. Biz: "Nasara [Hıristiyanız]" diyenlerden de söz almıştık; ama, onlar da uyarılmış oldukları hususlardan bir kısmını unutmuşlardı. Bu yüzden Biz, kıyamet gününe kadar, aralarına düşmanlık, kin ve nefret saldık. Allah, onlara yaptıklarını haber verecektir.

15-16. Ey kitap ehli! Elçimiz, kitaptan gizlemekte olduğunuz birçok şeyi size açıklamak ve birçok [günahınızı da] bağışlamak üzere, size gelmiştir. Gerçekten de Allah'tan bir nur ve [gerçekleri] açıklayan bir kitap gelmiştir; Allah, onunla, hoşnutluğunu arayanları kurtuluş yollarına ulaştıracak ve böylece, onları, kendi iradesi doğrultusunda, karanlıklardan aydınlıklara çıkaracak ve onları doğru yola ulaştıracaktır.

17. Andolsun ki, "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler kafir olmuşlardır. De ki: "Allah, Meryem oğlu İsa'yı, annesini ve yeryüzünde bulunanların tamamını yok etmek istemiş olsaydı, [böyle bir şey yapmaktan] O'nu kim engelleyebilirdi ki...? Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı Allah'ındır. O, dilediğini yaratır; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir."

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ
فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا
مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ
مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ
الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ
فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ
وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ
عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ
غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

18. Yahudiler ile Hıristiyanlar: "Biz, Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz." demektedirler. De ki: "O halde, O, günahlarınızdan dolayı, sizi niçin cezalandırsın ki...? Gerçek şudur ki, siz de O'nun yaratmış olduğu [diğer] insanlar [gibi]siniz. Bu yüzden, O, dilediğini bağışlar, dilediğini de cezalandırır. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı Allah'ındır. Dönüş O'na olacaktır."

19. Ey kitap ehli! Uzun bir süreden beri elçilerin gönderilmemesinden ötürü, "Bize ne bir müjdeci ne de uyarıcı geldi." dememeniz için, elçimiz, size [gerçeği] açıklamak üzere gelmiştir. [Böylece sonunda artık] size bir müjdeci, bir uyarıcı gelmiş bulunmaktadır; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

20-26. Musa, halkına: "Ey halkım! Allah size olan nimetini, hani içinizden nasıl peygamberler çıkardığını, sizi [kölelikten kurtararak] nasıl kendi başınıza buyruk kıldığını[21] ve dünyada hiçbir kimseye vermemiş olduğunu nasıl size verdiğini bir hatırlayın! Ey halkım! O halde, Allah'ın size yazmış olduğu kutsal ülkeye girin; ama sakın geri dönmeyin ki, kaybedenlerden olmayasınız!" demişti. Onlar da: "Ey Musa! Orada [insanları] dev gibi güçlü bir halk var. Bu yüzden, onlar, oradan çıkmadıkça, biz, oraya asla girmeyiz; ama, onlar, oradan çıkacak olurlarsa, o zaman, [oraya] gireriz." diyerek karşılık vermişlerdi. Bunun üzerine, [Allah'tan] korkanlar arasında bulunan ve O'nun tarafından nimetlendirilen iki kişi: "Onlara kapıdan girerek [saldıralım]; çünkü, bir kere kapıdan içeri girdik mi [çok iyi bilin ki, artık bizi kimse durduramaz ve böylece onları kesinlikle] yeneriz. O halde, inanan kimselersek, Allah'a güvenelim!" demişti.* [Buna rağmen] onlar: "Onlar orada bulundukları sürece, biz

21 Ayetin bu kısmı genel olarak "*sizi hükümdarlar yaptı*" şeklinde çevrilmektedir. Ancak, bağlam, bu ibarenin burada mecaz olarak alınmasına, kanaatimizce, daha uygun düşmektedir.

* Bu ayette üslûp özelliğinden dolayı "siz"li ifadeler "biz"li olarak çevrilmiştir.

قَالُوا يَا مُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّي
لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِي وَاَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِينَ سَنَةً
يَتِيهُونَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا اَنَا بِبَاسِطٍ
يَدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنِّي اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
اِنِّي اُرِيدُ اَنْ تَبُوءَ بِاِثْمِي وَاِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ اَصْحَابِ
النَّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ
قَتْلَ اَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ
غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ
اَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ
فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ اَخِي فَاَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

oraya asla girmeyiz. Sen ve Rabbin, [isterseniz], gidin, ikiniz birlikte savaşın; biz, burada oturup sizi [bekleyeceğiz]." demişlerdi. [O zaman, Musa, Rabbine]: "Ey Rabbim! Ben, kendimden ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Bu yüzden, Sen, yoldan çıkmış bu halkla bizim aramızı ayır!" demişti. O da: "O halde, o [ülke], onlara kırk yıl boyunca yasaklanmıştır. [Bu müddet esnasında] onlar, yeryüzünde başı boş dolaşıp duracaklardır. Sen de artık yoldan çıkmış olan bu halk için üzülme!", diye buyurmuştu.

27-32. Sen onlara Adem'in iki oğlunun hikayesini de doğru olarak anlat; hani, ikisi de yakınlaşmak amacıyla Allah'a hediye sunmuşlardı: Ama birininki kabul edilmiş, diğerininki ise edilmemişti. Bunun üzerine, [hediyesi kabul olunmayan kabul olunana]: "Andolsun ki, ben, seni öldüreceğim!" demişti. O da: "Allah, ancak Kendi bilincini içlerinde canlı tutanlar[ın hediyesini] kabul eder. Sen, beni öldürmek için, bana elini kaldıracak olsan da ben yine de sana elimi kaldırmam; çünkü ben alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım. Ama, ben, hem benim günahımı hem kendi günahını yüklenmeni ve dolayısıyla cehennem halkından olmanı istiyorum; çünkü bu, zulmedenlerin cezasıdır." diyerek karşılık vermişti. Ama nefsi onu kardeşini öldürmeye sürükleyince, o da [nefsine karşı koyamayarak] onu öldürmüş ve böylece kaybedenlerden olmuştu. Bu esnada, Allah, kardeşinin cesedini nasıl gizleyeceğini ona göstermek üzere, toprağı eşeleyen bir karga göndermişti. [Bunu gören katil kardeş kendi kendine]: "Yazıklar olsun bana! Kardeşimin cesedini gizleme konusunda şu karga kadar bile olamadım!" demiş ve [böylece işlediği cinayetin korkunçluğunun bilincine varmış ve dolayısıyla kardeşini öldürdüğüne] pişman olmuştu. İşte bundan

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ
النَّاسَ جَمٖيعًا وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَٓا اَحْيَا النَّاسَ
جَمٖيعًا وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اِنَّ
كَثٖيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا
جَزٰٓؤُا الَّذٖينَ يُحَارِبُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِى
الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُقَتَّلُٓوا اَوْ يُصَلَّبُٓوا اَوْ تُقَطَّعَ
اَيْدٖيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ
ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِى الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ
عَظٖيمٌ ﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذٖينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ
فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُٓوا اِلَيْهِ الْوَسٖيلَةَ وَجَاهِدُوا فٖى
سَبٖيلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ
لَهُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمٖيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهٖ مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٣٦﴾

dolayıdır ki, Biz, İsrailoğullarına [adam öldürme konusunda] şu hükmü buyurduk: "Her kim, bir kimseyi -bir kimseden ya da ülkede çıkarılan bozgunculuktan dolayı olmaksızın- öldürecek olursa, [çok iyi bilsin ki], o, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir, ama her kim de, ona hayat verecek olursa, [yine çok iyi bilsin ki], o da, sanki bütün insanlara hayat vermiş gibidir. Andolsun ki, elçilerimiz onlara apaçık deliller getirmişlerdir. Ama bütün bunlara rağmen onlardan çoğu yine de ülkede, bundan sonra da her türlü aşırılığı yapmaktan geri kalmamaktadırlar.

33-34. Allah'a ve elçisine karşı savaşanların ve ülkede bozgunculuk çıkarmaya çalışanların cezası; ya öldürülmeleri ya çarmıha gerilerek öldürülmeleri ya elleriyle ayaklarının çapraz kesilmesi veya ülkeden sürülmeleridir. Bu, onların dünyada çekecekleri rezilliktir. Ahirette ise, onları, çok büyük bir azap beklemektedir. Bununla birlikte, onlar, kendilerini ele geçirmenizden önce tövbe edecek olurlarsa, bilin ki, Allah çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

35. Ey inananlar! Allah bilincini içinizde canlı tutunuz, O'na [yaklaşmak için] vesile arayın ve O'nun yolunda cihat edin ki, kurtuluşa eresiniz!

36-37. İnkar edenler, yeryüzünde olanların tamamına ve [hatta] bir o kadarına daha sahip bulunsalardı ve bütün bunları, kendilerini kıyamet gününün azabından kurtarmak için fidye olarak verselerdi bile, yine de bütün bunlar onlardan kabul edilmezdi; çünkü çok acı veren bir azap onları beklemektedir. Ateş-

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
اَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَا اَيُّهَا الرَّسُولُ
لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا
اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا
سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ اٰخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ
هٰذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ
اللّٰهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

ten çıkmak isteyeceklerdir; ama oradan çıkamayacaklardır. [Orada] onlar için sürekli bir azap olacaktır.

38-40. Hırsızlık eden erkekle kadının, yaptıklarına karşılık, Allah tarafından ibret verici bir ceza olarak, ellerini kesin; Allah çok güçlü, çok bilge olandır. Bununla birlikte, kim, yapmış olduğu haksızlıktan sonra, tövbe ederek durumu düzeltirse, [bilsin ki], Allah, onun tövbesini kabul eder; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Göklerin ve yerin hükümranlığının Allah'a ait olduğunu, dilediğine azap ettiğini ve dilediğini de bağışladığını bilmiyor musun? Allah, her şeye gücü yetendir.

41-45. Ey elçi! Kalpleri inanmadığı halde, ağızlarıyla "İnandık." diyenlerle Yahudilerden; yalana kulak verenlerin, sana gelmeyen başka bir halkın [seninle ilgili sözlerini] dinleyenlerin,[22] [vahyedilmiş olan] sözleri bağlamlarından kopararak anlamlarını çarpıtanların ve: "Eğer size bu verilirse, kabul edin, ama bu verilmezse, uzak durun!" diyenlerin inkarda yarışmaları seni sakın üzmesin; çünkü Allah, biri[leri]nin sapmasını dilemiş ise, [çok iyi bil ki], sen, Allah'ın on[lar]la ilgili kararını değiştirmek için hiçbir şey yapamazsın. İşte bunlar, Allah'ın kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Dünyada rezillik onlar içindir; ahirette ise, onları çok büyük bir azap beklemektedir; zira onlar, yalana ku-

22 Bazı çevirilerde, "lam" harfi cerine "başkası için, başkası adına" anlamı verildiği için, ayet-i kerimenin bu kısmı farklı bir şekilde anlamlandırılmış olmaktadır: "*Yahudilerden bazıları yalancılık etmek için dinlerler; huzuruna çıkmamış olan başka bir topluluk için dinlerler.*"

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاؤُكَ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا
وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ۝ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَاةُ فِيهَا
حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا
بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۝ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ
فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

lak verirler ve haram yerler. Eğer sana gelecek olurlarsa, ister aralarında hüküm ver, ister onlardan uzak dur; eğer onlardan uzak duracak olursan, [çok iyi bil ki], onlar, sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Bununla birlikte, hüküm verecek olursan, aralarında adaletle hüküm ver; çünkü Allah, adil davrananları sever. Onlar, içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında olduğu halde, nasıl oluyor da senin hakemliğine başvuruyorlar ve sonra da [verdiğin hükümden] yüz çeviriyorlar? [Gerçek şudur ki], bunlar, inanmış değillerdir. Kuşkusuz ki, içinde hidayet ve nur bulunan Tevrat'ı Biz indirdik. [Kendilerini Allah'a] teslim etmiş olan peygamberler, Yahudilere, ona dayanarak hüküm verirlerdi; aynı şekilde, Allah'ın kitabını muhafaza etmekle görevlendirilmelerinden ve onun [Allah'ın kitabı] olduğuna tanıklık etmelerinden dolayı [Yahudi] din adamları ile alimleri de bu kitaba dayanarak hüküm verirlerdi. O halde, insanlardan değil, Benden korkun ve ayetlerimi çok az bir değer karşılığında satmayın; çünkü kim[ler], Allah'ın indirdiğine göre hükmetmez[ler] ise, [bilin ki], onlar, inkar edenlerdir. Biz, orada onlara şu hükümleri koyduk: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş [gerekir]; yaralamalarda da kısası uygulamak söz konusudur. Bununla birlikte kim, [kısas hakkını] bağışlayacak olursa, [bilsin ki], o, kendisi için bir kefarettir. O halde, kim[ler], Allah'ın indirdiğine göre hükmetmez[ler] ise, [bilin ki], onlar, zulmedenlerdir.

46-47. B
ce gelmi
Meryem
dinden
mak ve i
ra, bir h
içinde h
Şu halde
göre, hü
lah'ın in
[bilin ki],
dır.

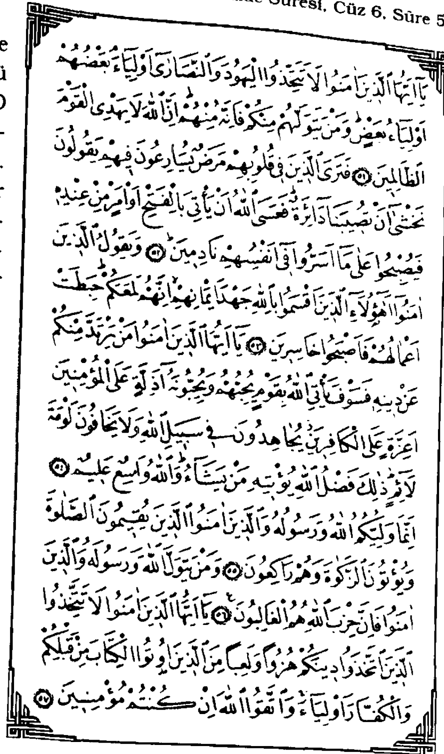
48. Biz,
kitap[lar

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
ٱلتَّوْرَىٰةِ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾
وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ ٱلْإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِ وَمَن لَّمْ يَحْكُم
بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ
ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمُهَيْمِنًا
عَلَيْهِ فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ
عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا
وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ
فَٱسْتَبِقُوا۟ ٱلْخَيْرَٰتِ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَنِ ٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ وَٱحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنۢ بَعْضِ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
ٱلْجَٰهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

46-47. Biz, onların ardından, kendinden önce gelmiş olan Tevrat'ı doğrulamak üzere, Meryem oğlu İsa'yı göndermiş ve ona da, kendinden önce [gelmiş olan] Tevrat'ı doğrulamak ve içlerinde Allah bilincini canlı tutanlara, bir hidayet ve öğüt kaynağı olmak üzere, içinde hidayet ve nur olan İncil'i vermiştik. Şu halde, İncil ehli, Allah'ın onda indirdiğine göre, hüküm versinler; çünkü, kim[ler], Allah'ın indirdiğine göre hükmetmez[ler] ise, [bilin ki], onlar, doğru yoldan çıkmış olanlardır.

48. Biz, sana da kendinden önce gelmiş olan kitap[ları] doğrulamak ve böylece o[nları] koruma altına almak üzere, gerçeği bildiren kitabı indirdik. O halde sen, onların arasında Allah'ın sana indirdiğine göre hükmet ve sakın, sana gelen gerçekten uzaklaşarak, onların heva ve heveslerine uyma! Biz, her biriniz için, bir şeriat ve bir yol belirledik. Eğer Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet kılardı. [Böyle bir şeyi dilememiş olması], size verdikleriyle sizi denemek [istemesinden] dolayıdır. O halde, [her biriniz] hayırlı işlerde birbirinizle yarışın; hepinizin dönüşü Allah'a olacaktır. O, [kıyamet gününde] hakkında ayrılığa düştüğünüz konularda size [gerçekleri] bildirecektir.

49-50. O halde, aralarında, Allah'ın indirdiğine göre hükmet, ama onların heva ve heveslerine sakın uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni saptırmalarından sakın! Eğer [Allah'ın hükmünden] yüz çevirecek olurlarsa, bil ki, Allah, bazı günahlarından dolayı, başlarına bir felaket getirmek istemektedir; çünkü o insanların çoğu, yoldan çıkmış olan kimselerdir. Yoksa onlar, hâlâ cahiliyye döneminin hükmünü mü aramaktadırlar? [Allah'ın varlığından] kesinlikle emin olan bir halk için, Allah'tan daha güzel hükmeden kim olabilir ki...?

51-56. Ey inananlar! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin; çünkü onlar, birbirlerinin dostudurlar. O halde, sizden kim, onları dost edinecek olursa, [bilsin ki], o, onlardandır. Kuşkusuz ki, Allah, zulmeden bir halkı doğru yola ulaştırmaz. Bununla birlikte, kalplerinde hastalık bulananların [içlerinden]: "Başımıza bir felaket gelmesinden endişe ediyoruz." diyerek, [dostluk kurmak için] onlara doğru koşuştuklarını görürsün. Ama Allah'ın [inananlara] zafer vermesi veya kendi katından [inananları düşmanlarına karşı üstün kılacak] bir iş gerçekleştirmesi yakındır. İşte o zaman onlar, içlerinde gizlediklerinden dolayı pişman olacaklardır. [Bu durum karşısında] inananlar ise, birbirlerine: "Bizimle birlikte olduklarına bütün güçleriyle yemin edenler bunlar mıdır?" diyeceklerdir.* [Böylece] onlar, amelleri boşa gittiği içindir ki, kaybedenlerden olmuşlardır. Ey inananlar! İçinizden kim, dininden dönecek olursa, [bilsin ki], Allah yakında [onların yerine] öyle bir halk getirecektir ki, O, onları sevecektir, onlar da O'nu seveceklerdir; onlar, inananlara karşı alçak gönüllü, inkar edenlere karşı ise, güçlü ve onurlu davranacaklar, Allah yolunda cihat edecekler ve bu uğurda hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayacaklardır. İşte bu [özellikler], Allah'ın dilediğine verdiği lütfudur. Allah, [lütfu] geniş olan, çok iyi bilendir. Sizin dostunuz; Allah, O'nun elçisi ve [Allah'ın emirlerine boyun eğerek] namaz kılan, zekat veren inananlardır. O halde kim, Allah'ı, elçisini ve inananları dost edinecek olursa, [çok iyi bilsin ki], Allah'ın taraftarları olanlar, üstün gelecek olanlardır.

57-58. Ey inananlar! Sizden önce kendilerine kitap verilmiş olanların içinden dininizi alay ve eğlence konusu yapanları ve inkar edenleri dost edinmeyin! Eğer [gerçekten] inananlardan iseniz, Allah bilincini içinizde canlı tu-

* Bu ayette üslüp özelliğinden dolayı "siz"li ifadeler "biz"li olarak çevrilmiştir.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولٰئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا اٰمَنَّا
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾
وَتَرٰى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ
مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللّٰهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

tun! [Onları] namaza çağırdığınızda, onu alay ve eğlence konusu yapmaktadırlar; çünkü onlar, akıllarını kullanamayan bir topluluktur.

59-64. De ki: "Ey kitap ehli! Sizin, bizden hoşlanmamanız, nefret etmeniz için, bizim, Allah'a, bize ve bizden önce indirilene inanmamızdan ve [sizin] çoğunuzun da yoldan çıkmış kimseler olmanızdan başka hiçbir neden bulamazsınız." Yine de ki: "Size, Allah katında, yerleri bu kimselerden daha kötü olacak olanları haber vereyim mi?" Allah'ın lanetlediği, gazap ettiği, [Yahudiler] içinden ta [kötü güçlere] kulluk edenlerden kıldığı kimseler, varacakları yerleri en kötü olacak ve doğru yoldan en çok da uzaklaşmış olacak olan kimselerdir. Onlar, size geldiklerinde: "İnandık." derler; halbuki onlar, yanınıza inkarcı olarak gelmişlerdir ve inkarcı olarak da yanınızdan ayrılmışlardır. Allah, onların gizlemekte olduklarını en iyi bilendir. İçlerinden çoğunun, günah işlemede, düşmanlık etmede ve haram yemede [adeta] birbirleriyle yarıştıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür! Din adamları ve bilginler, keşke onları, günah söz söylemekten ve haram yemekten alıkoysalardı! Yapmakta oldukları ne kötüdür! Yahudiler: "Allah'ın eli bağlıdır [sıkıdır]." demektedirler. Ama bağlanan, kendi elleri oldu ve bu söylediklerinden dolayı da lanetlendiler. Hayır! O'nun iki eli de açıktır. Dilediği gibi harcar. Andolsun ki, Rabbinden sana indirilen, içlerinden çoğunun azgınlığını ve inkarını arttıracaktır. Böylece Biz, aralarına kıyamet gününe kadar sürecek olan düşmanlığı ve kini soktuk. Her ne zaman savaş için bir ateş tutuşturmuşlarsa, Allah, onu söndürmüştür. Ülkede bozgunculuk çıkarmaya çalışırlar; Allah ise bozguncuları sevmez.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾
وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ
مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

tun! [Onları] namaza çağırdığınızda, onu alay ve eğlence konusu yapmaktadırlar; çünkü onlar, akıllarını kullanamayan bir topluluktur.

59-64. De ki: "Ey kitap ehli! Sizin, bizden hoşlanmamanız, nefret etmeniz için, bizim, Allah'a, bize ve bizden önce indirilene inanmamızdan ve [sizin] çoğunuzun da yoldan çıkmış kimseler olmanızdan başka hiçbir neden bulamazsınız." Yine de ki: "Size, Allah katında, yerleri bu kimselerden daha kötü olacak olanları haber vereyim mi?" Allah'ın lanetlediği, gazap ettiği, [Yahudiler] içinden maymuna ve domuza dönüştürdüğü ve tağuta [kötü güçlere] kulluk edenlerden kıldığı kimseler, varacakları yerleri en kötü olacak ve doğru yoldan en çok da uzaklaşmış olacak olan kimselerdir. Onlar, size geldiklerinde: "İnandık." derler; halbuki onlar, yanınıza inkarcı olarak gelmişlerdir ve inkarcı olarak da yanınızdan ayrılmışlardır. Allah, onların gizlemekte olduklarını en iyi bilendir. İçlerinden çoğunun, günah işlemede, düşmanlık etmede ve haram yemede [adeta] birbirleriyle yarıştıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür! Din adamları ve bilginler, keşke onları, günah söz söylemekten ve haram yemekten alıkoysalardı! Yapmakta oldukları ne kötüdür! Yahudiler: "Allah'ın eli bağlıdır [sıkıdır]." demektedirler. Ama bağlanan, kendi elleri oldu ve bu söylediklerinden dolayı da lanetlendiler. Hayır! O'nun iki eli de açıktır. Dilediği gibi harcar. Andolsun ki, Rabbinden sana indirilen, içlerinden çoğunun azgınlığını ve inkarını arttıracaktır. Böylece Biz, aralarına kıyamet gününe kadar sürecek olan düşmanlığı ve kini soktuk. Her ne zaman savaş için bir ateş tutuşturmuşlarsa, Allah, onu söndürmüştür. Ülkede bozgunculuk çıkarmaya çalışırlar; Allah ise bozguncuları sevmez.

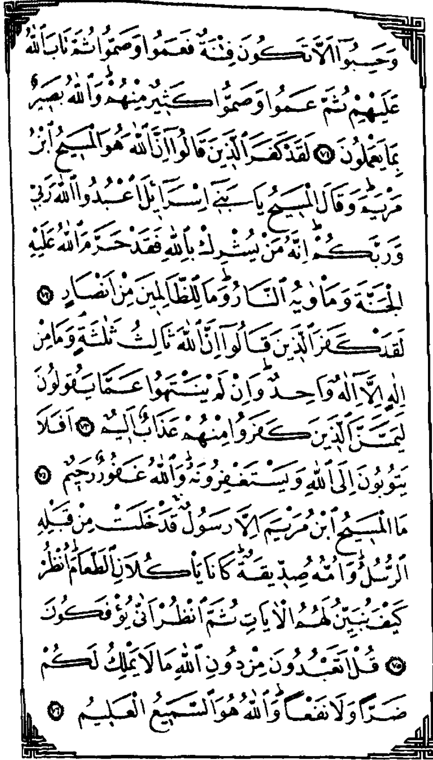
وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ
سَٓاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ
لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُق۪يمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا اُنْزِلَ
اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٨﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَالَّذ۪ينَ هَادُوا وَالصَّابِؤُ۫نَ وَالنَّصَارٰى
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا م۪يثَاقَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
وَاَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا
لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ فَر۪يقًا كَذَّبُوا وَفَر۪يقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

65-66. Eğer kitap ehli, inanmış ve böylece Allah bilincini içlerinde canlı tutmuş olsalardı, kötülüklerini örter ve onları nimet cennetlerine koyardık. Eğer onlar, Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirilmiş olanı, uygulamış olsalardı, hem üstlerinde [gökte] hem de ayakları altında [yerde bulunan sayısız nimetlerden bol bol] yerlerdi. Gerçi, onların içinde orta yolu tutan bir topluluk vardır, ama, çoğunun yapmakta oldukları ise [ne] kötüdür!

67. Ey elçi! Sana Rabbinden indirileni bildir! Eğer [bu görevini] yapmayacak olursan, [çok iyi bil ki], sen, o taktirde O'nun mesajını bildirmemiş olursun. Allah, seni insanlardan korur. Kuşkusuz ki, Allah, inkarcı bir topluluğu, doğru yola ulaştırmaz.

68-69. De ki: "Ey kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni uygulamadıkça, [inanç konusunda] hiçbir temel üzerinde değilsinizdir." Andolsun ki, Rabbinizden size indirilen, içlerinden çoğunun azgınlığını ve inkarını arttıracaktır. O halde, inkarcı topluluk için üzülme! İnananlara, Yahudilere, Sâbiîlere ve Hıristiyanlara gelince; kuşkusuz ki, onlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe inanır ve yararlı iş yaparsa, [iyi bilin ki], onlara korku olmayacaktır ve onlar üzülmeyeceklerdir de.

70-71. Biz, İsrailoğullarından söz almış ve onlara elçiler göndermiştik. Ancak, her ne zaman, bir elçi, onlara, nefislerinin hoşlanmadığı bir şey getirmiş idiyse, kimilerini yalanlamışlardı, kimilerini de öldürmüşlerdi. [Onlar,

bu şekilde davranmalarından dolayı], başlarına hiçbir felaketin gelmeyeceğini sanmışlardı; oysaki onlar, bu yüzden [manen] körleşmiş ve sağırlaşmışlardı. Daha sonra Allah yine onların tövbelerini kabul etmişti. Bununla birlikte, daha sonra [çok geçmeden], içlerinden büyük bir kısmı, yine körleşmiş ve sağırlaşmışlardı. Ancak Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi görendir.

72-77. Andolsun ki: "Allah, Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler, inkar etmiş bulunmaktadırlar; çünkü o: "Ey İsrailoğulları! Benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]; zira, kim Allah'a ortak koşacak olursa, [çok iyi bilsin ki], Allah ona cenneti yasaklamıştır ve [bu yüzden] onun varacağı yer cehennem olacaktır ve [orada] zulmedenlerin hiçbir yardımcısı da bulunmayacaktır." demişti. [Yine] andolsun ki, tek bir Tanrıdan başka hiçbir tanrı olmadığı halde, "Allah, üçün üçüncüsüdür." diyenler de, inkar etmiş bulunmaktadırlar. Eğer onlar, söylemekte olduklarından vazgeçmeyecek olurlarsa, andolsun ki, içlerinden inkar edenlere, çok acı veren bir azap dokunacaktır. O halde, onlar, [azaptan kurtulmak için] hâlâ Allah'a tövbe etmeyecek ve O'ndan bağışlanma dilemeyecekler mi? Gerçekten de Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. [Gerçek şudur ki], Meryem oğlu Mesih, ancak bir elçiydi. Ondan önce de elçiler gelmişti. Annesi de dosdoğru bir kadındı. İkisi de yemek yerlerdi. Önce bir, Bizim, onlara ayetlerimizi nasıl açıkladığımıza, sonra bir de onların, [gerçeği dinlemekten] nasıl uzaklaştıklarına bak! De ki: "Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilen olduğu halde, O'nu terk edip O'nun dışında, size ne zarar verebilecek ne de fayda sağlayabilecek olanlara mı ibadet ediyorsunuz [onlar için mi çalışıyorsunuz]?" De ki:

قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا ف۪ي د۪ينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُٓوا اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوا
كَث۪يرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَٓاءِ السَّب۪يلِ ٧٧ لُعِنَ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُ۫دَ
وَع۪يسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
٧٨ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ٧٩ تَرٰى كَث۪يرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ
اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ٨٠
وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوهُمْ اَوْلِيَٓاءَ وَلٰكِنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ
٨١ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذ۪ينَ اَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا الَّذ۪ينَ قَالُٓوا اِنَّا نَصَارٰى ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ
قِسّ۪يس۪ينَ وَرُهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ٨٢

"Ey kitap ehli! Dininiz konusunda gerçek dışı görüşler ileri sürerek haddi aşmayın ve daha önceleri, [doğru yoldan] kendileri sapmakla kalmamış, aynı zamanda, kendilerinden başka] bir çok kimseyi de saptırmış olan ve [şimdi de hâlâ] doğru yoldan sapmakta [ısrar eden] bir topluluğun heva ve heveslerine uymayın!"

78-81. İsrailoğulları içinden inkar etmiş olanlar, [Allah'ın emirlerine] karşı gelmelerinden ve haddi aşmalarından dolayı, Davud ile Meryem oğlu İsa'nın diliyle lanetlenmişlerdir. Yaptıkları ne kadar kötü olursa olsun, onlar yine de kötülük işleme konusunda birbirlerini engellemezlerdi. İçlerinden çoğunun, inkar edenleri dost edindiklerini görürsün. Nefislerinin [arzu ve ihtiraslarının] onlara yaptırdıkları öylesine kötüdür ki, [bu yüzden] Allah, onlara gazap etmiştir. Onlar, azap içinde sürekli kalacaklardır. Oysaki onlar, Allah'a, peygambere ve kendisine indirilmiş olana inanmış olsalardı, onları dost edinmezlerdi. Ama içlerinden çoğu, yoldan çıkmış olan kimselerdir.

82-86. Andolsun ki, insanlar içinde, inananlara en çok düşman olanların Yahudiler ile Allah'a ortak koşanlar, ama onlara sevgice en yakın olanların ise, biz: "Hıristiyanız." diyenlerin olduklarını göreceksin; çünkü onların içinde, keşişler ve rahipler vardır ki, onlar asla büyüklük taslamazlar. Bu yüzden, sen,

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ
مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا
مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ
﴿٨٤﴾ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا
طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ
اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

onların elçiye indirileni dinlediklerinde, tanıdıkları gerçekten dolayı, gözlerinin yaşla dolup taştığını görürsün ve onların: "Ey Rabbimiz! Bizi de [gerçeğe] tanıklık edenlerle birlikte yaz! Hem Rabbimizin, bizi iyilerin arasına katmasını arzu ettiğimiz halde, ne diye Allah'a ve bize gelen gerçeğe inanmayalım ki...?" dediklerini [işitirsin]. Allah, söyledikleri [bu sözlerden] dolayı, onları, altlarından ırmaklar akan cennetlerle ödüllendirecektir; onlar, orada, sürekli olarak kalacaklardır. İşte bu, iyilik yapanların ödülüdür. İnkar edenlere ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar, cehennem halkı olacaklardır.

87-88. Ey inananlar! Kendinizi, Allah'ın size helal kıldığı temiz ve güzel olan şeylerden mahrum bırakmayın,[23] ama bu konuda aşırılığa da kaçmayın; çünkü Allah, aşırılığa kaçanları sevmez. O halde, Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal, temiz ve güzel olanlarını yeyin ve kendisine inandığınız Allah'ı bilincinizde her zaman canlı tutun!

89. Allah, sizi, düşünmeden ettiğiniz yeminlerden dolayı değil, fakat isteyerek kendinizi bağladığınız yeminlerden dolayı sorumlu tutar. Kefareti ise, ailenize yedirdiğinizin ortalamasından on fakiri doyurmak ya da onları giydirmek ya da bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. Kim, [bunları] bulamazsa, üç gün oruç tutar. İşte bunlar, yemin ettiğinizde yeminlerinizi [bozmanın] kefaretidir. Ancak, siz [her şeye rağmen yine de] yeminlerinizi tutun! Allah, şükretmeniz için, size ayetlerini böylece açıklamaktadır.

23 Genelde mütercimler, ayet-i kerimenin bu kısmını "haram kılmayın!" şeklinde çevirmektedirler ki, aslında bu tür bir çeviri bağlama pek uygun düşmemektedir.

يا أيها الذين آمنوا إنما الخمر والميسر والأنصاب والأزلام
رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه لعلكم تفلحون ﴿٩٠﴾ إنما
يريد الشيطان أن يوقع بينكم العداوة والبغضاء في الخمر
والميسر ويصدكم عن ذكر الله وعن الصلاة فهل أنتم منتهون
﴿٩١﴾ وأطيعوا الله وأطيعوا الرسول واحذروا فإن توليتم
فاعلموا أنما على رسولنا البلاغ المبين ﴿٩٢﴾ ليس على الذين آمنوا
وعملوا الصالحات جناح فيما طعموا إذا ما اتقوا وآمنوا وعملوا
الصالحات ثم اتقوا وآمنوا ثم اتقوا وأحسنوا والله يحب
المحسنين ﴿٩٣﴾ يا أيها الذين آمنوا ليبلونكم الله بشيء من الصيد
تناله أيديكم ورماحكم ليعلم الله من يخافه بالغيب فمن اعتدى
بعد ذلك فله عذاب أليم ﴿٩٤﴾ يا أيها الذين آمنوا لا تقتلوا الصيد
وأنتم حرم ومن قتله منكم متعمدا فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به
ذوا عدل منكم هديا بالغ الكعبة أو كفارة طعام مساكين
أو عدل ذلك صياما ليذوق وبال أمره عفا الله عما سلف
ومن عاد فينتقم الله منه والله عزيز ذو انتقام ﴿٩٥﴾

90-93. Ey inananlar! Şarap, kumar, tanrılar adına dikilen taşlar ve fal okları ile gelecek hakkında kehanette bulunma şeytan işi birer pisliktir. O halde, on[lardan] uzak durun ki, kurtuluşa eresiniz; çünkü şeytan, şarap ve kumar sayesinde, aranıza düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namazı kılmaktan alıkoymak istemektedir. Şu halde, [bütün bunlardan] vazgeçeceksiniz değil mi? Allah'a itaat edin, elçiye itaat edin ve [o pisliklerden] kaçının! Bununla birlikte, eğer yüz çevirecek olursanız, bilin ki, elçimize düşen, ancak açıkca bildirmektir. İnananlara ve iyi işler yapanlara -Allah bilincini içlerinde canlı tuttukları, inanarak iyi işler yaptıkları, Allah bilincini içlerinde canlı tutmaya ve inanmaya devam ettikleri, böylece Allah bilincini içlerinde yoğunlaştırdıkları ve dolayısıyla iyi ve güzel işler yapmayı sürdürdükleri sürece- yediklerinden dolayı herhangi bir sorumluluk söz konusu değildir. [Bilin ki], Allah, iyi iş yapanları sever.

94-96. Ey inananlar! Andolsun ki, Allah sizi; -görmediği halde, kimin kendisinden korktuğunu ortaya çıkarmak için- elleriniz ve mızraklarınız ile gerçekleştirebileceğiniz bir av sayesinde sizi deneyecektir. O halde, kim, bu [uyarı]dan sonra, haddi aşacak olursa, [bilsin ki], çok acı veren bir azap onu beklemektedir. Ey inananlar! İhramlı iken, av hayvanını öldürmeyin! Bununla birlikte, içinizden kim, onu isteyerek öldürecek olursa, [bilsin ki], yaptığının sorumluluğunu tatması için, [ona verilecek] ceza; öldürdüğüne denk olan bir hayvandır ki, kurban edilmek üzere Kabe'ye gönderilecek olan bu hayvanın öldürülene denk olduğuna ise içinizden adil olan iki kişi karar verecektir; ya da yoksulları doyurmaktan ibaret olan bir kefarettir ya da bunlara denk olacak şekilde oruç tutmaktır. Allah, geçmiş olanları affetmiştir. Ancak, kim, [bu suça] tekrar dönecek olursa, [bilsin ki], Allah, [bundan dola-

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَٰلِكَ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ
تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ
عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ
قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ
وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

yı] ondan intikam alacaktır; çünkü Allah, çok güçlü olan, öç alandır. Hem sizin hem de yolcuların yararlanması için, denizde avlanmak ve [avlananı] yemek size helal kılınmıştır; bununla birlikte, karada avlanmak ise, ihramda bulunduğunuz sürece, size haram kılınmıştır. O halde, [bir gün] huzurunda toplanacağınız Allah'ı bilincinizde her zaman canlı tutun!

97-98. Allah, Kabe'yi, o Kutsal Evi, kutsal ayı, [Kabe'ye sunulacak] kurbanlıkları ve gerdanlıklı kurbanlıkları, insanlar için, bir sembol kılmıştır; bu, Allah'ın göklerde olanı da yerde olanı da bildiğini ve dolayısıyla O'nun her şeyi çok iyi bilen olduğunu bilmeniz içindir. Bilin ki, Allah hem cezası çok şiddetli olandır, hem de çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

99. Elçiye düşen, sadece [kendine indirileni] bildirmektir. Allah ise, açığa vurduğunuzu da gizlediğinizi de bilmektedir.

100. De ki: "Pis olan ile temiz ve güzel olan, pis olanın çokluğu hoşuna gitse de, yine de bir olamaz. O halde, ey gönül ehli, kurtuluşa ermeniz için, Allah bilincini içinizde her zaman canlı tutun!"

101-102. Ey inananlar! [Eşya hakkında] soru sormayın; çünkü açıklanacak olursa, [açıklananlar] canınızı sıkar. Eğer Kur'an indirilirken, sorular soracak olursanız, size açıklanır. [Haklarında açıklama] bulunmayanları ise Allah affetmiştir; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok yumuşak davranandır. Sizden önceki bir halk da bu tür sorular sormuş ama çok geçmeden onları inkar eder olmuştu.

103-104. Allah, bahîre, sâibe, vasîle ve hâm ile ilgili hiçbir düzenleme yapmamıştır; ancak, inkar edenler, [bunları Allah'ın emrettiğini söylemek suretiyle] Allah hakkında yalan uydurmaktadırlar. Onların çoğu akıllarını kullanmazlar. Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin!" de-

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۖ
لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ
مُصِيبَةُ الْمَوْتِ ۚ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ
إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ
اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا
فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا
إِنَّا إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ
وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاسْمَعُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

nildiğinde, onlar: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz bize yeter." demektedirler; [iyi ama] ya ataları, hiçbir şey bilememiş ve doğru yolu da bulamamış idiyseler!

105. Ey inananlar! Siz sadece kendinizden sorumlusunuzdur; doğru yoldan sapan kimse -siz, doğru yolda olduğunuz sürece- size hiçbir zarar veremez. Sonunda hepinizin dönüşü Allah'a olacaktır; O, o zaman, size yapmış olduklarınızı bildirecektir.

106-108. Ey inananlar! Birinize ölüm geldiğinde, vasiyet sırasında içinizden adil olan iki kişi aranızda tanıklık etsin; ya da yolculukta bulunduğunuz bir sırada, başınıza ölüm musibeti gelmişse, o zaman sizden olmayan iki kişi [tanıklık] etsin. Eğer onlardan kuşkulanacak olursanız, onları namazdan sonra tutarak [yemin ettirirsiniz]. Onlar: "Yakınımız için de olsa, yeminimizi hiçbir menfaat karşılığı satmayacağız, Allah adına yaptığımız tanıklığı gizlemeyeceğiz; çünkü, aksi taktirde, günahkarlardan oluruz." diyerek yemin ederler. Bununla birlikte, bu iki tanığın günah işledikleri anlaşılacak olursa, o zaman, aleyhlerine suç işlenen mirasçılardan -[ölüye yakın olmalarından dolayı durumu daha iyi bildikleri için tanıklığa]- daha layık olan iki kişi onların yerine geçer ve: "Bizim tanıklığımız onların tanıklığından daha doğrudur; çünkü biz, hiç kimsenin hakkına tecavüz etmedik. Yoksa biz de haksızlık edenlerden oluruz." diyerek Allah'a yemin ederler. Bu, tanıklığı gereği gibi etmelerini veya yeminlerinin [başkalarının] yeminleriyle reddedilmesinden korkmalarını [sağlamak için] en iyi yoldur. O halde, Allah bilincini içinizde canlı tutun ve dinleyin; çünkü Allah, yoldan çıkmış bir topluluğu doğru yola ulaştırmaz.

يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم قالوا لا علم لنا
انك انت علام الغيوب ﴿١٠٩﴾ اذ قال الله يا عيسى ابن
مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك اذ ايدتك بروح
القدس تكلم الناس في المهد وكهلا واذ علمتك
الكتاب والحكمة والتورية والانجيل واذ تخلق
من الطين كهيئة الطير باذني فتنفخ فيها فتكون طيرا
باذني وتبرئ الاكمه والابرص باذني واذ تخرج
الموتى باذني واذ كففت بني اسرائيل عنك اذ جئتهم
بالبينات فقال الذين كفروا منهم ان هذا
الا سحر مبين ﴿١١٠﴾ واذ اوحيت الى الحواريين ان امنوا بي
وبرسولي قالوا امنا واشهد باننا مسلمون ﴿١١١﴾ اذ قال
الحواريون يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك ان ينزل
علينا مائدة من السماء قال اتقوا الله ان كنتم مؤمنين
﴿١١٢﴾ قالوا نريد ان نأكل منها وتطمئن قلوبنا ونعلم
ان قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين ﴿١١٣﴾

109. Allah'ın bütün elçileri bir araya getirerek onlara: "Size ne cevap verildi?" diyeceği gün, onlar: "Bizim bu konuda hiçbir bilgimiz yoktur; çünkü bizim idrakimizi aşan gizli konuları ancak Sen bilebilirsin!" diyerek karşılık vereceklerdir.

110. Allah, [İsa'ya da] şöyle diyecektir: "Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene olan nimetimi, hani, insanlara beşikte ve olgun iken konuşman için, seni Kutsal Ruh ile nasıl desteklediğimi, sana nasıl kitabı, bilgeliği, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettiğimi, nasıl, Benim iznimle, çamurdan kuş şeklinde bir şey yaptığını ve sonra da Benim iznimle kuş olması için, ona nasıl üflediğini, Benim iznimle, nasıl körü ve cüzzamlıyı iyileştirdiğini, yine Benim iznimle, nasıl ölüleri dirilttiğini, İsrailoğullarına, apaçık deliller getirdiğinde ve içlerinden inkar edenlerin [sana]: "Bu, apaçık sihirden başka bir şey değildir." diyerek haykırdıklarında, onların sana zarar vermelerini nasıl engellediğimi bir hatırla!

111-115. Hani havarilere de: "Bana ve elçime inanın!" diye vahyettiğimde, onlar: "İnandık, o halde, Sen de kendimizi [Sana] teslim ettiğimize tanık ol!" diyerek karşılık vermişlerdi. Hani Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin, bize gökten bir sofra indirebilir mi?" diye sormuşlardı. O ise: "Eğer gerçekten inananlardan iseniz, Allah'ın bilincinde olun!" diyerek karşılık vermişti. [Bunun üzerine], onlar: "Biz, ondan yemeyi, kalplerimizin huzur bulmasını, bize doğruyu söylediğini bilmeyi ve ona tanık olanlardan olmayı istiyoruz." demişlerdi. [O zaman] Meryem oğlu İsa: "Ey

Rabbimiz olan Allah'ımız! Bize, gökten, hem ilkimiz hem de sonuncumuz için bir bayram ve Senden bir mucize olacak olan bir sofra indir ve bizi rızıklandır; çünkü Sen rızık verenlerin en hayırlısısın." demişti. [Bunun üzerine] Allah: "Ben onu size indireceğim. Ancak, bundan sonra içinizden kim inkar edecek olursa, [çok iyi bilsin ki], Ben, onu bu dünyada hiç kimseyi azaplandırmadığım bir azapla azaplandıracağım!"

116-120. Allah [kıyamet gününde, İsa'ya]: "Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara, sen mi 'Beni ve annemi Allah dışında iki tanrı edinin!' demiştin?" diye sorduğunda, o: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir şeyi söylemek bana yakışmaz. Eğer söylemiş isem, kuşkusuz ki, Sen onu bilirsin. Ben, Senin içinde olanı bilmediğim halde, Sen benim içimde olanı bilirsin; çünkü, bizim idrakimizi aşan gizli konuları ancak Sen bilebilirsin. Ben onlara sadece, Senin bana onlara söylememi söylediğin: "Benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin!" sözünü söyledim. İçlerinde bulunduğum sürece, onları gözledim. Ama canımı aldığında, onları gözleyen Sen oldun; çünkü Sen, her şeye en iyi tanık olansın. Eğer

قال عيسى ابن مريم اللهم ربنا أنزل علينا مائدة من السماء
تكون لنا عيدا لأولنا وآخرنا وآية منك وارزقنا وأنت خير
الرازقين ﴿١١٤﴾ قال الله إني منزلها عليكم فمن يكفر بعد منكم
فإني أعذبه عذابا لا أعذبه أحدا من العالمين ﴿١١٥﴾ وإذ قال الله
يا عيسى ابن مريم أأنت قلت للناس اتخذوني وأمي إلهين
من دون الله قال سبحانك ما يكون لي أن أقول ما ليس لي بحق
إن كنت قلته فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا أعلم ما في نفسك
إنك أنت علام الغيوب ﴿١١٦﴾ ما قلت لهم إلا ما أمرتني
به أن اعبدوا الله ربي وربكم وكنت عليهم شهيدا ما دمت
فيهم فلما توفيتني كنت أنت الرقيب عليهم وأنت على كل شيء
شهيد ﴿١١٧﴾ إن تعذبهم فإنهم عبادك وإن تغفر لهم فإنك
أنت العزيز الحكيم ﴿١١٨﴾ قال الله هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم
لهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا رضي الله
عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم ﴿١١٩﴾ لله ملك
السماوات والأرض وما فيهن وهو على كل شيء قدير ﴿١٢٠﴾

onları azaplandıracak olursan, kuşkusuz ki, onlar, Senin kullarındır. Ama onları bağışlayacak olursan, kuşkusuz ki, Sen, çok güçlü, çok bilge olansın." diyerek karşılık verecektir. [O zaman] Allah şöyle diyecektir: "Bugün, doğrulara, doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır ve onlar orada sürekli olarak kalacaklardır. Allah, onlardan hoşnut olacaktır, onlar da O'ndan hoşnut olacaklardır. İşte bu, çok büyük kurtuluştur. Göklerin, yerin ve bunlarda bulunan her şeyin hükümranlığı Allah'ındır; çünkü O, her şeye gücü yetendir.

سورة الأنعام مكية وهي مائة وخمس وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل الظلمات
والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون ۝١ هو الذي خلقكم من طين
ثم قضى أجلا وأجل مسمى عنده ثم أنتم تمترون ۝٢ وهو الله
في السموات وفي الأرض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون ۝٣
وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين ۝٤
فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا به يستهزئون
۝٥ ألم يروا كم أهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الأرض ما لم نمكن
لكم وأرسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الأنهار تجري من تحتهم
فأهلكناهم بذنوبهم وأنشأنا من بعدهم قرنا آخرين ۝٦
ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بأيديهم لقال الذين
كفروا إن هذا إلا سحر مبين ۝٧ وقالوا لولا أنزل عليه
ملك ولو أنزلنا ملكا لقضي الأمر ثم لا ينظرون ۝٨

6. EN'ÂM SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
165 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Övgü; gökleri ve yeri yaratmış, karanlığı ve aydınlığı var etmiş olan Allah'ındır. [Buna rağmen] inkar edenler, yine de [başka güçleri] Rablerine denk görmektedirler.

2-3. Sizi çamurdan yaratmış ve sonra da size bir ecel takdir etmiş olan da O'dur; ancak O'nun katında belirlenmiş olan bir [başka] ecel de vardır. Ancak Siz, O, göklerde ve yerde olan Allah olduğu, gizlediklerinizi, açığa vurduklarınızı ve kazandıklarınızı bildiği halde, yine de [O'nun gücü hakkında] kuşkuya düşmekten kendinizi alamamaktasınız.

4-5. Onlara, Rablerinin ayetlerinden hiçbir ayet gelmemiştir ki, ona sırtlarını çevirmemiş olsunlar. İşte bu yüzdendir ki, gerçek kendilerine geldiğinde onu yalanlamışlardır. Ancak, zamanla, alay konusu ettikleri şeyin ne anlama geldiğini anlayacaklardır.

6. Kendilerinden önce, nice nesilleri yok ettiğimizi bilmiyorlar mı? Biz, onlara yeryüzünde size vermediğimiz imkanları vermiş, üzerlerine gökten bol bol yağmur yağdırmış ve ırmakları altlarından akar duruma getirmiştik. Ancak, günahlarından dolayı onları yok etmiş ve arkalarından başka bir nesil var etmiştik.

7. Biz, sana, kağıt üzerine yazılmış bir kitap göndermiş olsaydık ve onlar da ona elleriyle dokunmuş olsalardı, inkar edenler: "Bu, sihirden başka bir şey değildir." derlerdi.

8-9. Onlar: "Keşke, ona bir melek indirilseydi!" demektedirler. Eğer bir melek indirmiş olsaydık, o zaman,

[tövbe edip inanmalarına] fırsat verilmeden, iş bitmiş olurdu. Eğer melekten elçi yapmış olsaydık, onu da insan şekline sokacak ve böylece içine düşmüş oldukları kuşkuya, bu sefer onları Biz düşürmüş olacaktık.

10. Senden önce de elçiler yalanlanmışlardı; ama onlarla alay edenleri, alay konusu ettikleri [azap] çepeçevre kuşatıp yok etmişti.

11. De ki: "Yeryüzünde dolaşın ve [Allah elçilerini] yalanlayanların başlarına neler geldiğini bir görün!"

12. De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Sevgiyi kendine ilke edinen Allah'ındır." Andolsun ki, O, sizi, geleceği hakkında hiçbir kuşku bulunmayan bir günde bir araya getirecektir. Ancak, kendilerini boş yere harcayıp ziyan edenlere gelince; onlar, inanmayacaklardır.

13. Gece ve gündüzün içinde barınan O'nundur. O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

14. De ki: "Gökleri ve yeri yoktan yaratan, kendisi hiçbir şeye gereksinme duymadığı halde, besleyen Allah dışında dost mu edineyim?" De ki: "Bana, kendini Allah'a teslim edenlerden ilki olmam ve dolayısıyla Allah'a ortak koşanlardan olmamam söylendi."

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبِسُونَ (٩) وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (١٠) قُلْ سِيرُوا
فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ (١١)
قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (١٢) وَلَهُ مَا سَكَنَ
فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (١٣) قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ
أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ
وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ (١٤) قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ (١٥) مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ (١٦) وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (١٧)
وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ (١٨)

15-18. De ki: "Rabbime, karşı gelecek olursam, çok büyük bir günün azabından korkarım. O gün kim bu azaptan kurtulacak olursa, [bilsin ki], o, O'nun kendisini sevgisine mazhar kılacağı kimse olacaktır. Bu, çok büyük başarı olacaktır. Allah, sana bir dert verecek olursa, [bil ki], o derdi, O'ndan başka giderecek hiç kimse yoktur; ama, sana bir iyilik yapacak olursa, [onu da hiç kimse engelleyemez]; çünkü O, her şeye gücü yetendir. O, kulları üzerinde, mutlak otorite sahibi olandır. O, çok bilge olan, çok iyi haber alandır.

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ وَاُو۫حِيَ اِلَيَّ
هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِه۪ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ
اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى قُلْ لَٓا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّن۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا
تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَٓاءَهُمْ
اَلَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِه۪ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ
نَحْشُرُهُمْ جَم۪يعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذ۪ينَ اَشْرَكُٓوا اَيْنَ شُرَكَٓاؤُ۬كُمُ الَّذ۪ينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِك۪ينَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً
اَنْ يَفْقَهُوهُ وَف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتّٰٓى
اِذَا جَٓاؤُ۫كَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ
الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ وَاِنْ يُهْلِكُونَ اِلَّٓا
اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٧﴾

19. [Önce onlara]: "Tanıklık bakımından kimin tanıklığı daha önemlidir?" diye sor ve [sonra onlara kendin şöyle] cevap ver: "Allah'ındır; O, benimle sizin aranızda olana tanıktır. Bu Kur'an, sizi ve ulaştığı kimseleri, uyarmam için bana vahyolunmuştur. Siz, Allah ile birlikte, başka tanrıların da bulunduğuna mı tanıklık ediyorsunuz?" De ki: "Ben [böyle bir şeye asla] tanıklık etmem; çünkü O, tek bir Tanrı'dır ve ben de sizin [Allah'a] ortak koştuklarınızdan uzağım."

20-24. Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu kendi çocuklarını tanıdıkları gibi tanımaktadırlar. Ancak, kendilerini boş yere harcayıp ziyan edenlere gelince; onlar, inanmayacaklardır. Allah hakkında yalan uyduran dan ya da ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir ki...? Ancak şurası bir gerçektir ki, zalimler asla kurtuluşa eremeyeceklerdir; çünkü onların hepsini bir araya getireceğimiz gün, [Allah'a] ortak koşanlara: "[Tanrısal gücü paylaştığını] iddia ettiğiniz ortaklarınız nerede?" diye soracağız. O zaman, onların söyleyebilecekleri tek şey: "Rabbimiz olan Allah'a andolsun ki biz, [Allah'a] ortak koşanlardan değildik." demekten başka bir şey olmayacaktır! Böylece nasıl kendi kendilerini yalanlamış olacaklarına ve uydurmuş oldukları tanrıların nasıl kendilerinden uzaklaşacaklarına bir bak!

25-26. Onların içinde seni dinler [görünenler] vardır; ancak Biz, onu anlamamaları için, kalplerine örtüler ve kulaklarına da ağırlıklar koyduk; öyle ki, onlar, hangi mucizeyi görürlerse görsünler, yine de inanmazlar. Bu yüzden, inkar edenler, tartışmak üzere huzuruna geldiklerinde: "Bu, öncekilerin efsanelerinden [masallarından] başka bir şey değildir." derler. Böylece onlar, hem başkalarını ondan alıkorlar hem de kendileri ondan uzak dururlar. [Aslında böyle davranmakla] sadece kendilerini yok etmektedirler; ama onlar, bunun bilincinde değildirler.

27-28. Sen, onların, ateşin karşısında bekletilecekleri ve: "Ah keşke [yine dünyaya] gönderilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve inananlardan olsaydık!" diyecekleri zaman onları bir görebilseydin! Hayır! Onlar, [bu sözleri] geçmişte

gizlemekte oldukları [kötülükleri] yüzlerine vurulacağı içindir ki, [söyleyeceklerdir]. [Dünyaya yeniden] gönderilecek olsalardı, kendilerine yasaklanmış olan işleri yine yaparlardı; çünkü onlar, yalancıdırlar.

29-30. Onlar: "Hayat, ancak bu dünyadaki hayatımızdan ibarettir; biz, [bu yüzden] [öldükten sonra] diriltilecek de değiliz." demektedirler. Sen, onların Rablerinin karşısında durdurulacakları, O'nun, [onlara:] "[Yalanlamış olduğunuz] bu [ahiret hayatı] gerçek değil mi?" diye soracağı, onların da: "Rabbimize andolsun ki, evet, gerçektir." diyerek karşılık verecekleri ve bunun üzerine O'nun da [onlara]: "O halde, inkar etmenizden dolayı azabı tadın!" diyeceği zaman da onları bir görebilseydin!

31. Kıyamet vakti başlarına ansızın gelinceye dek, Allah ile karşılaşacaklarını yalanlayanlar, zarara uğramış olanlardır; çünkü onlar, [o gün] yüklerini yüklenerek: "Dünyada işlediğimiz kusurlardan dolayı bize yazıklar olsun!" diyeceklerdir. O yüklenecekleri ne kadar kötüdür!

32. Dünya hayatı, oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Ahiret hayatı ise, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlar için, daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

33-36. Biz, onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette ki, biliyoruz; ancak [şu gerçeği çok iyi bil ki], onlar, seni yalanlamamaktadırlar, ama zalimler Allah'ın ayetlerini inkar etmektedirler. Andolsun ki, onlar, senden önce de elçileri yalanlamışlardı; ama onlar, Allah'ın yardımı kendile-

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ
أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ
أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ
لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ
كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ
أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ
أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

rine gelene kadar, yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine karşı göğüs germişlerdir. Sonunda onlara Allah'ın yardımı gelmiştir; çünkü, Allah'ın [vermiş olduğu sözleri] değiştirebilecek hiçbir güç yoktur. Andolsun ki, [daha önce gönderilmiş olan] elçilerle ilgili haberlerin bir kısmı sana ulaşmıştır. Onların [çağrına] sırtlarını çevirmeleri, sana ağır geliyorsa, sen de onlara [çağrına inanmalarını sağlayabilecek] bir mucizeyi getirebilmen için, yerin dibine inebileceğin bir delik ya da göğe çıkabileceğin bir merdiven bulabilecek isen, [o zaman, hiç durma, onlara bu mucizeyi getir]. [Ama hiçbir zaman unutma ki], Allah dilemiş olsaydı, onların hepsini doğru yol üzerinde

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ
دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ
مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ
يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ
إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ
إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ
قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا
فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

toplardı. O halde, sakın [bu gerçeği] bilmeyenlerden olma! Çağrına ancak, [onu içtenlikle] dinleyenler, karşılık verirler; [manen] ölmüş olanlara [inkar edenlere][24] gelince; onları ancak Allah diriltebilir. Sonra, onlar, [kıyamet gününde] O'na döndürüleceklerdir.

37-45. Onlar: "Ona, niçin, Rabbinden bir mucize indirilmiyor ki...?" demektedirler. De ki: "Allah'ın bir mucize indirmeye elbette ki, gücü yeter; ancak onların çoğu, bunu bilmemektedirler. Oysaki yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve gökyüzünde kanatlarıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, onlar da sizin gibi [Allah'ın] yaratıkları[25] olmasınlar. Biz, kitap [levh-i mahfuz]da hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Onlar, sonunda Rableri huzurunda toplanacaklardır. Ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklara [gömülmüş olan] sağırlar ve dilsizlerdir. Allah, dilediğini, saptırır, dilediğini de doğru yola ulaştırır. Eğer doğru sözlü iseniz, söyleyin bakalım; eğer size Allah'ın azabı gelecek ya da kıyamet saati gelip çatacak olsa, o anda Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız? Hayır! Elbette ki, yalnız O'na yalvarırsınız. O da, [o zaman] dilerse, [kaldırılması için] yalvardığınız belayı kaldırır ve siz de [bu arada] Allah'a ortak koştuklarınızı unutuverirsiniz. Biz, senden önceki ümmetlere de [elçiler] göndermiş ve onları, alçak gönüllü olmaları için, darlığa ve hastalığa uğratmıştık; [ama, onlar, yine de alçak gönüllülük göstermemişlerdi]. Keşke, onlar, [hiç değilse] kendilerine azabımız geldiği zaman, alçak gönüllü oluverselerdi! [Ama olmamışlardı]; aksine, kalpleri kaskatı kesilivermişti; çünkü şeytan, yapmakta olduklarını onlara, güzel göstermişti. Biz, uyarıldıkları hususları unuttuklarında, onların üzerindeki bütün [hayır] kapılarını açmıştık; ancak, kendilerine verilmiş olan nimetler sayesinde sevince gark oldukları bir

24 Müfessirler, ayette geçen "el-mevtâ" sözcüğünü mecazi anlamda anlamışlar ve "kafirler" olarak yorumlamışlardır. Bununla birlikte, Muhammed Esed dışında, genelde mütercimler, ayet-i kerimeyi, sözcüğün mecazi yönünü dikkate almadan çevirmişlerdir: *"Ölülere gelince, Allah onları diriltecek, sonra da O'na döndürülecekler."*

25 Genelde mütercimler, ayet-i kerimede geçen "ümem" sözcüğüne "ümmet" anlamı vermeyi yeğlemektedirler; ancak, burada, Esed gibi, sözcüğü "Allah'ın yaratıkları" olarak çevirmek bağlama daha uygun düşmektedir.

فقطع دابر القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين ﴿٤٥﴾
قل أرأيتم إن أخذ الله سمعكم وأبصاركم وختم على قلوبكم
من إله غير الله يأتيكم به انظر كيف نصرف الآيات ثم هم
يصدفون ﴿٤٦﴾ قل أرأيتكم إن أتاكم عذاب الله بغتة
أو جهرة هل يهلك إلا القوم الظالمون ﴿٤٧﴾ وما نرسل
المرسلين إلا مبشرين ومنذرين فمن آمن وأصلح فلا خوف
عليهم ولا هم يحزنون ﴿٤٨﴾ والذين كذبوا بآياتنا يمسهم
العذاب بما كانوا يفسقون ﴿٤٩﴾ قل لا أقول لكم عندي
خزائن الله ولا أعلم الغيب ولا أقول لكم إني ملك
إن أتبع إلا ما يوحى إلي قل هل يستوي الأعمى والبصير
أفلا تتفكرون ﴿٥٠﴾ وأنذر به الذين يخافون أن يحشروا
إلى ربهم ليس لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون
﴿٥١﴾ ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون
وجهه ما عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك
عليهم من شيء فتطردهم فتكون من الظالمين ﴿٥٢﴾

sırada, onları ansızın yakalayıvermiştik. İşte onlar, o anda, bütün ümitlerini yitirmişlerdi. Böylece zulmeden halkın ardı kesilmiş oldu; çünkü övgü, alemlerin Rabbi olan Allah'ındır.

46. De ki: "Söyleyin bana, eğer Allah, kulaklarınızı sağır, gözlerinizi kör edecek ve kalplerinizi de mühürleyecek olsa, [bu duyularınızı] size Allah'tan başka hangi tanrı geri verebilir?" Önce, Bizim, onlara ayetlerimizi nasıl açıkladığımıza, sonra da onların, [onlardan] nasıl yüz çevirdiklerine bir bak!

47. Yine de ki: "Söyleyin bana, Allah'ın azabı, size, ansızın ya da açıkça gelecek olsa, zulmeden bu halktan başkası mı yok olur?"

48-49. Biz, elçileri, ancak müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Şu halde kimler, inanacak ve kendilerini düzeltecek olurlarsa, [çok iyi bilsinler ki], onlara korku olmayacaktır ve onlar üzülmeyeceklerdir de. Ancak, ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar, işlemiş oldukları kötü işlerden dolayı, azaba uğrayacaklardır.

50. De ki: "Ben, size, yanımda Allah'ın hazineleri olduğunu söylemiyorum. Ben gaybı da bilmem; size melek olduğumu da söylemiyorum. Ben, ancak bana vahyolunana uyuyorum." De ki: "Hiç görmeyenle gören bir olur mu?" O halde hâlâ, aklınızı başınıza almayacak mısınız?

51. Sen, onunla, Rableri huzurunda toplanmaktan korkanları uyar ki, Allah bilincini içlerinde canlı tutsunlar; çünkü, [mahşer günü] onların, O'ndan başka ne bir dostu ne de şefaatçisi olacaktır.

52-53. Sadece hoşnutluğunu elde etmek için, sabah-akşam, Rablerini çağıranları, sakın yanından kovma; yoksa, zalimlerden olursun; çünkü, ne senin onlara karşı bir sorumluluğun ne de onların sana karşı bir sorumlulukları vardır ki, onları yanından kovasın! İşte

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْهِم مِّن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا
جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذَٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ إِنِّي
نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُل لَّا أَتَّبِعُ
أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ مَا عِندِي
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ
الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُل لَّوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ
الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِندَهُ
مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ
الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

Biz, onları -[içlerinden bir kısmının diğerlerine:] "Allah'ın, aramızdan kendilerine lütufta bulunduğu kimseler bunlar mı?" demeleri için- birbirleriyle böylece denemekteyiz. Allah şükredenleri en iyi bilen değil midir?

54-55. Ayetlerimize inananlar sana geldiklerinde, [onlara:] "Size selam olsun!" de. Rabbiniz, sevgiyi kendine ilke edinmiştir. Şu halde kim, bilmeden bir kötülük yaptıktan sonra tövbe edecek ve kendini düzeltecek olursa [çok iyi bilsin ki], O, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. İşte Biz, suçluların [izledikleri] yolun iyice belli olması için, ayetlerimizi böylece açıklamaktayız.

56. De ki: "Sizin, Allah dışında çağırdıklarınıza ibadet etmem bana yasaklanmıştır." De ki: "Ben, sizin, heva ve heveslerinize asla uymam. [Eğer onlara uyacak olsaydım], o zaman ben, sapıtmış olurdum ve dolayısıyla doğru yola ulaşmış olanlardan olmazdım."

57-58. De ki: "Ben, Rabbimden gelmiş olan açık bir kanıt üzerinde bulunmaktayım; ancak siz onu yalanlamış bulunmaktasınız. Çabucak gelmesini istediğiniz [azap] ise, benim elimde değildir; [bu konuda] karar vermek ancak hakka göre karar veren Allah'a aittir; çünkü O, karar verenlerin en iyisidir." De ki: "Eğer, gelmesini arzuladığınız [azap] benim elimde olmuş olsaydı, benim ile sizin aranızda olan bu iş, çoktan sonuçlanmış olurdu; zira Allah, zulmedenleri en iyi bilendir.

59. Gaybın anahtarları O'nun yanındadır; bu yüzden onları, O'ndan başkası bilemez. Gerçekten de O, karada ve denizde olanı bilir; öyle ki O, düşen ister bir yaprak, ister yerin karanlıklarına gömülmüş bir tane, ister kuru, isterse yaş olsun, onu mutlaka bilir. Çünkü onların hepsi apaçık bir kitapta bulunmaktadır.

وَهُوَ الَّذٖى يَتَوَفّٰيكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ
يَبْعَثُكُمْ فٖيهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
حَفَظَةً حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبٖينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجّٖيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ يُنَجّٖيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ
تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذٖيقَ بَعْضَكُمْ
بَأْسَ بَعْضٍ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾
وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكٖيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ
مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذٖينَ يَخُوضُونَ
فٖٓى اٰيَاتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فٖى حَدٖيثٍ غَيْرِهٖ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ
الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٦٨﴾

60. Gündüzleri yaptıklarınızı bilen, geceleri ise sizi öldüren ve sonra da -belirlenmiş olan ecelin tamamlanması için- gündüzleri sizi dirilten O'dur. Sonunda dönüşünüz O'na olacaktır. O, o zaman, size yaptıklarınızı haber verecektir.

61-62. O, kulları üzerinde egemen olandır. O, sizi gözetlemek üzere, size melekler gönderir [ve bu melekler] sizden birine ölüm anı gelene dek [onun bütün davranışlarını kaydederler]; ölüm anı gelince de, elçilerimiz -görevlerinde hiç bir kusur göstermeden- onun canını alırlar. Sonra onlar, gerçek efendileri olan Allah'a döndürüleceklerdir. İyi bilin ki, hüküm vermek sadece O'na aittir ve O, hesap görenlerin de en hızlısıdır.

63-64. Karada veya denizde iken hayati bir tehlike ile karşılaştığınız [ve bu tehlikeden kurtulmak için] Allah'a, alçak gönüllülükle ve içinizden: "Eğer, bizi, bu tehlikeden kurtaracak olursan,[26] andolsun ki, [sana] şükredenlerden olacağız." diyerek yalvarmakta olduğunuz bir anda, sizi bu felaketten kim kurtarabilir? De ki: "Sizi bundan ve her türlü felaketten ancak Allah kurtarabilir. Buna rağmen siz, yine de çok geçmeden O'na ortak koşmaktan kendinizi alamazsınız."

65-67. De ki: "Üstünüzden veya ayaklarınızın altından size azap göndermeye ya da kafalarınızı karıştırıp sizi çeşitli fırkalara ayırmaya ve böylece size birbirinizin şiddetini tattırmaya gücü yeten sadece O'dur." Anlamaları için, onlara ayetleri nasıl açıkladığımıza bir bak! Halkın, gerçek olduğu halde, yine de o [azabı] yalanladı. De ki: "Ben, sizin davranışlarınızdan dolayı asla sorumlu değilim. Her haberin gerçekleşeceği bir zamanı vardır; yakında anlayacaksınız."

68-69. Ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşmaya dalanları gördüğünde, başka bir konuya girinceye kadar onlardan uzak dur. Bununla birlikte, eğer şeytan sana unutturacak olursa, hatırlar hatırlamaz [derhal] bu zalim topluluğu [terket ve sakın onlarla birlikte]

26 Ayet-i kerimede geçen ve "bizi kurtaracak olursa" "encânâ" anlamına gelen fiil, genellikle, çevirilerde "bizi kurtaracak olursan" şeklinde çevrilmiştir. Biz de, bağlamı dikkate alarak, bu şekilde çevirmeyi yeğledik.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرَىٰ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا
وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ
عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا
لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝
قُلْ أَنَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ
أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ
الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ
إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ
وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ
قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

oturmanı sürdürme; çünkü, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlar, onlardan dolayı hiç bir şekilde sorumlu değillerdir. Ancak onlara [düşen], Allah bilincine varabilmeleri için, inkar edenleri uyarmaktır.

70. Bu dünya hayatının [zevk ve sefasına dalıp] aldandıkları için, dinlerini oyun ve eğlence konusu edinenleri kendi hallerine bırak; bununla birlikte, sen yine de o [Kur'an] ile, uyarıda bulunmaya devam et ki, Allah'tan başka yardım edecek hiç bir dostun ve aracılıkta bulunacak hiç bir şefaatçinin bulunmayacağı [kıyamet gününde] hiç kimse, işlediğinden dolayı, azaba atılmasın! Çünkü, insan, [o gün azaptan kurtulmak için], ne kadar çok fidye verecek olursa olsun, yine de fidyesi kabul edilmeyecektir. İşte bunlar, işlediklerinden dolayı cehennem azabına atılacak olanlardır. İnkar etmelerinden dolayı, onları [orada] kaynar bir içecek ve çok acı verecek olan bir azap beklemektedir.

71-72. De ki: "Allah'ı bırakıp da bize faydası ya da zararı dokunmayan şeyleri mi çağıralım ve [böylece], Allah bizi doğru yola ulaştırdıktan sonra -şeytanların yeryüzünde ayartıp şaşkın bir vaziyette bıraktıkları, [onun bu durumunu gören] arkadaşlarının ise, ona: 'Bize gel!' diyerek, onu doğru yola çağırdıkları kimse gibi- topuklarımız üzerinde gerisin geri mi dönelim?" De ki: "Allah'ın gösterdiği doğru yol, [yegane gerçek] doğru yoldur. Bize, kendimizi alemlerin Rabbine teslim etmemiz, namazı kılmamız ve O'nun bilincini içimizde canlı tutmamız emrolunmuştur; çünkü sonunda huzurunda toplanacağınız O'dur."

73. Gökleri ve yeri gerçeği [ve hikmeti göz önünde bulundurarak] yaratmış olan O'dur. O, [bir şeye] "Ol" dediği an, o derhal oluverir; çünkü O'nun sözü gerçektir. Sura üfürüleceği gün de hükümranlık O'nun olacaktır. O, gizli olanı da açık olanı da bilendir. O, çok bilge, çok iyi haberdar olandır.

وإذ قال إبراهيم لأبيه آزر أتتخذ أصناما آلهة إني
أراك وقومك في ضلال مبين ﴿٧٤﴾ وكذلك نري إبراهيم
ملكوت السماوات والأرض وليكون من الموقنين ﴿٧٥﴾
فلما جن عليه الليل رأى كوكبا قال هذا ربي فلما أفل
قال لا أحب الآفلين ﴿٧٦﴾ فلما رأى القمر بازغا قال هذا ربي
فلما أفل قال لئن لم يهدني ربي لأكونن من القوم
الضالين ﴿٧٧﴾ فلما رأى الشمس بازغة قال هذا ربي
هذا أكبر فلما أفلت قال يا قوم إني بريء مما تشركون
﴿٧٨﴾ إني وجهت وجهي للذي فطر السماوات والأرض
حنيفا وما أنا من المشركين ﴿٧٩﴾ وحاجه قومه قال
أتحاجوني في الله وقد هدان ولا أخاف ما تشركون به
إلا أن يشاء ربي شيئا وسع ربي كل شيء علما أفلا
تتذكرون ﴿٨٠﴾ وكيف أخاف ما أشركتم ولا تخافون
أنكم أشركتم بالله ما لم ينزل به عليكم سلطانا
فأي الفريقين أحق بالأمن إن كنتم تعلمون ﴿٨١﴾

74. Hani bir zamanlar, İbrahim, babası Azer'e: "Sen, putları tanrı mı ediniyorsun? O halde ben, seni ve halkını apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." demişti.

75-79. İşte Biz, inancı konusunda emin olması için, İbrahim'e göklerin ve yerin hükümranlığını şöyle gösteriyorduk: İbrahim, gece olduğunda, bir yıldız görmüş ve ona: "Bu, benim rabbimdir." demişti. Ancak yıldız batınca da, o: "Ben, batanları sevmem." demişti. Ayı doğarken görünce, bu sefer de o: "Bu, benim rabbimdir." demişti; ancak, ay da batınca, [bu durum karşısında] o: "Andolsun ki, eğer, Rabbim bana doğru yolu göstermeyecek olursa, sapıklığa düşenlerden olacağım." demişti. Güneşi doğarken görünce de, o: "Bu, benim rabbimdir; çünkü bu, onlardan, daha büyüktür." demişti. Ancak, güneş de batınca, o zaman, o: "Ey halkım! Ben, sizin, Allah'a ortak koşmakta olduklarınızdan uzağım, çünkü ben, yüzümü, Allah'a koştuğunuz bütün ortakları reddederek, gökleri ve yeri yaratan Allah'a çevirmiş bulunuyorum ve ben, asla O'na ortak koşanlardan değilim." diye haykırmıştı.

80-82. O zaman, halkı onunla tartışmaya girişmişti. Bunun üzerine o, onlara: "Şimdi siz, beni doğru yola ulaştıran Allah olduğu halde, hâlâ benimle O'nun hakkında tartışacak mısınız? O'na koştuğunuz ortaklardan korkmuyorum; çünkü, onlar, Rabbim dilemedikçe, bana hiçbir kötülük yapamazlar. Rabbim, her şeyi ilmi ile kuşatmıştır. Hâlâ aklınızı başınıza toplamayacak mısınız? Siz, Allah'ın size karşı [kendilerine] hiç bir güç[27] indirmediği şeyleri O'na ortak koşmaktan korkmazken, ben, niçin, Allah'a ortak koştuğunuz bu şeylerden korkayım ki...? O halde, bu iki gruptan hangisi, güvende olmaya daha layıktır?

27 Genelde, çeviriler, ayet-i kerimede geçen "*sultân*" sözcüğüne delil anlamı vermektedirler: "*Hem siz, Allah'ın hakkında herhangi bir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden nasıl korkarım?*" Ancak, bağlam ve Kur'an-ı Kerim'in bütünlüğü göz önünde bulundurulacak olursa, önerdiğimiz çevirinin daha isabetli olduğu kolaylıkla görülür; çünkü, böylece, Allah'ın, insanların ürettikleri putların tanrı olmadıklarına dair bir delil indirmesine gerek kalmamakta-

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ
وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ
قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ
وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾
وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ
يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ
﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ
لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

Cevabını biliyorsanız söyleyin bakalım! İnananlara ve zulmederek imanlarını karartmayanlara gelince, güvende olanlar onlardır; çünkü onlar, doğru yola ulaşmış olanlardır." demişti.

83. Bu, Bizim, halkına karşı kullanması için, İbrahim'e vermiş olduğumuz muhakeme tarzıydı. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Kuşkusuz, senin Rabbin, çok bilge olan, çok iyi bilendir.

84-90. Biz ona, İshak'ı ve Yakub'u vermiş ve her birini doğru yola ulaştırmıştık. Daha önceleri, Nuh'u doğru yola ulaştırdığımız gibi, onun soyundan gelen Davud'u, Süleyman'ı, Eyyüb'ü, Yusuf'u, Musa'yı, Harun'u da doğru yola ulaştırmıştık. İşte Biz, iyilik yapanları böylece ödüllendiririz. Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da doğru yola ulaştırmıştık; çünkü onlardan her biri, iyilerdendi. İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da doğru yola ulaştırmış ve onlardan her birini diğer bütün insanlardan üstün kılmıştık. Yine, onların babalarından, soylarından ve kardeşlerinden bir kısmını da [üstün kılmıştık]: Biz, onların hepsini seçmiş ve doğru yola ulaştırmıştık. İşte bu yol, Allah'ın [belirlediği] doğru yoldur; ona, kullarından dilediğini ulaştırır; çünkü, onlar da Allah'a ortak koşmuş olsalardı, onların da yapmış oldukları ameller boşa giderdi. Bunlar, kendilerine kitap, bilgelik ve peygamberlik vermiş olduğumuz kimselerdir; -Bununla birlikte, eğer onlar, bu gerçekleri inkar edecek olurlarsa, [bilsinler ki], Biz, onları, onları inkar etmeyecek olan bir halka emanet ederiz.- onlar, Allah'ın doğru yola ulaştırmış olduğu kimselerdir; o halde, sen de onların yoluna uy. [Halkına] de ki: "Size [sunduğum bu tebliğden] dolayı, sizden hiçbir karşılık istemiyorum; çünkü o, bütün insanlar için bir uyarıdan başka bir şey değildir."

dır. Kanaatimize göre bu ve benzeri ayetlerde vurgulanmak istenen gerçek şudur: İnsanlar, tanrı olarak algıladıkları ve taptıkları putları aslında, kendi güçlerini onlara yansıtarak meydana getirmektedirler. Yoksa, sandıkları gibi, onların gücü Tanrıdan kaynaklanmamaktadır. "*Allah onlara hiçbir güç indirmemiştir*" ayet-i kerimesi bu gerçeği vurgulamaktadır.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ اِذْ قَالُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِنْ
شَيْءٍ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذ۪ي جَاءَ بِه۪ مُوسٰى نُوراً وَهُدًى
لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاط۪يسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَث۪يراً وَعُلِّمْتُمْ
مَا لَمْ تَعْلَمُوا اَنْتُمْ وَلَا اٰبَاؤُ۬كُمْ قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ ف۪ي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ
﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذ۪ي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ
اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُونَ
بِه۪ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى
اللّٰهِ كَذِباً اَوْ قَالَ اُو۫حِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ
مِثْلَ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرٰى اِذِ الظَّالِمُونَ ف۪ي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلٰئِكَةُ بَاسِطُوا اَيْد۪يهِمْ اَخْرِجُوا اَنْفُسَكُمْ اَلْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيَاتِه۪ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى كَمَا
خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذ۪ينَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ ف۪يكُمْ شُرَكٰؤُا
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

91. Onlar: "Allah, insana hiçbir şey indirmemiştir." demekle, Allah'ı gereği gibi anlayamadıklarını [gözler önüne sermişlerdir]. O halde, sen, [onlara]: "Musa'nın insanlara bir nur ve yol gösterici olmak üzere getirdiği -sizin ise, insanlara göstermek üzere sayfalar haline getirdiğiniz ama çoğunu da gizlediğiniz ve içinde sizin de atalarınızın da bilmedikleri şeylerin size öğretildiği- kitabı kim indirmiştir?" de ve sonrada onları kendi başlarına bırak ki, boş konuşmalarında oyalanıp dursunlar!

92. Bu da, [insanlara] bereket saçmak, kendinden önceki vahiyleri doğrulamak ve Mekkelileri ve etrafındakileri uyarmak[28] üzere indirdiğimiz bir kitaptır; bu yüzden, ahirete inananlar, ona da inanırlar ve namazlarına devam ederler.

93. Allah hakkında yalan uydurandan veya kendisine hiç bir şey vahyolunmadığı halde, "Bana vahyolundu." diyenden ve "Ben de Allah'ın indirdiği gibi indireceğim." diyenden daha zalim kim olabilir ki...? Bu zalimlerin, can çekişecekleri ve meleklerin de ellerini uzatarak [onlara]: "Canlarınızı verin bakalım! Allah hakkında gerçek olanı söylemediğiniz ve O'nun ayetlerine karşı büyüklük tasladığınız için, bugün, alçaltıcı bir azap ile cezalandırılıcaksınız!" diyecekleri zaman hallerini bir görebilsen!

94. [O gün Allah onlara şöyle seslenecektir]: "Andolsun ki, işte şimdi -tıpkı sizi ilk kez yarattığımızda olduğu gibi- Bize yapayalnız geldiniz ve [dünyada iken] size verdiklerimizi arkanızda bıraktınız. Ama, kendiniz ile Allah arasında ortaklar olduğunu iddia ettiğiniz aracılarınızı sizinle birlikte göremiyoruz. Andolsun ki, artık dünya ile ilgili bütün bağlarınız kopmuş ve aracı olacaklarını iddia ettikleriniz de sizi terk etmişlerdir."

28 Genelde çeviriler, "li tunzire" kıraatini esas almaktadırlar; ancak, biz, ayet-i kerimedeki üslûp bütünlüğünü koruyabilmek için, "li yunzire" kıraatini esas aldık.

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ
وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا
فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾
وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

95. Kuşkusuz, Allah, taneyi ve çekirdeği yaran, ölüden diriyi, diriden de ölüyü çıkarandır. İşte Allah budur. O halde nasıl olurda O'ndan yüz çevirirsiniz?

96. Sabahı [gecenin karanlığından] yarıp çıkaran O'dur. O, geceyi dinlenme zamanı, güneş ile ayı da hesap ölçüsü kılmıştır; bu, çok güçlü olan ve çok iyi bilen [Allah'ın] takdiridir.

97. Karada ve denizde karanlıklar bastırdığında yolunuzu bulmanız için yıldızları yaratan da O'dur. Kuşkusuz Biz, bilen bir toplum için ayetlerimizi ayrıntılı bir biçimde açıklamış bulunuyoruz.

98. Sizi tek bir nefisten vareden O'dur. [O, herbiriniz için, bu dünyada yaşarken] bir kalma yeri, [ölürken de] bir dinlenme yeri [belirlemiştir]. Kuşkusuz Biz, anlayan bir toplum için ayetlerimizi ayrıntılı bir biçimde açıklamış bulunuyoruz.

99. Gökten su indiren O'dur. Biz, onunla her türlü bitkiyi bitirdik. O bitkiden de üzerinde üst üste binmiş taneler çıkaracağımız bir yeşillik ve hurma tomurcuğundan da sık salkımlı hurmalar bitirdik. [Biz yine o su ile] üzüm bağları, nar ve zeytin bahçeleri yetiştirdik. [Bütün bu bitkiler sudan meydana gelmeleri bakımından] birbirlerine benzerlerse de [tatları bakımından] birbirlerine hiç benzemezler. O halde, hem meyve verecekleri hem de meyveleri olgunlaşacağı zaman onlara bir bakın! Kuşkusuz bütün bunlarda, inanacak bir toplum için ibretler vardır.

100-101. Onlar, cinleri de -Allah onları yarattığı halde- Allah'a ortak koşmuşlardı ve bilmeden O'na oğullar ve kızlar yakıştırmışlardı; ancak Allah, onların bu nitelemelerinden uzaktır! Çünkü O, göklerin ve yerin yoktan var edenidir. Nasıl olur da, eşi olmadığı ve herşeyi O yarattığı ve her şeyi çok iyi bilen O olduğu halde, O'nun bir oğlu olabilir ki...?

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَٓاءَكُمْ بَصَٓائِرُ
مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَٓا اَنَا عَلَيْكُمْ
بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ
وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ مَٓا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ
مَٓا اَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ
عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى
رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوا
بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَٓاءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا
الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ اَنَّهَٓا اِذَا جَٓاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٔدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

102-103. İşte bu, kendisinden başka tanrı olmayan, Her Şeyin Yaratıcısı ve Rabbiniz olan, Allah'tır. O halde, O'na ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü O, herşeyi gözeten ve himaye edendir. Gözler O'nu algılayamazlar, ama O, gözleri algılar; çünkü O, kendisi algılanamayan ama her şeyden çok iyi haberdar olandır.

104. Size Rabbinizden apaçık deliller gelmiştir. Şu halde kim, onları görecek olursa, [bilsin ki] bu, kendi lehine olacaktır; kim de onları görmezlikten gelecek olursa, [o da bilsin ki], bu da kendi aleyhine olacaktır. [Ey Muhammed! Delillerimizi görmezlikten gelenlere de ki]: "Ben sizin koruyucunuz değilim."

105. İşte Biz, [inanmayanların]: "Sen, [kitap ehlinin eserlerini] inceledin [ve Kur'an'ı onlardan aldın]." demeleri ve Bizim de, bilen bir topluma onu açıklamamız için, ayetleri böylece çeşitli şekillerde sunuyoruz.

106. O halde, Rabbinden sana vahyolunana uy; çünkü O'ndan başka tanrı yoktur. Allah'a ortak koşanlardan da uzak dur!

107. Onlar, Rabbin dileseydi, Allah'a ortak koşmazlardı. Biz, seni de onların başına koruyucu kılmadık; çünkü sen, onlardan dolayı sorumlu değilsin.

108. Onların Allah'ın dışında çağırdıklarına sövmeyin ki, onlar da, [size olan] düşmanlıklarından dolayı bilmeden Allah'a sövmesinler; çünkü Biz, her topluma yaptıkları işleri güzel göstermişizdir. Ancak, daha sonra onların dönüşleri Rablerine olacaktır. O zaman Rableri, onlara yaptıklarını bildirecektir.

109-110. Onlar, kendilerine bir mucize geldiği taktirde ona mutlaka inanacaklarına dair olanca güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. De ki: "Kuşkusuz, mucizeler sadece Allah katındadır." Ama siz, onlara mucize gelse bile, yine de onların inanmayacaklarını nereden biliyorsunuz ki...? Bu yüzden Biz, onların, tıpkı ona, ilk keresinde inanmadıkları [zaman yaptığımız] gibi, yine kalplerini ve gözlerini ters çevireceğiz ve onları taşkınlıkları içinde bocalar bir durumda bırakacağız.

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَٓا اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلاً مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيَاطٖينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحٖي بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ
الْقَوْلِ غُرُوراً وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ
وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٔدَةُ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ۝ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ
اَبْتَغٖي حَكَماً وَهُوَ الَّذٖٓي اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلاً وَالَّذٖينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرٖينَ ۝ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقاً وَعَدْلاً
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَهُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ۝ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ
مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ ۝ فَكُلُوا
مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيَاتِهٖ مُؤْمِنٖينَ ۝

111. Biz, onlara melekleri indirseydik, ölüler onlar ile konuşsaydı ve her şeyi toplayıp önlerine getirseydik bile, onlar -Allah'ın dilemesi dışında- yine de inanmazlardı; bununla birlikte onların çoğu [bunu] bilmemektedirler.

112-113. Böylece Biz, her peygambere, insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık; onlar, aldatmak için, birbirlerine yaldızlı sözler fısıldarlar. Ancak Rabbin dileseydi, bunu yapamazlardı. O halde sen, onları, uydurdukları yalanlarla baş başa bırak ki, ahirete inanmayanların da kalpleri, onların o yaldızlı sözlerine kansın ve böylece onlar, onlardan hoşlansınlar ve işlemekte oldukları suçları işlemeye devam etsinler!

114-115. Size kitabı açıklanmış olarak indiren Allah iken, O'ndan başkasını mı hakem olarak isteyeyim? Kendilerine kitap verdiklerimiz, onun, Rablerinden, gerçeği bildirmek üzere indirildiğini bilmektedirler. O halde, sakın kuşkuya düşenlerden olma; çünkü Rabbinin sözü, doğruluğun ve adaletin bir gereği olarak yerine getirilmiştir.[29] O'nun sözlerinin [gerçekleşmesini] engelleyecek [hiç bir güç] yoktur. O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

116-117. Eğer ülkede [yaşayanların] çoğunluğuna uyacak olursan, onlar, seni Allah'ın yolundan saptırırlar; çünkü onlar, zanna uymaktan ve tahminde bulunmaktan başka bir şey yapmamaktadırlar. Kuşkusuz, Rabbin, yolundan sapan[lar]ı da doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

118-121. Eğer Allah'ın ayetlerine inanıyorsanız, o halde, [kesilirken] üzerlerine O'nun adı anılan [hayvanlar]dan yeyin! Allah, -zaruret duru-

29 Genelde, müfessirler, ayet-i kerimede geçen "kelime" sözcüğünü Allah'ın sözleri, yani Kur'an-ı Kerim, olarak algılamışlardır. Bu yüzden çevirileri, bu anlayışı yansıtmaktadırlar: "*Rabbinin sözü, doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirecek hiç kimse yoktur.*" Ancak, Muhammed Esed bağlamı dikkate alarak, söz konusu sözcüğü "Allah'ın vaadi, sözü" olarak çevirmeyi yeğlemiştir. Bize göre de bağlama uygun olan anlam budur.

munda kalmanız dışında- yasaklamış olduğu şeyleri size açıklamış olduğu halde, niçin, üzerlerine O'nun adı anılan [hayvanlar]dan yemiyorsunuz? Kuşkusuz, bir çok kimse, [bu konularda] hiç bir bilgisi olmamasına rağmen, temelsiz kişisel görüşleriyle [insanları] yanlış yola sürüklemektedir. Ancak, senin Rabbin, haddi aşanları en iyi bilendir. Açık ya da gizli, günahın [her türlüsünden] uzak durun; çünkü günah işleyenler, işlemiş oldukları günahlardan dolayı cezalandırılacaklardır. Bununla birlikte, üzerlerine Allah'ın adı anılmayan [hayvanlar]dan da yemeyin; çünkü bu, Allah'ın yolundan çıkmaktır. Ancak şeytanlar, sizinle tartışmaları için, dostlarına fısıldarlar. Eğer onlara uyacak olursanız, [bilin ki], o zaman siz de Allah'a ortak koşanlar [gibi] olursunuz.

122-123. [Ruhen] ölü iken kendini dirilttiğimiz ve insanlar arasında yürümesi için kendine ışık verdiğimiz kimsenin durumu, hiç, karanlıklar içinde bulunan ve oradan [bir daha] çıkamayacak olan kimsenin durumu gibi olur mu? [Olmaz; ama] inkar

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ
مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ وَاِنَّ كَث۪يرًا لَيُضِلُّونَ
بِاَهْوَٓائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَد۪ينَ ﴿١١٩﴾
وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ
اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيَاط۪ينَ لَيُوحُونَ اِلٰٓى
اَوْلِيَٓائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْش۪ي بِه۪
فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا
كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِر۪ينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا ف۪ي كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِم۪يهَا لِيَمْكُرُوا ف۪يهَا وَمَا
يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا جَٓاءَتْهُمْ
اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَٓا اُو۫تِيَ رُسُلُ اللّٰهِ اَللّٰهُ
اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُص۪يبُ الَّذ۪ينَ اَجْرَمُوا صَغَارٌ
عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

edenlere yaptıkları [yine de] güzel görünür. Böylece Biz, her kasabada, önde gelenlerini, hile ve entrika çevirmeleri için, suç işleyenleri kılarız. Onlar, [aslında] sadece kendilerine karşı hile ve entrika çevirmektedirler; ama yine bunun bilincinde değildirler.

124. Onlar, kendilerine bir ayet geldiğinde: "Allah'ın elçilerine verilenin benzeri bize de verilmedikçe, asla inanmayacağız." derler. Allah mesajını kime vereceğini en iyi bilendir. Bu yüzden, suç işleyenler, çevirdikleri hile ve entrikadan dolayı, Allah katında, aşağılanmaya ve çok şiddetli bir azaba uğrayacaklardır.

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِۚ وَمَنْ
يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقاً حَرَجاً كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ
فِي السَّمَٓاءِۜ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾
وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقٖيماًۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ
يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمٖيعاًۚ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ
مِنَ الْاِنْسِۚ وَقَالَ اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا
بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَٓا اَجَلَنَا الَّذٖٓي اَجَّلْتَ لَنَاۜ قَالَ النَّارُ مَثْوٰيكُمْ
خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّ رَبَّكَ حَكٖيمٌ عَلٖيمٌ ﴿١٢٨﴾
وَكَذٰلِكَ نُوَلّٖي بَعْضَ الظَّالِمٖينَ بَعْضاً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ
عَلَيْكُمْ اٰيَاتٖي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۜ قَالُوا
شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرٖينَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ
رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

125. Bununla birlikte, Allah kimi doğru yola ulaştırmak isterse, kalbini İslam'a açar; kimi de saptırmak isterse, kalbini, sanki göğe çıkıyormuş gibi, daraltır ve sıkıştırır. İşte, Allah, inanmayacak olanların üzerine böylece pisliği çökertir.

126. Bu, Rabbinin dosdoğru olan yoludur. Kuşkusuz Biz, öğüt alan bir halk için, ayetleri ayrıntılı bir biçimde açıklamış bulunuyoruz.

127. Barış ve esenlik yurdu, Allah katında, onların olacaktır. O, yapmış olduklarından dolayı, onların dostudur.

128. Onların hepsini bir araya toplayacağı gün, [Allah, onlara]: "Ey cinler topluluğu! İnsanları [doğru yoldan saptırmak için] çok uğraştınız." diyecektir. Bunun üzerine, onların insanlardan olan dostları: "Ey Rabbimiz! Biz, birbirimizden yararlandık ve böylece bizim için belirlemiş olduğun sürenin sonuna geldik." diyeceklerdir. O zaman O, [onlara]: "Yurdunuz ateş olacaktır [ve] orada -Allah başka türlüsünü dilemedikçe- sürekli olarak kalacaksınız." diye karşılık verecektir. Kuşkusuz, Allah çok bilge olan, çok iyi bilendir.

129. İşte böylece Biz, işlemiş oldukları [günahlardan] dolayı, zalimlerden bir kısmını bir kısmına dost ederiz.

130-132. [Allah onlara]: "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size ayetlerimizi anlatan ve bugünle karşılaşacağınız konusunda sizi uyaran elçiler gelmediler mi?" diye sorduğunda, onlar: "Evet, kendi aleyhimize tanıklık ediyoruz?" diyeceklerdir. Dünya hayatı onları aldatmıştı. Böylece, onların bizzat kendileri, inkarcı olduklarına tanıklık edeceklerdir. [Elçiler gelmişlerdir]; çünkü Rabbin, halkı uyarılmamış olan ülkeyi, zulümleri

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ
اِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ
كَمَا اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ اِنَّ مَا تُوعَدُونَ
لَاٰتٍ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا
عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ
نَصِيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَائِنَا
فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ
وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ
مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ
لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ
اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

nedeniyle, yok etmez.[30] Onlardan herbirinin yapmış olduklarına göre dereceleri olacaktır; çünkü Rabbin, onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.

133. Rabbin, kendi kendine yeten ve sevgi sahibi olandır. O, dilerse, sizi yok eder ve sonra da -nasıl ki, sizi başka bir halkın soyundan getirdi ise, aynı şekilde- sizin yerinize de dilediğini getirir.

134. Size vadolunan mutlaka gerçekleşecektir; çünkü siz [onun gerçekleşmesini] asla engelleyemezsiniz.

135. De ki: "Ey halkım! Elinizden ne geliyorsa yapın! Ben de yapacağım! Yakında [dünya] yurdunun sonunun kime ait olduğunu öğreneceksiniz! Hiç kuşkunuz olmasın ki, zalimler, asla kurtuluşa eremeyeceklerdir."

136. Onlar, Allah'ın üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan, kendisine de bir pay ayırmışlar ve sonra da kendilerince: "Bu, Allah'ın, bu da ortaklarımızındır." demişlerdi. Ancak, kendi ortakları için olan, Allah'a ulaşmazken, Allah'a ait olan kendi ortaklarına ulaşıyordu. Verdikleri hüküm ne kötüdür!

137. Yine aynı şekilde onların ortakları, ortak koşanların çoğuna, hem kendilerini yok etmeleri hem de inançlarında şaşkınlığa düşmeleri için, çocuklarını öldürmeyi bile hoş göstermiştir. Allah dileseydi, bunu yapamazlardı; o halde, sen, onlardan ve uydurmakta oldukları yalanlardan uzak dur!

30 Bazı müfessirler, ayet-i kerimede geçen "*bizulmin*" kelimesini Allah'a göndermişlerdir. Buna göre, söz konusu ayet-i kerime şöyle de çevrilebilir: (*Elçiler gelmişlerdir; çünkü Rabbin, halkı uyarılmamış olan ülkeyi zulmederek yok etmez.*

وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَٓا
اِلَّا مَنْ نَشَٓاءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ
لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَٓاءً عَلَيْهِؕ سَيَجْزِيهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَاۚ وَاِنْ يَكُنْ
مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَٓاءُؕ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْؕ
اِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُٓوا اَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَٓاءً
عَلَى اللّٰهِؕ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِٓي اَنْشَاَ
جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا اُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَابِهٍؕ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهٖ وَلَا تُسْرِفُواؕ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْاَنْعَامِ
حَمُولَةً وَفَرْشًاؕ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِؕ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

138. Ve [yine onlar kendilerince] demişlerdi ki: "Bunlar, dokunulması yasak olan hayvanlar ve ekinlerdir; bu yüzden onları bizim dilediklerimizden başkası yiyemez." [Bunlar] üzerlerine binilmesini yasakladıkları ve [şunlar da keserlerken] üzerlerine Allah'ın ismini anmadıkları hayvanlardır. [Bütün bu davranışları], Allah hakkında uydurdukları iftiradan başka bir şey değildir. Bu yüzden O, uydurmuş oldukları bu iftiralardan dolayı, onları cezalandıracaktır.

139. Bir de demişlerdi ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haram kılınmıştır. Bununla birlikte, eğer [yavru], ölü doğacak olursa, o zaman, onlar da ona ortak olurlar." O, bu nitelemelerinden dolayı, onları cezalandıracaktır. Kuşkusuz O, çok bilge olan, çok iyi bilendir.

140. Çocuklarını hiç bir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini, Allah'a iftira ederek haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Gerçekten de onlar, sapmışlar ve doğru yolu bulamamışlardır.

141. Hem yetiştirilen hem de kendi başına yetişen bahçeleri, tatları farklı olan hurmaları, ekinleri, zeytinleri ve narları yaratan O'dur. [Bütün bu bitkiler, sudan meydana gelmeleri bakımından] birbirlerine benzerlerse de [tatları bakımından] birbirlerine hiç benzemezler. O halde, ürün verdiğinde ürününden yeyin ve hasat günü [bütün bunların] hakkını verin ve sakın israf etmeyin; çünkü O, israf edenleri sevmez.

142. Hayvanlardan yük taşıyacak ve [yünlerinden, tüylerinden] döşek yapılacak olanları da [yaratan O'dur]. O halde, Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yeyin ve şeytanın adımlarına uymayın; çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

143-144. [İşte bunlar, şeytanın adımlarına uymaları sonucudur ki], dört çeşit hayvanın hem erkeğini hem de dişisini insanlara haram kılmışlardır: Koyunun ve keçinin erkek ve dişisini. De ki: "O, iki erkeği mi yoksa iki dişiyi mi yahut da iki dişinin rahimlerinde bulunan [yavruları] mı haram kılmıştır? Eğer söyledikleriniz doğru ise, bana bu konuda bilgi verin!"[31] Devenin ve sığırın da erkek ve dişisini... De ki: "O, iki erkeği mi yoksa iki dişiyi mi yahut da iki dişinin rahimlerinde bulunan [yavruları] mı haram kılmıştır? Yoksa siz, Allah, bunları size emrettiği zaman tanık mıydınız?" İnsanları, hiç bir bilgiye dayanmadan saptırmak için Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir ki...? Kuşkusuz, Allah, zalim halkı asla doğru yola ulaştırmaz.

145. De ki: "Bana vahyedilenler arasında -ölü, akan kan, iğrenç bir şey olan domuz eti veya Allah'tan başkası adına kesildiği için murdar olan hayvandan başka- yasak olan hiçbir şey görmüyorum." Bununla birlikte, kim -istemeden ve ölçüyü kaçırmadan- [bunlardan yemek] zorunda kalırsa, [bundan dolayı ona hiçbir gü-

ثمانية أزواج من الضأن اثنين ومن المعز اثنين
قل آلذكرين حرم أم الأنثيين أما اشتملت عليه
أرحام الأنثيين نبئوني بعلم إن كنتم صادقين ﴿١٤٣﴾ و
من الإبل اثنين ومن البقر اثنين قل آلذكرين حرم
أم الأنثيين أما اشتملت عليه أرحام الأنثيين
أم كنتم شهداء إذ وصاكم الله بهذا فمن أظلم ممن
افترى على الله كذبا ليضل الناس بغير علم إن الله لا يهدي
القوم الظالمين ﴿١٤٤﴾ قل لا أجد في ما أوحي إلي محرما
على طاعم يطعمه إلا أن يكون ميتة أو دما مسفوحا
أو لحم خنزير فإنه رجس أو فسقا أهل لغير الله به
فمن اضطر غير باغ ولا عاد فإن ربك غفور رحيم
﴿١٤٥﴾ وعلى الذين هادوا حرمنا كل ذي ظفر
ومن البقر والغنم حرمنا عليهم شحومهما إلا
ما حملت ظهورهما أو الحوايا أو ما اختلط بعظم
ذلك جزيناهم ببغيهم وإنا لصادقون ﴿١٤٦﴾

nah terettüp etmez]; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

146. Biz, Yahudi olanlara, bütün tırnaklı hayvanları haram kılmıştık. Aynı şekilde Biz, sığır ve koyunun -sırtlarının veya bağırsaklarının taşıdığı ya da kemiğe karışan yağlar dışında- iç yağlarını da onlara haram kılmıştık. Bu; Bizim, isyanları dolayısıyla, onlara vermiş olduğumuz cezadır; çünkü Biz, sözümüze sadığızdır.

31 Bu ayet-i kerime, harfiyen doğru olarak çevrilmesi imkansız olan ayetlerden biridir. Bu bakımdan, söz konusu ayeti, anlamını dikkate alarak çevirmeyi uygun gördük. Muhammed Esed dışındaki çeviriler, ayeti, metne bağlı kalarak şöyle çevirmektedirler: *"(Dişi ve erkek olarak) sekiz eş yarattı: Koyunlardan iki, keçiden iki... De ki: O, bunların erkeklerini mi, dişilerini mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram etti? Eğer doğru iseniz bana ilimle söyleyin!"*

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ
يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ
تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

147. Eğer seni yalanlayacak olurlarsa, de ki: "Rabbiniz bol sevgi sahibi olandır. Bununla birlikte O'nun azabı suçlulardan da geri kalacak değildir."

148-150. Allah'a ortak koşanlar diyeceklerdir ki: "Allah dileseydi ne biz ne de atalarımız Allah'a ortak koşardık ne de herhangi bir şeyi haram kılardık." Onlardan öncekiler de aynı şekilde yalanlamışlardı; ama onlar, sonunda azabımızı tatmışlardı. De ki: "[Bu konuda] yanınızda bize sunabileceğiniz herhangi bir bilgi var mıdır? [Yoktur; çünkü] siz bu konuda, zanna uymaktan ve tahminde bulunmaktan başka bir şey yapmamaktasınız." De ki: "[Her konuda] kesin delil, sadece Allah'a aittir. Eğer O, dileseydi, hepinizi doğru yola ulaştırırdı." Bununla birlikte, [onlar yine de batıl görüşlerinde ısrar edecek olurlarsa, o zaman sen de onlara] de ki: "O halde, Allah'ın bütün bunları haram kılmış olduğuna tanıklık edecek tanıklarınızı buraya getirin!" Ancak onlar, her şeye rağmen yine de tanıklık edecek olurlarsa, sen sakın onlarla birlikte bulunma! Ayetlerimizi yalanlamış olanların ve ahiret gününe inanmayanların heva ve heveslerine de uyma; çünkü onlar, Rablerine [başkalarını] denk tutmaktadırlar.

151. De ki: "O halde gelin de Allah'ın size neleri haram kıldığını anlatayım: O size; *kendisine herhangi bir şeyi ortak koşmanızı, annenize ve babanıza kötü davranmanızı, çocuklarınızı açlık korkusu ile öldürmenizi* -[korkmanıza gerek yoktur; çünkü] sizi de onları da besleyen Biziz.- *açık ya da gizli kötülüklere yaklaşmanızı ve* -[meşru müdafaa, idam hükmünün infazı, savaş vb. durumlarda olduğu gibi adam öldürmeyi] haklı kılan durumlar dışında- *Allah'ın kutsal kıldığı cana kıymanızı haram kılmıştır.*[32] İşte bunlar, Allah'ın, aklınızı kullanmanız için, size koymuş olduğu yasaklardır.

32 Ayeti bir bütün halinde anlayabilmek için, öncelikle italik cümlelerin okunması gerekir.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى
وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوا ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
﴿١٥٣﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي اَحْسَنَ
وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتَابُ
عَلٰى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
﴿١٥٦﴾ اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا اَهْدٰى
مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

152. Ergenlik çağına erişmedikçe, yetimin malına, onun lehine en iyi sonuçlar verecek durumlar dışında dokunmayın! Adalet gereği, ölçüyü ve tartıyı tam olarak gerçekleştirin! Bununla birlikte Biz, bir kimseye ancak gücü oranında yük yükleriz. Görüş belirttiğiniz zaman, yakınınız da olsa, yine de adil davranın! Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin! İşte bunlar; Allah'ın, düşünmeniz için, size emrettiği buyruklardır.

153. [Bilin ki], bu, Benim dosdoğru yolumdur. O halde, onu izleyin ve sizi Benim yolumdan ayıracak olan yolları izlemeyin! İşte bunlar, Allah'ın, içinizde Allah bilincini canlı tutmanız için, size emrettiği buyruklardır.

154. Sonra iyi davranış sergileyenlere; [nimetimizi] tamamlamak, her şeyi açıklamak, doğru yola ulaştırmak ve sevgi pınarı olmak üzere, Musa'ya kitabı verdik ki, Rableri ile karşılaşacaklarına inansınlar!

155. Bu da, Bizim, indirdiğimiz mübarek bir kitaptır; o halde, ona uyun ve Allah bilincini içinizde canlı tutun ki, O'nun sevgisine mazhar olasınız!

156-157. [Biz, bu kitabı]; "Kitap, ancak, bizden önceki iki topluluğa indirilmiştir; biz ise, onların bu öğretilerinden habersiziz." ya da "Bize de kitap indirilseydi, biz onun gösterdiği doğru yola onlardan daha iyi uyardık." dememeniz için [indirdik]. İşte size de Rabbinizden açık bir delil, bir yol gösterici ve bir sevgi pınarı gelmiştir. Şu halde, Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir ki...? Biz, ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerinden dolayı, azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ
اٰيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا
مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰى
إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنَّنِي هَدٰينِي رَبِّي إِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ
اللّٰهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرٰى ثُمَّ إِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
اٰتٰيكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

158. Onlar, ille de kendilerine meleklerin ya da bizzat Rabbinin gelmesini yahut da Rabbinden birtakım işaretlerin gelmesini mi beklemektedirler. Ancak [şunu çok iyi bilsinler ki], Rabden birtakım işaretler geleceği gün inanmak, daha önceden inanmamış ya da inancına rağmen, hayır işlememiş olan kimseye hiç bir yarar sağlamayacaktır. De ki: "O halde bekleyin; çünkü biz de bekliyoruz".

159-160. Dinleri konusunda ayrılığa düşenlere ve böylece gruplara ayrılanlara gelince; sen onların bu tutumlarından dolayı hiç bir şekilde sorumlu tutulacak değilsin; onlar hakkında karar vermek Allah'a aittir. Gerçekten de O, onların yapmış olduklarını [hesap günü] onlara bildirecektir. Şu halde, [kim bu dünyada] bir iyilik işleyecek olursa, [bilsin ki, kıyamet günü] ona yapacağı iyiliğin on katı verilecektir; buna karşılık kim bir kötülük işleyecek olursa [o da bilsin ki, kıyamet günü] hiç bir haksızlığa uğratılmadan sadece işleyeceği kötülüğün karşılığı kadar cezalandırılacaktır.

161. De ki: "Kuşkusuz, Rabbim, beni, dosdoğru dine, bütün sapık dinleri reddeden ve Allah'a ortak koşanlardan olmayan İbrahim'in dinine ulaştırmıştır".

162-163. De ki: "Namazım da ibadetlerim de hayatım da ölümüm de alemlerin Rabbi olan ve hiç bir ortağı bulunmayan Allah'a aittir. Bana söylenen budur; bu yüzden ben, [her zaman kendini O'na] teslim edenlerin ilki olacağım".

164. De ki: "Allah, her şeyin Rabbi iken O'ndan başka Rab mi arayacağım? Herkes sadece kendi işleyeceği günahdan dolayı sorumludur; çünkü hiç kimse bir başkasının yükünü taşımaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinize olacaktır; o zaman O, size ayrılığa düştüğünüz hususları bildirecektir."

165. Sizi yeryüzünün halifeleri yapan ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi derece bakımından kiminizden üstün kılan O'dur. Kuşkusuz Rabbin, cezalandırması çok hızlı olandır; bununla birlikte O, [aynı zamanda] çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

7. A'RAF SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
206 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

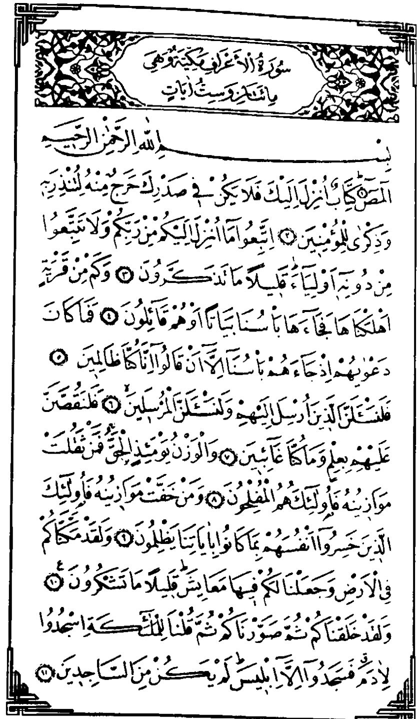
2. [Bu, insanları] uyarman ve inananlara öğüt vermen için sana indirilen bir kitaptır; o halde, kalbinde bu konuda hiç bir kuşku bulunmasın!

3. Rabbinizden size indirilene uyun; ama O'nun dışındaki dostlara uymayın! Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!

4-5. Biz nice ülke helak etmişizdir; onlara, azabımız, ya geceleyin ya da onlar, öğle uykusundayken gelmiştir. Azabımız kendilerine geldiğinde, söyleyecekleri söz: "Kuşkusuz, biz zalimlerdendik." demekten başka bir şey olmamıştır.

6-7. Andolsun ki, Biz, hem kendilerine [elçi] gönderilenleri hem de elçi olarak gönderilenleri sorgulayacağız ve onlara bilgimiz dahilinde gerçekleşmiş olan her şeyi anlatacağız; çünkü Biz [olanlardan hiçbir zaman] uzak değildik.

8-9. O gün tartı, gerçek olacaktır. Kimlerin tartıları ağır gelecek olursa, [bilsinler ki], onlar, kurtuluşa erenler olacaklardır; ancak kimlerin tartıları hafif gelecek olursa, [bilsinler

ki], onlar da ayetlerimize haksız olarak karşı çıkmalarından dolayı kendilerine zulmetmiş olanlardan olacaklardır.

10. Andolsun ki, Biz, sizi yeryüzünde yerleştirmiş ve orada sizin için yaşama imkanları sağlamıştık. Buna rağmen yine de ne kadar az şükrediyorsunuz!

11-12. Andolsun ki, Biz, sizi yaratmış, sonra size şekil vermiş ve sonra da meleklere: "Adem'i selamlayın!" demiştik. Onlar, İblis dışında, selamlamışlardı. O ise, selamlayanlardan olmamıştı. Bunun üzerine Allah [ona]: "Sana [Adem'i selamlamanı] söylediğimde, se-

7. A'RAF SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
206 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

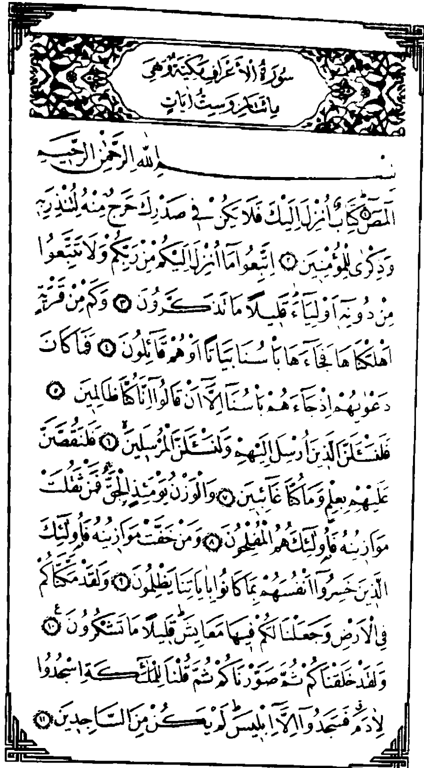
2. [Bu, insanları] uyarman ve inananlara öğüt vermen için sana indirilen bir kitaptır; o halde, kalbinde bu konuda hiç bir kuşku bulunmasın!

3. Rabbinizden size indirilene uyun; ama O'nun dışındaki dostlara uymayın! Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!

4-5. Biz nice ülke helak etmişizdir; onlara, azabımız, ya geceleyin ya da onlar, öğle uykusundayken gelmiştir. Azabımız kendilerine geldiğinde, söyleyecekleri söz: "Kuşkusuz, biz zalimlerdendik." demekten başka bir şey olmamıştır.

6-7. Andolsun ki, Biz, hem kendilerine [elçi] gönderilenleri hem de elçi olarak gönderilenleri sorgulayacağız ve onlara bilgimiz dahilinde gerçekleşmiş olan her şeyi anlatacağız; çünkü Biz [olanlardan hiçbir zaman] uzak değildik.

8-9. O gün tartı, gerçek olacaktır. Kimlerin tartıları ağır gelecek olursa, [bilsinler ki], onlar, kurtuluşa erenler olacaklardır; ancak kimlerin tartıları hafif gelecek olursa, [bilsinler

ki], onlar da ayetlerimize haksız olarak karşı çıkmalarından dolayı kendilerine zulmetmiş olanlardan olacaklardır.

10. Andolsun ki, Biz, sizi yeryüzünde yerleştirmiş ve orada sizin için yaşama imkanları sağlamıştık. Buna rağmen yine de ne kadar az şükrediyorsunuz!

11-12. Andolsun ki, Biz, sizi yaratmış, sonra size şekil vermiş ve sonra da meleklere: "Adem'i selamlayın!" demiştik. Onlar, İblis dışında, selamlamışlardı. O ise, selamlayanlardan olmamıştı. Bunun üzerine Allah [ona]: "Sana [Adem'i selamlamanı] söylediğimde, se-

قال ما منعك الا تسجد اذ امرتك قال انا خير منه خلقتني من نار
وخلقته من طين ﴿١٢﴾ قال فاهبط منها فما يكون لك ان تتكبر
فيها فاخرج انك من الصاغرين ﴿١٣﴾ قال انظرني الى يوم يبعثون
﴿١٤﴾ قال انك من المنظرين ﴿١٥﴾ قال فبما اغويتني لاقعدن لهم صراطك
المستقيم ﴿١٦﴾ ثم لاتينهم من بين ايديهم ومن خلفهم وعن ايمانهم
وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم شاكرين ﴿١٧﴾ قال اخرج منها
مذؤما مدحورا لمن تبعك منهم لاملئن جهنم منكم
اجمعين ﴿١٨﴾ ويا ادم اسكن انت وزوجك الجنة فكلا من حيث
شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين ﴿١٩﴾ فوسوس
لهما الشيطان ليبدي لهما ما وري عنهما من سواتهما وقال
ما نهيكما ربكما عن هذه الشجرة الا ان تكونا ملكين او تكونا
من الخالدين ﴿٢٠﴾ وقاسمهما اني لكما لمن الناصحين ﴿٢١﴾ فدليهما
بغرور فلما ذاقا الشجرة بدت لهما سواتهما وطفقا يخصفان
عليهما من ورق الجنة ونادیهما ربهما الم انهكما عن تلكما
الشجرة واقل لكما ان الشيطان لكما عدو مبين ﴿٢٢﴾

ni selamlamaktan ne alıkoydu?" demişti. O da: "Ben, ondan daha iyiyim; çünkü sen, beni ateşten, onu ise çamurdan yarattın." demişti.

13. [O zaman Allah ona]: "Madem öyle, haydi in oradan; çünkü senin orada büyüklük taslamaya hakkın yoktur. [Derhal] çık git; zira artık sen aşağılananlardansın." demişti.

14. Bunun üzerine, o: "O halde, bana, [insanların] tekrar diriltilecekleri güne kadar mühlet ver!" demişti.

15. Allah da: "Pekala, sen mühlet verilenlerdensin!" diyerek karşılık vermişti.

16-17. O zaman, şeytan: "Mademki beni azdırdın, o halde ben de Senin doğru yolunun üzerinde onlar için pusuya yatacağım ve onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım; böylece Sen, onların çoğunun şükredenlerden olmayacaklarını göreceksin." demişti.

18. Allah da ona: "Öyleyse, sen, oradan derhal çık; çünkü sen artık yerilmiş ve kovulmuş birisin! Ancak onlar arasından sana uyacak olanlara gelince; andolsun ki, Ben, cehennemi sizlerle, hep birlikte dolduracağım" demişti.

19. Adem'e de: "Ey Adem! Sen, eşin ile birlikte cennete yerleş; orada ikiniz de dilediğiniz gibi yeyin. Ama şu ağaca [asla] yaklaşmayın ki, [kendilerine] yazık edenlerden olmayasınız!" demişti.

20-22. Şeytan, o ana kadar farkında olmadıkları cinselliklerini onlara göstermek amacıyla, [onlara]: "Rabbiniz, o ağaca yaklaşmanızı, sırf melek ya da ölümsüzlerden olmamanız için yasakladı." diyerek onlara fısıldamış ve: "Gerçekten de ben, sizin iyiliğinizi isteyenlerdenim." diyerek onlara yemin etmişti. Böylece o, yalan sözlerle onları [yasaklanmış ağacın meyvesinden yemeğe] yönlendirmiş oldu. Ancak, onlar, ağacın [meyvesini] tadar tatmaz, cinselliklerinin farkına varmışlardı. Bu yüzden, derhal, üzerlerini bahçedeki yapraklarla örtmeye koyulmuşlardı. O anda Rableri onlara: "Ben sizin o ağaca [yaklaşmanızı] yasaklamamış mıydım ve size, 'şeytan sizin açık düşmanınızdır.' dememiş miydim?" diyerek seslenmişti.

قالا ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن
من الخاسرين ﴿٢٣﴾ قال اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في
الارض مستقر ومتاع الى حين ﴿٢٤﴾ قال فيها تحيون وفيها
تموتون ومنها تخرجون ﴿٢٥﴾ يا بني ادم قد انزلنا عليكم لباسا
يواري سواتكم وريشا ولباس التقوى ذلك خير ذلك
من ايات الله لعلهم يذكرون ﴿٢٦﴾ يا بني ادم لا يفتننكم
الشيطان كما اخرج ابويكم من الجنة ينزع عنهما لباسهما
ليريهما سواتهما انه يريكم هو وقبيله من حيث لا ترونهم
انا جعلنا الشياطين اولياء للذين لا يؤمنون ﴿٢٧﴾ واذا
فعلوا فاحشة قالوا وجدنا عليها اباءنا والله امرنا بها
قل ان الله لا يامر بالفحشاء اتقولون على الله ما لا تعلمون ﴿٢٨﴾
قل امر ربي بالقسط واقيموا وجوهكم عند كل مسجد
وادعوه مخلصين له الدين كما بداكم تعودون ﴿٢٩﴾ فريقا هدى
وفريقا حق عليهم الضلالة انهم اتخذوا الشياطين
اولياء من دون الله ويحسبون انهم مهتدون ﴿٣٠﴾

23. O zaman onlar: "Ey Rabbimiz! Biz [Senin emrine uymamakla] kendimize yazık ettik; bu yüzden eğer Sen bizi bağışlamayacak ve bize sevgini göstermeyecek olursan, kuşkusuz ki, biz, kaybedenlerden olacağız." demişlerdi.

24-25. Allah da [onlara]: "Birbirinize düşman olarak [oradan yere] inin; çünkü, yeryüzü belli bir süreye kadar, sizin için, bir barınma ve geçinme yeri olacaktır; artık orada yaşayacak, orada ölecek ve [kıyamet günü diriltilmek üzere] oradan çıkarılacaksınız." diyerek karşılık vermişti.

26. Ey Ademoğulları! Biz, hem cinselliğinizi gizlemeniz hem de [kendinizi güzel göstermeniz için] size elbise [yapma bilgisini] bahşettik; ama içinizde Allah bilincinin canlı kalması sonucu oluşan iffet elbisesine gelince; o, [diğer örtülerden] daha hayırlıdır. İşte bu, öğüt almanız için, Allah'ın indirmiş olduğu ayetlerden biridir.

27-28. Ey Ademoğulları! Şeytan, atalarınızı [ayarttığı] gibi sizi de ayartmasın; nitekim o, onları cennetten çıkarmak, farkında olmadıkları cinselliklerini onlara göstermek için [içlerindeki iffet] örtülerini yok etmiş ve böylece onları oradan çıkartmıştı. Kuşkusuz, o ve taraftarları, sizi, sizin kendilerini göremeyeceğiniz yerlerden görürler. Kuşkusuz ki, Biz, şeytanları, inanmayanların dostları kılmışızdır; bu yüzden onlar, her ne zaman bir kötülük yapsalar, "Biz atalarımızı bu işi yapar bulduk ve Allah da bunu bize buyurdu." derler. De ki: "Allah kötülüğü buyurmaz. Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

29. De ki: "Rabbim, adaleti buyurmuştur." Her secde ettiğinizde, bütün varlığınızla O'na yönelin ve içinizden gelerek, samimi bir biçimde O'nu çağırın! Nasıl ki, ilk defa sizi yaratan O idiyse, aynı şekilde dönüşünüz yine O'na olacaktır.

30. O, bir kısmınızı doğru yola ulaştıracaktır; ancak bir kısmınızın da doğru yoldan sapması kaçınılmaz olacaktır. Çünkü onlar, Allah'ı terk edip şeytanları kendilerine dost edinecekler ve buna rağmen onlar yine de kendilerinin doğru yolda olduklarını sanacaklardır.

يا بني آدم خذوا زينتكم عند كل مسجد وكلوا واشربوا
ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين ﴿٣١﴾ قل من حرم زينة الله
التي اخرج لعباده والطيبات من الرزق قل هي للذين آمنوا
في الحيوة الدنيا خالصة يوم القيمة كذلك نفصل الآيات
لقوم يعلمون ﴿٣٢﴾ قل انما حرم ربي الفواحش ما ظهر منها
وما بطن والاثم والبغي بغير الحق وان تشركوا بالله ما لم ينزل
به سلطانا وان تقولوا على الله ما لا تعلمون ﴿٣٣﴾ ولكل امة اجل
فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون
﴿٣٤﴾ يا بني آدم اما يأتينكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي
فمن اتقى واصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ﴿٣٥﴾ والذين
كذبوا بآياتنا واستكبروا عنها اولئك اصحاب النار هم فيها
خالدون ﴿٣٦﴾ فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بآياته
اولئك ينالهم نصيبهم من الكتاب حتى اذا جاءتهم رسلنا
يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون من دون الله قالوا ضلوا
عنا وشهدوا على انفسهم انهم كانوا كافرين ﴿٣٧﴾

31-32. Ey Ademoğulları! İbadet etmek üzere [Kabe'ye] her girişinizde, [oraya çıplak olarak girmeyin], elbiselerinizi giyin; yiyeceklerinizi yeyin ve içeceklerinizi de için; ama sakın [Allah'ın size helal kıldığı yiyecekleri kendinize yasaklama konusunda] aşırılığa kaçmayın; çünkü O, aşırılığa kaçanları sevmez. O halde de ki: "Allah'ın kulları için yarattığı elbiseyi, temiz ve güzel rızıkları yasaklayan kimdir?" De ki: "Onlar dünya hayatında, [hem inananlar hem de inanmayanlar], kıyamet gününde ise sadece inananlar içindir." İşte Biz bilen bir halk için ayetlerimizi ayrıntılı bir biçimde böyle açıklıyoruz.*

33. De ki: "Rabbim, ancak açık ya da gizli bütün kötülükleri, günahı, haksız yere saldırıyı, Allah'ın kendilerine hiçbir güç indirmediği şeyleri O'na ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediklerinizi söylemenizi yasaklamıştır."

34. Her halkın belirlenmiş olan bir süresi vardır; öyle ki, onlar, süreleri gelince, onu ne bir an geciktirebilirler ne de bir an öne alabilirler.

35-36. Ey Ademoğulları! Size içinizden ayetlerimi anlatacak olan elçiler geldiğinde, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlar ve yaşantılarını düzeltenler, [çok iyi bilsinler ki], onların hiç bir korkusu olmayacaktır ve onlar üzülmeyeceklerdir de. Bununla birlikte, ayetlerimizi yalanlayanlara ve kibirlenerek onlardan yüz çevirenlere gelince; onlar, ateş halkı olacaklardır ve orada sürekli olarak kalacaklardır.

37. Allah hakkında yalan uyduran- dan ya da ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir ki...? Onlar, kitaptaki nasipleri kendilerine ulaşacak olanlardır; ancak, elçilerimiz, canlarını almak üzere yanlarına geldiklerinde, onlara: "Allah dışında çağırıp durduklarınız nerededir?" diyeceklerdir. Onlar ise: "Bizi yüzüstü bırakıp kayboldular." diyerek karşılık vereceklerdir. Böylece onlar, inkarcı olduklarına bizzat kendileri tanıklık edeceklerdir.

* Genelde bu ayet bağlam dikkate alınmadan çevrilmektedir. Nitekim biz de öyle çevirmiştik. Ancak ilk dönem tefsirleri konusunda uzman olan öğretim elemanımız Dr. Akif Koç'un uyarısı üzerine, ayeti, son anda bağlamı dikkate alarak çevirme imkanını bulduğumuz için kendimizi mutlu hissediyoruz. Uyarısından dolayı, kendisine yürekten teşekkür ediyoruz. Mütercimler bağlamı dikkate almadan, ayeti şu şekil-

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا
جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ
﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

38-39. Bunun üzerine Allah onlara: "O halde, sizden önce ateşe girmiş olan cin ve insan topluklarına siz de katılın!" diyecektir. Her ne zaman bir grup ateşe girecek olsa, yandaşlarına lanet edecektir. Sonunda hepsi orada bir araya geldiklerinde, sonrakiler, öncekiler için: "Ey Rabbimiz! Bizleri doğru yoldan saptıranlar işte bunlardı; o halde, Sen onlara, ateşten iki kat azap ver!" diyeceklerdir. Allah ise: "Zaten her biriniz için iki kat olacaktır; ama siz bilmiyorsunuz." diye karşılık verecektir. O zaman öncekiler, sonrakilere: "Demek ki, sizin de bize bir üstünlüğünüz yokmuş! O halde, yapmış olduklarınızdan dolayı azabı tadın!" diyeceklerdir.

40-41. Ayetlerimizi yalanlayanlara ve kibirlenerek onlardan yüz çevirenlere gelince; [çok iyi bilin ki], göğün kapısı onlara asla açılmayacaktır. Onlar; halat, iğne deliğinden geçmedikçe,[33] asla cennete giremeyeceklerdir. İşte Biz, suçluları böylece cezalandıracağız. Onlar için cehennemde [altlarında ateşten] bir yatak, üstlerinde ise, bir örtü olacaktır. İşte Biz, zalimleri böylece cezalandıracağız.

42-43. Bununla birlikte, inananlara ve iyi işler yapanlara gelince; -Biz, kişiye ancak gücü oranında yük yükleriz- onlar cennet halkı olacaklardır ve orada sürekli olarak kalacaklardır. Biz, [orada] onların kalplerinde kinden yana ne varsa hepsini gidereceğiz. Altlarından da ırmaklar akacaktır. İşte o zaman onlar: "Övgü, bizi, bu [nimetlere] ulaştıran Allah içindir. Eğer O, bizi [bu nimetlere] ulaştırmasaydı, biz kendimiz asla ulaşamazdık. Andolsun ki, Allah elçileri, bize gerçeği bildirmişlerdir." diyeceklerdir. [Orada] onlara: "İşte bu, yapmış olduklarınızdan dolayı mirasçısı olduğunuz cennettir." diye seslenilecektir.

de çevirmektedirler: "*Ey Ademoğulları, her mescid(e gidişiniz)de süs(lü güzel elbiseler)inizi alın; yeyin, için, fakat israf etmeyin; çünkü O, israf edenleri sevmez." De ki: "Allah'ın, kulları için çıkardığı süsü ve güzel rızkı kim haram etti?...*"

33 Genellikle mütercimler, bu ayet-i kerimeyi, İncillerin etkisiyle, "*deve iğne deliğinden geçmedikçe...*" şeklinde çevirmektedirler: Ancak dil konusuna ağırlık veren müfessirler, buradaki, sözcüğün, "halat" olarak okunmasının Kur'an'ın üslûbuna daha uygun düşeceğini ifade etmişlerdir. Bu yüzden, biz de çeviride bu yaklaşımı yeğledik.

وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَاَذَّنَ
مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾
وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمٰيهُمْ
وَنَادَوْا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ
يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَٓاءَ اَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ
رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمٰيهُمْ قَالُوا مَٓا اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذِينَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ
اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى
اَصْحَابُ النَّارِ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَٓاءِ اَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ اَلَّذِينَ اتَّخَذُوا
دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ
كَمَا نَسُوا لِقَٓاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

44-45. Cennet ehli cehennem ehline: "Biz, Rabbimizin bize vaat etmiş olduğunun gerçek olduğunu gördük; siz de Rabbinizin size vaat etmiş olduğunun gerçek olduğunu gördünüz mü?" diye seslendiklerinde onlar: "Evet." diyerek karşılık vereceklerdir. O zaman aralarından bir çağırıcı [onlara]: "Allah'ın laneti, [insanları] Allah'ın yolundan alıkoyan ve onu kötü göstermeye çalışan ve ahireti inkar eden zalimlerin üzerine olsun!" diye bağıracaktır.

46-49. O zaman her iki grubun arasında bir perde olacaktır. A'râf üzerinde de her iki grubu simalarından tanıyacak olan birtakım insanlar bulunacaktır. Henüz cennete girmemiş olan, ama ona girmeyi uman bu insanlar [öncelikle] cennet ehline: "Selam size!" diye sesleneceklerdir. Ancak bakışları cehennem ehline doğru yönelir yönelmez, onlar: "Ey Rabbimiz! Bizi bu zalimlerle birlikte bulundurma!" diyeceklerdir. A'râf'taki insanlar, simalarından tanıdıkları birtakım adamlara: "Zenginliğiniz ve taslamış olduğunuz büyüklüğünüz, [burada] size hiç bir yarar sağlamamış! [Cennet ehline işaret ederek, dünyada iken], Allah'ın, kendilerini hiçbir nimetine ulaştırmayacağına dair yemin ettikleriniz bunlar mı?" diyerek sesleneceklerdir. [Sonunda A'râf'ta bulunan insanlara da]: "Siz de cennete girin; artık ne korkacak ne de üzüleceksiniz!" [denilecektir[34]].

50-53. Cehennem ehli, cennet ehline: "Suyunuzdan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan bize de biraz verin!" diye seslenecekler. Onlar da: "Allah bunları, [Allah'ı unutup] dünya hayatının [geçici güzelliklerine] aldandıkları için dinlerini oyun ve eğlence konusu yapan inkarcılara yasaklamıştır." diye karşılık vereceklerdir. [O zaman Allah da şöyle buyuracaktır]: "Nasıl ki, onlar, [bu dünyada iken] ayetlerimizi inkar ettikleri için [Bizimle] karşılaşacakları bugünü unutmuşlarsa,

34 Genellikle çeviriler, ayet-i kerimede geçen "*Siz de cennete girin; artık ne korkacak ne de üzüleceksiniz!*" ibaresini, A'râf'ta bulunan insanlara değil de, cennette bulananlara atfetmektedirler. Cennette olanlara, cennete girin sözünün bir anlamı olamayacağına göre, söz konusu ibarenin A'râf'taki insanlar ile ilgili olması bağlama daha uygun düşmektedir. Nitekim müfessirlerin büyük bir kısmı söz konusu ayet-i kerimeyi bu şekilde anlamışlardır. Şimdi yaygın olan çevirilerden bir örnek sunuyoruz: "*...(ve cennet ehline dönerek): "Girin cennete; artık size korku yoktur ve siz üzülecek de değilsiniz" (derler).*"

aynı şekilde bugün de Biz onları unutacağız. Çünkü Biz, gerçekten de onlara, bir kitap göndermiş ve onu, inanacak olanlar için bir yol gösterici ve sevgi kaynağı olması için bilimsel bir biçimde açıklamıştık." Bununla birlikte, [kendilerine göndermiş olduğumuz kitabı inkar edenler, yalnızca, onda gerçekleşeceği belirtilmiş olan ceza gününün gelip çatacağı günü mü] beklemektedirler? [Ancak onlar, şunu çok iyi bilsinler ki], ceza gününün gelip çatacağı gün, onun gelip çatacağını önceden umursamayanlar şöyle haykıracaklardır: "Rabbimizin elçileri bize gerçeği söylemişlerdi! Şimdi bizim [burada] şefaatçilerimiz mi var ki, bize şefaat etsinler! Ya da yapmış olduklarımızdan farklısını yapmak için [dünyaya] geri mi gönderileceğiz ki...!" Gerçek şudur ki, onlar, kendilerine yazık etmiş olacaklardır. [Bu dünyada iken] uydurdukları şeyler de onları orada terk edip yüz üstü bırakacaklardır.

54. Kuşkusuz, Rabbiniz, gökleri ve yeri altı evrede yaratan, sonra da arşa kurulan Allah'tır. O, gündüzü, kendisini hızlı bir şekilde izleyen gece ile örter. Güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş olarak [yaratan] da O'dur. Şunu hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayınız ki, yaratmak da buyurmak da O'na aittir. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!

55-56. Rabbinize, alçak gönüllülükle ve içtenlikle seslenin; çünkü, O, haddi aşanları sevmez. O halde, ülkede düzen sağlandıktan sonra, bir daha orada asla bozgunculuk çıkar-

ولقد جئناهم بكتاب فصلناه على علم هدى ورحمة لقوم
يؤمنون ۝ هل ينظرون إلا تأويله يوم يأتي تأويله
يقول الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا بالحق فهل لنا
من شفعاء فيشفعوا لنا أو نرد فنعمل غير الذي كنا
نعمل قد خسروا أنفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝
إن ربكم الله الذي خلق السماوات والأرض في ستة أيام
ثم استوى على العرش يغشي الليل النهار يطلبه حثيثا
والشمس والقمر والنجوم مسخرات بأمره ألا له الخلق
والأمر تبارك الله رب العالمين ۝ ادعوا ربكم
تضرعا وخفية إنه لا يحب المعتدين ۝ ولا تفسدوا في
الأرض بعد إصلاحها وادعوه خوفا وطمعا إن
رحمت الله قريب من المحسنين ۝ وهو الذي يرسل
الرياح بشرا بين يدي رحمته حتى إذا أقلت سحابا ثقالا
سقناه لبلد ميت فأنزلنا به الماء فأخرجنا به من كل
الثمرات كذلك نخرج الموتى لعلكم تذكرون ۝

mayın! O'na, korku ve umut içinde seslenin; zira Allah'ın sevgisi ve şefkati iyilik edenlere çok yakındır.

57-58. [İnsanlara duyduğu yoğun] sevgisinin bir müjdesi olarak [onlara] rüzgarları gönderen O'dur: Yağmur yüklü bulutları yüklendiklerinde, Biz, onları çorak bir bölgeye göndeririz. [Orada] yağmuru yağdırır ve o yağmur suyuyla her türlü ürünü çıkarırız. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. [Bu benzetmeyi size] ibret almanız için [veriyoruz]. İyi bir bölgenin bitkisi, Rabbinin izni ile [iyi ve bol bir şekilde] çıkar; kötü bir yerinki ise, ancak

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ
إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝٥٨
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
۝٥٩ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝٦٠ قَالَ
يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٦١
أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ۝٦٢ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ
لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝٦٣ فَكَذَّبُوهُ
فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۝٦٤ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
۝٦٥ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ
فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝٦٦ قَالَ يَا قَوْمِ
لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٦٧

güçlükle ve çok az çıkar. İşte Biz, şükreden bir topluluk için ayetlerimizi böyle değişik şekillerde açıklıyoruz.

59. Gerçekten de Biz, Nuh'u halkına göndermiştik. O da [onlara]: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Gerçekten de ben, korkunç ve dehşetli bir günde başınıza bir azap gelmesinden korkuyorum." demişti.

60. Bunun üzerine halkının ileri gelenleri [ona]: "Kuşkusuz ki, biz seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz." diyerek karşılık vermişti.

61-63. [O zaman] o, [onlara]: "Ey halkım! Bende hiçbir sapıklık yoktur; ancak ben alemlerin Rabbi olan Allah'ın elçisiyim. Bu yüzden size Rabbimin mesajlarını bildiriyorum ve size öğütlerde bulunuyorum; çünkü ben, Allah sayesinde sizin bilmediklerinizi biliyorum. O halde, sizi uyarması için, içinizden birine Rabbinizden bir uyarı gelmesini mi yadırgıyorsunuz? [Aslında bu uyarı], içinizde Allah bilincini canlı tutmanız ve böylece O'nun sevgi ve şefkatine mazhar olmanız içindir." demişti.

64. Onlar, [bütün bu açıklamalara rağmen] yine de O'nu yalanlamışlardı. Bunun üzerine Biz de onu ve onunla birlikte olanları gemiye [bindirerek] kurtarmış ve ayetlerimizi yalanlayanları ise suda boğmuştuk: Gerçekten de onlar, gerçeği göremeyen kör bir topluluk idiler.

65. Ad halkına da kardeşleri Hud'u göndermiştik. O da [onlara]: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. O halde buna rağmen yine de Allah'ı içinizde duymayacak mısınız?" demişti.

66. Bunun üzerine halkının ileri gelenleri, [ona]: "Gerçekten de biz, seni eksik akıllı biri olarak görüyoruz ve gerçekten de biz, senin yalancı biri olduğunu düşünüyoruz." diyerek karşılık vermişlerdi.

67-69. [O zaman] o da [onlara]: "Ey halkım! Benim için eksik akıllılık diye bir şey asla söz konusu değildir; ancak ben, alemlerin Rabbi olan Allah'ın elçisiyim. Bu yüzden size Rab-

bimin mesajlarını bildiriyorum ve size güvenilir öğütler veriyorum. O halde, sizi uyarması için, içinizden birine Rabbinizden bir uyarı gelmesini mi yadırgıyorsunuz? Allah'ın, Nuh halkından sonra, sizi onların yerine nasıl getirdiğini ve yaratılış bakımından sizi onlardan nasıl daha üstün kıldığını bir hatırlayın! Öyle ise, Allah'ın nimetlerini anın ki, kurtuluşa eresiniz!" demişti.

70. Bunun üzerine onlar: "Sen bize, sadece Allah'a ibadet etmemizi ve atalarımızın tapmakta olduklarını terketmemizi [bildirmek] için mi geldin? O halde, sözüne güvenilir kimselerden isen, haydi, bizi tehdit ettiğin [azabı] bize getir bakalım!" diyerek karşılık vermişlerdi.

71-72. O zaman o da [onlara]: "Siz, gerçekten de Rabbinizin cezasına ve gazabına müstahak olacaksınız! Şimdi siz, bizzat kendinizin ve atalarınızın adlandırdığı [birtakım asılsız, boş] isimler hakkında mı benimle tartışmaya kalkışacaksınız? [Böyle bir şeye asla kalkışmayın; o isimler gerçekten asılsızdırlar]; çünkü Allah onlara hiçbir güç indirmemiştir. O halde [başınıza neler geleceğini görmek için] bekleyin; çünkü ben de sizinle birlikte bekleyeceğim." demişti. Bunun üzerine Biz de onu ve onunla

لِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۝ أَوَعَجِبْتُمْ
أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
۝ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم
مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم
مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ۝ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

birlikte olanları, sevgimizle kurtarmış ve ayetlerimizi yalanlayanların ve inanmayanların ise kökünü kazımıştık.

73. Semud halkına da kardeşleri Salih'i [göndermiştik]. O da [halkına]: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Gerçekten de size Rabbinizden açık bir delil gelmiştir. İşte size delil olarak [gelen] Allah'ın şu dişi devesidir. O halde onu serbest bırakın ki, Allah'ın toprağında otlasın! Başınıza çok acı veren bir azap gelmemesi için sakın ona kötü davranmayın!"

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا
مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾
فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ
ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ
الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ
وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ
لَكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ
لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً
مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

74. "Allah'ın, Ad [halkından] sonra, sizi onların yerine nasıl getirdiğini ve yeryüzünde sizi nasıl yerleştirdiğini bir hatırlayın! Gerçekten de, düzlüklerinde kendinize saraylar yapıyordunuz, dağlarında ise evler yontuyordunuz. O halde Allah'ın nimetlerini anın ve ülkede asla bozgunculuk çıkarmayın!"

75. Halkının büyüklük taslayan ileri gelenleri, içlerinden inanmış olan zayıflara: "Siz, gerçekten de Salih'in Rabbi tarafından gönderildiğini kabul ediyor musunuz?" diye sormuşlardı. Onlar da: "Elbette, biz, onunla gönderilene inanıyoruz." diyerek karşılık vermişlerdi.

76-79. [O zaman] büyüklük taslayanlar ise: "Biz de sizin inandığınızı inkar ediyoruz." demişler ve çok geçmeden dişi deveyi acımasızca boğazlamışlar ve böylece Rablerinin emirlerini çiğnemişler ve [Allah'a ve Salih Peygambere meydan okuyarak]: "Ey Salih! Sen, gerçekten de elçilerden isen, haydi bizi tehdit ettiğin [azabı] getir bakalım!" demişlerdi. [Salih Peygamber de halkının azabı istediğini görünce] onlara: "Ey halkım! Ben size, Rabbimin mesajını bildirdim ve size öğüt verdim; ne var ki, siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz." diyerek onlardan uzaklaşmıştı. Bunun üzerine çok geçmeden şiddetli bir sarsıntı onları ansızın yakalayıvermişti; öyle ki, onlar, kendi evlerinde diz üstü, cansız kalakalmışlardı.

80-81. Lut'u da [halkına elçi olarak göndermiştik]. Hani o, halkına: "Dünyada, sizden önce hiç kimsenin işlememiş olduğu iğrençliği mi işliyorsunuz? Gerçekten de siz, kadınları bırakıp da şehvetle erkeklerle cinsel ilişkiye giriyorsunuz. Gerçekten de siz haddi aşan bir halksınız!" demişti.

82. [Buna karşı] halkının cevabı ise: "Madem ki, [Lut, ailesi ve taraftarları, bizim yaptığımız fillere katılmayarak] temiz kalmaya çalışan insanlardır, o halde onları ülkemizden kovalım!"' demekten başka bir şey olmamıştı.

83-84. Bunun üzerine Biz, onu ve geride kalanlardan olan karısı dışındaki aile fertlerini kurtarmış, [halkının] üzerlerine ise [taş] yağmuru yağdırmıştık. O halde, günah işleyenlerin sonunun nasıl olduğunu bir gör!

85. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı [göndermiştik]. O da: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Gerçekten de size Rabbinizden açık bir delil gelmiştir. O halde ölçü ve tartıyı dosdoğru yapın ve insanları sahip bulundukları haklarından mahrum bırakmayın! Ülkede düzen sağlandıktan sonra, bir daha orada asla bozgunculuk çıkarmayın! Bütün bunlar -eğer inananlardan iseniz- sizin için daha hayırlıdır."

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَىٰ
مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾
وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا
إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا
بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

86. "İnananları tehdit ederek onları Allah yolundan alıkoymak ve onu kötü göstermek amacıyla hiçbir yolun başında asla oturmayın! Az iken sizi nasıl çoğalttığını bir hatırlayın! Bozguncuların sonunun ne olduğunu bir görün!"

87. "Madem ki, içinizden bir grup benimle gönderilene inanmış, bir başkası da inanmamıştır, o halde Allah bizimle [onlar] arasında hüküm verene dek güçlüklere göğüs gerin; çünkü O, hükmedenlerin en iyisidir." demişti.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ
أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا
فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ
﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ
لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى
قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ
السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ
وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

88-89. Halkının büyüklük taslayan ileri gelenleri, [Şuayb'e]: "Ey Şuayb! Andolsun ki, dinimize geri dönmezseniz, seni ve seninle birlikte inananları ülkemizden kovacağız!" demişlerdi. O ise: "Biz istemesek de mi! Allah bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra tekrar ona dönecek olursak, kuşkusuz, Allah hakkında yalan uydurmuş oluruz. Rabbimiz olan Allah dilemedikçe, bizim ona dönmemiz asla söz konusu olamaz! Rabbimiz her şeyi ilmiyle kuşatmıştır. Bu yüzden biz sadece Allah'a güveniriz. Ey Rabbimiz! Bizimle halkımız arasında adaletle hükmet; çünkü Sen, hüküm verenlerin en iyisisindir." demişti.

90. Halkının inkarcı ileri gelenleri, [Şuayb'e uyanlara]: "Eğer Şuayb'e uyacak olursanız, o zaman mutlaka zarara uğrayacaklardan olursunuz." demişlerdi.

91-92. Bunun üzerine çok geçmeden şiddetli bir sarsıntı onları ansızın yakalayıvermişti; öyle ki, onlar, kendi evlerinde diz üstü cansız kalakalmışlardı. Şuayb'ı yalanlayanlar, sanki orada hiç yaşamamışlardı. Aslında zarara uğrayanlar, Şuayb'ı yalanlayanlar olmuştu.

93. [Şuayb Peygamber halkının azaba uğrayacağını anlayınca onlara]: "Ey halkım! Ben size, Rabbimin mesajlarını bildirdim ve size öğüt verdim. O halde ben, nasıl olur da gerçeği inkar eden bir halk için üzülürüm?" diyerek onlardan uzaklaşmıştı.

94-95. Biz, herhangi bir ülkeye, halkını, -alçak gönüllü olmaları içindarlık ve sıkıntı ile denemeden önce asla bir peygamber göndermiş değilizdir. Daha sonra kötü durumlarını iyiye çevirmiştik; öyle ki onlar, çoğalmışlar, son derece zenginleşmişler ve [şımarmaları sonucu geçmişlerini unutarak]: "Atalarımız da böyle sıkıntılı ve sevinçli günler yaşamışlardı." demişlerdi. Bunun üzerine, Biz de, onları, onlar daha ne olup bittiğinin farkına varmadan ansızın yakalayıvermiştik.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا
وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَأْمَنُ
مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
يَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَٓا اَنْ لَوْ نَشَٓاءُ اَصَبْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ
الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓائِهَا وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَاِنْ وَجَدْنَٓا اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ
فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ
مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

96. Şayet bu ülkelerin halkları inanmış ve Allah bilincini içlerinde canlı tutmuş olsalardı, Biz de o zaman onlara gökten ve yerden bereket kapıları açardık. Ne var ki, onlar ayetlerimizi yalanlamışlardı. Bunun üzerine Biz de onları, yapıp ettiklerinden dolayı yakalayıvermiştik.

97-99. Bu ülkelerin halkları, azabımızın, onlar geceleyin uyudukları bir anda başlarına gelmeyeceği konusunda acaba güven içinde midirler? Ya da o ülkelerin halkları, azabımızın, onlar kuşluk vakti eğlendikleri bir anda, gelmeyeceği konusunda acaba güven içinde midirler? Acaba onlar, Allah'ın kendilerine karşı hazırlamış olduğu öngörülmez ince bir tertibinden güven içinde midirler? Oysaki Allah'ın öngörülemeyen ince tertibinden ancak hüsrana uğramış olan bir halk güven içinde olur.

100. O ülkelerin halklarından sonra yeryüzüne mirasçı kıldıklarımız, dilediğimiz taktirde, günahlarından dolayı kendilerini de cezalandırabileceğimizi hâlâ anlamayacaklar mı? [İşte onların bu umursamaz tutumlarından dolayıdır ki], Biz de [gerçeklere] kulak vermemeleri için onların kalplerini mühürleriz.

101-102. Sana haberlerini anlatmakta olduğumuz bu ülkelere gelince; gerçekten de elçileri onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Ne var ki, onlar, önceden yalanlamış olduklarına inanacak değillerdi. İşte Allah, gerçeği inkar edenlerin kalplerini böylece mühürler. Gerçekten de Biz, onların çoğunda ahde bağlılık görmemiştik; tam tersine çoğunu yoldan çıkmış kimseler olarak bulmuştuk.

103. Daha sonra, Biz, onların ardından Musa'yı mucizelerimizle birlikte Firavun'a ve [halkının] ileri gelenlerine göndermiştik. Ancak onlar, bu mucizeleri haksız bir şekilde reddetmişlerdi. O halde, bozguncuların sonlarının ne olduğuna bir bak!

104-105. Musa, [Firavun'a]: "Ey Firavun! Gerçekten de ben, alemlerin Rabbinin bir elçisiyim. Şu halde bana yaraşan, Allah hakkında

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ
فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ
ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾
يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾
يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ
قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ
نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ
وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا
هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

sadece gerçeği söylememdir. Gerçekten de size Rabbinizden apaçık bir delil getirdim. O halde, İsrailoğullarını benimle birlikte gönder!" demişti.

106. [Firavun da ona]: "Eğer bir mucize getirdiysen ve sözüne güvenilir kimselerden isen, bize onu göster!" diyerek karşılık vermişti.

107-108. Bunun üzerine o, hemen asasını yere atmıştı; o da ne! Bir de ne görsünler, asa düpedüz bir yılan olmasın mı! Elini çıkarmıştı; o da ne! Bir de ne görsünler..! Eli bembeyaz oluvermişti!

109-110. Bunun üzerine Firavun halkının ileri gelenleri [Firavun'a]: "Kuşkusuz, bu, bizi yurdumuzdan kovmak isteyen çok bilgili bir sihirbazdır." demişlerdi. [O zaman, o da yapılması gerekenler konusunda onlara]: "O halde [bu konuda] neler söyleyeceksiniz?" diye sormuştu.

111-112. Onlar: "Onu ve kardeşini alıkoy; şehirlere de haberciler gönder ki, bütün bilgili sihirbazları sana getirsinler!" diyerek karşılık vermişlerdi.

113. Sihirbazlar, Firavun'a gelmişler ve ona: "Eğer galip gelen biz olursak, bizim bir ödülümüz olacak mıdır?" diye sormuşlardı.

114. O da: "Evet, hem de gözdelerimden olacaksınız!" demişti.

115. [Sihirbazlar Musa'ya]: "Ey Musa! Ya sen at ya da biz atalım!" demişlerdi.

116. O da: "Siz atın!" demişti. Onlar [asalarını] attıklarında insanların gözlerini boyamışlar ve büyük bir sihir gerçekleştirerek onları dehşete düşürmüşlerdi.

117. [Bunun üzerine] Biz de Musa'ya: "Asanı at!" diye vahyetmiştik. O da ne! [Yılan haline dönüşen asa] onların uydurduklarını yutmasın mı!

118. Böylece gerçek ortaya çıkmıştır. Onların yapmış oldukları da yok olup gitmiştir.

119. İşte onlar, orada yenilmiş ve küçük düşmüşlerdi.

120-122. Sihirbazlar ise secdeye kapanmışlar ve: "Alemlerin Rabbine,

Musa ve Harun'un Rabbine inandık!" demişlerdi.

123-124. Firavun ise [onlara]: "Demek ki, ben size izin vermeden ona inandınız öyle mi? Kuşkusuz ki bu, sizin, şehirde, halkını oradan kovmak için kurmuş olduğunuz bir tuzaktır. Ama yakında [başınıza gelecekleri] anlayacaksınız! Andolsun ki, [önce] ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sonra da hepinizi birden çarmıha gerdireceğim!" demişti.

125-126. Onlar da: "Gerçekten de biz Rabbimize dönüyoruz. Sen, Rabbimizin ayetleri bize geldiğinde sırf onlara inandık diye bizden intikam alıyorsun! Ey Rabbimiz! Bize bol bol dayanma gücü ver ve canımızı Sana kendilerini teslim etmiş kimseler olarak al!" diyerek karşılık vermişlerdi.

127. Firavun halkının ileri gelenleri [Firavun'a]: "Sen, Musa'yı ve halkını ülkede bozgunculuk çıkarmaları, seni ve tanrılarını terketmeleri için mi serbest bırakacaksın?" demişlerdi. Bunun üzerine o: "O halde çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını ise sağ bırakacağız; çünkü biz onların üzerinde yok edici bir güce sahibiz!" demişti.

128. [O zaman] Musa halkına: "Allah'tan yardım isteyin ve güçlüklere göğüs gerin! Yeryüzü Allah'ındır ve

قالوا آمنا برب العالمين ﴿١٢١﴾ رب موسى وهرون ﴿١٢٢﴾
قال فرعون آمنتم به قبل أن آذن لكم إن هذا لمكر مكرتموه في
المدينة لتخرجوا منها أهلها فسوف تعلمون ﴿١٢٣﴾ لأقطعن
أيديكم وأرجلكم من خلاف ثم لأصلبنكم أجمعين ﴿١٢٤﴾
قالوا إنا إلى ربنا منقلبون ﴿١٢٥﴾ وما تنقم منا إلا أن آمنا
بآيات ربنا لما جاءتنا ربنا أفرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين
﴿١٢٦﴾ وقال الملأ من قوم فرعون أتذر موسى وقومه
ليفسدوا في الأرض ويذرك وآلهتك قال سنقتل
أبناءهم ونستحيي نساءهم وإنا فوقهم قاهرون ﴿١٢٧﴾
قال موسى لقومه استعينوا بالله واصبروا إن الأرض
لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين ﴿١٢٨﴾
قالوا أوذينا من قبل أن تأتينا ومن بعد ما جئتنا قال
عسى ربكم أن يهلك عدوكم ويستخلفكم في الأرض
فينظر كيف تعملون ﴿١٢٩﴾ ولقد أخذنا آل فرعون
بالسنين ونقص من الثمرات لعلهم يذكرون ﴿١٣٠﴾

kullarından dilediğini ona mirasçı kılar. Gelecek, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlarındır." demişti.

129. Onlar da: "[Ey Musa!] Sen bize gelmezden önce de sen geldikten sonra da hep eziyete maruz kaldık." demişlerdi. O da [onlara]: "Yakında Rabbiniz düşmanınızı yok edecek ve nasıl amel edeceğinizi görmek için de yeryüzünde onun yerine sizi egemen kılacaktır." diyerek karşılık vermişti.

130-131. Andolsun ki, Biz, Firavun hanedanını, düşünüp ibret almaları için yıllarca kuraklık ve kıtlıkla cezalandırmıştık. Buna rağ-

فإذا جاءتهم الحسنة قالوا لنا هذه وإن تصبهم سيئة
يطيروا بموسى ومن معه ألا إنما طائرهم عند الله ولكن
أكثرهم لا يعلمون ﴿١٣١﴾ وقالوا مهما تأتنا به من آية لتسحرنا بها
فما نحن لك بمؤمنين ﴿١٣٢﴾ فأرسلنا عليهم الطوفان
والجراد والقمل والضفادع والدم آيات مفصلات
فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ﴿١٣٣﴾ ولما وقع عليهم
الرجز قالوا يا موسى ادع لنا ربك بما عهد عندك
لئن كشفت عنا الرجز لنؤمنن لك ولنرسلن معك
بني إسرائيل ﴿١٣٤﴾ فلما كشفنا عنهم الرجز إلى أجل هم بالغوه
إذا هم ينكثون ﴿١٣٥﴾ فانتقمنا منهم فأغرقناهم في
اليم بأنهم كذبوا بآياتنا وكانوا عنها غافلين ﴿١٣٦﴾
وأورثنا القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق
الأرض ومغاربها التي باركنا فيها وتمت كلمت ربك
الحسنى على بني إسرائيل بما صبروا ودمرنا ما كان
يصنع فرعون وقومه وما كانوا يعرشون ﴿١٣٧﴾

men, kendilerine iyilik geldiğinde, onlar: "Bu, bizim hakkımızdır." diyorlardı. Başlarına bir kötülük geldiğinde ise, bu kötülüğü Musa'nın ve beraberindeki kimselerin uğursuzluğuna yoruyorlardı. Oysa gerçek şudur ki, onların uğursuzlukları Allah katındandır. Ne var ki, onların çoğu [bu gerçeği] bilmiyorlar!

132. Onlar [Musa'ya]: "Bizi büyülemen için hangi mucizeyi getirirsen getir, biz yine de sana inanacak değiliz." demişlerdi.

133. Bunun üzerine Biz de onlara farklı mucizeler olmak üzere, tufan, çekirge, haşere, kurbağalar ve kan göndermiştik. Ne var ki, onlar yine de büyüklük taslamaktan geri kalmamışlardı; çünkü onlar, günahkar bir halk idiler.

134. Üzerlerine azap çöktüğünde, onlar [Musa'ya]: "Ey Musa! Sana verdiği sözden ötürü Rabbine bizim için yalvar! Eğer bu azabı üzerimizden kaldıracak olursan, andolsun ki, sana inanacağız ve İsrailoğullarının seninle birlikte gitmelerine izin vereceğiz!" demişlerdi.

135. Bununla birlikte Biz, ulaşacakları bir süreye dek azabı üzerlerinden kaldırdığımızda, onlar, sözlerinden dönüvermişlerdi.

136-137. Bunun üzerine Biz, onları denizde boğarak onlardan intikam almıştık; çünkü onlar, mucizelerimizi yalanlamışlar ve onları umursamamışlardı. Hor görülüp ezilen halkı ise, yeryüzünün mübarek kıldığımız Doğu ve Batı bölgelerine mirasçı kılmıştık. Böylece Rabbinin İsrailoğullarına verdiği güzel söz, onların güçlüklere karşı koymalarından dolayı, gerçekleşmiştir. Firavun'un ve halkının yapmış oldukları [eserleri] ve yükseltmiş oldukları [binaları] ise yerle bir etmiştik.

138-139. Biz, İsrailoğullarını denizden geçirmiştik. Bir müddet sonra, onlar, putlarına tapmakta olan bir halka rastlamışlardı. [Bu durumu gören halkı Musa'ya]: "Ey Musa! Sen de bize onların tanrıları gibi bir tanrı yapıver!" demişlerdi. O da [onlara]: "Siz gerçekten de kafalarını çalıştırmayan, cahil bir halksınız; çünkü tapmakta oldukları o putlar, onları helake sürükleyecektir. [Üstelik] yapmış oldukları da boşa gidecektir!" diyerek karşılık vermişti.

140-141. [Musa sözlerine devam ederek onlara]: "Şimdi ben, sizi dünyadaki bütün insanlardan üstün kıldığı halde, size Allah'tan başka tanrı mı arayacağım?" demişti. Hani Biz, sizi, oğullarınızı boğazlamak ve kadınlarınızı da sağ bırakmak suretiyle size azapların en kötüsünü çektiren Firavun halkından kurtarmıştık; bu, sizin için, Rabbiniz tarafından, büyük bir deneme idi.

142. Mûsâ ile otuz gece için sözleşmiştik; ama ona on gece daha ilave etmiştik; böylece Rabbinin kırk gece olarak belirlemiş olduğu süre gerçekleşmiş oldu. [O zaman] Musa, kardeşi Harun'a: "Yerime geç, halkımı sen yönet ve onlara iyi davran; ama sakın bozguncuların yoluna uyma!" demişti.

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ ۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ
آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ
فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ
إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ
مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۖ يُقَتِّلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ
مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ
قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَٰكِنِ انْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ۚ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ
لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّا أَفَاقَ
قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ۝

143. Musa, belirlemiş olduğumuz sürede [Sina dağına] geldiğinde ve Rabbi ona konuştuğunda, [Rabbine]: "Ey Rabbim! Bana [kendini] göster ki, Seni göreyim!" demişti. O da "Sen Beni asla göremezsin! Ama sen yine de şu dağa bak; eğer yerinde duracak olursa, işte ancak o zaman Beni görebilirsin!" buyurmuştu. Bunun üzerine Rabbi dağa tecelli eder etmez, onu paramparça edivermişti. Musa ise [korkudan] baygın bir vaziyette yere düşmüştü. Kendine geldiğinde, o: "Ey Rabbim! Sen yücelerin yücesisin! Sana tövbe ettim. Ben, Sana inananların en başındayım!" demişti.

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي
فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ وَكَتَبْنَا لَهُ
فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ
فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ
دَارَ الْفَاسِقِينَ ۝ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۝ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۝ وَلَمَّا سُقِطَ
فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

144. Bunun üzerine [Rabbi ona]: "Ey Musa! Ben, sana elçilik görevi [bahşetmek] ve [seninle] konuşmak suretiyle seni bütün insanların üzerine çıkarmış bulunuyorum. O halde sana verdiklerime sımsıkı sarıl ve şükredenlerden ol!" diye buyurmuştu.

145-146. Gerçekten de Biz, ona [vermiş olduğumuz] levhalarda her türlü öğüdü vermiş ve [hükümlerle ilgili] her şeyi ayrıntılı bir şekilde açıklamış ve [ona da]: "O halde onlara sımsıkı sarıl ve halkına da onların içinde durumlarına en uygun düşenlerine sarılmalarını söyle!" diye buyurmuştuk. Elbette ki, Ben, size yoldan çıkmışların yurdunu göstereceğim. Elbette ki Ben, ülkede haksız yere büyüklük taslayanları, ayetlerimden uzaklaştıracağım; çünkü onlar, hangi ayeti görürlerse görsünler, yine de inanmazlar. Nitekim doğru yolu görseler, onu yol edinmezler. Buna karşılık yanlış bir yol görseler, onu hemen kendilerine yol edinirler. Onların böyle davranmaları; ayetlerimizi yalanlamış ve umursamamış olmalarındandır.

147. Ayetlerimizi ve ahirette karşılaşmayı yalanlayanlara gelince; [şunu çok iyi bilin ki], onların amelleri boşa çıkacaktır; çünkü onlar, ancak yapmış olduklarının karşılığını göreceklerdir.

148-149. Musa'nın halkı, onun hemen ardından, süs eşyalarından yapılmış olan ve ses çıkaran bir buzağı heykelini tanrı edinmişti. Onlar, onun kendileriyle konuşamadığını ve kendilerine yol gösteremediğini görmüyorlar mı? Ne var ki, onlar, yine de onu [tanrı] edinmişler ve böylece kendilerine yazık etmişlerdi. Onlar, doğru yoldan sapmış olduklarını anladıklarında ise büyük bir pişmanlık ve çaresizlik içinde ellerini ısırarak: "Eğer Rabbimiz bize sevgisini gösterip de bize acımaz ve bizi bağışlamaz ise mutlaka hüsrana uğrayanlardan oluruz!" demişlerdi.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي
مِن بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي
وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا
فِي رَحْمَتِكَ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ
سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا
مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَلَمَّا
سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى
وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۝ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ
سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ
أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنتَ
وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

150. Musa, halkına öfke ve üzüntü içinde döndüğünde, [onlara]: "Ardımdan beni ne kadar kötü temsil etmişsiniz! Rabbinizin buyruğunun gelmesini bekleyemediniz mi?[35]" demiş ve Levhaları yere atmıştı. [Musa'nın], kardeşi Harun'un saçlarından tutup kendine doğru çekmesi üzerine, [Harun ona]: "Ey annemin oğlu! Gerçekten de halk beni zayıf buldu; öyle ki, neredeyse beni öldüreceklerdi. Bu yüzden, bana, düşmanları sevindirecek şekilde davranma! Beni de bu zalim halkla bir tutma!" diyerek kendini savunmuştu.

151. [O zaman Musa, Allah'a seslenerek]: "Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi sevgine dahil et; çünkü Sen, sevenler içinde en çok sevensin!" demişti.

152-153. [Daha sonra Harun'a yönelerek ona]: "Buzağıyı tanrı edinenlere gelince; kuşkusuz ki, onlar, Rablerinin gazabına uğrayacaklar, dünya hayatında da zillete düşeceklerdir." [demişti]. Çünkü Biz, iftira edenleri böylece cezalandırırız. Bununla birlikte; kötü işler işledikten sonra onlardan dolayı pişmanlık duyarak tövbe edenlere ve inananlara da gelince, [şunu çok iyi bilsinler ki], Rabbin, tövbe edildikten sonra çok bağışlayıcı, çok müşfik olandır.

154-157. Öfkesi dindiğinde, Musa, [yerden] levhaları almıştı. Bu levhalardaki yazılarda, Rablerinden korkanlar için bir yol gösterici, bir rehber, [ilahi] bir sevgi ve şefkat [pınarı] bulunuyordu. Daha sonra, Musa, Bizim belirlediğimiz vakitte [bağışlanma için dua etmek üzere] halkından yetmiş adam seçmişti. Onları şiddetli bir sarsıntı yakaladığında, Musa: "Ey Rabbim! Dileseydin, onları ve beni daha önce de yok ederdin. İçimizdeki birtakım beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi yok mu edeceksin? [Bütün bunlar] senin sınamandan başka bir şey değildir. Sen, bununla dilediğini saptırır dilediğini de doğru yola ulaştırırsın. Sen, bizim dostumuzsun; o halde bizi bağışla, bize sevgini göster! Ger-

35 Söz konusu ayet-i kerimeyi, şu şekilde de çevirmek mümkündür: *"Acele ederek Rabbinizin size olan sözünü bir kenara mı attınız?"*

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا
إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ
وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ
قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

çekten de Sen bağışlayanların en iyisisin! Dünyada da ahirette de bizim için iyilik ön gör; çünkü biz Sana yöneldik." diyerek [Rabbine yalvarmıştı]. [O zaman Allah]: "Azabıma gelince, onunla kimi dilersem, onu cezalandırırım; sevgim ise her şeyi kuşatmış bulunmaktadır. Ama Ben, onu, Beni içlerinde canlı tutanlara, zekatlarını verenlere ve ayetlerimize inananlara ayıracağım; [sevgimi, özelliklerini] yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı bulacakları, daha önce kendisine Allah tarafından hiçbir uyarıcı gönderilmemiş bir halka gönderilmiş olan[36] elçiye, peygambere uyacak olanlara da ayıracağım; çünkü, o [peygamber], onlara iyiliği söyleyecek, onları kötülükten alıkoyacak, onlara temiz şeyleri helal, kötü şeyleri ise haram kılacak, ağırlıklarını kaldıracak ve onları üzerlerindeki zincirlerden kurtaracaktır. O halde, ona inanacak, ona saygı gösterecek, ona yardım edecek ve onunla birlikte indirilen nura uyacak olanlar, kurtuluşa erecek olanlardır." buyurmuştur.

158. De ki: "Ey insanlar! Kuşkusuz ben, göklerin ve yerin hükümranlığı Kendisine ait olan, Kendisinden başka hiçbir tanrı bulunmayan, dirilten ve öldüren Allah'ın hepinize gönderilmiş olduğu elçisiyim; o halde, Allah'a ve kendisine uyarıcı gönderilmemiş olan halka gönderilmiş olan elçiye, peygambere -ki, o da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır- inanın ve ona uyun ki, doğru yolu bulasınız!

159. Musa halkı içinde de [insanları] hak ile doğru yola ulaştıran ve onunla hüküm veren bir topluluk vardır.

36 "Ayet-i kerimede geçen "ummi" sözcüğüne genelde müfessirler, "okuma yazma bilmeyen" anlamı vermektedirler. Ancak bu sözcük ile Kur'an-ı Kerim'de Eski Ahid de göz önünde bulundurularak yapılacak semantik bir araştırma, bu sözcüğe "gentile", yani "kendisine uyarıcı gelmemiş, vahye mazhar olmamış halk" anlamının verilmesinin daha uygun olduğunu gözler önüne serecektir. Nitekim değerli araştırmacı Muhammed Hamidullah bu anlamı benimsemiştir. Biz de aynı yolu izliyoruz.

وقطعناهم اثنتي عشرة اسباطا امما واوحينا الى
موسى اذ استسقيه قومه ان اضرب بعصاك الحجر
فانبجست منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل اناس
مشربهم وظللنا عليهم الغمام وانزلنا عليهم المن
والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا
ولكن كانوا انفسهم يظلمون ﴿١٦٠﴾ واذ قيل
لهم اسكنوا هذه القرية وكلوا منها حيث
شئتم وقولوا حطة وادخلوا الباب سجدا
نغفر لكم خطيئاتكم سنزيد المحسنين ﴿١٦١﴾
فبدل الذين ظلموا منهم قولا غير الذي قيل لهم
فارسلنا عليهم رجزا من السماء بما كانوا
يظلمون ﴿١٦٢﴾ وسئلهم عن القرية التي كانت
حاضرة البحر اذ يعدون في السبت اذ تأتيهم
حيتانهم يوم سبتهم شرعا ويوم لا يسبتون
لا تأتيهم كذلك نبلوهم بما كانوا يفسقون ﴿١٦٣﴾

160. Biz onları oymaklar halinde on iki kabileye ayırmıştık. Halkı, Musa'dan su istediğinde, Biz de [ona]: "Asan ile taşa vur!" diye vahyetmiştik. Bunun üzerine, ondan, on iki pınar fışkırmıştı. Böylece herkes su içeceği yeri bilmiş oldu. Yine Biz, onları bulutlarla gölgelendirmiş ve onlara kudret helvası ve bıldırcın indirmiş ve [onlara]: "Size verdiklerimizin temiz olanlarından yeyin!" demiştik. [Aslında buyruklarımıza karşı çıkmakla] onlar, Bize değil de kendilerine yazık ediyorlardı.

161. Hani onlara şöyle denilmişti: "Şu kentte yerleşin ve orada dilediğiniz yerde yeyin, 'Bağışlanmak istiyoruz!' deyin ve kapıdan selam vererek girin ki, hatalarınızı bağışlayalım!" Gerçekten de Biz, iyilik yapanlara daha fazlasını vereceğiz.

162. Ne var ki, içlerinden zulmedenler, sözü, kendilerine söylenmiş olandan başka bir sözle değiştirmişlerdi. Bunun üzerine, Biz de zulmetmelerinden dolayı, onlara gökten bir azap göndermiştik.

163-164. Onlara deniz kıyısında bulunan kasaba halkının Cumartesi yasağını nasıl çiğnediklerini bir sor; gerçekten de Cumartesi tatili yaptıkları gün, balıklar kendilerine sürü halinde geliyorlardı; tatil yapmadıkları günlerde ise kendilerine gelmiyorlardı. İşte Biz, yoldan çıkmalarından dolayı onları böylece sınıyorduk. İçlerinden bir grup [Cumartesi yasağını çiğneyenleri engellemeye çalışanlara]: "Allah'ın yok edeceği ya da [hiç değilse]

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا
عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾
وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ
سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ
وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

çok şiddetli bir azap ile cezalandıracağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz ki...?" diye sorduklarında, onlar: "Rabbimizin katında sorumluluktan kurtulmak ve [yasağı çiğneyenlerin] Allah bilincine varmalarını [sağlamak] için..." diyerek karşılık vermişlerdi.

165-167. Onlar, kendilerine yapılan hatırlatmaları umursamadıklarında, Biz de onları kötülükten alıkoymaya çalışanları kurtarmış, zulmedenleri ise, yoldan çıkmalarından dolayı çok şiddetli bir azap ile cezalandırmıştık. Yine Biz, kendilerine yasaklanan şeyleri yapma konusunda küstahça direnmeleri üzerine, onlara: "Aşağılık maymunlar olun!" demiştik. O zaman Rabbin, onlara kıyamet gününe dek kendilerini en kötü azaba uğratacak olan kimseler göndereceğini kesin bir biçimde bildirmişti. Gerçekten de Rabbin cezalandırma konusunda çok hızlıdır. Her şeye rağmen O, yine de çok bağışlayan, çok müşfik olandır!

168. Biz, onları, [ayrı] topluluklar olarak yeryüzüne dağıtmıştık; onlardan bir kısmı dürüst, erdemli, iyi kimselerdi, bir kısmı da onların aşağısındaydılar; bu yüzden, Biz, onları, [doğru yola] dönmeleri için, [bazan] bolluk ile [bazan da] yokluk ile sınamıştık.

169-170. Onların ardından yeni bir nesil gelmişti. Bunlar, [ilahî] kitaba mirasçı olmalarına rağmen, yine de "Nasıl olsa bağışlanacağız." diyerek değersiz dünya malına sarılıyorlardı. Bu yüzden, kendilerine her ne zaman bu tür geçici dünya malı gelecek olsa onu almaktan geri kalmıyorlardı. Oysa, onlardan, Allah hakkında sadece gerçeği söyleyeceklerine dair -içinde olanları çok iyi bildikleri ve ellerinden hiç düşürmedikleri- kitap üzerine söz alınmamış mıydı? Kuşkusuz, ahiret hayatı, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlar için daha hayırlıdır. O halde, hâlâ aklınızı başınıza toplamayacak mısınız? Kitaba sımsıkı sarılanlara ve namazı kılanlara gelince; [Biz, gerçekten de onları ödüllendireceğiz; çünkü] Biz, insanlar arasında iyiliğin ve barışın egemen kılınması için çalışanları ödüllendirmekten asla geri kalmayız!

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا اَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
خُذُوا مَا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا ف۪يهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَن۪ي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ
عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى شَهِدْنَا اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِل۪ينَ ﴿١٧٢﴾ اَوْ تَقُولُوا اِنَّمَا اَشْرَكَ
اٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذ۪ي اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاو۪ينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذ۪ينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَد۪ي وَمَنْ يُضْلِلْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

171. Hani dağı da üzerlerine sanki gölgelikmiş gibi nasıl kaldırdığımızı bir hatırlasana! Sanki üzerlerine düşeceğini sanmışlardı. [İşte Biz, o anda onlara]: "Size verdiğimiz [kitaba] sımsıkı sarılın ve Allah bilincinin içinizde canlı kalması için [o kitabın] içinde olanları iyice düşünün!" [diye buyurmuştuk].

172-173. Yine Rabbinin, Ademoğullarının döllerinden soylarını nasıl çıkardığını ve onları kendilerine: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" diyerek nasıl tanık tuttuğunu ve onların da nasıl: "Evet; biz buna tanığız." dediklerini de bir hatırla! [Sizi bu konuda tanık tutmamız]; sizin: "Kıyamet günü böyle bir şeyden haberimiz yoktu." ya da: "Kuşkusuz, atalarımız [bizden] önce [Allah'a] ortak koşuyorlardı. Biz ise sadece onları izleyen bir nesildik; [bu yüzden onlara uymuştuk]. O halde, Sen, onların yapmış oldukları bu asılsız, boş şeylerden dolayı bizi yok mu edeceksin?" dememeniz içindir.

174. İşte Biz, [doğru yola] dönmeniz için ayetlerimizi böylece ayrıntılı bir biçimde açıklıyoruz.

175-176. Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz halde, -şeytanın kendisini peşine takması sonucu- onları bir kenara iten ve böylece azgın sapıklardan olan kimsenin haberini oku. Dileseydik, o [ayetlerle] onu yükseltirdik; ne var ki o, arzu ve isteklerinin peşinden gittiği için kendini dünyaya adamıştı. Bu yüzden böyle birinin durumu, üstüne varsan da dilini sarkıtıp soluyan, kendi halinde bıraksan da yine de dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumuna benzer. İşte ayetlerimizi yalanlayanların durumu böyledir. O halde sen, onlara, üzerinde düşünmeleri için bu kıssayı anlat!

177. Ayetlerimizi yalanlayan halkın durumu ne kötü bir durumdur; çünkü onlar, gerçekten de kendilerine yazık etmişlerdir.

178. Allah kimi doğru yola ulaştırırsa, [bilin ki], o gerçekten de doğru yola ulaşmış biridir. Buna karşılık kim[leri] de saptırırsa, [bilin ki], onlar, hüsrana uğrayanlardır.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ
كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ
بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾
أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

179. Andolsun ki, Biz, cinlerden ve insanlardan bir çoğunu cehennem için yaratmışızdır; çünkü onların kalpleri vardır, ama onlarla anlamazlar; gözleri vardır, ama onlarla görmezler; kulakları vardır, ama onlarla işitmezler. İşte bunlar tıpkı hayvanlar gibidirler, hatta doğru yolu bulma konusunda onlardan bile bilinçsizdirler. İşte onlar, [gerçeklerden] habersiz olanlardır!

180. En güzel isimler Allah'ındır; o halde O'nu onlarla çağırın ve O'nun bu isimleri konusunda sapık görüşler ortaya koyanları da terk edin; çünkü onlar, yaptıklarının karşılığını göreceklerdir.

181-183. Bununla birlikte, yarattıklarımız içinde [insanları] hak ile doğru yola ulaştıran ve onunla hüküm veren bir topluluk da vardır. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; Biz, onları, hiç anlayamayacakları bir şekilde, yavaş yavaş [kendilerini beklemekte olan acı sona doğru] sürükleyeceğiz. Gerçi onlara süre tanıyorum [ve böylece onları cezalandırmada ağır davranıyorum], ama [şunu hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın ki], Benim cezalandırmam[37] çok şiddetli olacaktır.

184. Onlar, arkadaşlarında delilikten hiçbir eser olmadığını hâlâ düşünemiyorlar mı? Gerçek şudur ki, o, ancak açık bir uyarıcıdır.

185. Yine onlar, göklerin ve yerin hükümranlığı, Allah'ın yarattıkları ve hatta ecellerinin bile yaklaşmış olabileceği konusunda hâlâ kendilerini sorgulamayacaklar mı? O halde, onlar, ondan sonra hangi söze inanacaklardır ki...?

186. Allah kimi saptırırsa [şunu çok iyi bilin ki], artık onun hiçbir yol göstericisi olmayacaktır; çünkü Allah, bu gibileri, taşkınlıkları içinde bocalar bir durumda bırakacaktır.

187. Sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar? Onlara: "Onun bilgisi ancak Allah katındadır; bu yüzden onun zamanını O'ndan başkası açıklayamaz.[38] O, göklere de yere de ağır gelmiştir. O, size ansızın gelecektir!" de! Onlar, sanki sen onu biliyormuşsun gibi, [onu] sana soruyorlar. Onlara: "Onun bilgisi ancak Allah katındadır." de; ne var ki, insanların çoğu [bu gerçeği] bilmiyorlar!

37 Bazı çeviriler, ayet-i kerimede geçen "*keyd*" sözcüğüne lafzi anlamını, yani "*tuzak, tertib*" anlamını vermeyi tercih etmektedirler: "*Onlara mühlet veriyorum; çünkü benim tuzağım sağlamdır*".

38 Bazı çeviriler, ayet-i kerimede geçen "yucellihâ" ibaresine "onu ortaya çıkaracak olan, onu gerçekleştirecek olan" anlamı vermektedirler: "*Onu tam zamanında açığa çıkaracak olan, yalnız O'dur.*", "*Vakti gelince onu ancak O gerçekleştirir.*"

188. De ki: "Ben, Allah dilemedikçe, kendime ne bir yarar sağlayabilirim ne de zarar verebilirim. Gaybı bilseydim, [tedbir alarak] daha çok mal, mülk edinirdim ve başıma da hiçbir kötülük gelmezdi. Ben, inanacak bir halk için bir uyarıcıdan ve müjdeciden başka bir şey değilim!"

189-190. Sizi tek nefisten yaratan ve ondan da yanında huzur bulması için eşini var eden O'dur. [Erkek], eşine yaklaşınca, eşi hafif bir yük yüklenir ve bir süre onu taşır. [Kadın çocuğun yükü ile] ağırlaştığında, [eşi ile birlikte]: "Ey Rabbimiz! Bize kusursuz bir çocuk verecek olursan, şükredenlerden oluruz." diyerek Allah'a yalvarırlar. Ancak, onlar, Allah kendilerine kusursuz bir çocuk verdiğinde, hem de Allah'ın kendilerine verdiği [çocuk] hakkında, [çocuğun doğuşunda başkalarına güç isnat ederek] O'na ortak koşarlar; Oysa Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir!

191-193. Şimdi onlar, hiçbir şey yaratamayan, [yaratmak bir yana] kendileri yaratılmış olanları mı [Bize] ortak koşuyorlar; oysa onlar, ne onlara ne de kendilerine yardım edebilirler! Onları, *size yol göstermeleri*[39] için çağırsanız, size karşılık vermezler. Onları çağırsanız da çağırmasanız da fark etmez; [çünkü onlar hiçbir şekilde sizi duyamazlar].

194. Allah dışında çağırdıklarınız sizin gibi yaratıklardır. O halde, siz, sözünüze güvenilir kimseler iseniz, onları çağırın da size karşılık versinler!

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ
إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ
رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ
بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

195-198. Peki onların, yürüyecek ayakları, tutacak elleri, görecek gözleri, işitecek kulakları mı var...? [Onlara de ki]: "Ortaklarınızı çağırın, sonra da bana [dilediğiniz] tuzağı kurun ve [hatta tuzağınıza karşı tedbir alabilmem için] bana göz bile açtırmayın! [Sizlerden hiçbir şekilde korkmuyorum]; çünkü benim koruyucum, bu kitabı indiren Allah'tır." O, iyile-

39 Genelde çevirilerin büyük bir kısmı, italik ibareyi "*onları doğru yola*" çağırsanız şeklinde çevirmektedirler. Böyle bir çevirinin yaygınlaşmasında müfessirlerin büyük bir katkısı olmuştur. Ayet-i kerimede söz konusu olan putlardır. O halde konuşmayan putları doğru yola davet etmenin anlamsızlığı ortadadır. Nitekim ez-Zamahşeri, er-Râzi ve İbn Kesir gibi büyük müfessirler ayet-i kerimeyi bu şekilde yorumlamışlardır. Muhammed Esed de çevirisinde bu genel hataya çarpıcı bir biçimde işaret etmektedir.

إن وليي الله الذي نزل الكتاب وهو يتولى الصالحين ﴿١٩٦﴾
والذين تدعون من دونه لا يستطيعون نصركم
ولا أنفسهم ينصرون ﴿١٩٧﴾ وإن تدعوهم إلى الهدى
لا يسمعوا وتراهم ينظرون إليك وهم لا يبصرون ﴿١٩٨﴾
خذ العفو وأمر بالعرف وأعرض عن الجاهلين ﴿١٩٩﴾ وإما
ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله إنه سميع عليم
﴿٢٠٠﴾ إن الذين اتقوا إذا مسهم طائف من الشيطان تذكروا
فإذا هم مبصرون ﴿٢٠١﴾ وإخوانهم يمدونهم في الغي ثم
لا يقصرون ﴿٢٠٢﴾ وإذا لم تأتهم بآية قالوا لولا اجتبيتها
قل إنما أتبع ما يوحى إلي من ربي هذا بصائر من ربكم وهدى
ورحمة لقوم يؤمنون ﴿٢٠٣﴾ وإذا قرئ القرآن فاستمعوا له
وأنصتوا لعلكم ترحمون ﴿٢٠٤﴾ واذكر ربك في نفسك
تضرعا وخيفة ودون الجهر من القول بالغدو والآصال
ولا تكن من الغافلين ﴿٢٠٥﴾ إن الذين عند ربك
لا يستكبرون عن عبادته ويسبحونه وله يسجدون ﴿٢٠٦﴾

ri korur. O'nun dışında çağırdıklarınıza gelince; onlar, ne size ne de kendilerine yardım edebilirler. Onları, size doğru yolu göstermeleri[40] için çağırsanız, sizi işitmezler. Sana baktıklarını sanırsın; oysa onlar görmezler!

199. Sen, daima kolay olan [insan doğasına uygun düşen] yolu[41] benimse, iyi olanı anlat ve cahillerden de uzak dur!

200. Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni yanlış bir şey yapmaya sürükleyecek olursa, derhal Allah'a sığın; çünkü Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

201-202. Allah bilincini içlerinde canlı tutanlara gelince; onlar, şeytanın vesvesesine maruz kaldıklarında, [Allah'ı] hatırlarlar ve derhal gerçeği görürler. [İnançsız, cahil] kardeşleri[42] ise, onları azgınlığa sürüklemek isterler ve bunun için de ellerinden geleni esirgemezler.

203-204. Onlara [istedikleri] bir ayeti getirmediğin zaman, onlar [sana]: "Onu sen kendin uydursaydın ya!" derler. De ki: "Ben, ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım. Bu [Kur'an ayetleri], inanacak olan kimseler için, [kalplerinize] Rabbinizden [açılan] gözlerdir, yol göstericidir, sevgi ve şefkat [kaynağı]dır. Bu yüzden her ne zaman Kur'an okunsa ona kulak verin ve sessizce dinleyin ki, Allah'ın sevgi ve şefkatine erişesiniz!

205. Sen, Rabbini, içinden, tevazu göstererek ve ürpererek, alçak sesle sabah ve akşam an; ama sakın umursamaz kimselerden olma!

206. Kuşkusuz, Rabbinin katında olanlar, büyüklük taslayarak, O'na ibadet etmekten [O'nun için çalışmaktan] asla kaçınmazlar, O'nun sınırsız yüceliğini anarlar ve O'na secde ederler.

40 193. ayet-i kerimedeki durum, burada da aynen söz konusudur.

41 Çeviriler, genelde bu ayet-i kerimede geçen "afv" sözcüğüne "af" ya da "fazlalık" anlamı vermişlerdir. Ancak, müfessirlerin büyük bir kısmı, bu anlamların ayetin bağlamına uygun düşmediğini belirtmeye özen göstermişlerdir. Merhum Hasan Basri Çantay Hoca ile Muhammed Esed yaptıkları çeviride bağlamı göz önünde bulundurmuşlardır.

42 Müfessirler, ayet-i kerimede geçen ve "*kardeşleri*" anlamına gelen "*ihvânuhum*" ibaresini şeytanlar ile ilintilendirmişlerdir. Oysa ki bağlam böyle bir ilintiye uygun değildir. Bağlam, ibaredeki "*hum*" zamirinin, muttakilerin karşıtlarına gitmesini gerekli kılmaktadır. Bu bağlantıyı kuran çeviriler de eksik değildir. Burada, Muhammed Hamidullah, Süleyman Ateş ve Muhammed Esed'in adlarını örnek olarak zikrediyoruz. Bağlantıyı kuramayan çevirilerden bir örnek sunuyoruz: "*(Şeytanların) dostlarına gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürükler. Sonra da yakalarını bırakmazlar.*"

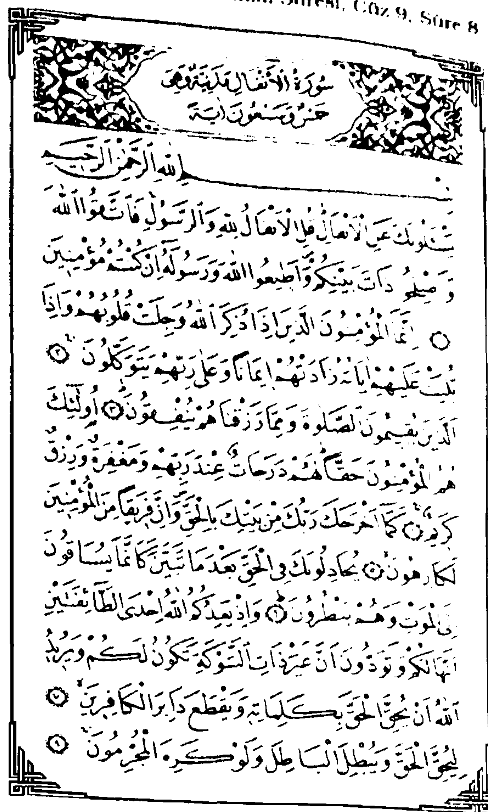
8. ENFÂL SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
75 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Sana ganimetleri soruyorlar. De ki: "Ganimetler Allah'ın ve elçisinindir. O halde, Allah bilincini içinizde canlı tutun ve aranızdaki ilişkileri düzeltin; eğer inanıyorsanız, Allah'a ve elçisine itaat edin!"

2-4. İnananlar ancak; Allah anıldığında kalpleri ürperen, ayetleri okunduğunda, imanları artan, [her durumda] Rablerine güvenen, namazlarını kılan, kendilerine verdiklerimizden [başkaları için de] harcayan kimselerdir. İşte onlar; gerçekten inananlardır. Onlar, Rableri katında yüksek derecelere ulaşacaklar, bağışlanacaklar ve çok güzel rızıklara sahip olacaklardır.

5-6. Nasıl ki, onların içinden bazı kimseler -Rabbin, seni hak uğruna [savaşmak üzere] evinden çıkardığında- bundan hoşlanmamışlar ve dolayısıyla savaş konusunda -hem de her şey apaçık ortaya çıktıktan sonra bile sanki göz göre göre ölüme gönderiliyorlarmış gibi- seninle tartışmaktan geri kalmamışlarsa, [aynı şekilde onlar, Allah'ın ganimetler konusundaki getirmiş olduğu hükmünden de hoşlanmamışlardı.][43]

7-8. Hani Allah, size iki topluluktan birinin sizin olacağını vaat etmişti; siz ise güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle, hakkı egemen kılmak ve inkar edenlerin de kökünü kesmek ister; ta ki, o, günaha batmış olanlar, hoşlanmasa da hakkı egemen kılsın ve batılı ortadan kaldırsın!

43 Bu ayetler, veciz olmalarından dolayı Enfâl suresinin en zor anlaşılan ve yorumlanan ayetleridir. Ayetlerin indiği bağlam dikkate alınmadan, lafzen çeviri çok donuk kalmaktadır. Bu bakımdan ayetlerin anlaşılmasına yardımcı olması için köşeli parantezler içinde bağlamı kurmaya çalıştık. Bununla birlikte bir çok çeviri, bağlamı oluşturmadan ayetleri, parça parça çevirmiştir: 5. *"Nitekim hak uğruna (savaşa gitmek için) Rabbin seni evinden çıkardığı zaman, mü'minlerden birtakımı bundan hoşlanmıyorlardı."* 6. *"Hak ortaya çıkmış iken sanki gözleri göre göre ölüme sürülüyorlarmış gibi seninle çekişiyorlardı."*

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ
مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ
الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾
إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا
سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

9. Hani Rabbinizden nasıl yardım istediğinizi, O'nun da: "Ben, size, bir biri ardından [inen] bin melek ile yardım edeceğim." diyerek isteğinize nasıl karşılık verdiğini de bir hatırlayın!

10. Allah, bunu, size bir müjde olması ve onunla kalplerinizin huzura kavuşması için yapmıştı. Yardım ancak Allah katındandır; çünkü, Allah çok güçlü, çok bilge olandır.

11. Hani O, size kendinden bir güven vermek için sizi hafif bir uykuya daldırmış, şeytanın pisliğini üzerinizden atmak ve böylece sizi arındırmak, kalplerinizi pekiştirmek ve ayaklarınızı yere sağlam bastırmak için yağmur yağdırmıştı.

12. Hani Rabbin, [inananlara ulaştırmaları için] meleklere: "[Ey inananlar!] Ben, gerçekten de sizinle birlikteyim" diye vahyetmişti. [Yine Allah meleklere]: "İnananları [şu sözlerimle] güçlendirin: İnkar edenlerin kalplerine korku salacağım; o halde, [ey inananlar!] boyunlarını vurun ve onlardan her birinin parmaklarını vurun ki, [etkisiz hale gelsinler!]" diye [buyurmuştu].[44]

13-14. Bu; onların Allah'a ve elçisine karşı gelmiş olmalarından dolayıdır; o halde, kim Allah'a ve elçisine karşı gelecek olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], Allah, azabı çok şiddetli olandır. İşte [size azap]; o halde tadın onu! İnkar edenler için cehennem azabı da olacaktır.

15-16. Ey inananlar! İnkar edenlerin güçlü ordusu ile karşılaşacak olursanız, sakın onlara arkanızı dönüp kaçmayın; çünkü her kim, böyle bir günde -savaş taktiği gereği ya da bir başka bölüğe katılma amacı dışında- onlara karşı sırtını dönecek olursa [şunu çok iyi bilsin ki], o, Allah'ın gazabını üzerine çekmiş olacaktır. Böylece onun varacağı yer cehennem olacaktır; orası varılacak ne kötü yerdir!

44 Çeviriler, genel olarak, bu ayet-i kerimede geçen Allah'a ait sözlerin, inananlara mı ya da meleklere mi yönelik olduğu konusunda yeterince dikkat harcamamaktadır. Muhammed Esed, büyük müfessir er-Râzi'ye dayanarak, bir çok çeviride meleklere atfedilen sözlerin insanlara atfedilmesinin daha doğru olduğunu ifade etmektedir. Biz de bu yaklaşımın daha tutarlı olduğunu düşünüyoruz. Aradaki farkın daha iyi anlaşılması için, yaygın çevirilerden bir örnek sunuyoruz: *"Rabbin meleklere vahyediyordu ki: "Ben sizinle beraberim, siz inananları pekiştirin; ben inkar edenlerin yüreklerine korku salacağım; vurun (onların) boyunların(ın) üstüne, vurun onların her parmağına!"*

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ
﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ ۖ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ
لَكُمْ ۖ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

17. Onları siz öldürmemiştiniz; ama onları Allah öldürmüştü; attığında da sen atmamıştın; ama Allah atmıştı. O, [bütün bunları] inananları katından güzel bir sınavla denemek için yapmıştı. Gerçekten de Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

18. [İşte Allah'ın amacı] budur: [İnananları güzel bir sınavla sınamak] ve inkar edenlere de Allah'ın onların planlarını etkisiz hale getireceğini [göstermektir].

19. [Ey inananlar![45]] Eğer zafer istiyor idiyseniz, işte size zafer gelmiştir. Eğer [günah işlemekten] vazgeçecek olursanız, [bilin ki], bu, sizin iyiliğinize olacaktır. Bununla birlikte [tekrar günah işlemeye] geri dönecek olursanız, Biz de [o zaman size yardım vaadinden] döneriz. O zaman, topluluğunuz çok da olsa size hiçbir yarar sağlayamaz; çünkü Allah, [sadece gerçekten] inananlarla birliktedir!

20-21. O halde ey inananlar! Allah'a ve elçisine itaat edin ve işittiğiniz halde ondan yüz çevirmeyin ve işitmedikleri halde "İşittik." diyenler gibi olmayın!

22-23. Gerçekten de Allah katında yaratıkların en kötüleri, akıllarını kullanmayan sağırlar ve dilsizlerdir; çünkü Allah, onlarda bir iyilik görseydi, onlara kesinlikle işittirirdi. Onlara işittirseydi bile, onlar yine de umursamadan geri dönerlerdi.

24. Ey inananlar! Allah elçisi, her ne zaman sizi, size hayat verecek olan konulara çağıracak olsa, Allah'a ve elçiye uyun ve Allah'ın kişi ile kalbi arasına girdiğini ve sonunda O'nun huzurunda bir araya getirileceğinizi bilin!

25. Fitne konusunda her zaman duyarlı olun; çünkü o, [çıktığında] özellikle sadece içinizdeki zulmedenlere bulaşmakla kalmaz. Allah'ın da cezalandırma konusunda çok şiddetli olduğunu bilin!

45 Bu ayet-i kerimenin muhatapları konusunda müfessirler görüş ayrılığına düşmüşlerdir. Çoğunluk, bu ayetin muhataplarının kafirler oldukları görüşündedirler. Ancak, bağlam buna uygun değildir. Bu nedenle biz, muhatapların inananlar olduklarını dikkate alarak çeviri yaptık. Aslında bu ayetin metni, "feth" sözcüğüne (hüküm, karar verildiği taktirde), anlamı verilirse ayeti çoğunluğun anladığı şekilde çevirmek de uygundur; ancak uygun olmayan, ayete "zafer" anlamı vererek çevirmektir. Çünkü, bilinen bir gerçektir ki, Bedir'de yenilenler, kafirler olmuştur. Türkçe tüm çeviriler, -bir ikisi dışında- bu hataya düşmüştür.

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا
إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَٰذَا
هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ
أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

26. Ülkede az sayıda ve zayıf olduğunuzu ve [bu yüzden de] insanların sizi alıp götürmelerinden korktuğunuz [günleri bir] hatırlayın! [İşte siz böyle bir durumda iken], Allah, şükretmeniz için, sizi barındırmış, yardımıyla sizi desteklemiş ve size güzel rızıklar vermiştir.

27-28. Ey inananlar, bile bile emanetlerinize ihanet etmek suretiyle[46] Allah'a ve elçisine ihanet etmeyin; çünkü biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir sınama vesilesidir ve Allah katında ise çok büyük bir ödül olacaktır.

29. Ey inananlar! Allah bilincini içinizde canlı tutacak olursanız, O, size [iyi ile kötüyü bir birinden] ayırt eden [bir anlayış] verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar; çünkü Allah, çok büyük lütuf sahibidir.

30. Hani inkar edenler, seni hapsetmek ya da öldürmek ya da seni sürmek için planlar yapıyorlardı. Onlar, [kötü amaçlarını gerçekleştirmek için] plan yapıyorlardı. Allah da plan yapıyordu; ama Allah, plan yapanların en iyisidir.

31. Onlara ayetlerimiz okunduğunda, onlar: "İşittik; dilesek, biz de bunun gibisini söyleriz; çünkü bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir." demişlerdi.

32-35. Hani onlar yine: "Ey tanrı! Eğer bu, senin katından gelen bir gerçek ise, o halde üzerimize gökten taş yağdır ya da bize çok acı veren bir azap getir!" demişlerdi. Ancak Allah, sen içlerinde bulunduğun sürece onları cezalandıracak değildi. Yine

Bir örnekle yetiniyoruz: "*Ey kâfirler! Eğer siz fetih isterseniz, işte size fetih gelmiştir. Eğer (küfrünüze ve düşmanlığınıza) son verirseniz, bu, sizin için daha hayırlıdır. Fakat (buna) tekrar dönerseniz, biz de (yardıma) tekrar döneriz. Cemaatiniz sayıca çok olsa bile, kötü akıbetinizden hiçbir şeyi asla defedemiyecektir. Allah mutlaka mü'minlerle beraberdir*". Oysa Muhammed Esed'le birlikte şöyle çevirebilirlerdi:" *[Ey inkarcılar!] Bir hüküm mü bekliyordunuz; işte o hüküm size gelmiştir. Artık (bundan böyle Allah'a ve Elçisine karşı savaşmaktan) kaçınırsanız, bu sizin kendi iyiliğinize olur; ona tekrar dönerseniz, Biz de (sizi bozguna uğratmaya) döneriz. Ordunuz size -sayısı ne kadar çok olursa olsun- asla hiçbir yarar sağlayamaz; çünkü Allah inananlarla birliktedir.*" Yanlış anlamalara yol açmamak için, Esed'in, ayet-i kerimenin muhataplarının inananlar oldukları görüşünü benimsediğini ve ayeti ona göre çevirdiğini özellikle belirtmek istiyoruz.

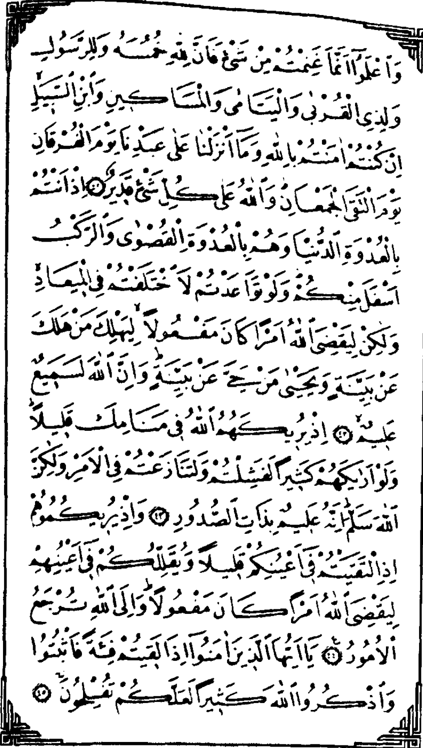
46 Genelde çeviriler, iki farklı şekilde ayet-i kerimeyi şöyle çevirmektedirler: "*Ey iman edenler! Allah'a ve Rasülüne hainlik etmeyin. Aksi halde bilip dururken, kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz.*" "*Ey iman edenler! Allah'a ve resülüne ihanet etmeyin. Bildiğiniz halde emanetlerinize de ihanet etmeyin.*"

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٤ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٣٥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ٣٦ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٣٧ قُلْ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ
يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ٣٨ وَقَاتِلُوهُمْ
حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا
فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣٩ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ٤٠

Allah, onlar bağışlanma diledikleri sürece de onları cezalandıracak değildi. Ama onlar yasal bakıcıları olmadıkları halde yine de [inananları] Mescid-i Haram'dan alıkoyarlarken Allah'ın onları cezalandırmaması için ne gibi gerekçeleri olabilirdi ki...? Mescid-i Haram'ın asıl bakıcıları Allah bilincini içlerinde canlı tutanlardır; ancak onların çoğu [bunu] bilmiyorlar. Onların, Kabe'de [yapmış oldukları] duaları ve ibadetleri de ıslık çalmaktan ve el çırpmaktan başka bir şey değildi. O halde inkar etmenizden dolayı azabı tadın!

36-37. İnkar edenler, mallarını, [insanları] Allah yolundan alıkoymak için harcamaktadırlar; onlar, mallarını kendileri için derin bir üzüntü ve pişmanlık [kaynağı] olana dek harcamaya da devam edeceklerdir. Ama sonunda yenileceklerdir. İnkar edenler, [en sonunda ise] cehennemde bir araya geleceklerdir. [İşte bütün bunlar], Allah'ın iyiyi kötüden ayırmak, [kalan] kötülükleri de -tamamını bir yığın haline getirip hepsini birden cehenneme yerleştirmek için- üst üste koymak [istemesi]nden dolayıdır. İşte onlar, gerçekten hüsrana uğrayanlar olacaklardır.

38-40. Bu yüzden inkar edenlere de ki: "Eğer [düşmanlıklarına ve inkarlarına] son verecek olurlarsa, geçmişleri bağışlanacaktır; ancak eski tutumlarını sürdürecek olurlarsa, o zaman geçmişte kendileri gibi davrananların başlarına neler geldiğini [bir hatırlasınlar]!" O halde, [din konusunda] hiçbir zulüm ve baskı kalmayıncaya ve böylece din de tam anlamıyla Allah'ın oluncaya dek onlarla savaşın! Bununla birlikte onlar, [bu tür davranışlarına] son verecek olurlarsa, [şu gerçeği hiçbir zaman hatırlarından çıkarmasınlar ki], Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi görendir. [Bütün bunlara rağmen] onlar, yine de [gerçeğe] sırt çevirecek olurlarsa, şunu çok iyi bilin ki, Allah sizin dostunuzdur: O, ne güzel dost, ne güzel yardımcıdır!

41. Eğer Allah'a ve -[hak ile batılın] birbirinden ayrıldığı, iki ordunun birbirleriyle karşılaştığı gün- kulumuza indirdiğimize inanıyorsanız, şunu bilin ki, ganimet olarak her ne ele geçirirseniz geçirin, bunun beşte biri, Allah'a, elçisine, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolcuya aittir. Allah ise her şeye gücü yetendir.

42. Hani siz [Bedir] vadisinin en yakın yamacında idiniz; onlar da en uzak yamacındaydılar. Kervan ise sizden daha aşağıda bulunuyordu. Eğer siz, [savaşmak üzere] sözleşmiş olsaydınız,[47] zamanı konusunda anlaşmazlığa düşerdiniz; ama Allah, -olmasını [dilediği] bir işi gerçekleştirmesi, yok olacak olanın delilden dolayı yok olması, yaşayacak olanın da delilden ötürü yaşaması için- [savaşı gerçekleştirmişti]. Kuşkusuz Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

43. Hani Allah, uykunda sana onları az göstermişti; eğer Allah onları sana çok göstermiş olsaydı, o zaman siz, yılar ve dolayısıyla [yapılacak] iş konusunda birbirinizle anlaşmazlığa düşerdiniz. Fakat Allah [sizi böyle bir duruma düşmekten] kurtarmıştı; çünkü O, kalplerde olanları çok iyi bilendir.

44. Hani Allah, onlarla karşılaştığınızda, olmasını [dilediği] bir işi gerçekleştirmek için, bir yandan, onları size gözlerinizde az gösterirken diğer yandan da sizi de onların gözlerinde azaltıyordu; ancak sonunda bütün işler Allah'a döndürülecektir.

45. Ey inananlar! Eğer bir [düşman] toplulukla karşılaşacak olursanız, kurtuluşa ermeniz için, güçlü olun ve Allah'ı çokça anın!

47 Muhammed Esed ayetin bu kısmına değişik anlam vermektedir: "*...eğer bir savaşın patlak vereceğini bilseydiniz, muhakkak ki böyle bir meydan okumayı göğüslemekten kaçınırdınız.*"

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ
مِنَ النَّاسِ وَاِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّي بَرِيٓءٌ مِنْكُمْ اِنِّٓي اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ
اِنِّٓي اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَٓاءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى
اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَاَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَدَاْبِ اٰلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ
اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

46. Allah'a ve elçisine itaat edin, yılmamanız ve gücünüzü yitirmemeniz için de birbirinizle çekişmeyin ve her türlü güçlüğe göğüs gerin; çünkü Allah, güçlüklere göğüs gerenlerle birliktedir.

47. O halde sizler, yurtlarından böbürlenerek ve insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve [insanları] Allah yolundan alıkoyanlar gibi asla olmayın! Gerçekten de Allah onların yapmakta olduklarını, en ince ayrıntısına kadar, bilmektedir.

48. Hani şeytan onlara yaptıklarını güzel göstermiş ve onlara: "Bugün insanlardan kimse sizi yenemez; çünkü ben, sizin koruyucunuzum." demişti. Ama o, iki topluluk birbirlerinin görüş alanına girer girmez, derhal topukları üzerinde geri dönmüş ve [onlara]: "Benim sizinle hiçbir ilgim yoktur; çünkü ben, sizin görmediğinizi görüyorum. Gerçekten de ben Allah'tan korkuyorum; çünkü Allah, cezalandırması çok şiddetli olandır." demişti.

49. O zaman ikiyüzlülerle kalplerinde hastalık bulunanlar [sizin için de]: "İşte bunlar, inançlarının kendilerini aldatmış olduğu kimselerdir!" diyorlardı. Oysa kim Allah'a güvenecek olursa [bilsin ki], Allah, çok güçlü, çok bilge olandır.

50-51. Sen inkar edenleri, melekler, onların sırtlarına ve yüzlerine vurarak ve onlara: "O halde tadın bakalım, cehennem azabını; bu [azap] yapmış olduklarınızdan dolayıdır. Çünkü Allah, yarattıklarına asla zulmetmez." diyerek canlarını alırken- bir görebilsen!

52. Firavun halkının ve onlardan öncekilerin başlarına gelenler, [bunların da başlarına gelecektir]; gerçekten de onlar, Allah'ın ayetlerini inkar etmişlerdi. Bunun üzerine de Allah, günahlarından dolayı onları cezalandırmıştı; gerçekten de Allah, çok güçlü, cezalandırması çok şiddetli olandır.

46. Allah'a ve elçisine itaat edin, yılmamanız ve gücünüzü yitirmemeniz için de birbirinizle çekişmeyin ve her türlü güçlüğe göğüs gerin; çünkü Allah, güçlüklere göğüs gerenlerle birliktedir.

47. O halde sizler, yurtlarından böbürlenerek ve insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve [insanları] Allah yolundan alıkoyanlar gibi asla olmayın! Gerçekten de Allah onların yapmakta olduklarını, en ince ayrıntısına kadar, bilmektedir.

48. Hani şeytan onlara yaptıklarını güzel göstermiş ve onlara: "Bugün insanlardan kimse sizi yenemez; çünkü ben, sizin koruyucunuzum." demişti. Ama o, iki topluluk birbirlerinin görüş alanına girer girmez, derhal topukları üzerinde geri dönmüş ve [onlara]: "Benim sizinle hiçbir ilgim yoktur; çünkü ben, sizin görmediğinizi görüyorum. Gerçekten de ben Allah'tan korkuyorum; çünkü Allah, cezalandırması çok şiddetli olandır." demişti.

49. O zaman ikiyüzlülerle kalplerinde hastalık bulunanlar [sizin için de]: "İşte bunlar, inançlarının kendilerini aldatmış olduğu kimselerdir!" diyorlardı. Oysa kim Allah'a güvenecek olursa [bilsin ki], Allah, çok güçlü, çok bilge olandır.

وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ
مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرَى
إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ آلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ فَأَخَذَهُمُ
اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

50-51. Sen inkar edenleri, melekler, onların sırtlarına ve yüzlerine vurarak ve onlara: "O halde tadın bakalım, cehennem azabını; bu [azap] yapmış olduklarınızdan dolayıdır. Çünkü Allah, yarattıklarına asla zulmetmez." diyerek canlarını alırken- bir görebilsen!

52. Firavun halkının ve onlardan öncekilerinin başlarına gelenler, [bunların da başlarına gelecektir]; gerçekten de onlar, Allah'ın ayetlerini inkar etmişlerdi. Bunun üzerine de Allah, günahlarından dolayı onları cezalandırmıştı; gerçekten de Allah, çok güçlü, cezalandırması çok şiddetli olandır.

ذلك بأن الله لم يك مغيرا نعمة أنعمها على قوم حتى يغيروا
ما بأنفسهم وأن الله سميع عليم ﴿٥٣﴾ كدأب آل فرعون
والذين من قبلهم كذبوا بآيات ربهم فأهلكناهم
بذنوبهم وأغرقنا آل فرعون وكل كانوا ظالمين ﴿٥٤﴾
إن شر الدواب عند الله الذين كفروا فهم لا يؤمنون ﴿٥٥﴾
الذين عاهدت منهم ثم ينقضون عهدهم في كل
مرة وهم لا يتقون ﴿٥٦﴾ فإما تثقفنهم في الحرب فشرد بهم
من خلفهم لعلهم يذكرون ﴿٥٧﴾ وإما تخافن من قوم
خيانة فانبذ إليهم على سواء إن الله لا يحب الخائنين ﴿٥٨﴾
ولا يحسبن الذين كفروا سبقوا إنهم لا يعجزون ﴿٥٩﴾
وأعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل
ترهبون به عدو الله وعدوكم وآخرين من دونهم
لا تعلمونهم الله يعلمهم وما تنفقوا من شيء في سبيل
الله يوف إليكم وأنتم لا تظلمون ﴿٦٠﴾ وإن جنحوا للسلم
فاجنح لها وتوكل على الله إنه هو السميع العليم ﴿٦١﴾

53. [Bu, Allah'ın yoldan çıkmış halklara uygulamış olduğu değişmez yasadır]; çünkü Allah, bir halka vermiş olduğu nimeti ve esenliği, o halkın bireyleri kendi iç dünyalarını değiştirmedikçe, durup dururken asla değiştirmez; kuşkusuz Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

54. Firavun halkının ve onlardan öncekilerinin başlarına gelenler [bunların da başlarına gelecektir]; gerçekten de onlar, Rablerinin ayetlerini inkar etmişlerdi. Bunun üzerine Biz de günahlarından dolayı onları yok etmiştik. Firavun halkını da suda boğmuştuk; çünkü hepsi de zalimlerden idi.

55. Allah katında yaratıkların en kötüsü, gerçeği inkar edenler ve bu yüzden de inanmayanlardır.

56-58. Kendileriyle anlaşma yaptığın halde, Allah'ın bilincinde olmadıkları için, her defasında anlaşmalarını bozanlara gelince; eğer onlarla savas alanında karşılaşacak olursanız, onlara, öyle ağır bir darbe indirin ki, arkalarında olanlar ibret alsınlar ve [bir daha böylesi ihanetlere kalkışamasınlar]! Bununla birlikte [anlaşma yaptığın] bir halkın anlaşmaya ihanet etmesinden korkacak olursan, sen de karşılıklılık ilkesine göre, anlaşmayı bozduğunu onlara bildir; çünkü Allah, hainleri sevmez.

59. O halde inkar edenler, sakın [Allah'tan] kurtulacaklarını sanmasınlar; zira onlar, [O'nu] hiçbir zaman aciz bırakamayacaklardır.

60. [Ey inananlar!] Onlara karşı gücünüz yettiğince kuvvet ve savaş atları hazırlayın; çünkü, [böyle hareket etmekle], hem Allah'ın düşmanını hem de sizin düşmanınızı ve onların dışındaki sizin bilmediğiniz, ama Allah'ın ise [çok iyi] bildiği diğerlerini [size saldırmaları konusunda] korkutup caydırmış olursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız harcayın, size karşılığı hiçbir zarara uğramadan tam olarak verilecektir.

61-63. Bununla birlikte, eğer onlar barışa yanaşacak olurlarsa, sen de ona yanaş ve Allah'a güven; çünkü O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir. Ancak [barıştan yanaymış gibi gözüke-

وَاِنْ يُر۪يدُٓوا اَنْ يَخْدَعُوكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُۜ هُوَ الَّذ۪ٓي
اَيَّدَكَ بِنَصْرِه۪ وَبِالْمُؤْمِن۪ينَۙ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْۜ لَوْ اَنْفَقْتَ
مَا فِي الْاَرْضِ جَم۪يعاً مَٓا اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
اَلَّفَ بَيْنَهُمْۜ اِنَّهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ
الْمُؤْمِن۪ينَ عَلَى الْقِتَالِۜ اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفاً مِنَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ
وَعَلِمَ اَنَّ ف۪يكُمْ ضَعْفاًۜ فَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفَيْنِ
بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِر۪ينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُونَ لَهُٓ
اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِي الْاَرْضِۜ تُر۪يدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَاۗ وَاللّٰهُ
يُر۪يدُ الْاٰخِرَةَۜ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ
سَبَقَ لَمَسَّكُمْ ف۪يمَٓا اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا
مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالاً طَيِّباًۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٦٩﴾

rek] seni aldatmak isterlerse, [bil ki], Allah, sana yeter; çünkü seni yardımıyla ve kalplerini birleştirdiği inananlarla destekleyen O'dur. Eğer sen yeryüzünde olanların hepsini harcasaydın bile yine de onların kalplerini birleştiremezdin. Ama Allah, onları birleştirmiştir; çünkü O, çok güçlü, çok bilge olandır.

64. Ey Peygamber! Allah, sana ve sana uyan inananlara yeter!

65-66. Ey Peygamber! Savaş esnasında, her türlü ölüm korkusunu yenmeleri konusunda inananları yüreklendir;[48] öyle ki, içinizden güçlüklere karşı koyabilen yirmi kişi olursa, onlar, iki yüz kişiyi yenerler; içinizden [aynı özelliklere sahip] yüz kişi olsa, onlar, inkar edenlerden bin kişiyi yenerler; çünkü onlar, anlamayan bir topluluktürlar. Bununla birlikte, Allah, içinizdeki zayıflığı bildiği için, şimdi yükünüzü hafifletmiştir. O halde içinizden güçlüklere göğüs germesini bilen yüz kişi olursa, onlar, iki yüz kişiyi yenerler; içinizden [aynı özelliklere sahip] bin kişi olursa, onlar da Allah'ın izniyle iki bin kişiyi yenerler. Çünkü Allah, güçlüklere göğüs gerenlerle birliktedir.

67. Ülkede egemenliği sağlamadıkça, tutsaklarının bulunması bir peygambere yaraşmaz. Siz geçici dünya malı istiyorsunuz; Allah ise [sizin için] ahireti istiyor. Gerçekten de Allah, çok güçlü, çok bilge olandır.

68. Eğer Allah tarafından daha önce verilmiş bir karar olmasaydı, aldıklarınızdan dolayı size çok büyük bir azap dokunurdu.

69. O halde, elde ettiğiniz ganimetlerden helal ve temiz olanlarını yeyin ve içinizde Allah bilincini her zaman canlı tutun; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

48 Genelde çeviriler, ayetin bu kısmını şöyle çevirmektedirler: *"Ey Peygamber! İnananları savaşa teşvik et!"*

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّمَن فِىٓ أَيْدِيكُم مِّنَ ٱلْأَسْرَىٰٓ إِن يَعْلَمِ ٱللَّهُ فِى
قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّآ أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِن يُرِيدُوا۟ خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا۟ ٱللَّهَ
مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
وَهَاجَرُوا۟ وَجَٰهَدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
وَٱلَّذِينَ ءَاوَوا۟ وَّنَصَرُوٓا۟ أُو۟لَٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ وَلَمْ يُهَاجِرُوا۟ مَا لَكُم مِّن وَلَٰيَتِهِم مِّن شَىْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا۟
وَإِنِ ٱسْتَنصَرُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ فَعَلَيْكُمُ ٱلنَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِى
ٱلْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهَاجَرُوا۟ وَجَٰهَدُوا۟
فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَوا۟ وَّنَصَرُوٓا۟ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنۢ بَعْدُ وَهَاجَرُوا۟
وَجَٰهَدُوا۟ مَعَكُمْ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مِنكُمْ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

70-71. Ey Peygamber! Elinizde bulunan tutsaklara de ki: "Eğer Allah kalplerinizde bir iyilik olduğunu bilirse, size, sizden alınandan daha iyisini verir ve sizi bağışlar; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Bununla birlikte, onlar sana hainlik etmek isterlerse, [şunu çok iyi bil ki], onlar, zaten daha önce de Allah'a hainlik etmişlerdi. Bunun üzerine O da, [inananları] onlara karşı üstün kılmıştı." Gerçekten de Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

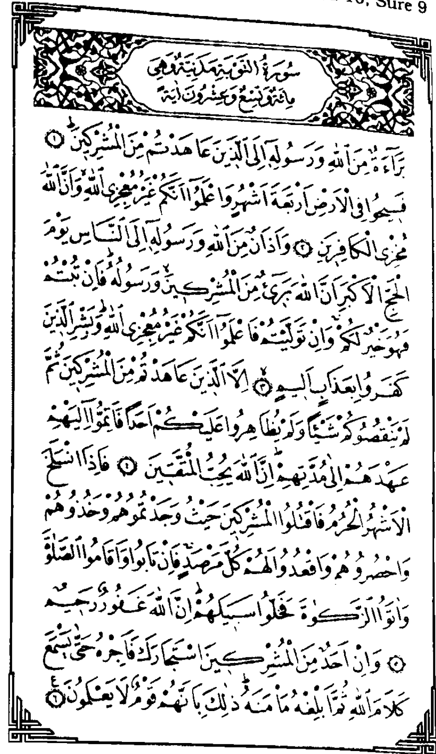
72. İnananlara, hicret edenlere, mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihat edenlere, [Müslüman muhacirleri] barındırarak onlara yardım edenlere gelince; onlar, gerçekten de birbirlerinin dostları ve koruyucularıdırlar. Bununla birlikte, inandıkları halde hicret etmeyenlere gelince; sizin, onlar da [size] hicret edene kadar, onların korunması konusunda hiçbir sorumluluğunuz söz konusu değildir. Ancak onlar, din konusunda [maruz kaldıkları baskılardan dolayı] sizden yardım isteyecek olurlarsa, o zaman -sizinle aranızda bir anlaşma bulunan halka karşı olmamak üzere- onlara yardım etmeniz gerekir; çünkü Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir.

73. İnkar edenler de birbirlerinin dostları ve koruyucusudur. Eğer siz de [aranızda onlar gibi] davranmazsanız, ülkede baskı, zulüm ve [dolayısıyla] çok büyük bir kargaşa egemen olur.

74. Şu halde, inananlara, hicret edenlere, Allah yolunda cihat edenlere, [muhacirleri] barındırarak onlara yardım edenlere gelince; onlar, gerçekten inananlardır. Bağışlanma ve çok güzel rızıklar, onlar için olacaktır.

75. Sonradan inanarak hicret edenler ve sizinle birlikte cihat edenler de sizdendirler. Akraba olanlar,[49] Allah'ın kitabına göre, birbirlerine daha yakındırlar. Gerçekten de Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

49 İnanç kardeşliğinin vurgulandığı ayetlerin bağlamını dikkate alan Esed, ayeti çoğunluğun algıladığı gibi, mirası düzenleyen bir ayet olarak görmemektedir. O, bağlamı göz önünde bulundurarak ayeti şöyle çevirmektedir: *"Ve bundan sonra inanıp da zulmün egemen olduğu diyardan göç edecek ve [Allah yolunda] sizinle birlikte çaba sarf edecek olanlara gelince, bunlar [da] sizdendirler; [işte böyle] sıkıca birbirine bağlanıp yakınlık kazananlar, Allah'ın kararına uygun olarak birbirleri üzerinde en üst düzeyde hak iddialarına sahiptirler."*

9. TEVBE SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
129 ayetten oluşmaktadır.]

1-2. [Bu], Allah'tan ve elçisinden, kendileriyle anlaşma yaptığınız ortak koşanlara bir ültimatomdur. O halde [ey ortak koşanlar!] Ülkede dört ay daha serbestçe dolaşın! Ancak hiçbir şekilde Allah'tan kaçamayacağınızı ve Allah'ın ise inkar edenleri rezil edeceğini bilin!

3-4. [Bu]; Allah'ın ve elçisinin, ortak koşanlardan uzak olduklarına dair, en büyük hac gününde, insanlara Allah ve elçisi tarafından yapılan bir bildiridir. Eğer tövbe edecek olursanız, [bilin ki], bu, sizin için daha hayırlı olacaktır. Bununla birlikte eğer yüz çevirecek olursanız, bilin ki, Allah'tan kaçamazsınız. O halde sen, inkar edenlere, çok acı veren azabı haber ver! Ancak, kendileriyle anlaşma yaptığınız ortak koşanlardan anlaşmalarını eksiksiz olarak yerine getirenlere ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenlere gelince; bunlar, [bu ültimatomun] kapsamı dışındadırlar. O halde onlarla yaptığınız anlaşmaya, süresi sona erene kadar uyun; çünkü Allah, kendi bilincini içlerinde canlı tutanları sever.

5. Haram aylar çıkınca, ortak koşanları bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayın; onları kuşatma altına alın; onların geçebileceği bütün yolları tutun! Bununla birlikte, tövbe edecek, namazı kılacak ve zekatı verecek olurlarsa, üzerlerine gitmeyin; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

6. Allah'a ortak koşanlardan biri, senden koruma isteyecek olursa, Allah'ın sözünü dinlemesi için, ona bu korumayı ver! Sonra da onu güven içinde bulunacağı bir yere ulaştır; çünkü onlar, [gerçekleri] bilmeyen kimselerdir.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ كَيْفَ
وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ اِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ
بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوبُهُمْ وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ
۝ اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ
اِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ فَاِنْ تَابُوا
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ
وَنُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَاِنْ نَكَثُوا اَيْمَانَهُمْ
مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا اَئِمَّةَ
الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَا اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۝
اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِاِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ اَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّٰهُ
اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

7-10. Mescid-i Haram'ın yanında kendileriyle anlaşma yaptıklarınız dışında, ortak koşanların, Allah ve elçisi nezdinde nasıl bir anlaşmaları olabilir ki...? O halde [anlaşma yaptıklarınıza gelince]; onlar size dürüst davrandıkları sürece, siz de onlara dürüst davranın; çünkü Allah, kendi bilincini içlerinde canlı tutanları sever. [Onların] nasıl [anlaşmaları olabilir ki...?]; çünkü, onlar, sizi yenecek olsalar, hakkınızda ne bir yakınlık ne de anlaşma gözetirler. Onlar, kalpleri istemediği halde, sözleriyle sizi hoşnut kılmaya çalışmaktadırlar; çünkü onların çoğu, Allah'ın ayetlerini az bir değer karşılığında satan ve [insanları] O'nun yolundan alıkoyan, yoldan çıkmışlardır. Gerçekten de onların yapmakta oldukları ne kadar kötüdür! Onlar, bir inanan hakkında ne bir yakınlık ne de anlaşma gözetirler; çünkü onlar, haddi aşanlardır.

11. Eğer tövbe edecek, namazı kılacak ve zekatı verecek olurlarsa, [bilin ki], onlar, o zaman, din kardeşleriniz olacaklardır. İşte Biz, bilen bir halk için ayetlerimizi ayrıntılı bir biçimde açıklamaktayız.

12-13. Eğer onlar, anlaşma yaptıktan sonra anlaşmalarını bozacak ve dininize dil uzatacak olurlarsa, o zaman, sözlerinde durmayan o inançsızların elebaşlarıyla, [dininize dil uzatmaktan] vazgeçmeleri için savaşın! [Ey inananlar!] Anlaşmalarını bozan, elçiyi [ülkesinden] sürmeye kalkışan bir halkla -hem de savaşı ilk defa başlatanlar onlar oldukları halde- yine de hâlâ savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer gerçekten inananlardan iseniz, [çok iyi bilin ki], asıl korkmanız gereken Allah'tır.

يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدٖيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنٖينَ ١٤ وَيُذْهِبْ غَيْظَ
قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ١٥
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذٖينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنٖينَ وَلٖيجَةً
وَاللّٰهُ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٦ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكٖينَ اَنْ يَعْمُرُوا
مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدٖينَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ اُولٰٓئِكَ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ١٧ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ
الْمُهْتَدٖينَ ١٨ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَٓاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُ۫نَ
عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ١٩ اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ٢٠

14-15. O halde onlarla savaşın ki, Allah, onları sizin ellerinizle cezalandırsın, alçaltsın, onlara karşı size zafer versin, inananların gönüllerini ferahlatsın ve kalplerindeki öfkeyi gidersin! Allah, dilediğinin tövbesini kabul eder; çünkü Allah, çok bilen, çok bilge olandır.

16. Yoksa siz, Allah, içinizden cihat edenleri, Allah'tan, elçisinden ve inananlardan başkalarını kendilerine sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan kendi başınıza bırakılacağınızı mı sanıyordunuz? [Şunu hiçbir zaman hatırınızdan çıkarmayın ki], Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

17-19. Allah'a ortak koşanlar, inkarlarına bizzat kendileri tanıklık ederlerken, Allah'ın mescitlerini şenlendirme hakkına sahip olamazlar; çünkü onlar, amelleri boşa gidecek ve [dolayısıyla] cehennemde sürekli olarak kalacak olanlardır. Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaz kılan, zekat veren ve sadece Allah'tan korkan kimseler şenlendirirler. İşte onlar, doğru yolda olmaları umulanlardandır. [Ey Allah'a ortak koşanlar!] Yoksa siz, hacılara su verme ve Mescid-i Haram'ı onarma [işlerini], Allah'a ve ahiret gününe inanan ve Allah yolunda cihat eden kimselerin [işleriyle] bir mi tutuyorsunuz? Bunlar, Allah nazarında, bir olamazlar. Allah, zulmedenleri doğru yola ulaştırmaz.

20. İnananlar, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat edenler, Allah katında, derece bakımından en üstün olanlardır. İşte onlar, kazanacak olanlardır.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ
آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا
وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ
فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ
رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

21-22. Rableri onlara, tarafından bir sevgi, bir hoşnutluk ve içinde kendileri için hiç tükenmeyecek nimetler bulunan cennetleri müjdelemektedir; onlar, orada sürekli kalacaklardır. Gerçekten de Allah katında çok büyük bir ödül olacaktır.

23. Ey inananlar! Babalarınızı ve kardeşlerinizi -inkarı inanca yeğliyorlarsa- sakın dost edinmeyin; şu halde içinizden kim onları dost edinecek olursa, [bilin ki], onlar, zulmedenlerdir.

24. De ki: "Babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kötüye gitmesinden endişe ettiğiniz ticaret, hoşlandığınız evler, size Allah'tan, elçisinden ve Allah yolunda cihat etmekten daha değerli ise, o halde Allah'ın buyruğu gelinceye dek bekleyin! [Bilin ki], Allah, yoldan çıkmış olanları doğru yola ulaştırmaz.

25-26. Andolsun ki, Allah, size bir çok yerde ve [özellikle] çokluğunuzun sizi böbürlendirdiği, ama size hiçbir yarar sağlamadığı, geniş olmasına rağmen yeryüzünün size dar geldiği ve sonunda arkanızı dönüp kaçtığınız Huneyn gününde de yardım etmişti. Gerçekten de [o gün kaçmanız üzerine] Allah, elçisine ve inananlara iç huzurunu indirmiş, sizin görmediğiniz ordular göndermiş ve inkar edenleri cezalandırmıştı. İşte bu, inkar edenlerin cezasıdır.

ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا
وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْن۪يكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ٓ
اِنْ شَٓاءَ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَد۪ينُونَ د۪ينَ الْحَقِّ مِنَ
الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌۨ ابْنُ اللّٰهِ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَس۪يحُ ابْنُ اللّٰهِ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ
بِاَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِؤُ۫نَ قَوْلَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اِتَّخَذُٓوا اَحْبَارَهُمْ
وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَس۪يحَ ابْنَ
مَرْيَمَ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُٓوا اِلٰهًا وَاحِدًا
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

27. Ama Allah, bütün bunlara rağmen yine de dilediğinin tövbesini kabul edecektir; çünkü O, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

28. Ey inananlar! Allah'a ortak koşanlar, kuşkusuz, pistirler. O halde, bu yıldan sonra, Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar! Eğer yoksul düşmekten korkacak olursanız, [bilin ki], Allah -dilerse- lütfuyla sizi zenginleştirecektir; çünkü O, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

29. [Ey inananlar!] Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve elçisinin haram kıldığını haram kılmayan ve hak dini din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verene dek savaşın!

30-31. Yahudiler: "Üzeyr, Allah'ın oğludur." derlerken, Hıristiyanlar da: "Meryem oğlu İsa Allah'ın oğludur." demişlerdi. Bu, onların daha önce inkar edenlerin sözlerine benzeterek ağızlarında geveledikleri sözleridir. Allah kahretsin onları! Nasıl da [haktan] sapıyorlar! Gerçekten de onlar -kendilerine, kendisinden başka tanrı olmayan sadece tek bir tanrıya ibadet etmeleri söylendiği halde- yine de hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu İsa'yı, Allah dışında rabler edinmişlerdi. Ancak O, onların ortak koştuklarından münezzehtir!

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ
إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي
أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَى
عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا
فِي كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا
أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ
كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

32-33. Onlar, sözleriyle, Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Ancak Allah, inkar edenler hoşlanmasalar da nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmeyecektir; çünkü Allah'a ortak koşanlar hoşlanmasalar da, dinini bütün dinlere üstün kılmak üzere, elçisini, doğru yol ve gerçek din ile gönderen O'dur.

34-35. Ey inananlar! Gerçekten de hahamların ve rahiplerin çoğu, insanların mallarını haksız yollarla yemekte ve [onları] Allah yolundan alıkoymaktadırlar. Altın ve gümüşü biriktirip de onları Allah yolunda harcamayanlara gelince; onlara, çok acı veren bir azabı haber ver! Biriktirdiklerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı ve onlarla alınlarının, yanlarının ve sırtlarının dağlanacağı gün, [onlara]: "İşte kendiniz için biriktirdikleriniz bunlardır. O halde biriktirdiklerinizin tadına bakın!" denecektir.

36. Kuşkusuz Allah'ın nazarında ayların sayısı -gökleri ve yeri yarattığı gün belirlemiş olduğu yasa uyarınca- on ikidir; bunların içinde dördü haram aylardır. İşte bu, gerçek yasadır. O halde bu aylarda [günah işleyerek] kendinize yazık etmeyin! Nasıl ki, Allah'a ortak koşanlar size karşı hep birlikte savaşıyorlarsa, siz de onlara karşı hep birlikte savaşın ve Allah'ın her zaman, Kendinin bilincinde olanlarla birlikte olduğunu bilin!

إِنَّمَا النَّسِيٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِـُٔوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ
فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوٓءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ
إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ
قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْـًٔا وَاللّٰهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ
إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي
الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا
فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

37. Ayların yerlerini değiştirmek, kuşkusuz, Allah'ın koymuş olduğu yasayı inkarda ileri gitmekten başka bir şey değildir. Allah'ın koymuş olduğu yasaya karşı çıkanlar böylece doğru yoldan sapmış olmaktadırlar. Onlar, Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına uygun düşürmek için, o [haram ayı] bir yıl helal sayarlarken, bir yıl haram saymaktadırlar. Aslında onlar, böylece, Allah'ın haram kıldığını helal kılmış olmaktadırlar. Buna rağmen yaptıkları kötü işleri yine de kendilerine [şeytan tarafından] güzel gösterilmiştir; ancak Allah, [gerçekleri] inkar edenleri asla doğru yola ulaştırmaz.

38. Ey inananlar! Size ne oldu ki, size: "Allah yolunda savaşa çıkın!" dendiğinde, yere çakılıp kaldınız? Dünya hayatını ahirete mi yeğlediniz? O halde [şunu çok iyi bilin ki], dünya hayatının nimetleri, ahirete göre çok azdır.

39. Eğer savaşa çıkmazsanız, Allah sizi çok acı veren bir ceza ile cezalandırır ve yerinize başka bir halk getirir; siz ise O'na hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

40. Ona yardım etmeyecek olursanız, [bilin ki], Allah -inkar edenler, onu [Mekke'den] çıkardıklarında, mağarada bulunan iki kişiden biri olarak- ona yardım etmişti. Hani o, arkadaşına: "Üzülme; çünkü Allah, bizimle birliktedir." diyordu. O zaman Allah, üzerine iç huzurunu indirmiş, görmediğiniz askerlerle onu desteklemiş ve inkar edenlerin sözünü alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise, [her zaman] en yüce olandır; çünkü Allah, çok güçlü, çok bilge olandır.

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ
عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِنْ بَعُدَتْ
عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ
فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ
إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

41. [Ey inananlar!] Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihat edin! Eğer bilirseniz, bu, sizin için daha hayırlıdır.

42. Eğer [davet olundukları] yakın bir kazanç ve olağan bir yolculuk olsaydı, seni izlerlerdi. Ne var ki, çıkılacak yol, onlara çok uzak gelmişti. Buna rağmen onlar, [savaştan döndüğünüzde yine de size] "Gücümüz yetseydi, biz de sizinle birlikte çıkardık." diyerek Allah'a yemin edeceklerdir. [Aslında onlar, bu şekilde Allah adına yalan yere yemin etmekle] kendi yıkımlarını hazırlamaktadırlar; çünkü Allah, onların yalancı olduklarını elbette ki bilmektedir.

43-45. Allah seni affetsin! Doğru söyleyenleri sence belli olmadan ve yalancıları bilmeden onlara niçin izin verdin; çünkü Allah'a ve ahiret gününe inananlar, mallarıyla ve canlarıyla cihat etmek söz konusu olduğunda senden asla izin istemezler. Allah ise kendinin bilincinde olanları çok iyi bilendir. Senden ancak, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan ve kalpleri kuşkuya düştüğü için kuşkularında bocalayıp duranlar, [savaşa çıkmama konusunda] izin isterler.

46. Eğer onlar, gerçekten seninle [savaşa] çıkmak isteselerdi, onun için bir hazırlık yaparlardı. Bu yüzden Allah, onların sizinle birlikte çıkmalarından hoşlanmadığı için, onları tembelleştirmişti. [O zaman onlara]: "Oturanlarla birlikte oturun!" denilmişti.

47. Eğer onlar da sizinle birlikte çıkmış olsalardı, size zarar vermekten başka hiçbir faydaları olmazdı; çünkü sizi birbirinize düşürmek için aranıza anlaşmazlık sokarlardı. Üstelik içinizde onların casusları da vardı. Ne var ki, Allah, zulmedenleri çok iyi bilendir.

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتّٰى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ
سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾
إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ
﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلٰينَا وَعَلَى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا
إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ
اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا
مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا
لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾
وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

48. Andolsun ki, onlar, daha önceleri de aranıza anlaşmazlık sokmak istemişler ve sana karşı komplolar düzenlemişlerdi; ama sonunda, onlar hoşlanmamışlarsa da, gerçek gelmiş ve Allah'ın buyruğu galebe çalmıştı.

49. Onlardan: "Bana izin ver de beni günaha sokma!" diyenler de vardı. Aslında onlar [böyle demekle] zaten günah çukuruna çoktan dalmışlardı bile. Ama cehennem, inkar edenleri, çepeçevre kuşatacaktır.

50. Sana bir iyilik erişecek olsa, bu, onları üzer; ancak başına bir kötülük gelecek olursa, o zaman onlar: "Zaten biz önceden tedbirimizi almıştık." derler ve sevinerek oradan uzaklaşırlar.

51. [Onlara] de ki: "Başımıza Allah'ın yazdığından başkası gelmez. O, Bizim Koruyucumuz'dur. O halde inananlar Allah'a güvensinler!"

52. [Yine onlara] de ki: "Siz, bizim hakkımızda ancak iki güzel şeyden birini bekleyebilirsiniz; biz ise sizinle ilgili olarak Allah'ın ya kendi katından ya da bizim elimizle sizi bir cezaya uğratmasını bekliyoruz. O halde bekleyin; çünkü biz de sizinle birlikte beklemekteyiz."

53-55. [Yine onlara] de ki: "İster gönüllü ister gönülsüz harcayın, [fark etmez]; çünkü harcadıklarınız asla kabul edilmeyecektir. Gerçekten de siz, yoldan çıkmış bir halksınız. Harcadıklarının kabul edilmesini engelleyen; onların, Allah'a ve elçisine nankörlük etmelerinden, üşenerek namaz kılmalarından ve istemeyerek harcamalarından başka bir şey değildir. O halde, onların ne malları ne de çocukları seni imrendirmesin; çünkü Allah, on-

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم
بِهَا فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٥٥﴾
وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ
يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَـًٔا أَوْ مَغَٰرَٰتٍ أَوْ مُدَّخَلًا
لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ
فِي الصَّدَقَٰتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ
إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَآ ءَاتَىٰهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُۥ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن
فَضْلِهِۦ وَرَسُولُهُۥٓ إِنَّآ إِلَى اللَّهِ رَٰغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَٰتُ
لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسَٰكِينِ وَالْعَٰمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ
وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَٰرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ
يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ
وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

ları, bunlardan dolayı dünya hayatında cezalandırmayı ve canlarının da inkarcı olarak çıkmasını istemektedir.

56-57. Onlar, sizden olmadıkları halde, [sizden] korktukları için yine de sizden olduklarına dair yemin edeceklerdir. Aslında onlar, sığınacak bir yer, [içine girebilecekleri] mağaralar ya da bir kovuk bulabilselerdi, hemen oralara koşarlardı.

58-59. İçlerinde sadakaların [vergi gelirlerinin] [taksimi] konusunda seni kınayanlar da vardır; ancak, onlardan kendilerine de verilecek olsa, memnun olurlar, ama onlardan kendilerine verilmeyecek olursa, o zaman derhal öfkeleniverirler. Keşke onlar, Allah'ın ve elçisinin kendilerine verdiklerine razı olsalardı ve: "Allah bize yeter! Yakında Allah bize lütfundan verecektir, elçisi de! Biz sadece Allah'a gönülden bağlananlardanız." deselerdi!

60. Sadakalar [vergi gelirleri], Allah'tan bir farz olmak üzere, sadece yoksullar, düşkünler, [vergi toplamakla] görevli memurlar, kalpleri İslam'a ısındırılacak olanlar, kölelerin özgürleştirilmesi, ağır borç altında bulunanlar, Allah yolunda [yapılacak her türlü faaliyet] ve yolcular içindir. Gerçekten de Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

61. Onların içinde peygamberle ilgili olarak: "O, [her söyleneni dinleyen] bir kulaktır." diyerek peygamberin peygamberliğine kast etmek isteyenler de vardır.[50] O halde [onlara] de ki: "O, sizin için bir hayır kulağıdır; çünkü o, Allah'a inanır, inananlara da güvenir. O, sizden inananlar için, bir sevgi ve şefkat [pınarı]dır. O halde Allah elçisini, bu tür iftirada bulunarak karalamak isteyenlere gelince, [bilsinler ki], onları çok acı veren bir ceza beklemektedir.

50 Genelde müfessirler, "O kulaktır." yani, "O, kendisine söylenen her şeye kolayca inanmaktadır." ibaresini, münafıkların, Hz. Peygamber için, onun başkaları hakkında iyi ya da kötü kendisine söylenilen her şeye kolayca inanma eğiliminde olduğunu ifade etmek için kullandıklarını ifade etmektedirler. Ancak Esed'in de haklı olarak, ifade ettiği üzere, Hz. Peygamberin her söylenilene kolayca inanan saf biri olduğu konusunda hiçbir tarihi kanıt yoktur. O halde, söz konusu ibarenin geçtiği ayetin tamamını Esed'in derin açıklamaları doğrultusunda değerlendirmek, ayetin doğru olarak anlaşılması bakımından kaçınılmazdır. Esed'e göre, münafıklar Hz. Peygamber için "O, duyduğu her şeye inanıyor" derlerken, bununla, öteki pek çok inkarcının fik-

62. Sizi hoşnut etmek için Allah'a yemin etmektedirler; oysa, gerçekten inanmış kimseler iseniz, bilin ki, asıl hoşnut edilmesi gereken, Allah ve elçisidir.

63. O halde onlar hâlâ anlamadılar mı ki, kim, Allah'a ve elçisine karşı gelecek olursa [bilsin ki], onun için içinde sürekli olarak kalacağı cehennem ateşi olacaktır.

64. İki yüzlüler, inananlara, kalplerinde olanı onlara haber verecek olan bir sûrenin inmesinden endişe duymaktadırlar.[51] [Onlara] de ki: "Siz alay edin bakalım; ama, Allah, kuşkusuz, açığa çıkmasından endişe duyduklarınızı açığa çıkaracaktır."

65. Eğer onlara [niçin alay ettiklerini] sorsaydın, onlar: "Biz lafa dalmış, eğleniyorduk." diyerek karşılık verirlerdi. [Onlara] de ki: "Siz, Allah ile, ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?"

66. Siz, inandıktan sonra inkar ettiğiniz için hiçbir şekilde [inkarınıza] mazeret ileri sürmeyin! Biz, içinizden bir kısmını affetsek bile, bir kısmınızı da suç işlemelerinden dolayı cezalandıracağız.

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ
عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا
إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ
إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ
كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ
إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً
بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٦٨﴾

67. İki yüzlü erkekler ile iki yüzlü kadınlar birbirlerindendir. Onlar, kötülüğü anlatırlar, iyiliği engellerler ve cimrilik ederler. Onlar, Allah'ı unutmuşlardı, Allah da onları unutmuştu. Gerçekten de iki yüzlüler, yoldan çıkmış olanlardır.

68. Allah, iki yüzlü erkeklere, iki yüzlü kadınlara ve inkar edenlere, içinde sürekli olarak kalacakları cehennem ateşini vaat etmiştir. O, onlara yetecektir; çünkü Allah, onlara lanet etmiştir. Bu yüzden onlar için sürekli bir azap olacaktır.

rine katılarak ifade etmek istedikleri şey, onun yalnızca sanrı gördüğü, olmayan birtakım sesler işittiği ve yanılarak bunu onlara vahiy olarak yansıttığı görüşüydü. Ayetteki "...şöyle şöyle" diyerek "Peygamberi incitiyorlar." ifadesi de olsa olsa Hz. Peygamber'i böyle bir "yanılgı" içinde görme küstahlığı ile açıklanabilir. Nitekim 74. ayette "hakkı inkara varan bir söz söylemiş oldular" ifadesi de bununla ilgilidir. *Ezâ* fiili, öncelikle, "rahatsız etmek, sıkıntı vermek" ya da fiili ve maddi acıya varacak ölçüde birini "taciz etmek, incitmek" (zarar) anlamı taşımaktadır. Yukarıdaki anlam akışı içinde bu fiil, daha çok bir aşağılama, alçaltma anlamı yüklenmiş olduğuna göre, *yu'zune* sözcüğünün "they malign" olarak yani, "onurunu karalamak için iftirada bulunuyorlar." şeklinde aktarılması yerinde olacaktır. Biz çevirimizde Esed'in yaklaşımını dikkate aldık. Genelde ayet şöyle çevrilmektedir: "*İçlerinden bazıları da Peygamber'i incitirler: "O (her söyleneni dinleyen) bir kulaktır." derler. De ki: "O, sizin için hayır kulağıdır. Allah'a inanır, mü'minlere inanır. Sizden inananlar için de o bir rahmettir. Allah'ın Elçisini incitenlere acı bir azab vardır!*"

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾
أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٧١﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

69. [Ey iki yüzlüler!] Siz de tıpkı sizden öncekiler gibisiniz. Onlar, hem güç hem de mal ve çocuk bakımından sizden daha üstün idiler. Böylece onlar dünya malından paylarına düşenlerden yararlanmışlardı. İşte sizden öncekiler paylarından nasıl yararlandıysalar siz de paylarınızdan öyle yararlanmıştınız. Onlar, nasıl batıla dalmışlarsa siz de aynı şekilde batıla dalmıştınız. İşte onlar, amelleri dünyada boşa çıktığı gibi ahirette de boşa çıkacak olanlardır. İşte onlar, kaybedenlerdir.

70. Onlara kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad ve Semud halklarının, İbrahim halkının, Medyen halkının ve altüst olmuş şehirlerin haberi gelmedi mi? Elçileri onlara apaçık mucizeler getirmişlerdi; [ama onlar yine de onlara inanmamışlardı. Bu yüzden Allah, inkarlarından dolayı onları cezalandırmıştı]. Böylece Allah, onlara zulmetmemişti, ama onlar kendilerine zulmetmişlerdi.

71. İnanan erkekler ve inanan kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. Onlar, iyiliği anlatırlar, kötülükleri engellerler, namazı kılarlar, zekatı verirler, Allah'a ve elçisine itaat ederler. İşte onlar, Allah'ın kendilerine sevgi ve şefkatini bahşedeceklerdir; çünkü Allah, çok güçlü, çok bilge olandır.

72. Allah, inanan erkeklere ve inanan kadınlara, içlerinde sürekli kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler ve adn[52] cennetlerinde hoş konaklar vaat etmiştir. Allah'ın hoşnutluğu ise daha büyüktür. Gerçekten de bu, çok büyük bir mutluluktur.

51 Ayette geçen "him" ve "hum" zamirleri inananlara aittir. Ancak, çeviride zamirler kullanıldığında, yanlış anlamalar söz konusu olabilmektedir. Yanlış anlamalara yer vermemek için, biz zamirler yerine, ait oldukları muhatapları kullandık. Zamirleri kullanan çeviriyle ilgili bir örnek veriyoruz: *"Münafıklar, kendileri hakkında, kalblerinde bulunanı kendilerine haber verecek bir surenin indirileceğinden çekiniyorlar."*

52 Esed "adn" sözcüğüne, İbranice'den hareket ederek "ebedî mutluluk" anlamı vermektedir.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا
بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ
فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ
عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا
مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا آتَاهُمْ
مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ
نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ
مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾
الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ
سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

73. Ey Peygamber! İnkar edenlerle ve iki yüzlülerle cihat et ve onlara karşı sert davran! Onların varacakları yer ise cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir!

74. Onlar, kendilerini inkara götüren sözü söyledikleri halde yine de söylemediklerine dair Allah'a yemin etmektedirler. Böylece onlar, kendilerini Allah'a teslim ettikten sonra inkarcı olmuşlardır; çünkü onlar, ulaşamadıkları bir şey istemişlerdir. İkiyüzlülerin, [peygamberden ve inananlardan] hoşlanmamalarının tek sebebi, Allah'ın ve elçisinin kendi lütuflarından onları zenginleştirmeleridir.[53] O halde eğer tövbe edecek olurlarsa bu, kendileri için daha hayırlı olur. Eğer yüz çevirecek olurlarsa, o zaman Allah onları, dünyada da ahirette de çok acı veren bir cezaya çarptırır. Onların ülkede ne dostu ne de yardımcısı vardır.

75-77. Onların içinde: "Andolsun ki, eğer Allah, bize lütfundan verecek olursa, mutlaka bağışta bulunacağız ve iyilerden olacağız." diyerek Allah'a söz verenler vardır. Ancak Allah, onlara lütfundan verdiğinde onda cimrilik ederler ve yüz çevirerek sözlerinden dönerler. Bu yüzden Allah, onların kalplerine, -kendine verdikleri sözden dönmelerinden ve yalan söylemelerinden dolayı kendisiyle karşılaşacakları güne dek- iki yüzlülük sokmuştur.

78. Onlar, Allah'ın onların sırlarını ve gizli konuşmalarını bildiğini ve yine Allah'ın gaybla ilgili konuları çok iyi bilen olduğunu hâlâ anlamadılar mı?

79-80. Sadaka konusunda hem fazladan veren [zengin] inananlara hem de çok az, ancak ellerinden gelebildiğince verebilen [yoksul] inananlara dil uzatan ve onlarla eğlenenlere

53 Bazı çeviriler, ayette geçen "hum" zamirini ikiyüzlülere değil de inananlara atfetmektedir: "*Münafıkların, Peygambere ve mü'minlere kin beslemelerinin tek sebebi, Allah ve Resulünün kendi lütfu ile mü'minleri zenginleştirmiş olmasıydı.*"

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ
حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ
فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾
وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا
فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أُنْزِلَتْ
سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ
أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

gelince, Allah da onlarla eğlenecektir. Çok acı veren bir azap da onları beklemektedir. Bu yüzden onlar için ister bağışlanma dile, ister dileme; hatta onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen bile yine de Allah onları asla bağışlamayacaktır; çünkü onlar, Allah'ı ve elçisini inkar etmişlerdir. Zaten Allah da yoldan çıkmış bir halkı doğru yola iletmez.

81-82. Savaştan geri kalanlar, Allah elçisinin ardından[54] yerlerinde oturup kalmalarından dolayı çok sevinmişlerdi. Gerçekten de onlar, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat etmekten hoşlanmadıkları için, [daha sefere çıkılmadan önce]: "Sıcakta sefere çıkmayalım!" demişlerdi.* [Onlara] de ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır". Keşke anlayabilselerdi! O halde onlar, yapmış olduklarından dolayı başlarına gelecek cezayı düşünerek az gülsünler, çok ağlasınlar!

83. Eğer Allah seni, onlardan bir grup ile tekrar yüz yüze getirecek olursa, onlar da [savaşa] çıkmak için izin isteyecek olurlarsa, [onlara] de ki: "Siz, bir daha benimle birlikte asla savaşa çıkmayacaksınız ve asla benimle birlikte düşmanla savaşmayacaksınız; çünkü siz, ilk keresinde oturmayı yeğlemiştiniz. O halde, siz, geri kalanlarla birlikte oturun!"

84. [Ey Peygamber!] Onlardan ölen hiçbirinin asla namazını kılma ve mezarı başında da asla durma! Çünkü onlar, Allah'ı ve elçisini inkar etmişler ve yoldan çıkmış olarak ölmüşlerdi.

85. O halde, onların ne malları ne de çocukları seni imrendirmesin; çünkü Allah, onları, bunlardan dolayı dünya hayatında cezalandırmayı ve canlarının da inkarcı olarak çıkmasını istemektedir.

86-87. "Allah'a inanın ve elçisi ile birlikte cihat edin!" diye bir sure in-

54 Metinde geçen "hilâf" sözcüğüne "karşı çıkmak" anlamı verenler de olmuştur. Elbette ki, bu durum çevirilere de yansımıştır: *"Allah'ın Resulüne muhalefet etmek için geri kalanlar (sefere) çıkmayıp oturmaları ile sevindiler..."*

* Bu ayette üslûp özelliğinden dolayı "siz"li fiil "biz"li olarak çevrilmiştir.

dirildiğinde, içlerinden servet sahibi olanlar: "Bizi bırak da oturanlarla birlikte olalım." diyerek senden [sefere çıkmama konusunda] izin istemişlerdi. Böylece onlar, geride kalan [kadınlarla] birlikte olmayı yeğlemişlerdi. Bu yüzden onların kalpleri mühürlenmiş oldu; öyle ki, onlar, bundan böyle anlamayacaklardır.

88-89. Bununla birlikte, elçi ve onunla birlikte olan inananlar, mallarıyla ve canlarıyla cihat etmişlerdir. Onlar, [bütün] hayırların kendileri için olacak olanlardır. Onlar, kurtuluşa erecek olanlardır. Allah, onlara, içlerinde sürekli kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük mutluluk ve kazanç budur.

90. Bedeviler içinden bazıları, kendilerine izin verilmesi için mazeretlerini sunmak üzere sana gelirlerken, Allah'ı ve elçisini yalanlayanlar ise sadece yerlerinde oturup kalmışlardır. Bu yüzden içlerinden inkar edenlere, yakında çok acı veren bir azap ulaşacaktır.

91-92. Ancak, zayıflara, hastalara, harcayacak hiçbir şey bulamayanlara -Allah ve elçisine karşı içtenlikle davrandıkları sürece- hiçbir sorumluluk söz konusu değildir; çünkü iyi davrananları sorumlu tutmak için bir neden yoktur. Allah kuşkusuz çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Aynı şekilde kendilerine binek vermen için sana geldiklerinde, onlara: "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum." dediğinde, harcayacak bir şey bulamadıkları için üzüntüden göz yaşlarını tutamayarak geri dönenler için de hiçbir sorumluluk söz konusu değildir.

رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَٓاءَ
الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
اَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَٓاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ
مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾
وَلَا عَلَى الَّذِينَ اِذَا مَٓا اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَٓا اَجِدُ
مَٓا اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا
اَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِيَٓاءُ رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ
الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

93-94. O halde sorumluluk ancak; zengin oldukları halde [savaşa çıkmamak için] senden izin isteyenler için söz konusudur; çünkü onlar, kadınlarla birlikte kalmayı yeğlemişlerdir. Bu yüzden Allah, onların kalplerini mühürlemiştir; öyle ki, artık onlar [ne yaptıklarını] anlayamaz hale gelmişlerdir. Onlar, siz [savaştan] kendilerine döndüğünüzde de size mazeretlerini belirtmeyi sürdüreceklerdir.

يعتذرون اليكم اذا رجعتم اليهم قل لا تعتذروا
لن نؤمن لكم قد نبأنا الله من اخباركم وسيرى الله
عملكم ورسوله ثم تردون الى عالم الغيب والشهادة
فينبئكم بما كنتم تعملون ﴿٩٤﴾ سيحلفون بالله
لكم اذا انقلبتم اليهم لتعرضوا عنهم فاعرضوا
عنهم انهم رجس ومأويهم جهنم جزاء بما كانوا يكسبون
﴿٩٥﴾ يحلفون لكم لترضوا عنهم فان ترضوا عنهم
فان الله لا يرضى عن القوم الفاسقين ﴿٩٦﴾ الاعراب
اشد كفرا ونفاقا واجدر الا يعلموا حدود ما انزل
الله على رسوله والله عليم حكيم ﴿٩٧﴾ ومن الاعراب
من يتخذ ما ينفق مغرما ويتربص بكم الدوائر عليهم
دائرة السوء والله سميع عليم ﴿٩٨﴾ ومن الاعراب
من يؤمن بالله واليوم الآخر ويتخذ ما ينفق قربات
عند الله وصلوات الرسول الا انها قربة لهم
سيدخلهم الله في رحمته ان الله غفور رحيم ﴿٩٩﴾

[Onlara] de ki: "Boşuna mazeret belirtmeyin; çünkü, Allah, sizinle ilgili gerçeği bize bildirdiği için, bir daha size asla inanmayacağız. Bundan böyle Allah da elçisi de sizin amellerinizi gözleyeceklerdir. Sonra da gizliyi de açığı da bilenin huzuruna gönderileceksiniz. O zaman O, yapmış olduklarınızı size haber verecektir."

95-96. Onların yanlarına döndüğünüzde, kendilerine dokunmamanız için, Allah'a yemin edeceklerdir. O halde onlara dokunmayın, onlardan uzak durun; çünkü onlar, gerçekten de pisliktirler. Yaptıklarının karşılığı olarak varacakları yer de cehennem olacaktır. Onlar, kendilerinden hoşnut olmanız için Allah'a yemin etmektedirler. Siz, onlardan hoşnut olsanız bile, [şunu çok iyi bilin ki], Allah, yoldan çıkmış olanlardan asla hoşnut olmayacaktır.

97. Bedeviler, [insanlar arasında] inkar ve ikiyüzlülük konusunda en aşırı olanlardır ve dolayısıyla da Allah'ın elçisine indirdiği şeylerin sınırlarını tanımamaya da en uygun olanlardır. Allah çok iyi bilen, çok bilge olandır.

98. Bedevilerden, Allah yolunda harcadıklarını angarya sayan ve başınıza kötülükler gelmesini bekleyenler vardır. Kötülükler onların başına gelsin! Gerçekten de Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

99. Bedevilerden, Allah'a, ahiret gününe inanan ve harcadıklarını kendilerini Allah'a yaklaştıran ve elçinin dualarında anılmalarını sağlayan vesileler olarak gören de vardır. Hiç kuşkunuz olmasın ki, o [harcadıkları] gerçekten de Allah'ın onlara yakınlaşması için bir vesile olacaktır; çünkü Allah, onları sevgisine sokacaktır. Allah, kuşkusuz çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

100. [Zulüm diyarı Mekke'den] hicret edenler ile [onlara ve Allah'ın dinine] yardım edenlerin ilklerine, önde gelenlerine ve onları güzel izleyenlere gelince; Allah onlardan hoşnut olmuştur. Onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır. Bu yüzden Allah, onlara, içlerinde sürekli olarak kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu, en büyük mutluluk ve kazançtır.

101. Hem etrafınızdaki bedeviler hem de Medine halkı arasında iki yüzlülüğü huy edinenler bulunmaktadır. Sen onları bilmezsin; ama Biz biliriz. Bu yüzden Biz onları iki kere cezalandıracağız. Onlar, sonra da çok büyük bir azaba götürüleceklerdir.

102-103. Bir de, iyi işler yanında kötü işler de yapmış ama, sonunda işledikleri günahların bilincine varmış olan başkaları vardır. İşte Allah, çok yakında onların tövbesini kabul edecektir; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. O halde, sen, onların mallarından, onları temizleyecek, onları arındıracak[55] bir sadaka al ve onlar için dua et; çünkü senin duan onlara huzur verir. Allah, kuşkusuz, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

104. Onlar, Allah'ın, kullarının tövbelerini kabul ettiğini, sadakaları aldığını ve Allah'ın tövbeleri çok kabul eden, çok müşfik olan olduğunu hâlâ anlayamadılar mı?

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ
وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ
اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ
أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ
سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ
إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

105. [Onlara] de ki: "Eylemde bulunun; çünkü, Allah da elçisi de inananlar da eylemlerinizi gözleyeceklerdir. Sonra da gizliyi de açığı da bilenin huzuruna gönderileceksiniz. O, o zaman, yapmış olduklarınızı size haber verecektir."

106. Yine durumlarının ne olacağı ile ilgili karar Allah'ın buyruğuna kalmış olan başkaları da vardır. O, onları isterse cezalandırır isterse tövbelerini kabul ederek onları affeder. Gerçekten de Allah, çok bilen, çok bilge olandır.

55 Müfessirlerin bir kısmı, fiillerin zamirini Hz. Peygamber'e atfetmektedirler. Çeviriler, bu farklılığı dikkate almışlardır: "*Onların mallarından kendilerini temizleyeceğin, yücelteceğin bir sadaka al...*"

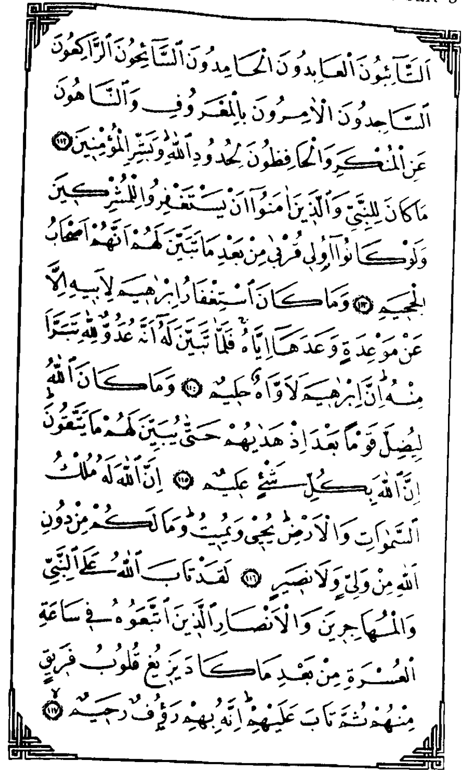
والذين اتخذوا مسجدا ضرارا وكفرا وتفريقا بين
المؤمنين وإرصادا لمن حارب الله ورسوله من قبل
وليحلفن إن أردنا إلا الحسنى والله يشهد إنهم
لكاذبون ﴿١٠٧﴾ لا تقم فيه أبدا لمسجد أسس على التقوى
من أول يوم أحق أن تقوم فيه فيه رجال يحبون
أن يتطهروا والله يحب المطهرين ﴿١٠٨﴾ أفمن أسس بنيانه
على تقوى من الله ورضوان خير أم من أسس بنيانه
على شفا جرف هار فانهار به في نار جهنم والله لا يهدي
القوم الظالمين ﴿١٠٩﴾ لا يزال بنيانهم الذي بنوا ريبة
في قلوبهم إلا أن تقطع قلوبهم والله عليم حكيم
﴿١١٠﴾ إن الله اشترى من المؤمنين أنفسهم وأموالهم
بأن لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون
ويقتلون وعدا عليه حقا في التوراة والإنجيل
والقرآن ومن أوفى بعهده من الله فاستبشروا ببيعكم
الذي بايعتم به وذلك هو الفوز العظيم ﴿١١١﴾

107. [İslam'a] zarar vermek, inkarcılığı körüklemek, inananların arasını açmak ve başından beri Allah'a ve elçisine savaş açmış olanlara bir gözetleme yeri sağlamak üzere kendilerine [inananlarınkinden ayrı] bir mescit kurmuş olanlara gelince; onlar, size: "Gerçekten de biz iyilikten başka bir şey istemedik." diyerek yemin edeceklerdir. Allah ise onların yalancı olduklarına tanıklık etmektedir.

108. O halde sen, orada asla namaza durma; çünkü senin, ilk günden itibaren Allah bilinci üzerine kurulmuş olan mescitte namaza durman daha uygundur. Orada temizlenmeyi seven insanlar vardır; çünkü Allah, temizlenenleri sever.

109-110. Yapısını, Allah bilinci ve O'nun hoşnutluğunu kazanma [arzusu] üzerine kurmuş olan mı daha hayırlıdır; yoksa yapısını kayacak bir uçurum kıyısına kuran ve onunla birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanan mı? Allah zulmedenleri doğru yola ulaştırmaz. Yaptıkları binaları, kalpleri paramparça olana dek kalplerinde bir kuşku [ve huzursuzluk kaynağı] olmaya devam edecektir. Allah ise çok bilen, çok bilge olandır.

111-112. Allah, kuşkusuz, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da vaat etmiş olduğu bir hak olarak, inananlardan, karşılığında kendilerine cennet verilmek üzere, canlarını ve mallarını satın almıştır. Böylece onlar, Allah yolunda savaşırlarken, öldürürler ve öldürülürler. Sözüne Allah'tan daha bağlı kim olabilir ki...? [Ey inananlar!] O halde yapmış olduğunuz bu alışverişten dolayı sevinin! Bu, gerçekten de çok büyük bir mutluluk, çok büyük bir kazançtır. [İşte bu alışverişi yapanlar]; günahlarından tövbe edenler,

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ
عَنِ الْمُنكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾
مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَن يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ
وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا
عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ
مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ
اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَّقَد تَّابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ
وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ
الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ
مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

Allah'a ibadet edenler, O'nu övenler, O'nun rızasını kazanmak için yolculuk edenler,[56] ruku edenler, secdeye varanlar, iyiliğin [yapılmasını] söyleyenler, kötülüğü engelleyenler ve Allah'ın koyduğu sınırları koruyanlardır. O halde inananları müjdele...!

113-114. Cehennemlik oldukları kendilerine açıkça belli olduktan sonra, akraba da olsalar, Allah'a ortak koşanlar için bağışlanma dilemek, ne peygambere ne de inananlara yaraşır. İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi ise sadece ona vermiş olduğu sözden dolayı idi. Ne var ki, onun, Allah'ın düşmanı olduğu kendisine açıkça belli olunca, o, çok içli ve yumuşak kalpli olmasına rağmen yine de ondan ilgisini kesmişti.

115. Allah, bir halkı doğru yola ilettikten sonra, dikkat etmeleri gereken konuları onlara açıklamadıkça, onları saptıracak değildir. Gerçekten de Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

116. Göklerin ve yerin hükümranlığı, kuşkusuz, sadece Allah'ındır; çünkü O, diriltir ve öldürür. Sizin, Allah dışında ne bir dostunuz ne de yardımcınız vardır.

117-118. Andolsun ki, Allah, peygamberi ve o güçlük zamanında ona uyan Muhâcirlerle Ensârı da -hem içlerinden bir kısmının kalpleri neredeyse imandan sapmak üzere iken- affetmişti. O, [bütün bu olanlara rağmen] yine de onları affetmiştir; çünkü O, onlara karşı şefkatle davranan, çok müşfik olandır. [Aynı şekilde Allah, seferden] geri bırakılmış

56 Ayette geçen "sâihûn" sözcüğüne "oruç tutanlar" anlamı veren çeviriler de vardır.

وعلى الثلثة الذين خلفوا حتى إذا ضاقت عليهم الأرض
بما رحبت وضاقت عليهم أنفسهم وظنوا أن لا ملجأ
من الله إلا إليه ثم تاب عليهم ليتوبوا إن الله هو
التواب الرحيم ﴿١١٨﴾ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا
مع الصادقين ﴿١١٩﴾ ما كان لأهل المدينة ومن حولهم
من الأعراب أن يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا
بأنفسهم عن نفسه ذلك بأنهم لا يصيبهم ظمأ ولا
نصب ولا مخمصة في سبيل الله ولا يطؤن موطئا
يغيظ الكفار ولا ينالون من عدو نيلا إلا كتب لهم
به عمل صالح إن الله لا يضيع أجر المحسنين ﴿١٢٠﴾
ولا ينفقون نفقة صغيرة ولا كبيرة ولا يقطعون
واديا إلا كتب لهم ليجزيهم الله أحسن ما كانوا يعملون ﴿١٢١﴾
وما كان المؤمنون لينفروا كافة فلولا نفر من كل
فرقة منهم طائفة ليتفقهوا في الدين ولينذروا
قومهم إذا رجعوا إليهم لعلهم يحذرون ﴿١٢٢﴾

olan üç kişiyi de affetmişti; çünkü, yeryüzü, bütün genişliğine rağmen yine de onlara dar gelmiş, içleri daraldıkça daralmıştı, öyle ki, onlar, sonunda Allah'a karşı yine de Allah'a sığınmaktan başka çareleri olmadığını anlamışlardı. İşte Allah, tövbe etmeleri için, onları affetmişti; çünkü Allah, tövbeleri çok kabul eden, çok müşfik olandır.

119. Ey inananlar! Allah bilincini içinizde her zaman canlı tutun ve doğrularla birlikte olun!

120-121. Medine halkına ve çevresinde bulunan bedevilere, [savaşta] Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi canlarını onun canına yeğlemeleri yaraşmaz; çünkü onların, Allah yolunda uğrayacakları hiçbir susuzluk, yorgunluk ve açlık; inkar edenleri kızdıracak bir yeri ele geçirmek ve düşmana karşı başarı kazanmak [gibi gerçekleştirecekleri hiçbir eylemleri] yoktur ki, onlardan dolayı kendilerine yararlı iş [sevabı] yazılmış olmasın! Gerçekten de Allah, iyilik yapanların ödülünü boşa çıkarmaz. Aynı şekilde, az ya da çok olsun, [diğerleri için] harcadıkları hiçbir şey, Allah yolunda aştıkları hiçbir vadi yoktur ki -Allah'ın onları yaptıklarından dolayı en güzel bir biçimde ödüllendirmesi için -bunlardan dolayı onlara [sevap] yazılmış olmasın!

122. Bununla birlikte, inananların hep birlikte savaşmak üzere sefere çıkmaları doğru değildir; ama, her kesimden bir grup -dinde derinleşmek ve böylece yanlarına döndüklerinde, kötülüklerden sakınmaları için halklarını uyarmak amacıyla- neden sefere çıkmasın ki...?[57]

57 Bu ayet-i kerime, müfessirlerin yorumu konusunda son derece farklı görüşler sundukları bir ayet-i kerimedir. Bu farklı görüşlerin çevirilere yansıması da gayet doğaldır. Biz, ayetin bağlamını göz önünde bulundurarak, yaptığımız çeviriyi tercih ettik. Şimdi yaygın olan iki farklı çeviriye örnek sunuyoruz: "*İnananların hepsinin toptan sefere çıkmaları doğru değildir. Onların her kesiminden bir grup dinde geniş bilgi elde etmek ve kavimleri (savaştan) döndüklerinde onları ikaz etmek için geride kalmalıdır. Umulur ki sakınırlar.*" "*İnananların hepsinin toptan dini öğrenmek üzere Hz Peygamber'in huzuruna gelmeleri gerekmez. Her kabileden bir grup, yanlarına döndüklerinde, kötülüklerden sakınmaları için, halklarını uyarmak amacıyla dinde derinleşmek için neden (Peygamberin) huzuruna gitmesin ki...*"

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا ف۪يكُمْ غِلْظَةًۜ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿١٢٣﴾
وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هٰذِه۪ٓ ا۪يمَاناًۚ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ ا۪يمَاناً وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْساً اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ
اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ ف۪ي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ
وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ
اِلٰى بَعْضٍۜ هَلْ يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُواۜ صَرَفَ اللّٰهُ
قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَٓاءَكُمْ
رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَز۪يزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَر۪يصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِن۪ينَ رَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظ۪يمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُونُسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَتِسْعُ اٰيَاتٍ

123. Ey inananlar! Yakınınızda bulunan inkarcılarla savaşın; ama onlar, sizde çok büyük bir güç görsünler! Bilin ki, Allah, kendi bilincinde olanlarla birliktedir.

124-125. Bir sûre indirildiğinde, onların arasında [birbirlerine]: "Bu, hangimizin inancını arttırdı?" diyenler vardır. İnananlara gelince; bu, onların inancını arttırır. Onlar da bu duruma sevinirler. Ancak kalplerinde hastalık bulunanlara gelince; bu, onların pisliklerine pislik katar. Onlar da inkarcı olarak ölürler.

126-127. Onlar, her yıl bir ya da iki kez sınanmakta olduklarını görmüyorlar mı? Onlar, buna rağmen yine de ne tövbe ediyorlar ne de Allah'ı anımsıyorlar. Onlar, bir sûre indirildiğinde, birbirlerine bakarak: "Bizi gören kimse var mı?" derler ve sonra da dönüp oradan uzaklaşırlar. Allah da onların kalplerini döndürsün! Çünkü onlar, gerçekten anlamaz kimselerdir.[58]

128-129. Andolsun ki, içinizden size; sıkıntıya uğramanız kendisine çok ağır gelen, size çok düşkün, inananlara çok şefkatli davranan ve çok müşfik olan bir elçi gelmiştir. Bununla birlikte onlar, [senden] yüz çevirecek olurlarsa, onlara de ki: "Kendisinden başka tanrı olmayan Allah bana yeter. Ben yalnız O'na güveniyorum; çünkü O, çok büyük bir arşın Rabbidir."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا
اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا
لَسَاحِرٌ مُب۪ينٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَۜ
مَا مِنْ شَف۪يعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِه۪ۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَم۪يعًاۜ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّاۜ اِنَّهُ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَم۪يمٍ وَعَذَابٌ اَل۪يمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَٓاءً وَالْقَمَرَ
نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّن۪ينَ وَالْحِسَابَۜ
مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّۚ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

10. YUNUS SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
109 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Elif, Lâm, Râ. Bunlar, bilgelik dolu kitabın ayetleridir.

2. Bizim; içlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve inananlara, samimi ve dürüst oldukları sürece, Rableri katında [diğerlerinin] önüne geçeceklerini müjdele!" diye vahyetmemiz, insanların yadırgayacakları bir şey midir ki, inkarcı olanları: "Bu, düpedüz bir sihirbazdır!" demektedirler?

3. Rabbiniz, gökleri ve yeri altı evrede yaratan, sonra da var olan her şeyi yönetmek üzere arşa kurulan Allah'tır. O'nun izni olmadan hiç kimse aracılık edemez. İşte Rabbiniz Allah budur; o halde O'na ibadet edin [O'nun için çalışın]! Hâlâ düşünüp ibret almayacak mısınız?

4. Hepinizin dönüşü O'na olacaktır. Bu, gerçekten de Allah'ın sözüdür; çünkü O, yaratmayı başlatır ve inananları ve iyi işler yapanları adil bir biçimde ödüllendirmek için, onu tekrarlar. İnkar edenlere gelince; onlar için, inkar etmelerinden dolayı, kaynar sudan bir içki ve çok acı veren bir azap olacaktır.

5. Güneşi ışık kaynağı, ayı da ışıklı kılan, yılların sayısını ve [vakitlerin] hesabını bilmeniz için, aya konak yerleri belirleyen O'dur; O, bütün bunları gerçek bir [plan] doğrultusunda yaratmıştır. O, bilenler için, ayetlerini böylece ayrıntılı bir biçimde açıklamaktadır.

6. Kuşkusuz, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, Allah'ın göklerde ve yerde yarattıklarında, içlerinde Allah bilincini canlı tutanlar için ayetler vardır.

إن الذين لا يرجون لقاءنا ورضوا بالحيوة الدنيا
واطمأنوا بها والذين هم عن آياتنا غافلون ﴿٧﴾ أولئك
مأويهم النار بما كانوا يكسبون ﴿٨﴾ إن الذين آمنوا
وعملوا الصالحات يهديهم ربهم بإيمانهم تجري
من تحتهم الأنهار في جنات النعيم ﴿٩﴾ دعويهم فيها
سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام وآخر دعويهم
أن الحمد لله رب العالمين ﴿١٠﴾ ولو يعجل الله للناس الشر
استعجالهم بالخير لقضي إليهم أجلهم فنذر الذين
لا يرجون لقاءنا في طغيانهم يعمهون ﴿١١﴾ وإذا مس
الإنسان الضر دعانا لجنبه أو قاعدا أو قائما فلما كشفنا
عنه ضره مر كأن لم يدعنا إلى ضر مسه كذلك
زين للمسرفين ما كانوا يعملون ﴿١٢﴾ ولقد أهلكنا القرون
من قبلكم لما ظلموا وجاءتهم رسلهم بالبينات وما كانوا
ليؤمنوا كذلك نجزي القوم المجرمين ﴿١٣﴾ ثم جعلناكم
خلائف في الأرض من بعدهم لننظر كيف تعملون ﴿١٤﴾

7-8. Bizimle karşılaşmayı ummayanlara, dünya hayatından hoşnut oldukları için ona bağlanıp ötesini düşünmeyenlere ve dolayısıyla ayetlerimizi umursamayanlara gelince; yapmış olduklarından dolayı barınacakları yer ateş olacaktır.

9-10. Bununla birlikte, inananlara ve iyi işler yapanlara da gelince; Rableri, onları imanlarından dolayı doğru yola ulaştıracaktır. Onlar, nimet cennetlerine [vardıklarında] ise ayaklarının altlarında ırmaklar akacaktır. Orada onların [ilk] çağrıları: "Ey Allah'ım, Sen her türlü eksiklikten yücesin!", selamlamaları: "Barış ve esenlik"; son çağrıları ise: "Övgü, âlemlerin Rabbi olan Allah'ındır." demek olacaktır.

11. İnsanların iyi şeyleri elde etme konusunda aceleci davrandıkları gibi, Allah da [yapmış olduklarından dolayı zaten hak etmiş oldukları] kötülükleri başlarına musallat etme konusunda aceleci davranmış olsaydı, süreleri bitmiş olurdu. Ama Biz, Bizimle karşılaşacaklarını ummayanları, taşkınlıkları içinde bocalar bir durumda bırakacağız.

12. İnsan, başı dara düştüğünde, yatarken de otururken de ayakta iken de Bizi çağırır durur; ama Biz onun darlığını giderir gidermez, o, başı dara düşen ve bu yüzden Bizi çağıran sanki kendisi değilmiş gibi, çeker gider. İşte aşırı gidenlere, yapmış oldukları böylece güzel gösterilmiştir.

13-14. Andolsun ki, Biz, sizden önce, nice kuşakları, elçileri kendilerine kanıtlar getirdikleri halde, yine de zulmetmeye devam etmelerinden dolayı, yok etmiştik; zaten onlar inanacak da değillerdi. İşte Biz, suç işliyenleri böylece cezalandırırız. Sonra da nasıl davranacağınızı gözlemlemek için, sizi yer yüzünde onların yerine geçirmiştik.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍۙ قَالَ الَّذ۪ينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَٓاءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَٓا اَوْ بَدِّلْهُۜ قُلْ مَا يَكُونُ ل۪ٓي
اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَٓائِ نَفْس۪يۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَيَّۚ
اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٥﴾
قُلْ لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَدْرٰيكُمْ بِه۪ۘ فَقَدْ
لَبِثْتُ ف۪يكُمْ عُمُراً مِنْ قَبْلِه۪ۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِباً اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِه۪ۜ
اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا
لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ شُفَعَٓاؤُ۬نَا
عِنْدَ اللّٰهِۜ قُلْ اَتُنَبِّؤُ۫نَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوَاتِ
وَلَا فِي الْاَرْضِۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا
كَانَ النَّاسُ اِلَّٓا اُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُواۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ف۪يمَا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ
﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّه۪ۚ فَقُلْ اِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُواۚ اِنّ۪ي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِر۪ينَ ﴿٢٠﴾

15-16. Ayetlerimiz onlara açık bir biçimde okunduğunda, Bizimle karşılaşacaklarını ummayanlar [sana]: "Sen bize, bundan başka bir Kur'an getir ya da onu değiştir!" demektedirler. [Onlara] de ki: "Benim, onu kendiliğimden değiştirmeye hakkım yoktur; çünkü ben, ancak bana vahyolunana uyarım. Bu yüzden ben, eğer Rabbime karşı gelecek olursam, o çok büyük günde beni cezalandırmasından korkarım. Eğer Allah dilemeseydi, ne ben onu size okurdum ne de O size onu bildirirdi.Vahiy gelmeden önce de aranızda uzun zaman kalmıştım. Hâlâ aklınızı başınıza toplamayacak mısınız?"

17-18. Allah hakkında yalan uyduran ve ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir ki...? Gerçek şudur ki, şuçlular, asla kurtuluşa eremezler; çünkü onlar, Allah dışında, kendilerine ne zarar veren ne de yarar sağlayan şeylere ibadet etmekte ve: "Bunlar, bizim Allah katındaki aracılarımızdır." demektedirler. O halde [onlara] de ki: "Siz, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz?" O, onların ortak koştuklarından uzaktır ve aşkındır!

19. İnsanlar [başlangıçta] tek bir toplumdular; ama sonraları görüş ayrılığına düşmüşlerdi. Eğer Rabbinden daha önce verilmiş bir söz olmasaydı, görüş ayrılığına düşmüş oldukları konularla ilgili olarak hemen aralarında karar verilmiş olurdu.

20. Onlar: "Keşke ona Rabbinden bir mucize indirilseydi!" demektedirler. [Onlara] de ki: "Gaybı bilmek ancak Allah'a özgüdür. O halde bekleyin; çünkü ben de sizinle birlikte bekleyeceğim."

وإذا أذقنا الناس رحمة من بعد ضراء مستهم إذا لهم
مكر في آياتنا قل الله أسرع مكرا إن رسلنا يكتبون
ما تمكرون ۝ هو الذي يسيركم في البر والبحر حتى إذا كنتم
في الفلك وجرين بهم بريح طيبة وفرحوا بها جاءتها ريح
عاصف وجاءهم الموج من كل مكان وظنوا أنهم أحيط بهم
دعوا الله مخلصين له الدين لئن أنجيتنا من هذه لنكونن
من الشاكرين ۝ فلما أنجاهم إذا هم يبغون في الأرض بغير الحق
يا أيها الناس إنما بغيكم على أنفسكم متاع الحياة الدنيا ثم
إلينا مرجعكم فننبئكم بما كنتم تعملون ۝ إنما مثل
الحياة الدنيا كماء أنزلناه من السماء فاختلط به نبات
الأرض مما يأكل الناس والأنعام حتى إذا أخذت الأرض
زخرفها وازينت وظن أهلها أنهم قادرون عليها أتاها أمرنا
ليلا أو نهارا فجعلناها حصيدا كأن لم تغن بالأمس
كذلك نفصل الآيات لقوم يتفكرون ۝ والله يدعو
إلى دار السلام ويهدي من يشاء إلى صراط مستقيم ۝

21. Biz, her ne zaman, insanlara başları dara düştükten sonra bir bolluk tattıracak olsak, bir de ne görelim, onlar, ayetlerimizi etkisiz hale getirmek için, birtakım çirkin planlar tasarlamaya kalkışmasınlar mı! [Onlara] de ki: "Allah, planlar tasarlama konusunda sizden daha hızlıdır." Çünkü elçilerimiz, sizin tasarlamakta olduğunuz çirkin planları yazmaktadırlar.

22-23. Size karada ve denizde yolculuk ettiren O'dur. Gemide bulunduğunuz bir sırada, gemi tatlı bir rüzgarla yol alırken, yolcular bu duruma çok sevinirler. Ama birden çok şiddetli bir fırtına çıkar; dalgalar onları her taraftan kuşatır. İşte onlar, böylece çepeçevre kuşatıldıklarını anlarlar ve içlerinden gelerek, "Eğer, bizi, bu tehlikeden kurtaracak olursan, andolsun ki, [sana] şükredenlerden olacağız!" diyerek Allah'a yalvarırlar. Ama, onlar, Allah onları kurtarır kurtarmaz, derhal yeryüzünde haksız yere azgınlık yapmaya koyulurlar. Ey insanlar! Azgınlığınız sadece kendi aleyhinize olacaktır; çünkü, siz sadece geçici dünya hayatının nimetlerine [önem veriyorsunuz]. Ama sonunda dönüşünüz bize olacaktır. İşte Biz, o zaman, yapmış olduklarınızı size haber vereceğiz.

24. Dünya hayatı, Bizim, gökten indirdiğimiz suya benzer. Yeryüzünde insanların ve hayvanların yemekte oldukları bitkiler o suyu emerler; öyle ki, yeryüzü, ziynetini takınarak güzelleştiği ve yeryüzü sakinleri de bu güzellikleri hasat edebileceklerini sandıkları bir sırada, buyruğumuz gece ya da gündüz onlara ulaşır. Böylece Biz, onları, sanki dün yerlerinde yoklarmış gibi kökünden biçilmiş bir hale getiririz. İşte Biz, düşünenler için, ayetlerimizi böylece ayrıntılı bir biçimde açıklarız.

25. Allah, barış ve esenlik yurduna çağırır ve dilediğini doğru yola ulaştırır.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ
مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ
مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ
نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ
وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا
تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى
اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾
قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ
فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

26. İyi işler yapanlara, güzel bir karşılık ve hatta fazlası bile olacaktır. Onların yüzlerini ne bir kara leke ne aşağılanma bürüyecektir. Onlar, cennet halkı olacaklardır ve orada sürekli kalacaklardır.

27. Kötülük işleyenlere gelince; kötülükleri kadar bir karşılıkları olacaktır. Ama yüzlerini aşağılanma bürüyecektir. Onları Allah'a karşı koruyacak hiçbir kimse olmayacaktır. Yüzleri, sanki karanlık geceden bir parçaya bürünmüş gibi olacaktır. İşte onlar, ateş halkı olacaklardır ve orada sürekli kalacaklardır.

28-29. Onların hepsini bir arada toplayacağımız ve sonra da Allah'a ortak koşanlara: "Siz ve ortaklarınız yerlerinize geçin!" diyerek onları birbirlerinden ayıracağımız gün, ortak koştukları, ortak koşanlara: "Siz bize ibadet etmiyordunuz. Allah, bizimle sizin aranızda tanık olarak yeter. Gerçekten de biz, sizin bize ibadet ettiğinizden habersizdik." diyeceklerdir.

30. Orada herkes yapmış olduklarından dolayı sorgulanacaktır. Böylece onlar, Gerçek Efendileri Olan Allah'a döndürüleceklerdir. Uydurmuş oldukları şeyler ise onları yüz üstü bırakacaklardır.

31-32. Eğer onlara: "Sizi gökten ve yerden rızıklandıran, işitmenizi ve görmenizi sağlayan, ölüden diriyi diriden de ölüyü çıkaran ve [varlığı] yöneten kimdir?" diye soracak olsan, onlar [sana]: "Allah'tır." diyeceklerdir. O zaman [onlara] de ki: "Madem ki, Gerçek Rabbiniz olan Allah, böyle bir Allah'tır, o halde hâlâ O'nun bilincine varmayacak mısınız? Gerçekten [vazgeçilecek olursa, geriye] sapıklıktan başka ne kalır ki..? Durum böyle iken, nasıl da [gerçekten sapıklığa] döndürülüyorsunuz!"

33. Böylece yoldan çıkmışlarla ilgili olarak Allah'ın sözü gerçekleşmiş bulunmaktadır: "Onlar inanmayacaklardır!"

34. [Onlara] de ki: "Ortaklarınız arasında yaratmayı başlatacak ve sonra da onu sürdürecek olan var mıdır?" Yine [onlara] de ki; "Allah yaratmayı başlatır ve sonra da onu sürdürür. [Bütün bunlara rağmen, gerçekten] nasıl da uzaklaşıyorsunuz?"

35. [Onlara] de ki: "Ortaklarınız arasında doğru yola ulaştıracak olan var mıdır?" De ki: "Allah gerçeğe ulaştırır. O halde gerçeğe ulaştıran mı yoksa, kendisine yol gösterilmedikçe yolunu bulamayan kimse mi uyulmaya daha layıktır? Ne oluyor size? Ne biçim hüküm veriyorsunuz?"

36. [Gerçek şu ki], onların çoğu zanna uymaktan başka bir şey yapmamaktadırlar. Ancak zan hiçbir şekilde gerçeğin yerini tutamaz. Kuşkusuz Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi bilendir.

37. Bu Kur'an, [Allah tarafından indirilmiştir ve dolayısıyla asla] başkası tarafından uydurulmuş değildir; gerçekten de O, kendinden öncekileri doğrulayan ve alemlerin Rabbinden gelen ve içinde hiçbir şekilde kuşku bulunmayan kitabı açıklayandır.

38. Yoksa onlar: "Onu, o uydurdu." mu demektedirler? O halde [onlara] de ki: "Eğer söylediklerinizde samimi iseniz, onun gibi bir sûre getirin ve bunun için de Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de çağırın!"

39. Gerçek şudur ki, onlar, ilmini kavrayamadıkları ve yorumu da henüz kendilerine gelmemiş olan şeyleri yalanlamışlardı. Onlardan öncekiler de aynı şekilde yalanlamışlardı. Ama zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak!

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ
أَمَّنْ لَا يَهِدِّي إِلَّا أَنْ يُهْدٰى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ
أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذٰلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ
بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

40. Onlar arasında hem ona inanacak olanlar hem de onu inkar edecek olanlar vardır; ama senin Rabbin [onlar arasında] bozgunculuk yapanları en iyi bilendir.

41. Eğer seni yalanlayacak olurlarsa, [onlara] de ki: "Benim eylemim bana, sizin eyleminiz de size aittir. O halde, nasıl ki, siz, benim yapmakta olduklarımdan dolayı sorumlu değilseniz, aynı şekilde ben de sizin yapmakta olduklarınızdan dolayı sorumlu değilim."

42-43. Onlar arasında sana kulak verenler vardır. Ama, akılları ermese de yine de sağırlara sen mi işittireceksin? Onların arasında

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا
لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوٓا اِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْۜ قَدْ خَسِرَ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوا
مُهْتَد۪ينَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذ۪ي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَه۪يدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ
اُمَّةٍ رَسُولٌۚ فَاِذَا جَٓاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٤٨﴾
قُلْ لَٓا اَمْلِكُ لِنَفْس۪ي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ لِكُلِّ اُمَّةٍ
اَجَلٌۜ اِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
﴿٤٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ
مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِه۪ۜ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ
بِه۪ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ ق۪يلَ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِۚ
هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِـُٔونَكَ
اَحَقٌّ هُوَۜ قُلْ ا۪ي وَرَبّ۪ٓي اِنَّهُ لَحَقٌّۚ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ ﴿٥٣﴾

sana bakanlar da vardır. Ama, görmeseler de sen mi körleri doğru yola ulaştıracaksın?

44. Allah, kuşkusuz, hiçbir şekilde zulmetmez; ama insanlar kendi kendilerine zulmetmektedirler.

45. O, onları bir arada toplayacağı gün, onlara sanki yeryüzünde gündüzün bir saati kadar bir zaman kalmışlar gibi gelecektir. [O zaman orada] onlar birbirlerini tanıyacaklardır.[59] İşte [o gün dünyada iken] Allah ile karşılaşacaklarını yalanlamış ve dolayısıyla doğru yolu bulamamış olanlar, kaybetmiş olacaklardır.

46. İster onları tehdit ettiğimiz [cezalardan] bir kısmını [bu dünyada] sana da gösterelim, ister senin canını [ceza gerçekleşmeden] önce alalım; [şunu çok iyi bil ki], sonunda onların dönüşü bize olacaktır. O zaman Allah, onların yaptıklarına tanıklık edecektir.

47. Her toplumun bir elçisi olmuştur. [Bu yüzden, kıyamet günü] elçileri yanlarına geldiğinde, aralarında, hem de onlar hiçbir haksızlığa uğratılmadan, karar verilecektir.[60]

48-49. Onlar: "Eğer sözünüzde samimi iseniz, bu vadedilen azap ne zaman gerçekleşecektir?" demektedirler. [Onlara] de ki: "Ben bile, Allah dilemedikçe, kendime ne bir zarar verebilirim ne de bir yarar sağlayabilirim." Her toplumun bir süresi vardır. Böylece onlar, süreleri geldiğinde, onu ne bir an geciktirebilirler ne de öne alabilirler.

50-52. De ki: "Söyler misiniz, ya O'nun azabı size geceleyin ya da gündüzün gelecek olursa, [o zaman ne yaparsınız?]" Hele suçlular azabın gelmesi için niçin acele ediyorlar ki...? Yoksa siz, azap gerçekleştikten sonra mı ona[61] inanacaksınız? [O zaman size:] "Şimdi mi [aklınız başınıza geldi?] Hani siz, önceleri onun bir an önce gelmesini isteyip duruyordunuz ya!" [denmez mi?] Sonra zulmedenlere: "O halde, sürekli olan azabı tadın bakalım! İşte siz, şimdi, sadece yapmış olduklarınızın karşılığını görmektesiniz!" denilecektir.

53. Onlar [sana]: "O [azap], gerçek midir?" diye sormaktadırlar. De ki: "Evet, Rabbime andolsun ki, o, gerçektir. Ondan da asla kurtulamazsınız!"

59 Bazı çeviriler, "birbirlerini tanırlar" ifadesini dünya hayatına isnat etmektedirler: "*Onları bir araya toplayacağı gün, sanki onlar, sadece gündüzün, görüşüp tanıştıkları bir saati kadar (dünyada) kalmış olurlar.*"

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ وَاَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ اَلَٓا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَلَٓا اِنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖ وَيُمٖيتُ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَٓاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنٖينَ
﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ
مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذٖينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فٖي شَاْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفٖيضُونَ
فٖيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِ
وَلَٓا اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرَ اِلَّا فٖي كِتَابٍ مُبٖينٍ ﴿٦١﴾

54. Zulmeden herkes, yeryüzünde bulunanların [tamamı] kendisinin olsaydı bile, [azaptan kurtulmak için] onları fidye olarak verirdi. Onlar, azabı gördüklerinde pişmanlıklarını gizleyemeyeceklerdir. Ama aralarında, onlara hiçbir şekilde haksızlık edilmeksizin, adaletle karar verilecektir.

55-56. Gerçekten de göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır ve Allah'ın sözü de gerçektir; ancak insanların çoğu [bunu] bilmiyorlar. O, diriltir ve öldürür; [sonunda] O'na döneceksiniz!

57. Ey insanlar! Rabbinizden size, bir öğüt, göğüslerdekine bir şifa, inananlar için bir yol gösterici ve sevgi ve şefkat [pınarı] gelmiştir.

58. De ki: "O halde onlar, Allah'ın [insanlara gösterdiği] lütfundan, sevgi ve şefkatinden dolayı, işte bunlardan dolayı, sevinsinler, mutlu olsunlar; çünkü bütün bunlar, onların biriktirdiklerinden daha hayırlıdır."

59. De ki: "Allah'ın, size indirdiği rızkın bir kısmını haram, bir kısmını da helal kıldığınızı görmüyor musunuz?" De ki: "[Bu konuda] Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan mı uyduruyorsunuz?"

60. Allah hakkında yalan uyduranlar, kıyamet günü hakkında ne düşünüyorlar? Allah, kuşkusuz, insanlara karşı lütuf sahibidir; buna rağmen, onların çoğu yine de nankörlük edip şükretmezler!

61. [Sen, ey peygamber!] Hangi durumda bulunursan bulun, Kur'an'dan ne okursan oku, [siz, ey insanlar!] ne iş işlerseniz işleyin, [şunu hiçbir zaman unutmayın ki], Biz, siz, bu işlere giriştiğiniz andan itibaren sizi gözlemleriz. Çünkü, ne yerde ne gökte, zerre miktarı bile olsa, hiçbir şey Rabbinden gizli kalmaz; ne bundan daha küçüğü ne de bundan daha büyüğü yoktur ki, açık bir kitapta bulunmasın.

60 Bu ayetin anlamını dünya hayatı ile ilgili olarak da çevirmek mümkündür: *"Her ümmetin bir peygamberi vardır. Peygamberleri geldiği zaman, aralarında adaletle hükmedilir ve onlara da asla zulmedilmez."*

61 Burada çevirilerin bir kısmı "bihi" zamirini Alllah'a atfederek çevirmektedir: *"Vuku bulduktan sonra mı O'na inanacaksınız?"*

ألا إن أولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون ﴿٦٢﴾
الذين آمنوا وكانوا يتقون ﴿٦٣﴾ لهم البشرى
في الحيوة الدنيا وفي الآخرة لا تبديل لكلمات الله
ذلك هو الفوز العظيم ﴿٦٤﴾ ولا يحزنك قولهم
إن العزة لله جميعا هو السميع العليم ﴿٦٥﴾ ألا إن لله
من في السماوات ومن في الأرض وما يتبع الذين
يدعون من دون الله شركاء إن يتبعون إلا الظن
وإن هم إلا يخرصون ﴿٦٦﴾ هو الذي جعل لكم
الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا إن في ذلك
لآيات لقوم يسمعون ﴿٦٧﴾ قالوا اتخذ الله ولدا
سبحانه هو الغني له ما في السماوات وما في الأرض
إن عندكم من سلطان بهذا أتقولون على الله ما لا تعلمون
﴿٦٨﴾ قل إن الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون
﴿٦٩﴾ متاع في الدنيا ثم إلينا مرجعهم ثم نذيقهم
العذاب الشديد بما كانوا يكفرون ﴿٧٠﴾

62-64. Allah'ın dostlarına gelince; şunu çok iyi bilin ki, onlara korku olmayacaktır ve onlar üzülmeyeceklerdir de; çünkü onlar, [bu dünyada iken] inanan ve Allah bilincini içlerinde her zaman canlı tutan kimselerdir. O halde hem bu dünya hayatında hem de ahirette müjde onlar içindir. Allah'ın sözlerinde asla bir değişiklik söz konusu olamaz. İşte bu, gerçekten de çok büyük bir kazanç, çok büyük bir mutluluktur.

65. O halde, [inkar edenlerin] sözleri seni üzmesin; çünkü bütün güç, Allah'ındır. Gerçekten de O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

66-67. Kuşkusuz, göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Şu halde Allah dışında ortaklar çağıranlar, aslında onlara uymuş olmamaktadırlar;[62] çünkü onlar, [böyle hareket etmekle] zanlarına uymaktan, yalan söylemekten başka bir şey yapmamaktadırlar. Oysa, içinde dinlenmeniz için geceyi sizin için var eden ve [işlerinizi görmeniz için de] gündüzü aydınlık kılan O'dur. İşte bütün bunlarda, işiten bir halk için ayetler vardır.

68. Bununla birlikte onlar: "Allah bir oğul edindi." demişlerdi. O böyle bir şeyden münezzehtir, aşkındır; çünkü O, Kendi Kendine Yeterlidir: Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Bu konuda elinizde hiçbir kanıt yoktur. Buna rağmen yine Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

69-70. O halde onlara de ki: "Gerçekten de Allah hakkında yalan uyduranlar, asla kurtuluşa eremezler." Çünkü onlar, bu dünyada ancak kısa bir dönem yararlanırlar. Sonunda dönüşleri Bize olacaktır. O zaman Biz de onlara, inkar etmelerinden dolayı, çok şiddetli bir azap tattıracağız.

62 Ayet-i kerimede geçen "ma" edatına soru anlamı verenler de vardır. Buna göre çeviri şöyle olmaktadır: "... *Allah dışında tanrısal nitelikler yakıştırılan varlıklara yalvarıp yakaran kimseler (böyle yapmakla) neye uyuyorlar? Sadece zanna uyuyorlar; yalnızca tahmine dayanıyorlar.*"

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ
عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ
اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ
مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ
﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا
جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَى
أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾
قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ
لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

71-73. Onlara Nuh'un haberini oku. Hani o, halkına: "Ey halkım! Eğer benim aranızda bulunmam ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam zorunuza gidiyorsa, [bilin ki], ben sadece Allah'a güvenirim. O halde, bana ne yapacağınıza karar verin ve [bu iş için de] Allah'a ortak koştuklarınızı da [yardıma çağırın]! [Ne yapacağınıza karar verdikten sonra da] bu konuda asla tereddüt göstermeyin! [Verdiğiniz karar ne olursa olsun] onu hemen uygulayın ve hatta bu konuda bana göz bile açtırmayın! Bununla birlikte eğer yine de [size sunduğum mesajdan] yüz çevirecek olursanız, [unutmayın ki], ben, bundan dolayı sizden hiçbir karşılık istemiş değilimdir; çünkü, benim karşılığım, kuşkusuz, ancak Allah'a aittir. Bana, kendilerini Allah'a teslim edenlerden olmam söylenmiştir." demişti. Bütün bunlara rağmen onlar, yine de onu yalanlamışlardı. Bunun üzerine Biz de, onu ve onunla birlikte olanları gemiyle kurtarmış, ayetlerimizi yalanlayanları ise suda boğmuş ve böylece [kurtardıklarımızı da] yeryüzünde onların yerine geçirmiştik. O uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bir bak bakalım!

74. Biz, ondan sonra da halklarına elçiler göndermiştik. Onlar da onlara, açık deliller getirmişlerdi. Ne var ki, onlar, önceden yalanlamış olduklarına inanacak değillerdi. İşte Biz, haddi aşanların kalplerini böylece mühürleriz.

75-76. Biz, onlardan sonra da Musa'yı ve Harun'u mucizelerimizle birlikte Firavun'a ve ileri gelenlerine göndermiştik. Ama onlar, günahkar, suçlu oldukları için, büyüklük taslamışlardı. Onlar, gerçek, kendilerine katımızdan geldiği halde, yine de [onun hakkında]: "Kuşkusuz bu, düpedüz bir sihirdir." demişlerdi.

77. Bunun üzerine Musa [onlara]: "Size gerçek gelmişken, onun hakkında böyle mi konuşuyorsunuz? Bu, hiç sihir olabilir mi? Siz, sihirbazların asla kurtuluşa eremeyeceğini [bilmiyor musunuz?]" diyerek karşılık vermişti.

78. O zaman ileri gelenler [Musa'ya]: "Sen, bizi, atalarımızı üzerinde bulduğumuz [yoldan] çevirmek ve böylece [kardeşinle birlikte] ülkede egemenliği ele geçirmek için geldin, değil mi? Bu yüzden biz, sizin ikinize asla güvenmiyoruz, söylediklerinize de inanmıyoruz." demişlerdi.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ
﴿٨٢﴾ فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ
وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ
لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ
فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ
أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ
فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا
لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

79. Firavun ise: "Bana bütün usta sihirbazları getirin!" demişti.

80. Sihirbazlar [Firavun'un huzuruna] geldiklerinde, Musa onlara: "Atacaklarınızı atın!" demişti.

81-82. Onlar, atacaklarını attıklarında Musa [onlara]: "Sizin yaptıklarınız sihirdir; Allah ise [şimdi] onu yok edecektir. Çünkü Allah, bozguncuların işini asla başarıya ulaştırmaz. Ama Allah, gerçeği, suç işleyenler hoşlansalar da, sözleriyle gerçekleştirecektir." demişti.

83. Bununla birlikte, Musa'ya, Firavun'un ve etrafındaki ileri gelenlerin, kendilerine işkence yapmalarından korktukları için, halkından, bir grup genç dışında hiç kimse inancını açıklayamamıştı. Gerçekten de Firavun ülkede çok güçlüydü ve gerçekten de aşırı gidenlerdendi.

84-86. O zaman Musa [onlara]: "Ey Halkım! Eğer Allah'a inanmış ve kendinizi O'na teslim etmişseniz, o halde O'na güvenin!" demişti. Onlar da: "Biz Allah'a güveniyoruz. Ey Rabbimiz! Zalim bir halkın elinden bize işkence çektirme! Sevgi ve şefkatinle, inkarcı halktan bizi kurtar!" demişlerdi.

87. Bunun üzerine Biz de Musa'ya ve kardeşine: "Siz ikiniz, kentte halkınız için birtakım evler hazırlayın, [onlara da]: "Evlerinizi karşı karşıya gelecek şekilde kurun ve namaz kılın!" deyin ve [Ey Musa!]: "İnananları müjdele!" diye vahyetmiştik.

88. O zaman Musa [Rabbine]: "Ey Rabbimiz! Gerçekten de Sen, Firavun'a ve etrafındaki ileri gelenlere, bu dünya hayatında şaşaa ve zenginlik verdin. Ey Rabbimiz! [Ama] Senin yolundan [başkalarını] saptırsınlar diye mi! Ey Rabbimiz! O halde Sen, onların zenginliklerini yok et ve kalplerini öylesine sık ki, çok acı veren azabı görmedikçe inanmasınlar!" diyerek dua etmişti.[63]

63 Söz konusu ayet-i kerimeyi değişik çevirenler de vardır: "*Musa dedi ki: Ey Rabbimiz! Gerçekten sen Firavun ve kavmine dünya hayatında ziynet ve nice mallar verdin. Ey Rabbimiz! (Onlara bu nimetleri) insanları senin yolundan saptırsınlar ve elem verici cezayı görünceye kadar iman etmesinler diye mi (verdin)? Ey Rabbimiz! Onların mallarını yok et, kalplerine sıkıntı ver (ki iman etsinler).*"

قَالَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَٓانِّ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتّٰٓى اِذَٓا اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ
اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا الَّذِٓي اٰمَنَتْ بِهِ بَنُٓوا اِسْرَٓائِيلَ وَاَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾
فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةً وَاِنَّ كَثِيرًا
مِنَ النَّاسِ عَنْ اٰيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ
مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰى
جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَاِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ
فَسْـَٔلِ الَّذِينَ يَقْرَؤُنَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَٓاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾
اِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
وَلَوْ جَٓاءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٩٧﴾

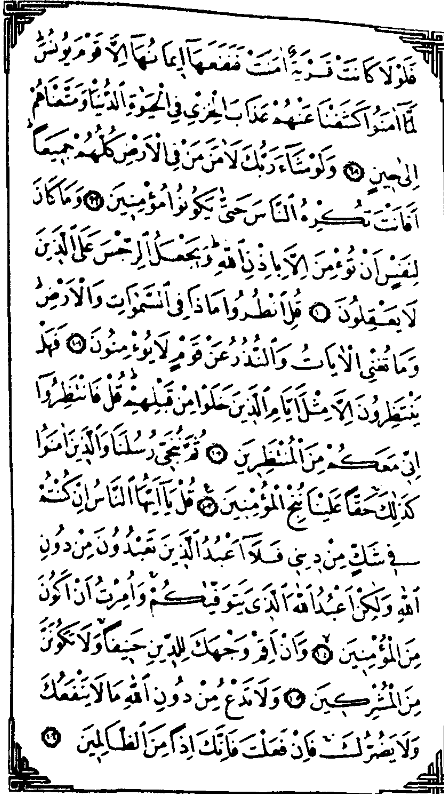
89. Allah da [onlara]: "İkinizin de duası kabul olunmuştur. O halde siz dosdoğru olun ve bilmeyenlerin yoluna asla uymayın!" diyerek karşılık vermişti.

90-92. Biz, İsrailoğullarını denizden geçirmiştik. Bunun üzerine Firavun ve ordusu, onlara zulmetmek ve saldırmak için onların ardına düşmüşlerdi. Sonunda boğulmak üzereyken, Firavun: "İsrailoğullarının inandığından başka tanrı olmadığına inandım. Ben de artık kendini O'na teslim edenlerdenim!" demişti. [O zaman Allah ona]: "[Ey Firavun!] Önceleri [Bana] baş kaldırdığın ve bozguncu olduğun halde, şimdi mi [inanıyorsun?] Ama, Biz, bugün ardından gelenlere bir ibret olması için, senin [sadece] bedenini kurtaracağız; çünkü insanların çoğu, ayetlerimizi umursamamaktadırlar."

93. Andolsun ki, Biz, İsrailoğullarını, çok iyi bir yere yerleştirmiş ve onlara güzel rızıklar vermiştik. Onlar, ancak, kendilerine ilim geldikten sonra birbirleriyle görüş ayrılığına düşmüşlerdi. Ama Rabbin, kıyamet günü, birbirleriyle görüş ayrılığına düştükleri konularda aralarında karar verecektir.

94-95. Eğer sana indirdiğimizden kuşku duyuyorsan, senden önce kitabı okuyanlara sor! Andolsun ki, gerçek sana Rabbinden gelmiştir; o halde sakın kuşku duyanlardan ve kaybedenlerden olmaman için de sakın ayetlerimizi yalanlayanlardan olma!

96-97. Kuşkusuz, haklarında Rabbinin sözü gerçekleşmiş olanlara gelince; onlar, kendilerine her türlü mucize gelse de çok acı veren azabı görmedikçe, yine de inanmayacaklardır.

98. [Azabımız gelip çatacağı bir sırada] bir kent [halkı] inanmış olsun da inancı ona yarar sağlamış olsun; [böyle bir şey] Yunus'un halkı dışında asla vaki olmamıştır. Gerçekten de Biz, onlar inandıklarında, onlardan dünya hayatındaki aşağılayıcı azabı kaldırmış ve böylece onları bir süre daha [dünya nimetlerinden] yararlandırmıştık.

99-100. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi ama hepsi inanırdı; o halde, sen, [bu gerçeğe rağmen] yine de inanmaları için insanlara baskı mı uygulayacaksın! [Gerçek şu dur ki], Allah'ın izni olmadıkça, hiç kimse inanamaz. Böylece O, akıllarını kullanmayanları [inkar] pisliğine sürükler.

101-102. [Onlara] de ki: "Göklerde ve yerde olanlara bir bakın!" Ancak, inanmayacak olan bir halka, mucizelerin ve uyarıların ne[64] gibi bir yararı olabilir ki? O halde onlar, kendilerinden önce gelip geçmiş olanların başlarına gelen [felaket] günlerinin kendilerinin başına da mı gelmesini bekliyorlar? [Onlara] de ki: "O halde bekleyin; çünkü ben de sizinle birlikte bekliyorum!"

103. Sonunda Biz de, elçilerimizi ve inananları kurtarırız; çünkü, inananları kurtarmamız, gerçekten de üzerimize bir borçtur.

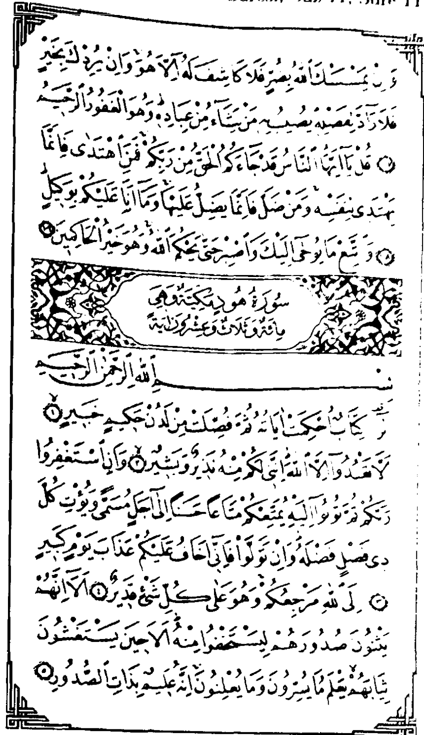
104-106. De ki: "Ey insanlar! Eğer benim inancım konusunda kuşkuda iseniz; o halde [bilin ki], ben, sizin Allah dışında ibadet ettiklerinize ibadet etmem; ama ben, sizin canınızı alacak olan Allah'a ibadet ederim. Çünkü bana inananlardan olmam buyrulmuştur." [Aynı şekilde insanlara]: "[Ey insan!] O halde sen, yüzünü, batıl olan bütün inançları terk ederek, [gerçek] dine çevir ve asla Allah'a ortak koşanlardan olma! Allah'ın dışında sana ne bir yarar sağlayacak ne de bir zarar verecek olanları sakın çağırma! Eğer böyle yapacak olursan, [bil ki], sen artık zalimlerdensindir." [demem de buyrulmuştur].

64 Ayette geçen "ma" edatı olumsuz anlamı da içerebilir: *"Ancak, inanmayacak halka, mucizeler ve uyarılar hiçbir yarar sağlamaz."*

107. Eğer Allah başını dara sokacak olursa, [bil ki], onu O'ndan başka giderecek hiç kimse yoktur. Sana bir iyilik dileyecek olursa, [yine bil ki], O'nun lütfunu engelleyecek hiç kimse de yoktur. O, iyiliğini kulları arasında dilediğine nasip eder; çünkü O, çok bağışlayıcı, çok müşfik olandır.

108. De ki: "Ey insanlar! Gerçek size Rabbinizden gelmiştir. O halde, kim doğru yola ulaşacak olursa [bilsin ki], o kendisi için doğru yola ulaşmış olacaktır. Buna karşılık kim, doğru yoldan sapacak olursa [bilsin ki], o da kendi aleyhine doğru yoldan sapmış olacaktır. Ben, sizin davranışlarınızdan dolayı sorumlu değilimdir."

109. Sana gelince, sen, [ey Muhammed!] Sana vahyolunana uy ve Allah karar verene dek güçlüklere göğüs ger; çünkü O, karar verenlerin en iyisidir.

11. HUD SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 123 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-4. Elif, Lâm, Râ. Bu, çok bilge olan, her şeyden çok İyi haberdar bulunan [Allah] tarafından, *-kendisinden başkasına ibadet etmemeniz,[O'nun için çalışmanız] Rabbinizden bağışlanma dilemeniz, sonra da O'na tövbe etmeniz için- ayetleri sağlamlaştırılmış, sonra* da ayrıntılı bir biçimde açıklanmış olan bir Kitap'tır. [Eğer, size söylenildiği şekilde hareket edecek olursanız], Allah, sizi belli bir süreye kadar güzel bir biçimde yaşatır ve her erdemliye de erdeminin karşılığını verir. [Ey peygamber! Onlara de ki]: "Ben, size, O'nun tarafından [gönderilmiş olan aynı zamanda] hem bir uyarıcıyım hem de bir müjdeciyim. Eğer [size bildirilen gerçeklerden] yüz çevirecek olursanız, o çok büyük günde başınıza azap gelmesinden korkarım; çünkü, dönüşünüz Allah'a olacaktır. Gerçekten de O, her şeye gücü yetendir."

5. Gerçekten de onlar, O'ndan gizlenmek için, kalplerini örtmektedirler. Şunu çok iyi bilin ki, O, onlar elbiselerine büründüklerinde bile, onların gizlemekte olduklarını da açığa vurduklarını da bilmektedir; çünkü O, kalplerde olanları çok iyi bilendir.

وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَٓاءِ لِيَبْلُوَكُمْ
اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ
الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ
اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰى اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ
اَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً
ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ اِنَّهُ لَيَؤُسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ
نَعْمَٓاءَ بَعْدَ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّـَٔاتُ
عَنِّي اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ
بَعْضَ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَضَٓائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ اَنْ
يَقُولُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
اِنَّمَٓا اَنْتَ نَذِيرٌ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

6. Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın ve O, onun nerede yaşayacağını ve nerede toprağa verileceğini bilmesin; çünkü; bütün [bu bilgiler], açık bir kitapta bulunmaktadır.

7. Gökleri ve yeri altı evrede yaratan O'dur. [Önceleri] arşı su üzerinde bulunuyordu. [İşte Allah, hanginizin daha iyi iş yapacağı konusunda sizi sınamak için [evreni yaratmıştır]. Eğer, sen, onlara: "Kuşkusuz, siz, öldükten sonra diriltileceksiniz." diyecek olsan, andolsun ki, inkar edenler, mutlaka: "Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir." diye karşılık vereceklerdir.

8. Eğer Biz, onlardan belirli bir süreye kadar, azabı geciktirecek olsak, andolsun ki, onlar: "Onu engelleyen nedir?" diyeceklerdir. Bununla birlikte, şunu çok iyi bilin ki, o, onlara geleceği gün, asla onlardan geri çevrilmeyecektir ve alaya almakta oldukları şey, böylece onları çepeçevre kuşatacaktır.

9-10. Eğer, Biz, insana kendimizden bir nimet tattıracak ve sonra da onu kendisinden alacak olsak, o hemen derin bir ümitsizliğe kapılır, [nimetimizi unutarak] nankörleşir. Ancak, Biz, ona, başı dara düştükten sonra birtakım nimetler tattıracak olursak, o zaman o mutlaka: "Kötülükler yakamı bıraktı." der; çünkü, o, [bütün bu olanları kendinden bilir ve bu yüzden] çok sevinir, övünüp böbürlenir

11. Bununla birlikte, güçlüklere göğüs gerenler ve iyi işler yapanlar böyle davranmazlar. İşte onlar, kendileri için, bağışlanma ve çok büyük bir ödül olacak olanlardır.

12-14. Kim bilir, belki de sen, [ortak koşanları hoşnut kılmak için], sana vahyolunanın bir kısmını terk edeceksin[65] ve onlar [sana]: "Keşke ona bir hazine indirilseydi ya da onunla birlikte bir melek gelseydi!" demelerinden dolayı da göğsün daralacak! [Unutma ki], sen ancak bir uyarıcısındır. Allah ise her şeyden sorumludur.

65 Genelde müfessirler, bu ayeti Hz. Peygamber'in ismetini tehlikeye düşüreceği endişesiyle, dil kurallarını zorlayarak anlamaya çalışmaktadırlar. Bu çaba, hemen bütün Türkçe çevirilerde de söz konusudur. Kanaatimize göre bu endişe yersizdir; hiçbir endişe bizi, Allah'ın kelamını olduğu gibi aktarmaktan alıkoymamalıdır: Çünkü önemli olan Allah'ın söylediğidir, yoksa bizim O'na söyletmek istediğimiz değildir: Şimdi, zorlama anlayışla ilgili bir çeviri sunuyoruz: *"Belki de sen (müşriklerin:) "Ona (gökten) bir hazine indi-*

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَأَنْ لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
﴿١٥﴾ أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ
عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ
مُوسٰى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أُولٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلٰى رَبِّهِمْ
وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلٰى رَبِّهِمْ
أَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

Yoksa onlar: "Onu o uydurdu!" mu diyeceklerdir. O zaman [onlara] de ki: "Söyledikleriniz doğru ise, o halde siz de onun gibi on uydurma sûre getirin ve bu [amaçla da] Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de çağırın! Eğer [yardıma çağırdıklarınız] size [bu konuda] yanıt veremiyorlarsa, şunu çok iyi bilin ki, [bu Kur'an], Allah'ın bilgisiyle indirilmiştir ve O'ndan başka tanrı da yoktur. Hâlâ kendinizi Allah'a teslim etmeyecek misiniz?

15-16. [Sadece] dünya hayatını ve görkemini isteyenlere gelince; Biz, onlara, bu dünyadaki eylemlerinin karşılığını, hiçbir zarara uğratmadan tam olarak vereceğiz. Ama, onlar, ahirette kendileri için ateşten başka hiçbir şey olmayacak olanlardır; çünkü dünyada yaptıkları boşa gitmiştir. Gerçekten de yaptıkları onlara hiçbir yarar sağlamamıştır.

17. O halde bu durumda bulananlar, Rabbinden gelen açık bir delil üzerinde bulunan ve kendisini Rabbinden bir tanığın izlediği ve önünde de bir yol gösterici ve sevgi [pınarı] olarak Musa'nın kitabının bulunduğu bir kimse gibi hiç olabilirler mi? [İşte bu mesajın böyle bir mesaj olduğunu anlayanlar] ona inanacaklardır. Ama o gruplar içinden her kim onu inkar edecek olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], onun varacağı yer ateş olacaktır. O halde sen, [bu Kur'an] hakkında asla kuşku duyma; çünkü o, Rabbinden gelen bir gerçektir. Buna rağmen yine de insanların çoğu [ona] inanmamaktadırlar.

18-22. Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir ki...? İşte bu gibiler [kıyamet gününde] Rablerinin huzuruna çıkarılacaklardır. O zaman onlar hakkında tanıklar: "İşte Rablerine karşı yalan söyleyenler, bunlar idiler." diyerek tanıklık edeceklerdir. Şunu hiçbir zaman hatırınızdan çıkarmayın ki, Allah'ın laneti, ancak, [insanları] Allah yolundan alıkoyan ve o yolu kötü göstermeğe çalışan zalimlerin üzerindedir; çünkü onlar, ahireti inkar edenlerdir. Bununla birlikte on-

rilseydi veya onunla beraber bir melek gelseydi!" demelerinden ötürü sana vahyolunan ayetlerin bir kısmını (duyurmayı) terk edeceksin ve bu yüzden ruhun daralacaktır. (İyi bil ki) sen ancak bir uyarıcısın. Allah ise her şeye vekildir."

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ
هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا
إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ
اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ
عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ
عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

lar, yeryüzünde [Allah'ı] asla aciz bırakamayacaklardır. Ama onların, [ahirette] Allah'a karşı kendilerini koruyacak dostları olmayacaktır. [Dünyada iken gerçeği] işitemedikleri ve göremedikleri için de onların azabı iki kat olacaktır. İşte onlar, kendilerini kayba uğratacak olanlardır. Uydurdukları [ortakları da orada] kendilerini terk ederek gözden kaybolacaklardır. Kuşkusuz ki, onlar, ahirette en çok kayba uğrayanlar olacaklardır.

23. Bununla birlikte, inananlara ve iyi işler yapanlara ve Rablerine gönülden boyun eğenlere gelince; onlar, cennet halkı olacaklardır ve orada sürekli kalacaklardır.

24. Bu iki grubun durumu, kör ile sağır ve görenle işiten kimselerin durumuna benzer; bunların durumu hiç bir olur mu? Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?

25-26. Andolsun ki, Biz, Nuh'u halkına göndermiştik. O da [onlara]: "Kuşkusuz, ben, Allah'tan başkasına ibadet etmemeniz konusunda [size gönderilmiş olan] açık bir uyarıcıyım. [Allah'tan başkasına ibadet edecek olursanız, kıyamet] gününde başınıza çok acı veren bir azabın gelmesinden korkuyorum." demişti.

27. Bunun üzerine halkının inkar eden ileri gelenleri [ona]: "Biz seni ancak kendimiz gibi bir insan görüyoruz. Görünüşe göre içimizdeki bayağı ayak takımından başkasının sana uyduğunu da görmüyoruz. Sizin bize bir üstünlüğünüz olduğu görüşünde de değiliz. Aksine biz, sizin yalancı olduğunuzu düşünüyoruz." diyerek karşılık vermişlerdi.

28. O zaman, o, [onlara]: "Ey halkım! Eğer ben, Rabbimden bir delil üzerinde isem ve O da bana katından sevgisinin bir açılımı olarak sizin göremediğiniz bir nimet vermiş ise, söyleyin bakalım acaba biz, siz istemediğiniz halde yine de sizi ona zorlayacak mıyız?" demişti.

29-31. [Nuh yine onlara]: "Ey halkım! [Size sunduğum bu mesajdan] dolayı da sizden hiç karşılık istemiyorum; çünkü benim karşılığım ancak Allah'a aittir. İnananları da [etrafımdan] kovacak değilimdir. Gerçekten de onlar, sonunda Rableri ile karşılaşacaklarını [çok iyi bilmektedirler]. Ama, sizi ise, bilgisiz kimseler olarak görüyorum. Ey halkım! Eğer ben, onları yanımdan kovacak olursam, o zaman Allah'a karşı beni kim koruyabilir ki..? Hâlâ aklınızı başınıza toplamayacak mısınız? Ben size: "Allah'ın hazineleri benim yanımdadır." demiyorum; ben gaybı da bilmem; melek olduğumu da söylemiyorum; hor gözle baktığınız kimseler için de: "Allah bunlara hiçbir iyilik vermeyecektir." diyemem; çünkü Allah, içlerinde olanları en iyi bilendir. [Eğer böyle bir şey söyleyecek olursam] o zaman ben, kuşkusuz, zalimlerden olurum. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?" demişti.

32. [O zaman halkının ileri gelenleri ona]: "Ey Nuh! Sen gerçekten de bizimle tartıştın, hem de çok tartıştın! Eğer söylediklerin doğru ise, sen bize artık, bizi tehdit ettiğin azabı getir!" diyerek karşılık vermişlerdi.

33-34. Bunun üzerine o: "Onu size ancak, Allah dilerse getirir. Siz, bu konuda onu engelleyemezsiniz. Eğer Allah sizi azdırmayı dilerse, ben size öğüt vermek istesem bile, vereceğim öğüdün, size bir yararı olmaz ki... O, sizin Rabbinizdir ve [sonunda] O'na döndürüleceksinizdir."

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ
الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ
وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي
إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ
جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّمَا
يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ
قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾
وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

35. Yoksa onlar: "Onu, o uydurdu." mu diyecekler? O halde [onlara] de ki: "Eğer onu ben uydurdu isem, suçu bana aittir. Ama, ben de sizin işlediğiniz suçlardan dolayı sorumlu değilimdir."

36-37. O zaman Nuh'a: "Halkından daha önce inanmış olanların dışında hiç kimse inanmayacaktır. Bu yüzden onların yapmakta olduklarından dolayı üzülme ve Bizim gözetimimizde ve vahyimiz doğrultusunda [seni ve seninle birlikte olanları kurtaracak olan] gemiyi yap. Ama zulmedenler konusunda bana hiçbir şekilde başvurma; çünkü onlar, boğulacaklardır." diye vahyolunmuştu.

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا
بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾
وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ
سَآوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ
اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾
وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ
وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

38-39. Böylece o, gemiyi yapmaya koyulmuştu. Halkının ileri gelenleri, her ne zaman yanından geçseler onunla alay edip eğleniyorlardı. O da [onlara]: "Madem ki siz, şimdi bizimle alay edip eğleniyorsunuz, o halde [şunu çok iyi bilin ki, zamanı gelince], tıpkı sizin bizimle alay edip eğlendiğiniz gibi, biz de sizinle alay edip eğleneceğiz; çünkü alçaltıcı azabın yakında kimin başına geleceğini ve sürekli azabın da kimin başına ineceğini öğreneceksiniz." diyerek karşılık vermişti.

40. Sonunda buyruğumuz gelip de yerden sular fışkırmaya başladığında, Biz, [o zaman Nuh'a]: "Her cins [hayvandan] birer çifti, -haklarında karar verilmiş olanlar dışında- aileni ve inananları gemiye bindir!" demiştik; ancak onunla birlikte çok az kişi inanmıştı.

41. [Nuh beraberinde olanlara:] "Haydi, yüzmesi de demir atması da Allah'ın adıyla [gerçekleşecek olan gemiye] binin! Gerçekten de Rabbim, çok bağışlayan, çok müşfik olandır." dedi.

42-43. Gemi dağlar gibi dalgalar arasından onları götürürken, Nuh, bir kenarda duran oğluna: "Yavrucuğum, sen de bizimle birlikte gemiye bin; inkarcılarla birlikte olma!" diyerek seslenmişti. Oğlu ise: "Beni sulardan koruyacak olan bir dağa sığınacağım." diyerek karşılık vermişti. [O zaman Nuh]: "Bugün Allah'ın buyruğundan -O'nun sevgisine eriştirip kurtaracakları dışında- kurtulacak hiç kimse olmayacaktır!" demişti. Derken birden aralarına dalgalar girivermişti. Böylece o da boğulanlardan olmuştu.

44. Sonunda, yere: "Ey yer! Suyunu çek!", göğe de: "Ey gök! Sen de tut!" denilmiş, böylece buyruk gerçekleşmiş ve gemi de Cudi'ye oturmuştu. [İşte o zaman]: "Zulmeden halk, gözden ırak olsun!" denilmişti.

45. Nuh Rabbine seslenerek: "Ey Rabbim! Oğlum ailemdendi. Gerçekten de Senin sözün gerçektir; çünkü Sen, karar verenlerin içinde en iyi karar verensin!" demişti.

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا نُوحُ
اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
مِنْ قَبْلِ هَٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَىٰ عَادٍ
أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

46. [O zaman Allah ona]: "Ey Nuh! Gerçek şu dur ki, o, senin ailenden değildir; çünkü yaptığı kötü bir iştir. O halde, hakkında bilgin olmadığı konularda bana bir şey sorma! Bu yüzden Ben, sana cahillerden olmamanı öğütlerim." buyurmuştu.

47. Bunun üzerine o da: "Ey Rabbim! Hakkında bilgim olmadığı konularda soru sormaktan Sana sığınırım. Eğer Sen, beni bağışlamayacak ve benden sevgi ve şefkatini esirgeyecek olursan, ben kaybedenlerden olurum." demişti.

48. Bunun üzerine [ona şöyle] denilmişti: "Ey Nuh! Sana ve seninle birlikte olanlara, [senden ve seninle birlikte olanlardan doğacak olan doğrulara] Bizden bir barış, esenlik, bolluk ve bereket [sözü] ile [gemiden] in! Bununla birlikte, [sizden doğacak olan zalimlere] gelince; Biz, onları, bir süre dünya nimetlerinden yararlandıracağız. Sonra onların başlarına, Bizim katımızdan çok acı veren bir azap gelecektir."

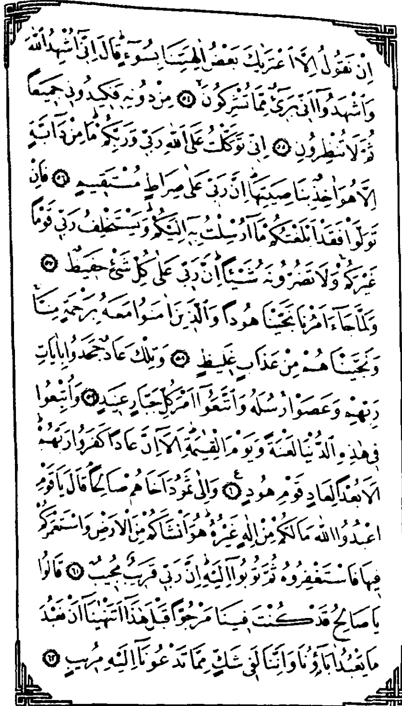
49. Bunlar, sana vahyettiğimiz gayba ait haberlerdendir; çünkü bundan önce, onları sen de bilmiyordun halkın da bilmiyordu. O halde güçlüklere karşı göğüs ger; çünkü gelecek, Allah bilincini içlerinde canlı tutanların olacaktır.

50. Ad'a kardeşleri Hud'u [göndermiştik]. O [halkına]: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. O halde siz yalan uydurmaktan başka bir şey yapmıyorsunuz."

51. "Ey halkım! [Size sunduğum mesajdan] dolayı sizden hiçbir karşılık istemiyorum; çünkü benim karşılığım, beni yaratan Allah'a aittir. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"

52. "Ey halkım! Rabbinizden bağışlanma dileyin ve O'na tövbe edin ki, O da size gökten bol bol yağmur indirsin ve gücünüze güç katsın! Ama sakın suçlular gibi [benden] yüz çevirmeyin!" demişti.

53-57. Halkı da [ona]: "Ey Hud! Sen bize [peygamber olduğuna dair] hiçbir delil getirmedin. Bu yüzden biz, hem de sana güvenmiyor iken, sırf senin sözün üzerine tanrılarımızı terk edecek değiliz. Bizim [seninle ilgili olarak] 'tanrılarımızdan bazıları seni fena halde çarpmıştır.' demekten başka bir şey elimizden gelmez ki...." diyerek karşılık vermişti. Bunun

üzerine o: "Ben, sizin, Allah dışında ortak koştuklarınızdan uzak olduğum konusunda Allah'ı tanık tutuyorum; aynı şekilde bu konuda siz de tanık olun! O halde hepiniz birden bana [dilediğiniz] tuzağı kurun ve sonra da [tuzağınıza karşı tedbir alabilmem için] bana göz bile açtırmayın! [Sizlerden hiçbir şekilde korkmuyorum]; çünkü ben, benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a güveniyorum. Gerçekten de hiçbir canlı yoktur ki, O, onun perçeminden tutmuş olmasın! Kuşkusuz, Rabbim, doğru yol üzerindedir. Eğer her şeye rağmen yine de yüzçevirecek olursanız [şunu çok iyi bilin ki], ben, ulaştırmakla görevli olduğum [mesajı] size bildirmiş bulunuyorum ve Rabbim, [dilerse] sizin yerinize başka bir halkı getirir. Siz ise, bu konuda O'na hiçbir şekilde zarar veremezsiniz; çünkü Rabbim, her şeyi gözetimi ve koruması altında bulundurandır." diyerek [onlara] karşılık vermişti.

58. Biz, buyruğumuz geldiğinde, Hud'u ve onunla birlikte inananları, onlara olan sevgimizden dolayı, [halkının başına gelen azaptan] kurtarmıştık; aynı şekilde onları [ahirette inkarcıların başına gelecek olan] çok daha ağır bir azaptan da kurtaracağız.

59-60. İşte bu; Allah'ın ayetlerini inkar etmiş, elçilerine karşı çıkmış ve her inatçı zorbanın emrine uymuş olan Ad halkıdır. Onlar bu dünyada lanete uğramışlardır. Ama, o lanet kıyamet gününde de onların peşini bırakmayacaktır. Gerçekten de Hud halkı Rabblerini inkar etmişlerdi. O halde, Ad halkı da Semud halkı da gözlerden ırak olsunlar!

61. Semud halkına da kardeşleri Salih'i [göndermiştik]. O da [halkına]: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. O, sizi yerden varlığa getirmiş ve sizin orayı imar etmenizi sağlamıştır. O halde O'ndan bağışlanma dileyin ve sonra da O'na tövbe edin; çünkü Rabbim, çok yakın olan, çağrılarınıza çok karşılık verendir." demişti.

62. Onlar da: "Ey Salih! Sen bundan önce aramızda kendisinden büyük umutlar beklenen biriydin. Şimdi sen, bizi, atalarımızın ibadet ettiklerine ibadet etmekten mi alıkoyacaksın? Biz, kuşkusuz, bizi çağırdığın konuda kuşku ve tereddüt içindeyiz." diyerek karşılık vermişlerdi.

قال يا قوم أرأيتم إن كنت على بينة من ربي وآتاني منه
رحمة فمن ينصرني من الله إن عصيته فما تزيدونني غير
تخسير ﴿٦٣﴾ ويا قوم هذه ناقة الله لكم آية فذروها
تأكل في أرض الله ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب
قريب ﴿٦٤﴾ فعقروها فقال تمتعوا في داركم ثلاثة أيام
ذلك وعد غير مكذوب ﴿٦٥﴾ فلما جاء أمرنا نجينا صالحا
والذين آمنوا معه برحمة منا ومن خزي يومئذ
إن ربك هو القوي العزيز ﴿٦٦﴾ وأخذ الذين ظلموا الصيحة
فأصبحوا في ديارهم جاثمين ﴿٦٧﴾ كأن لم يغنوا فيها ألا
إن ثمود كفروا ربهم ألا بعدا لثمود ﴿٦٨﴾ ولقد جاءت
رسلنا إبراهيم بالبشرى قالوا سلاما قال سلام
فما لبث أن جاء بعجل حنيذ ﴿٦٩﴾ فلما رأى أيديهم لا تصل
إليه نكرهم وأوجس منهم خيفة قالوا لا تخف
إنا أرسلنا إلى قوم لوط ﴿٧٠﴾ وامرأته قائمة فضحكت
فبشرناها بإسحاق ومن وراء إسحاق يعقوب ﴿٧١﴾

63-64. Bunun üzerine o da: "Ey halkım! Şimdi söyleyin bana; eğer, ben gerçekten de Rabbim'den bir delil üzere isem ve O da bana katından sevgisinin açılımı olan bir nimet vermiş ise, bu taktirde O'na karşı çıkacak olursam, o zaman beni Allah'a karşı kim koruyabilir ki...? Siz, bu durumda benim kaybımı artırmaktan başka hiçbir işe yaramış olmazsınız ki...! Ey halkım! Bu, size bir mucize olarak, Allah'ın devesidir. O halde onu serbest bırakın ki, Allah'ın merasında otlasın; başınıza beklenmedik ani bir azabın gelmemesi için de sakın ona bir kötülük yapmayın!" demişti.

65. Onlar, uyarılmalarına rağmen yine de onu hunharca öldürmüşlerdi. Bunun üzerine Salih [onlara]: "Evlerinizde üç gün daha yaşamanızın tadını çıkarmaya bakın; çünkü bu, asla yalanlanmayacak bir sözdür!" demişti.

66. Biz, buyruğumuz geldiğinde, Salih'i ve onunla birlikte inananları, onlara olan sevgimizden dolayı, [halkının başına gelen azaptan] ve [kıyamet gününde inkar edenlerin başına gelecek olan] aşağılayıcı azaptan da kurtarmıştık; çünkü Rabbin, çok kuvvetli, çok güçlü olandır.

67-68. Zulmedenleri ise korkunç bir ses yakalayıvermişti; öyle ki, onlar, sanki kendi evlerinde hiç yaşamamışlar gibi, oralarda diz üstü cansız kalakalmışlardı. Gerçekten de Semud halkı Rablerini yalanlamışlardı; o halde Semud da gözlerden ırak olsun!

69. Andolsun ki, elçilerimiz, İbrahim'e müjde getirmek üzere [geldiklerinde], onu selamlamışlardı. O da onların selamlarına karşılık vermişti. O, onlara kızartılmış bir buzağı getirmede gecikmemişti.

70. Ancak, ellerinin ona uzanmadıklarını gördüğünde, onları yadırgamış ve onlara karşı içinde bir korku duymuştu. Bunun üzerine onlar: "Korkma; çünkü biz Lut halkına gönderilen [elçileriz]." demişlerdi

71. O sırada ayakta bulunan eşi, [misafirlerin Allah'ın elçileri olduklarını anlayınca, sevinerek] gülümsemişti. Bunun üzerine Biz ona, İshak'ı ve İshak'ın ardından da Yakub'u müjdelemiştik.

قالت يا ويلتى ءألد وأنا عجوز وهذا بعلي شيخا إن هذا لشيء
عجيب ﴿٧٢﴾ قالوا أتعجبين من أمر الله رحمت الله وبركاته
عليكم أهل البيت إنه حميد مجيد ﴿٧٣﴾ فلما ذهب عن إبراهيم
الروع وجاءته البشرى يجادلنا في قوم لوط ﴿٧٤﴾ إن إبراهيم
لحليم أواه منيب ﴿٧٥﴾ يا إبراهيم أعرض عن هذا إنه قد جاء
أمر ربك وإنهم آتيهم عذاب غير مردود ﴿٧٦﴾ ولما جاءت
رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقال هذا يوم
عصيب ﴿٧٧﴾ وجاءه قومه يهرعون إليه ومن قبل كانوا
يعملون السيئات قال يا قوم هؤلاء بناتي هن أطهر لكم
فاتقوا الله ولا تخزون في ضيفي أليس منكم رجل رشيد
﴿٧٨﴾ قالوا لقد علمت ما لنا في بناتك من حق وإنك لتعلم ما نريد
﴿٧٩﴾ قال لو أن لي بكم قوة أو آوي إلى ركن شديد ﴿٨٠﴾ قالوا
يا لوط إنا رسل ربك لن يصلوا إليك فأسر بأهلك بقطع
من الليل ولا يلتفت منكم أحد إلا امرأتك إنه مصيبها
ما أصابهم إن موعدهم الصبح أليس الصبح بقريب ﴿٨١﴾

72. O zaman o: "Vay başıma gelenlere! Ben bir kocakarı, eşim ise yaşlı biri iken, çocuk mu doğuracağım? Bu, gerçekten de çok şaşılacak bir şey!" diyerek karşılık vermişti.

73. Bunun üzerine onlar: "Allah'ın işine mi şaşıyorsun? Allah'ın sevgisi ve bereketi üzerinize olsun, ey ev halkı! Çünkü O, övgüye çok layık, çok ulu olandır." demişlerdi.

74-75. İbrahim, korkusundan kurtulur kurtulmaz ve müjde de alır almaz, derhal Bizimle, Lut halkı konusunda tartışmaya koyuluvermişti; çünkü o, gerçekten de çok yumuşak, çok şefkatli ve kendini Allah'a adamış biriydi.

76. Bunun üzerine [Allah ona] : "Ey İbrahim! Bundan vazgeç; çünkü Rabbinin buyruğu gelmiştir. Bu yüzden onlara asla geri çevrilmeyecek olan bir azap mutlaka gelecektir." [demişti].

77. Elçilerimiz Lut'a geldiklerinde, o, [kendilerini koruyacak gücü olmadığından ötürü] onlar hakkında çok derin bir kaygıya kapılmış ve: "Bu, çok zor bir gün!" diyerek haykırmıştı.

78. Gerçekten de [elçilere arzu duyan] halkı, koşarak evine gelmişlerdi; çünkü onlar, daha önceleri de böyle çirkin işler işliyorlardı. Bunun üzerine, o: "Ey halkım! İşte bunlar kızlarımdır; [o halde misafirlerim yerine kızlarımı alın]! Onlar, sizin için [onlardan] daha temizdirler! Allah'ın bilincine varın ve misafirlerime karşı beni rezil etmeyin! İçinizde hiç aklı başında bir insan yok mu?" diyerek haykırmıştı.

79. Bunun üzerine onlar da [ona]: "Sen de pekala biliyorsun ki, bizim kızların üzerinde hiçbir hakkımız yoktur. Ama sen bizim ne istediğimizi çok iyi biliyorsun." diyerek karşılık vermişlerdi.

80. O zaman Lut [yine haykırarak]: "Keşke size karşı koyabilecek gücüm olsaydı ya da çok sağlam bir sığınağa sığınabilseydim!" demişti.

81. Bu durum karşısında elçiler: "Ey Lut! Biz, Rabbinin elçileriyiz; onlar, sana asla ilişemeyeceklerdir. Gecenin bir vaktinde ailenle birlikte yola çık, ama eşin dışında sizden hiç biriniz arkasına bakmasın; çünkü onların başına gelecek olan [azap], onun başına da gelecektir. Onlar için belirlenen vakit; sabah vaktidir. Sabah vakti yakın değil midir?" demişlerdi.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ
مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ
يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ مُحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ
تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا
مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ
عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا
تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

82-83. Biz, buyruğumuz geldiğinde, [kentin] üzerine balçıktan pişirilip sıra sıra dizilmiş ve Rabbinin katında işaretlenmiş olan taşlar yağdırmış ve böylece orasını yerle bir etmiştik. Gerçekten de bu kent,[66] [Mekkeli] zalimlerden hiç uzak değildir.

84-86. Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'ı [göndermiştik. O da onlara]: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın. Gerçi ben sizi şimdi bolluk içinde görüyorum; ama, [dehşetiyle sizi] kuşatacak olan bir azabın başınıza gelmesinden korkuyorum. Ey halkım! Ölçüyü ve tartıyı adil bir biçimde yerine getirin ve insanlara haklarını eksik vermeyin! Ülkede de bozgunculuk yaparak kargaşa çıkarmayın! Eğer inanıyorsanız [çok iyi bilin ki], Allah katında kalan, sizin için daha hayırlıdır. Ben de sizin koruyucunuz değilimdir." demişti.

87. Bunun üzerine onlar da [ona]: "Ey Şuayb! Atalarımızın ibadet ettiklerini bırakmamızı ya da mallarımızı dilediğimiz gibi kullanmamızı terk etmemizi sana söyleyen senin namazın mıdır? Gerçekten de sen, yumuşak huylu, aklı başında birisin." diyerek karşılık vermişlerdi.

88. [O zaman o, onlara]: "Ey halkım! Söyleyin bana, eğer ben gerçekten de Rabbimden bir delil üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmış ise, [başka ne yapabilirim ki?] Size birtakım yasaklar getirirken, amacım, asla size karşı gelmek değildir;[67] çünkü benim tek istediğim, elimden geldiğince, işleri düzeltmek, yoluna koymaktır. Bu konuda başarılı olmam ise ancak Allah'a bağlıdır. Bu yüzden ben, sadece O'na güvenir ve [her zaman] O'na yönelirim".

66 Zamiri cezaya atfedenler de vardır. Buna göre çeviri şöyle olmaktadır: *"Gerçekten de bu taşlar, zalimlerden asla uzak değildir."*

67 Genelde hemen bütün tefsirler ve doğal olarak da özellikle Türkçe çevirilerin hemen tamamı bu ayeti anladığımızdan farklı anlamaktadırlar. Öncelikle yaygın bir çeviri örneği sunalım: *"Ben sizi menettiğim şeylerde size aykırı davranmak istemiyorum. Sadece gücümün yettiği kadar düzeltmek istiyorum."* Ancak, bağlamın, benimsediğimiz çeviriye daha uygun düştüğünü düşünüyoruz. Esed de çevirisinde benzer bir çeviri sunmuştur: *"Hem ben, sizden yapmamanızı istediğim şeyi, sizin hilafınıza yapmak istiyor da değilim. Ben sadece gücümün elverdiği kadar ıslah etmek istiyorum..."*

ويا قوم لا يجرمنكم شقاقي أن يصيبكم مثل ما أصاب
قوم نوح أو قوم هود أو قوم صالح وما قوم لوط
منكم ببعيد ﴿٨٩﴾ واستغفروا ربكم ثم توبوا إليه إن ربي
رحيم ودود ﴿٩٠﴾ قالوا يا شعيب ما نفقه كثيرا مما تقول
وإنا لنراك فينا ضعيفا ولولا رهطك لرجمناك
وما أنت علينا بعزيز ﴿٩١﴾ قال يا قوم أرهطي أعز عليكم
من الله واتخذتموه وراءكم ظهريا إن ربي بما تعملون
محيط ﴿٩٢﴾ ويا قوم اعملوا على مكانتكم إني عامل سوف
تعلمون من يأتيه عذاب يخزيه ومن هو كاذب
وارتقبوا إني معكم رقيب ﴿٩٣﴾ ولما جاء أمرنا نجينا شعيبا
والذين آمنوا معه برحمة منا وأخذت الذين ظلموا
الصيحة فأصبحوا في ديارهم جاثمين ﴿٩٤﴾ كأن لم يغنوا
فيها ألا بعدا لمدين كما بعدت ثمود ﴿٩٥﴾ ولقد أرسلنا
موسى بآياتنا وسلطان مبين ﴿٩٦﴾ إلى فرعون وملئه
فاتبعوا أمر فرعون وما أمر فرعون برشيد ﴿٩٧﴾

89-90. "Ey halkım! Bana olan düşmanlığınız, Nuh halkının, Hud halkının ya da Salih halkının başlarına gelenlerin benzerini sizin de başınıza getirmesin! Lut halkı da sizden uzak değildir. O halde Rabbinizden bağışlanma dileyin ve O'na tövbe edin; çünkü Rabbim, çok müşfik olan, çok sevendir." demişti.

91. Bunun üzerine onlar: "Ey Şuayb! Biz, senin söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz. Gerçekten de biz, seni aramızda zayıf biri olarak görüyoruz. Kabilen olmasaydı, biz seni taşlayarak öldürürdük. Senin bizim yanımızda hiçbir değerin yoktur." diyerek karşılık vermişlerdi.

92-93. O da [onlara]: "Ey halkım! Size göre kabilem, Allah'tan daha değerli midir ki, O'nu hiçe sayarak O'ndan yüz çevirebiliyorsunuz! Rabbim, kuşkusuz, yapmakta olduklarınızı [bilgisiyle] kuşatmıştır. Ey halkım! O halde bana karşı elinizden ne geliyorsa onu yapın; çünkü ben de [elimden geleni] yapacağım! Siz, yakında, aşağılayıcı azabın aramızdan kimin başına geleceğini ve aramızdan kimin yalancı olduğunu öğreneceksiniz! O halde [başınıza gelecekleri] gözleyin; çünkü ben de sizinle birlikte gözleyeceğim." diyerek karşılık vermişti.

94-95. Biz, buyruğumuz geldiğinde, Şuayb'ı ve onunla birlikte inananları, onlara olan sevgimizden dolayı kurtarmıştık. Zulmedenleri ise korkunç bir ses yakalayıvermişti; öyle ki, onlar, sanki kendi evlerinde hiç yaşamamışlar gibi, oralarda diz üstü cansız kalakalmışlardı. O halde, nasıl ki Semud da gözlerden ırak oldu idiyse, aynı şekilde Medyen de gözlerden ırak olsun!

96-97. Andolsun ki, Biz, Musa'yı mucizelerimizle ve açık bir yetkiyle Firavun'a ve etrafındaki ileri gelenlere göndermiştik. Ancak, onlar, doğruya ulaştırmadığı halde yine de Firavun'un sözüne uymuşlardı.

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ
مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۝ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُودٌ ۝ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ
وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ
مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ۝ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ
وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا
فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝

89-90. "Ey halkım! Bana olan düşmanlığınız, Nuh halkının, Hud halkının ya da Salih halkının başlarına gelenlerin benzerini sizin de başınıza getirmesin! Lut halkı da sizden uzak değildir. O halde Rabbinizden bağışlanma dileyin ve O'na tövbe edin; çünkü Rabbim, çok müşfik olan, çok sevendir." demişti.

91. Bunun üzerine onlar: "Ey Şuayb! Biz, senin söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz. Gerçekten de biz, seni aramızda zayıf biri olarak görüyoruz. Kabilen olmasaydı, biz seni taşlayarak öldürürdük. Senin bizim yanımızda hiçbir değerin yoktur." diyerek karşılık vermişlerdi.

92-93. O da [onlara]: "Ey halkım! Size göre kabilem, Allah'tan daha değerli midir ki, O'nu hiçe sayarak O'ndan yüz çevirebiliyorsunuz? Rabbim, kuşkusuz, yapmakta olduklarınızı [bilgisiyle] kuşatmıştır. Ey halkım! O halde bana karşı elinizden ne geliyorsa onu yapın; çünkü ben de [elimden geleni] yapacağım! Siz, yakında, aşağılayıcı azabın aramızdan kimin başına geleceğini ve aramızdan kimin yalancı olduğunu öğreneceksiniz! O halde [başınıza gelecekleri] gözleyin; çünkü ben de sizinle birlikte gözleyeceğim." diyerek karşılık vermişti.

94-95. Biz, buyruğumuz geldiğinde, Şuayb'ı ve onunla birlikte inananları, onlara olan sevgimizden dolayı kurtarmıştık. Zulmedenleri ise korkunç bir ses yakalayıvermişti; öyle ki, onlar, sanki kendi evlerinde hiç yaşamamışlar gibi, oralarda diz üstü cansız kalakalmışlardı. O halde, nasıl ki Semud da gözlerden ırak oldu idiyse, aynı şekilde Medyen de gözlerden ırak olsun!

96-97. Andolsun ki, Biz, Musa'yı mucizelerimizle ve açık bir yetkiyle Firavun'a ve etrafındaki ileri gelenlere göndermiştik. Ancak, onlar, doğruya ulaştırmadığı halde yine de Firavun'un sözüne uymuşlardı.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ
الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَاُتْبِعُوا فٖي هٰذِهٖ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَٓائِمٌ وَحَصٖيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
فَمَٓا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتٖي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
لَمَّا جَٓاءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبٖيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ
رَبِّكَ اِذَٓا اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ اِنَّ اَخْذَهُٓ اَلٖيمٌ شَدٖيدٌ
﴿١٠٢﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ يَوْمٌ
مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُٓ
اِلَّا لِاَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعٖيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ
فٖيهَا زَفٖيرٌ وَشَهٖيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدٖينَ فٖيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَٓاءَ رَبُّكَ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرٖيدُ ﴿١٠٧﴾
وَاَمَّا الَّذٖينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدٖينَ فٖيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَٓاءَ رَبُّكَ عَطَٓاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾

98-99. Ancak o, kıyamet gününde halkının önüne geçecek ve böylece onları ateşe götürecektir. Varılacak ne kötü yerdir orası! Onlar, bu dünyada lanete uğramışlardır. Ama, o lanet kıyamet gününde de onların peşini bırakmayacaktır. Onlara verilecek olan bu armağan, ne kadar kötü bir armağandır!

100-101. Bu, sana anlattıklarımız, geçmiş kentlerle ilgili haberlerdendir. Bu kentlerden bir kısmı hâlâ ayakta dururken, bir kısmı da biçilmiş ekin gibi yok olup gitmiştir. [Ancak şunu hiçbir zaman hatırınızdan çıkarmayın ki], Biz, onlara asla zulmetmemiştik; ama onlar, kendilerine zulmetmişlerdi. Gerçekten de Rabbinin buyruğu geldiğinde, onların Allah dışında çağırdıkları tanrıları onlara hiçbir yarar sağlamamıştı; aksine onlar, onların kayıplarını artırmaktan başka hiçbir işe yaramamıştı.

102. İşte Rabbin, zulmeden kentlerin halkını yakaladığında böyle yakalar; gerçekten de O'nun yakalaması, çok acı verir ve çok ağır olur!

103-104. Kuşkusuz, ahiret azabından korkan için bunda ders alınacak bir ibret vardır; çünkü o gün, bütün insanların toplanacakları ve [hesaba çekilmek üzere] hazır bulunacakları bir gündür. Ancak, Biz, onu, [tarafımızdan] belirlenmiş olan bir süre kadar erteleyeceğiz."

105. O gün geldiğinde, artık O'nun izni olmaksızın hiç kimse konuşamayacaktır. [O gün], içlerinden bir kısmı mutsuz olurken, bir kısmı ise mutlu olacaklardır.

106-107. [Ahiret hayatında] mutsuz olacak olanlara gelince; onlar, ateşte olacaklardır ve orada [acılarını dindirmek için] ah çekmek ve inlemekten başka bir şey ellerinden gelmeyecektir. Onlar orada -Rabbin başka türlü dilemedikçe- gökler ve yer durdukça, sürekli olarak kalacaklardır; çünkü Rabbin, dilediğini yapandır.

108. [Ahiret hayatında] mutlu olacak olanlara gelince, onlar da cennette olacaklardır ve orada -Rabbin başka türlü dilemedikçe- gökler ve yer durdukça, [Rablerinden] kesintisiz bir lütuf olarak, sürekli olarak kalacaklardır.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَٰؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ آبَاؤُهُم مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ
﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ
﴿١١٠﴾ وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ اللَّيْلِ
إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ
﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا
كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْ
وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾
وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

109. [Ey peygamber!] Bu [yoldan çıkmış insanların] taptıklarının [yararsızlığı] konusunda hiçbir kuşkun olmasın; çünkü onlar da, tıpkı, daha önceleri atalarının ibadet ettikleri gibi ibadet etmekten başka bir şey yapmamaktadırlar. Biz, kuşkusuz, onların paylarına düşeni eksiksiz olarak vereceğiz.

110. Andolsun ki, Biz, Musa'ya kitap vermiştik; ancak onun hakkında görüş ayrılığına düşülmüştü. Eğer Rabbinden daha önce verilmiş bir söz olmasaydı, [görüş ayrılığına düşmüş oldukları konularla ilgili olarak] hemen aralarında karar verilmiş olurdu. Gerçekten de onlar, onun hakkında derin bir kuşku içinde bulunmaktadırlar.

111. Elbette ki, Rabbin, onların herbirine eylemlerinin karşılığını tam olarak verecektir; çünkü O, onların yapmakta olduklarından çok iyi haberdar olandır.

112. O halde, sen, sana söylenildiği üzere dosdoğru ol, seninle birlikte tövbe edenler de; ama sakın azgınlık etmeyin! Çünkü O, yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir.

113. Cehennem ateşinin size dokunmaması için de, zulmedenlere sakın yönelmeyin; çünkü o zaman Allah dışında dostlarınız olmayacaktır ve [O'ndan başka kimse tarafından da] size yardım edilmeyecektir.

114. Yine sen, gündüzün iki ucunda ve gecenin ilk saatlerinde namaz kıl; çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, Allah'ı anmak isteyenler için bir uyarıdır.

115. O halde güçlüklere karşı göğüs ger; çünkü Allah iyilik yapanların karşılığını asla boşa çıkarmayacaktır.

116. Keşke sizden önce [yok ettiğimiz] kuşaklar arasında yeryüzünde bozgunculuğu engelleyecek erdemli kişiler bulunsaydı! Ne yazık ki, onlar arasında, [doğruluklarından dolayı] kendilerini kurtardığımız pek az kimse dışında böyle hareket eden pek olmamıştı. Zulmedenler ise, kendilerine verilen refahın ardına düşmüşler ve böylece suçlu, günahkar olmuşlardı.

117. Rabbin, kentleri -insanları birbirlerine iyi davranırlarken- asla haksızlık ederek yok edecek değildir.

118-119. Eğer Rabbin dileseydi, insanları tek bir toplum yapardı. [Ancak böyle dilemediği içindir ki], onlar, -Rabbinin sevgisine mazhar kıldıkları hariç- [kıyamete kadar] farklı görüşler savunmayı sürdüreceklerdir. Zaten O, onları bu amaç için yaratmıştır. Bununla birlikte, [inkar edenlerle ilgili olarak] Allah'ın: "Andolsun ki, Ben, cehennemi, insanlarla ve cinlerle, hep birlikte dolduracağım!" sözü mutlaka gerçekleşecektir.

120. Biz, elçilerin haberleri içinde, kalbini güçlendirecek olanların herbirini sana anlatıyoruz; çünkü bu [haberler sayesinde] sana gerçek, inananlara ise bir öğüt ve uyarı gelmiş bulunmaktadır.

121-122. İnanmayanlara de ki: "O halde Bize karşı elinizden ne geliyorsa onu yapın; çünkü Biz de [elimizden geleni] yapacağız! [Olacakları] bekleyin; çünkü Biz de bekleyeceğiz!

123. Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır. Sözüyle [var olan] her şey, [kaynağı olarak], O'na döner. O halde sen, O'na ibadet et [O'nun için çalış] ve O'na güven; çünkü Rabbin yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.

12. YUSUF SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
111 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ
رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ
﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَانْتَظِرُوا
إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ
كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَإِحْدَىٰ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ
﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

1. Elif, Lâm, Râ. Bunlar, apaçık kitabın ayetleridir.

2. Biz, onu, anlamanız için Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

3. Biz, sana, bu Kur'an'ı vahyederek kıssaların en güzelini anlatıyoruz; oysa sen daha önceleri [bunlardan] habersiz bulunuyordun.

4. Hani bir zamanlar, Yusuf babasına: "Ey babacığım! Rüyamda on bir yıldızı, güneşi ve ayı gördüm; onları bana selam vermek üzere eğilirlerken gördüm." demişti.

قال يا بني لا تقصص رؤياك على إخوتك فيكيدوا لك كيدا
إن الشيطان للإنسان عدو مبين ﴿٥﴾ وكذلك يجتبيك
ربك ويعلمك من تأويل الأحاديث ويتم نعمته عليك وعلى
آل يعقوب كما أتمها على أبويك من قبل إبراهيم وإسحاق
إن ربك عليم حكيم ﴿٦﴾ لقد كان في يوسف وإخوته آيات
للسائلين ﴿٧﴾ إذ قالوا ليوسف وأخوه أحب إلى أبينا منا
ونحن عصبة إن أبانا لفي ضلال مبين ﴿٨﴾ اقتلوا يوسف
أو اطرحوه أرضا يخل لكم وجه أبيكم وتكونوا من بعده
قوما صالحين ﴿٩﴾ قال قائل منهم لا تقتلوا يوسف وألقوه
في غيابت الجب يلتقطه بعض السيارة إن كنتم فاعلين
﴿١٠﴾ قالوا يا أبانا ما لك لا تأمنا على يوسف وإنا له
لناصحون ﴿١١﴾ أرسله معنا غدا يرتع ويلعب وإنا له
لحافظون ﴿١٢﴾ قال إني ليحزنني أن تذهبوا به وأخاف
أن يأكله الذئب وأنتم عنه غافلون ﴿١٣﴾ قالوا
لئن أكله الذئب ونحن عصبة إنا إذا لخاسرون ﴿١٤﴾

5-6. Bunun üzerine babası [ona]: "Ey Yavrucuğum! [Kıskançlıklarından dolayı] sana kötülük düşünmemeleri için rüyanı kardeşlerine sakın anlatayım deme; çünkü şeytan, gerçekten de insanın apaçık bir düşmanıdır. Böylece [rüyanda gördüğün gibi] Rabbin seni seçecek, sana olayların iç yüzünü yorumlamayı öğretecek; yine O, nasıl ki, daha önceleri, ataların olan İbrahim'e ve İshak'a nimetini tamamlamışsa, aynı şekilde sana da Yakub soyuna da nimetini tamamlayacaktır. Gerçekten de senin Rabbin, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

7. Andolsun ki, Yusuf'un ve kardeşlerinin kıssasında [gerçeği] araştıranlar için ibretler vardır.

8-10. Hani bir gün kardeşleri [aralarında konuşurlarken biri diğerlerine]: "Yusuf ile kardeşi, biz daha çok olduğumuz halde, yine de babamızın nazarında bizden daha değerlidirler ve önemlidirler. Gerçek şudur ki, babamız, [onlara bu kadar değer ve önem vermekle] açık bir yanılgı içinde bulunmaktadır. O halde, [gelin] onu ya öldürelim ya da [uzak] bir yere atalım ki, [bundan böyle] babamız sadece bizimle ilgilensin ve ondan sonra da biz yine iyi insanlar olalım!" demişti. Bunun üzerine içlerinden bir başkası da diğerlerine: "Hayır! Yusuf'u öldürmeyelim; ama onunla ilgili olarak illa da bir şey yapacak isek, o taktirde, onu, bir kuyunun dibine atalım ki, [oradan geçen] kervanlardan biri onu oradan alabilsin![68]" diyerek karşılık vermişti.

11-12. [Bu konuda anlaşarak babalarının yanlarına vardıklarında, ona]: "Ey babamız! Biz, iyiliğini istediğimiz halde, sen niçin Yusuf konusunda bize güvenmiyorsun? Yarın onu bizimle gönder ki, kırda gezip oynasın! Onu koruyacağımızdan hiç kuşkun olmasın!" demişlerdi.

13. Bunun üzerine, o da [onlara]: "Gerçekten de onu alıp götürmenizi [düşünmek] bana üzüntü vermektedir; çünkü ben, ondan habersiz olduğunuz bir sırada, onu bir kurdun kapmasından korkuyorum." demişti.

14. O zaman onlar da [ona]: "Biz, bu kadar kalabalık olduğumuz halde, yine de onu kurt kapacaksa, demek ki, biz, o zaman, boşuna yaşıyormuşuz!" diyerek karşılık vermişlerdi.

68 Bu ayetlerde geçen emirler, metinde "siz"li geçmektedir. O dönemin Arapçasının bir özelliği olarak, kişi-
... "siz" ifadesi kullanılmaktadır. Bu üslûp Kur'an-ı

قال يا بني لا تقصص رؤياك على اخوتك فيكيدوا لك كيدا
ان الشيطان للانسان عدو مبين ﴿٥﴾ وكذلك يجتبيك
ربك ويعلمك من تأويل الاحاديث ويتم نعمته عليك وعلى
ال يعقوب كما اتمها على ابويك من قبل ابرهيم واسحق
ان ربك عليم حكيم ﴿٦﴾ لقد كان في يوسف واخوته ايات
للسائلين ﴿٧﴾ اذ قالوا ليوسف واخوه احب الى ابينا منا
ونحن عصبة ان ابانا لفي ضلال مبين ﴿٨﴾ اقتلوا يوسف
او اطرحوه ارضا يخل لكم وجه ابيكم وتكونوا من بعده
قوما صالحين ﴿٩﴾ قال قائل منهم لا تقتلوا يوسف والقوه
في غيابت الجب يلتقطه بعض السيارة ان كنتم فاعلين
﴿١٠﴾ قالوا يا ابانا ما لك لا تأمنا على يوسف وانا له
لناصحون ﴿١١﴾ ارسله معنا غدا يرتع ويلعب وانا له
لحافظون ﴿١٢﴾ قال اني ليحزنني ان تذهبوا به واخاف
ان يأكله الذئب وانتم عنه غافلون ﴿١٣﴾ قالوا
لئن اكله الذئب ونحن عصبة انا اذا لخاسرون ﴿١٤﴾

5-6. Bunun üzerine babası [ona]: "Ey Yavrucuğum! [Kıskançlıklarından dolayı] sana kötülük düşünmemeleri için rüyanı kardeşlerine sakın anlatayım deme; çünkü şeytan, gerçekten de insanın apaçık bir düşmanıdır. Böylece [rüyanda gördüğün gibi] Rabbin seni seçecek, sana olayların iç yüzünü yorumlamayı öğretecek; yine O, nasıl ki, daha önceleri, ataların olan İbrahim'e ve İshak'a nimetini tamamlamışsa, aynı şekilde sana da Yakub soyuna da nimetini tamamlayacaktır. Gerçekten de senin Rabbin, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

7. Andolsun ki, Yusuf'un ve kardeşlerinin kıssasında [gerçeği] araştıranlar için ibretler vardır.

8-10. Hani bir gün kardeşleri [aralarında konuşurlarken biri diğerlerine]: "Yusuf ile kardeşi, biz daha çok olduğumuz halde, yine de babamızın nazarında bizden daha değerlidirler ve önemlidirler. Gerçek şudur ki, babamız, [onlara bu kadar değer ve önem vermekle] açık bir yanılgı içinde bulunmaktadır. O halde, [gelin] onu ya öldürelim ya da [uzak] bir yere atalım ki, [bundan böyle] babamız sadece bizimle ilgilensin ve ondan sonra da biz yine iyi insanlar olalım!" demişti. Bunun üzerine içlerinden bir başkası da diğerlerine: "Hayır! Yusuf'u öldürmeyelim; ama onunla ilgili olarak illa da bir şey yapacak isek, o taktirde, onu, bir kuyunun dibine atalım ki, [oradan geçen] kervanlardan biri onu oradan alabilsin![68]" diyerek karşılık vermişti.

11-12. [Bu konuda anlaşarak babalarının yanlarına vardıklarında, ona]: "Ey babamız! Biz, iyiliğini istediğimiz halde, sen niçin Yusuf konusunda bize güvenmiyorsun? Yarın onu bizimle gönder ki, kırda gezip oynasın! Onu koruyacağımızdan hiç kuşkun olmasın!" demişlerdi.

13. Bunun üzerine, o da [onlara]: "Gerçekten de onu alıp götürmenizi [düşünmek] bana üzüntü vermektedir; çünkü ben, ondan habersiz olduğunuz bir sırada, onu bir kurdun kapmasından korkuyorum." demişti.

14. O zaman onlar da [ona]: "Biz, bu kadar kalabalık olduğumuz halde, yine de onu kurt kapacaksa, demek ki, biz, o zaman, boşuna yaşıyormuşuz!" diyerek karşılık vermişlerdi.

15. Sonunda onlar, onu götürüp kuyunun dibine atmaya karar verdikleri anda Biz, ona: "Sen, onlara, bu yaptıklarını, hem de onlar [senin kim olduğunu] bilmeden, haber vereceksin." diye vahyetmiştik.

16-18. Akşam olduğunda, babalarının yanlarına ağlayarak gelmişler ve ona: "Ey babamız! Gerçekten de biz, yarışmak üzere gitmiştik ve Yusuf'u da eşyalarımızın yanında bırakmıştık. O sırada bir kurt onu kapmış. Söylediklerimiz doğru da olsa, [biz pekala biliyoruz ki], sen yine de bize inanmayacaksın!" demişlerdi ve sahte kana bulanmış olan gömleğini ona göstermişlerdi. [Bu durum karşısında], o, [onlara]: "Hayır, hayır, gerçek şu ki, nefsiniz size, [kötü] bir işi güzel göstermiş! O halde bana düşen, bu acıma güzelce göğüs germektir. Allah ise, bu anlattığınız felakete dayanabilmem için yardım istenecek tek kaynaktır!" demişti.

19. Derken bir kervan çıkagelmişti. Su çekmek üzere sucularını göndermişlerdi. Sucu kovasını salmıştı ve [Yusuf'u görür görmez de]: "Müjde! İşte bir oğlan çocuğu!" diyerek bağırmıştı. Kervandakiler, onu [satmak için] saklamışlardı. Allah ise onların yapmakta olduklarını çok iyi biliyordu.

20. Böylece onlar, onu, çok ucuz bir fiyata, birkaç dirheme satmışlardı; çünkü onlar, gerçekten de onu [yanlarında alıkoymak konusunda] çok isteksiz bulunuyorlardı.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوٓا أَن يَجْعَلُوهُ فِى غَيَٰبَتِ ٱلْجُبِّ وَأَوْحَيْنَآ
إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَآءُوٓ
أَبَاهُمْ عِشَآءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَٰٓأَبَانَآ إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ
وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِندَ مَتَٰعِنَا فَأَكَلَهُ ٱلذِّئْبُ وَمَآ أَنتَ بِمُؤْمِنٍ
لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَٰدِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَآءُو عَلَىٰ قَمِيصِهِۦ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَٱللَّهُ ٱلْمُسْتَعَانُ
عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُۥ قَالَ يَٰبُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَٰمٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَٰعَةً
وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۭ بَخْسٍ دَرَٰهِمَ
مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ ٱلزَّٰهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ ٱلَّذِى
ٱشْتَرَىٰهُ مِن مِّصْرَ لِٱمْرَأَتِهِۦٓ أَكْرِمِى مَثْوَىٰهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ
أَوْ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًا وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى ٱلْأَرْضِ
وَلِنُعَلِّمَهُۥ مِن تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ وَٱللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰٓ أَمْرِهِۦ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥٓ
ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

21. Mısır'da onu satın alan, eşine: "Ona iyi bak, olur ki, bize bir yararı olur ya da onu evlatlık ediniriz." demişti. Böylece Biz, Yusuf'a, kendisine olayların iç yüzünü yorumlamayı öğretmek için, ülkede iyi bir yer sağlamıştık. Allah, sözünü her zaman gerçekleştirir; ancak insanların çoğu [bu gerçeği] bilmemektedirler.

22. Erginlik çağına ulaştığında, Biz, ona [doğru ile yanlış arasında] ayırım yapma yeteneği ve bilgi vermiştik. İşte Biz, iyilik yapanları böylece ödüllendiririz.

Kerim'de çok yaygındır. Bu konuya ilk defa dikkat çeken Muhammed Hamidullah olmuştur. Ancak o, bu özelliğe dikkat çekmekle birlikte bu özelliği yaptığı Fransızca çeviride uygulamamıştır. Bildiğimiz kadarıyla da, bir ayet dışında, uygulayan da hemen hiç yoktur. Ancak biz, Allah kelamını Türkçe'ye aktardığımız için, Türkçe'nin dil kurallarına uymak durumundayız. Bu yüzden, çeviriyi Türk okuruna anlamlı kılmak için izlediğimiz yolu kaçınılmaz bulduk. Şimdi karşılaştırma imkanı vermek için, ortak bir çeviri metni sunuyoruz: "*Yusuf'u öldürün ya da onu bir yere bırakın da babanızın yüzü size kalsın. Ondan son-*

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا
أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ
مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ
مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ
مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾
قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا
إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾
وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ
كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا
وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ
نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ
نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

23. [Derken günlerden bir gün] evinde bulunduğu bayan, ona karşı bir arzu duymuş ve [bu arzusunu gerçekleştirebilmek için de] kapıları kapatmış ve ona: "Haydi gelsene!" diye seslenmişti. Bunun üzerine o, [ona]: "Allah korusun! Çünkü o [kocan], benim efendimdir ve o bana iyi davranmıştır. Gerçekten de zalimler hiçbir zaman kurtuluşa, esenliğe ulaşmazlar." diyerek karşılık vermişti.

24. Andolsun ki, o kadın onu arzulamıştı, o da o kadını arzulamıştı; bu yüzden eğer o, [o anda] Rabbinin delilini görmemiş olsaydı, [mutlaka arzusuna yenik düşerdi.] Ama Biz, ondan her türlü kötülüğü ve pisliği uzaklaştırmak için, ona [delilimizi] böylece [göstermiştik]; çünkü o, gerçekten de Bizim, arınmış, samimi kullarımızdandı.

25. Derken her ikisi de birden kapıya doğru koşuşuvermişlerdi. Ancak kadın [bu arada ona yetişmiş] ve gömleğini arkadan yırtıvermişti. O anda birden kapı önünde kocasıyla yüz yüze gelmişlerdi. O zaman kadın, [kocasına]: "Eşine kötülük etmek isteyenin cezası, ya hapis ya da çok acı veren cezaya maruz kalmak değil midir?" demişti.

26-27. Yusuf ise: "Beni arzulayan odur." diyerek karşılık verdi. O zaman kadının ailesinden orada bulunan biri gerçeğin ortaya çıkması için şöyle bir öneride bulunmuştu: "Eğer gömleği önden yırtılmış ise, bu taktirde, doğru söyleyen kadın, yalan söyleyen ise erkektir. Ancak, gömlek arkadan yırtılmış ise, bu taktirde de yalan söyleyen kadın, doğru söyleyen ise erkektir."

28-29. [Kadının kocası] gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görür görmez, [gerçeği anlamış ve eşine]: "Kuşkusuz bu, sizin düzenlerinizden biridir. Gerçekten de sizin düzenleriniz çok yamandır." demişti. [Yusuf'a dönerek ona:] "Ey Yusuf! O halde sen bu olayı unut ve ondan hiç kimseye söz etme!" [dedikten sonra yine eşine dönerek ona da]: "Sen ey kadın! Günahından dolayı bağışlanma dile; çünkü sen hatalı davranmışsın." demişti.

30. [Olayın duyulması üzerine] kentteki bazı kadınlar aralarında şöyle dedikodu etmeye başlamışlardı: "Aziz'in eşi, genç kölesini baştan çıkarmaya çalışıyormuş, onun sevgisiyle yanıp tutuşuyormuş. Bu yüzden biz, onu açık bir yanılgı içinde görüyoruz."

ra iyi bir topluluk olursunuz!" İçlerinden bir sözcü: "Yusuf'u öldürmeyin, onu kuyunun dibine atın, kervanlardan biri onu görüp alsın; eğer yapacaksanız (böyle yapın)" dedi.

31. Aziz'in eşi, kadınların kendisiyle ilgili kötü konuşmalarını duyduğunda, onları evine davet etmiş, onlar için şahane bir ziyafet hazırlatmıştı. [Onlar ziyafete geldiklerinde], her birinin eline birer de bıçak vermişti. [İşte o zaman Yusuf'a]: "Huzurlarına çık!" demişti. Kadınlar onu gördüklerinde, güzelliği karşısında kendilerinden geçerek ellerini kesmişler ve onunla ilgili olarak: "Aman Allah'ım, Sen bizi koru! Bu, asla bir insan değildir. Bu, olsa olsa, gözde bir melektir." demişlerdi.

32. Bunun üzerine Aziz'in eşi [onlara]: "İşte kendisinden dolayı beni ayıpladığınız [genç] budur. Andolsun ki, ona karşı arzu duymuştum; ama o, iffetli davranarak beni reddetmişti. Eğer ona söylediğimi yine de yapmayacak olursa, andolsun ki, o, mutlaka hapsedilecek ve böylece aşağılanmış kimselerden olacaktır." demişti.

33. O zaman Yusuf Rabbine: "Ey Rabbim! Hapishane, benim için, onların beni davet ettiklerinden daha iyidir. Eğer beni onların düzenlerinden uzaklaştırmayacak olursan, ben de onların arzularına boyun eğer ve böylece bilgisizlerden olurum." diyerek yalvarmıştı.

34-35. Bunun üzerine Rabbi, onun çağrısına karşılık vermiş ve böylece onu onların düzenlerinden uzaklaştırmıştı. Gerçekten de O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir. Her ne kadar [kadının kocası ve yakınları] Yusuf'un masum olduğunu gösteren delilleri görmüş olsalar da yine onun bir süre hapsedilmesini uygun bulmuşlardı.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَاٰتَتْ كُلَّ
وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكّ۪ينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهُٓ اَكْبَرْنَهُ
وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا مَلَكٌ
كَر۪يمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذ۪ي لُمْتُنَّن۪ي ف۪يهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِه۪ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَٓا اٰمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا
مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَن۪ٓي اِلَيْهِ وَاِلَّا
تَصْرِفْ عَنّ۪ي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ﴿٣٣﴾
فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٣٤﴾
ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٣٥﴾
وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ اَحَدُهُمَٓا اِنّ۪ٓي اَرٰىن۪ٓي اَعْصِرُ خَمْرًا
وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنّ۪ٓي اَرٰىن۪ٓي اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْس۪ي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْو۪يلِه۪ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْت۪يكُمَا
طَعَامٌ تُرْزَقَانِه۪ٓ اِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْو۪يلِه۪ قَبْلَ اَنْ
يَأْتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَن۪ي رَبّ۪ي اِنّ۪ي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

36. Hapishaneye, Yusuf ile birlikte iki genç daha girmişti. Onlardan biri: "Ben rüyamda kendimi şarap yapmak için üzüm sıkarken gördüm." demişti. Diğeri ise: "Ben de kendimi başımın üzerinde ekmek taşırken gördüm; kuşlar ondan yiyorlardı." demişti. [Her ikisi de ona]: "Bunu bize yorumla; çünkü biz seni iyi davrananlardan görüyoruz." demişlerdi.

37-38. [Yusuf onlara]: "Yiyeceğiniz yemek size ulaşmadan önce, size rüyanızın tabirini bildireceğim. Bu, bana Rabbimin öğrettiklerindendir. Gerçekten de ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkar eden bir halkın dinini

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَاۤءِيۤ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ
لَنَاۤ اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَا صَاحِبَيِ
السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾
مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهۤ اِلَّاۤ اَسْمَاۤءً سَمَّيْتُمُوهَاۤ اَنْتُمْ
وَاٰبَاۤؤُكُمْ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ
اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّاۤ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِي
رَبَّهُ خَمْرًا وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَاْسِهِ
قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ
اَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَاَنْسٰيهُ الشَّيْطَانُ
ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ
الْمَلِكُ اِنِّيۤ اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍ يَاۤ اَيُّهَا الْمَلَاُ
اَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

terk etmiştim. Ben, atalarım olan İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Herhangi bir şeyi Allah'a ortak koşmak bize yaraşmaz; bu, Allah'ın bize ve insanlara olan lütfudur. Bununla beraber insanların çoğu yine de şükretmemektedirler."

39. "Ey hapishane arkadaşlarım! Birbirlerinden ayrı bir sürü uydurma rab mi daha iyidir yoksa bütün varlıklar üzerinde egemen olan tek Allah mı?"

40. "Allah dışında ibadet ettikleriniz, sizin ve atalarınızın adlandırdığı adlardan başka bir şey değildirler; çünkü Allah, onlara hiçbir güç indirmemiştir. Hüküm ancak Allah'ındır. O ise size, sadece Kendisine ibadet etmenizi buyurmuştur. İşte gerçek din budur; bununla birlikte insanların çoğu yine de [bu gerçeği] bilmemektedirler."

41. "Ey Hapishane arkadaşlarım! İlkinize gelince; o yine efendisine şarap sunmaya [devam] edecektir. Diğerinize gelince; o da çarmıha gerilecek ve başından da kuşlar yiyecektir. İşte benden açıklamamı istediğiniz konu [Allah tarafından] bu şekilde kararlaştırılmıştır."

42. Yusuf, iki genç arasından kurtulacağını sandığına: "Efendinin yanında beni an!" demişti. Böylece şeytan ona [Yusuf'a] Rabbini anmayı unutturmuştu.[69] Bu yüzden de o, hapishanede birkaç yıl daha kalmıştı.

43. [Günlerden bir gün hükümdar]: "Ben rüyamda yedi zayıf ineğin yedi semiz ineği yediğini gördüm; yine yedi yeşil başak ve bir o kadar da kuru başak [gördüm]. Ey ileri gelenler! O halde bana gördüğüm rüya konusunda, eğer rüya tabir etmesini biliyorsanız, beni aydınlatın!" demişti.

69 Müfessirlerden bazıları, "hu" zamirini sakiye atfetmektedirler. Bu duruma göre çeviri şöyle olmaktadır: "...*Fakat şeytan o adama, efendisine söylemeyi unutturdu...*"

44. Bunun üzerine onlar: "Bunlar, karışık rüyalardır; biz böyle rüyaların tabirini bilemeyiz." diyerek karşılık vermişlerdi.

45. [Yusuf'un hapishanedeki iki arkadaşından] kurtulanı, bir süre sonra [Yusuf'u] hatırlamış ve [Hükümdara]: "Rüyanın tabirini ben size bildireceğim; çünkü [ben, rüyayı tabir edecek birini tanıyorum], o halde beni derhal ona gönderin!" demişti.

46. [Bunun üzerine o, derhal hapishaneye Yusuf'un yanına vararak ona:] "Ey benim doğru sözlü arkadaşım! Rüyada yedi semiz ineği yedi cılız ineğin yemesi ile yedi yeşil başak ile bir o kadar kuru başağın [onun yanında görülmesi ne anlama gelir?] Bize bu konuda açıklamada bulun ki, [saraya] insanların yanına [tabiri öğrenmiş olarak] döneyim ve onlar da [böylece senin nasıl biri olduğunu] öğrensinler!" demişti.

47-49. [O zaman Yusuf]: "Yedi yıl boyunca her zamanki gibi ekip biçeceksiniz; ancak, hasat ettiğiniz ekini, -yemek için ayıracağınız çok az bir kısmı dışında- öylece başağında bırakın; çünkü [yedi yıl sürecek olan bu bolluk zamanından] sonra yedi yıl sürecek olan bir kıtlık dönemi gelecek ve sizin bu dönem için hazır bulundurmuş olacağınız her şeyi, saklamış olacağınız çok az miktar dışında, yeyip bitirecektir. Sonra bu kıtlık yıllarının ardından insanların bol yağmur görecekleri ve [yine eskiden olduğu gibi üzüm ve zeytin] sıkacakları bir yıl gelecektir." diyerek karşılık vermişti.

50. [Yusuf'un tabirinin kendisine ulaşması üzerine, hükümdar]: "Onu derhal bana getirin!" demişti. Ama elçi kendisine geldiğinde, [Yusuf ona]: "Efendine git ve ondan [öncelikle] ellerini kesen kadınlarla ilgili

قَالُوٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْو۪يلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِم۪ينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذ۪ي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا۬ اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْو۪يلِه۪
فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدّ۪يقُ اَفْتِنَا ف۪ي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۙ لَعَلّ۪ٓي
اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِن۪ينَ
دَاَبًاۚ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ ف۪ي سُنْبُلِه۪ٓ اِلَّا قَل۪يلًا مِمَّا تَاْكُلُونَ ﴿٤٧﴾
ثُمَّ يَاْت۪ي مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَاْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا
قَل۪يلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَاْت۪ي مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ ف۪يهِ يُغَاثُ
النَّاسُ وَف۪يهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُون۪ي بِه۪ۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّ۪ت۪ي
قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّۜ اِنَّ رَبّ۪ي بِكَيْدِهِنَّ عَل۪يمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ
اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِه۪ۜ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ
مِنْ سُٓوءٍۜ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَز۪يزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّۘ اَنَا۬ رَاوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِه۪ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنّ۪ي لَمْ اَخُنْهُ
بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْد۪ي كَيْدَ الْخَٓائِن۪ينَ ﴿٥٢﴾

[gerçeği ortaya çıkarmasını] iste; çünkü, [şu ana kadar] onların düzenlerini sadece Rabbim çok iyi bilmektedir." demişti.

51. Bunun üzerine hükümdar, kadınları huzuruna çağırtarak onlara: "Yusuf'a ilgi duyduğunuzda ne elde etmeyi amaçlıyordunuz?" diye sormuştu. O zaman onlar: "Allah korusun! Biz, onunla ilgili hiçbir kötülük görmedik." diyerek karşılık vermişlerdi. Aziz'in eşi: "Artık gerçek ortaya çıkmış bulunmaktadır. Onu arzulayan bendim; o ise doğruyu söyleyenlerdendi." demişti.

52-53. [Yusuf olanları öğrendiğinde]: "Böyle davranmamın nedeni, [eski efendimin], yokluğunda kendisine ihanette bulunmadığımı ve Allah'ın, hainlerin düzenlerini asla başarı-

وَمَا اُبَرِّئُ نَفْسٖيۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوٓءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبّٖيۜ
اِنَّ رَبّٖي غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونٖي بِهٖٓ اَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسٖيۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكٖينٌ اَمٖينٌ ﴿٥٤﴾
قَالَ اجْعَلْنٖي عَلٰى خَزَٓائِنِ الْاَرْضِۚ اِنّٖي حَفٖيظٌ عَلٖيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَٓاءُۜ نُصٖيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَٓاءُ وَلَا نُضٖيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٥٦﴾ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ
خَيْرٌ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَٓاءَ اِخْوَةُ يُوسُفَ
فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ
بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونٖي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَبٖيكُمْۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنّٖٓي
اُوفِي الْكَيْلَ وَاَنَا۬ خَيْرُ الْمُنْزِلٖينَ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ لَمْ تَأْتُونٖي بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ
عِنْدٖي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا
لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فٖي رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَٓا اِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾
فَلَمَّا رَجَعُٓوا اِلٰٓى اَبٖيهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
فَاَرْسِلْ مَعَنَٓا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

ya ulaştırmadığını bilmesidir. Bununla birlikte ben yine de kendimi temize çıkaracak da değilim; çünkü nefs kötülüğü fısıldar. Böyle bir durumdan ancak, Allah'ın kendilerini sevgi ve şefkati ile kucakladığı kimseler kurtulabilir. Gerçekten de Rabbim, çok bağışlayan, çok müşfik olandır." demişti.

54. [Yusuf'un suçsuz olduğunu anlayan hükümdar]: "Onu huzuruma getirin ki, onu kendime özel danışman yapayım!" diye buyurmuştu. Onunla konuştuğunda, [ona]: "Sen, bugünden itibaren, maiyetimizde güçlü ve güvenilir biri olacaksın." demişti.

55. Bunun üzerine Yusuf [ona]: "O halde beni ülkenin hazinelerinin başına getir; çünkü ben, çok bilgili bir koruyucu olacağım." diyerek karşılık vermişti.

56-57. Böylece Yusuf'u [Mısır] ülkesinde güvenli bir biçimde yerleştirmiştik; öyle ki, o, dilediği yerde kalabiliyordu. Biz, dilediğimizi sevgi ve şefkatimize ulaştırırız. Gerçekten de Biz, iyilik yapanların ödülünü boşa çıkarmayız. Bununla birlikte inananların ve Bizim bilincimizde olanların gözünde ahiretin ödülü, [bu dünyadaki ödülden] daha hayırlıdır.

58. [Bir müddet sonra] Yusuf'un kardeşleri [yiyecek almak için Mısır'a] gelmişler ve onun huzuruna çıkmışlardı. Onlar, onu tanımadıkları halde, o onları [ilk anda hemen] tanımıştı.

59-60. Yusuf, erzaklarını sağladığında, [onlara]: "[Bir dahaki sefer geldiğinizde], bana baba bir kardeşinizi de getirin. Size ölçüyü bol tuttuğumu ve misafirleri ağırlayanların en iyisi olduğumu görmüyor musunuz? Eğer onu bana getirmeyecek olursanız, [şunu çok iyi bilin ki], benim size verilecek bir ölçek [bile erzağım] olmayacaktır. O zaman yanıma da yaklaşmayın!" demişti.

61. O zaman onlar, [Yusuf'a]: "[Onu getirmek için] babasını ikna etmeye çalışacağız ve bunun için de elimizden geleni esirgemeyeceğiz." diyerek karşılık vermişlerdi.

62. Bunun üzerine Yusuf, hizmetçilerine: "Erzağa karşılık olarak getirdikleri mallarını yüklerine koyun ki, ailelerine döndüklerinde onları bulsunlar [ve böylece tekrar erzak almak üzere Mısır'a kolayca] dönsünler!" demişti.

63. [Böylece Yusuf'un kardeşleri], babalarına vardıklarında, [ona]: "Ey babamız! Eğer kardeşimizi yanımızda götürmeyecek olursak, bize bir daha asla erzak verilmeyecek. O halde kardeşimizi bizimle birlikte gönder ki, erzak alalım! Gerçekten de biz onu koruruz." demişlerdi.

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَٓا اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخٖيهِ مِنْ قَبْلُ
فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمٖينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا
مَا نَبْغٖي هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمٖيرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعٖيرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسٖيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ
مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ لَتَأْتُنَّنٖي بِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ يُحَاطَ
بِكُمْ فَلَمَّٓا اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكٖيلٌ ﴿٦٦﴾
وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ اَبْوَابٍ
مُتَفَرِّقَةٍ وَمَٓا اُغْنٖي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِنِ الْحُكْمُ
اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾
وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنٖي عَنْهُمْ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فٖي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضٰيهَا وَاِنَّهُ
لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾
وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ
اِنّٖٓي اَنَا اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

64. O ise [onlara]: "Daha önce size, kardeşini emanet ettiğim gibi, şimdi de onu mu size emanet edeceğim? Asla! Ama Allah'ın koruması [sizinkinden] daha iyidir; çünkü O, sevenler içinde en çok sevendir!" diyerek karşılık vermişti.

65. Yüklerini açtıklarında, mallarının kendilerine iade edilmiş olduğunu görmüşlerdi. Bunun üzerine onlar; [babalarına]: "Ey babamız! Daha başka ne isteyebiliriz ki...? İşte mallarımız, bize iade edilmiş! [Eğer kardeşimizi bizimle birlikte gönderecek olursan, bu mallarla], ailemize tekrar erzak alır, kardeşimizi koruruz ve böylece bir deve yükü fazladan erzak elde etmiş oluruz. Zaten bu [getirmiş olduğumuz] erzak da gerçekten çok azdır.70" demişlerdi.

66. O zaman o, [oğullarına]: "Hepiniz kuşatılıp çaresiz kalmanız dışında, onu bana tekrar getireceğinize dair Allah adına sağlam bir söz vermedikçe, onu sizinle birlikte asla göndermem." demişti. Onlar, ona söz verdiklerinde, o da: "Söylediklerimize Allah Tanıktır." demişti.

67. [Yine Yakub oğullarına]: "Ey oğullarım! [Kente girerken] hepiniz tek bir kapıdan girmeyin, ama her biriniz ayrı ayrı kapılardan girin! Bununla birlikte, [yine de başınıza] Allah'tan bir şey gelecek olursa, sizi korumak için elimden hiçbir şey gelmez; çünkü [olacak olanlarla ilgili] hüküm ancak Allah'ındır. Bu yüzden ben sadece ona güveniyorum. O halde, güvenmek isteyenler, sadece O'na güvensinler!

68. Gerçi onlar, [kente] babalarının kendilerine söylediği yerlerden girmişlerdi, ama bu durum, başlarına Allah'tan gelebilecek hiçbir şeyi onlardan uzaklaştıramazdı. [Yakub'un bu önerisi], içindeki [çocuklarını koruma] duygusundan başka bir şey değildi. Böylece o da bu duygusunu gerçekleştirmiş oldu. Kuşkusuz o, Bizim, kendisine öğrettiklerimizden dolayı, [her şeyin Allah'ın iradesi doğrultusunda gerçekleştiğinin] bilgisine sahip olan biriydi. Ancak insanların çoğu [bu gerçeği] bilmemektedirler.

69. Yusuf'un huzuruna vardıklarında, o, kardeşini yanına çekerek ona [gizlice]: "Gerçekten de ben, senin kardeşinim; o halde, onların geçmişte yapmış olduklarından dolayı üzülme!" demişti.

70 Söz konusu ibareyi farklı çevirenler de olmuştur: "*Aslında bu, hükümdar için zor bir şey değildir.*"

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ
ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا
وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ
الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾
قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾
فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ
أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ
﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

70. Yusuf onlara erzaklarını sağladığında, su kabını kardeşinin yükü arasına koydurmuştu. [Onlar kenti terk etmek üzere iken], bir tellal [arkalarından]: "Ey kervan sahipleri! Siz, gerçekten de hırsızsınız!" diyerek bağırmıştı.

71. Bunun üzerine Yusuf'un kardeşleri ona ve yanındakilere dönerek onlara: "Ne arıyorsunuz?" diye sormuşlardı.

72. Onlar ise [onlara]: "Hükümdarın su kabını arıyoruz. Onu getirene bir deve yükü [ödül] var!" diyerek karşılık vermişlerdi. Tellal da: "Ben buna kefilim" diyerek ilave etmişti.

73. O zaman onlar: "Allah'a yemin olsun ki, siz de bizim ülkeye bozgunculuk yapmak için gelmediğimizi ve hırsızlık da yapmadığımızı pekala biliyorsunuzdur." demişlerdi.

74. Bunun üzerine onlar: "Eğer yalancı olduğunuz [ortaya çıkacak] olursa, [o taktirde bu fiilin] cezası nedir?" diye sormuşlardı.

75. Onlar da: "Bu fiilin cezası mı? Su kabı kimin yükünde bulunacak olursa, o [yaptığının] cezası olarak [köleleştirilir]. İşte biz, [bu tür] suç işleyenleri böylece cezalandırırız." diyerek karşılık vermişlerdi.

76. [Bunun üzerine onlar, aranmak üzere Yusuf'un yanına getirilmişlerdi]. O, kardeşinin yükünden önce onların yüklerini aramaya başlamıştı. Sonunda su kabını kardeşinin yükünde bulup çıkarmıştı. İşte Biz, [kardeşini yanında alıkoyabilmesi için] Yusuf'a böyle bir plan düzenlemiştik; çünkü, o, hükümdarın yasasına göre -Allah'ın dilemesi dışında- kardeşini başka türlü yanında alıkoyma hakkına sahip bulunmuyordu. Biz, dilediğimizi [bilgice] yüksek derecelere çıkarırız. Her bilgi sahibinin üzerinde [her şeyi] çok iyi bilen [Allah] vardır.

77. [Bu durum karşısında kardeşleri]: "Eğer o çalmış ise [bilin ki], daha önceleri kardeşi de çalmıştı." demişlerdi. Yusuf onların bu sözlerini sineye çekmiş ve onlara hiçbir şey belli etmemiş ama kendi kendine: "Sizin durumunuz daha da kötüdür; çünkü Allah, sizin söylediklerinizi en iyi bilendir." demekten de [kendini alamamıştı].

78. O zaman kardeşleri: "Ey Aziz! Onun çok yaşlı bir babası vardır. Bu yüzden onun yerine içimizden birini al; çünkü biz seni gerçekten de iyi bir insan olarak görüyoruz." demişlerdi.

79. Yusuf ise: "Malımızı yanında bulduğumuzdan başkasını alıkoymaktan Allah'a sığınırız. Aksi taktirde zulmetmiş oluruz." diyerek karşılık vermişti.

80-82. Ondan umutlarını kesince, aralarında görüşmek üzere bir kenara çekilmişlerdi. İçlerinden büyük olanı [diğerlerine]: "Babamızın bizden Allah adına söz aldığını ve daha önceleri de Yusuf konusunda da hatalı davrandığımızı bilmiyor musunuz?[71] Bu yüzden ben, babam bana izin verene ya da Allah benimle ilgili bir karar verene dek asla ülkeden ayrılmayacağım; gerçekten de O, karar verenlerin en hayırlısıdır. [Size gelince]; siz babamıza dönün ve [ona]: 'Ey babamız! Oğlun hırsızlık yaptı. Biz ancak bildiklerimizi anlatıyoruz. [Her ne kadar biz sana onu koruyacağımız konusunda söz vermiş isek de], onu bizim bilmediğimiz tehlikelere karşı koruyamazdık. İstersen bulunduğumuz kentin halkına ve birlikte yolculuk yaptığımız kervandaki insanlara sor; çünkü biz gerçekten de doğruyu söylüyoruz.' deyin." demişti.

83. [Babalarına dönüp de ona olup biteni anlattıklarında, o:] "Hayır, hayır! Gerçek şu ki, nefsiniz size, [kötü] bir işi güzel göstermiş! O halde bana düşen, bu acıma güzelce göğüs germektir. Yakında Allah, onların hepsini bana geri getirecektir; çünkü O, gerçekten de çok iyi bilen, çok bilge olandır." diyerek haykırmıştı.

قال معاذ الله أن نأخذ إلا من وجدنا متاعنا عنده إنا
إذا لظالمون (79) فلما استيأسوا منه خلصوا نجيا قال
كبيرهم ألم تعلموا أن أباكم قد أخذ عليكم موثقا
من الله ومن قبل ما فرطتم في يوسف فلن أبرح الأرض
حتى يأذن لي أبي أو يحكم الله لي وهو خير الحاكمين (80)
ارجعوا إلى أبيكم فقولوا يا أبانا إن ابنك سرق
وما شهدنا إلا بما علمنا وما كنا للغيب حافظين (81)
واسأل القرية التي كنا فيها والعير التي أقبلنا
فيها وإنا لصادقون (82) قال بل سولت لكم أنفسكم
أمرا فصبر جميل عسى الله أن يأتيني بهم جميعا إنه
هو العليم الحكيم (83) وتولى عنهم وقال يا أسفى
على يوسف وابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم
(84) قالوا تالله تفتأ تذكر يوسف حتى تكون
حرضا أو تكون من الهالكين (85) قال إنما
أشكو بثي وحزني إلى الله وأعلم من الله ما لا تعلمون (86)

84. Böylece Yakub: "Vah Yusuf'uma!" diyerek onlardan uzaklaşmıştı. İçine gömdüğü üzüntüsü ve acısı öylesine güçlü idi ki, bu yüzden gözlerine ak düşmüştü.

85. Bu durum karşısında oğulları: "Andolsun ki, sen, kendi kendini yeyip bitirinceye ya da yok oluncaya dek Yusuf'u anmaktan vazgeçmeyeceksin!" demişlerdi.

86-87. O ise [onlara]: "Ben acımı ve üzüntümü sadece Allah'a şikayet ediyorum; çünkü ben, Allah'tan sizin bilmediklerinizi biliyo-

71 Burada da metinde "biz" yerine "siz" geçmektedir.

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَيْـَٔسُوا
مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَيْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا اَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ
عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ
مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا
ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ قَالَ اَنَا يُوسُفُ وَهٰذَا اَخِي
قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا
وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ
الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾
اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
وَأْتُونِي بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ
قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّي لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا اَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾
قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

rum. Ey oğullarım! O halde gidin, Yusuf ve kardeşi hakkında bilgi toplamaya çalışın! Allah'ın rahmetinden de ümidinizi asla kesmeyin; çünkü Allah'ın rahmetinden ancak inkarcılar ümit keserler." diyerek karşılık vermişti.

88. [Bunun üzerine Yakub'un oğulları, Aziz'i görmek üzerek tekrar Mısır'a gitmişlerdi]. Huzuruna vardıklarında, ona: "Ey Aziz! Biz ve ailemiz sıkıntıya düştük. Bu yüzden size ancak değersiz mallar getirdik. Buna rağmen sen yine de bize erzağımızı tam olarak ver ve ayrıca bize bağışta da bulun; çünkü Allah, bağışta bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." demişlerdi.

89. Yusuf ise [onlara]: "Siz, cahil iken, Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı hatırlıyor musunuz?" diye karşılık vermişti.

90. Bunun üzerine onlar: "Yoksa sen, Yusuf musun?" diye sormuşlardı. O da: "Evet, ben Yusuf'um. Bu da kardeşim. Gerçekten de Allah bize lütufta bulundu. Kuşkusuz, kim Allah bilincini içinde canlı tutar ve güçlüklere göğüs gerer ise [bilsin ki], Allah, iyilik yapanların karşılığını boşa çıkarmaz." diyerek karşılık vermişti.

91. O zaman kardeşleri [ona]: "Andolsun ki, Allah, seni bizden üstün kılmıştır. Bizler ise gerçekten de günahkar kimselerdik." demişlerdi.

92-93. O da: "Bugün kınanacak değilsiniz. Allah sizi bağışlasın! Gerçekten de O, sevenler içinde en çok sevendir! Şu gömleğimi götürün ve onu babamın yüzüne sürün ki, yeniden görür hale gelsin! Siz de bütün ailenizi bana getirin!" diyerek karşılık vermişti.

94. Kervan [Mısır'dan] ayrıldığında, babaları [etrafındakilere]: "Eğer bana bunadığımı söylemeyecek olsaydınız size Yusuf'un kokusunu hissettiğimi [söylerdim]." demişti.

95. Bunun üzerine etrafındakiler: "Andolsun ki, sen hâlâ eski şaşkınlığındasın!" diyerek karşılık vermişlerdi.

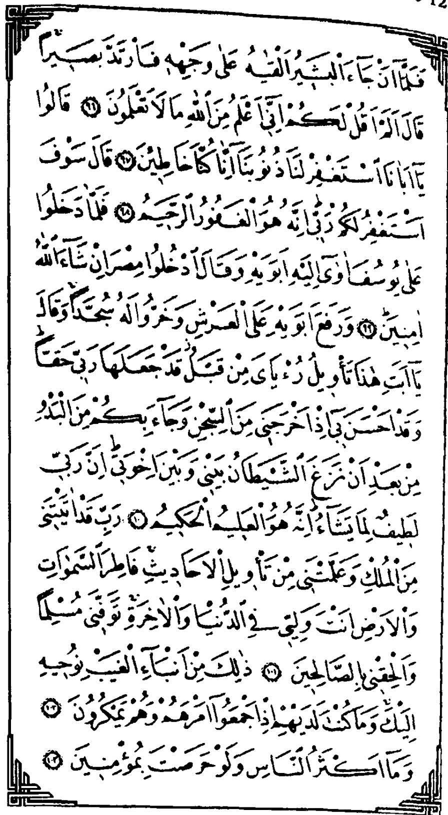
96. Müjdeci geldiğinde, gömleği yüzüne sürmüştü. Bunun üzerine o, yeniden görmeye başlamıştı. O, o zaman: "Ben size, Allah'tan sizin bilmediğinizi biliyorum dememiş miydim?" demişti.

97. [Bu durum karşısında oğulları ona]: "Ey babamız! Günahlarımızdan dolayı bizim için bağışlanma dile; çünkü biz, gerçekten de günahkar kimseler idik." demişlerdi.

98. O da: "Sizin için Rabbim'den bağışlanma dileyeceğim; O, gerçekten de, çok bağışlayan, çok müşfik olandır." demişti.

99. Onlar, [Mısır'a varıp] Yusuf'un huzura çıktıklarında, Yusuf, anne ve babasını bağrına basmış ve [onlara]: "Allah'ın izniyle güven içinde Mısır'a girin!" demişti.

100-101. Yusuf, annesini ve babasını tahtına oturtmuştu. Onlar da onu selamlamak için önünde eğilmişlerdi. [Bu durum karşısında Yusuf]: "Ey babacığım! Bu, önceden gördüğüm rüyamın tabiridir. Böylece Rabbim onu gerçekleştirmiş bulunmaktadır. Gerçekten de Rabbim, beni hapishaneden çıkarırken de şeytan kardeşlerimle aramı açtıktan sonra sizi çölden çıkarıp bana kavuştururken de bana hep ihsanda bulunmuştur. Kuşkusuz, Rabbim, [olmasını] dilediğini çok ince, akıl-sır ermez yöntemlerle gerçekleştirir; çünkü O, çok iyi bilen, çok bilge olandır. Ey Rabbim! Sen bana iktidar verdin ve bana

olayların iç yüzünü yorumlamayı öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! Sen, benim Dünyada da Ahirette de Dostumsun! O halde, benim canımı, kendini Sana teslim edenlerden olarak al ve beni iyiler arasına kat!" demişti.

102. Bu, sana vahyettiğimiz gayb ile ilgili haberlerdendir. Onlar, [Yusuf'a karşı] planlar yapmak üzere görüş birliğine vardıklarında sen onların yanında bulunmuyordun.

103-105. Sen ne kadar istersen iste, yine de insanların çoğu [bu vahye] inanmayacaklardır. Oysa sen, onlardan bundan dolayı herhangi bir karşılık da istemiyorsun. Gerçek

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا
مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾
اَفَاَمِنُوا اَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِي اَدْعُوا
اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيرَةٍ اَنَا۬ وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَمَا اَنَا۬
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِي
اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ
لِلَّذِينَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتّٰى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ
الرُّسُلُ وَظَنُّوا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ
مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ
كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِاُولِي الْاَلْبَابِ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

şudur ki, o, alemler için bir uyarıdan başka bir şey değildir. Göklerde ve yerde [inanmak için] nice deliller vardır. Buna rağmen onlar, yine de onların yanından onlara aldırış etmeden geçer giderler.

106. Onların çoğu, Allah'a ortak koşmadan inanmazlar.

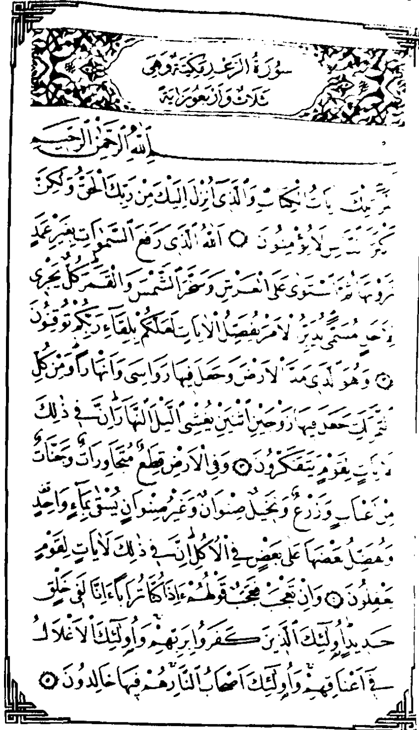
107. Onlar, Allah'tan kuşatıcı bir azabın kendilerine gelmesinden ya da kıyametin, farkına varmadan ansızın kopmasından güvende midirler?

108. De ki: "Bu, benim yolumdur; ben ve bana uyanlar, insanları açık bir delil üzere olan Allah'ın [dinine] çağırıyoruz. Allah'ı her türlü eksiklikten tenzih ederim. Ben, Allah'a ortak koşanlardan da değilim!"

109. Senden önce de kentlerin halkından kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını elçi olarak göndermemiştik. Onlar, kendilerinden önce [inkar etmiş] olanların başlarına ne geldiğini görmek için hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı? Elbette ki, ahiret yurdu, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

110. [Senden önce de bütün elçilerimiz uzun bir süre halklarının baskılarına maruz kalmışlardır]; ancak elçiler, sonunda [halklarının inanmaları konusunda bütün] ümitlerini yitirdikleri ve yalanlandıklarını sandıkları bir sırada, yardımımız kendilerine ulaşmıştır. Böylece [kurtulmalarını] dilediklerimiz kurtulmuşlar, [inkarcılar ise yok edilmişlerdir]; çünkü Bizim azabımız, suçlulardan asla geri çevrilemez!

111. Andolsun ki, elçilerin kıssalarında, akıl sahipleri için ibretler vardır. [Bu Kur'an'a gelince], o, [asla insan tarafından] uydurulmuş olan bir söz değildir; ama o, kendinden önceki [ilahi kitapları] onaylayan, her şeyi açıklayan, inananlar için bir yol gösterici, sevgi ve şefkat [pınarı olan ilahi bir kitaptır].

13. RA'D SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
43 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Elif, Lâm, Mîm, Râ. Bunlar, kitabın ayetleridir. Sana Rabbin'den indirilen gerçektir. Buna rağmen insanların çoğu yine de [ona] inanmamaktadırlar.

2. Gökleri, gördüğünüz herhangi bir dayanak olmadan yükselten, sonra da arşa yayılan, her biri [Allah tarafından] belirlenmiş olan bir süreye göre akıp gitmekte olan güneşi ve ayı [doğa kanunlarına] bağlı kılan Allah'tır. O, [kıyamet gününde] Rabbinizle karşılaşacağınızdan içsel olarak emin olmanız için var olan her şeyi yönetmekte ve ayetlerini ayrıntılı bir biçimde açıklamaktadır.

3. Yeryüzünü yayan, orada sabit dağlar ve ırmaklar var eden, orada bütün ürünlerden çift çift yaratan ve gündüzü geceyle örten O'dur. Bütün bunlarda, kuşkusuz, düşünenler için nice deliller vardır.

4. Yeryüzünde birbirine yakın olan [ama buna rağmen yine de birbirinden farklı olan] bir çok toprak parçası bulunmaktadır. [Bu toprak parçaları üzerinde] üzüm bağları, hububat ekili tarlalar, tek ve çok köklü hurma ağaçları vardır. Her ne kadar hepsi aynı su ile sulansalar da, Biz, onlardan bir kısmını, yeme bakımından diğerlerinden üstün kılarız. Gerçekten de bütün bunlarda, aklını kullananlar için nice deliller bulunmaktadır.

5. [Ey Muhammed! Eğer onların seni yalanlamalarına] şaşıyorsan, [asıl şaşman gereken] onların: "Biz toprak olduktan sonra, yeni bir yaratma ile [yeniden mi diriltileceğiz?]" yolundaki sözleridir. Onlar, Rablerini inkar edenlerdir. Onlar, boyunlarına demir halkalar vurulacak olanlardır. Onlar, ateş halkı olacak ve orada sürekli kalacak olanlardır.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ
الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾ اللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ
وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾
لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

6. Onlar, kendilerinden önce ibret alınacak bir çok ilahi cezalandırma geçtiği halde, yine de senden, [küstahça] kendilerine iyilik yerine kötülüğü getirmen konusunda çabuk davranmanı istemektedirler. Bununla beraber gerçek şudur ki, Rabbin, bütün kötülüklerine rağmen yine de insanları bağışlayıcıdır. Ancak Rabbin aynı zamanda azabı da çok şiddetli olandır.

7. İnkar edenler: "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" demektedirler. Sen ancak bir uyarıcısındır. Her toplumun bir yol göstericisi vardır.

8. Allah, her dişinin, neyi yükleneceğini ve rahimlerin neyi eksiltip neyi çoğaltacağını bilir; çünkü O'nun katında her şey bir ölçüye göredir.

9. O, gizli olanı da açık olanı da bilen, çok yüce, aşkın olandır.

10-11. İçinizden sözünü gizleyen de açığa vuran da; geceleyin gizlenen de gündüzün ortaya çıkan da [Allah nazarında] aynıdır; çünkü O'nun, kendi buyruğu doğrultusunda [insanın] bütün davranışlarını izleyen ve onları kaydeden [melekleri] vardır. Allah, kuşkusuz, bir halkın içinde bulunduğu durumu, o halkın bireyleri kendilerini değiştirmedikçe asla değiştirmez. Eğer Allah, [yaptıklarından dolayı] bir halkın kötülüğe maruz kalmasını dileyecek olursa, [şunu çok iyi bilin ki], onu hiç kimse engelleyemez; çünkü onların, kendilerini O'na karşı koruyacak hiçbir dostu yoktur.

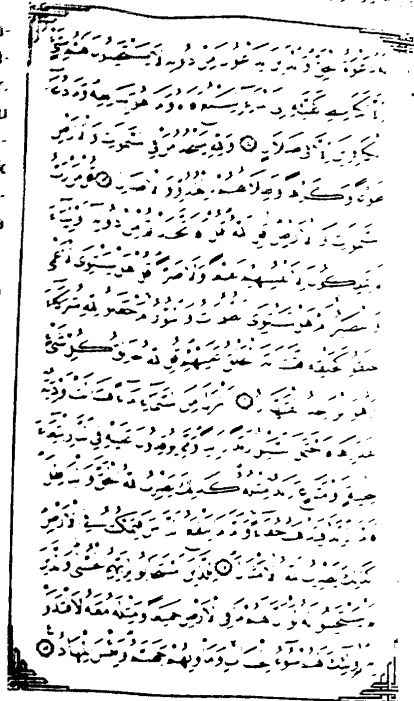
12-13. Size aynı anda hem korkuyu hem de umudu [tattırmak] üzere şimşeği gösteren ve yağmur yüklü bulutları yaratan O'dur. Gök gürültüsü, Allah'ı överek, melekler ise korkarak tesbih eder. O, yıldırımları gönderir ve onları dilediğine çarptırır. Onlar, çok güçlü olduğu halde, yine de Allah hakkında tartışmaktan geri kalmamaktadırlar.

14. Gerçek çağrı ancak O'na olandır. Allah dışında çağırdıklarınız, size hiçbir şekilde karşılık veremezler. Onları çağıranın durumu, ağzına su gelmesi için iki avucunu açan kimsenin durumu gibidir; ancak gerçek şudur ki, o, hiçbir zaman suya ulaşamaz. İşte inkarcıların çağrısı da böylece boşa gitmektedir.

15. Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah ve akşam, ister istemez, [sürekli bir biçimde] Allah'a secde etmektedirler.

16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" Yine de ki: "Allah'tır". O halde [onlara] de ki: "Demek ki, siz, O'nun dışında, kendilerine bile hiçbir şekilde ne yararı ne de zararı olan dostlar edindiniz, öyle mi?" Yine [onlara] de ki: "Görmeyenle gören ya da karanlıklarla aydınlık hiç bir olur mu?" Yoksa onlar, Allah'a, O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar mı buldular da [O'nun] yaratmasını [onların] yaratmasıyla karıştırdılar. O halde [onlara] de ki: "Her şeyin yaratıcısı Allah'tır ve O, var olan her şey üzerinde tek başına egemen olandır."

17. O, gökten yağmur indirir. Böylece dereler, taşıyabilecekleri kadar su akıtırlar. Akıntılar ise, üste çıkan köpüğü alır götürür; nitekim süs eşyası ya da alet yapmak üzere ateşte erittiğiniz [madenlerin üzerinde de] ona benzer bir köpük vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnek verir. Köpüğe gelince; o, yok olur gider.

Ama insanlara yararlı olan ise, o da yeryüzünde kalır. İşte Allah, böylece örnekler verir.

18. Rablerinin çağrısına karşılık verenlere en güzel karşılık verilecektir. Ancak, O'nun çağrısına karşılık vermeyenlere gelince, [şunu çok iyi bilsinler ki], yeryüzünde bulunanların tamamı ve bir o kadarı daha kendilerinin olsaydı bile [başlarına gelecek felaketten kurtulmak için] yine de onları verirlerdi; çünkü onlar, çok kötü bir hesaplaşma ile yüz yüze gelecek olanlardır. Onların varacakları yer ise cehennem olacaktır. O, ne kötü bir dinlenme yeridir!

أفمن يعلم أنما أنزل إليك من ربك الحق كمن هو أعمى إنما يتذكر أولوا
الألباب ﴿١٩﴾ الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون الميثاق ﴿٢٠﴾ والذين
يصلون ما أمر الله به أن يوصل ويخشون ربهم ويخافون سوء
الحساب ﴿٢١﴾ والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم وأقاموا الصلوة
وأنفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية ويدرءون بالحسنة السيئة
أولئك لهم عقبى الدار ﴿٢٢﴾ جنات عدن يدخلونها ومن صلح من
آبائهم وأزواجهم وذرياتهم والملائكة يدخلون عليهم من كل
باب ﴿٢٣﴾ سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار ﴿٢٤﴾ والذين
ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به
أن يوصل ويفسدون في الأرض أولئك لهم اللعنة ولهم
سوء الدار ﴿٢٥﴾ الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر وفرحوا
بالحيوة الدنيا وما الحيوة الدنيا في الآخرة إلا متاع ﴿٢٦﴾
ويقول الذين كفروا لولا أنزل عليه آية من ربه قل إن الله يضل
من يشاء ويهدي إليه من أناب ﴿٢٧﴾ الذين آمنوا وتطمئن
قلوبهم بذكر الله ألا بذكر الله تطمئن القلوب ﴿٢٨﴾

19-24. [Ey Muhammed!] Sana Rabbinden indirilenin gerçek olduğunu bilen, hiç görmeyen gibi olur mu? [Ondan] ancak akıl sahipleri ibret alırlar; çünkü onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getirirler ve dolayısıyla anlaşmalarını asla bozmazlar, Allah'ın birleştirilmesini buyurduğunu birleştirirler, Rablerine karşı saygılı davranırlar, [kıyamet gününde] kötü hesapla [yüz yüze gelmekten] korkarlar, Rablerinin hoşnutluğunu diledikleri için, karşılaştıkları güçlüklere göğüs gererler, namazı kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizlice ve açıkça [başkaları için de] harcarlar, kötülüğe iyilikle karşılık verirler. İşte onlar, ahiret yurdu, sonsuz nimet bahçeleri kendilerinin olacak olanlardır. Gerçekten de onlar, oralara, babalarından, eşlerinden ve çocuklarından iyi olanlarla birlikte girecekler dir. Melekler de her kapıdan onların yanlarına girecekler ve [onlara]: "Güçlüklere göğüs gerdiğiniz için size selam olsun! Ahiret yurdu ne kadar güzeldir!" [diyeceklerdir].

25. Bununla birlikte, Allah'a kesin olarak söz verdikten sonra, sözlerinden dönenlere, Allah'ın birleştirilmesini buyurduğunu ayıranlara ve ülkede bozgunculuk yapanlara gelince; onlar, Allah'ın lanetine maruz kalacak ve ahirette kötü yurda sahip olacak olanlardır.

26. Allah, dilediği kimsenin, rızkını bollaştırır da daraltır da. [Kendilerine bol rızık verdikleri] -ahirete göre dünya hayatı gelip geçici yararlanmadan başka bir şey olmasa da- yine de dünya hayatının nimetleriyle sevinirler.

27-28. İnkar edenler: "Rabbinden ona bir mucize indirilse ya!" demektedirler. [Ey peygamber! O halde onlara] de ki: "Allah, dilediklerini saptırır, kendine yönelenleri de doğru yola ulaştırır." Çünkü onlar, inananlar ve kalpleri [ancak] Allah'ı anmakla huzur bulanlardır. Şu gerçeği hiçbir zaman hatırınızdan çıkarmayın ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.

اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ
٢٩ كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فٖٓي اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَٓا اُمَمٌ لِتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ
الَّذٖٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ رَبّٖي لَٓا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ٣٠ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ
بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى بَلْ لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَمٖيعًا
اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَنْ لَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمٖيعًا
وَلَا يَزَالُ الَّذٖينَ كَفَرُوا تُصٖيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ
قَرٖيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَأْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ
الْمٖيعَادَ ٣١ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذٖينَ
كَفَرُوا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ٣٢ اَفَمَنْ هُوَ قَٓائِمٌ
عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ
اَمْ تُنَبِّؤُنَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ
بَلْ زُيِّنَ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبٖيلِ
وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٣٣ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ٣٤

29. İnanlara ve iyi işler yapanlara gelince; ne mutlu onlara! Varacakları yer ne güzeldir!

30. Böylece Biz seni, sana vahyettiğimizi, kendilerinden önce birçok halkın gelip geçtiği bir halka okuman için gönderdik; çünkü onlar, Çok Seven'i inkar etmektedirler. [O halde onlara] de ki: "O, benim Rabbimdir; O'ndan başka tanrı yoktur. Bu yüzden ben [yalnız] O'na güveniyorum; çünkü [sonunda] dönüşüm O'na olacaktır."

31. Eğer onlar, kendisiyle dağların yürütüldüğü, yeryüzünün parçalandığı, ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an [dinlemiş olsalardı bile yine de ona inanmazlardı]. Oysa olacaklar hakkında karar vermek ancak Allah'a aittir. İnananlar, hâlâ şu gerçeği anlamadılar mı: Allah dileseydi, bütün insanları doğru yola ulaştırırdı. Bununla birlikte, inkar edenlere gelince, Allah'ın sözü gerçekleşinceye dek, yaptıklarından dolayı, beklenmedik felaketler ya başlarına gelecek ya da evlerine yakın bir yere isabet edecektir; çünkü Allah, asla sözünden dönmez.

32. Andolsun ki, elçiler, senden önce de alaya alınmışlardı. Ama Ben, inkar edenlere yine de süre tanımıştım. Sonra da onları cezalandırmıştım. Cezam nasılmış bir görseydin!

33-34. O halde, her türlü canlıyı koruması altına alan ve her birinin yaptıklarını [bilen, diğer var olanlar gibi midir]? Onlar, buna rağmen yine de O'na ortaklar koşmaktan geri kalmamışlardı. [O halde onlara] de ki: "Onlara [istediğiniz] adları verin! Yoksa siz gerçekten yeryüzünde bilmediği bir şeyi O'na mı öğreteceksiniz ya da laf olsun diye mi konuşuyorsunuz?" Hayır gerçek şudur ki, inkar edenlere kafalarında kurdukları düzenleri güzel gösterilmiş ve bu yüzden de [doğru] yoldan sapmışlardır. Allah kimi saptıracak olursa, [bilin ki], onu doğru yola ulaştıracak hiç kimse yoktur; çünkü bu gibileri, bu dünya hayatında azaba uğrayacaklardır. Ancak ahirette uğrayacakları azap ise daha ağır olacaktır. [Orada] onları Allah'a karşı koruyacak hiç kimse olmayacaktır.

مثل الجنة التي وعد المتقون تجري من تحتها الأنهار أكلها
دائم وظلها تلك عقبى الذين اتقوا وعقبى الكافرين النار
﴿٣٥﴾ والذين آتيناهم الكتاب يفرحون بما أنزل إليك
ومن الأحزاب من ينكر بعضه قل إنما أمرت أن أعبد الله ولا أشرك
به إليه أدعو وإليه مآب ﴿٣٦﴾ وكذلك أنزلناه حكما
عربيا ولئن اتبعت أهواءهم بعدما جاءك من العلم ما لك
من الله من ولي ولا واق ﴿٣٧﴾ ولقد أرسلنا رسلا من
قبلك وجعلنا لهم أزواجا وذرية وما كان لرسول
أن يأتي بآية إلا بإذن الله لكل أجل كتاب ﴿٣٨﴾ يمحو الله
ما يشاء ويثبت وعنده أم الكتاب ﴿٣٩﴾ وإن ما نرينك
بعض الذي نعدهم أو نتوفينك فإنما عليك البلاغ
وعلينا الحساب ﴿٤٠﴾ أولم يروا أنا نأتي الأرض ننقصها
من أطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب
﴿٤١﴾ وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم
ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار ﴿٤٢﴾

35. Allah bilincini içlerinde canlı tutanlara vadedilen cennetin özelliği şudur: O cennetin içinden ırmaklar akar; ancak, [dünyadakilerin aksine] hem meyveleri hem de gölgeleri süreklidir. Bu, Allah bilincini içlerinde canlı tutanları bekleyen [mutlu] son olacaktır. İnkar edenlere gelince, onları bekleyen [acı] son ise ateş olacaktır!

36. Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenden dolayı sevinirler. Bununla birlikte, sana karşı bir araya gelmiş olan gruplar içinde onun bir kısmını inkar edenler vardır. [Ey peygamber! O halde onlara] de ki: "Bana, Allah'a ibadet etmem [O'nun için çalışmam] ve O'na ortak koşmamam buyrulmuştur. Bu yüzden ben, [bütün insanlığı] O'na çağırmaktayım; çünkü dönüşüm O'na olacaktır."

37. Böylece Biz, onu Arapça bir bilgelik hüküm kaynağı olarak indirdik. O halde, sen, sana gelen bu ilimden sonra, yine de onların anlamsız isteklerine boyun eğecek olursan, seni Allah'a karşı koruyacak ve O'na karşı savunacak hiç kimsen olmaz.

38-39. Andolsun ki, Biz, senden önce de elçiler göndermiş ve onlara eşler ve çocuklar vermiştik. Hiçbir elçi Allah'ın izni olmadan mucize getiremez. Her dönemin [kendine özgü] kitabı vardır; çünkü Allah dilediğini ortadan kaldırır, [dilediğini de] olduğu gibi bırakır. Kitabın kaynağı O'nun yanındadır.

40. [O halde ey Peygamber!] Onları tehdit ettiğimiz azabın bir kısmını ister sana [sağlığında] gösterelim ya da ister senin canını [daha önce] alalım; [değişen bir şey olmaz]; çünkü sana düşen sadece [insanlara ayetlerimizi] bildirmek, bize düşen ise [onları] hesaba çekmektir.

41. Onlar, Bizim yeryüzüne gelerek onu uçlarından eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Allah [bir konuda] karar verdiğinde, O'nun kararını geri alacak hiç kimse yoktur. O, gerçekten de hesabı çok çabuk görendir!

42. Onlardan öncekiler de kötü planlar yapmışlardı. Ancak bütün planlar, Allah'ındır; çünkü O, herkesin ne yaptığını bilmektedir. İnkar edenler, bu yurdun sonunun kime ait olduğunu yakında öğreneceklerdir!

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهِ الَّذِي
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ
مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ
فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ
قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ
بِأَيَّامِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

43. İnkar edenler [sana]: "Sen gönderilmiş bir elçi değilsin." demektedirler. O halde sen de [onlara] de ki: "Benimle sizin aranızda [bu konuda] tanık olarak Allah ve yanında kitabın bilgisi olan yeter!"

14. İBRAHİM SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 52 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1-3. Elif, Lâm, Râ. Bu, Bizim, insanları Rablerinin izniyle, karanlıklardan aydınlığa, çok güçlü olan, çok övülen, göklerde ve yeryüzünde olanlar kendisinin olan Allah'ın yoluna ulaştırman için sana indirmiş olduğumuz bir kitaptır. İnkar edenlerin, başlarına gelecek çok şiddetli azaptan ötürü, vay haline! Çünkü onlar, dünya hayatını ahirete yeğlemekte, Allah'ın yolunu kötü gösterip [insanları] ondan alıkoymaktadırlar. İşte onlar, dönüşü olmayan bir sapıklık içinde bulunanlardır.

4. Biz, her elçiyi, kendilerine [ayetlerimizi] açıklaması için, ancak halkının diliyle göndermişizdir. Allah, dilediğini saptırır ve dilediğini de doğru yola ulaştırır. O, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır.

5. Andolsun ki, Biz, Musa'yı da [kendisine]: "Halkını karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat!" diyerek mucizelerimizle göndermiştik. Kuşkusuz, bunda, güçlüklere çokça göğüs geren, çok şükreden kimse için ibretler vardır.

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
اَنْجٰيكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ
بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝٦ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ
لَاَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝٧ وَقَالَ مُوسٰٓى
اِنْ تَكْفُرُوٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ
حَمِيدٌ ۝٨ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ
وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ
جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوٓا اَيْدِيَهُمْ فٖٓي اَفْوَاهِهِمْ
وَقَالُوٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَنَٓا اِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝٩ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ
فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوٓا اِنْ
اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ اَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ
يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُنَا فَاْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝١٠

6-7. Bir zamanlar Musa halkına: "Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Hani O, sizi, oğullarınızı boğazlamak ve kadınlarınızı da sağ bırakmak suretiyle size azapların en kötüsünü çektiren Firavun halkından kurtarmıştı. Bu, sizin için, Rabbiniz tarafından, büyük bir deneme idi." demişti. Yine bir zamanlar Rabbiniz size [şu sözünü] bildirmişti: "Eğer şükredecek olursanız, size olan nimetlerimi arttırırım; ancak nankörlük edecek olursanız [şunu çok iyi bilin ki], Benim azabım gerçekten de çok şiddetlidir."

8. Bunun üzerine Musa da [onlara]: "Siz ve yeryüzünde bulunanların tümü nankörlük edecek olursanız, [bilin ki], Allah'ın [sizin şükretmenize gereksinmesi yoktur]; çünkü O, gerçekten de kendi kendine yeten, çok övülendir."

9. Sizden önce gelmiş olan Nuh, Ad ve Semud halkları ile onlardan sonra gelenlerin haberleri size ulaşmadı mı? Onları Allah'tan başkası bilemez. Elçileri onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Ama onlar, ellerini ağızlarına götürerek [onlara]: "Biz, sizinle gönderileni kabul etmiyoruz; çünkü bizi çağırdığınız konuda derin bir kuşku ve kaygı içindeyiz!" diyerek karşılık vermişlerdi.

10. Bunun üzerine elçileri [onlara]: "Gökleri ve yeryüzünü yaratan Allah konusunda hiç kuşku olur mu? O, sizi, günahlarınızı bağışlamaya ve [O'nun tarafından] belirlenmiş olan bir süreye kadar sizi yaşatmaya çağırmaktadır." demişlerdi. Onlar da: "Siz de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsiniz. Siz, bizi atalarımızın ibadet ettiklerinden uzaklaştırmak istiyorsunuz. O halde bize [bu konuda] apaçık bir delil getirin!" demişlerdi.

قالت لهم رسلهم ان نحن الا بشر مثلكم ولكن الله
يمن على من يشاء من عباده وما كان لنا ان نأتيكم
بسلطان الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون
﴿١١﴾ وما لنا الا نتوكل على الله وقد هدينا سبلنا
ولنصبرن على ما اذيتمونا وعلى الله فليتوكل المتوكلون
﴿١٢﴾ وقال الذين كفروا لرسلهم لنخرجنكم
من ارضنا او لتعودن في ملتنا فاوحى اليهم ربهم
لنهلكن الظالمين ﴿١٣﴾ ولنسكننكم الارض من بعدهم
ذلك لمن خاف مقامي وخاف وعيد ﴿١٤﴾ واستفتحوا
وخاب كل جبار عنيد ﴿١٥﴾ من ورائه جهنم ويسقى
من ماء صديد ﴿١٦﴾ يتجرعه ولا يكاد يسيغه ويأتيه
الموت من كل مكان وما هو بميت ومن ورائه عذاب
غليظ ﴿١٧﴾ مثل الذين كفروا بربهم اعمالهم كرماد
اشتدت به الريح في يوم عاصف لا يقدرون
مما كسبوا على شيء ذلك هو الضلال البعيد ﴿١٨﴾

11-12. Elçileri onlara: "Elbette ki, biz de sizin gibi insandan başka bir şey değiliz. Ancak Allah, kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmadan da bizim size apaçık bir delil getirmemiz mümkün değildir. Bu yüzden inananlar sadece Allah'a güvensinler! Biz, bize yollarımızı göstermiş olduğu halde niçin Allah'a güvenmeyelim ki...? Biz, elbette ki, sizin bize ettiğiniz eziyetlere göğüs göreceğiz. O halde güvenenler, sadece Allah'a güvensinler!" demişlerdi.

13-14. Bunun üzerine inkar edenler, elçilerine: "Ya tekrar bizim dinimize dönersiniz ya da sizi ülkemizden kovarız." diyerek karşılık vermişlerdi. O zaman Rableri onlara: "Andolsun ki, Biz, zalimleri yok edeceğiz ve onlardan sonra yeryüzüne sizi yerleştireceğiz! Bu [söz], makamımdan ve tehdidimden korkanlar içindir." diyerek vahyetmişti.

15-17. O zaman onlar, [hakkın] kazanması için [Allah'a] dua etmişlerdi. [Allah da onların dualarını kabul etmişti]. Böylece her inatçı zorba, yok olup gitmişti. Ama onlardan her birini cehennem beklemektedir. [Orada] her birine irinli su içirilecektir. O, onu yudumlamaya çalışacak, ama yutamayacaktır. Ona her yerden ölüm geldiği halde o yine de ölmeyecektir; çünkü onu bekleyen çok daha ağır bir azap olacaktır.

18. Rablerini inkar edenlerin durumu, fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu küle benzer. Onlar, gerçekten de [kıyamet gününde] kazandıklarından dolayı hiçbir yarar sağlayamayacaklardır. İşte bu, dönüşü olmayan sapıklıktır.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ
﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللّٰهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾
وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

19-20. Allah'ın gökleri ve yeryüzünü Gerçek Bir [Plan] doğrultusunda yarattığını görmüyor musun? O, dilerse sizi yok eder ve [yerinize] yeni bir halk getirir. Bunu [yapmak] ise Allah için güç değildir.

21. [Kıyamet gününde], bütün insanlar, Allah'ın huzurunda görüneceklerdir. O zaman, zayıf olanlar, büyüklük taslayanlara: "Biz size uymuştuk. O halde, siz, bizden, biraz olsun, Allah'ın azabını uzaklaştırabilir misiniz?" diyeceklerdir. Onlar ise [onlara]: "Allah, bize bir [kurtuluş] yolu gösterse, biz de size gösteririz.[72] [Ama artık bunun için çok geç!] Bu yüzden [başımıza gelen azaba] katlanamayıp sızlansak da ona katlanmağa çalışsak da hiçbir şey fark etmez; çünkü bizim için artık asla kurtuluş olmayacaktır!" diyerek karşılık vereceklerdir.

22. İnsanlar arasında yargılama işine son verildiğinde, şeytan [onlara]: "Allah size gerçeği söz vermişti. Ben de size söz vermiştim; ama ben sözümde durmadım. Aslında üzerinizde hiçbir gücüm yoktu. Sadece sizi çağırıyordum. Siz de çağrıma karşılık veriyordunuz. Bu yüzden beni değil ama kendinizi kınayın. Artık ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Aslında ben, daha işin başında beni Allah'a ortak koşmanıza karşı çıkmıştım." diyecektir. Zalimler, kuşkusuz, çok acı veren bir azaba uğrayacaklardır.

23. Bununla birlikte inanalara ve iyi işler yapanlara gelince; onlar, altlarından ırmaklar akan cennetlere konulacaklardır. Onlar, orada Rablerinin izniyle sürekli olarak kalacaklardır. Oradaki selamlaşmaları ise "Barış" olacaktır.

24-25. Allah'ın güzel bir sözü, örnek olarak, kökü [yerde], dalları ise gökte olan ve Rabbinin izniyle meyvelerini her zaman veren bir ağaca benzettiğini görmüyor musun? İşte Al-

72 Genelde çeviriler, ayetin bu bölümünü geçmiş zamanda çevirmeyi yeğlemektedirler. Ancak, Esed, ez-Zamahşeri ve er-Râzi'ye dayanarak, ayete gelecek zaman anlamı vermeyi yeğlemektedir. Bize göre de bağlam, bu anlama daha uygundur. Farkın daha iyi görülebilmesi için yaygın çeviri örneklerinden birini sunuyoruz: "...*Allah bize yol gösterseydi biz de size yol gösterirdik.*"

تُؤْتِي اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ
مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَاَحَلُّوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ
﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا
فَاِنَّ مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ
اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

lah, düşünüp taşınmaları için insanlara böyle örnekler sunmaktadır.

26. Kötü bir sözün örneği ise, kökünden koparılmış olan ve bu yüzden de dikili duramayan kötü bir ağaçtır.

27. İşte Allah, inananları, hem dünya hayatında hem de ahirette değişmeyecek olan bir sözle güçlendirir. Allah, zalimleri ise, saptırır; çünkü Allah, dilediğini yapar.

28-29. Allah'ın nimetine nankörlükle karşılık verenleri ve böylece halklarını yıkım yurduna sürükleyenleri görmüyor musun? O yurt, girecekleri cehennemdir. O ne kötü bir yerdir!

30. Onlar, [insanları] Allah'ın yolundan saptırmak için, Allah'a eşler koşmuşlardı. [O halde onlara] de ki: "Şimdilik dünya nimetlerinden yararlanın; çünkü sonunda varacağınız yer ateş olacaktır."

31. [Ey Peygamber] İnanan kullarıma, hiçbir alışverişin ve dostluğun olmayacağı bir gün gelmeden önce, namazlarını kılmalarını ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden [başkaları için de] gizli ve açık olarak harcamalarını söyle!

32-34. Gökleri ve yeryüzünü yaratan, gökten yağmur indirip onunla sizin için rızık olarak ürünler bitiren, buyruğuyla denizde seyretmek üzere gemileri hizmetinize sunan ve akarsuları emrinize amade kılan, [yörüngelerinde] düzenli bir biçimde [seyreden] güneş ile ayı, gece ile gündüzü hizmetinize sunan ve

وَاٰتٰيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ
اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنٖي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ
الْاَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنٖي
فَاِنَّهُ مِنّٖي وَمَنْ عَصَانٖي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا
اِنّٖي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتٖي بِوَادٍ غَيْرِ ذٖي زَرْعٍ عِنْدَ
بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقٖيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً
مِنَ النَّاسِ تَهْوٖي اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفٖي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفٰى عَلَى
اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖي
وَهَبَ لٖي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبّٖي لَسَمٖيعُ
الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنٖي مُقٖيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتٖي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لٖي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنٖينَ
يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فٖيهِ الْاَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

size her istediğinizi veren Allah'tır. Bu yüzden Allah'ın nimetlerini saymağa kalkışsanız, onları saymakla bitiremezsiniz. Bütün bunlara rağmen insan yine de çok zalimdir ve nankördür.

35-36. Hani bir zamanlar İbrahim [Rabbine]: "Ey Rabbim! Bu beldeyi güvenli kıl! Beni ve oğullarımı putlara ibadet etmekten koru; çünkü, onlar, ey Rabbim, insanların birçoğunu saptırdılar. O halde kim bana uyacak olursa, kuşkusuz ki, o, bendendir. Bununla birlikte kim bana karşı gelecek olursa, kuşkusuz ki, Sen, çok bağışlayan, çok müşfik olansın!"

37. "Ey Rabbimiz! Çocuklarımdan bir bölümünü, namazı kılmaları için, tarıma elverişli olmayan bir vadiye, Senin Kutsal Evi'nin yakınına yerleştirmiş bulunuyorum. Ey Rabbimiz! O halde, insanlardan bir bölümünün gönüllerini onlara doğru yönelt ve onları ürünlerle rızıklandır ki, [Sana] şükretsinler!"

38. "Ey Rabbimiz! Sen, kuşkusuz, bizim gizlediğimizi de açığa vurduğumuzu da bilirsin; çünkü ne yeryüzünde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz."

39-41. "Övgü; yaşlılığıma rağmen, bana yine de İsmail'i ve İshak'ı veren Allah'adır; çünkü Rabbim, duayı çok iyi işitendir. Ey Rabbim! Beni ve çocuklarımı namazı kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! O halde duamı kabul eyle! Ey Rabbimiz! Hesabın görüleceği gün, beni, anamı, babamı ve bütün inananları bağışla!" diyerek dua etmişti.

42-43. Sakın Allah'ın, zalimlerin yaptıklarından habersiz olduğunu sanma; çünkü O, onlara, gözlerin korkudan dışarı fırlayacağı bir güne kadar süre tanımaktadır. O gün onlar, baş-

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ
نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُم
مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ
وَعِندَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ
الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى
الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُم مِّن
قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَٰذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا
بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

ları [bir çıkış yolu ararcasına] yukarı kalkık, gözleri [gördükleri manzaranın dehşetinden dolayı] kendilerini bile göremez bir halde, kalpleri de bomboş bir şekilde [ne yaptıklarını bilmeden] oraya buraya koşup duracaklardır.

44-45. [Ey peygamber!] Bu yüzden insanları, başlarına azabın geleceği gün konusunda uyar; çünkü o gün, [içlerinden] zalim olanları: "Ey Rabbimiz! Bize çok kısa bir süre daha ver ki, çağrına karşılık verelim ve elçilere uyalım!" diyeceklerdir. [Bunun üzerine Allah onlara]: "[Ama niçin?] Siz, önceleri, sonunuzun gelmeyeceğine and içmemiş miydiniz? Üstelik siz de [bir zamanlar] kendilerine zulmedenlerin yerlerinde oturmuştunuz. Onlara nasıl davrandığımız size açıklanmıştı. Biz, size örnekler vermiştik." [diyerek karşılık verecektir].

46. Gerçekten de onlar, planlarını yapmışlardı. Planları dağları yerinden oynatacak kadar güçlü olsaydı da [yine de değişen bir şey olmazdı]; çünkü planları Allah'ın bilgisindeydi.

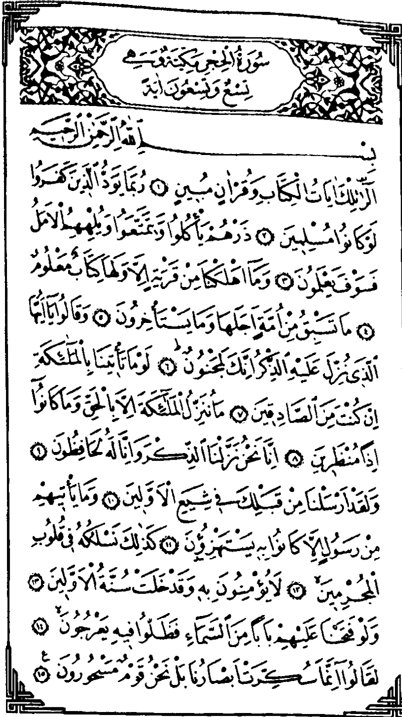
47. O halde, sen sakın Allah'ın elçilerine vermiş olduğu sözünden döneceğini sanma! Çünkü Allah, çok güçlü olan, [kötülerden] intikam alandır.

48-50. [Gerçekten de Allah,] yerin başka bir yere, göklerin de başka göklere dönüşeceği ve bütün insanların, var olan her şeyin üzerinde mutlak egemenliği bulunan tek bir Allah'ın huzurunda görünecekleri gün, [sözünü gerçekleştirmiş olacaktır.] O gün bütün suçluları, zincirlere vurulmuş olarak göreceksin! Giysileri ise katrandan olacaktır. Yüzlerini de ateş bürüyecektir.

51. [Bütün bunlar], Allah'ın herkese [dünyada iken] kazandıklarının karşılığını vermesi içindir. Gerçekten de Allah, hesabı çok çabuk görendir.

52. Bu, bütün insanlara [indirilmiş olan] bir bildiridir. O halde, onlar, onunla uyarılsınlar![73] O'nun tek bir Tanrı olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri de düşünüp taşınsınlar!

73 Ayeti şu şekilde çevirmek de mümkündür: "*Bu; kendisiyle uyarılmaları, O'nun tek bir tanrı olduğunu bilmeleri ve akıl sahiplerinin düşünüp taşınmaları için insanlara (indirilmiş olan) bir bildiridir.*"

15. HİCR SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
99 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-3. Elif, Lâm, Râ. Bunlar, kitabın ve [gerçeği] apaçık bir biçimde ortaya koyan Kur'an'ın ayetleridir. Bu yüzden [gerçeği] inkar edenler, zaman zaman "Keşke kendimizi Allah'a teslim etseydik!" diye temennide bulunmaktan [kendilerini alamamaktadırlar].O halde onları kendi başlarına bırak ki, yesinler, eğlensinler, boş umutları onları oyalaya dursun! Çünkü onlar, yakında [gerçeği] anlayacaklardır.

4-5. Biz, hiçbir kenti, [kendine gerçeği önceden açıklayan] bir kitabı bildirmeden yok etmiş değilizdir. [Bununla birlikte şu gerçeği hiçbir zaman hatırınızdan çıkarmayın ki], hiçbir halk [kendisi için] belirlenmiş olan süreyi ne öne alabilir ne de erteleyebilir.

6-7. [Gerçeği inkar edenler Peygamber'e]: "Ey kendisine [sözüm ona] uyarı indirilen! Sen gerçekten de delisin! Söylediklerin doğru ise, bize melekleri getirsene!" demektedirler.

8. Biz, melekleri, ancak haklı gerekçeler üzerine göndeririz. [Eğer, Biz, onlara melekleri göndermiş olsaydık], o zaman [inkar edenlere] hiçbir şekilde süre verilmezdi.

9. Kuşkusuz, bu uyarıyı aşama aşama indiren Biziz: Bu yüzden onu [her türlü tahriften] koruyacak olan da Biziz!

10-13. Andolsun ki, Biz, senden önce de eski halklara [elçiler] göndermiştik. Onlara hiçbir elçi gelmemiştir ki, onu alaya almamış olsunlar! Böylece Biz, bu alay etme hasletini, suç işleyenlerin kalplerine sokarız. Böylece onlar, öncekilerin başına gelenlere rağmen yine de ona inanmazlar.

14-15. Eğer onlara göğe doğru bir kapı açsaydık ve böylece onlar da oradan göğe çıkıp dursalardı bile yine de: "Kuşkusuz gözlerimiz büyülendi. Evet, evet... Biz, gerçekten de büyülenmişiz!" derlerdi.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ
اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا
وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ
مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾
وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ
وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ
﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ
﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ
مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ
فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

16-18. Andolsun ki, Biz, gökte yıldızlar yaratmış, böylece onu seyredenler için süslemiş ve onu her kovulmuş şeytandan korumuştuk. Bununla birlikte, şeytanlar içinden kulak hırsızlığına kalkışacak olan olursa, o takırde, parlak bir ateş alevi [onu engellemek için derhal] onu izlemeye koyulur.

19-20. Yere gelince; Biz onu yaymış, üzerine sabit dağlar yerleştirmiş ve orada her şeyi ölçülü bir biçimde bitirmiştik. Böylece Biz, orada hem sizin hem de beslenmelerinde sizin yükümlü olmadıklarınız için yaşama imkanları sağlamıştık.

21. Var olan hiçbir şey yoktur ki, kaynağı Bizim yanımızda olmasın! Bununla birlikte Biz, onu ancak belli bir ölçü doğrultusunda indirmekteyiz.

22-23. Biz, [bitkileri] döllendirmek üzere rüzgarlar göndermekte, susuzluğunuzu gidermek için gökten yağmur indirmekteyiz; çünkü onun kaynağını elinde tutan siz değilsinizdir; çünkü hayatı sürdüren ve ölümü gerçekleştiren sadece Biziz. [Her şey yok olduktan sonra] kalacak olan da sadece Biziz!

24-25. Andolsun ki, Biz, sizden önce gelmiş olanları da sizden sonra gelecek olanları da bilmekteyiz. Kuşkusuz, [kıyamet gününde] onları toplayacak olan O'dur. Gerçekten de O, çok bilge olan, çok iyi bilendir.

26-27. Andolsun ki, Biz, insanı, ses çıkaran bir balçıktan, şekil verilebilen kara balçıktan yaratmıştık. Cinlere gelince, Biz onları, daha önceleri kavurucu ateşten yaratmıştık.

28-29. Hani bir zamanlar Rabbin meleklere "Ben, ses çıkaran bir balçıktan, şekil verilebilen kara balçıktan bir insan yaratacağım. onu tam anlamıyla şekillendirip ona Ruhum'dan üfleyeceğim zaman, önünde yere kapanarak onu selamlayın!" demişti.

30-31. Bunun üzerine melekler, İblis dışında hep birden önünde yere kapanarak onu selamlamışlardı; çünkü o, onun önünde yere kapananlarla birlikte olmayı reddetmişti.

قَالَ يَٓا اِبْلٖيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدٖينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ
لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ
فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجٖيمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ
الدّٖينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنٖٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ
مِنَ الْمُنْظَرٖينَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَٓا
اَغْوَيْتَنٖي لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعٖينَ
﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصٖينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ
عَلَيَّ مُسْتَقٖيمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادٖي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوٖينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعٖينَ
﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ اِنَّ
الْمُتَّقٖينَ فٖي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِنٖينَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا فٖي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلٖينَ
﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فٖيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجٖينَ ﴿٤٨﴾ نَبِّئْ
عِبَادٖٓي اَنّٖٓي اَنَا الْغَفُورُ الرَّحٖيمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابٖي
هُوَ الْعَذَابُ الْاَلٖيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهٖيمَ ﴿٥١﴾

32. O zaman Allah, [ona]: "Ey İblis! Niçin onun önünde yere kapananlarla birlikte olmadın?" diye sordu.

33. İblis ise: "Ben, ses çıkaran, şekil verilebilen kara bir balçıktan yarattığın bir insan önünde yere kapanacak değilim." diyerek karşılık vermişti.

34-35. Allah, [ona]: "[Mademki öyle, o halde derhal] çık buradan; çünkü sen bundan böyle artık [ilahi makamdan] kovulmuş birisin! Bu yüzden hesap gününe dek, hep lanetli kalacaksın!" buyurmuştu.

36. Bunun üzerine İblis [O'na]: "Ey Rabbim! O halde, tekrar dirilecekleri güne dek, bana süre tanı!" demişti.

37-38. Allah da [ona]: "Pekala, o halde sen, zamanı [ancak Benim tarafımdan] bilinen bir güne kadar mühlet verilenlerdensin!" diyerek karşılık vermişti.

39-40. İblis de [O'na]: "Ey Rabbim! Madem ki, beni azdırdın, o halde ben de onların yeryüzünde [yapmış oldukları bütün kötülükleri] onlara mutlaka güzel göstereceğim ve böylece onların -içinden ihlaslı olan kulların dışında- hepsini azdıracağım!" demişti.

41-44. Allah da [ona]: "İşte, Benim nazarımda doğru yol budur; çünkü senin, sana uyan azgınlar dışında, kullarım üzerinde hiçbir gücün yoktur. Onların hepsine vadedilen cehennemdir. Onun yedi kapısı vardır ve o kapıların her birinden girecek olan belli bir grup olacaktır." demişti.

45-46. Allah bilincini içlerinde canlı tutanlara gelince; onlar, cennetlerde ve pınar başlarında olacaklardır. [Oralara girmeden önce onlara]: "Oralara güven içinde selametle girin!" denilecektir.

47-48. Biz, [o zaman] onların kalplerinden kin ve nefret [gibi her türlü kötü düşünceleri] çıkaracağız. Böylece onlar, kardeşler olarak sevinç içinde tahtlar üzerinde karşı karşıya oturacaklardır. Artık onlar, oralarda asla yorulmayacaklardır ve oralardan da çıkarılmayacaklardır.

49-50. [Ey Peygamber!] Benim, çok bağışlayan, çok müşfik olduğumu ve azabımın da gerçekten çok acı veren bir azap olduğunu kullarıma haber ver!

51-52. Onlara İbrahim'in konuklarını da anlat. Hani melekler, yanına vardıklarında, ona: "Selam!" demiş-

lerdi. [O zaman] o, [onlara]: "Biz, gerçekten de sizden korkuyoruz." diye karşılık vermişti.

53. [Bunun üzerine melekler ona:] "Sakın korkma; çünkü biz, sana, çok bilgili olacak olan bir oğlan çocuğu müjdeliyoruz!" demişlerdi.

54. [O da onlara:] "Yaşlanmış olmama rağmen mi bana müjde veriyorsunuz? O halde neye dayanarak bana müjde veriyorsunuz?" demişti.

55. [Onlar da ona:] "Biz sana hakka dayanarak müjde veriyoruz; o halde sakın, umutsuzluğa düşenlerden olma!" diyerek karşılık vermişlerdi.

56. [Bunun üzerine o da:] "Rabbinin rahmetinden sapkınlardan başka kim umut keser ki...?" demişti.

57. O, [elçilere]: "Ey elçiler! O halde göreviniz nedir?" diyerek sormuştu.

58-60. Onlar da: "Biz, Lut'un ailesi dışında, suç işleyen bir halkı [yok etmek üzere] gönderilmiş bulunuyoruz. Gerçekten de Biz, eşi dışında Lut ailesinin hepsini kurtaracağız; çünkü Biz, onun [suçlularla birlikte] kalanlardan olmasını kararlaştırmış bulunuyoruz." demişlerdi.

61-62. Elçiler, Lut'un ailesinin bulunduğu [eve] geldiğinde, [Lut onlara:] "Siz [buralarda] tanınmayan kimselersiniz." demişti.

63-65. [Bunun üzerine melekler ona:] "Gerçek şudur ki, Biz, sana [günaha batmış olanların] kuşku konusu ettikleri [azabı] gerçekleştirmek üzere gelmiş bulunuyoruz. Biz, gerçekleşecek olan [o azabı] sana getirmiş bulunuyoruz; çünkü Biz, gerçekten de doğruyu söyleyenlerdeniz! O halde, sen, gecenin bir vaktinde aileni yola çıkar ve sen de arkalarından onları izle; ancak sizden hiç

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ
﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ
أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾
قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ
وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ
أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾
إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا
لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ
قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ
﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ
اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا
حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ
مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾
قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

kimse ardına dönüp bakmasın! Size söylenen yere doğru yürüyün!" demişlerdi.

66. Böylece Biz, [elçilerimiz vasıtasıyla] Lut'a şu buyruğu bildirmiştik: "Sabaha doğru bu [günaha batmışların] kökü kesilmiş olacaktır."

67. Kent halkı, [güzel yüzlü elçilerin geldiklerini duyduğunda] sevinerek Lut'un yanına gelmişlerdi.

68-69. [Lut da onlara:] "Bunlar, benim konuklarımdır. O halde sakın beni utandırmayın! Ama Allah'ın bilincinde olun ve beni rezil etmeyin!" diyerek haykırmıştı.

70. Onlar da [ona]: "Biz, senin, elâlemin işine karışmanı yasaklamamış mıydık?" diyerek karşılık vermişlerdi.

قَالَ هٰٓؤُلَٓاءِ بَنَاتٖٓي اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفٖي سَكْرَتِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقٖينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجّٖيلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمٖينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبٖيلٍ مُقٖيمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً
لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ لَظَالِمٖينَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُبٖينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحَابُ الْحِجْرِ
الْمُرْسَلٖينَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضٖينَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا
يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنٖينَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ
مُصْبِحٖينَ ﴿٨٣﴾ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ السَّاعَةَ
لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمٖيلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلٖيمُ
﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانٖي وَالْقُرْاٰنَ الْعَظٖيمَ ﴿٨٧﴾
لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ اِنّٖٓي
اَنَا النَّذٖيرُ الْمُبٖينُ ﴿٨٩﴾ كَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمٖينَ ﴿٩٠﴾

71. [Bunun üzerine Lut, onlara:] "İşte bunlar, benim kızlarımdır; illa da bir şey yapacak iseniz, [onlara yapın]!" demişti.

72. [Ancak elçiler] "[Ey Lut!] Hayatın üzerine yemin ederiz ki, onlar; [seni dinleyecek durumda değillerdir]; çünkü onlar, [şehvetten] kendilerinden geçmiş, [bu yüzden de ondan başka bir şey] düşünemez bir duruma gelmiş bulunmaktadırlar." demişlerdi.

73-74. Bunun üzerine, güneş üzerlerine doğarken, korkunç bir ses, onları yakalayıvermişti. Gerçekten de Biz, onların üzerlerine taşlaşmış çamurlar yağdırmış ve böylece [günahkar kentlerin] altını üstüne getirmiştik.

75-76. Kuşkusuz, bu olanlarda, ayetleri okuyabilenler için, çıkarılacak dersler vardır; çünkü o kentler, bugün bile var olan bir yolun üzerinde bulunmaktadırlar

77. Gerçekten de bu olanlarda, inananlar için çıkarılacak dersler vardır!

78-79. Gerçekten de Eyke halkı da zalim kimselerdi. Bu yüzden Biz, onlardan öç almıştık. Her iki kentten [geriye kalanlar], hâlâ işlek bir yol üzerindedir.

80-84. Andolsun ki, Hicr halkı da elçileri yalanlamıştı. Biz, onlara, ayetlerimizi vermiştik; ancak onlar, onlardan yüz çevirmişlerdi. Onlar, dağları oyarak oralarda kendilerine güven içinde yaşayacakları evler yapıyorlardı. [Ancak bütün bunlar, onlara hiçbir yarar sağlayamamıştı]; çünkü, sabaha doğru [korkunç] bir ses, onları yakalayıvermişti. Böylece kazandıkları, kendilerine hiçbir yarar sağlamamıştı.

85-86. Biz, gökleri, yeri ve her ikisi arasında bulunanları ancak gerçek bir planı göz önünde bulundurarak yaratmışızdır. Kıyamet anı mutlaka gelecektir. [Ey peygamber!] O halde, sen, [sana karşı yapılan kötülükleri] güzelce bir şekilde affet! Gerçekten de Rabbin, çok iyi yaratan, çok iyi bilendir.

87-89. Andolsun ki, Biz sana, tekrarlanan yediyi ve çok büyük Kur'an'ı verdik. O halde sen, onlardan bir kısmına verdiğimiz nimetlere gözünü dikme ve onlar için de üzülme! Ancak, inananlara [şefkat] kanatlarını indir ve: "Kuşkusuz, ben, [Allah tarafından vadedilmiş olan] apaçık bir uyarıcıyım." de!

90-91. Gerçekten de Biz, senden öncekilere de [kutsal kitap] indirmiştik;

ancak, onlar, [bir kısmına inanmak bir kısmını da inkar etmek suretiyle], onu parçalara ayırmışlardı. Onlar, şimdi de [aynı şekilde davranarak] Kur'an'ı geçersiz kılmaya çalışmaktadırlar.[74]

92-93. Rabbine andolsun ki, Biz, yapmış olduklarından dolayı onların hepsini hesaba çekeceğiz!

94-96. Sana buyrulanı açıkça bildir ve Allah'a ortak koşanlardan uzak dur; çünkü Biz, [sana indirilenle] alay edenlere ve Allah ile birlikte başka tanrı edinenlere karşı sana yeteriz. Onlar, yakında [gerçeği] tanıyacaklardır.

97-99. Kuşkusuz Biz, onların söylediklerinden dolayı göğsünün daraldığını biliyoruz. O halde, Rabbini överek tesbih et, secde edenlerden ol ve ölünceye dek Allah'a ibadet et!

16. NAHL SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 128 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Allah'ın buyruğu gelmek üzeredir; o halde onun gelmesi konusunda aceleci davranmayın! Yücelerin yücesi olan Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir, arıdır!

2. Allah, kendi buyruğuyla, kullarından dilediğine, melekleri ruhla: "[İnsanları] Ben'den başka tanrı olmadığı konusunda uyarın! O halde, Benim bilincimde olun!" diyerek indirir.

3. O, gökleri ve yeri gerçek [bir plan] doğrultusunda yaratmıştır. O,

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ
يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
مِائَةٌ وَثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ
الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا
أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

onların kendine koştukları ortaklardan yücedir!

4. O, insanı bir nutfeden yaratmıştır. Ama bir de bakarsın ki o, [çok geçmeden], düşünme ve tartışma yeteneğine sahip bir insan haline gelivermiştir!

5-7. Allah, hayvanları da yaratmıştır. Onlarda sizi soğuğa karşı koruyacak şeyler ve [daha bir çok] yarar vardır. Ayrıca, yiyeceğinizi de onlardan sağlarsınız. Akşamları onları yerlerine koyduğunuzda ve sabahları da otlaklara saldığınızda onlarda bir güzellik bu-

74 **Söz konusu ayetler, kısa olmaları nedeniyle, zor anlaşılan ayetlerdir. Bu yüzden, çevirilerin farklı olması doğaldır: *"Nitekim Biz, (Kur'an'ı) kısımlara ayıranlara azabı indirmişizdir. Onlar, Kur'an'ı bölüp ayıranlardır." "Tıpkı o bölücülere (veya and içenlere) indirdiğimiz gibi (sizin) başınıza da azab indiririz). Onlar ki Kur'an'ı bölük bölük ettiler."***

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ
وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللَّهِ
قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ
﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ
وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ
بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ
لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ
لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً
تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

lursunuz. Onlar, ancak büyük zorluklarla ulaşabileceğiniz yerlere yüklerinizi taşırlar. Gerçekten de Rabbiniz çok şefkatli davranan, çok müşfik olandır!

8. Aynı şekilde binmeniz ve süs [hayvanı edinmeniz] için atları, katırları ve merkepleri de yaratmış olan O'dur. O, [henüz] bilmediğiniz [daha] nicelerini yaratacaktır.

9. [İşte yaratıcınız olduğu içindir ki], size doğru yolu göstermek sadece Allah'a aittir; çünkü yolların içinde eğri olan da vardır. Bununla birlikte Allah dileseydi, hepinizi doğru yola ulaştırırdı.

10-11. Size gökten su indiren O'dur. İçeceğiniz su oradandır. Hayvanlarınızı otlattığınız bitkiler de o su sayesinde yetişir. Yine Allah, o su ile sizin için ekin, zeytin, hurma, üzüm ve her türlü meyve yetiştirir. Gerçekten de bütün bunlarda düşünenler için bir ibret vardır.

12. O, gece ile gündüzü, güneş ile ayı hizmetinize sunmuştur. Yıldızlar da O'nun buyruğuna boyun eğmişlerdir. Kuşkusuz, bütün bunlarda, aklını kullananlar için ibretler vardır.

13. O'nun yeryüzünde sizin için rengarenk yarattıklarında da öğüt alanlar için bir ibret vardır.

14. İçinde taze et yemeniz ve takındığınız süs eşyasını çıkarmanız için denizi de emrinize amade kılan O'dur. Böylece sen, gemilerin, denizi yararak seyrettiklerini görürsün. Bütün bunlar, O'nun lütfunu aramanız ve [bundan dolayı da O'na] şükretmeniz içindir.

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمٖيدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ۝
اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَاِنْ تَعُدُّوا
نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ۝ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ وَالَّذٖينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَاءٍ
وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَالَّذٖينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
۝ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ اِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرٖينَ ۝ وَاِذَا قٖيلَ لَهُمْ مَاذَا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ۝ لِيَحْمِلُوا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذٖينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
اَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ۝ قَدْ مَكَرَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝

15-16. O, sizi sarsmaması için yeryüzünde sabit dağlar yerleştirmiştir. [Orada] ırmaklar ve dilediğiniz yere şaşırmadan gidebilmeniz için yollar ve daha bir çok yol gösterici alametler yaratmıştır. Nitekim onlar, yıldızlarla da yollarını bulmaktadırlar.

17. Hiç yaratan, yaratmayan gibi olur mu? O halde, hâlâ düşünmeyecek misiniz?

18-19. Allah'ın nimetlerini saymağa kalkışsanız, [onları] sayamazsınız. Kuşkusuz, Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. Gerçekten de Allah, gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilmektedir.

20-21. Allah dışında çağırdıklarınıza gelince, onlar, hiçbir şey yaratamazlar; çünkü onların kendileri yaratılmışlardır. Onlar, ölüdürler, diri değildirler. Hatta onlar, ne zaman dirileceklerini bile bilmezler.

22. Tanrınız, tek bir tanrıdır. Bununla birlikte, ahirete inanmayanların kalpleri, büyüklük taslamalarından dolayı, [bu gerçeği] inkar etmektedir.

23-24. Allah, kuşkusuz, gizlediklerinizi de açığa vurduğunuzu da bilmektedir. O, büyüklük taslayanları sevmez. Onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" diye sorulduğunda, onlar: "Öncekilerin masalları..." diyerek karşılık verirler.

25. Onlar, [bu sözleri] kıyamet günü, kendi günahlarını tam olarak, bilgisizce saptırdıkları kimselerin günahlarının da bir kısmını yüklenmek için söylemektedirler.

26. Kendilerinden öncekiler de bir takım kötü planlar yapmışlardı. Ancak, Allah, binalarını temellerinden yıkmıştı; öyle ki, çatısı üzerlerine çöküvermişti. Böylece azap, onlara farkına varamadıkları bir yerden gelivermişti.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزٖيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ الَّذٖينَ كُنْتُمْ
تُشَٓاقُّونَ فٖيهِمْۜ قَالَ الَّذٖينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرٖينَۙ ﴿٢٧﴾ اَلَّذٖينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمٖٓي
اَنْفُسِهِمْۖ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍۜ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ
عَلٖيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ
فٖيهَاۜ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرٖينَ ﴿٢٩﴾ وَقٖيلَ لِلَّذٖينَ اتَّقَوْا
مَاذَٓا اَنْزَلَ رَبُّكُمْۜ قَالُوا خَيْراًۜ لِلَّذٖينَ اَحْسَنُوا فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌۜ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌۜ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقٖينَۙ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ
عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فٖيهَا مَا يَشَٓاؤُ۫نَۜ
كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقٖينَۙ ﴿٣١﴾ اَلَّذٖينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
طَيِّبٖينَۙ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ اَمْرُ
رَبِّكَۜ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ
وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ
مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٤﴾

27-29. Sonra, kıyamet günü Allah, onları aşağılayacak ve [onlara]: "Uğurlarında [bana] karşı gelmiş olduğunuz ortaklarım nerede!" diye soracaktır. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise: "Bugün aşağılanma ve kötülük inkar edenleredir!" diyeceklerdir. Ancak, onlar, -melekler, kendilerine haksızlık yaptıkları bir sırada canlarını alırlarken bile-: "Biz, hiçbir kötülük yapmıyorduk." diyerek teslim [bayrağını] çekeceklerdir. [Ama onlara]: "Hayır, hayır, [sizler gerçeği söylemiyorsunuz]; çünkü Allah, sizin yapmış olduklarınızı çok iyi bilendir. O halde içinde sürekli olarak kalacağınız cehenneme, kapılarından girin! Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!" [diyerek karşılık verilecektir].

30-32. Allah bilincini içlerinde canlı tutanlara gelince; onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" diye sorulduğunda onlar: "İyilik..." diyeceklerdir. Bu dünyada, iyilik yapanları güzellikler beklemektedir. Ancak ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Allah bilincini içlerinde canlı tutanların yurdu ne güzeldir! Orası, girecekleri, altlarından ırmakların akacağı adn cennetleridir. Onlar, orada sürekli kalacaklardır. Orada onların diledikleri her şeyleri olacaktır. İşte Allah, kendi bilincinde olanları böylece ödüllendirir. Melekler, onların canlarını tertemiz kimseler olarak alırlarken, [onlara]: "Barış ve esenlik size! [Dünyada iken] yapmış olduklarınızdan dolayı cennete girin!" diyeceklerdir.

33-34. [Gerçeği inkar edenler], ancak, kendilerine meleklerin gelmesini ya da Rabb'inin buyruğunun gelmesini mi beklemektedirler. Onlardan öncekiler de böyle davranmışlardı. [Bu yüzden yapmış oldukları kötülüklerden dolayı inkar edenleri cezalandırırken] Allah, onlara zulmetmemişti; ama onlar, bizzat kendilerine zulmetmişlerdi. Böylece, yapmış oldukları kötülükler, kendi başlarına gelmişti ve alay konusu yaptıkları [azap], kendilerini kuşatıvermişti.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن دُونِهِ
مِن شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ كَذَٰلِكَ
فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُم
مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ
جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ
حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا
كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ لَهُ
كُن فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

35. Allah'a ortak koşanlar: "Eğer Allah dileseydi, ne biz ne de atalarımız, O'nun dışında bir şeye ibadet eder-dik ve O'nun [buyruğu] olmadan bir şeyi haram kılardık." demektedirler. Kendilerinden öncekiler de aynı şekilde davranmışlardı. O halde elçilere düşen, [kendilerine bildirileni] çok açık bir şekilde [bildirmekten] sunmaktan başka nedir ki...?

36. Andolsun ki, Biz, her halka: "Allah'a ibadet edin ve tağuttan uzak durun!" demesi için bir elçi göndermişizdir. Onların içinde Allah'ın doğru yola ulaştırdığı kimseler vardı. Bununla birlikte, onların içinde, sapıklığı hak etmiş olanlar da vardı. O halde yeryüzünde dolaşın ve [Allah elçilerini] yalanlayanların sonlarının ne olduğunu bir görün!

37. [Ey peygamber!] Sen istediğin kadar, [inkar edenlerin] doğru yola ulaşmalarını dile, [değişen bir şey olmaz]; çünkü Allah, saptırdıklarını asla doğru yola ulaştırmaz. [Kıyamet gününde] onların kendilerine yardım edecek yardımcıları da olmayacaktır.

38-39. Onlar: "Allah ölen bir kimseyi diriltmeyecektir." diye olanca güçleriyle Allah adına and içmektedirler. Hayır, hayır, gerçek şudur ki, bu, Allah'ın gerçekleşmesini bizzat kendisinin üstlendiği bir sözdür. Ancak insanların çoğu, bu gerçeği bilmemektedir. [İşte bu söz gereğidir ki, Allah onları], haklarında ayrılığa düştükleri konuları onlara açıklığa kavuşturmak ve [öldükten sonra diriltileceklerini] inkar edenlerin de yalancı olduklarını bilmeleri için [diriltecektir].

40. Biz, bir şeyin olmasını dilediğimizde, ona sözümüz: "Ol!" dememizdir. O da hemen oluverir.

41-42. Zulme uğradıktan sonra, Allah uğrunda hicret edenlere gelince, Biz, onları, bu dünyada güzel bir biçimde yerleştireceğiz. Ahiret ödülü ise daha büyüktür. Eğer [inkar edenler], Rablerine güvendikleri için, güçlüklere göğüs gerenleri bir anlayabilselerdi, [onlar da inanırlardı].[75]

75 Söz konusu ayetin failini inananlar olarak benimseyenler de vardır. Buna göre çeviri şöyle olmaktadır: *"Eğer bilirlerse ahiretin ödülü elbette daha büyüktür."*

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحٖٓي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُٓوا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَۙ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِۜ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
اَفَاَمِنَ الَّذٖينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ
اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ فٖي
تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزٖينَۙ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍۜ فَاِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُ۬ا
ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمٖينِ وَالشَّمَٓائِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ
يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَٓابَّةٍ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ۩ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُٓوا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
وَاحِدٌۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ
الدّٖينُ وَاصِبًاۜ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ
ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَۚ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ
الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ ﴿٥٤﴾

43-44. [Ey Muhammed!] Biz, senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz erkekleri [elçi olarak] göndermişizdir. Eğer bilmiyorsanız, [sizden önceki] kitap ehline sorun! [Gerçekten de Biz, onları da] mucizelerle ve kitaplarla [göndermiştik]. Biz, [şimdi de], insanlara, kendilerine indirileni açıklaman ve onların da düşünüp taşınmaları için bu zikri indirmiş bulunuyoruz.

45-47. Kötü planlar yapanlar, Allah'ın kendilerini yere geçirmeyeceğinden ya da kendilerine azabın, farkına varmadıkları bir yerden gelmeyeceğinden ya da Allah'ın onları, -kendini engelleyemeden- gezip dolaştıkları bir sırada cezalandırmayacağından ya da Allah'ın onları yavaş yavaş tüketerek cezalandırmayacağından güvende midirler? Bununla birlikte [şu gerçeği hiçbir zaman unutmayın ki], Allah, çok şefkatli davranan, çok müşfik olandır.

48. Onlar, Allah'ın yarattığı şeylerin gölgelerinin, nasıl, tevazu içinde Allah'a secde etmek üzere sağa sola döndüklerini görmüyorlar mı?

49-50. Göklerde ve yeryüzünde bulunan her türlü canlı ve melekler, büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler; çünkü onlar, üstlerinde bulunan Rablerinden korkarlar ve kendilerine buyrulanı yaparlar.

51. Allah: "İki tanrı edinmeyin; çünkü O, tek bir tanrıdır. O halde sadece Ben'den korkun!" demiştir.

52. Göklerde ve yerde olan her şey [sadece] O'nundur. Din de [sadece] O'nundur. O halde Allah'tan başkasına mı saygı göstereceksiniz?

53-55. Elinizde ne nimet varsa hepsi Allah'tandır. Bununla birlikte dara düştüğünüzde, hemen O'na yalvarırsınız. Ama, O, sizi bir dardan kurtarmaya görsün, hemen içinizden bir grup rablerine ortak koşmaya kalkışır. [Böyle davranmakla] onlar, kendilerine vermiş olduğumuz nimetlere

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوح۪ٓي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُٓوا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَۙ (43) بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِۜ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (44)
اَفَاَمِنَ الَّذ۪ينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ
اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَۙ (45) اَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي
تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِز۪ينَۙ (46) اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍۜ فَاِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ (47) اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُ۬ا
ظِلَالُهُ عَنِ الْيَم۪ينِ وَالشَّمَٓائِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ (48) وَلِلّٰهِ
يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَٓابَّةٍ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ (49) يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ۩ (50) وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُٓوا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
وَاحِدٌۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ (51) وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ
الدّ۪ينُ وَاصِبًاۜ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ (52) وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ
ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَۚ (53) ثُمَّ اِذَا كَشَفَ
الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَر۪يقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ (54)

43-44. [Ey Muhammed!] Biz, senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz erkekleri [elçi olarak] göndermişizdir. Eğer bilmiyorsanız, [sizden önceki] kitap ehline sorun! [Gerçekten de Biz, onları da] mucizelerle ve kitaplarla [göndermiştik]. Biz, [şimdi de], insanlara, kendilerine indirileni açıklaman ve onların da düşünüp taşınmaları için bu zikri indirmiş bulunuyoruz.

45-47. Kötü planlar yapanlar, Allah'ın kendilerini yere geçirmeyeceğinden ya da kendilerine azabın, farkına varmadıkları bir yerden gelmeyeceğinden ya da Allah'ın onları, -kendini engelleyemeden- gezip dolaştıkları bir sırada cezalandırmayacağından ya da Allah'ın onları yavaş yavaş tüketerek cezalandırmayacağından güvende midirler? Bununla birlikte [şu gerçeği hiçbir zaman unutmayın ki], Allah, çok şefkatli davranan, çok müşfik olandır.

48. Onlar, Allah'ın yarattığı şeylerin gölgelerinin, nasıl, tevazu içinde Allah'a secde etmek üzere sağa sola döndüklerini görmüyorlar mı?

49-50. Göklerde ve yeryüzünde bulunan her türlü canlı ve melekler, büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler; çünkü onlar, üstlerinde bulunan Rablerinden korkarlar ve kendilerine buyrulanı yaparlar.

51. Allah: "İki tanrı edinmeyin; çünkü O, tek bir tanrıdır. O halde sadece Ben'den korkun!" demiştir.

52. Göklerde ve yerde olan her şey [sadece] O'nundur. Din de [sadece] O'nundur. O halde Allah'tan başkasına mı saygı göstereceksiniz?

53-55. Elinizde ne nimet varsa hepsi Allah'tandır. Bununla birlikte dara düştüğünüzde, hemen O'na yalvarırsınız. Ama, O, sizi bir dardan kurtarmaya görsün, hemen içinizden bir grup rablerine ortak koşmaya kalkışır. [Böyle davranmakla] onlar, kendilerine vermiş olduğumuz nimetlere

nankörlük etmiş olurlar. Bir süre daha bu nimetlerden yararlanın bakalım! Nasılsa yakında [gerçeği] öğreneceksiniz!

56. Onlar, Bizim kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, ne olduğunu bilmedikleri birtakım varlıklara pay ayırmaktadırlar. Allah'a andolsun ki, siz, uydurduğunuz [bu] yalanlardan dolayı mutlaka sorguya çekileceksiniz!

57-59. Böylece onlar, Allah'a -bu tür şeylerden münezzeh olduğu halde- yine kızlar isnad etmektedirler. Bununla birlikte onlar, kendileri için arzuladıkları [erkekleri] seçmektedirler. Bu yüzden onlardan birine, kızı olduğu haber verildiğinde, öfkelenir, yüzü kapkara kesilir. Kendisine verilen haberin kötülüğünden dolayı halkından gizlenir ve [yapacağı işe karar vermek için kendi kendisiyle hesaplaşır]. Şimdi o, maruz kalacağı utanç ve aşağılanma pahasına onu koruyacak mıdır ya da [maruz kalacağı utanç ve aşağılanmadan kurtulmak için] onu diri diri toprağa gömecek midir? Gerçekten de [bu durumda olanların] vermekte oldukları karar, ne kadar kötü bir karardır!

60. Kötü nitelikler, ahirete inanmayanlar içindir; en yüce nitelikler ise Allah'ındır. Gerçekten de O, çok güçlü, çok bilge olandır.

61. Eğer Allah, insanları yapmış oldukları kötülüklerden dolayı [hemen] cezalandıracak olsaydı, yerde hiçbir canlı bırakmazdı. Ama O, onları belli bir süreye kadar ertelemektedir. Bununla birlikte onlar, süreleri geldiğinde, onu ne bir an erteleyebilirler ne de öne alabilirler.

ليكفروا بما آتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ۝ ويجعلون
لما لا يعلمون نصيبا مما رزقناهم تالله لتسألن عما كنتم
تفترون ۝ ويجعلون لله البنات سبحانه ولهم ما يشتهون
۝ وإذا بشر أحدهم بالأنثى ظل وجهه مسودا وهو كظيم
۝ يتوارى من القوم من سوء ما بشر به أيمسكه على هون
أم يدسه في التراب ألا ساء ما يحكمون ۝ للذين لا يؤمنون
بالآخرة مثل السوء ولله المثل الأعلى وهو العزيز الحكيم ۝
ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابة ولكن
يؤخرهم إلى أجل مسمى فإذا جاء أجلهم لا يستأخرون
ساعة ولا يستقدمون ۝ ويجعلون لله ما يكرهون
وتصف ألسنتهم الكذب أن لهم الحسنى لا جرم أن لهم
النار وأنهم مفرطون ۝ تالله لقد أرسلنا إلى أمم
من قبلك فزين لهم الشيطان أعمالهم فهو وليهم اليوم
ولهم عذاب أليم ۝ وما أنزلنا عليك الكتاب إلا لتبين
لهم الذي اختلفوا فيه وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۝

62. Onlar, hoşlanmadıklarını Allah'a isnad etmektedirler; dilleri ise, en güzel olanın kendilerinin olduğunu yalan yere söyler durur. Kuşkusuz, onları bekleyen ateştir. Gerçekten de onlar, [oraya] atılacaklardır.

63. Allah'a andolsun ki, Biz, senden önceki halklara da [elçiler] göndermiştik; [ancak onlar, elçilerimizi yalanlamışlardı]; çünkü şeytan, onlara, amellerini güzel göstermişti. O, şimdi, [şimdiki inkarcıların] dostudur. Ancak, ahirette onlar için çok acı veren bir azap olacaktır.

64. Biz sana, kitabı, sadece, görüş ayrılığına düştükleri konuları onlara açıklaman, inanan bir halka doğru yolu [göstermen] ve [onlara] sevgi [pınarını sunman] için indirdik.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ اِنَّ فٖي
ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۜ نُسْقٖيكُمْ
مِمَّا فٖي بُطُونِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَٓائِغًا لِلشَّارِبٖينَ
﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخٖيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
حَسَنًاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ
اَنِ اتَّخِذٖي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلٖي
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكٖي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًاۜ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ
مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فٖيهِ شِفَٓاءٌ لِلنَّاسِۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ
الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ قَدٖيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ
فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِۚ فَمَا الَّذٖينَ فُضِّلُوا بِرَٓادّٖي
رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فٖيهِ سَوَٓاءٌۜ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ
يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنٖينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِۜ
اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

65. Allah, gökten yağmur indirmiş ve ölümünden sonra yere onunla hayat vermiştir. Kuşkusuz, bunda işitmek isteyen bir halk için bir ibret vardır.

66. Kuşkusuz, hayvanlarda da sizin için bir ibret vardır. Nitekim Biz, size, onların bedenlerinde bulunan bağırsaklarıyla kan [damarlarında meydana gelen kimyevî değişimler sonucu ortaya çıkan[76]] ve içimi içenlere hoş gelen saf bir süt içiriyoruz.

67. Yine siz, hurma ağaçlarının meyvelerinden ve üzümlerden aynı zamanda hem sarhoş edici içkiler hem de güzel rızıklar elde etmektesiniz. Bütün bunlarda, aklını kullananlar için alınacak bir ibret vardır.

68-69. Rabbin, bal arısına: "Dağlarda, ağaçlarda ve insanların yaptıkları kovanlarda kendine evler edin, sonra da her türlü meyveden ye ve Rabbin tarafından senin için düzenlenmiş olan yollarında [ilahî kanunlara] boyun eğerek yürü!" diye vahyetmişti. [Bu süreç sonucu], onların içlerinden, çeşitli renklerde olan ve insanların [bazı hastalıklarını] iyileştiren bir içecek çıkmaktadır. Kuşkusuz, bütün bu [süreçte de] düşünenler için çıkarılması gereken dersler vardır.

70. Allah sizi yaratmıştır; sonra [zamanı gelince de] sizi öldürecektir. Bununla birlikte içinizden bir kısmı, bildiği şeylerin hiçbirini bilemez hale geldiği ömrün en kötü dönemine kadar yaşatılacaktır. Gerçekten de Allah, her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir.

71. Allah, rızık bakımından kiminizi kiminize üstün kılmıştır. Bununla birlikte üstün kılınanlar, rızıklarını, kendilerine eşit olmaları için, elleri altında bulunanlara vermemektedirler. O halde onlar, [böyle davranmakla] Allah'ın nimetlerini mi inkar ediyorlar?

72-73. Allah size, kendi cinsinizden,[77] [erkek ve dişi olmak üzere] eşler var etmiş, eşleriniz vasıtasıyla da size çocuklar ve torunlar bahşetmiş ve sizi güzel ve temiz rızıklarla rızıklandırmıştır. O halde insanlar, hâlâ aslı ol-

76 Söz konusu ibarenin çevirisinde Dr. Maurice Boucaille'ın araştırmasından yararlanmış bulunmaktayız. Değerli araştırmacı, bilimsel gerçekler ile bağdaşmadığı gerekçesiyle, mevcut hemen bütün çevirilerin

mayan boş şeylere inanmaya ve böylece Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük göstermeye [devam mı] edecekler? Yine onlar, Allah yerine, göklerde ve yerde kendilerine verilecek hiçbir rızka sahip olmayan ve vermeye de gücü yetmeyen şeylere ibadet etmeyi de mi [sürdüreceklerdir]?

74. Allah'a benzerler bulmaya çalışmayın; çünkü Allah, [her şeyi] bilir, siz ise bilemezsiniz.

75. Allah, [size iki insanın durumunu] örnek olarak vermektedir: Biri, başkasının malı olan ve dolayısıyla hiçbir şeye gücü yetmeyen bir köle; diğeri ise, kendisine, -[başkaları için] gizli ya da açıkça harcaması için-, katımızdan güzel rızık verdiğimiz [özgür] biri... Hiç bunlar eşit olurlar mı? Övgü, sadece Allah içindir; ancak insanların çoğu bunu bilmemektedir.

76. Yine Allah, [size] iki insanın durumunu örnek olarak vermektedir: Biri, hiçbir şeye gücü yetmeyen, efendisi onu nereye gönderirse göndersin, eli boş dönen ve dolayısıyla efendisine yük olmaktan başka hiçbir işe yaramayan dilsiz [bir köle]; diğeri ise, bizzat kendisi doğru yolda olduğu halde, adaleti buyuran [bilge] biri... Hiç bu iki insan eşit olur mu?

77. Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır. Kıyametin kopması ise, ancak bir göz kırpması gibi çok kısa bir zamanda, hatta daha kısa bir zaman içinde [gerçekleşecektir]; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ الْأَمْثَالَ
إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا
حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰيهُ
أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ
بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُمْ
مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
إِلَّا اللّٰهُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

78. Allah, sizi, siz hiçbir şey bilmez bir durumda iken, annelerinizin karınlarından çıkarmıştır. Ama O, şükretmeniz için, size, kulaklar, gözler ve kalpler bahşetmiştir.

79. Onlar, [ilahî kanunlara] boyun eğmeleri sonucu göğün boşluğunda [yere düşmeden uçabilen] kuşları görmüyorlar mı? Onları, [orada öyle düşmekten] Allah'tan başka tutan yoktur. Gerçekten de bunda inananlar için alınacak bir çok ders vardır.

yanlış olduğununu vurgulamaya özen göstermektedir. Yaygın çevirilerden birini örnek olarak sunuyoruz: "*Kuşkusuz sizin için hayvanlarda da büyük bir ibret vardır. Zira size, onların karınlarındaki fışkı ile kan arasından (gelen), içenlerin boğazından kolayca geçen hâlis bir süt içiriyoruz.*"

77 Genelde çeviriler "*min enfüsikum*" ibaresini, "*kendi nefsinizden*" şeklinde çevirmektedirler.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَثَاثًا وَمَتَاعًا اِلٰى
حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَاَكْثَرُهُمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ
لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَاِذَا رَاَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿٨٥﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا
هٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَاَلْقَوْا
اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَاَلْقَوْا اِلَى
اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

80. Allah, evlerinizi sizin için bir huzur ve dinlenme yeri kılmıştır; hayvanların derilerinden, göç ettiğinizde ve konup yerleştiğinizde kolayca taşıyabileceğiniz çadırlar; yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından da bir süreye kadar [kullanılacak olan] eşyalar ve ticaret malları meydana getirmiştir.

81. Allah, yaratmış oldukları arasında size bir çok korunma imkanı[78] bahşetmiştir. Nitekim O, dağlarda sizin için barınaklar meydana getirmiş; sizi [soğuğa ve] sıcağa karşı koruyan elbiseler, savaşta sizi koruyan zırhlar var etmiştir. İşte Allah böylece, kendinizi O'na teslim etmeniz için size olan nimetini tamamlamaktadır.

82-83. Bununla birlikte onlar yine de [senden] yüz çevirecek olurlarsa [şunu çok iyi bil ki], sana düşen, [sana bildirilmiş olan mesajı insanlara] açık bir şekilde bildirmekten başka bir şey değildir. Onlar, Allah'ın nimetlerinin pekala bilincindedirler, ama yine de onları inkar etmekten geri kalmazlar; çünkü onların çoğu [gerçeği] inkar etmektedirler.

84. Her halktan bir tanık göndereceğimiz gün, inkarcılara ne [kendilerini savunmaları için konuşmalarına] izin verilecek ne de özür dilemelerine imkan tanınacaktır.

85. Zalimler, azabı gördüklerinde, [ileri sürdükleri mazaretlerin] hiçbir şekilde maruz kalacakları azabı azaltmayacağını ve kendilerine de bir daha mühlet verilmeyeceğini [anlayacaklardır].

86. Allah'a ortak koşanlar, koştukları ortaklarını gördüklerinde, [onlara]: "Ey Rabbimiz! İşte bunlar, Senin dışında çağırdığımız ortaklarımızdır!" diyeceklerdir. Onlar da onlara: "Sizler gerçekten de yalancısınız!" diyerek sözü yüzlerine çarpacaklardır.

87. Böylece onlar, o gün, [iş işten geçtikten sonra] Allah'a teslimiyetlerini bildireceklerdir; çünkü uydurdukları ortakları, onları orada yüzüstü bırakacaktır!

78 Genelde çeviriler, ayette geçen "*zılâlen*" sözcüğüne "*gölgeler*" anlamı vermektedirler: "*Allah yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı.*" Ancak, Esed'in de haklı olarak belirttiği üzere, ayetin bağlamı dikkate alındığında, burada mecaz anlamın daha tutarlı olduğu görülür.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ
فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا
لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ
تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

88. İnkar edenlere, Allah'ın yolundan alıkoyanlara gelince; Biz, onların azablarını, bozgunculuk yapmalarından dolayı, kat kat arttıracağız.

89. Biz, [kıyamet] günü, her halka, kendi içlerinden kendilerine karşı tanıklık yapması için bir tanık getireceğiz. Seni de [vahyimi bildirdiğin] bu kimselere tanık olarak getireceğiz. Biz, sana bu kitabı, her şeyi açıklaması, kendilerini Allah'a teslim edenler için, bir yol gösterici, bir sevgi ve [müjde] kaynağı olması için indirdik.

90. Kuşkusuz, Allah, adaletli davranmayı, iyilik yapmayı ve yakınlara vermeyi buyurur; her türlü hayasızlığı, kötülüğü ve zulmü ise yasaklar. O, düşünüp taşınmanız için size [böylece] öğüt verir.

91. Anlaşma yaptığınızda, Allah'a karşı verdiğiniz sözü yerine getirin. Allah'ı kendinize kefil göstermek suretiyle pekiştirdiğiniz yeminlerinizi ise asla bozmayın; gerçekten de Allah, yapmakta olduklarınızı bilmektedir.

92. [Yeminleriniz konusunda] ipliğini kuvvetlice büküp sağlamlaştırdıktan sonra çözen kadın gibi olmayın! Siz, içinizden bir kısmınızın diğerlerinden daha güçlü olmasından [korktuğunuz için] yeminlerinizi birbirinizi aldatma vesilesi yapmaktasınız. Aslında bu [davranışlarınızla] Allah sizi sınamaktadır. Andolsun ki, O, size, kıyamet gününde, hakkında görüş ayrılığına düştüğünüz konuları açıklığa kavuşturacaktır.

93. Allah dileseydi, sizi tek bir toplum yapardı. Ancak O, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola ulaştırır. Andolsun ki, siz, yaptıklarınızdan dolayı sorgulanacaksınız!

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
وَتَذُوقُوا السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ۝ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا اِنَّمَا عِنْدَ
اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوٓا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ
بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ اِنَّهُ لَيْسَ لَهُ
سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝
اِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ۝ وَاِذَا بَدَّلْنَا اٰيَةً مَكَانَ اٰيَةٍ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
۝ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ۝

94. Yeminlerinizi birbirinizi aldatma vesilesi yapmayın; aksi halde ayaklarınız sağlam bassa bile yine de kayar gider ve Allah yolundan alıkoyduğunuz için de kötülüğü [bu dünyada] tadarsınız. Ahirette ise, sizi çok daha büyük bir azap beklemektedir.

95-96. Allah'a verdiğiniz sözü az bir değer karşılığında değiştirmeyin! Eğer bilirseniz, Allah katındakiler sizin için daha hayırlıdır. Sizin yanınızdakiler tükenir, Allah'ın katındakiler ise tükenmez. Andolsun ki, Biz, güçlüklere göğüs gerenlere karşılıklarını, yaptıklarının en güzellerini [göz önünde bulundurarak] vereceğiz.

97. Kimler, erkek ya da kadın olsun, inanacak ve iyi iş işleyecek olurlarsa, [şunu çok iyi bilsinler ki], Biz, onlara çok güzel bir hayat yaşatacağız ve onlara karşılıklarını, yaptıklarının en güzellerini [göz önünde bulundurarak] vereceğiz.

98-100. Kur'an okuduğunda, kovulmuş olan şeytan'dan Allah'a sığın! Gerçek şudur ki, onun, inananlar ve Rablerine güvenenler üzerinde hiçbir gücü yoktur; onun gücü, sadece, kendisini dost edinenler ve onun yüzünden Allah'a ortak koşanlar üzerindedir.

101-102. Biz, bir ayet yerine başka bir ayet getirdiğimizde -Allah indirdiğini en iyi bilendir- [inkar edenler]: "Sen, sadece uyduruyorsun!" demektedirler. Hayır, hayır! Ama onların çoğu [bunu] bilmemektedirler. O halde [onlara] de ki: "Onu, Kutsal Ruh, inananları güçlendirmek, kendilerini Allah'a teslim edenleri doğru yola ulaştırmak ve onlara müjde vermek için, Rabbin'den gerçek olarak indirmiştir."

ولقد نعلم انهم يقولون انما يعلمه بشر لسان الذى
يلحدون اليه اعجمى وهذا لسان عربى مبين
(١٠٣) ان الذين لا يؤمنون بايات الله لا يهديهم الله
ولهم عذاب اليم (١٠٤) انما يفترى الكذب الذين
لا يؤمنون بايات الله واولئك هم الكاذبون (١٠٥)
من كفر بالله من بعد ايمانه الا من اكره وقلبه مطمئن
بالايمان ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم
غضب من الله ولهم عذاب عظيم (١٠٦) ذلك
بانهم استحبوا الحيوة الدنيا على الاخرة وان
الله لا يهدى القوم الكافرين (١٠٧) اولئك
الذين طبع الله على قلوبهم وسمعهم وابصارهم
واولئك هم الغافلون (١٠٨) لا جرم انهم
فى الاخرة هم الخاسرون (١٠٩) ثم ان ربك للذين
هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا
ان ربك من بعدها لغفور رحيم (١١٠)

103. Andolsun ki, Biz, onların: "Kuşkusuz, [Bu Kur'an'ı] ona bir adam öğretmektedir." dediklerini çok iyi bilmekteyiz. Ancak, [Kur'an'ı ona öğrettiğini] iddia ettikleri kimsenin dili yabancı bir dildir; Kur'an'ın dili ise apaçık bir Arapça'dır.

104-105. Allah'ın ayetlerine inanmayanlara gelince; Allah, onları asla doğru yola iletmeyecektir. [Ahirette de] onlar için çok acı veren bir azap olacaktır. Yalan uyduranlar, Allah'ın ayetlerine inanmayanlardır. İşte onlar, yalancı olanlardır.

106-107. Kalbi imanla dolu olduğu halde inkara zorlanan dışında, kimler, inandıktan sonra, Allah'ı inkar edecek ya da [hiçbir zorlama olmadığı halde] yine de kalp[lerini] inkara açık tutacak olurlarsa, [şunu çok iyi bilsinler ki], Allah'ın gazabı onların üzerinde olacaktır. Onlar için çok acı veren bir azap da olacaktır. Bunun sebebi, onların dünya hayatını ahirete yeğlemeleri ve Allah'ın inkar eden halkı doğru yola ulaştırmamasıdır.

108-109. Onlar, Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Onlar, gafil olanlardır. Ahirette hüsrana uğrayacak olanların da onlar olacakları konusunda hiçbir kuşku yoktur.

110. [Ey Muhammed!] Rabbin, kuşkusuz, fitneye düştükten sonra, hicret edenleri ve daha sonra her türlü güçlüklere göğüs gererek cihat edenleri bağışlayacaktır; çünkü Rabbin, böyle bir tövbeden sonra, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ
مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ
آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ
الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ
الْكَذِبَ هَٰذَا حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ
هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

111. O [kıyamet] günü geldiğinde, herkes kendini savunmaya çalışacaktır. O gün herkese, yapmış olduklarının karşılıkları, hiçbir haksızlığa uğratılmadan, tam olarak verilecektir.

112. Allah, [size] bir kenti örnek olarak vermektedir: Bu kent, güven ve huzur içinde yaşamaktadır ve kendisine de her taraftan bolca rızık gelmektedir. Ancak bu kentin insanları [zamanla] Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük etmeye [başlamışlardır]. Bunun üzerine Allah, onlara, yaptıklarından dolayı, açlık ve korku elbisesini giydirmiştir.

113. Andolsun ki, onlara kendilerinden bir elçi gelmişti; ama onlar, onu yalanlamışlardı. Bu yüzden, azap, onları, zulmettiklerinden ötürü, derhal yakalayıvermişti.

114. Allah'ın size verdiği helal, temiz ve güzel rızıklardan yeyin; eğer ibadet ettiğiniz [kendisi için çalıştığınız] Allah ise, o taktirde [size vermiş olduğu] nimetlerden dolayı O'na şükredin!

115-117. O, size sadece, ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olanı yasaklamıştır. Bununla birlikte, kim -istemeden ve ölçüyü kaçırmadan- bunlardan yemek zorunda kalırsa, [bundan dolayı ona hiçbir günah terettüp etmez]; çünkü Allah, çok bağışlayandır, çok müşfik olandır. O halde siz, ağız alışkanlığı ile yalan yere: "Bu helaldir, bu ise haramdır!" demeyin; aksi taktirde, Allah hakkında yalan uydurmuş olursunuz! Allah hakkında yalan uyduranlar ise hiçbir zaman kurtuluşa eremezler. [Bu yalan sonucu elde ettikleri], çok az bir [dünya] menfaatidir. [Ahirette ise] onları, çok acı veren bir azap beklemektedir.

118. [Ey peygamber!] Sana daha önce anlattıklarımızı, Yahudilere de haram kılmıştık. Biz onlara hiçbir şekilde zulmetmemiştik; ama onlar, kendi kendilerine zulmetmişlerdi.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ إِنَّ
إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾
شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾
وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾
ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ
فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ
خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

119. Yine Rabbin, bilmeden kötülük yapan, ama [yapmış olduğu kötülüğü] hemen ardından tövbe edip [yaptığı kötülüğü] düzelten kimseleri de bağışlayacaktır; çünkü Rabbin, böyle bir tövbeden sonra, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

120-122. Gerçekten de İbrahim, Allah'a itaat eden, hertürlü batıl inancı terk eden bir önderdi; o, hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmamıştı. O, verdiği nimetlerden dolayı [sürekli olarak Allah'a] şükrederdi; bu yüzden Rabbi, onu seçmiş ve onu doğru yola ulaştırmıştı. Biz, ona bu dünyada güzellik bahşetmiştik. O, kuşkusuz, ahirette de iyiler arasında olacaktır.

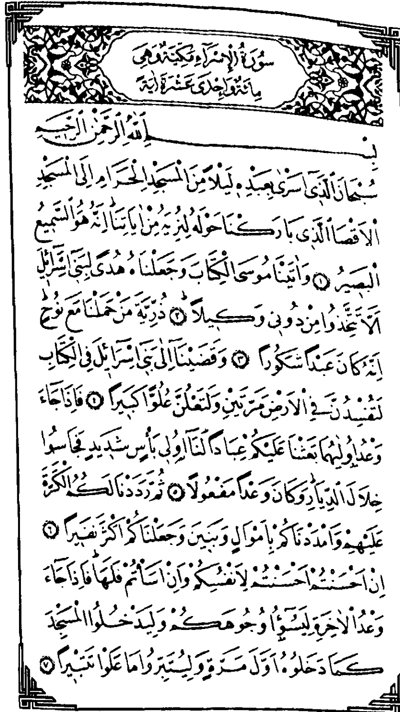
123-124. Daha sonra, Biz, sana: "O halde sen, her türlü batıl inancı terk etmiş ve dolayısıyla Allah'a hiçbir şekilde ortak koşmamış olan İbrahim'in dinine uy!" diye vahyetmiştik. [Şunu çok iyi bil ki], Cumartesi yasağı, onun[79] [İbrahim] hakkında görüş ayrılığına düşenlere farz kılınmıştır. Rabbin, kuşkusuz, kıyamet günü, görüş ayrılığına düştükleri konularda aralarında hüküm verecektir.

125. [Ey Peygamber! Bütün insanları] Rabbinin yoluna bilgelikle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde tartış; çünkü Rabbin, yolundan sapanları da doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

126. Eğer cezalandıracak olursanız, o taktirde, size verilen cezanın aynıyle cezalandırın! Bununla birlikte, eğer, size yapılan kötülüklere göğüs gerecek olursanız, [şunu çok iyi bilin ki], bu, sizin için daha hayırlıdır; çünkü [Allah], güçlüklere göğüs gerenlerle [birliktedir].

127-128. O halde, güçlüklere göğüs ger; çünkü sana güçlüklere göğüs germe güçünü veren Allah'tan başkası değildir. Onlar için üzülme ve yapmakta oldukları kötü planlardan dolayı da hiçbir şekilde kaygı duyma; çünkü Allah, kendi bilincinde olanlarla ve dolayısıyla iyi işler yapanlarla birliktedir.

79 Genelde çeviriler, Esed dışında, ayette geçen *"fîhi"* zamirini Cumartesi yasağına atfetmektedirler. Ancak böyle bir çeviri bağlama uygun düşmemektedir.

17. İSRA SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
111 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Kulu [Muhammed'i] geceleyin, mücizelerini göstermek üzere, Mescid-i Haram'dan, çevresini mubarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah, her türlü noksan sıfattan münezzettir. Kuşkusuz, O, çok iyi işiten, çok iyi görendir.

2-3. Biz, Musa'ya, Tevrat'ı vermiş ve onu İsrailoğulları için bir yol gösterici kılmış ve [onlara]: "Benim dışımda hiç kimseyi vekil edinmeyin!" diye [buyurmuştuk]. Ey Nuh ile birlikte gemide taşıdıklarımızın soyundan olanlar! Şunu çok iyi bilin ki, o, çok şükreden kullarımızdan biriydi.

4. Biz, kitapta İsrailoğullarına: "Siz, kuşkusuz, ülkede iki kez bozgunculuk yapacak ve zalimce, despotça bir yönetim sergileyeceksiniz!" diye bildirmiştik.

5. Bu yüzden, Biz, ilkinin vakti geldiğinde, çok güçlü kullarımızı üzerinize göndermiştik. Onlar, [sizi yok etmek için] ülkenin her tarafını didik didik etmişlerdi; böylece sözün [ilki] gerçekleşmiş oldu.

6. Bir müddet sonra, Biz, sizi onlara karşı tekrar üstün kılmış, size mallarla ve oğullarla destek vermiş ve sayınızı arttırmıştık.

7. Eğer iyilik edecek olursanız, kendinize iyilik etmiş olursunuz; ancak kötülük edecek olursanız, kendinize kötülük etmiş olursunuz. Bu yüzden Biz, ikincisinin vakti geldiğinde, sizi karalamaları, ilk kez girdikleri gibi Mescid'e yeniden girmeleri ve ele geçirdiklerini yok etmeleri için, [üzerinize yeni düşmanlar göndermiştik].

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾ وَأَنَّ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ
الْإِنسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ ۖ وَكَانَ الْإِنسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا
اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ
وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ
فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ اقْرَأْ
كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ مَّنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا
أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ
مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

8. Allah, sizi yakında yine sevecektir. Ancak, [bozgunculuk yapmaya yeniden] dönecek olursanız, Biz de [sizi cezalandırmaya yeniden] döneriz. Biz, cehennemi ise [ahirette] inkar edenler için bir zindan yapacağız.

9-10. Gerçekten de bu Kur'an, [insanları] en doğru yola ulaştırmakta, iyi işler yapan inananlara, [ahirette] kendileri için çok büyük bir karşılık olacağını, ahirete inanmayanlara ise [cehennemde] çok acı veren bir azap hazırlayacağımızı haber vermektedir.

11. İnsan, kötülüğü, iyiliği istercesine istemektedir; çünkü o, [işlerinde] çok aceleci davranmaktadır.

12. Biz, gece ile gündüzü iki ayet olarak yaratmışızdır; böylece, Biz, gecenin ayetini silmiş ve [onun yerine], Rabbinizin lütfunu aramanız ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için, ışık veren gündüzün ayetini koymuşuzdur. Biz, her şeyi ayrıntılı bir biçimde açıklamışızdır.

13-14. Biz, her insanın kaderini kendi boynuna dolamışızdır; Biz, kıyamet günü, onun önüne, açık bulacağı bir kitab getireceğiz ve [kendisine]: "Kitabını oku bakalım! Bugün hesabını yapman için sen kendi kendine yeteceksin!" [diyeceğiz].

15-16. Kim doğru yola ulaşacak olursa, [bilsin ki], o, kendisi için doğru yola ulaşmıştır. Buna karşılık kim doğru yoldan sapacak olursa [bilsin ki], o, ancak kendi zararına doğru yoldan sapmıştır; çünkü, hiç kimse, asla bir başkasının yükünü taşımaz. Bu yüzden, Biz, elçi göndermedikçe asla azap etmeyiz. Bununla birlikte, eğer Biz, bir kenti yok etmek isteyecek olursak, [öncelikle] o kentin zevkine düşkün zenginlerini söz sahibi[80] kılarız. Bunun üzerine onlar, orada kötü işler yaparak yoldan çıkarlar. Böylece, o kentin [yok olması ile ilgili] şart gerçekleşmiş olur. İşte o zaman Biz de onu yerle bir ederiz.

17. Nitekim Biz, Nuh'tan sonra nice kuşakları [böylece] yok etmiştik! Gerçekten de Rabbin, yarattığı insanların günahlarından haberdar olma ve onları görme konusunda yeterlidir.

80 Söz konusu ayet-i kerime, genelde, müfessirlerin, geçmişte ve günümüzde yorumunda pek başarılı olamadıkları bir ayet-i kerimedir. Burada sorun "*emerna*" fiilidir. Genelde sözlükler, bu köke "*emrettf*" anla-

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ١٨ وَمَنْ
أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ١٩ كُلًّا نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ٢٠ انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
٢١ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ٢٢
وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ٢٣ وَاخْفِضْ لَهُمَا
جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا
٢٤ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ٢٥ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ٢٦ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا
إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ٢٧

18. Kim geçici dünya hayatını isterse, [şunu çok iyi bilsin ki], Biz, dilediğimize, dilediğimiz kadarını vermekte gecikmeyiz. Ama, daha sonra, Biz, ona, içine kınanmış ve kovulmuş olarak gireceği cehennemi hazırlayacağız.

19. Buna karşılık kimler, inanarak ahireti dilerler ve onu elde etmek için gerekli çabayı gösterirlerse, [şunu çok iyi bilsinler ki], onlar, çabaları [Allah katında] makbul olacak olanlardır.

20-21. Dünyayı isteyenlere de ahireti isteyenlere de [bu dünyada], hepsine, [hiçbir ayırım yapmadan] Rabbinin nimetlerinden veririz; çünkü Rabbinin nimetleri hiç kimseye yasaklanmış değildir. Bununla birlikte, onlardan bir kısmını nasıl diğerlerine üstün kıldığımıza bir bak! Ancak ahiret, paye bakımından daha üstün, erdem bakımdan daha yücedir!

22-24. O halde [sen ey insan!] kınanmış ve yalnız başına terk edilmiş olarak oturup kalmaman için, sakın Allah ile birlikte başka tanrı edinme; çünkü Rabbin, sadece Kendisine ibadet etmenizi ve anne ve babanıza iyilikte [bulunmanızı] emretmektedir. Eğer anne ve babanızdan biri ya da her ikisi birlikte senin yanında yaşlanacak olurlarsa, sakın onlara: "Öf!" bile deme ve onları azarlama; ama onlara güzel söz söyle! Onların üzerlerine alçak gönüllülük içinde sevgi ve şefkat kanatlarını ger ve: "Ey Rabbim! Onlara sevgini ve şefkatini göster; çünkü onlar da ben çocuk iken, beni [bana sevgi ve şefkat göstererek] büyütmüşlerdi." de!

25. Rabbiniz, içinizdekileri en iyi bilendir. Bu yüzden, eğer iyi kimseler olursanız [bilin ki], O, kendine dönenleri, çok bağışlayandır.

26-27. Akrabaya hakkını ver; yoksula ve yolda kalmışa da. Ama sakın saçıp savurma; çünkü saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

mı vermektedir. Oysa, karşılaştırmalı Sami Dilleri araştırmaları, bu kökün asıl anlamının "*söyledi*" olduğunu açıkça gözler önüne sermektedir. Biz, burada bu anlamı yeğledik. Çeviriler arasındaki farkın daha iyi görülebilmesi için ortak bir çeviri sunuyoruz: "*Biz bir kenti helak etmek istediğimiz zaman onun varlıklılarına emrederiz...*"

28. Eğer Rabbinden umduğun bir rızkı elde etmek için, onlardan uzak kalacak olursan, hiç değilse onlara yumuşak söz söyle!

29-30. Eli sıkı olma; ama [bakmakla yükümlü olduğun kimseler tarafından] kınanan ve [yitirdiklerinin] özlemini çeken biri olmaman için de elini alabildiğince açma! Rabbin, dilediğinin rızkını genişletir de daraltır da. Gerçekten de O, yarattıklarından çok iyi haberdar olan, [onları] çok iyi görendir.

31. Sakın çocuklarınızı, geçim korkusuyla öldürmeyin; çünkü onları da sizi de rızıklandıran Biziz. Onları öldürmek, kuşkusuz, çok büyük bir günahtır.

32. Sakın zinaya yaklaşmayın; çünkü o, çok çirkin bir davranıştır ve çok kötü bir yoldur.

33. Sakın, -[meşru müdafaa, idam hükmünün infazı, savaş vb. durumlarda olduğu gibi adam öldürmeyi] haklı kılan durumlar dışında- Allah'ın kutsal kıldığı cana kıymayın! Bununla birlikte, kim, haksız yere öldürülecek olursa, [bilin ki], Biz, velisini [hakkını almaya] yetkili kıldık. Ancak o, [hakkını alırken] öldürmede aşırı gitmesin; çünkü o, gerekli yardımı almış bulunmaktadır.

34. Yetimin malına, -ergenlik çağına erişmedikçe, onun lehine en iyi sonuçlar verecek durumlar dışında- asla dokunmayın! Verdiğiniz sözü yerine getirin; çünkü verilen söz, sorumluluğu gerektirir.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ
لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا
﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ
اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً
وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتٖى حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ
فِى الْقَتْلِ اِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتٖيمِ اِلَّا بِالَّتٖى
هِىَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلًا
﴿٣٤﴾ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقٖيمِ ذٰلِكَ
خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوٖيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ
وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ
فِى الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

35. Ölçtüğünüzde, tam olarak ölçün ve [tarttığınızda da] doğru tartı ile tartın! Böyle davranmanız, daha hayırlı, sonuçları bakımından daha güzeldir.

36. Sakın hakkında bilgin olmadığı bir şeyin ardına düşme; çünkü göz, kulak ve kalp; bütün bunlar, ondan dolayı sorumludurlar.

37. Sakın yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin ne de dağlarla boy ölçüşebilirsin!

38-39. Bütün bunlar, kötü olan ve Rabbinin katında hoş görülmeyen şeylerdir. İşte bunlar, Rabbinin sana vahyettiği bilgeliklerden-

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا
آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمْ
بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ
السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِنْ
لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾
وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ
رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ
أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا
لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا
أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

dir. O halde, sakın, kınanmış ve kovulmuş biri olarak cehenneme atılmaman için Allah ile birlikte başka tanrı edinme!

40. Rabbiniz, kendine meleklerden kızlar edinirken, size oğullar vererek sizi seçkin bir konuma mı getirmiştir? Andolsun ki, siz, çok tehlikeli bir söz söylemektesiniz.

41. Andolsun ki, Biz, bu Kur'an'da, [inkar edenlerin] düşünüp ibret almaları için, [ayetlerimizi] ayrıntılı bir biçimde açıklamış bulunuyoruz. Ama bütün bunlar, onların nefretini arttırmaktan başka bir işe yaramamaktadır.

42-43. De ki: "Eğer, söyledikleri gibi, Allah ile birlikte başka tanrılar olsaydı, o taktirde onlar, Allah'ın arşına bir yol bulmaya çalışırlardı." Allah, onların bu söylemekte olduklarından münezzehtir ve ulularn ulusudur.

44. Yedi gök, yer ve içinde bulunanlar, O'nu tesbih etmektedirler. Hiçbir şey yoktur ki, O'nu övgü ile tesbih etmiş olmasın; ancak siz, onların tesbihlerini anlamamaktasınız. Gerçekten de O, çok yumuşak davranan, çok bağışlayandır.

45-46. [Ey Muhammed!] Biz, sen Kur'an'ı okuduğunda, seninle ahirete inanmayanların arasına gizli bir perde çekmekte, onu anlamamaları için de kalplerine örtüler, kulaklarına da ağırlıklar koymaktayız. Bu yüzden onlar, sen, Kur'an okurken, Rabbini tek [ilah] olarak andığında nefret içinde [sana] arkalarını dönmektedirler.

47. Biz, onların seni dinlerlerken hangi amaçla dinlediklerini, kendi aralarında konuşurlarken de o zalimlerin: "Biz, büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyoruz."* dediklerini çok iyi bilmekteyiz.

48. Senin ile ilgili ne tür benzetmeler yaptıklarına bir baksana! Onlar, doğru yoldan öylesine sapmışlardır ki, artık doğru yola bir daha asla dönemezler!

49. Yine onlar: "Biz, kemik, toz ve toprak olduktan sonra, yeni bir yaratma ile yeniden dirilecek miyiz?" demektedirler.

• Bu ayette üslûp özelliğinden dolayı "siz"li fiiller "biz"li olarak çevrilmiştir.

كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝٥٠ أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ
فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ
إِلَيْكَ رُؤُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝٥١
يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
۝٥٢ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ
بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ۝٥٣ رَبُّكُمْ
أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝٥٤ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ
زَبُورًا ۝٥٥ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝٥٦ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝٥٧ وَإِنْ
مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٥٨

50-52. De ki: "İster taş olun, ister demir ya da gönlünüzde büyüttüğünüz başka bir varlık...!" O zaman onlar: "Bizi [yeniden hayata] kim döndürecek?" diye soracaklardır. [Onlara] de ki: "Sizi ilk kez yaratan!" Bunun üzerine onlar, sana karşı başlarını alaylı bir biçimde sallayarak: "O halde ne zaman?" diyeceklerdir. Sen de [onlara] de ki: "Çok yakında gerçekleşecektir". Bununla birlikte, Allah'ın sizi çağıracağı gün ise, O'nun çağrısına O'nu överek karşılık verecek ve [dünyada] gerçekten de çok az kaldığınızı sanacaksınız!

53. Sen, kullarıma, [kendi inanç ya da görüşlerinde olmayanlar ile] en güzel bir biçimde konuşmalarını söyle; çünkü şeytan, insanların aralarını açmak için fırsat kollamaktadır. Gerçekten de şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.

54-55. Rabbiniz, sizin [ne olduğunuzu ve dolayısıyla neye layık olduğunuzu] en iyi bilendir; bu bakımdan O, dilerse, sizi sever; dilerse size azap eder. Biz, seni hiçbir şekilde onlara vekil olarak göndermedik; çünkü Rabbin, göklerde ve yerde olanların [kafalarında olanları] en iyi bilendir. Andolsun ki, Biz, peygamberlerin kimini kimine üstün kılmışızdır. Nitekim Davud'a Zebur'u vermiştik.

56-57. De ki: "[İstediğiniz] kadar Allah dışında [tanrı olduklarını] iddia ettiklerinizi çağırın; [onların size hiçbir yararı olmayacaktır]. Çünkü, onların ne sizin sıkıntınızı gidermeye ne de sizden onu uzaklaştırmaya güçleri vardır." [Aslında gerçek şudur ki]: O çağırdıkları, -hangisi daha yakın olacak diye- Allah'a [yakınlaşmak için] vesile ararlar, O'nun sevgisini umarlar ve azabından da korkarlar; çünkü Rabbinin azabı gerçekten çok korkunçtur.

58. [Yine şu gerçeği hiçbir zaman hatırınızdan çıkarmayın ki], hiçbir kent yoktur ki, Biz, kıyamet gününden önce onu yok etmeyelim ya da onu çok şiddetli bir azaba uğratmayalım; çünkü bunlar, kitapta yazılmıştır.

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا
﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ
جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ
فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

59. [Bu son mesajla birlikte], Bizi mucizeler göndermekten alıkoyan, öncekilerin [kendilerine gönderilmiş olan] mucizeleri yalanlamış olmalarından başka bir şey değildir. Nitekim Biz, Semud'a açık bir mucize olarak dişi bir deve vermiştik. Ancak onlar, Biz mucizelerimizi sadece uyarmak için göndermemize rağmen, yine de ona kötü davranmışlardı.

60. Hani Biz sana: "Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır." demiştik. Sana gösterdiğimiz vizyonu ve Kur'an'da [zikredilen] lanetlenmiş ağacı ise ancak insanları bir sınama vesilesi kılmıştık. Biz onları korkutmaktayız; ama bu, onların azgınlıklarını daha da arttırmaktan başka bir işe yaramamaktadır.

61-62. Hani Biz, meleklere: "Adem'i selamlayın!" demiştik. Bunun üzerine, İblis dışında, hepsi [onu] selamlamışlardı. O zaman o: "Çamurdan yarattığını mı selamlayacağım?" demişti ve şöyle devam etmişti: "Söyle bana! Benden üstün kıldığın bu mu Senin? Eğer bana kıyamet gününe kadar süre verecek olursan, andolsun ki, onun soyunu, pek azı dışında, buyruğum altına alacağım."

63-65. [O zaman Allah ona]: "Defol git! Onlardan kim sana uyacak olursa, [bilin ki], hepinizin cezası, hem de mükemmel bir ceza olmak üzere cehennem olacaktır! Onlardan gücünün yettiklerini sesinle baştan çıkar, süvarilerinle ve yayalarınla üzerlerine çullan, mallarında ve çocuklarında onlara ortak ol ve onlara vaatlerde bulun!" demişti. Aslında şeytan onlara vaatlerde bulunmakla, onları aldatmaktan başka bir şey yapmamaktadır. "Bununla birlikte, Benim [ihlaslı] kullarım üzerinde senin hiçbir gücün olmayacaktır." [Bu konuda] güvence olarak Rabbin yeterlidir.

66. Nimetlerini aramanız için gemileri denizde sizin için yüzdüren Rabbinizdir; çünkü Rabbiniz, size karşı çok müşfik olandır.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ
أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ
لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ
أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ
فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا
لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ
وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ
تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ
وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

67. Denizde iken başınız dara düştüğünde Allah'tan başka çağırdıklarınız yok olur gider. Ancak, O, sizi karaya çıkarıp kurtardığında yine [O'ndan] yüz çevirirsiniz; çünkü insan, gerçekten de çok nankördür!

68. Şu halde siz, O'nun, karada sizi yerin dibine batırmayacağından ya da üzerinize taş yağdıran bir fırtına göndermeyeceğinden güvende misiniz? [Eğer böyle bir şey gerçekleşecek olursa] o zaman kendinize, sizi [bu felaketlerden] koruyacak hiç kimse bulamazsınız!

69. Ya da O'nun, sizi, inkar etmenizden dolayı, üzerinize kasırga gönderip sizi boğmak üzere, bir kez daha denize göndermeyeceğinden de güvende misinizdir? Böyle bir durumda da Bize karşı size yardım edecek hiç kimse bulamazsınız!

70-72. Andolsun ki, Biz, Ademoğullarını onurlu kılmış, onları karada ve denizde taşımış, onları güzel ve temiz olan yiyeceklerle rızıklandırmış ve onları yaratmış olduklarımızın bir çoğundan üstün kılmıştık. Bununla birlikte bütün insanları, önderleri ile birlikte çağıracağımız gün, [şunu çok iyi bilin ki], [amel] kitapları sağ ellerine verilecek olanlar, kitaplarını [mutlulukla] okuyacak olanlardır. Bununla birlikte [o gün hiç kimseye] en ufak bir haksızlık bile yapılmayacaktır; çünkü kim bu [dünyada] kör ise, ahirette de kör olacak ve doğru yoldan da daha çok uzaklaşmış olacaktır.

73-75. Onlar, Bizim sana vahyettiğimizden başkasını yalan yere Bize isnat etmen için, seni neredeyse sana vahyettiğimizden uzaklaştıracaklar. [Eğer böyle bir şey yapacak olsan], o zaman seni dost edinirler. Aslında Biz seni desteklememiş olsaydık, sen, andolsun ki, az da olsa, neredeyse onlara yönelecektin. [Şayet böyle bir şey yapmış olsaydın], o zaman Biz, sana, yaşarken de öldükten sonra da kat kat azap tattırırdık. Sen de kendini Bize karşı korumak için hiçbir yardımcı bulamazdın!

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَاِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ
لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ
كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسٰى
اَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِي مُدْخَلَ
صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ
اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهِ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ
يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّي وَمَا اُوتِيتُمْ
مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي
اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

76-77. Onlar, seni ülkenden çıkarmak için, neredeyse dünyayı başına yıkacaklar. [Eğer onlar seni oradan çıkaracak olurlarsa, şunu çok iyi bilsinler ki], o zaman onlar da senin ardından orada pek fazla kalamayacaklardır. Bu, Bizim, senden önce göndermiş olduğumuz elçilere karşı da [izlemiş olduğumuz] yoldur. Bu yüzden sen, Bizim yolumuzda hiçbir değişiklik bulamazsın.

78. O halde sen, güneşin batıya kaymasından gecenin karanlığına kadar [geçen zaman içinde] namaz kıl; sabah [namazı] okumasını da [gerçekleştir]; çünkü sabah [namazı] okumasında [melekler de] hazır bulunurlar.

79. Gecenin bir bölümünde kalk ve sadece sana mahsus olmak üzere [Kur'an okuyarak] nafile namazı kıl; çünkü Rabbin seni yakında övgüye şayan bir makama ulaştıracaktır.

80. [Ey Peygamber!] De ki: "Ey Rabbim! [Gireceğim yere] beni doğrulukla girdir; [çıkacağım yerden de] beni doğrulukla çıkar; bana, katından, [görevimi yerine getirmeme] yardımcı olacak güç ver!"

81. De ki: "Hak gelmiştir, batıl ise yok olmuştur; çünkü batıl yok olmaya mahkumdur."

82. Biz, Kur'an'da, inananlar için şifa ve sevgi [kaynağı] olan [ayetler] indirmekteyiz. Ancak o, zalimlerin zararını arttırmaktan başka bir işe yaramamaktadır.

83. İnsana nimet verdiğimizde, [Bizden] yüz çevirir, uzaklaşır. Başı dara düştüğünde ise ümitsizliğe kapılır.

84. De ki: "Herkes, kendi karakterine uygun olarak hareket eder; Rabbiniz ise kimin en doğru yolda olduğunu en iyi bilendir."

85. Sana Ruh'u soruyorlar; de ki: "Ruh, Rabbimin bir işidir. Size ise çok az bilgi verilmiştir.

86-87. Andolsun ki, Biz, dileseydik, sana vahyettiğimizi ortadan kaldırırdık. Böyle bir durumda sen de Bize karşı kendini koruyacak hiç kimse bulamazdın. Ancak, Rabbin, sana

olan sevgisinden dolayıdır ki, [böyle bir şey yapmamıştır]; çünkü Rabbinin sana olan lütfu gerçekten çok büyüktür.

88. De ki: "Andolsun ki, eğer insanlar ve cinler, şu Kur'an'ın bir benzerini meydana getirmek için bir araya gelselerdi, birbirlerine [bu konuda] yardımcı olsalardı bile yine de onun benzerini meydana getiremezlerdi."

89-93. Andolsun ki, Biz, bu Kur'an'da her türlü örneği ayrıntılı bir biçimde açıklamış bulunuyoruz. Buna rağmen, insanların çoğu yine de inkarda direnmektedirler. Bu yüzden onlar: "[Ey Peygamber!] Sen, bize, yerden bir pınar fışkırtmadıkça, hurma ağaçlarıyla ve asmalarla dolu bir bahçen olmadıkça, aralarından ırmaklar akıtmadıkça, göğü, iddia ettiğin gibi, üzerimize parça parça düşürmedikçe, Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmedikçe, altından bir evin olmadıkça ya da göğe yükselmedikçe sana asla inanmayacağız. Hatta göğe yükselmene bile, bize oradan okuyacağımız bir kitap indirmedikçe asla inanmayacağız!" demektedirler. O halde [onlara] de ki: "Böyle isteklerden Rabbimi tenzih ederim; çünkü ben ölümlü olan ve Allah [tarafından] gönderilmiş bulunan bir elçiden başka bir şey değilim!"

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَئِنِ
اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ
خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا
كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ
بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ
تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ
إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ
جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾
قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

94. İnsanları, kendilerine doğru yol geldiğinde, [ona] inanmaktan alıkoyan, onların: "Allah, ölümlü birini mi elçi olarak gönderdi?" demelerinden başka bir şey değildir.

95. O halde de ki: "Eğer yeryüzünde rahatlık ve huzur içinde yürüyen melekler olsaydı, o taktirde Biz de onlara elçi olarak gökten bir melek gönderirdik."

96. Yine de ki: "Allah, benimle sizin aranızda tanık olarak yeter; çünkü O, yarattıklarının [işlerinden] haberdar olan, [onları] çok iyi görendir."

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا
مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ
بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا وَقَالُوا أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا
أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلٰى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ
أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ
تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى تِسْعَ اٰيَاتٍ
بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي
لَأَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هٰؤُلَاءِ
إِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ
مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ
وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا
الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

97. O halde Allah, kimleri doğru yola ulaştıracak olursa [bilsinler ki], onlar, doğru yola ulaşmış olanlardır. Bununla birlikte kimleri de saptıracak olursa, [bilsinler ki], sen onlara, O'nun dışında [onları koruyacak olan] dostlar bulamazsın. Biz, onları, kıyamet gününde, kör, dilsiz ve sağır olarak yüzükoyun bir araya getireceğiz. Onların varacakları yer cehennem olacaktır; her ne zaman ateşi azalacak olursa, Biz, onlar için ateşini arttıracağız!

98. İşte onların cezası böyle olacaktır; çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar etmişler ve: "Biz, kemik, toz ve toprak olduktan sonra, yeni bir yaratma ile yeniden dirilecek miyiz?" demişlerdir.

99. Onlar, gökleri ve yeri yaratmış olan Allah'ın, kendilerinin benzerlerini de yeniden yaratmaya gücü yettiğini görmüyorlar mı? O, onlar için [gerçekleşeceğinde] hiçbir kuşku olmayan bir süre belirlemiştir. Bununla birlikte zalimler, yine de inkarda direnmektedirler.

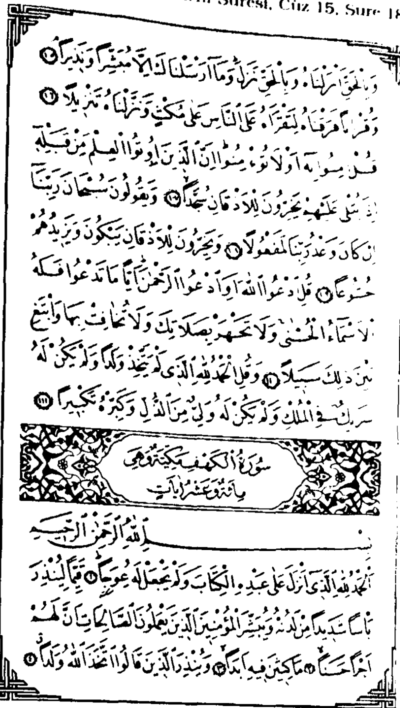
100. De ki: "Siz, Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız bile, [başkaları için] harcamaktan korktuğunuz için, yine o zaman da cimrilik ederdiniz; çünkü insan çok cimridir."

101. Andolsun ki, Biz, Musa'ya apaçık dokuz mucize vermiştik. [Ey peygamber!] İsrailoğullarına, Musa kendilerine geldiğinde [başlarına neler geldiğini] sor! Hani Firavun ona: "Ey Musa! Ben, kuşkusuz, senin büyülenmiş biri olduğunu düşünüyorum." demişti.

102. Bunun üzerine Musa [Firavun'a]: "Andolsun ki, bunları ancak göklerin ve yerin Rabbi olan [Allah]'ın [sana] delil olarak indirdiğini sen de pekala biliyorsun. Ey Firavun! Ben de kuşkusuz, senin mahvolacağını düşünüyorum." diyerek karşılık vermişti.

103. Firavun, daha sonra, onları ülkeden çıkarmak istemişti. Bunun üzerine Biz, onu ve onunla birlikte olanların hepsini suda boğmuştuk.

104. Ardından İsrailoğullarına: "Şimdi yeryüzüne güvenli bir biçimde yerleşin; ancak [hiçbir zaman unutmayın ki], Biz, ahiretle ilgili sözümüz gerçekleştiğinde, sizi bir araya getireceğiz." demiştik.

105-106. Biz, Kur'an'ı gerçeği bildirmek üzere indirdik; bu yüzden o, gerçeği bildirmek için inmiştir. Gerçekten de Biz, seni sadece müjdeleyici ve uyarıcı olarak göndermiş bulunuyoruz. Biz, Kur'an'ı parça parça indirdik ve onu insanlara ağır ağır okuman için bölümlere ayırdık.

107-109. De ki: "Siz, ister ona inanın, ister inanmayın!" Gerçek şudur ki, daha önce kendilerine ilim verilmiş olanlar, kendilerine [Kur'an] okunduğunda, derhal yüz üstü secdeye kapanırlar ve: "Ey Rabbimiz! Seni tenzih ederiz; andolsun ki, Rabbimizin sözü gerçekleşmiştir." derler ve ağlayarak derhal yüz üstü yere kapanırlar. Bu durum, onların alçak gönüllülüklerini daha da arttırır.

110. De ki: "İster Allah diye çağırın, ister Çok Seven diye çağırın; nasıl çağırırsanız çağırın, [çağırdığınız her zaman hep aynı Allah'tır]; çünkü güzel isimler O'nundur! Namaz kılarken ne sesini yükselt ne de kıs; ama ikisinin arasında bir yol izle!"

111. De ki: "Övgü, çocuk edinmeyen, egemenliğinde ortağı bulunmayan ve güçsüzlükten dolayı herhangi bir yardımcıya gereksinme duymayan Allah'a aittir; o halde O'nu gereği gibi ulula!"

18. KEHF SÛRESİ

[Mekke'de inmişti ve
110 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-5. Övgü; kendi katından gelecek olan çok şiddetli bir azap ile [inkarcıları] uyarmak, iyi işler yapan inananlara, [ahirette] kendileri için çok güzel bir karşılık olacağını, orada [cennetlerde] sürekli olarak kalacaklarını müjdelemek ve: "Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için, kulu Muhammed'e kitabı indiren ve onda hiçbir yanlışlığın yer almasına imkan vermeyen ve [böylece] onu dosdoğ-

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِاٰبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ
مِنْ اَفْوَاهِهِمْ اِنْ يَقُولُونَ اِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
عَلٰى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا الْحَدِيثِ اَسَفًا ﴿٦﴾ اِنَّا جَعَلْنَا
مَا عَلَى الْاَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾
وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ اَمْ حَسِبْتَ
اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ اٰيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلٰى اٰذَانِهِمْ
فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ
اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوا اَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ
اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا
عَلٰى قُلُوبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا مِنْ دُونِهِ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَا اِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾
هٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اٰلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ
بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

ru [bir hidayet rehberi] kılan Allah'ındır. Ne "Allah çocuk edindi." diyenlerin, ne de atalarının bu konuda [kendilerini doğrulayacak] hiçbir bilgileri yoktur. Oysa ağızlarından çıkan bu söz ne kadar ağır bir sözdür! Gerçek şudur ki, onlar, yalandan başka bir şey söylememektedirler.

6. Belki de sen, onların bu söze inanmamalarından dolayı üzülerek kendini helak edeceksin!

7-8. Biz, onlardan kimlerin daha iyi iş yaptıklarını görmek için, yeryüzünde olan her şeyi, onu güzelleştirmek için var etmiş bulunuyoruz; ancak, Biz, daha sonra onun üzerinde olan her şeyi kupkuru bir toprak haline dönüştüreceğiz.

9. [Ey Muhammed!] Yoksa sen, Bizim, mucizelerimiz arasında [yalnız] Kehf ve Rakim yaranının [durumlarının] mı şaşılacak olduğunu düşünüyorsun?

10. Hani o gençler bir zamanlar, mağaraya sığınmışlar ve: "Ey Rabbimiz! Bize katından sevgini ver ve bu işimizde bize bir çıkış yolu hazırla!" demişlerdi.

11-12. Bunun üzerine Biz de onları mağarada yıllarca derin bir uykuya daldırmıştık. Sonra Biz, iki gruptan hangisinin mağarada kaldıkları süreyi daha iyi hesapladığını belirlemek için, onları daldıkları derin uykudan uyandırmıştık.

13-15. Biz, şimdi sana, onların kıssasını gerçeğe uygun olarak anlatacağız: Onlar, Rablerine inanmış olan gençlerdi; bu yüzden Biz, onların, doğru yolla ilgili [bu bilinçlerini] daha da derinleştirmiş ve halklarının karşısına dikilip [onlara]: "Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Bu yüzden biz, O'nun dışında hiç kimseyi tanrı olarak çağırmayız; çünkü, o taktirde, biz, andolsun ki, çok çirkin bir söz söylemiş oluruz! Ancak, bizim şu halkımız, O'nun dışında tanrılar edinmişlerdir. Ama onlar, onlarla ilgili niçin açık bir delil getiremiyorlar ki...! Bu durumda Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir ki...?" dediklerinde kalplerini pekiştirmiştik.

وإذ اعتزلتموهم وما يعبدون إلا الله فأووا إلى الكهف
ينشر لكم ربكم من رحمته ويهيئ لكم من أمركم مرفقا ﴿١٦﴾
وترى الشمس إذا طلعت تزاور عن كهفهم ذات اليمين
وإذا غربت تقرضهم ذات الشمال وهم في فجوة منه
ذلك من آيات الله من يهد الله فهو المهتد ومن يضلل
فلن تجد له وليا مرشدا ﴿١٧﴾ وتحسبهم أيقاظا وهم
رقود ونقلبهم ذات اليمين وذات الشمال وكلبهم
باسط ذراعيه بالوصيد لو اطلعت عليهم لوليت
منهم فرارا ولملئت منهم رعبا ﴿١٨﴾ وكذلك بعثناهم
ليتساءلوا بينهم قال قائل منهم كم لبثتم قالوا لبثنا
يوما أو بعض يوم قالوا ربكم أعلم بما لبثتم فابعثوا
أحدكم بورقكم هذه إلى المدينة فلينظر أيها أزكى
طعاما فليأتكم برزق منه وليتلطف ولا يشعرن
بكم أحدا ﴿١٩﴾ إنهم إن يظهروا عليكم يرجموكم
أو يعيدوكم في ملتهم ولن تفلحوا إذا أبدا ﴿٢٠﴾

16. [Ancak onlar, halklarının doğru yola geleceğinden umutlarını kestiklerinde ve onlardan uzaklaşmaya karar verdiklerinde, içlerinden biri diğerlerine]:[81] "Madem ki, biz, onları ve onların, Allah dışında ibadet ettiklerini terk etmiş bulunuyoruz, o halde mağaraya sığınalım ki, Rabbimiz, bize sevgisini yaysın ve işimizi kolaylaştırsın!" [demişti].

17. Sen [orada bulunsaydın], onlar, mağaranın genişçe bir yerinde uyurlarken, güneşin, doğarken, mağaranın sağına yöneldiğini, batarken de mağaranın sol tarafından onlara dokunmadan geçtiğini görürdün. Bu, Allah'ın mucizelerindendir. O halde Allah kimi doğru yola ulaştıracak olursa, [bilsin ki], o, doğru yola ulaştırılmış biridir. Bununla birlikte, O, kimi doğru yoldan saptıracak olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], sen ona kendisine doğru yolu gösterecek hiçbir dost bulamazsın.

18. Sen, onlar, uykuda oldukları halde, yine de onları uyanık sanırdın. Biz onları, sağa ve sola döndürüyorduk. Köpekleri de girişte ön ayaklarını uzatmış yatıyordu. Onların bu durumlarına tanık olsaydın, dehşete kapılarak oradan kaçar giderdin!

19-20. Nihayet Biz, [mağarada uyur bir durumda ne kadar kaldıklarını] birbirlerine sorabilmeleri için, onları uyandırmıştık. İçlerinden biri [diğerlerine]: "[Mağarada] ne kadar kaldık?" diye sormuştu. Onlar da: "Bir gün ya da daha az kaldık." diyerek karşılık vermişlerdi. [Yine içlerinden bir kısmı diğerlerine]: "Ne kadar kaldığımızı en iyi Rabbimiz bilir. Şimdi biz, içimizden birini şu paramızla kente gönderelim. O da kent halkından kimin yiyeceğinin daha temiz olduğuna bir baksın, bize ondan yiyecek getirsin, [orada] çok nazik davransın ve sakın, yerimizi hiç kimseye belli etmesin; çünkü bizi bulacak olurlarsa, bizi taşlayarak öldürürler ya da bizi dinlerine döndürürler. Bu taktirde ise asla kurtuluşa eremeyiz!"[82] demişlerdi.

81 Söz konusu ayette geçen konuşmaları, yukarıda geçen konuşmalara bağlayan çevirilerde vardır. Burada da, kişiler arasında geçen konuşmalar "biz" yerine "siz"li olarak geçmektedir.
82 Bu ayette de geçen konuşmalar, "biz" yerine "siz"li olarak geçmektedir.

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ
لَا رَيْبَ فِيهَا اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا
عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ رَابِعُهُمْ
كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ
وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّٓي اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ
مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَٓاءً ظَاهِرًا
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَا۟يْءٍ اِنِّي
فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ
وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾
وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا
﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
اَبْصِرْ بِهِ وَاَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَٓا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

21. Böylece Biz, insanların, Allah'ın vaadinin gerçek olduğunu ve kıyamet vaktinin geleceğinde hiçbir kuşku bulunmadığını bilmeleri için, onları buldurmuştuk. Hani, aralarında onların durumlarını tartışanlar: "Onların anısına bir anıt dikelim!* Rableri onların durumlarını en iyi bilendir." demişlerdi. Bununla birlikte onların durumuna vakıf olanlar ise: "Üzerlerine mutlaka bir mescit yapacağız!" demişlerdi.

22. Kimileri: "Onlar üç kişidirler; dördüncüleri ise köpekleridir." derlerken, kimileri de karanlığa taş atarak: "Onlar, beş kişidirler; altıncıları ise köpekleridir." demektedirler. Yine kimileri de: "Onlar yedi kişidirler; sekizincileri ise köpekleridir." demektedirler. De ki: "Onların sayısını en iyi bilen Rabbimdir. Onları ancak çok az kimse bilir. Bu yüzden onlarla, onlar hakkında, ancak açık bir biçimde tartış ve onlardan hiçbirine onlarla ilgili hiçbir şey sorma!"

23-24. Hiçbir şey hakkında sakın: "Allah dilerse" demeden "Ben, bunu yarın yapacağım." deme! Unuttuğunda da Rabbini an ve "Yakında Rabbim beni bundan daha doğrusuna ulaştıracaktır." de!

25. [Kimileri]: "Onlar, mağaralarında üç yüz yıl kaldılar" [demişlerdi]. [Kimileri de bu sayıya] dokuz ilave etmişlerdi.

26. De ki: "Onların ne kadar kaldıklarını en iyi bilen Allah'tır; çünkü göklerin ve yerin gaybı O'nundur. Gerçekten de O, ne güzel gören, ne güzel işitendir! Onların, O'nun dışında hiçbir dostu yoktur. O, egemenliğine hiç kimseyi ortak etmez!"

27. Rabbinin kitabından sana vahyedileni oku! Onun sözlerini değiştirecek hiç kimse yoktur. O'nun dışında asla hiçbir sığınak bulamazsın!

* Bu ayette üslûp özelliğinden dolayı "siz"li fiiller "biz"li olarak çevrilmiştir.

28. Sen, sabah akşam hoşnutluğunu isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte olmaya çabala ve dünya hayatının çekiciliğine kapılarak gözlerini sakın onlardan ayırma! Kalbini Bizi anmaktan alıkoyduğumuz, nefsinin arzusuna uyan ve işi hep aşırılık olan kimseye de uyma!

29. De ki: "Gerçek, Rabbinizdendir. O halde, kim dilerse, inansın, kim de dilerse, inkar etsin! Ancak Biz, zalimler için, duvarları kendilerini kuşatacak olan bir ateş hazırlamış bulunuyoruz. Eğer su için feryad edecek olurlarsa, onlara, erimiş maden gibi yüzleri kavuracak olan bir su verilecektir. Ne kötü bir içecektir, o! Ne kötü bir konaklama yeridir orası!"

30-31. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; [bilsinler ki], Biz, güzel iş[ler] yapan[ların] ecrini asla boşa çıkarmayız. Gerçekten onlar, altlarından ırmaklar akan adn cennetleri, kendilerinin olacak olanlardır. Onlar, orada altın bileziklerle bezenecekler, ince ve kalın ipekten [yapılan] yeşil elbiseler giyecekler ve orada tahtlar üzerine kurulacaklardır. Ne güzel bir sevap ve ne güzel bir konaklama yeri!

32-34. Sen, onlara, şu iki adamın durumunu örnek olarak ver! Biz, onlardan birine, iki üzüm bağı vermiş, etrafını hurmalıklarla çevirmiş ve aralarında da bir ekinlik yapmıştık. Her iki bağ da aralarında bir ırmak akıttığımız için, ürünlerini tam olarak vermiş ve hiçbir şey eksik bırakmamıştı. Böylece [bu adam], bol ürün elde etmişti. O, [bir gün] arkadaşıyla konuşurken, ona: "Ben, malca senden daha zenginim, nüfusça da senden daha güçlüyüm." demişti.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ وَكَانَ أَمْرُهُ
فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا
يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ
نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ
وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ
﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ
اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا
وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ
مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾
وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ
وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ
﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ
﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ
مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ
فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

16-18. Andolsun ki, Biz, gökte yıldızlar yaratmış, böylece onu seyredenler için süslemiş ve onu her kovulmuş şeytandan korumuştuk. Bununla birlikte, şeytanlar içinden kulak hırsızlığına kalkışacak olan olursa, o taktirde, parlak bir ateş alevi [onu engellemek için derhal] onu izlemeye koyulur.

19-20. Yere gelince; Biz onu yaymış, üzerine sabit dağlar yerleştirmiş ve orada her şeyi ölçülü bir biçimde bitirmiştik. Böylece Biz, orada hem sizin hem de beslenmelerinde sizin yükümlü olmadıklarınız için yaşama imkanları sağlamıştık.

21. Var olan hiçbir şey yoktur ki, kaynağı Bizim yanımızda olmasın! Bununla birlikte Biz, onu ancak belli bir ölçü doğrultusunda indirmekteyiz.

22-23. Biz, [bitkileri] döllendirmek üzere rüzgarlar göndermekte, susuzluğunuzu gidermek için gökten yağmur indirmekteyiz; çünkü onun kaynağını elinde tutan siz değilsinizdir; çünkü hayatı sürdüren ve ölümü gerçekleştiren sadece Biziz. [Her şey yok olduktan sonra] kalacak olan da sadece Biziz!

24-25. Andolsun ki, Biz, sizden önce gelmiş olanları da sizden sonra gelecek olanları da bilmekteyiz. Kuşkusuz, [kıyamet gününde] onları toplayacak olan O'dur. Gerçekten de O, çok bilge olan, çok iyi bilendir.

26-27. Andolsun ki, Biz, insanı, ses çıkaran bir balçıktan, şekil verilebilen kara balçıktan yaratmıştık. Cinlere gelince, Biz onları, daha önceleri kavurucu ateşten yaratmıştık.

28-29. Hani bir zamanlar Rabbin meleklere: "Ben, ses çıkaran bir balçıktan, şekil verilebilen kara balçıktan bir insan yaratacağım; onu tam anlamıyla şekillendirip ona Ruhum'dan üfleyeceğim zaman, önünde yere kapanarak onu selamlayın!" demişti.

30-31. Bunun üzerine melekler, İblis dışında, hep birden önünde yere kapanarak onu selamlamışlardı; çünkü o, onun önünde yere kapananlarla birlikte olmayı reddetmişti.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ
خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ
بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾
لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ
جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ
مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ
مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ
يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ
يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ
هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

35-36. Böylece o, kendine yazık etmiş olarak bahçesine girmiş ve: "Ben, bu [bağın] [bir gün] yok olacağını asla düşünmüyorum. Kıyametin kopacağını da düşünmüyorum. [Hem kıyamet kopsa] ve ben de Rabbimin huzuruna çıkarılsam bile, andolsun ki, orada da buradan daha iyi bir yer bulurum." demişti.

37-41. Bunun üzerine kendisiyle konuşan arkadaşı ona: "O halde sen, [böyle konuşmakla], seni [önce] topraktan, daha sonra da nutfeden yaratmış olan ve ardından da seni insan olarak biçimlendiren Allah'ı mı inkar ediyorsun? Ancak, bana gelince, ben [inanıyorum ki], O, Rabbim olan Allah'tır; bu yüzden ben, Rabbime, hiç kimseyi ortak koşmam. Bağına girdiğinde ise, keşke "Allah ne dilerse ancak o olur; çünkü Allah'ın dışında hiçbir güç yoktur." deseydin! Eğer sen şimdi beni mal ve çocuk bakımından kendinden aşağı görüyor isen, [şunu çok iyi bil ki], Rabbim, bana yakında senin bağından daha iyisini verecektir ve senin bağının üzerine de kupkuru bir toprağa dönüşmesi için, gökten yıldırımlar gönderecek ya da bağının suyu çekilecek; öyle ki, sen bir daha onu asla bulamayacaksın!" diyerek karşılık vermişti.

42-43. Çok geçmeden adamın bütün ürünleri yok oluvermişti. O, bağını, altı üstüne gelmiş bir biçimde [görür görmez], onun için harcadığı bunca emeğe yanarak ellerini oğuşturmaya başlamış ve: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım!" demişti. Çünkü onun artık, Allah dışında kendine yardım edecek yardımcıları olmadığı gibi o, kendi kendine de yardım edecek durumda değildi.

44. İşte böyle bir durumda, koruyuculuk, ancak gerçek olan Allah'ındır. O, ödüllendirme bakımından da cezalandırma bakımından da en iyi olandır!

45. Onlara örnek olarak dünya hayatını da göster; o, gökten indirdiğimiz yağmura benzer. Böylece yeryüzünün bitkileri onunla sulanıp gelişirler. Ama, sonunda onlar, rüzgarın savurduğu çöpe dönerler. Allah her şeye güç getirendir.

46. Mallar ve oğullar dünya hayatının süsleridir; ürünleri kalıcı olacak olan iyi işler ise, Allah nazarında hem sevap bakımından hem de ümit kaynağı olma bakımından daha hayırlıdır.

47-49. Dağları yerlerinden oynatacağımız ve senin de bu yüzden yeri dümdüz göreceğin gün, Biz, insanların hepsini, onlardan hiçbirini atlamadan, bir araya getireceğiz. O gün, onlar, [hesap vermek üzere] saflar halinde Rablerinin huzuruna çıkarılacaklardır. [O zaman Allah, onlara]: "Andolsun ki, siz, [bugün], sizi ilk kez yarattığımız gibi bize gelmiş bulunuyorsunuz; oysa ki siz, [dünyada iken], sizin için bir buluşma zamanı tayin edemeyeceğimizi sanıyordunuz! O gün herkesin amel defteri ortaya konacaktır. Sen, [o zaman], suçluların, o defterlerinde yazılı olanlardan dolayı korkuya kapılacaklarını ve: "Eyvahlar olsun bize! Bu nasıl bir defter ki, küçük ya da büyük demeden ne varsa, hem de hiçbirini atlamadan, hepsini sayıp döküyor!" diyeceklerine tanık olacaksın. Böylece onlar, [dünyada iken] yapmış olduklarını karşılarında hazır bulacaklardır; çünkü Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

50. Hani Biz, meleklere: "Adem'i selamlayın!" demiştik; bunun üzerine onlar, İblis dışında, [onu] selamlamışlardı. O, cinlerdendi. Bu yüzden, Rabbinin emrine karşı gelmişti. O halde şimdi siz, hem de düşmanlarınız oldukları halde, yine de onu ve dostlarını mı Benim dışımda dost edineceksiniz? Bu, zalimler için ne kötü bir mübadeledir!

ٱلْمَالُ وَٱلْبَنُونَ زِينَةُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ
خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ ٱلْجِبَالَ وَتَرَى
ٱلْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا۟
عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍۭ ۚ بَلْ زَعَمْتُمْ
أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ ٱلْكِتَٰبُ فَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا ٱلْكِتَٰبِ
لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحْصَىٰهَا ۚ وَوَجَدُوا۟ مَا عَمِلُوا۟
حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟
لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِۦٓ ۗ
أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِى وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّۢ ۚ
بِئْسَ لِلظَّٰلِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَّآ أَشْهَدتُّهُمْ خَلْقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلْمُضِلِّينَ
عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا۟ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَءَا ٱلْمُجْرِمُونَ
ٱلنَّارَ فَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا۟ عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

51. Ben, onları, ne gökler ile yerin ne de kendilerinin yaratılmasında hazır bulundurdum. Bu yoldan saptıranları da [hiçbir zaman] yardımcı edinmedim.

52. Allah'ın [ortak koşanlara]: "Benim ortaklarım olduklarını iddia ettiklerinizi çağırın!" diyeceği gün, onlar, onları çağıracaklar, ama onlar kendilerine karşılık veremeyeceklerdir; çünkü Biz, [o gün] aralarına aşılmaz bir uçurum koyacağız.

53. Suçlular, ateşi gördüklerinde, içine düşeceklerini anlayacaklardır; ancak oradan bir kaçış yolu bulamayacaklardır.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ ۖ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ
يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ
مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا
نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

54. Andolsun ki, Biz, bu Kur'an'da insanlar için her türlü örneği ayrıntılı bir biçimde açıklamış bulunuyoruz. Buna rağmen insan, yine de varlıklar içinde tartışmaya en düşkün olandır.

55. İnsanları, kendilerine doğru yolu gösterici geldiğinde, [ona] inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan; öncekilerin başlarına gelenlerin kendi başlarına gelmesini ya da [ahirette başlarına gelecek] azabın hemen başlarına gelmesini beklemelerinden başka bir şey değildir.

56. Biz, elçileri ancak müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz; ancak, inkar edenler, [onlara], hakkı ortadan kaldırmak için, asılsız bir takım delillerle karşı çıkmakta, ayetlerimi ve kendilerine yapılan uyarıları[mı] alay konusu yapmaktadırlar.

57. Rabbinin ayetleri kendisine hatırlatıldığı halde yine de onlardan yüz çeviren ve işlediği günahları unutan kimseden daha zalim kim olabilir ki...? Bu yüzden Biz, onların kalplerine, Kur'an'ı anlamamaları için, örtüler, kulaklarına da ağırlık koymuş bulunuyoruz. Bu nedenle, sen onları doğru yola ne kadar çağırırsan çağır, onlar asla doğru yola ulaşamayacaklardır.

58-59. Bununla birlikte Rabbin, çok bağışlayan, sevgi sahibi olandır. Bu yüzden, yaptıklarından dolayı onları cezalandırmak [isteseydi], onları hemen cezalandırıverirdi. Ne var ki, onlar için vadedilmiş olan bir süre vardır; öyle ki, onlar, bu süre geldiğinde, artık azaptan kurtulmak için hiçbir çıkış yolu bulamayacaklardır. [Bu kuralın en açık delili], zulmetmelerinden dolayı geçmişte kendilerini yok ettiğimiz şu kentlerdir; gerçekten de Biz onları yok etmek için, kendilerine bir süre belirlemiştik.

60. Hani Musa, bir zamanlar, genç arkadaşına: "Ben, yıllarca zaman harcamam gerekse bile, yine de iki denizin birleştiği yere varıncaya dek yoluma devam edeceğim." demişti.

61. Ancak, onlar, iki denizin birleşme yerine vardıklarında, balıklarını unutuvermişlerdi. Balık da denizde bir yol bulup gözden kaybolmuştu.

62. [Buluşma yerini] geçtiklerinde, Musa genç arkadaşına: "Azığımızı getir; çünkü bu yolculuğumuzdan dolayı epey yorulduk." demişti.

63. O da: "Gördün mü bak! Dinlenmek için kayaya sığındığımızda, balığı unutmuşum; onu bana unutturan şeytandan başkası değildir. O da yolunu bulup denize ulaşıvermiş! Ne tuhaf!" diyerek karşılık vermişti.

64-65. Musa' da: "Bu, zaten bizim istediğimiz şeydi." demişti. Bunun üzerine onlar, hemen izleri üzerinde geri dönmüşlerdi. [Oraya vardıklarında] karşılarında, Bizim, kendisine nezdimizden sevgi verdiğimiz ve kendisine bizzat katımızdan ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu karşılarında buluvermişlerdi.

66. Musa da ona: "Sana öğretilenlerden, doğru yolu bulmama yardımcı olacak olan bilgileri bana öğretmen için seni izleyebilir miyim?" diye sormuştu.

67-68. O da: "Sen benimle birlikte [olmaya] katlanamazsın; mevcut bilgilerin doğrultusunda anlayamayacağın şeylere nasıl katlanabilirsin ki...?" diyerek karşılık vermişti.

69. Musa da: "İnşallah, katlanacağımı göreceksin. Yapacağın hiçbir işte de sana karşı gelmeyeceğim!" demişti.

70. Bunun üzerine o da: "Madem ki beni izlemek [istiyorsun], o halde, sana bizzat ben söz etmediğim sürece, bana hiçbir şey hakkında soru sorma!" demişti.

71. Böylece onlar, [aralarında anlaşınca] birlikte yola koyulmuşlardı. Derken bir gemiye binmişlerdi. [İnecekleri sırada], o zat, gemide bir delik açıvermişti. [Bu durum karşısında Musa]: "İçindekileri boğmak için mi gemiyi deldin? Andolsun ki, sen çok kötü bir iş yaptın!" diyerek haykırmıştı.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰيهُ اٰتِنَا غَدَٓاءَنَاۘ لَقَدْ لَقٖينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا
نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَٓا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنّٖي نَسٖيتُ الْحُوتَۘ
وَمَٓا اَنْسَانٖيهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُۚ وَاتَّخَذَ سَبٖيلَهُ
فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۗ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
قَصَصًاۙ ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَٓا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى
اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطٖيعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنٖٓي
اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَلَٓا اَعْصٖي لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنٖي فَلَا
تَسْـَٔلْنٖي عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا
حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفٖينَةِ خَرَقَهَاۜ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَاۚ
لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطٖيعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنٖي بِمَا نَسٖيتُ وَلَا تُرْهِقْنٖي مِنْ اَمْرٖي
عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُۙ قَالَ اَقَتَلْتَ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍۜ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

72. O da: "Ben sana benimle birlikte olmaya asla katlanamazsın dememiş miydim?" diyerek karşılık vermişti.

73. Musa da: "Unuttuğum için beni kınama ve işimde de bana güçlük çıkarma!" demişti.

74. Onlar, tekrar yola koyulmuşlar ve çok geçmeden bir erkek çocuğa rastlamışlardı. O zat, o çocuğu hemen orada öldürüvermişti. Bu durum karşısında Musa: "Sen, hiç kimseyi öldürmemiş olan masum bir insanın canına kıydın ha! Andolsun ki, sen gerçekten çok çirkin bir iş yaptın!" diye çıkışmıştı.

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ
إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي
عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا
أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ
لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ
سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ
فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ
وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ
فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾
فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾
وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ
تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾
وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

75. O da: "Ben sana benimle birlikte olmaya asla katlanamazsın dememiş miydim?" diyerek karşılık vermişti.

76. Musa da: "Eğer bundan sonra sana bir daha herhangi bir şey soracak olursam; o taktirde artık benimle arkadaşlık etme; çünkü benden yana yeterince özür işitmiş bulunuyorsun." demişti.

77. Böylece onlar, tekrar yola koyulmuşlar, sonunda bir kasabaya vararak halkından yiyecek istemişlerdi. Ancak kasaba halkı, onları misafir etmeye yanaşmamıştı. Bu arada onlar, yıkılmak üzere olan bir duvar görmüşlerdi. O zat onu onarıvermişti. Bunun üzerine Musa: "Dileseydin, bu yaptığın işten dolayı ücret bile alabilirdin!" demişti.

78. O da: "İşte bu, benimle senin aranda yol ayırımıdır. Şimdi sana, benimle birlikteyken katlanamadığın olayların iç yüzünü anlatacağım:"

79. "Gemiye gelince; o, denizde çalışan yoksul insanlara aitti. Onu kusurlu hale getirdim; çünkü peşlerinde her türlü [sağlam] gemiye el koyan bir hükümdar bulunuyordu."

80-81. "Öldürdüğüm erkek çocuğuna gelince; onun annesi ile babası, inanan kimselerdi. Çocuğun ileride onları azdırmasından ve inançsızlığa sürüklemesinden korkmuştuk. Rablerinin, o çocuk yerine, kendilerine, ondan daha temiz, sevgi ve şefkat bakımından kendilerine daha yakın olacak bir [çocuk] vermesini istemiştik."

82. "Nihayet duvara da gelince; o, kentteki iki öksüz çocuğa aitti. O duvarın altında kendilerine ait olan bir hazine bulunuyordu. Babaları ise çok iyi bir insandı. Rabbin, onların, ergenlik çağına ulaşmalarını ve -Rabbinden bir sevgi göstergesi olarak-, hazinelerini çıkarmalarını istemişti. Ben, bunların hiç birini kendiliğimden yapmış değilimdir. İşte, benimle birlikte iken katlanamadığın olayların iç yüzü, gerçek anlamı bunlardır."

83. Sana Zu'l-Karneyn'i soruyorlar. De ki: "Size onunla ilgili bazı şeyler anlatacağım!"

84-85. Gerçekten de Biz, onu yeryüzünde güçlü kılmış ve ona ulaşmak istediği her şeyi elde etmenin yolunu, sebebini öğretmiştik. Böylece o da [yaptığı her işte], o işin sebebine sarılıyordu.

86. Nihayet güneşin battığı yere vardığında, o, onu kara balçıklı bir gözede batar görmüştü. Hemen orada bir halka rastlamıştı. Bunun üzerine Biz: "Ey Zu'l-Karneyn! Onlara azap da edebilirsin iyi muamelede de bulunabilirsin!" demiştik.

87-88. O da: "Zulmedene gelince; biz onu cezalandıracağız; sonra da o, Rabbine gönderilecektir. O da onu çok korkunç bir azap ile azaplandıracaktır. Bununla birlikte inanan ve iyi iş yapana gelince; [çok iyi bilsin ki], en güzel karşılık onun olacaktır. Biz de ona buyruğumuzda kolay olanı söyleyeceğiz." demişti.

89. O yine [yapacağı işte] sebebine sarılmıştı.

90-91. Nihayet güneşin doğduğu yere vardığında, o, güneşi, kendilerine ona karşı hiçbir korunma imkanı vermediğimiz bir halk üzerine doğar bulmuştu. [Biz, onlar için böyle bir yaşama biçimi var etmiştik; Zu'l-Karneyn de, onları, öylece bırakmıştı]. Gerçekten de Biz, onunla ilgili her şeyden haberdar bulunuyorduk.

92. O yine [yapacağı işte] sebebine sarılmıştı.

93. Nihayet iki dağ arasındaki bir yere geldiğinde, o, orada hemen hemen hiçbir söz anlamayan bir halka rastlamıştı.

94. Onlar: "Ey Zu'l-Karneyn! Ye'cuc ve Me'cuc ülkede bozgunculuk yapmaktadırlar. Bu yüzden bizimle onlar arasında bir sed yapman koşuluyla sana bir vergi verelim mi?" demişlerdi.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا
أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ
يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ
لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ
سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾
قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا
حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾
فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

95-96. O da: "Rabbimin bana sağlamış olduğu güç daha hayırlıdır. Ancak siz, bana gücünüzle yardımcı olun ki, ben de sizinle onlar arasına sağlam bir set yapayım! Bana demir kütlelerini getirin!" diyerek karşılık vermişti. Nihayet iki dağın arasını doldurduğunda da o, [onlara]: "Ateş yakıp körükleyin!" demişti. Sonunda demir kor haline geldiğinde, o: "Bana erimiş bakır getirin ki, üzerine dökeyim!" demişti.

97. [Böylece Zu'l-Karneyn öylesine güçlü bir set meydana getirmişti ki, Ye'cuc ve Me'cuc] artık onu ne aşabilirlerdi ne de delebilirlerdi.

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبّ۪يۚ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ رَبّ۪ي جَعَلَهُ دَكَّٓاءَۚ وَكَانَ وَعْدُ
رَبّ۪ي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ ف۪ي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًاۙ ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِر۪ينَ عَرْضًاۙ ﴿١٠٠﴾
اَلَّذ۪ينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ ف۪ي غِطَٓاءٍ عَنْ ذِكْر۪ي وَكَانُوا لَا يَسْتَط۪يعُونَ
سَمْعًا ﴿١٠١﴾ اَفَحَسِبَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَاد۪ي مِنْ دُون۪ٓي اَوْلِيَٓاءَۜ
اِنَّٓا اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِر۪ينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَر۪ينَ
اَعْمَالًاۜ ﴿١٠٣﴾ اَلَّذ۪ينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَٓائِه۪
فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُق۪يمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ
جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُٓوا اٰيَات۪ي وَرُسُل۪ي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًاۙ ﴿١٠٧﴾ خَالِد۪ينَ
ف۪يهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبّ۪ي لَنَفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبّ۪ي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِه۪ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬
بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَٓاءَ رَبِّه۪ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّه۪ٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

98. Bunun üzerine o: "Bu, Rabbimin [size olan] bir sevgisi[nin bir sonucudur]. Bununla birlikte, Rabbimin belirlediği zaman geldiğinde, O, bu seddi yerle bir edecektir, çünkü Rabbimin sözü gerçektir." demişti.

99. Biz, o gün, insanları, dalgalar gibi birbirlerine çarpar bir halde bırakacağız. Sura üflendiğinde de onları bir araya getireceğiz.

100-101. Biz, o gün, cehennemi, [dünyada iken] Beni anmaya [kalp] gözleri kapanmış bulunan ve [gerçeği] dinlemeye tahammül edememiş olan inkarcıların karşısına çıkaracağız.

102. İnkar edenler, acaba, benim kullarımın, Benim dışımda dost edineceklerini mi sanıyorlar? Gerçekten de Biz, cehennemi inkar edenler için bir konaklama yeri olarak hazırlamış bulunuyoruz.

103. De ki: "Yaptıkları işlerde en çok zarara uğrayanları size bildirelim mi?"

104-105. Bunlar, iyi iş yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatına yönelik çabaları boşa gitmiş olan kimselerdir. Onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'nunla karşılaşacaklarını inkar eden kimselerdir. Madem ki, [böyle davranmakla] amelleri boşa gitmiştir; o halde, Biz de kıyamet gününde onlara hiçbir değer vermeyeceğiz.

106. İşte onların cezası, inkar ettikleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu yaptıkları içindir ki, böyle bir cehennem olacaktır.

107-108. İnanan ve iyi işler yapanlara gelince; onlar için, konaklama yeri olarak firdevs cennetleri olacaktır; onlar orada sürekli kalacaklardır ve oradan hiçbir şekilde ayrılmak istemeyeceklerdir.

109. De ki: "Rabbimin sözlerini [yazmak için] deniz mürekkep olsaydı ve bir o kadar ilave etseydik bile, yine de Rabbimin sözleri bitmeden önce deniz tükenirdi."

110. De ki: "Kuşkusuz, ben de sizin gibi ölümlü bir insanım; ancak bana tanrınızın tek bir tanrı olduğu vahyolunmaktadır. O halde her kim Rabbine kavuşmayı umuyor ise, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak koşmasın!"

19. MERYEM SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 98 ayetten oluşmaktadır.]

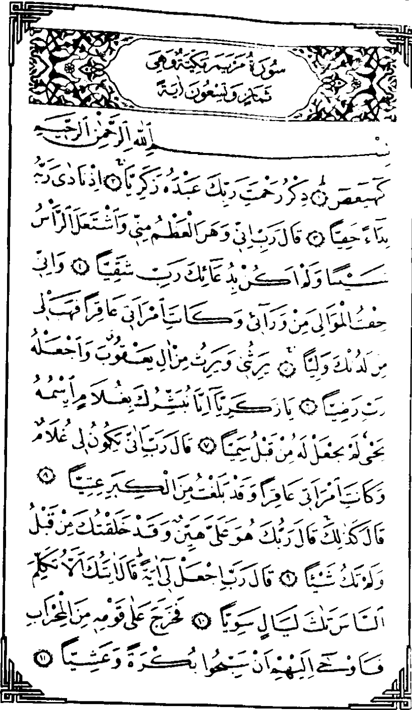
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Kâf, Hâ, Yâ, 'Ayn, Sâd.

2-6. [Bu], Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya olan sevgisinin bir anlatımıdır: Hani o, bir zamanlar, Rabbine sessizce seslenmiş ve ona: "Ey Rabbim! Kemiklerim zayıfladı, saçlarım ağardı. Ey Rabbim, sana [yaptığım] dualar, hiçbir zaman, karşılıksız kalmadı. Ancak, ben, benden sonra, yakınlarımın [yapacaklarından] endişe ediyorum; çünkü eşim kısırdır. O halde bana katından, bana ve Yakub oğullarına mirasçı olacak olan bir çocuk ver ve onu, ey Rabbim, hoşnutluğuna layık olacak biri kıl!" diye seslenmişti.

7. [Bunun üzerine Allah ona]: "Ey Zekeriyya! Biz sana Yahya adında bir çocuk müjdeliyoruz. Biz, daha önceleri böyle bir adı hiç kimseye vermemiştik." buyurmuştu.

8. Zekeriyya da: "Ey Rabbim! Eşim, kısır, ben ise bu denli yaşlı iken, benim nasıl bir çocuğum olabilir ki...?" demişti.

9. O da: "İşte böyle..." buyurmuş ve "Bu Benim için çok kolaydır. Nitekim, seni, önceden, sen hiçbir şey değilken bile, yaratmamış mıydım?" diyerek devam etmişti.

10. Zekeriyya da: "Ey Rabbim! O halde bana [bu konuda] bir işaret ver!" demişti. O da: "İşaretin, insanlarla tam olarak üç gün boyunca konuşmamandır." buyurmuştu.

11. Bunun üzerine o da mabetten çıkıp halkının yanına varmış ve onlara: "Sabah akşam Allah'ı tesbih edin!" diye işarette bulunmuştu.

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا
مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا
عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا
شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا
فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنّ۪ي اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ
اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ
غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْن۪ي
بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ
وَلِنَجْعَلَهُ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾
فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِه۪ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَاءَهَا الْمَخَاضُ
اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَن۪ي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ
نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰيهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَّا تَحْزَن۪ي
قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهُزّ۪ي اِلَيْكِ
بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

12-14. [Çocuk doğup büyüdüğünde Biz ona]: "Ey Yahya! Kitaba sımsıkı sarıl." demiş ve ona daha çocuk iken katımızdan, bilgelik, yumuşak kalplilik ve arınmışlık vermiştik. Bu yüzden o, her zaman Bizim bilincimizdeydi. Anne ve babasına karşı çok iyi davranırdı. O, asla dik başlı bir zorba olmamıştı.

15. O halde, selam; doğduğu günde de, öleceği günde de ve tekrar dirileceği günde de onun üzerine olsun!

16-17. Kitapda Meryem'i de an; hani o, ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmişti. Böylece onlarla kendisi arasına bir perde germişti. Bunun üzerine Biz de ona Ruhumuzu göndermiştik; o da tam bir insan şeklinde görünmüştü.

18. Bu durum karşısında Meryem ona: "Ben senden, Çok Seven Allah'a sığınırım. Eğer O'nun bilincinde isen [sakın bana dokunma!]" diye haykırmıştı.

19. O zaman Melek de ona: "Ben, sana arınmış, tertemiz bir çocuk vermek üzere Rabbin tarafından gönderilmiş olan bir elçiden başka bir şey değilim." diyerek karşılık vermişti.

20. Meryem: "Bana hiç kimse dokunmamışken ve ben de iffetsiz biri değilken benim nasıl bir çocuğum olabilir ki...?" demişti.

21-22. O da: "Bu böyledir; çünkü Rabbin: "Bu benim için çok kolaydır. [Böylece senin bir çocuğun olacak]; öyle ki, Biz onu insanlar için katımızdan bir mucize, sevgi [kaynağı] kılacağız, diyor." diyerek ona karşılık vermişti. Gerçekten de bu, [Allah] tarafından kararlaştırılmış bir işti. Böylece Meryem, ona hamile kalınca onunla birlikte uzak bir yere çekilivermişti.

23. O, doğum sancıları onu hurma ağacının gövdesine [dayanmaya] sürüklediğinde: "Ah! Keşke bütün bunları [yaşamadan] ölseydim de unutulup gitseydim!" diye haykırmıştı.

24-26. Bunun üzerine alt tarafından bir ses ona: "Sakın üzülme; çünkü Rabbin senin altında bir pınar var etmiştir. Hurma ağacının gövdesini de kendine doğru silkele ki, üzerine taze ve olgun hurma döksün! O hal-

de ye ve iç! Gönlün de aydın olsun! Eğer herhangi bir insan görecek olursan [ona]: 'Ben, Çok Seven'e konuşmama adağında bulundum; bu yüzden bugün hiç kimseyle konuşmayacağım' de!" diye seslenmişti.

27-28. Bir müddet sonra, onu taşıyarak halkına getirmişti. Bu durum karşısında halkı: "Ey Meryem! Sen gerçekten de şaşılacak bir şey yapmışsın! Ey Harun'un kız kardeşi! Baban kötü bir insan değildi; annen de iffetsiz biri değildi." [demişti].

29. Bunun üzerine o, çocuğa işaret etmişti. Onlar da: "Biz, beşikte olan bir çocukla nasıl konuşabiliriz ki..?" diye haykırmışlardı.

30-33. Ama o, [Allah'ın kudretiyle dile gelerek onlara]: "Kuşkusuz, ben Allah'ın bir kuluyum. O, bana kitap verecek, beni peygamber yapacak, nerede olacak olursam olayım, beni her zaman mübarek kılacak, yaşadığım sürece bana namaz kılmamı ve zekat vermemi emredecek, beni anneme karşı saygılı kılacak ve beni hiçbir zaman dik başlı bir zorba kılmayacaktır." demişti. O halde, selam; doğduğu günde de, öleceği günde de ve tekrar dirileceği günde de üzerine olsun!

34-35. İşte, onların, hakkında çok derin bir anlaşmazlığa düştükleri Meryem oğlu İsa, gerçek anlamda böyle biridir. Çünkü Allah'ın bir çocuk edinmesi olacak bir şey değildir. O, böyle şeylerden uzaktır, aşkındır. Zira, O, bir şeyin [olmasına] karar verdiğinde, ona sadece: "Ol!" der ve o da hemen oluverir.

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا
﴿٢٧﴾ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ
بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾
وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾
وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾
ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ
لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ
يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

36. [Yine İsa, sürekli olarak insanlara]: "Gerçekten de Allah, benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir; o halde O'na ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü bu, doğru olan yoldur." derdi.

37-39. Bununla birlikte [Kitab-ı Mukaddes'e uyan] gruplar, yine de [İsa'nın mahiyeti konusunda] görüş ayrılığına düşmüşlerdir. O halde, o çok büyük bir günde hazır bulunacaklarından dolayı vay o gerçeği inkar edenlerin haline! Ama onlar, huzurumuza gelecekleri gün [gerçekleri] ne de güzel işitecekler, ne de güzel göreceklerdir! Ama onlar şu anda [ne yazık ki], çok açık bir sapıklık içinde bulun-

وأنذرهم يوم الحسرة إذ قضي الأمر وهم في غفلة وهم لا يؤمنون
٣٩ إنا نحن نرث الأرض ومن عليها وإلينا يرجعون ٤٠ واذكر
في الكتاب إبراهيم إنه كان صديقا نبيا ٤١ إذ قال لأبيه يا أبت
لم تعبد ما لا يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك شيئا ٤٢ يا أبت
إني قد جاءني من العلم ما لم يأتك فاتبعني أهدك صراطا
سويا ٤٣ يا أبت لا تعبد الشيطان إن الشيطان كان
للرحمن عصيا ٤٤ يا أبت إني أخاف أن يمسك عذاب
من الرحمن فتكون للشيطان وليا ٤٥ قال أراغب أنت
عن آلهتي يا إبراهيم لئن لم تنته لأرجمنك واهجرني مليا ٤٦
قال سلام عليك سأستغفر لك ربي إنه كان بي حفيا ٤٧
وأعتزلكم وما تدعون من دون الله وأدعو ربي عسى
ألا أكون بدعاء ربي شقيا ٤٨ فلما اعتزلهم وما يعبدون
من دون الله وهبنا له إسحاق ويعقوب وكلا جعلنا نبيا ٤٩
ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم لسان صدق عليا ٥٠
واذكر في الكتاب موسى إنه كان مخلصا وكان رسولا نبيا ٥١

maktadırlar. Bu yüzden, [ey Muhammed], onlar, her ne kadar [ahiret hayatı konusunda] gaflet içinde olsalar ve [böyle bir hayatın varlığına] inanmasalar da sen yine de, onlara, işin işten geçeceği, [son pişmanlığın hiçbir yarar sağlayamayacağı] o pişmanlık gününün başlarına geleceğini anlatarak onları uyar!

40. Gerçek şudur ki, Biz, yere ve onun üzerinde bulunanlara mirasçı olacağız. Sonunda da onlar, Bize döneceklerdir.

41-45. Kitap'da İbrahim'i de an; o, gerçekten de doğru sözlü bir peygamberdi. Hani bir gün babasına: "Ey babacığım! Niçin, işitmeyen, görmeyen ve sana da hiçbir yararı olmayan bir şeye ibadet ediyorsun? Ey babacığım! Gerçek şudur ki, bana, sana gelmemiş olan bir bilgi gelmiştir. O halde bana uy ki, seni dosdoğru bir yola ulaştırayım! Ey babacığım! Şeytana ibadet etme; çünkü şeytan, Çok Seven'e karşı gelmiştir. Ey babacığım! Ben, gerçekten de senin, Çok Seven'den gelecek olan bir azaba maruz kalmandan ve dolayısıyla şeytana dost olmandan korkuyorum." demişti.

46. Babası da [ona]: "Ey İbrahim! Sen, benim tanrılarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer, [bu tür davranışlarına] son vermeyecek olursan, andolsun ki, seni taşlayacağım! O halde bir süre benden uzak dur!" diye karşılık vermişti.

47-48. [Bunun üzerine İbrahim de ona]: "Esen kal! Ben yine de senin için [Rabbimden] bağışlanma dileyeceğim; çünkü Rabbim, bana [her zaman] lütufkar olmuştur. İşte bu yüzdendir ki, sizi ve Allah dışında çağırdıklarınızı terk ediyorum ve [yalnızca] Rabbimi çağırıyorum; çünkü Rabbime [senin için yaptığım] çağrının karşılıksız kalmayacağını umuyorum." demişti.

49-50. Biz, ona, onları ve Allah dışında ibadet ettiklerini terk ettiğinde, İshak'ı ve Yakub'u vermiş ve her birini peygamber yapmıştık; böylece Biz, onlara sevgimizden lütuflarda bulunmuş ve onları gerçeğin yüce dili yapmıştık.

51. Kitap'ta Musa'yı da an; o, gerçekten de seçkin biriydi; bir elçi, bir peygamberdi.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ
مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ
إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ
عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ۝ إِلَّا
مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
شَيْئًا ۝ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ
وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ
فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ
كَانَ تَقِيًّا ۝ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝

52-53. Biz, ona [Sina] dağının sağ tarafından seslenmiş ve onunla sessizce konuşmak için onu [kendimize] yaklaştırmış ve sevgimizin bir sonucu olarak da ona kardeşi Harun'u bir peygamber olarak lütfetmiştik.

54-55. Kitap'ta İsmail'i de an! O, gerçekten de sözünde duran biriydi; bir elçi, bir peygamberdi. Halkına namaz kılmalarını ve zekat vermelerini buyururdu. O, Rabbinin hoşnutluğunu kazanmış biriydi.

56-57. Kitap'ta İdris'i de an! O, gerçekten de o çok doğru sözlü bir peygamberdi. Bu yüzden Biz, onu çok yüce bir makama yükseltmiştik.

58. Bunlar; Bizim, -Adem'in, Nuh ile birlikte gemiye bindirmiş olduğumuz kimselerin soyundan, İbrahim ile Yakub'un ve doğru yola ulaştırdığımız ve seçtiğimiz kimselerin soyundan olan-kendilerine nimet vermiş olduğumuz peygamberlerdir. Onlar, kendilerine Çok Seven'in ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Sonra, onların ardından, namazı terk eden ve şehvetlerinin peşine düşen bir kuşak gelmişti. Ama onlar, yakında, hüsrana uğrayacaklardır.

60-63. Ancak, tövbe eden, inanan ve iyi iş yapanlar, bunların dışında olacaklardır; çünkü onlar, cennete, Çok Seven'in kullarına görmedikleri halde vadettiği adn cennetine hiçbir haksızlığa uğratılmadan gireceklerdir; çünkü O'nun vaadi gerçekleşecektir. Onlar, orada asla boş sözler işitmeyeceklerdir; onlar orada ancak "esenlikle, barışla" ilgili sözler işiteceklerdir. Onlar, orada sabah-akşam rızıklandırılacaklardır. İşte bu, Bizim, kullarımızdan Bizim bilincimizde olanlara miras olarak vereceğimiz cennettir.

64-65. "Biz, ancak Rabbimizin buyruğuyla ineriz; çünkü, önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında olanlar O'nundur. Senin Rabbin unutkan da değildir. [O], göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. O halde O'na

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ
اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا
صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا
﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا
تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا
اَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ
فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا حَتّٰى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ اِمَّا
الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
وَاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى
وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

ibadet et [O'nun için çalış] ve O'na olan ibadetinde güçlüklere göğüs ger! Sen, hiç, adı O'nunla birlikte anılmaya layık olan birini biliyor musun?"

66. İnsan: "Ben, öldüğümde, gerçekten de diri olarak [topraktan] çıkarılacak mıyım?" diye sormaktadır.

67. İnsan, Bizim onu, önceden, daha o, bir şey değilken bile yarattığımızı hiç düşünmüyor mu?

68-70. O halde, Rabbine andolsun ki, Biz, onları mutlaka şeytanlarla birlikte bir araya toplayacağız ve sonra da onları mutlaka cehennemin etrafında diz üstü hazır bulunduracağız. Sonra da Biz, her bir topluluktan, Çok Seven'e karşı en isyankar olanları çekip çıkaracağız; çünkü Biz, oraya girmeye en layık olanları elbetteki en iyi bilenlerdeniz.

71. Sizden hiç kimse yoktur ki, oraya varmayacak olsun; çünkü bu, bizzat Rabbinin gerçekleşmesini üstlendiği değişmez bir karardır.

72. Bununla birlikte Biz, Bizim bilincimizde olanları [cehennemden] kurtaracağız ve zalimleri ise orada diz üstü bırakacağız.

73-74. İnkar edenler, kendilerine apaçık ayetlerimiz okunduğunda, inananlara: "Bu iki gruptan yer bakımından hangisi daha iyi, topluluk olarak da hangisi daha güzeldir?" diye sormaktadırlar. Oysa Biz, onlardan önce, varlık ve görünüş bakımından daha iyi olan nice kuşaklar yok etmiştik.

75. O halde de ki: "Kim[ler] sapıklık içinde bulunuyor[lar]sa, Çok Seven, on[lar]la ne kadar süre verirse versin; [bunun onlara hiçbir yararı olmayacaktır. Çünkü onlar], tehdit edilegeldikleri azabı, ister bu dünyada ister kıyamet gününde gördüklerinde, yer bakımından kimin daha kötü bir durumda, güç bakımından da kimin daha zayıf bir konumda olacağını anlayacaklardır."

76. Allah, doğru yola ulaşmış olanların doğru yolla ilgili bilinçlerini daha da güçlendirecektir. Ürünleri kalıcı olacak olan iyi işlere gelince onlar, Allah nazarında hem sevap hem de sonuç bakımından daha hayırlıdır.

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾
أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ
وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ
عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ
ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾
يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ
شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ
الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا
يَنْبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ
عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

77-80. Sen, ayetlerimizi inkar eden ve: "Bana mal da çocuk da elbetteki verilecektir." diyen o kimseyi gördün mü? O, gaybı mı bilmiş ya da Çok Seven'den [bu konuda] bir söz mü almış...? Hayır, hayır! Gerçek hiç de öyle değildir. Biz, onun söylediklerini yazacağız ve cezasını arttırdıkça arttıracağız. O söylemekte olduğu [mallara ve çocuklara] da Biz mirasçı olacağız; çünkü o, [kıyamet günü] Bizim huzurumuza tek başına gelecektir.

81-82. Onlar, kendilerine bir güç kaynağı olması için, Allah dışında birtakım tanrılar edinmişlerdir. Hayır, hayır, [gerçek hiç de öyle değildir]; çünkü [Allah dışında ibadet ettikleri] onların ibadetlerini tanımayacaklar, bilakis kendilerine karşı olacaklardır.

83. Sen, Bizim, inkar edenlere, kendilerini sürekli bir biçimde [günah işlemeye] teşvik eden şeytanlar gönderdiğimizi hiç görmüyor musun?

84. O halde, sen, onların [cezalandırılmaları] konusunda sakın acele etme; çünkü Biz, onlar için [takdir ettiğimiz günleri] sayıp durmaktayız.

85-87. Allah bilincini içlerinde canlı tutanları Çok Seven'in huzurunda onurlu elçiler heyeti gibi bir araya getireceğimiz ve suçluları da suya koşan susamış deve sürüleri gibi cehenneme sürükleyeceğimiz o günde, Çok Seven'in katında söz almış olanlar dışındakiler, asla şefaat [hakkına] sahip olmayacaklardır.

88-92. Onlar: "Çok Seven, bir çocuk edinmiştir." demektedirler. [Onlara, de ki:] "Siz, [böyle demekle Allah'a karşı] çok çirkin bir iftirada bulunmuş olmaktasınızdır." Gerçekten de onlar, bir çocuk edinmesi, hiçbir şekilde Çok Seven'e yaraşmadığı halde, Çok Seven'e bir çocuk isnat etmekten geri kalmamışlardır. İşte onların bu tutumlarından dolayıdır ki, neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp gidecektir!

93-95. Göklerde ve yerde bulunan hiç kimse yoktur ki, kıyamet günü Çok Seven'in huzuruna bir kul olarak gelecek olmasın! Andolsun ki, O, onları bilgisiyle kuşatmış ve onları tek tek saymıştır. Kıyamet gününde ise onların her biri O'nun huzuruna tek başına gelecektir.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا
يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ
أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سُورَةُ طه مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿٢﴾ إِلَّا تَذْكِرَةً
لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٣﴾ تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
الرَّحْمَٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ﴿٦﴾ وَإِن تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ
يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾
وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿٩﴾ إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا
إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ
هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ
فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

96-98. İnananlara ve iyi işler işleyenlere gelince; Çok Seven, onların [kalplerinde] sevgiyi egemen kılacaktır. [İşte bu amacı gerçekleştirmek içindir ki], Biz, [ey Muhammed, bu ilahi vahyi], -onunla, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlara güzel bir müjde verebilmen ve seninle anlamsız ve boş tartışmalara girenleri de [başlarına gelecekleri konusunda] uyarman için- senin dilin sayesinde [anlaşılmasını] kolaylaştırmış bulunuyoruz. Gerçekten de Biz, onlardan önce nice kuşakları yok etmiştik; şimdi sen, onlardan herhangi birini görebiliyor ya da onlarla ilgili herhangi bir fısıltı duyabiliyor musun?

20. TÂHÂ SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
135 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-5. Tâ, Hâ! [Ey Muhammed!] Biz, bu Kur'an'ı sana [yeryüzünde] şaki, zorba olman[83] için değil, [Allah'tan] korkanlara bir uyarı olması için indirmiş bulunuyoruz. [Gerçek şudur ki], [bu Kur'an], yeri ve yüce gökleri yaratan ve arşa kurulmuş olan Çok Seven tarafından indirilmiştir.

6. Göklerde, yerde, her ikisinin arasında ve toprak altında bulunanlar O'nundur.

7. Sen, sözü açığa vursan da [gizlesen de değişen bir şey olmaz]; çünkü O, gizli olanı da hatta en gizli olanı da bilmektedir.

8. Allah, kendinden başka tanrı olmayandır. En güzel isimler de O'nundur.

9. Sana Musa'nın kıssası ulaştı mı?

10. Hani o, bir zamanlar bir ateş görmüş ve bunun üzerine ailesine: "Burada bekleyin; çünkü ben, [uzakta] bir ateş fark ettim. Belki de, size, ondan bir parça getiririm ya da ateşin yanında yol gösterecek [birini] bulurum." demişti.

11-14. Oraya vardığında, [kendisine]: "Ey Musa! Ben, gerçekten de senin Rabbinim! O halde derhal ayağındakileri çıkar; çünkü sen, Kutsal Tuva vadisinde bulunmaktasın. Ben seni seçmiş bulunuyo-

83 Genelde hemen bütün çevirilerde, ayet şu şekilde çevrilmektedir: "*(Ey Muhammed!) Biz Kur'an'ı sana sıkıntı çekesin diye değil, ancak (Allah'ın azabından) korkacaklara bir öğüt (bir uyarı) olsun diye indirdik.*" Ancak, biz, bağlamın bizim verdiğimiz anlama daha uygun olduğunu düşünüyoruz.

rum; o halde [şimdi sana] vahyolunacak olana kulak ver: "Ben, gerçekten de Allah'ım. Ben'den başka tanrı da yoktur. O halde Ben'im için çalış ve Ben'i anmak için namaz kıl!" diye seslenilmişti.

15-16. "Her ne kadar gizlesem de kıyamet günü, herkesin, [dünyada iken] yaptıklarının karşılığını görmesi için mutlaka gelecektir. O halde, o günün [geleceğine] inanmayan ve nefsinin arzularına uyan kimse sakın seni [ona inanmaktan] alıkoymasın; yoksa mahvolursun!"

17. Allah: "O sağ elindeki nedir, ey Musa?" [diye sormuştu].

18. O da: "O benim asamdır; ona dayanırım, onunla koyunlarıma yaprak silkelerim. Onunla başka işlerimi de görürüm." diyerek karşılık vermişti.

19. Bunun üzerine Allah [ona]: "Onu yere at, ey Musa!" diye buyurmuştu.

20. O da onu hemen yere atıvermişti. Bir de ne görsün, asa hızla sürünen bir yılan olmasın mı!

21-24. O zaman Allah ona: "Onu al, ama sakın korkma; çünkü Biz, onu eski durumuna döndüreceğiz. Sana büyük mucizelerimizden bir kısmını göstermemiz için, bir başka mucize olmak üzere elini koynuna sok ki, [cüzzam] hastası olmadığın halde, bembeyaz olarak çıksın! Şimdi Firavun'a git; çünkü o, gerçekten de her türlü hak ve hukuk sınırını aşmış bir durumda bulunmaktadır." demişti.

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّن۪ٓي اَنَا اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا
فَاعْبُدْن۪ي وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْر۪ي ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ
اَكَادُ اُخْف۪يهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ
عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ
بِيَم۪ينِكَ يَا مُوسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ اَتَوَكَّؤُ۬ا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا
عَلٰى غَنَم۪ي وَلِيَ ف۪يهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يَا مُوسٰى ﴿١٩﴾
فَاَلْقٰيهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ
سَنُع۪يدُهَا س۪يرَتَهَا الْاُو۫لٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ
تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا
الْكُبْرٰى ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ ل۪ي
صَدْر۪ي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ ل۪ٓي اَمْر۪ي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَان۪ي ﴿٢٧﴾
يَفْقَهُوا قَوْل۪ي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ ل۪ي وَز۪يرًا مِنْ اَهْل۪ي ﴿٢٩﴾ هٰرُونَ اَخِي ﴿٣٠﴾
اشْدُدْ بِه۪ٓ اَزْر۪ي ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ ف۪ٓي اَمْر۪ي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَث۪يرًا ﴿٣٣﴾
وَنَذْكُرَكَ كَث۪يرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَص۪يرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
اُو۫ت۪يتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰى ﴿٣٧﴾

25-35. Bunun üzerine Musa: "Ey Rabbim! Gönlüme ferahlık ver; görevimi kolaylaştır; sözümü anlamaları için, dilimdeki tutukluğu çöz; bana ailemden birini, kardeşim Harun'u yardımcı yap; beni onunla güçlendir; onu bana görevimde ortak yap ki, Seni çok tesbih edelim ve çok analım; çünkü Sen bizi çok iyi görensin." demişti.

36. O da: "Ey Musa! İstediklerin sana verilmiştir." diyerek [ona] karşılık vermişti.

37-39. "Andolsun ki, Biz; daha önceleri de annene: 'Onu [Musa'yı] sandığın içine koy ve onu denize bırak ki, deniz de onu kıyıya atsın ve böylece hem benim düşmanım olan hem

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ
وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي
أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ
فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ
﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي
وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ
قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ
أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ
وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي
إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ
عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ
شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

de onun düşmanı olacak olan biri de onu evlat edinsin!' diye vahyettiğimizde de sana lütufta bulunmuştuk. İşte o zaman sana Sevgimi vermiştim. [Ben bunu]; gözümün önünde yetiştirilmen için [yapmıştım]."

40-44. "Hani o zamanlar, kız kardeşin [Firavun'un yanına] varıp onlara: 'Size onun bakımını üstlenecek birini göstereyim mi?' demişti. Böylece Biz, gözünün aydın olması ve üzülmemesi için seni yeniden annene kavuşturmuştuk. [Gençlik çağına vardığında] birini öldürmüştün; ama Biz seni üzüntüden kurtarmıştık. Böylece Biz seni birçok sınamadan geçirmiştik. Daha sonra yıllarca Medyen halkı arasında kalmıştın. Sonunda, Ey Musa! [Benim] belirlemem üzerine buraya gelmiş bulunuyorsun; çünkü Ben seni kendim için seçmiş bulunuyorum. O halde sen ve kardeşin mucizelerimi götürün; ama beni anma konusunda asla ihmalkar davranmayın! Hemen Firavun'a gidin; çünkü o, her türlü hak ve hukuk sınırlarını aşmış bir durumda bulunmaktadır. Ama, düşünmesi ya da [hiç değilse] korkması için, onunla yumuşak bir dille konuşun!"

45. Bunun üzerine onlar: "Ey Rabbimiz! Biz, gerçekten de onun, bize karşı düşmanca davranıp bizi dinlememesinden, bize kötülük yapmasından ya da [bizi dinlese bile] yine de hak ve hukuk tanımaz durumunu sürdürmesinden korkuyoruz." demişlerdi.

46-48. O da [onlara]: "Korkmayın; çünkü Ben, sizinle birlikteyim ve [her şeyi] görmekte ve işitmekteyim. O halde ona gidin ve [ona]: 'Biz, Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder ve [bundan böyle] onlara işkence etme!' deyin" diye karşılık vermişti. [Onlar da Firavun'a:] "Biz, sana Rabbinden bir mesaj getirmiş bulunuyoruz. [Şunu çok iyi bil ki], barış ve esenlik ancak, doğru yolu izleyenlerin olacaktır; çünkü [gerçeği] yalanlayanların ve ondan yüz çevirenlerin [ahiret hayatında] azaba uğrayacakları bize vahyolunmuş bulunmaktadır." demişlerdi.

49. [Böylece onlar, Allah'ın mesajını Firavun'a bildirdiklerinde, o da onlara]: "Ey Musa! Sizin Rabbiniz kimdir?" diye sormuştu.

50. O da [ona]: "Bizim Rabbimiz, [var olan] her şeye gerçek doğasını ve özünü veren ve sonra da [var olan her şeyi] doğasını ve özünü [gerçekleştirmeye doğru] yönlendirendir." diyerek karşılık vermişti.

51. [O zaman Firavun]: "[Madem ki, durum senin söylediğin gibidir] o halde geçmiş kuşakların durumu nedir?" diye tekrar sormuştu.

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُوا
وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ ﴿٥٤﴾
مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾
وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا
لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ
مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ
مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ
وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ
خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَىٰ
﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾ فَأَجْمِعُوا
كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾

52. O da: "Onlar hakkındaki bilgi, Rabbimin katındaki bir kitapta bulunmaktadır. [Gerçek şudur ki], Benim Rabbim ne yanılır ne de unutur." demişti.

53-55. O, size yeri beşik yapmış, orada size yollar açmıştır ve size gökten yağmur indirmiştir. İşte Biz, o yağmur sayesinde [topraktan] çeşitli bitki türleri çıkarmaktayız. O halde, [onlardan] yeyin ve hayvanlarınızı da otlatın! Bütün bunlarda, kuşkusuz, akıl sahipleri için [Allah'ın gücünü kanıtlayan] deliller vardır. Biz, sizi de o [toprak]tan yarattık ve sizi oraya döndüreceğiz ve sizi bir kez daha oradan çıkartacağız.

56. Andolsun ki, Biz, ona, bütün mucizelerimizi göstermiştik; ama o, yine de [onları] yalanlamıştı ve [onları] kabul etmeye yanaşmamıştı.

57-58. O, [Musa'ya]: "Ey Musa! Sen, sihrinle bizi ülkemizden kovmak için mi [buraya] geldin? [Madem ki, durum böyledir], o halde biz de sana sihirle karşılık vereceğiz. O zaman, sen, uygun bir buluşma yeri ve bizim de karşı çıkmayacağımız senin de karşı çıkmayacağın bir buluşma zamanı belirle!" demişti.

59. O zaman Musa da: "Buluşma zamanımız, bayram günü, insanların bir araya geldikleri kuşluk vakti olacaktır." demişti

60. Firavun [oradan] uzaklaşmış ve [Musa'ya karşı] planını uygulamak üzere [sihirbazları] toplamıştı. Nihayet o, [sihirbazlarıyla birlikte buluşma yerine] gelmişti.

61. [O zaman Musa onlara]: "Yazıklar olsun size! Allah hakkında yalan uydurmayın; yoksa, sizi azabıyla yok eder; çünkü [Allah hakkında] yalan uyduran, mutlaka hüsrana uğrar." demişti.

62-64. Bunun üzerine onlar, yapacakları konusunda birbirlerine: "Bu ikisi, bizi sihirleriyle ülkemizden kovmak ve bizim örnek alınacak hayat tarzımızı yok etmek isteyen sihirbazdırlar. Bu yüzden [onlara karşı uygulayacağımız] planımız üzerinde görüş birliğine varalım ve sonra da hep birlikte hareket edelim; çünkü bugün üstün gelen kazanacaktır." diyerek aralarında sessizce tartışmaya koyulmuşlardı.*

* Bu bölümdeki ve yukarıdaki ayetlerde üslûp özelliği açısından "siz"li zamirler "biz"li olarak çevrilmiştir.

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ
بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا
تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا
قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ
إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ
خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ
﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي
فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا
آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

65. [Böylece onlar, aralarındaki tartışmaya son verdiklerinde, Musa'ya]: "Ey Musa! Ya sen [asanı] at ya da biz önce atalım!" demişlerdi.

66-67. O da: "Hayır! Önce siz atın!" diye karşılık vermişti. Bir de ne görsün, sihirbazların ipleri ve asaları, yapmış oldukları sihirden dolayı, kendisine hızlıca yürüyormuş gibi görünmesin mi! Bu durum karşısında Musa, birden korkuya kapılıvermişti.

68-69. O zaman Biz de [ona]: "Korkma; çünkü üstün gelecek olan sensin! O halde sağ elindekini at ki, onların yaptıklarını yutuversin; çünkü onların yaptıkları, sihirbazın hilesinden başka bir şey değildir. Sihirbaz ise, [sihriyle] hangi amacı gerçekleştirmek isterse istesin, asla başarıya ulaşamaz." demiştik.

70. Sihirbazlar, [Musa'nın asasının, kendilerinin iplerini ve asalarını yuttuğunu görür görmez] derhal secdeye kapanmışlar ve: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine inandık." diyerek haykırmışlardı.

71. Bunun üzerine Firavun: "Ben size izin vermeden ona inandınız, öyle mi? Meğer o, size sihri öğreten en büyüğünüzmüş! Madem ki öyle, o halde ben de andolsun ki, sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve [sonra da] sizi hurma ağaçlarında çarmıha gerdireceğim! Böylece siz, hangimizin azabının daha şiddetli ve sürekli olduğunu anlayacaksınız!" demişti.

72-73. Sihirbazlar da: "Biz, seni, bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana asla tercih etmeyeceğiz. O halde sen, bizim hakkımızda ne karar verirsen ver; [bizim için hiçbir önemi yoktur]; çünkü sen ancak bu dünya hayatıyla ilgili karar verebilirsin. Bize gelince, biz, işlediğimiz günahları ve bizi yapmaya zorladığın sihri bağışlamasını umarak Rabbimize inanmış bulunuyoruz; çünkü Allah['ın vereceği ödül] daha hayırlı ve daha kalıcıdır." diye ona karşılık vermişlerdi.

74. Şurası bir gerçektir ki, kim Rabbinin huzuruna suçlu olarak gelecek olursa, [çok iyi bilsin ki], onun [nasibi] cehennem olacaktır; o, orada ne ölecektir ne de yaşayacaktır.

75-76. Buna karşılık, kimler, iyi işler yapmış inananlar olarak O'nun huzuruna varacak olurlarsa, [onlar da çok iyi bilsinler ki], onlar, kendileri için en yüksek dereceler, altlarından ırmaklar akan adn cennetleri olacak olanlardır. Onlar, oralarda sürekli olarak kalacaklardır. İşte bu, arınan[lar]ın karşılığı olacaktır.

ولقد أوحينا إلى موسى أن أسر بعبادي فاضرب لهم طريقا
في البحر يبسا لا تخاف دركا ولا تخشى ﴿٧٧﴾ فأتبعهم فرعون
بجنوده فغشيهم من اليم ما غشيهم ﴿٧٨﴾ وأضل فرعون قومه
وما هدى ﴿٧٩﴾ يا بني إسرائيل قد أنجيناكم من عدوكم وواعدناكم
جانب الطور الأيمن ونزلنا عليكم المن والسلوى ﴿٨٠﴾ كلوا
من طيبات ما رزقناكم ولا تطغوا فيه فيحل عليكم غضبي
ومن يحلل عليه غضبي فقد هوى ﴿٨١﴾ وإني لغفار لمن تاب
وآمن وعمل صالحا ثم اهتدى ﴿٨٢﴾ وما أعجلك عن قومك
يا موسى ﴿٨٣﴾ قال هم أولاء على أثري وعجلت إليك رب
لترضى ﴿٨٤﴾ قال فإنا قد فتنا قومك من بعدك وأضلهم
السامري ﴿٨٥﴾ فرجع موسى إلى قومه غضبان أسفا
قال يا قوم ألم يعدكم ربكم وعدا حسنا أفطال عليكم العهد
أم أردتم أن يحل عليكم غضب من ربكم فأخلفتم موعدي
﴿٨٦﴾ قالوا ما أخلفنا موعدك بملكنا ولكنا حملنا أوزارا
من زينة القوم فقذفناها فكذلك ألقى السامري ﴿٨٧﴾

77. Andolsun ki, Biz, Musa'ya: "Kullarımla geceleyin yola çık ve Firavunun arkanızdan yetişmesinden korkmadan, boğulma endişesi de duymadan denize [asanla] vurup onlara orada kuru bir yol aç." diye vahyetmiştik.

78-79. Ancak Firavun ordusuyla birlikte peşlerine düşmekte gecikmemişti. [Denizde onlara tam ulaşacakları sırada] dalgalar birden onları yutup denizin içine alıvermişti. [Bütün bunlar onların başına gelmişti]; çünkü Firavun, halkını, doğru yola ulaştıracağı yerde sapıklığa sürüklemişti.

80-82. Ey İsrailoğulları! Biz, [böylece] sizi düşmanınızdan kurtarmış, [sonra da] [Sina] dağının sağ tarafında sizinle bir anlaşma yapmış[84] ve size: "Size rızık olarak verdiğimiz yiyeceklerden güzel ve temiz olanlarını yeyin; ama gazabıma maruz kalmamanız için de sakın bu konuda sınırları aşmayın; çünkü kim gazabıma maruz kalacak olursa [bilsin ki], o artık yok olmuş demektir." diyerek kudret helvası ile bıldırcın indirmiştik. Bununla birlikte, Ben, tövbe eden, inanan, iyi iş işleyen ve böylece doğru yolu bulan kimseyi kesinlikle bağışlarım.

83-84. [Allah Musa'ya]: "Ey Musa! Seni, halkını bu denli çabuk yalnız bırakmaya sevk eden nedir?" diye sorduğunda, o: "Onlar, benim yolumdan gitmektedirler.[85] Bu yüzden ben de, ey Rabbim, benden hoşnut olman için huzuruna varmada aceleci davrandım!" diyerek karşılık vermişti.

85. Allah da: "O halde [bil ki], Biz, senden sonra halkını sınadık; Samiri onları saptırdı." demişti.

86. Bunun üzerine Musa halkına öfke ve üzüntü içinde geri dönüvermiş ve [onlara]: "Ey halkım! Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmamış mıydı? Bu vaadin [gerçekleşmesi] size çok mu uzun göründü ya da Rabbiniz gazabının üzerinize çökmesini mi istediniz ki, bana verdiğiniz sözden caydınız?" diyerek onlara çıkışmıştı.

87. Onlar da: "Biz, sana verdiğimiz sözden kendi isteğimizle caymış değiliz. [Ama bu iş şöyle oldu]: Biz, [Mısır'dan çıkarken] oranın halkının ziynet eşyalarını da beraberimizde getirmiştik. [Onlardan kurtulmak için] onları [ateşe] attık; aynı şekilde Samirî de [kendi ziynetlerini ateşe] attı." diyerek karşılık vermişlerdi.

84 Genelde Türkçe çeviriler, ayetin bu kısmını yanlış anlayarak çevirmektedirler: "*...size Tur'un sağ yanını vadettik...*"

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ وَإِلَٰهُ
مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ
لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا
فُتِنتُم بِهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾
قَالُوا لَن نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾
قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَلَّا تَتَّبِعَنِ ۖ
أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَا ابْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا
بِرَأْسِي ۖ إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ
بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ فَاذْهَبْ
فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا
لَّن تُخْلَفَهُ ۖ وَانظُرْ إِلَىٰ إِلَٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۖ
لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا إِلَٰهُكُمُ
اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

88. Böylece [Samirî] onlara, [eritilmiş altından] böğüren bir buzağı heykeli yapıvermişti. Bunun üzerine [orada bulunanlar birbirlerine]: "Bu, bizim[86] tanrımız, aynı zamanda Musa'nın da tanrısıdır; ama o, [onu] unutmuş..!" demişlerdi.

89. Ama onlar, o [heykelin] kendilerine sözlü olarak hiçbir karşılık vermediğini, kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda verme gücüne sahip olmadığını görmüyorlar mı?

90. Andolsun ki, [durumu gören] Harun da onlara önceden: "Ey halkım! Gerçek şudur ki, siz, bu [heykelden] dolayı fitnenin içine düşmüş bulunuyorsunuz; çünkü sizin Rabbiniz, çok sevendir. O halde, bana uyun ve emrime boyun eğin!" demişti.

91. Ancak onlar ise: "Biz, Musa dönene dek, ona tapmaktan asla vazgeçmeyeceğiz!" diyerek karşılık vermişlerdi.

92-93. Musa [Sina dağından döndüğünde, Harun'a]: "Ey Harun! Onların saptıklarını gördüğünde, seni [onları terk etmekten] ve bana uymaktan alıkoyan neydi? Yoksa [bile bile] buyruğuma karşı mı geldin?" diyerek çıkışmıştı.

94. [Harun] ise: "Ey Annemim oğlu! Saçımı sakalımı bırak! Ben, gerçekten de 'İsrailoğullarının arasına ayrılık soktun, sözümü tutmadın!' demenden korktum."

95-96. Musa: "Ey Samirî! Davranışın konusunda ne diyeceksin?" diye sormuştu. O da: "Ben onların, göremediklerini gördüm; elçinin [Musa'nın] öğretisinin[87] sadece bir kısmını almıştım; ama [içimde sindiremediğim için] onu terk ettim; çünkü içimden böyle hareket etmek geldi." diyerek karşılık vermişti.

97-98. Musa da [ona]: "O halde burayı derhal terk et; bundan böyle sana düşen hayatın boyunca: 'Bana dokunmayın!' demek olacaktır. Ama, bundan başka [ahirette] hiçbir şekilde kaçamayacağın bir buluşman da olacaktır. Tapmakta olduğun şu tanrına bir baksana! Andolsun ki, biz onu yakacağız ve [ondan arta kalanları da] denize savuracağız. [O halde ey İsrail oğulları! Şunu çok iyi bilin ki,] sizin tanrınız kendinden başka tanrı olmayan ve ilmiyle her şeyi kuşatan Allah'tır." demişti.

85 Müfessireler, genelde, ayetin bu kısmını, gerçek anlamda anlamaktadır. Ancak biz, Esed gibi, bağlamın mecaz anlama daha uygun düştüğü düşüncesindeyiz: "*...Onlar, işte onlar, hemen arkamdalar...*"

86 Burada da "siz"li ibareler "biz"li çevrilmiştir.

99. İşte Biz, geçmişte vuku bulmuş olan olaylarla ilgili bazı haberleri sana böylece anlatıyoruz ve sana da katımızdan bir uyarıcı vermiş bulunuyoruz.

100-104. O halde kim ondan yüz çevirecek olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], o, kıyamet günü [çok ağır] bir yük taşıyacaktır. Onlar, bu yükün altında sürekli olarak kalacaklardır. Gerçekten de kıyamet gününde, sura üfleneceği gün, bu yük, onlar için ne kötü bir yük olacaktır! Çünkü Biz, o gün, günahkarları [gözleri korkudan] gömgök kesilmiş olarak bir arada toplayacağız. O zaman aralarında fısıldaşarak birbirlerine: "Dünyada sadece on gün kaldık."[88] diyeceklerdir. Ama Biz, içlerinden en örnek alınacak olanları: "Biz orada ancak bir gün kaldık." derlerken de onların ne diyeceklerini en iyi bileniz.

105-107. Onlar sana [kıyamet günü] dağların [ne olacağını] sormaktadırlar. De ki: "Rabbim onları toz edip savuracak ve yerlerini dümdüz, bomboş bir durumda bırakacaktır." Öyle ki, sen, orada ne bir çukur ne de bir tümsek görebileceksin!

108. Onlar, o gün, kendisinden kaçamayacakları bir çağrıcıya uyacaklardır. O zaman bütün sesler, Çok Seven'den ötürü, kısılacaktır; öyle ki, sen, artık fısıltıdan başka bir şey işitemeyeceksin!

109-110. O gün, şefaat, Çok Seven'in hakkında izin vereceği ve sözünden hoşnut olacağı kimseden başkasına hiçbir şekilde yarar sağlamayacaktır.[89] Çünkü O, onlar O'nu bilgice kuşatamadıkları halde, onların önlerindekini de arkalarındakini de bilmektedir.

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ
لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾
خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ
لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ
طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا
﴿١٠٦﴾ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَرَضِيَ لَهُ
قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا
﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا
﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا
وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ
مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

111-112. [O gün] yüzler, canlı olan, kendinde var olan ve dolayısıyla bütün varlığa kaynaklık eden [Allah'a] boyun eğeceklerdir. Suç yüklenen ise, perişan olacaktır. Bununla birlikte kim, inanmış olarak iyi işler işlemiş ise, [şunu çok iyi bilsin ki], o, ne haksızlığa uğratılmaktan ne de hakkının yenilmesinden korkacaktır.

113. İşte Biz, onu böylece Arapça bir Kur'an olarak indirmiş ve onda insanların bilincimize varmaları ya da kendilerinde bir uyanış meydana getirmeleri için tehditleri ayrıntılı bir biçimde açıklamış bulunuyoruz.

87 Genelde mütercimler, tefsirlerin de katkısıyla, ayetin bu kısmını çok farklı çevirmektedirler: "*...Ben onların görmediği şeyi gördüm. Elçinin izinden bir avuç avuçladım da onu attım. Böyle yapmayı nefsim bana güzel gösterdi.*"

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ
يُقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهُۘ وَقُلْ رَبِّ زِدْنٖي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَٓا
اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا
لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلٖيسَۜ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا
يَٓا اٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوعَ فٖيهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾
وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فٖيهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطَانُ
قَالَ يَٓا اٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾
فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا
مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِۘ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰى ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهُ
فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمٖيعًا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنّٖي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ
هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرٖي
فَاِنَّ لَهُ مَعٖيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى
﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنٖٓي اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصٖيرًا ﴿١٢٥﴾

114. Gerçek egemen olan Allah, yücelerin yücesidir! Sana Kur'an [vahyolunurken], vahyolunması tamamlanmadan [onu] okumaya kalkışma; ama: "Ey Rabbim! İlmimi arttır." de.

115. Andolsun ki, Biz, çok önceleri Adem'den söz almıştık; ancak o, onu unutmuştu. Böylece Biz onda bir kararlılık bulmamıştık.

116-119. Hani Biz, bir zamanlar meleklere: "Adem'i selamlayın!" demiştik. Bunun üzerine onlar, İblis dışında, [onu] selamlamışlardı. O ise, karşı çıkmıştı. O zaman Biz [ona]: "Ey Adem! Bu, hem senin hem de eşin için bir düşmandır. O halde, o, sakın sizi cennetten çıkarmasın; yoksa mutsuz olursun! Ama [cennette kaldığın sürece] ne acıkacak ne de kendini çıplak hissedeceksin; ne susuzluk çekeceksin ne de güneşte kalacaksın." demiştik.

120. Fakat şeytan ona: "Sana ölümsüzlük ağacını ve asla yok olmayacak olan hükümranlığı göstereyim mi?" diyerek aklını çelmişti.

121. Böylece her ikisi de ondan [ağacın meyvesinden] yemişlerdi. Bunun üzerine hemen çıplaklıklarının bilincine varmışlardı. Bu yüzden derhal bahçeden topladıkları yapraklarla üzerlerini örtmeye koyulmuşlardı. Böylece Adem, Rabbine karşı geldiği için büyük bir hataya düşmüş oldu.

122-125. Ancak, daha sonraları, Rabbi, onun tövbesini kabul edip onu doğru yola ulaştırmış ve onu seçmiş ve [ona]: "Oradan hep birlikte birbirinize düşman olarak inin! Bununla birlikte Ben'den size bir yol gösterici gelecek olursa, bu taktirde, kim Benim yol göstericime uyacak olursa, [bilsin ki], o ne sapacaktır ne de mutsuz olacaktır. Ancak, kim Beni anmaktan yüz çevirecek olursa, [bilsin ki], onun da [bu dünyada] sıkıntılı bir yaşantısı olacaktır. Biz, onu kıyamet günü ise kör olarak dirilteceğiz." demiştik. Bunun üzerine o da: "Ey Rabbim! Ben [dünyada] gören biri olduğum halde beni niçin kör olarak dirilttin?" diye soracaktır.

88 Bu ve daha sonraki ayette, "siz"li ibareler "biz"li olarak çevrilmişlerdir.

89 Genelde ayetin Türkçe çevirisi, tefsirlerin etkisinde kalınarak, bize göre, sentaksa uygun olmayan bir şekilde yapılmaktadır: *"O gün, Rahman olan Allah'ın izin verdiği ve konuşmasına rıza gösterdiği kimseden başkasının şefaati fayda vermeyecektir."*

126-127. Allah ise: "İşte şunun için: Ayetlerim sana gelmişti; ama sen onları umursamamıştın. İşte bugün de sen umursanmayacaksın; çünkü Biz, Rabbinin ayetlerine inanmayarak kendini boşa harcayanı böylece cezalandıracağız. Gerçekten de ahiret azabı daha şiddetli ve daha kalıcı olacaktır." diyerek karşılık verecektir.

128. Onlar, o halde, Bizim, kendilerinden önce şu anda yurtlarında gezip dolaştıkları nice kuşakları yok etmiş olmamızdan kendileri için hâlâ bir ders çıkarmayacaklar mı? Bunda, gerçekten de akıl sahipleri için çıkarılacak dersler vardır.

129. Eğer Rabbin tarafından daha önceden verilmiş bir söz ve belirlenmiş bir süre olmasaydı, [yok olmaları] kaçınılmaz olurdu.

130. O halde, sen, onların söylediklerine göğüs ger; güneşin doğmasından ve batmasından önce övgü ile tesbih et; aynı şekilde Rabbini, gecenin bir bölümünde de gündüzün uçlarında da tesbih et ki, mutluluğa ulaşasın!

131. O halde sen, sakın onlardan bir kısmına, kendilerini sınamak için verdiğimiz dünya hayatının debdebesine, görkemine gözlerini dikme; çünkü Rabbinin [sana verdiği] nimet [ondan] daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

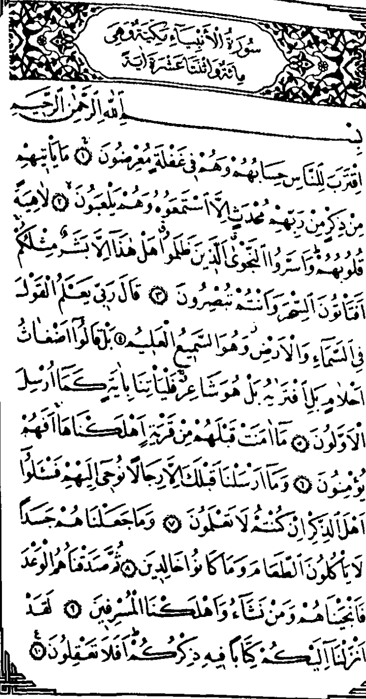
132. Halkına namazı buyur; sen de bu konuda devamlı ol. [Hiçbir zaman şu gerçeği aklından çıkarma ki], Biz, senden rızık istemiyoruz; ama sana rızkı sağlayan Biziz! Gelecek, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlarındır.

قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَىٰ ﴿١٢٦﴾ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأَبْقَىٰ ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسَاكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ
مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ
آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ
عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ
وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَالْعَاقِبَةُ
لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ
مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ
مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا ۖ
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

133. Onlar: "O, bize, niçin Rabbinden bir mucize getirmiyor ki...!" demektedirler. Onlara, önceki dini sahifelerde bulunanların en açık kanıtı [olan Kur'an] gelmedi mi?

134. "Ey Rabbimiz! Keşke bize, bir elçi gönderseydin de, [şu anda uğradığımız] aşağılanmaya ve horlanmaya uğramadan önce Senin ayetlerine uysaydık!" derlerdi.

135. De ki: "[Onlardan] her biri [olacakları] beklemektedir. O halde siz de bekleyin: Çünkü yakında, kimlerin doğru yolun izleyicileri olduklarını ve kimlerin doğru yola ulaşmış bulunduklarını anlayacaksınız!"

سُورَةُ الأَنبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِم
مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِم مُّحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً
قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ
فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ
أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ
الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ
فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَن نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ
أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

21. ENBİYA SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
112 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. İnsanların hesaba çekilecekleri [gün] yaklaşmıştır; buna rağmen onlar, yine de büyük bir gaflet içinde bulunmakta ve [bunu] umursamamaktadırlar!

2-3. Onlar, her ne zaman kendilerine Rablerinden yeni bir uyarı gelecek olsa, onu, kalpleri gaflet içinde bulunduğu için, alaya alarak dinlerler. Zulmedenler, aralarında gizlice şöyle konuşmaktadırlar: "O da bizim gibi bir insan! Öyleyse göz göre göre kendimizi büyüye mi kaptıracağız!"

4. De ki: "Rabbim, ister gökte isterse yeryüzünde olsun, söylenen her sözü bilmektedir; çünkü O, çok işiten, çok bilendir."

5. Onlardan [bir kısmı]: "Hayır, hayır! [onun söyledikleri] karma karışık rüyalardır." [bir kısmı da:] "Hayır, hayır! O, [bütün] bunları uydurmaktadır!" derlerken, [diğer bir kısmı ise]: "Hayır, hayır! o, bir şairdir. O halde, o, bize, tıpkı önceki [peygamberlerin mucizelerle] gönderildikleri gibi, bir mucize getirsin!" demektedirler.

6. Kendilerinden önce yok ettiğimiz kentlerden hiçbirinin [halkı] inanmamıştı. O halde şimdi bunlar mı inanacaklar?

7-8. Biz, senden önce de [elçi olarak] sadece kendilerine vahyettiğimiz erkekleri göndermiştik. Eğer [bu konuda] bilginiz yoksa, [sizden önceki] vahiy sahiplerine sorun; Biz, onları yemek yeme gereksinimi duymayacak bir yapıda yaratmamıştık. Onlar, ölümsüz de değillerdi.

9. Sonunda Biz, onlara verdiğimiz sözü yerine getirmiş, hem onları hem de dilediklerimizi kurtarmış ve haddi aşanları da yoketmiştik.

10. Andolsun ki, Biz, size içinde [gereksinme duyacağınız her türlü] uyarının bulunduğu bir kitap indirmiş bulunuyoruz. O halde hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

• Bu ayette de üslûp özelliğinden dolayı "siz" zamiri "biz" olarak çevrilmiştir.

11. Biz, zulmetmekte olan nice kentleri yok etmiş ve daha sonra da onların yerlerinde başka halklar var etmiştik.

12-13. Onlar, azabımızı hisseder hissetmez, derhal oradan kaçmaya kalkışmışlardı. [Hemen o anda kendilerine şöyle seslenilmişti]: "Hayır! Kaçmaya çalışmayın! Yine sizi azdıran o refaha ve evlerinize dönün ki, [yaptıklarınızdan dolayı] sorgulanabilesiniz!"

14. Onlar, [kaçmaktan umutlarını kesince]: "Eyvahlar olsun bize! Meğer biz kendimize yazık edenlerdenmişiz!" diye feryat etmişlerdi.

15. Onlar, Biz, onları biçilmiş ekine, sönmüş ateşe döndürünceye kadar, feryatlarını bu şekilde sürdürmüşlerdi.

16-17. [Bilin ki], Biz, göğü, yeri ve arasındaki her şeyi oyun olsun diye yaratmamışızdır. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Şayet [böyle bir şey] yapacak olsaydık, [yapardık].[90]

18-20. Hayır, hayır! Biz, [yaratma eylemimizin doğası gereği] hakkı, batılı yok etmesi için, üzerine göndeririz. Böylece o, hemen yok olur gider. O halde size, [Allah ile ilgili] yapmakta olduğunuz nitelemelerden dolayı yazıklar olsun; çünkü göklerde ve yeryüzünde her kim ve her ne varsa O'nundur. O'nun katında bulunanlara gelince; onlar, O'na ibadet etmekten [O'nun için çalışmaktan] büyüklenmezler, yorulmazlar, gece ve gündüz usanmadan O'nu tesbih ederler.

21-22. Buna rağmen yine de onlar, [ölenleri] diriltecekleri [düşüncesiyle birtakım] dünyevi [güçleri] tanrı

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا
وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾
قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ
حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾
لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمِ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ
مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

edinmişlerdi. [Ancak onlar şu gerçeği bir türlü görmüyorlar]: Eğer [göklerde ve yerde] Allah'tan başka tanrılar olsaydı, göklerin de yerin de düzeni bozulurdu. O halde arşın Rabbi olan Allah, onların bu tür nitelemelerinden uzaktır.

23. O, yaptıklarından sorgulanamaz; onlar ise sorgulanacaktır.

24-25. Buna rağmen onlar, yine de O'nun dışında tanrılar edinmişlerdir. [Ey Peygamber onlara]: "[O halde iddialarınızı doğrulayacak] delillerinizi getirin!" de. [Allah'tan başka tanrı yoktur gerçeği] hem benimle birlikte bulu-

90 Bazı çeviriler, burada (in) harfine olumsuzluk anlamı yüklemektedirler. Buna göre çeviri şöyle olmaktadır: *"Fakat biz bunu yapmadık."*

وما أرسلنا من قبلك من رسول إلا نوحي إليه أنه لا إله
إلا أنا فاعبدون ﴿٢٥﴾ وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه
بل عباد مكرمون ﴿٢٦﴾ لا يسبقونه بالقول وهم بأمره يعملون
﴿٢٧﴾ يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يشفعون إلا
لمن ارتضى وهم من خشيته مشفقون ﴿٢٨﴾ ومن يقل منهم
إني إله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك نجزي الظالمين
﴿٢٩﴾ أولم ير الذين كفروا أن السماوات والأرض كانتا رتقا
ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي أفلا يؤمنون ﴿٣٠﴾
وجعلنا في الأرض رواسي أن تميد بهم وجعلنا فيها
فجاجا سبلا لعلهم يهتدون ﴿٣١﴾ وجعلنا السماء سقفا
محفوظا وهم عن آياتها معرضون ﴿٣٢﴾ وهو الذي خلق
الليل والنهار والشمس والقمر كل في فلك يسبحون
﴿٣٣﴾ وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد أفإن مت فهم
الخالدون ﴿٣٤﴾ كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم
بالشر والخير فتنة وإلينا ترجعون ﴿٣٥﴾

nanların hem de benden önceki [peygamber]lerin hatırlata geldikleri bir gerçektir. Onların çoğunluğu, Biz senden önce, her elçiyi kendisine: "Benden başka tanrı yoktur; o halde Bana ibadet etsinler [Benim için çalışsınlar]!" diye vahyederek gönderdiğimiz halde, yine de gerçeği tanımamakta ısrar etmekte ve [inatla ondan] yüz çevirmektedirler.

26-27. Yine onlardan bir kısmı: "Çok Seven, çocuk edinmiştir." demektedirler. O, bu tür şeylerden uzaktır! [Allah'ın çocuğu olarak kabul ettikleri varlıklara gelince; onlar], Allah'a ibadet eden [O'nun için çalışan] onurlu varlıklardır. Onlar, O'ndan önce söz söylemezler ve [sadece] O'nun sözleri doğrultusunda hareket ederler.

28. O, onların önlerindekini de arkalarındakini de bilir. Onlar, ancak O'nun zaten kendisinden hoşnut olduğu kimseler için aracılık yapacaklardır; çünkü onlar, O'nun korkusundan titremektedirler.

29. Bununla birlikte, onlardan her kim: "Ben, Allah'ın dışında, bir tanrıyım." diyecek olursa, [iyi bilin ki], Biz, [böyle] diyeni cehennemde cezalandıracağız. İşte Biz, zalimleri böyle cezalandırırız!

30. İnkar edenler, gök ile yerin [başlangıçta] tek bir bütün olduğunu, Bizim, onları sonradan birbirinden ayırdığımızı ve canlı olan her şeyi sudan yarattığımızı görmüyorlar mı? O halde onlar, hâlâ inanmayacaklar mı?

31-32. Yine onlar, Bizim, kendilerini sarsmaması için yere sapasağlam dağlar yerleştirdiğimizi, [varacakları yerlere] ulaşabilmeleri için orada geçitler, yollar var ettiğimizi ve göğü güvenli bir çatı olarak kurduğumuzu da [görmüyorlar mı?] Onlar, yine de O'nun bu ayetlerinden inatla yüz çevirmektedirler.

33. O, geceyi, gündüzü, her biri belli bir yörüngede yüzen güneşi ve ayı da yaratandır.

34. Biz, senden önce hiç kimseye ölümsüzlük vermiş değiliz. O halde eğer sen ölecek olursan, onlar, ölümsüz mü olacaklar?

35. Her canlı ölümü tadacaktır. Biz, sınamak üzere, sizi kötü ve iyi şeylerle karşı karşıya getireceğiz. Sonunda Bize döndürüleceksiniz.

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًاۜ
اَهٰذَا الَّذ۪ي يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ
هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍۜ سَاُو۬ر۪يكُمْ اٰيَات۪ي
فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِق۪ينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ح۪ينَ لَا يَكُفُّونَ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْت۪يهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِالَّذ۪ينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ
﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَؤُ۬كُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِۜ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ
تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَاۜ لَا يَسْتَط۪يعُونَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ
وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ
حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۜ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَأْتِي الْاَرْضَ
نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَاۜ اَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

36. İnkar edenler, her ne zaman seni görseler, [birbirlerine]: "Tanrılarımızı diline dolayan bu mudur?[91]" diyerek seni alaya alırlar. Aslında Çok Seven'in anılmasına karşı çıkanlar onlardır.

37. İnsan, çok aceleci olarak yaratılmıştır. Size yakında ayetlerimi göstereceğim. Bu yüzden Benden [bu konuda] acele etmemi istemeyin!

38. Ama onlar, yine de: "Eğer söyledikleriniz doğru ise, Allah'ın sözü ne zaman gerçekleşecektir?" demektedirler.

39. Keşke inkar edenler, [Allah'ın sözünün] yüzlerinden ve sırtlarından ateşi savamayacakları ve hiçbir yardım göremeyecekleri bir zamanda [gerçekleşeceğini] bir bilebilselerdi!

40. Hayır, hayır, o [an] ansızın gelip çatacak ve böylece onları şaşkına çevirecektir! Artık ne onu başlarından savmaya güçleri yetecek ne de kendilerini [toparlayabilmeleri için] kendilerine süre tanınacaktır.

41. Andolsun ki, senden önce de elçilerle alay edilmişti; ancak alay konusu ettikleri şey, içlerinden alay edenleri çepeçevre kuşatıvermişti.

42. De ki: "Gece ve gündüz sizi Çok Seven'e karşı kim koruyabilir ki..?" Hayır, hayır, onlar, yine de Rablerini anmaktan yüz çevirmektedirler!

43. Yoksa onların, Bize karşı kendilerini koruyacak tanrıları mı var? Onlar kendilerine bile yardım edemezler. Onlar, Bizden de bir yakınlık görmezler.

44. Gerçek şu dur ki, Biz, onların da atalarının da uzun bir süre nimetlerimizden yararlanmalarını sağlamıştık. Ama onlar, Bizim, yere, yanlarından eksiltmek üzere geldiğimizi görmüyorlar mı? O halde onlar mı üstün gelecekler?

91 Bu ayette de üslûp özelliğinden dolayı "siz" zamiri "biz" olarak çevrilmiştir.

قُلْ اِنَّمَٓا اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَٓاءَ اِذَا
مَا يُنْذَرُونَ ۝ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ
لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا وَكَفٰى بِنَا حَاسِبِينَ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسٰى وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَٓاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ۝
اَلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۝
وَهٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۝ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَٓا اِبْرٰهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ۝ اِذْ قَالَ
لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِٓي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ۝
قَالُوا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ۝ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ
وَاٰبَٓاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ
مِنَ اللَّاعِبِينَ ۝ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَتَاللّٰهِ
لَاَكِيدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۝

45. De ki: "Ben, sizi ancak vahye dayanarak uyarıyorum." Ama sağırlar, her ne zaman uyarılsalar, çağrıya kulak vermezler.

46. Andolsun ki, eğer onlara Rabbinin azabından hafif bir esinti dokunacak olsa, mutlaka: "Yazıklar olsun bize! Meğer biz kendimize yazık etmişiz!" derler.

47. Biz, kıyamet günü doğru teraziler kuracağız; öyle ki, hiç kimse hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmayacak. [Yapılan iyi ya da kötü iş] hardal tanesi ağırlığınca olsa bile yine de onu ortaya koyacağız. Biz, hesap görücü olarak yeteriz.

48-49. Andolsun ki, Biz, Musa ile Harun'a, Allah bilincini içlerinde canlı tutanlara ışık saçan, öğüt veren ve onları uyaran bir kaynak olmak üzere Furkân'ı vermiştik. Allah bilincini içlerinde canlı tutanlar, görmedikleri halde Rablerinden korkarlar ve kıyamet gününün gelip çatacağı [düşüncesiyle] ürperirler.

50. İşte bu, Bizim, [sana] indirdiğimiz kutlu bir uyarıdır. O halde siz, buna rağmen yine de onu inkar mı edeceksiniz?

51-52. Andolsun ki, Biz, önceden de İbrahim'e doğruyu yanlıştan ayırma yeteneği vermiştik; Biz, onun, babasına ve halkına: "Kendinizi kendilerine bu denli adadığınız heykeller nedir?" dediğinde, [onu böyle konuşmaya iten nedeni de] çok iyi biliyorduk.

53. Onlar: "Biz atalarımızı onlara ibadet eder bulmuştuk." diyerek yanıtlamışlardı.

54. Bunun üzerine İbrahim onlara: "Andolsun ki, siz de atalarınız da apaçık bir sapıklık içindeymişsiniz!" diyerek karşılık vermişti.

55. Onlar, ona: "[Ey İbrahim!] Sen [sözlerinde] ciddi misin, yoksa bizimle eğleniyor musun?" diye sormuşlardı.

56. O da: "Hayır, hayır! Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir. Onları yaratan O'dur. Ben de bu [gerçeğe] tanık olanlardanım!" diyerek karşılık vermişti.

57. [Sonra da içinden]: "Allah'a yemin olsun ki, siz arkanızı dönüp oradan uzaklaşır uzaklaşmaz, putlarınızı paramparça edeceğim!" demişti.

58. Bunun üzerine o, başvurmaları için bıraktığı en büyükleri dışında, onları paramparça etmişti.

59. [Putları parçalanmış olarak görenler]: "Bunu tanrılarımıza kim yaptı ki.? Kuşkusuz o, zalimlerden biridir." demişlerdi.

60. [İçlerinden bir kısmının]: "İbrahim adında bir gencin onları diline doladığını işitmiştik." demesi üzerine,

61. Diğerleri: "Onu, tanıklık yapması için halkın gözü önüne çıkaralım!"[92] demişlerdi.

62. İbrahim [halkın huzuruna çıkarılınca,] onlar: "Ey İbrahim! Bunu tanrılarımıza sen mi yaptın?" diye sormuşlardı.

63. O da: "Hayır! Onu şu büyükleri yapmıştır. Eğer konuşabiliyorsa, ona kendiniz sorun!" diyerek karşılık vermişti.

64. Bu durum karşısında onlar, akılları başlarına gelerek: "Aslında zalim olan bizmişiz!" demişlerdi.

65. Ancak onlar, eski düşüncelerine dönmekte gecikmemişler ve [ona]: "Andolsun ki, sen de onların konuşmadıklarını pekala biliyorsun!" demişlerdi.

66-67. Bunun üzerine İbrahim: "O halde siz, Allah dışında, size hiçbir şekilde ne yararı ne de zararı dokunan şeylere mi ibadet ediyorsunuz? O halde size de Allah dışında ibadet ettiklerinize de yazıklar olsun! Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?" demişti.

68. Bu durum karşısında birbirlerine: "Eğer bir şey yapacak isek, onu

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا اِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا
فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ
عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ
هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَٓا اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هٰذَا
فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ
فَقَالُوٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُؤُسِهِمْ
لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَٓاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ اُفٍّ لَكُمْ
وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ
وَانْصُرُوٓا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا
يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَاَرَادُوا
بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا
اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

yakalım ve böylece tanrılarımıza arka çıkmış olalım!" demişlerdi.

69-71. Ama Biz: "Ey ateş! İbrahim'e serinlik ve esenlik [kaynağı] ol!" demiştik. Onlar, ona kötülük yapmak istemişlerdi. Bu yüzden Biz de onları en büyük zarara uğrayanlardan kılmıştık. Onu ve Lut'u kurtarmış ve böylece onları sürekli olarak[93] kutlu kıldığımız bir ülkeye [ulaştırmıştık].

72-73. Ona İshak'ı ve ayrıca da Yakub'u armağan etmiş ve her birinin doğru insanlardan olmasını sağlamıştık. Onları vaadimiz

92 Bu ve aşağıdaki ayetlerde, üslup özelliğinden dolayı "siz" zamiri "biz" olarak çevrilmiştir.

93 Sami dillerinde "âlemîn" sözcüğü "sonsuzluğu ve çok uzun zamanı" ifade etmek için de kullanılır. Sözcük burada bu anlama daha uygun düşmektedir. Nitekim Esed de sözcüğe bu anlamı vermiştir. Genel-

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا
عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ
﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا
إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُودَ
وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ
الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا
سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ
صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

gereği doğru yolu gösteren önderler yapmış ve kendilerine hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyetmiştik. Onlar daima Bize ibadet eden [Bizim için çalışan] kimselerdi.

74-75. Biz, Lut'a da bilgelik ve ilim vermiş ve onu çirkin işler yapan kentten kurtarmıştık; onlar, gerçekten de yoldan çıkmış kötü bir halktı. Onu ise, sevgimize sokmuştuk; çünkü o, doğru kimselerdendi.

76-77. Nuh'u da [hatırla]; hani o, çok önceleri [Bize] seslenmişti. Biz de onun çağrısına karşılık vermiş, onu ve ailesini o büyük felaketten kurtarmıştık. Ayetlerimizi yalanlayan halka karşı ona yardım etmiştik. Gerçekten de onlar, çok kötü bir halk idi. Bu yüzden Biz de onların hepsini suda boğmuştuk.

78-79. Davud'u ve Süleyman'ı da [hatırla]; hani onlar, halka ait koyunların girmiş olduğu tarla hakkında hüküm vermişlerdi. Biz de hükümlerine tanık olmuştuk. Her ne kadar, Biz, Süleyman'a olayı [daha iyi bir biçimde] kavratmış olsak da yine de onlardan her birine, bilgelik ve ilim vermiştik. Davud'la birlikte tesbih etmeleri için dağları ve kuşları emrine amade kılmıştık. Bunları yapan Bizdik.

80. Yine Biz ona, sizi savaşta koruması için zırh yapmayı öğretmiştik. O halde hâlâ şükretmeyecek misiniz?

81-82. Süleyman'ın emrine de buyruğu ile kutlu kıldığımız ülkeye doğru esen güçlü rüzgarları amade kılmıştık. Biz, her şeyi çok iyi bileniz.

de bütün mütercimler ayeti şu şekilde çevirmektedirler: "*Biz onu ve Lut'u kurtarıp, âlemler için kutsal kıldığımız yere ulaştırdık.*"

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ
ذٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادٰى رَبَّهُ أَنِّي
مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ
مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ
﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادٰى
رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَأَصْلَحْنَا لَهُ
زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

[Yine onun emrine amade kıldığımız] şeytanlar arasında onun için dalgıçlık yapanlar ve bunun dışında başka işler görenler de bulunuyordu.

83-84. Eyyûb'ü de hatırla; hani o, Rabbine: "[Ey Rabbim!] başıma bu hastalık geldi; Sen ise sevenler içinde en Çok Seven'sin!" diyerek seslenmişti. Bunun üzerine Biz de onun çağrısına karşılık vererek hastalığını gidermiştik. Katımızdan bir sevgi göstergesi ve Allah'a ibadet edenler için de bir ibret kaynağı olması için, ona, ailesini ve onlarla birlikte bir o kadarını da vermiştik.

85-86. İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de hatırla; Onlardan her biri, güçlüklere göğüs gerenlerdendi. Bu yüzden Biz de onları sevgimize sokmuştuk. Onlar, gerçekten de iyilerdendi.

87. Balık olayının kahramanını da hatırla; hani o, öfkelenerek [halkından] ayrılmış ve kendisine güç yetiremeyeceğimizi sanmıştı. Ancak o, karanlıklar içinde: "Senden başka hiçbir tanrı yoktur. Sen bütün eksikliklerden uzaksın! Ben, kuşkusuz, zalimlerden oldum." diyerek [Rabbine] seslenmişti.

88. Bunun üzerine Biz de çağrısına karşılık vererek onu üzüntüden kurtarmıştık. İşte Biz, inananları böylece kurtarırız.

89. Zekeriyya'yı da hatırla; hani o, Rabbine: "Rabbim! Beni tek başıma bırakma; bununla birlikte [çok iyi biliyorum ki], Sen vârislerin içinde en iyi olanısın!" diyerek seslenmişti.

90. Bunun üzerine Biz de çağrısına karşılık vermiştik. Eşini onun için çocuk doğurmaya elverişli kılmak suretiyle ona Yahya'yı vermiştik. Onlar, hayırlı işlerde birbirleriyle yarışırlar ve [sevgimizi] umarak ve [azabımızdan da] korkarak Bizi çağırırlardı. Onlar, Bize karşı derin bir saygı içindeydiler.

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا
أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَن يَعْمَلْ
مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا
لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم
مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ
فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ
كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ
وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَّا وَرَدُوهَا
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ
فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم
مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

91. Irzını koruyanı da [hatırla]. Biz ona ruhumuzdan üflemiş, kendisini de oğlunu da alemler için bir mucize kılmıştık.

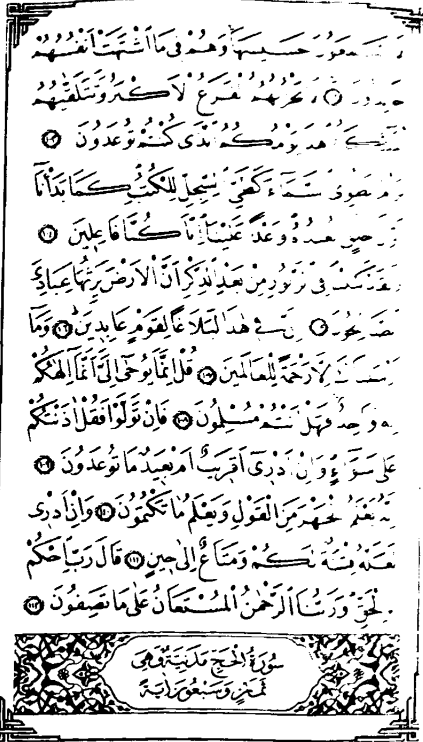
92-93. Kuşkusuz, bu -tek bir ümmet olarak- sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim; o halde Bana ibadet edin [Benim için çalışın]! Ancak insanlar, sonunda her biri Bize döneceği halde yine de aralarındaki bu birliği bozmuşlardı.

94. Şu halde, her kim, inanarak iyi işler yapacak olursa, onun çabası asla görmezlikten gelinmeyecektir; çünkü Biz, [işlerini] onun için yazmaktayız.

95-97. Biz, bir kentin [halkını] yok etmiş [isek, bunun nedeni]; onların [tutmuş oldukları kötü yoldan] dönmelerinin asla mümkün olmamasıdır. [Allah'ın bu toplumsal yasası], Ye'cüc ile Me'cüc'ün önlerinin açılacağı ve her tepeden [dünyaya] akın edecekleri güne dek devam edecektir. İşte o zaman gerçek söz anı [kıyamet vakti] gelmiş çatmış olacaktır ve o gün inkar edenlerin gözleri [görecekleri dehşet karşısında] donakalacaktır ve onlar: "Yazıklar olsun bize! Biz bu konuyu gerçekten de hiç umursamamışız; meğer biz kendimize yazık etmişiz!" [diyerek yakaracaklardır].

98-100. [Onlara orada şöyle denilecektir]: "Gerçek şudur ki, Siz ve Allah dışında ibadet ettikleriniz, cehennem odunu olacaksınız. Siz oraya kesinlikle gireceksiniz." Şayet onlar gerçekten tanrı olsalardı, oraya girmezlerdi. Ancak onlardan her biri orada sürekli olarak kalacaktır. Onlar, orada, inleme dışında hiçbir şey işitmeyeceklerdir.

101-102. Kendileri haklarında [nihai] güzellik yazılmış olanlara gelince, onlar, cehennemden uzaklaştırılacaklar ve böylece onun uğultusunu

işitmeyeceklerdir. Onlar, canlarının çektikleri [nimetler] içinde sürekli kalacaklardır.

103. [Kıyamet gününün yaratacağı] en büyük korku bile onları tasalandırmayacaktır; çünkü melekler onları: "İşte bu, size vaat olunmuş olan [mutlu] gününüzdür!" diyerek karşılayacaklardır.

104. Biz, o gün, göğü yazılı kağıt tomarlarını dürer gibi düreceğiz. Nasıl ki, ilk yaratmayı başlatmış isek aynı şekilde onu yine tekrarlayacağız. Madem ki, onu [gerçekleştireceğimize dair] söz vermiş bulunuyoruz, o halde onu mutlaka gerçekleştireceğiz.

105-106. Andolsun ki, Biz, Tevrat'tan sonra Zebur'da da: "Yere iyi işler yapan kullarım mirasçı olacaklardır." diye yazmıştık. Kuşkusuz ki, bunda [Allah'a] ibadet eden bir halk için bir mesaj vardır.

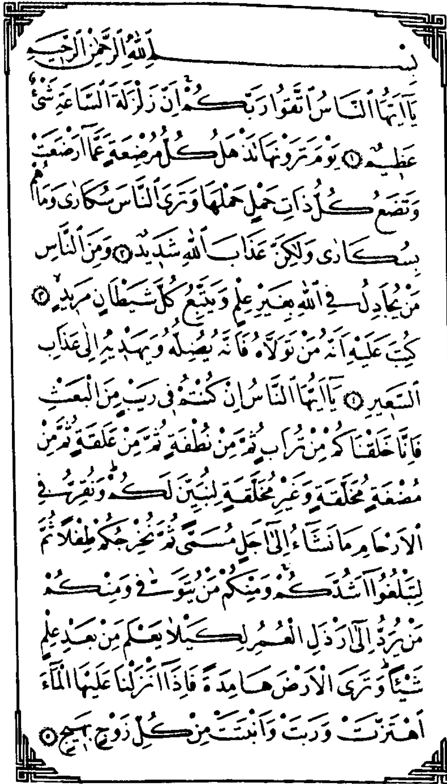
107. Biz, seni alemlere, ancak sevgimizin bir açılımı, bir sevgi [pınarı] olarak gönderdik.

108. De ki: "Bana tanrınızın tek tanrı olduğu vahyolunmaktadır." O halde artık kendinizi O'na teslim edecek misiniz?

109. Eğer onlar, yüz çevirecek olurlarsa, [onlara] de ki: "Ben [bu gerçeği] hepinize aynı şekilde duyurmuş bulunuyorum. Doğrusu tehdit edildiğiniz konunun uzak mı yakın mı olduğunu da bilmiyorum?

110-111. Allah, kuşkusuz, sözün açığa vurulanını da bilir, gizlediklerinizi de bilir. [Kıyamet günü ile ilgili gecikmeye gelince], benim bu konuda hiçbir bilgim yoktur; belki de o, sizin için bir sınama ya da belli bir süreye kadar yararlanma vesilesidir."

112. De ki: "Ey Rabbim! hakça hükmet. Rabbimiz, çok sevendir ve sizin [kendisiyle ilgili] nitelemelerinize karşı yardım istenecek olandır!"

22. HAC SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
78 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-2. Ey insanlar! Rabbinizin bilincinde olun; çünkü kıyamet gününün sarsıntısı gerçekten de çok korkunç olacaktır, öyle ki, onu göreceğiniz gün, her emzikli kadın, emzirdiği çocuğunu unutacak, her hamile kadın ise çocuğunu düşürecektir. İnsanları, sarhoş olmadıkları halde, sarhoş gibi göreceksin. Ancak Allah'ın azabını [görecekleri zaman korkuları] çok daha şiddetli olacaktır.

3-4. İnsanlar arasında, bilgisi olmadığı halde Allah hakkında tartışanlar ve bu yolda, hakkında, her kim kendisini dost edinecek olursa onu saptıracağı ve cehennem azabına sürükleyeceği yazılmış [takdir edilmiş] olan her türlü başkaldırmış şeytanî [gücün] ardına düşenler vardır.

5. Ey insanlar! Eğer öldükten sonra tekrar dirileceğiniz konusunda kuşku duyuyorsanız, [şunu çok iyi bilin ki], Biz, sizden her birinizi, size [gücümüzü] açık bir biçimde göstermek üzere, önce *toprak*, sonra [karışık] *nutfe [zigot]*, sonra, *alaka [implantasyon]*, sonra [bir yönüyle] yaratılmış, [ancak bir başka yönüyle de] yaratılmamış olan *mudğa* [aşamalarından geçirerek] yaratmış bulunuyoruz. Biz, [doğmasını] dilediğimizi, belli bir süreye kadar rahimlerde durduruyoruz. Sonra da sizi çocuk olarak dünyaya getiriyoruz ve bazılarınızın olgunluğa erişmesi için [yaşamasına imkan veriyoruz]. Bununla birlikte kiminiz [erken yaşta] ölürken kiminiz de önceden bildiklerini bilememesi için ömrünün en düşkün dönemine ulaşır. [Ey insanlar! Aslınızla ilgili olarak sunduğumuz bu bilgiden sonra da tekrar dirileceğiniz konusunda hâlâ kuşku duyuyorsanız, o zaman yere bir bakın]. Onu, [bazen] ölü, kupkuru görürsün. Ama Biz, üzerine yağmuru indirdiğimizde, o, hemen harekete geçer, kabarır ve her türden gönlü açan bitki bitirir.

بأن الله هو الحق وأنه يحيي الموتى وأنه على كل شيء قدير ۝
وأن الساعة آتية لا ريب فيها وأن الله يبعث من في
القبور ۝ ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ولا هدى
ولا كتاب منير ۝ ثاني عطفه ليضل عن سبيل الله له
في الدنيا خزي ونذيقه يوم القيامة عذاب الحريق ۝ ذلك
بما قدمت يداك وأن الله ليس بظلام للعبيد ۝ ومن الناس
من يعبد الله على حرف فإن أصابه خير اطمأن به وإن
أصابته فتنة انقلب على وجهه خسر الدنيا والآخرة
ذلك هو الخسران المبين ۝ يدعو من دون الله ما لا يضره
وما لا ينفعه ذلك هو الضلال البعيد ۝ يدعو لمن ضره
أقرب من نفعه لبئس المولى ولبئس العشير ۝ إن الله
يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها
الأنهار إن الله يفعل ما يريد ۝ من كان يظن
أن لن ينصره الله في الدنيا والآخرة فليمدد بسبب
إلى السماء ثم ليقطع فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ ۝

6-7. Bütün bunlar, Allah'ın gerçek olması ve her şeye gücü yetmesi dolayısıyla [gerçekleşmektedir]. Gerçekten de O, ölüleri diriltecektir. Kıyamet günü de -hiçbir kuşkunuz olmasın ki- mutlaka gelecektir; Allah, [o gün] kabirlerde olanları diriltecektir.

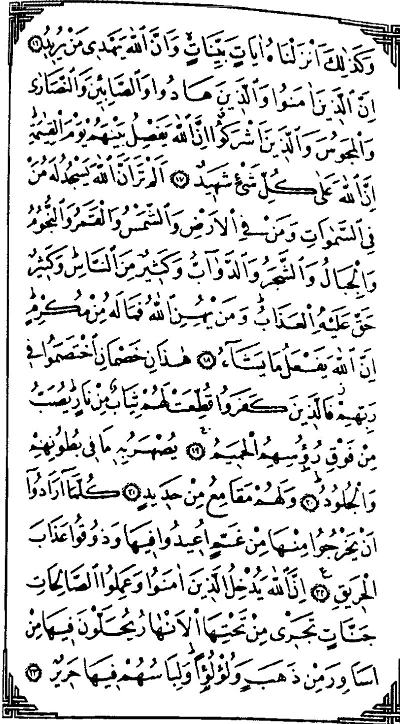
8-10. İnsanlar içinde, bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabı olmadığı halde, [insanları] Allah yolundan saptırmak için, büyüklük taslayarak Allah hakkında tartışmaya kalkışan vardır. Bu dünyada onu aşağılanma beklemektedir. Biz, kıyamet gününde ise ona çok yakıcı bir azabı tattıracağız. [O zaman kendisine]: "Bütün bunlar, yaptıklarından dolayıdır; çünkü Allah, hiçbir şekilde yarattıklarına zulmetmez." [denilecektir].

11-13. İnsanlar arasında Allah'a [inancın] en uç kenarında ibadet eden vardır; öyle ki, başına bir iyilik gelecek olsa, onunla mutlu olur, ama başına onu sınamak üzere bir kötülük gelecek olsa bütün benliğiyle [tekrar inançsızlığa] dönüverir. Böylece o, aynı anda hem dünyasını hem de ahiretini kaybetmiş olur. İşte bu apaçık kayıptır; çünkü o, artık, Allah dışında, kendisine ne zararı ne de faydası dokunan nesneleri çağırmaktadır. Gerçekten de bu, sapıklığın en son noktasıdır. O, [bazen] zararı faydasından daha çok olanı da çağırmaktadır; ancak o [çağırdığı] ne kötü dost ne kötü arkadaştır!

14. Allah, inananları ve iyi işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Allah, kuşkusuz, dilediğini yapmaktadır.

15. Her kim Allah'ın ona[94] hem bu dünyada hem de ahirette yardım edemeyeceğini sanıyorsa, göğe [başka] bir yolla çıkmaya çalışsın ve sonra da [orada] yol alsın; sonunda da bir baksın bakalım, acaba, başvurmuş olduğu çıkış yolu, içini kemiren öfkesini giderebilecek mi?

94 Bu ayet anlamı üzerinde görüş birliği olmayan bir ayettir. Genellikle ayetteki (ona) zamiri Hz. Peygamber'e atfedilmektedir. Ancak, Esed'in de açıkça belirttiği üzere bağlam böyle bir atfa uygun görünmemektedir. Bu yüzden biz, çeviride Esed'i izlemeyi uygun gördük.

16. İşte Biz, onu böylece apaçık ayetler olarak indirmiş bulunuyoruz. [Şunu çok iyi bilin ki], Allah, dilediğini doğru yola ulaştırır.

17. İnananlara, Yahudî olanlara, Sâbiîlere, Hıristiyanlara, Mecusîlere ve Allah'a ortak koşanlara gelince; Allah, kuşkusuz, kıyamet gününde onlar arasında hükmünü verecektir. Çünkü Allah, her şeye tanık olandır.

18. Göklerde ve yerde olanların, güneşin, ayın, yıldızların, dağların, ağaçların, hayvanların, bir çok insanın, Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun? Bununla birlikte, [Allah'a secde etmeyen] bir çok kimse, [kıyamet günü] cezalandırılmayı hak edecektir. Allah kimi aşağılayacak olursa, [şunu çok iyi bilin ki], kıyamet gününde onu onurlandıracak hiç kimse olmayacaktır. Gerçekten de Allah dilediğini yapmaktadır.

19-22. İşte Rableri konusunda birbirleriyle [sürekli bir biçimde] çekişen iki karşıt grup: [O iki gruptan] inkar edenlere gelince; onlara, kıyamet gününde ateşten giysiler biçilecek ve başlarının üzerinden kaynar su akıtılacaktır. Bu suyla onların karnındakiler ve derileri eritilecektir. Onlar [orada sanki] demir kıskaçlarla [bağlanmışlar gibi hep bu şekilde tutulacaklardır]. Çekmekte oldukları ızdıraptan dolayı her ne zaman oradan çıkmak isteseler, [kendilerine]: "Tadın bakalım çok yakıcı olan azabı!" denilerek tekrar yerlerine geri döndürülecekler.

23-24. Bununla birlikte Allah, inananları ve iyi işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Onlar orada altın bilezikler, inciler takınacaklardır ve elbiseleri ise ipek olacaktır; çünkü onlar,

[dünyada iken] sözün en güzel olanına ve o çok övülenin yoluna ulaştırılmışlardı.

25-26. İnkar edenlere ve [insanları] Allah yolundan ve içinde yerli olanlarla dışarıdan gelenleri eşit kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara gelince; [onlar gerçekten de cezalandırılmayı hak etmektedirler]. Bu yüzden her kim orada, zulmederek oranın kutsiyetine zarar verecek davranışlar sergilemek isteyecek olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], Biz, ona çok acı veren bir azap tattıracağız; çünkü Biz, İbrahim'e bu [kutsal] evin kurulacağı yeri gösterdiğimizde ona: "Bana hiç kimseyi ortak koşma; evimi, etrafında dolaşacak, [önünde derin bir tefekküre dalmak üzere] duracak, önünde saygıyla eğilecek ve secde edecek olanlar için temizle!" [demiştik].

27-28. O halde [ey Muhammed!] İnsanları, [yakın mesafede olanların] yaya olarak, uzakta bulunanların ise hızlı develere [binerek] sana gelmeleri, böylece kendileriyle ilgili birtakım yararlara tanık olmaları ve Allah'ın kendilerine rızık olarak vermiş olduğu hayvanları belli günlerde [keserken] üzerlerine Allah'ın ismini anmaları için hacca davet et! [Hayvanlar kesildiğinde] onlardan hem siz yeyin hem de darlık içindeki fakire yedirin!

وَهُدُوا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾
اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ
وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٥﴾
وَاِذْ بَوَّأْنَا لِاِبْرٰهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ اَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْـًٔا
وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾
وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلٰى كُلِّ
ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ
وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِي اَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ
مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَائِسَ
الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ
وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ
حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ
الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ
مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

29. Daha sonra da [hac dolayısıyla maruz kaldıkları] kısıtlamalara son versinler, [varsa] adaklarını yerine getirsinler ve bu Eski Ev'i [bir kere daha] tavaf etsinler!

30-31. [Bütün] bunlar [Allah tarafından emredilmiştir]. O halde her kim Allah'ın kutsal emirlerine karşı saygılı davranacak olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], böyle davranması Rabbi katında kendisi için daha iyi olacaktır. [Haram oldukları] size bildirilenler dışında, bütün hayvanlar size helal kılınmıştır. O halde artık putlara tapınma pisliğinden kaçının; yalan sözden kaçının! Allah'a O'nun dışındaki bütün tanrıları reddederek ve O'na hiçbir

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ
مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
﴿٣١﴾ ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ
﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّن شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا
خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَن يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِن
يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ
عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

şeyi ortak koşmayarak [inanın]; çünkü her kim Allah'a ortak koşacak olursa [şunu çok iyi bilsin ki], o, adeta gökten düşen ve [düşerken de] kuşlar tarafından kapılan ya da rüzgar tarafından çok uzaklara sürüklenen bir kimseyi andırmaktadır.

32-33. [Bütün] bunlar [göz önünde bulundurulması gereken hususlardır]. O halde her kim Allah tarafından konulmuş olan simgelere karşı saygılı davranacak olursa [şunu çok iyi bilsin ki], bu simgeler, [anlamlarını] inananların kalplerinde çok canlı bir biçimde bulunan Allah bilincinden [almaktadırlar]. Onlarda sizin için belli bir süreye dek birtakım yararlar bulunmaktadır. Daha sonra varacakları yer ise o Eski Ev'dir.

34-35. Biz, her topluma, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine, [kesildikleri anda] ismini anmaları için, [kurban kesmeyi] bir ibadet olarak koyduk. O halde [şunu hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın ki], sizin tanrınız, tek bir tanrıdır. [Bu yüzden kendinizi] O'na teslim edin! Sen, Allah anıldığında kalpleri ürperen, başlarına gelenlere metanetle göğüs geren, namazı kılan ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden [Allah yolunda] harcayan alçak gönüllüleri müjdele!

36-38. Kurbanlık hayvanlara gelince; Biz, onları, sizin için, Allah'ın [dininin] simgelerinden kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. O halde [kurban edilmek üzere] saf saf dizildiklerinde üzerlerine Allah'ın ismini anın, cansız olarak yere serildiklerinde de etlerinden yeyin ve hem elindekiyle yetindiği için istemeyen hem de istemek zorunda kalan fakire yedirin! İşte Biz, şükretmeniz için onları böylece sizin hizmetinize vermiş bulunuyoruz. [Şu gerçeği hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın ki], [kesmiş olduğunuz hayvanların] ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşacaktır; O'na ulaşacak olan, sadece içinizdeki Allah bilincidir. İşte Biz, sizi doğru yola ulaştırdığımızdan dolayı Allah'ı ulularnanız için, onları böylece hizmetinize vermiş bulunuyoruz. O halde, iyilik yapanları müjdele: Allah, kuşkusuz inananları [her türlü kötülüğe] karşı koruyacaktır; çünkü, Allah hiçbir haini, hiçbir nankörü sevmez.

ذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا
أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا
اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾
وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَى فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ
أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ
وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ
قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى
الْأَبْصَارُ وَلَٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

39-41. Kendilerine karşı savaş açılanlara, zulme uğramalarından dolayı, [savaşma] izni verilmiştir. Allah, kuşkusuz, onlara, sadece "Rabbimiz Allah'tır." demelerinden dolayı haksız yere yurtlarından çıkarılanlara yardım etmeğe gücü yetendir. Eğer Allah insanlardan bir kısmının [baskılarına ve zulümlerine karşı] diğer bir kısmını korumasaydı, içlerinde Allah'ın adının çokça anıldığı manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler kesinlikle çoktan yerle bir edilirdi. Andolsun ki, Allah, kendine yardım edene mutlaka yardım edecektir; çünkü Allah, çok kuvvetli, çok güçlü olandır. [Allah'ın yardım edeceği kimseler,] öyle kimselerdir ki, onlar, kendilerini ülkede güç sahibi kılacak olsak, namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliğin [yapılmasını] söylerler ve kötü olanı da engellerler. Yine de [bütün] işlerin sonu Allah'a aittir.

42-44. [Ey Muhammed!] Eğer [inkar edenler] seni yalanlıyorlarsa, [şunu hiçbir zaman aklından çıkarma ki], onlardan önce, Nuh, Ad, Semud, İbrahim, Lut halkları ve Medyen ahalisi de [elçilerini] yalanlamışlardı. Aynı şekilde Musa da yalanlanmıştı. Bunun üzerine Ben, [her bir durumda öncelikle] inkar edenlere süre tanımış ve [süreleri] sona erince de onları kıskıvrak yakalayıvermiştim! Böylece onlar, asıl Benim [onları] inkar etmem nasılmış görsünler!

45. Biz, zalim oldukları için, nice kenti yok etmiştik. [Şimdi ise o yerler] çökmüş çatılarıyla [ıssız bir durumda bulunmaktadır]. [Oralarda] nice kullanılmaz kuyular ve bir zamanlar göklere doğru yükselmiş [ama şimdi yerle bir olmuş olan] nice saraylar vardır.

46. Onlar, kendileri sayesinde akıllarını kullanabilecekleri kalplere ya da kendileri sayesinde işitebilecekleri kulaklara sahip olabilmek için yeryüzünde dolaşmıyorlar mı? Gerçek şudur ki, aslında kör olan gözler değildir, göğüslerde bulunan kalplerdir.

ويستعجلونك بالعذاب ولن يخلف الله وعده وإن يوما
عند ربك كألف سنة مما تعدون ۝ وكأين من
قرية أمليت لها وهي ظالمة ثم أخذتها وإلي المصير ۝
قل يا أيها الناس إنما أنا لكم نذير مبين ۝ فالذين آمنوا
وعملوا الصالحات لهم مغفرة ورزق كريم ۝ والذين
سعوا في آياتنا معاجزين أولئك أصحاب الجحيم ۝
وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبي إلا إذا تمنى ألقى
الشيطان في أمنيته فينسخ الله ما يلقي الشيطان ثم
يحكم الله آياته والله عليم حكيم ۝ ليجعل ما يلقي
الشيطان فتنة للذين في قلوبهم مرض والقاسية
قلوبهم وإن الظالمين لفي شقاق بعيد ۝ وليعلم الذين
أوتوا العلم أنه الحق من ربك فيؤمنوا به فتخبت له
قلوبهم وإن الله لهاد الذين آمنوا إلى صراط مستقيم
۝ ولا يزال الذين كفروا في مرية منه حتى تأتيهم
الساعة بغتة أو يأتيهم عذاب يوم عقيم ۝

47. Onlar, Allah sözünden asla dönmeyeceği halde, yine de senden azabı acele [getirmeni] istemektedirler. [Şunu çok iyi bilin ki], Rabbinin katında bir gün, sizin saydığınız bin yıl gibidir.

48. Halkı zalim olan nice kente [doğru yola gelebilmeleri için] mühlet vermiştim. [Ancak gelmeyecekleri belli olunca] onları kıskıvrak yakalayıvermiştim. Sonunda dönüş Bana olacaktır.

49. De ki: "Ey insanlar! Ben size [Allah tarafından gönderilmiş olan] apaçık bir uyarıcıyım."

50-51. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; [bilin ki], onlar, için [ahiret hayatında] bir bağışlanma ve çok güzel bir rızık olacaktır. Bununla birlikte, ayetlerimizi geçersiz kılmak için çaba harcayanlara da gelince; [iyi bilsinler ki], onlar da cehennemlik olacak olanlardır.

52-55. [Ey Muhammed!] Bizim, senden önce göndermiş olduğumuz hiçbir elçi ve peygamber yoktur ki, bir istekte bulunduğunda, şeytan onun isteğine [vesvese] sokmuş olmasın. Ancak Allah, şeytanın soktuğu [vesveseyi] giderir ve sonra da ayetlerini sağlamlaştırır. Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır. [Allah'ın şeytana bu şekilde müdahale etmesine imkan tanımasının nedeni], şeytanın sokmuş olduğu [vesveseyi], kalplerinde hastalık bulunanlar ile kalpleri katılaşmış olanlar için bir sınama vesilesi yapmak -gerçekten de kendilerine yazık edenler, çok derin bir ayrılık içinde bulunmaktadırlar- ve [Allah'ın şeytanın vesvesesini boşa çıkarmasının ve böylece ayetlerini sağlamlaştırmasının nedeni ise], kendilerine ilim verilenlerin, Kur'an'a inanmaları ve kalplerinin ona saygıyla bağlanması için onun Rabbinden gelen Bir Hak olduğunu bilmelerini [sağlamak istemesidir]. Allah, kuşkusuz, inananları doğru yola ulaştırandır. İnkar edenler ise kıyamet saati kendilerini ansızın yakalayınca ya da hiçbir kurtuluş umudunun olmayacağı bir günde azap başlarına gelinceye kadar onun hakkında kuşku duymaya devam edeceklerdir.

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوٓا اَوْ مَاتُوا
لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ
ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ
وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

56-57. İşte o gün hükümranlık Allah'a ait olacaktır. O, [o gün] onların aralarında hükmedecektir. Böylece inananlar ve iyi işler yapanlar, sonsuz mutluluk cennetlerinde olacaklardır; inkar edenlere ve ayetlerimizi yalanlayanlara da gelince; onlar, kendileri için alçaltıcı azap olacak olanlardır.

58-60. Allah yolunda hicret edenlere ve [bu yolda] öldürülenlere ya da ölenlere gelince; andolsun ki, O, onları çok güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır ve -çünkü Allah, rızıklandıranların en iyisidir- onları hoşnut olacakları bir varoluşa sokacaktır; çünkü Allah çok bilen, çok müşfik davranandır. Bu [böyle olacaktır]. Kendisine yapılan saldırıya denk bir tepkiyle karşılık verdiği halde yine de kendisine saldırılan kimseye gelince, andolsun ki, Allah, ona yardım edecektir; çünkü Allah, çok affeden, çok bağışlayandır.

61. Bu böyledir; çünkü Allah geceyi gündüzün içine, gündüzü de gecenin içine sokmaktadır; çünkü Allah, çok iyi işiten, çok iyi görendir.

62. Bu, böyledir; çünkü Allah, haktır, O'nun dışında çağırdıklarınız ise batıldır. Gerçekten de Allah, çok yüce, çok büyük olandır.

63-64. Allah'ın gökten yağmur indirdiğini ve böylece yeryüzünün yemyeşil olduğunu görmüyor musun? Gerçekten de Allah, çok lütufkar, çok iyi haberdar olandır. Göklerde olanlar da yerde olanlar da O'nundur; Allah, kuşkusuz, kendine yeten, övgüye layık olandır.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ
إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ
جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ
وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَادَلُوكَ
فَقُلِ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذٰلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا تُتْلَى
عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ
آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكُمْ النَّارُ
وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

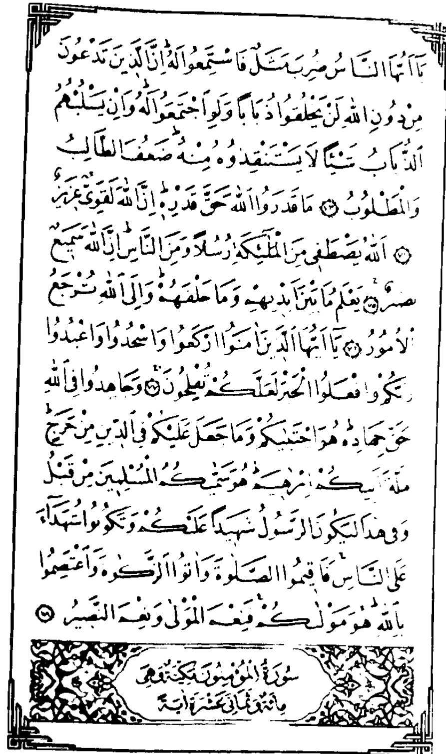
65-66. Yine Allah'ın yerde olanları ve buyruğu ile denizde yüzen gemileri sizin hizmetinize amade kıldığını da görmüyor musun? O, yerin üzerine düşmemesi için göğü tutmaktadır. Bu yüzden gök, O'nun izni olmadan asla yerin üzerine düşemez. Gerçekten de Allah, insanlara karşı çok şefkat gösteren, çok müşfik olandır. O, size hayat verendir; ancak O, sonra sizi öldürecek ve daha sonra da diriltecektir. [Bütün bunlara rağmen] insan, yine de çok nankördür.

67-69. Biz, her topluma, uyacakları bir ibadet tarzı belirledik. O halde onlar, bu konuda seninle tartışmaya girmesinler! Sen her şeye rağmen yine de [onları] Rabbine çağır; çünkü sen [Allah]'a ulaştıran dosdoğru bir yol üzerindesin. Eğer onlar, yine de seninle tartışmak isterlerse, [onlara sadece]: "Allah, yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir." de! Bu yüzden Allah, kıyamet günü, görüş ayrılığına düştüğünüz konularda aranızda hükmedecektir.

70. Sen, Allah'ın hem gökte hem de yerde olanları bildiğini görmüyor musun? Bütün bunlar, bir kitapda [kaydedilmiş] olarak bulunmaktadır. Bütün bunları [bilmek], aslında Allah için çok kolaydır.

71. Onlar, yine de Allah dışında, Allah'ın kendilerine hiçbir güç indirmemiş olduğu ve kendilerinin de haklarında hiçbir bilgileri bulunmadığı şeylere ibadet etmektedirler. Zalimlerin, [kıyamet gününde kendilerine yardım edecek] hiçbir yardımcıları olmayacaktır.

72. Kendilerine ayetlerimiz açıkça okunduğunda, inkar edenlerin yüzlerindeki inkarcı tavırlarını hemen fark edersin. Onlar, nerdeyse, kendilerine ayetlerimizi okuyanlara saldıracaklar! O halde onlara de ki: "Size, [şimdi duyduğunuz] bu sıkıntıdan daha kötüsünü haber vereyim mi? [Bu] Allah'ın inkar edenler için vadetmiş olduğu [cehennem] ateşidir. Varılacak ne kötü yerdir orası!"

73. Ey insanlar! Size bir örnek verilmektedir; ona iyi kulak verin: Allah dışında çağırdıklarınız, hepsi bir araya gelseler de yine de bir sinek bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, onu ondan kurtaramazlar. Hem isteyen hem de istenen, aciz bir durumda bulunmaktadır!

74. Onlar, Allah'ı anlamaları gerektiği gibi anlayamamışlardır. Gerçekten de Allah, çok kuvvetli, çok güçlü olandır.

75-76. Allah, meleklerden de insanlardan da elçiler seçmektedir; gerçekten de Allah, çok iyi işiten, çok iyi görendir. O, onların önlerindekini de arkalarındakini de bilmektedir. Sonunda bütün işler Allah'a döndürülecektir.

77. Ey inananlar! [Allah'ın huzurunda] eğilin, yere kapanın, Rabbinize ibadet edin ve iyi işler yapın ki, kurtuluşa eresiniz!

78. Allah uğrunda gereği gibi cihat edin! [Mesajını tebliğ etmeniz için] sizi seçen O'dur; O, din konusunda, [size] atanız İbrahim'in inancını [izletmek suretiyle] size hiçbir güçlük yüklememiştir. Elçinin size tanık olması, sizin de insanlara tanık olmanız için, sizi hem önceleri hem de bu [Kur'an'da] "Müslümanlar" olarak adlandıran da O'dur. O halde namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sımsıkı sarılın; çünkü O, sizin Mevla'nızdır. Gerçekten de O, ne güzel bir Mevla'dır ne güzel bir yardımcıdır!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَلَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ
﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ اِلَّا عَلٰى اَزْوَاجِهِمْ
اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاءَ
ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾
اُولٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ اَلَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾
ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً
فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا
فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنَاهُ خَلْقًا اٰخَرَ فَتَبَارَكَ
اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾
ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

23. MÜ'MİNÛN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
118 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-11. *Namazlarında huşu içinde bulunan, boş şeylerden uzak duran, arınmak için*[95] *çabalayan, ırzlarını koruyan,* -ancak eşleri ya da sahibi oldukları cariyeler bunun dışındadır. Onlar, [bunlarla olan ilişkilerinden dolayı] kınanmazlar. Bununla birlikte kimler, bunun dışında istekte bulunacak olurlarsa [bilsinler ki], onlar haddi aşanlardır.- *kendilerine verilen emanetleri ve verdikleri sözleri yerine getiren, namazlarını [her türlü dünyevî kaygıdan uzak bir şekilde] kılan inananlar,* gerçekten de kurtuluşa ermişlerdir! İşte onlar, Firdevs cennetine varis olacak ve orada sürekli olarak kalacak olan mirasçılardır.[96]

12-14. Andolsun ki, Biz, insanı, çamurdan [süzülmüş olan] bir özden yaratmış bulunuyoruz. Sonra Biz, insanı öncelikle döllenmiş yumurta halinde, [rahim duvarına] asılmasını [alaka] sağlamak suretiyle güvenli bir yerde koruma altına alıyoruz. Daha sonra, onu [organlarının oluşması için] mudğa haline getiriyoruz. Sonra, mudğayı da kemikleşme sürecine sokuyoruz. Nihayet en son aşamada ise kemiklere kas giydiriyoruz. İşte Biz, böylece onu bambaşka bir yaratık olarak var edip ortaya çıkarıyoruz. Yaratanların en güzeli olan Allah, yücelerin yücesidir!

15-16. Sonra siz, bunun ardından kesinlikle öleceksiniz. Sonra siz, yine kıyamet gününde kesinlikle diriltileceksiniz!

17. Andolsun ki, Biz, sizin üzerinizde yedi yol yaratmış bulunuyoruz ve Biz, yaratmamızdan asla habersiz de değiliz.

95 Genelde çevirilerde, "zekat" sözcüğüne zekat anlamı verilmektedir. Biz burada ortak çeviriye bir örnek sunmak istiyoruz: "*Onlar ki, zekâtı verirler...*" Ancak, bize göre burada asıl olan kök anlamıdır. Bu yüzden çeviriyi bu doğrultuda yapmayı yeğledik.

96 Anlam bütünlüğünün sağlanması için, öncelikle italik metinlerin okunması önem taşır.

18. Biz, gökten belli bir ölçüde su indiriyoruz ve sonra da onun yerde kalmasını sağlıyoruz. Ancak, Bizim onu gidermeye de gücümüz yeter.

19-20. Biz, bu su sayesinde sizin için, içlerinde, yemek üzere bir çok meyve elde ettiğiniz hurma bahçeleri, üzüm bağları meydana getiriyoruz. Biz, yine o suyla, Sina dağında biten ve yiyenlere yağ ve katık [sağlayan zeytin ağacı da meydana getiriyoruz].

21-22. Hayvanlarda da sizin için ibretler bulunmaktadır. Biz, onların içlerindeki [sütten] size içiriyoruz. Onlarda sizin için daha bir çok yarar da bulunmaktadır; nitekim onların [etlerini] yiyerek besleniyorsunuz ve [denizdeki] gemilerde [olduğu gibi] onların üzerlerinde taşınıyorsunuz.

23. Andolsun ki, Biz, Nuh'u halkına göndermiştik o da [onlara]: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. O halde hâlâ O'nun bilincine varmayacak mısınız?" demişti.

24-25. Bunun üzerine halkı içinde inkar eden ileri gelenler [kendi aralarında onunla ilgili olarak[97] birbirlerine]: "O da bizim gibi bir insan; bize karşı üstünlük sağlamak istiyor. Eğer Allah dileseydi, melekler indirirdi. Biz, önceki atalarımızdan böyle bir şey duymadık. O, deliden başka bir şey değildir; o halde onu bir süre göz altında tutalım." demişlerdi.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ
ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ
سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْآكِلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ لَكُمْ
فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ
غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَٰذَا
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ
هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي
بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ
وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

26. [Bu durum karşısında] Nuh, Rabbine: "Ey Rabbim! Bana yardım et; çünkü onlar, beni yalanlamaktadırlar!" demişti.

27-29. Bunun üzerine Biz de ona: "Bizim gözetimimizde ve vahyimiz doğrultusunda [seni ve seni izleyenleri kurtaracak olan] gemiyi yap! Sözümüzün zamanı gelip de sular yeryüzünü iyice kapladığında, her cins hayvandan [dişi ve erkek olmak üzere] birer çiftle birlikte -haklarında daha önceden hüküm verilmiş olanlar dışında- aileni de gemiye bindir. Zulmedenler hakkında da bana [bir daha] başvurma; çünkü onlar boğulacaklardır."

97 Bu ve sonraki ayetlerde, "siz"li zamirler, bağlam dikkate alınarak "biz"li olarak çevrilmişlerdir.

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا
لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ
وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ
مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا
لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنْ هِيَ
إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنْ هُوَ
إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

[demiştik]. Sen ve seninle birlikte olanlar gemiye biner binmez de: "Övgü, bizi zulmeden halktan kurtaran Allah'a aittir!" de. Yine: "Ey Rabbim! Beni kutsanmış bir yere indir; çünkü Sen, indirenlerin en iyisisin!" de!

30. Gerçekten de bütün bu [olup bitenlerde] ibretler bulunmaktadır; çünkü Biz, böylece [insanları] sınamaktayız.

31-32. Biz, onlardan sonra başka bir nesil de var etmiş ve onlara da kendi içlerinden: "Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]; çünkü sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. O halde hâlâ O'nun bilincine varmayacak mısınız?" diyen bir elçi göndermiştik.

33-38. Ancak halkı içinde, kendilerini bu dünya hayatında nimetlere boğmamıza rağmen şükredecekleri yerde kurumlanarak Bizi inkar eden ve ahirette [Bizimle] karşılaşmayı yalanlayan ileri gelenler [kendi aralarında onunla ilgili olarak birbirlerine[98]]: "O da bizim gibi bir insandan başka bir şey değildir; çünkü o da bizim yediğimizden yiyor, bizim içtiğimizden içiyor! Eğer kendimiz gibi birine boyun eğecek olursak, o taktirde mutlaka kaybedenlerden oluruz. O, bizi, hem de biz ölüp de toprak ve kemik yığını olduktan sonra, yeniden diriltilmekle mi tehdit ediyor? Tehdit edildiğimiz bu şey, uzak, ama gerçekten de çok uzak! Çünkü bu yaşadığımız dünya hayatından başka bir hayat yoktur: Ölürüz ve yaşarız; ama asla diriltilecek değiliz. O, Allah hakkında yalan uydurandan başka bir şey değildir. Bu yüzden biz de ona [asla] inanacak değiliz!" demişlerdi.

39. Bunun üzerine o: "Ey Rabbim! Bana yardım et; çünkü onlar, beni yalanlamaktadırlar!" demişti.

40. Allah da [ona]: "Andolsun ki, onlar, çok geçmeden mutlaka pişman olacaklardır." diyerek karşılık vermişti.

41. Nitekim korkunç bir ses [çok geçmeden] onları yakalayıvermişti. Böylece Biz, onları sel süprüntüsü haline getirivermiştik. Lanet olsun o zalim halka!

42-43. Daha sonra, bunların ardından başka nesiller de var etmiştik;

98 Burada da "siz"li zamirler, "biz"li olarak çevrilmiştir.

çünkü hiçbir halk kendi süresini ne öne alabilir ne de geciktirebilir.

44. Biz, sonra elçilerimizi birbiri ardından [halklarına] göndermiştik. Ancak halklardan her biri, elçisi kendisine geldiğinde, onu yalanlamıştı. Bu yüzden Biz de onlardan her birini birbiri ardınca yok etmiş ve böylece onları [halkın dilinden düşmeyen] efsane haline getirmiştik. O halde lanet olsun o inanmayan halka!

45-46. Biz, sonra Musa ile kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve [tarafımızdan sağlanmış] apaçık bir otorite ile Firavun'a ve ileri gelenlerine göndermiştik; ancak onlar, [onlara karşı] küstahça davranmışlardı; çünkü onlar, [sadece kendilerini] büyük görmeye alışmışlardı.

47-48. Bu yüzden onlar, [onlara]: "Halkı bizim kölemiz iken şimdi biz, bizim gibi olan [bu] iki insana mı inanacağız?" diyerek onları yalanlamışlardı ve helak edilenlerden olmuşlardı.

49. Andolsun ki, Biz, onların doğru yolu bulmaları için Musa'ya kitabı vermiştik.

50. Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini de bir mucize kılmış ve onları yerleşmeye uygun olan ve suyu bulunan yüksek bir yere yerleştirmiştik.

51. "Ey elçiler! Dünya hayatının güzelliklerinden nasibinizi alın[99] ve iyi işler yapın; çünkü Ben, yapmakta olduklarınızı çok iyi bilenim."

52. "Sizin bu topluluğunuz, tek bir topluluktur; çünkü Ben, sizin [hepinizin] Rabbinizim. O halde Beni bilincinizde canlı tutun!"

53. Bununla birlikte onlar, aralarında görüş ayrılığına düşerek bu birlik-

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا
مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ
لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا
مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ
وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ
مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

teliği bozmuşlardır; öyle ki, her bir grup [ancak] kendi [görüşleriyle] mutlu olmaktadır.

54. O halde, sen, onları belli bir süreye dek, şaşkınlıkları içinde baş başa bırak!

55-56. Onlar, kendilerine bol bol mal ve oğul vermemizden dolayı, kendi iyilikleri için mi koşuşturduğumuzu sanıyorlar? Hayır; ancak onlar, [bunun] bilincinde değildirler.

57-61. Bununla birlikte, Rablerinin korkusundan titreyenlere, Rablerinin ayetlerine inananlara, Rablerine ortak koşmayanlara, verdiklerini Rablerine dönecekleri [düşünce-

99 Biz, burada, Esed'e uyarak ayeti bu şekilde çevirmeyi uygun gördük; çünkü bağlam böyle bir anlama daha uygun düşmektedir. Çevirilerde, genel olarak, ayetin bu kısmı şöyle çevrilmektedir: *"Ey peygamberler! Temiz şeylerden yeyin..."*

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ
٦٠ أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ٦١
وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ٦٢ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّن
دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ٦٣ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ
إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ٦٤ لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ٦٥
قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ٦٦
مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ٦٧ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُم
مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ٦٨ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ
مُنكِرُونَ ٦٩ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ
لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ٧٠ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن
ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ٧١ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ٧٢ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٧٣
وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ٧٤

siyle] kalpleri ürpererek verenlere gelince; işte iyilikler konusunda koşuşturanlar ve bu konuda öne geçenler onlardır.

62. Biz, bir kimseye ancak gücü oranında yük yükleriz; çünkü Bizim nezdimizde gerçeği söyleyen bir kitap bulunmaktadır. Bu yüzden onlar, asla haksızlığa uğratılmayacaklardır.

63-67. Ancak onların kalpleri bundan habersizdir; ancak onların, bundan başka, [yapmak istedikleri kötü] eylemleri de vardır ve onlar, bu eylemlerini yapmaya [devam edeceklerdir]. Biz, onların içinde kendilerini zevk ve sefaya kaptırmış olanlarını azapla yakaladığımızda ise derhal feryadı basacaklardır. [Ancak Biz o zaman onlara]: "Bugün feryat etmeyin; çünkü size yardım eden olmayacaktır. Çünkü size ayetlerim okunduğunda büyüklük taslayarak arkanızı dönüp gidiyordunuz ve geceleyin de [Kabe'nin[100] etrafında] toplanarak ağzınıza geleni söylüyordunuz." [diyeceğiz].

68. Peki onlar, [Allah'ın] bu sözünü anlamaya hiç çalışmadılar mı? Yoksa onlara, daha önceki atalarına gelmemiş olan bir şey mi geldi?

69. Ya da onlar, elçilerini tanımadılar da o yüzden mi onu inkar ediyorlar?

70. Ya da onlar: "Onda delilik var mı?" diyorlar. Hayır, hayır! O, onlara, içlerinden çoğu hoşlanmasalar da gerçeği getirmiştir.

71. Eğer gerçek, onların arzularına uysaydı, gökler ile yer ve onlarda bulunanlar yok olur giderdi. Hayır, hayır! Biz [bu Kur'an'da] akıllarında [tutmaları gerekli olan her şeyi] getirdik. Buna rağmen onlar yine de kendilerine bu gerçekleri hatırlatan [mesajdan] yüz çevirmektedirler!

72. Ya da sen, onlardan bir karşılık mı istiyorsun? [Şunu çok iyi bilsinler ki], Rabbinin vereceği karşılık daha iyidir; çünkü O, rızık verenlerin en iyisidir.

73-74. Sen, kuşkusuz onları dosdoğru bir yola çağırmaktasın; ama ahirete inanmayanlar, yine o doğru yoldan sapmaktadırlar.

100 Ayette geçen zamir konusunda mufessirler görüş ayrılığına düşmüşlerdir. Bir kısmı zamiri Kabe'ye isnad ederken bir kısmı da Kur'an'a bağlamaktadır. Kur'an'a bağlayanlara göre çeviri şöyle olmaktadır: "*Ona karşı böbürlenerek ağzınıza geleni söylüyordunuz.*"

75. Eğer Biz, her şeye rağmen onlara sevgi ve şefkatimizi gösterip de sıkıntılarını giderseydik bile onlar yine de azgınlıkları içinde bocalayıp dururlardı.

76-77. Andolsun ki, Biz onları azapla da sınamıştık; ama onlar yine de Rablerine boyun eğmemişlerdi ve yalvarmamışlardı. Ama [kıyamet günü] önlerinde çok şiddetli olan bir azap kapısı açtığımızda, işte o zaman onlar, orada [tüm kurtuluş] ümitlerini yitireceklerdir.

78. Oysa sizin için kulaklar, gözler ve gönüller yaratan O'dur. Yine de ne kadar az şükrediyorsunuz!

79. Sizi yeryüzünde çoğaltan da O'dur. Sonunda O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. Size hayat veren ve öldüren de O'dur. Gece ile gündüzün birbirini izlemesi O'nun sayesindedir. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

81-83. Hayır, hayır! Onlar, tıpkı öncekilerin söyledikleri gibi söylemektedirler. Onlar: "Biz, öldükten, toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra mı yeniden diriltileceğiz? Andolsun ki, bizden önceki atalarımız [gibi] biz de bu konuda tehdit edilmiştik. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir!" demektedirler.

84. O halde [onlara] de ki: "Eğer biliyorsanız, söyleyin bakalım: Yer ve onda bulunanlar kimindir?"

85. Onlar: "Allah'ındır." diyeceklerdir. De ki: "O halde hâlâ aklınızı başınıza toplamayacak mısınız?"

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي
ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾
بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ
وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾
قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ
قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ
مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

86. Yine, de ki: "Yedi göğün ve büyük arşın Rabbi kimdir?"

87. Onlar: "[Tüm güç sadece] Allah'ındır." diyeceklerdir. O halde siz, hâlâ Allah bilincini içinizde canlı tutmayacak mısınız?

88. Yine, de ki: "Eğer biliyorsanız, söyleyin bakalım: Her şeyin hükümranlığını elinde bulunduran, her şeyi koruyan, ama kendisi [korunmaya gereksinme] duymayan kimdir?"

89. Onlar yine: "Allah'tır!" diyeceklerdir. De ki: "O halde nasıl oluyor da bu şekilde aldanabiliyorsunuz?"

بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي
مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾
وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ
مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي
أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ
وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ
فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾
تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

90. Hayır, hayır! Biz onlara gerçeği getirmiştik; ancak onlar yine de yalanda [ısrar etmektedirler].

91-92. Allah hiçbir çocuk edinmemiştir. O'nunla birlikte başka hiçbir tanrı da yoktur. [Eğer öyle olsaydı], o taktirde her tanrı kendi yarattığını kendinden yana çeker ve dolayısıyla her biri, bir diğerine üstün gelmeye çalışırdı. Gaybı da görülen alemi de bilen Allah, onların nitelemelerinden uzaktır! Gerçekten de O, onların ortak koştuklarından yücedir!

93-94. De ki: "Ey Rabbim! Eğer onların tehdit olundukları [azaba] illa da benim de tanık olmamı [istiyorsan], o taktirde, ey Rabbim! Beni sakın zalim olanlardan kılma!"

95. [Evet sen öyle dua et]; çünkü Bizim, onları tehdit ettiğimiz [azaba] seni tanık kılmaya elbetteki gücümüz yeter.

96. Bununla birlikte [onlar sana ne kötülük yaparlarsa yapsınlar] sen, yine de [sana karşı yapılan] kötülüğe en güzel bir biçimde karşılık ver! Biz onların nitelemelerini en iyi bilenlerdeniz.

97-98. De ki: "Rabbim! Şeytanların dürtülerinden sana sığınırım. Ey Rabbim! Yanımda olmalarından da yine sana sığınırım."

99-100. [Öldükten sonra dirileceklerine inanmayanlardan] birine ölüm gelip çatınca, o: "Ey Rabbim! Beni [dünyaya] geri gönder ki, [dünyada iken] yapmadığım iyi işleri yapayım!" diyecektir. Hayır, hayır! Bu, onun söylediği sözden öte bir şey değildir; çünkü [bu dünyayı terkedenlerin] arkasında, tekrar dirilecekleri güne kadar [aşmaları imkansız olan bir ölüm] engeli bulunmaktadır.

101. Sura üfürüldüğü zaman, artık aralarında ne akrabalık bağı kalacak ne de birbirlerini arayıp soracaklardır.

102-104. [O gün] kimlerin tartıları ağır basacak olursa [çok iyi bilsinler ki], onlar, kurtuluşa erenler olacaklardır. Kimlerin tartıları da hafif gelecek olursa [onlar da çok iyi bilsinler ki], onlar, kendilerine yazık edenler ve cehennemde sürekli olarak kalanlar olacaklardır. Ateş orada yüzlerini yalarken onlar acı içinde suratlarını asacaklardır.

105. [Allah o zaman onlara]: "Ayetlerim size okunmamış mıydı ve siz de onları yalanlamamış mıydınız?" [diyecektir].

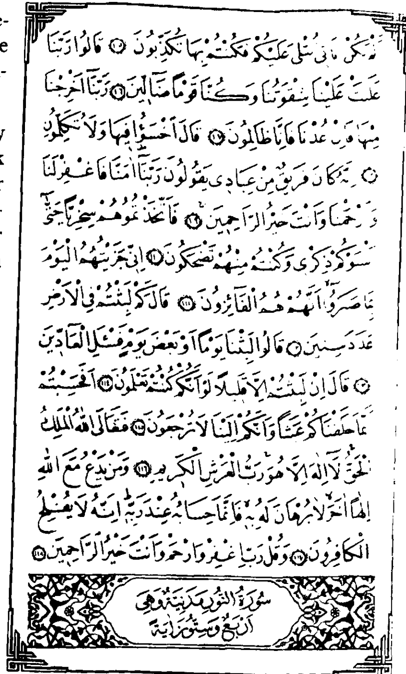
106-107. Bunun üzerine onlar: "Ey Rabbimiz! Biz azgınlığımıza yenik düştük ve bu yüzden de sapık bir topluluk olduk. Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar! Eğer eski halimize tekrar dönecek olursak, işte o zaman zalim topluluk olduğumuz [kesinlik kazanır]." diyerek karşılık vereceklerdir.

108-111. Allah ise [onlara]: "Rezilliğinizle kalın orada; artık Benimle de konuşmayın! Kullarım arasında: 'Ey Rabbimiz! Biz [sana] inandık. O halde bizi bağışla ve bize sevgini göster; çünkü Sen sevenler içinde en çok sevensin!' diyen bir grup vardı. Ama siz onları hep alay konusu yapardınız; öyle ki, onlar, size Beni anmayı bile unutturmuşlardı. Onlara gülüp geçerdiniz. Ama bugün onları, güçlüklere göğüs germelerinden dolayı, ödüllendiriyorum. İşte onlar, kurtuluşa erenler olacaklardır." buyuracaktır.

112. Allah [onlara]: "Yer yüzünde kaç sene kalmıştınız?" diye soracaktır.

113. Onlar ise: "Bir gün ya da bir günden daha az kaldık. [Dilersen] sayanlara sor!" diyerek karşılık vereceklerdir.

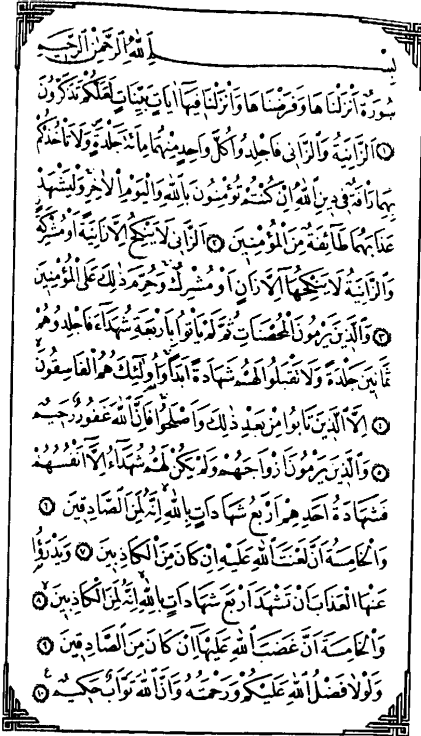
114-115. Allah da: "Çok az bir süre kalmıştınız. Keşke [böyle olacağını daha önce] bilmiş olsaydınız! Yoksa siz, Bizim sizi boş yere yarattığımızı ve Bize tekrar geri döndürülmeyeceğinizi mi sanmıştınız?" diye buyuracaktır.

116. Gerçek hükümdar olan Allah yücelerin yücesidir! O'ndan başka tanrı yoktur. O, yüce arşın Rabbidir.

117. O halde her kim, hakkında hiçbir delili olmadığı halde yine de Allah ile birlikte başka tanrı çağıracak olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], onun hesabı Allah katında görülecektir. Gerçek şudur ki, inkar edenler, asla kurtuluşa eremeyeceklerdir.

118. O halde sen de ki: "Ey Rabbim, [beni] bağışla ve [bana] sevgini göster; çünkü Sen, sevenler içinde en çok sevensin!"

24. NÛR SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
64 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Bu, Bizim indirdiğimiz ve içinde hükümler vaz ettiğimiz bir sûredir. Biz, orada, öğüt almanız için apaçık ayetler indirdik.

2. Zina eden kadın ve erkeğe gelince; onlardan her birine yüzer değnek vurun! Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, onlara karşı duyduğunuz acıma, sizi Allah'ın hükmünü [uygulamaktan] alıkoymasın ve inananlardan bir grup da onların cezalandırılmalarına tanık olsun!

3. Zina eden erkek, zina eden ya da Allah'a ortak koşan bir kadından başkası ile evlenemez; zina eden kadın da ancak zina eden ya da Allah'a ortak koşan bir erkek ile evlenebilir; böyle bir ilişki biçimi, inananlara haram kılınmıştır.

4-5. Namuslu kadınlara zina suçlamasında bulundukları halde [suçlamalarını ispat için] dört tanık getiremeyenlere gelince; onlara seksen değnek vurun ve bundan böyle onların tanıklıklarını asla kabul etmeyin; çünkü onlar, yoldan çıkmış olanlardır. Ancak bundan sonra [yaptıklarından dolayı] tövbe edenler ve durumu düzeltenler, [bu sınırlamadan] müstesnadırlar; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

6-7. Eşlerine zina suçlamasında bulunanlara ama kendilerinden başka tanıkları olmayanlara da gelince; onlardan her biri, doğru söyleyenlerden olduğuna dair Allah adına dört kez tanıklık eder ve beşinci kez de, eğer yalan söyleyenlerden ise, Allah'ın lanetinin üzerine olmasını diler.

8-9. Kadının, eşinin yalan söyleyenlerden olduğuna dair Allah adına dört kez tanıklık etmesi ve beşinci kez de, eğer eşi doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının üzerine olmasını [dilemesi], cezayı kendisinden kaldırır.

10. Eğer Allah'ın size olan lütfu ve sevgisi olmasaydı... Allah, kuşkusuz, tövbeleri çok kabul eden, çok bilge olandır.

اِنَّ الَّذ۪ينَ جَٓاؤُ بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْۜ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْۜ
بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْۜ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِۚ وَالَّذ۪ي
تَوَلّٰى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَٓا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًاۙ وَقَالُوا هٰذَٓا اِفْكٌ مُب۪ينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَٓاؤُ
عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَٓاءَۚ فَاِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَٓاءِ فَاُو۬لٰٓئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ
هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ ف۪ي مَٓا اَفَضْتُمْ ف۪يهِ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٤﴾ اِذْ تَلَقَّوْنَهُ
بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِه۪ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ
هَيِّناًۗ وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظ۪يمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَٓا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَٓا
اَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَاۗ سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ
اَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِه۪ٓ اَبَداً اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ
الْاٰيَاتِۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿١٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحِبُّونَ اَنْ تَش۪يعَ
الْفَاحِشَةُ فِي الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌۙ فِي الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ رَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٠﴾

11. [Peygamberin eşiyle ilgili] iftirada bulunanlar, kuşkusuz, sizin içinizden bir topluluktur. Bunu kendiniz için bir kötülük olarak değerlendirmeyin; aksine bu sizin için bir iyiliktir. Onlardan her biri için, işlediği günah oranında [cezası] olacaktır. Ancak onların içinden [ele başılık ederek] günahın büyüğünü üstlenene gelince; onun için çok büyük bir azap olacaktır.

12. Bu iftirayı işittiğinizde, inanan erkek ve kadınlar, niçin içlerinde hüsnü zanda bulunmadılar ve "Bu apaçık bir iftiradır." demediler ki...?

13. Niçin dört tanık getirmediler ki...? Madem ki onlar, dört tanık getirmemişlerdir, o halde onlar, Allah katında yalancı olanlardır.

14. Eğer Allah'ın size dünyada olan ve ahirette de [devam edecek] bulunan lütfu ve sevgisi olmasaydı, yaydığınız [iftiradan] dolayı, başınıza mutlaka çok büyük bir azap gelirdi.

15. Çünkü siz, hakkında hiçbir bilginiz olmadığı halde yine onu dilinize doluyor, ağızdan ağıza dolaştırıyordunuz. Allah katında çok büyük bir günah olmasına rağmen, siz onun önemsiz bir şey olduğunu sanıyordunuz.

16. Siz, o iftirayı işittiğinizde, niçin: "Bu konuda konuşmamız bize yakışmaz; Haşa! Bu çok büyük bir iftiradır!" demediniz ki...?

17-18. Eğer inanıyorsanız, [şunu çok iyi bilin ki], Allah, bu gibi durumlara bir daha düşmemeniz için, size, ayetlerini açıklayarak öğüt vermektedir; çünkü Allah, çok bilen, çok bilge olandır.

19. İnananlar arasında hayasızlığın yayılmasını arzu edenlere gelince; onları dünyada ve ahirette çok acı veren bir azap beklemektedir. Allah [tüm gerçeği] bilir; siz ise bilmezsiniz.

20. Eğer Allah'ın size olan lütfu ve sevgisi olmasaydı... Allah, kuşkusuz, çok şefkat gösteren, çok müşfik olandır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَى مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ
وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ
هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ
وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ
مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا
عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

21. Ey inananlar! Şeytanın adımlarını izlemeyin! Kim şeytanın adımlarını izleyecek olursa [şunu çok iyi bilsin ki], o, [insana] hayasızlığı ve kötülüğü fısıldar. Eğer Allah'ın size olan lütfu ve sevgisi olmasaydı, içinizden hiçbiri asla temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini arındırır; çünkü Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

22. İçinizden varlık ve servet sahibi olanlar, yakınlarına, düşkünlere ve Allah yolunda hicret edenlere [mallarından hiçbir şey] vermeyeceklerine dair yemin etmesinler, affetsinler, hoşgörüde bulunsunlar! Siz, Allah'ın sizi bağışlamasını istemez misiniz? Gerçekten de Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

23-25. İffetli olan ve [haklarında uydurulan iftiradan] habersiz bulunan inanan kadınlara zina suçlamasında bulunanlara gelince; onlar, hem bu dünyada hem de ahirette lanetleneceklerdir. [Ahirette ise] onları çok büyük bir azap beklemektedir. O gün, dilleri, elleri ve ayakları, yapmış oldukları ile ilgili olarak aleyhlerine tanıklık edeceklerdir. Allah, o gün onlara haketmiş oldukları cezaların karşılıklarını tam olarak verecektir ve [böylece] onlar da O'nun Apaçık Gerçek olduğunu öğrenmiş olacaklardır.

26. Kötü olan kadınlar, kötü erkekler; kötü olan erkekler de kötü olan kadınlar içindir. Aynı şekilde iyi olan kadınlar, iyi erkekler, iyi olan erkekler de iyi olan kadınlar içindir. Onlar [Hz. Aişe ile Safvân], [iftiracıların] dile getirdiklerinden [suçlamalardan] beridirler. Bu yüzden onlar için [ahirette] bir bağışlanma ve çok güzel bir rızık olacaktır.

27. Ey inananlar! Kendi evlerinizden başka evlere, geldiğinizi farkettirmedikçe ve ev halkını da selamlamadıkça girmeyin! Bu, [birbirinize karşı olan haklarınızı ve sorumluluklarınızı] hatırda tutmanız bakımından, daha iyi [bir davranış biçimidir].

فان لم تجدوا فيها احدا فلا تدخلوها حتى يؤذن لكم
وان قيل لكم ارجعوا فارجعوا هو ازكى لكم والله بما تعملون
عليم ﴿٢٨﴾ ليس عليكم جناح ان تدخلوا بيوتا غير مسكونة
فيها متاع لكم والله يعلم ما تبدون وما تكتمون ﴿٢٩﴾
قل للمؤمنين يغضوا من ابصارهم ويحفظوا فروجهم ذلك
ازكى لهم ان الله خبير بما يصنعون ﴿٣٠﴾ وقل للمؤمنات يغضضن
من ابصارهن ويحفظن فروجهن ولا يبدين زينتهن
الا ما ظهر منها وليضربن بخمرهن على جيوبهن
ولا يبدين زينتهن الا لبعولتهن او ابائهن او اباء بعولتهن
او ابنائهن او ابناء بعولتهن او اخوانهن او بني اخوانهن
او بني اخواتهن او نسائهن او ما ملكت ايمانهن
او التابعين غير اولي الاربة من الرجال او الطفل
الذين لم يظهروا على عورات النساء ولا يضربن
بارجلهن ليعلم ما يخفين من زينتهن وتوبوا الى الله
جميعا ايه المؤمنون لعلكم تفلحون ﴿٣١﴾

28. Bununla birlikte orada hiç kimseyi bulamayacak olursanız, girmenize izin verilmedikçe girmeyin; eğer size: "Geri dönün!" denilecek olursa, o takdirde dönün! Bu, sizin için daha nezih bir davranış biçimidir. Allah, kuşkusuz, yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir.

29. İçlerinde size ait eşyalar bulunduğu, oturulmayan evlere girmenizde herhangi bir sakınca yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilmektedir.

30. [Ey Muhammed!] İnanan erkeklere; başlarını eğmelerini ve ırzlarını korumalarını söyle; çünkü bu, kendileri bakımından daha nezihtir. Allah, kuşkusuz, onların yapmakta olduklarından çok iyi haberdar olandır.

31. [Ey Muhammed!] İnanan kadınlara da başlarını eğmelerini, ırzlarını korumalarını, görünen kısımlar dışında, süslerini göstermemelerini, örtülerini de yakalarının üzerlerine salmalarını ve süslerini, kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da üvey oğullarından ya da erkek kardeşlerinden ya da erkek kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da inanan kadınlardan ya da sahip oldukları kölelerden ya da erkekliği kalmamış hizmetçilerinden ya da henüz kadınların mahrem yerlerine vakıf olmayan erkek çocuklarından başkalarına göstermemelerini ve gizledikleri süslerinin bilinmesi için de ayaklarını yere vurmamalarını söyle! Ey inananlar! Kurtuluşa ermeniz için, hep birlikte Allah'a tövbe edin!

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصَّالِحٖينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَائِكُمْ اِنْ
يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ﴿٣٢﴾
وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذٖينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ
وَالَّذٖينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ
فٖيهِمْ خَيْرًا وَاٰتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللّٰهِ الَّذٖٓي اٰتٰيكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ
عَلَى الْبِغَاءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ
اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ
وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهٖ
كَمِشْكٰوةٍ فٖيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فٖي زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا
كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضٖٓيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى نُورٍ
يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِهٖ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ
وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٣٥﴾ فٖي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ
وَيُذْكَرَ فٖيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فٖيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿٣٦﴾

32. İçinizden bekar olanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden durumları evlenmeye uygun olanları, evlendirin! Eğer yoksul iseler, Allah onları, lütfu ile kendilerine yeterli kılar; çünkü Allah, [lütfu] çok geniş olan, çok iyi bilendir.

33. Evlenme imkanı bulamayanlara gelince; onlar, Allah, lütfu ile kendilerini kendilerine yeterli kılıncaya dek iffetli davransınlar. Sahip olduğunuz köleler, sizden özgürlüklerini kazanmak üzere anlaşma yapmak isterlerse - bu anlaşmanın onların yararına olduğundan emin olduğunuz taktirde- onlarla anlaşma yapın! Allah'ın size verdiği maldan onlara da verin! Dünya hayatının geçici menfaatlerini elde etmek için, iffetli kalmak isteyen cariyelerinizi de fuhşa zorlamayın. Kim onları buna zorlayacak olursa [şunu çok iyi bilsinler ki], Allah, onların, zorlanmalarından dolayı [işledikleri fuhuşlarını] bağışlayacak ve onlara sevgi ve şefkatini gösterecektir.

34. Andolsun ki, Biz, [bu Kur'an'da] size [gerçeği] açıklayan ayetler, sizden önce gelip geçmiş olanlardan [ibret alınacak] dersler ve Allah bilincini canlı tutanlar için öğütler indirmiş bulunuyoruz.

35. Allah, göklerin ve yerin Nur'udur. O'nun Nur'u, içinde lamba bulunan bir kandile benzer. O lamba cam bir fanus içindedir; o fanus da adeta inciyi andıran bir yıldız gibidir. O, mübarek bir ağaçtan, ne Doğu'ya ne de Batı'ya ait olan bir zeytin ağacından tutuşturulur. Yakıtı ise, o denli [berraktır] ki, kendisine ateş değmese bile neredeyse kendiliğinden ışık verecek: Nur üstüne nur. Allah dilediğini Nur'una ulaştırır. [İşte] Allah, [bu amaçla] insanlara örnekler sunmaktadır; çünkü O, her şeyi çok iyi bilendir.

36-38. Allah'ın, içlerinde [yalnız] kendi isminin anılması için yükseltilmelerine izin verdiği mabetlerde, O'nu sabah akşam tesbih eden öyle insanlar vardır ki, onları, ne ticaret ne de kazanç peşinde koşma [arzu-

رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله وإقام الصلوة
وإيتاء الزكوة يخافون يوما تتقلب فيه القلوب والأبصار
٣٧ ليجزيهم الله أحسن ما عملوا ويزيدهم من فضله والله يرزق
من يشاء بغير حساب ٣٨ والذين كفروا أعمالهم كسراب بقيعة
يحسبه الظمان ماء حتى إذا جاءه لم يجده شيئا ووجد الله
عنده فوفيه حسابه والله سريع الحساب ٣٩ أو كظلمات في
بحر لجي يغشيه موج من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات
بعضها فوق بعض إذا أخرج يده لم يكد يريها ومن لم يجعل
الله له نورا فما له من نور ٤٠ ألم تر أن الله يسبح له من في
السموات والأرض والطير صافات كل قد علم صلاته
وتسبيحه والله عليم بما يفعلون ٤١ ولله ملك السموات
والأرض وإلى الله المصير ٤٢ ألم تر أن الله يزجي سحابا ثم
يؤلف بينه ثم يجعله ركاما فترى الودق يخرج من خلاله
وينزل من السماء من جبال فيها من برد فيصيب به من يشاء
ويصرفه عن من يشاء يكاد سنا برقه يذهب بالأبصار ٤٣

su] Allah'ı anmaktan, namazı kılmaktan ve zekatı vermekten alıkoyabilir; onlar, kalplerin ve gözlerin [dehşetle] döneceği bir günden korkmaktadırlar. Onlar, [bütün bunları] Allah'ın kendilerini yaptıklarının en güzeli ile ödüllendirmesi ve [hatta] lütfuyla kendilerine daha fazlasını vermesi için [yapmaktadırlar]; çünkü Allah, dilediğini hesapsız olarak rızıklandırır.

39-40. İnkar edenlere gelince; onların amelleri, ıssız bir çöldeki seraba benzer. Susayan onu su sanır; ama oraya vardığında, yanında Allah'tan başka hiçbir şey bulamaz. Allah ise [kıyamet gününde] onun hesabını eksiksiz olarak görecektir. Allah, kuşkusuz, hesabı çok çabuk görendir. Ya da [inkar edenlerin amelleri] derin bir denizdeki karanlıklara benzer. Onu üst üste dalgalar kaplar. Dalgaların üzerinde de bulutlar bulunur. Karanlıklar üzerine karanlıklar...; öyle ki, insan elini çıkaracak olsa onu bile göremeyecek! Allah kimi Nur'undan yoksun bırakmışsa, [şunu çok iyi bilsin ki], artık onun hiçbir şekilde nuru olmayacaktır!

41-42. Göklerde ve yerde bulunanlarla, [kanatlarını çarparak] sıra sıra uçan kuşların, Allah'ı tesbih ettiklerini görmüyor musun? Onlardan her biri, kuşkusuz, duasını ve tesbihini bilmektedir. Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi bilendir; çünkü göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'a aittir ve dönüş de O'na olacaktır.

43. Yine Allah'ın, bulutları sürüklediğini, sonra da -aralarından yağmurun çıkışını görmen için- onları bir araya getirip üst üste yığdığını da görmüyor musun? O, gökten, içinde dolu bulunan dağlar gibi [bulutlar] indirir de o doluyu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden de onu uzak tutar. Şimşeğinin parıltısı ise neredeyse gözleri kamaştıracak.

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَٓابَّةٍ مِنْ مَٓاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلٰى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَمْشِي عَلٰى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلٰٓى اَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَٓاءُ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللّٰهُ
يَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ
وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
وَمَٓا اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُٓوا اِلَيْهِ
مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ اَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُٓوا اَمْ يَخَافُونَ اَنْ يَحِيفَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ
الْمُؤْمِنِينَ اِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا
سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٥٢﴾
وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ
لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

44. Allah, gece ile gündüzü döndürüp durmaktadır. Bunda, kuşkusuz, basiret sahipleri için alınacak ders vardır!

45. Allah, bütün canlıları sudan yaratmıştır. Bunlardan kimi karnı üzerinde sürünür, kimi iki ayağı, kimi de dört ayağı üzerinde yürür. Allah, dilediğini yaratır; çünkü O, her şeye gücü yetendir.

46. Andolsun ki, Biz, [gerçeği] açıklayan ayetler indirmişizdir. Allah, dilediğini doğru yola ulaştırır.

47-49. Onlar: "Allah'a ve elçiye inandık ve itaat ettik." demektedirler. Bununla birlikte içlerinden bir grup, [böyle demelerine rağmen] yine de yüz çevirmektedir. Bunlar, inanan değildirler. Bu yüzden onlar, aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve elçisine çağrıldıklarında, içlerinden bir grup derhal yüz çevirmektedir. Ancak, haklı kendileri olacak olurlarsa, o zaman ona boyun eğerek gelirler.

50. Kalplerinde hastalık mı vardır? Ya da onlar, kuşku içinde mi bulunmaktadırlar? Ya da onlar, Allah ve elçisinin kendilerine haksızlık edeceğinden mi korkmaktadırlar? Hayır! Onlar, kendilerine zulmedenlerdir!

51. Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve elçisine davet edildiklerinde, inananların verecekleri tek yanıt: "İşittik ve itaat ettik." demelerinden başka bir şey değildir. İşte onlar, kurtuluşa erecek olanlardır.

52. Kimler Allah'a ve elçisine itaat edecek, Allah'tan korkacak ve O'nun bilincinde olacak olurlarsa, [şunu çok iyi bilsinler ki], onlar, kazanacak olanlardır.

53. Onlar, sen kendilerinden [savaşa çıkmalarını] istediğin taktirde, mutlaka savaşa çıkacaklarına dair bütün güçleriyle Allah'a yemin etmektedirler. De ki: "Yemin etmeyin! [Sizden istenen] güzelce itaat et-me[nizdir]. Allah, kuşkusuz, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır."

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ
مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ
صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ
صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ
جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

54. De ki: "Allah'a itaat edin ve elçiye itaat edin! Eğer yüz çevirecek olursanız [şunu çok iyi bilin ki], o, yalnız yükümlü olduklarından sorumlu tutulacaktır; siz de sadece yükümlü olduklarınızdan sorumlu tutulacaksınız. Eğer ona itaat edecek olursanız, doğru yola ulaşırsınız. Elçiye düşen, sadece [kendine bildirileni insanlara] açıkça duyurmaktır.

55. Allah, içinizden inananlara ve iyi işler yapanlara -kendine ibadet etmelerinden [O'nun için çalışmalarından] ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarından dolayı-, kendilerinden öncekileri yeryüzünde hükümran kıldığı gibi onları da hükümran kılacağını, kendileri için hoşnut kaldığı dinlerini kendileri için güçlendireceğini ve korkularını güvene dönüştüreceğini vadetmiştir. O halde bundan sonra kimler inkar edecek olurlarsa, [şunu çok iyi bilsinler ki], onlar, doğru yoldan çıkmış olanlardır.

56. Namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin ki, sevgiye mazhar olasınız!

57. İnkar edenlerin, [Bizi] yeryüzünde aciz bırakacaklarını sanmayasın! Onların varacakları yer cehennem olacaktır. Ne kötü varış yeri!

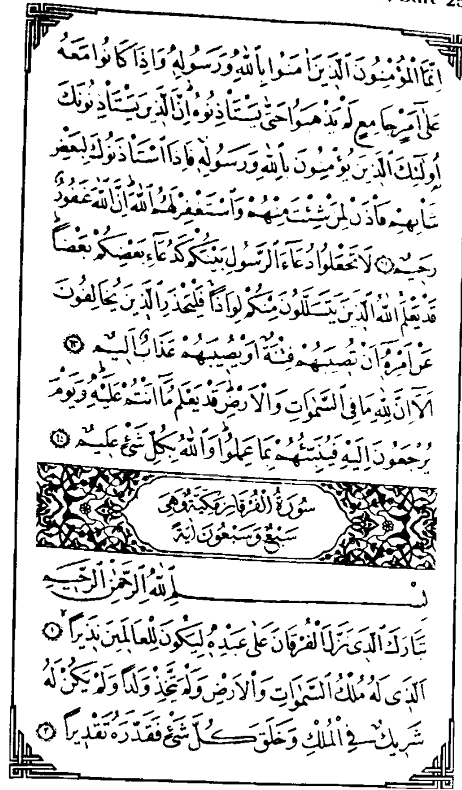
58. Ey inananlar! Malik olduğunuz köleler ve içinizden henüz ergenlik çağına erişmemiş olanlar, şu üç vakitte yanınıza girmek için sizden izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin elbiselerinizi çıkardığınız vakit ve akşam/yatsı namazından sonra. Bu üç vakit, sizin soyunup döküntüğünüz vakitlerdir. Bu vakitler dışında birbirinizin yanına girip çıkmada ne sizin ne de onlar için bir sakınca söz konusu değildir. İşte Allah, ayetlerini size böylece açıklamaktadır; çünkü Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا اسْتَاْذَنَ
الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ وَاللّٰهُ
عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاۤءِ الّٰتٖي
لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزٖينَةٍ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللّٰهُ
سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرٖيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوا
مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اٰبَاۤئِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ
اَوْ بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخْوَالِكُمْ
اَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُ اَوْ صَدٖيقِكُمْ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوا جَمٖيعًا اَوْ اَشْتَاتًا
فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

59. Bununla birlikte çocuklarınız ergenlik çağına eriştiklerinde ise, büyüklerinin izin istedikleri gibi izin istesin. İşte Allah, size ayetlerini böyle açıklamaktadır; çünkü Allah çok bilen, çok bilge olandır.

60. Evlenme ümidi kalmamış olan yaşlı kadınların, cazibelerini göstermeyi [amaçlamadıkları taktirde] dış elbiselerini çıkarmalarında herhangi bir sakınca söz konusu değildir. Ancak her şeye rağmen yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah, her şeyi çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

61. [Ey inananlar! Siz, birbirinizin kardeşisiniz. Bu yüzdendir ki] körün [sağlıklı olan kimselerden yardım istemesinde] her hangi bir sakınca yoktur; topal için de hasta için de her hangi bir sakınca söz konusu değildir. Aynı şekilde sizin için de, [çocuklarınızın] evlerinde veya babalarınızın evlerinde veya annelerinizin evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayılarınızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya anahtarlarına sahip olduğunuz evlerde veya dostlarınızın evlerinde yemek yemenizde de herhangi bir sakınca yoktur. Bir arada ya da ayrı ayrı olarak yemenizde de herhangi bir sakınca söz konusu değildir. Evlere girdiğinizde birbirinize, Allah katından mübarek ve hoş bir esenlik dileği ile selam verin! İşte Allah, aklınızı kullanmanız için, ayetlerini böylece açıklamaktadır.

إنما المؤمنون الذين آمنوا بالله ورسوله وإذا كانوا معه على أمر جامع لم يذهبوا حتى يستأذنوه إن الذين يستأذنونك أولئك الذين يؤمنون بالله ورسوله فإذا استأذنوك لبعض شأنهم فأذن لمن شئت منهم واستغفر لهم الله إن الله غفور رحيم ٦٢
لا تجعلوا دعاء الرسول بينكم كدعاء بعضكم بعضا قد يعلم الله الذين يتسللون منكم لواذا فليحذر الذين يخالفون عن أمره أن تصيبهم فتنة أو يصيبهم عذاب أليم ٦٣
ألا إن لله ما في السماوات والأرض قد يعلم ما أنتم عليه ويوم يرجعون إليه فينبئهم بما عملوا والله بكل شيء عليم ٦٤

سورة الفرقان مكية وهي سبع وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا ١
الذي له ملك السماوات والأرض ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شيء فقدره تقديرا ٢

62. İnananlar, ancak Allah'a ve elçisine inanan ve onunla birlikte toplumu ilgilendiren iş üzerindeyken, ondan izin istemedikçe onu terk etmeyen kimselerdir. O halde, onlar, bazı işlerini görmek üzere senden izin isteyecek olurlarsa, içlerinden dilediğine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

63. [Ey inananlar!] Elçinin çağırmasını, birbirinizi çağırmanız gibi değerlendirmeyin! Kuşkusuz ki, Allah, hissettirmeden aranızdan sıvışıp gidenleri çok iyi bilmektedir. Bu yüzden onun sözüne karşı gelenler, başlarına bir bela gelmesinden ya da çok acı veren bir azaba uğramaktan sakınsınlar!

64. Gerçekten de göklerde ve yerde olanlar, Allah'ındır. O, sizin içinde bulunduğunuz durumu çok iyi bilmektedir. Bu yüzden O, insanlara, kendine dönecekleri günde, [dünyada iken] yapmış olduklarını bildirecektir; çünkü Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

25. FURKAN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
77 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-2. Alemlere bir uyarıcı olması için, kuluna Furkan'ı indiren Allah, yücelerin yücesidir! O, göklerin ve yerin hükümranlığı [sadece] kendine ait olandır; çünkü O, çocuk edinmemiş, O'nun hükümranlıkta da hiçbir ortağı olmamış, her şeyi yaratmış ve yarattığı her şeyi de [kendi amacına uygun olarak] belirlemiştir.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ
جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا
فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ
السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾
وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾
أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ انْظُرْ كَيْفَ
ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾
تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا
بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

3. Bütün bunlara rağmen onlar, yine de Allah dışında, hiçbir şey yaratmayan, [yaratmak bir yana] kendileri yaratılmış olan, kendilerine ne zarar ne de yarar verme, öldürme, hayat verme ve diriltme gücüne sahip olmayan birtakım tanrılar edinmişlerdir.

4. İnkar edenler: "Bu [Kur'an], onun uydurduğu yalandan başka bir şey değildir. Bu konuda ona başkaları da yardımcı olmuştur." demektedirler. Böylece onlar, haksız ve asılsız bir söz uydurmaktadırlar.

5. Yine onlar: "[Bu Kur'an], onun, kendisine sabah ve akşam okunması için, yazdırmış olduğu eskilere dair efsanelerdir." demektedirler.

6. [O halde, ey Muhammed! Onlara] de ki: "Bu Kur'an'ı, göklerin ve yerin sırrını bilen [bana] indirmiştir. O, gerçekten de çok bağışlayan, çok müşfik olandır."

7-8. Yine onlar: "Bu da nasıl bir elçi ki...? Yemek yiyor, çarşılarda dolaşıyor! Kendisiyle birlikte uyarması için ona niçin bir melek indirilmiyor ki...? Ya da kendisine niçin bir hazine verilmiyor..? Ya da onun içinden yiyeceği niçin bir bahçesi yok...?" demektedirler. Böylece zalimler [birbirlerine]: "[Eğer biz, Muhammed'e uyacak olursak] o taktirde, biz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymamış oluruz." demektedirler.*

9. [Ey Muhammed!] Onların seninle ilgili yaptıkları şu benzetmelere bir baksana! Böylece onlar [haktan] sapmış bulunmaktadırlar; bu yüzden onlar artık kendilerine [hakka ulaştıracak] hiçbir yol bulamazlar.

10. Yücelerin yücesi olan Allah, dileyecek olursa, sana [onların isteklerinden] daha iyilerini, altlarından ırmaklar akan cennetleri verir ve senin için köşkler yapar.

11-14. Hayır, hayır! Aslında onların yalanladıkları, [kıyamet] saatinin [gelip çatmasıdır]. İşte bu yüzden Biz, [kıyamet] saatini inkar eden[ler] için çok şiddetli bir ateş hazırlamış bulunuyoruz. Bu ateş, onları uzak

* Bu ayette üslûp özelliğinden dolayı "siz"li zamirler "biz"li olarak çevrilmiştir.

إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾
وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾
لَّا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾
قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي
هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
يَنبَغِي لَنَا أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ
وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ
كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
نَصْرًا وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

mesafeden gördüğünde, onlar, onun öfkelenmesini ve uğultusunu duyacaklardır. Elleri boyunlarına bağlı olarak onun içinde dar bir yere atılacakları zaman, onlar, hemen oracıkta yok olmak için yalvaracaklardır. [Ama onlara şöyle denecektir]: "Bugün [sadece] bir kez değil ama bir çok kez yok olmak için yalvarın!"

15-16. De ki: "Bu mu, yoksa Allah bilincinde olanlara, bir ödül ve varacakları yer olarak vadedilmiş olan sonsuzluk cenneti mi daha iyidir? Sürekli olarak kalacakları o yerde dileyecekleri şeyler onların olacaktır. Bu, Rabbin [tarafından üstlenilen ve dolayısıyla yerine getirilmesi] istenen bir vaattir."

17-18. Rabbinin, onları ve Allah dışında ibadet ettiklerini bir araya toplayacağı ve [onlara]: "Benim yarattıklarımı siz mi saptırmıştınız yoksa onlar kendileri mi yoldan sapmışlardı?" diyeceği gün, onlar: "Ey Rabbimiz! Biz, Seni tenzih ederiz! Senin dışında dostlar edinmek bize yaraşmaz; [Gerçek şudur ki], Sen, onlara ve atalarına [o kadar bol] nimet vermiştin ki, onlar da Seni unutmuşlardı ve böylece helaki [hak eden] bir halk olmuşlardı." diyerek karşılık verecekler dir.

19. [Bunun üzerine Allah, ötekilere]: "[Benim dışımda ibadet ettikleriniz] sizi söyledikleriniz konusunda yalanlamaktadırlar. Bundan böyle siz, ne azabı kendinizden uzaklaştırabileceksiniz ne de [bu azabın üzerinizden uzaklaştırılmasına] yardım edecek [birilerini bulabileceksiniz]; çünkü Biz, içinizden zulmetmiş olanlara çok büyük bir azap tattıracağız!" [diyecektir].

20. [Ey Muhammed!] Senden önce gönderdiğimiz elçiler de kuşkusuz yemek yerlerdi ve çarşılarda dolaşırlardı. [Ey insanlar!] Biz, böylece kiminizi kiminiz için bir sınama vesilesi kılmış bulunuyoruz. Acaba güçlüklere göğüs gerebilecek misiniz? [Ey insan! Şunu hiçbir zaman unutma ki], Rabbin, [her şeyi] çok iyi görendir!

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ
أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا
﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا
مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي
لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ
إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا
لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

21. Bizimle karşılaşacaklarını ummayanlar: "Keşke bize melekler indirilseydi ya da Rabbimizi görseydik!" demektedirler. Andolsun ki, onlar, kendi benlikleri hakkında büyüklüğe kapılmış ve böylece taşkınlık göstermiş bulunmaktadırlar.

22-23. Ancak onlar, melekleri görecekleri gün, işte o gün, suçlular için sevindirici hiçbir haber olmayacaktır. Bunun üzerine onlar: "[Eyvahlar olsun bize! Meğer biz], Allah'ın [sevgisinden] tamamen uzaklaşmışız!" diyeceklerdir; çünkü Biz, [o gün] yapmış oldukları amellerine yöneleceğiz ve onları toz toprak haline dönüştüreceğiz.

24. Cennetliklere gelince; o gün, onların, kalacakları yer daha iyi ve dinlenecekleri yer ise daha güzel olacaktır.

25. O gün, gök bulutlar ile parçalanacaktır ve melekler sıra sıra indirileceklerdir.

26. İşte o gün, gerçek hükümranlık Çok Seven'e ait olacaktır. [Ama o gün] inkar edenler için, çok zorlu bir gün olacaktır.

27-29. O gün zalim, [çaresizlik içinde] ellerini ısıracak ve: "Keşke ben de elçi ile birlikte aynı yolu tutsaydım! Keşke falanı dost edinmeseydim! Andolsun ki, o, uyarıcı bana geldikten sonra beni ondan uzaklaştırdı." diyecektir. Zaten şeytan, insanı [böylece] yalnız, çaresiz ve yüz üstü bırakıverir!

30. [O gün] elçi de şöyle diyecektir: "Ey Rabbim! Halkım, bu Kur'an'ı terk etti!"

31. [Ey Muhammed!] İşte Biz, böylece, her peygamber için, suçlular içinden bir düşman var etmişizdir. [Bununla birlikte şunu hiçbir zaman unutma ki], yol gösterici ve yardım edici olarak Rabbin yeterlidir.

32. İnkar edenler: "Bu Kur'an, ona bir bütün olarak bir kerede indirilseydi ya!" demektedirler. Biz onu - onunla senin kalbini güçlendirmek için- böylece [parça parça] indiriyoruz ve onu ağır ağır okuyoruz.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا
وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ
أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا
الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ
وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ
وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي
أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ
آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ
يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ
إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

33. Onlar sana hiçbir örnek getirmemiş olsunlar ki, Biz de sana [onunla ilgili olarak] doğruyu ve en güzel açıklamasını getirmiş olmayalım!

34. Yüzleri üstüne cehennemde toplanacak olanlara gelince; onlar, gerçekten de yerleri en kötü olanlar ve doğru yoldan en çok sapmış olanlar olacaklardır.

35-36. Andolsun ki, Biz, Musa'ya kitap vermiş, kardeşi Harun'u da kendisine yardımcı yapmış ve [onlara]: "Ayetlerimizi yalanlayan halka gidin!" demiştik. Sonunda onları yerle bir etmiştik.

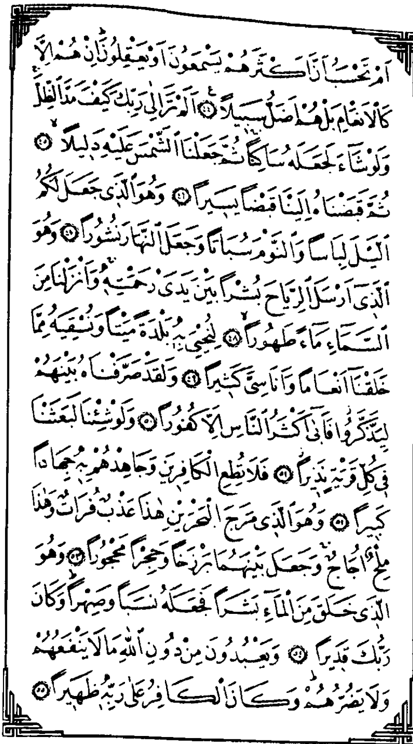
37. Nuh halkını da... Elçileri yalanladıklarında suda boğmuş ve onları insanlar için bir ibret vesilesi kılmış ve [bilerek] kötü işler işleyenler için çok acı veren bir azap hazırlamıştık.

38-39. Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında daha nice nesilleri... Onlardan her birine dersler sunmuştuk; [ancak öğüt almadıkları için] her birini kırıp geçirmiştik.

40. Andolsun ki, onlar, felaket yağmuruna tutulmuş olan o beldeye mutlaka uğramışlardır. Peki onlar, onun [başına neler gelmiş olduğunu] hiç görmemişler midir ki...? Hayır! Hayır! Onlar, tekrar dirileceklerini ummamaktadırlar!

41-42. Onlar, seni gördüklerinde: "Allah'ın elçi olarak gönderdiği bu mudur? O, eğer biz ilahlarımıza sımsıkı sarılmasaydık, bizi onlardan uzaklaştıracaktı!" [diyerek] seni alaya almaktadırlar. Onlar, yakında, azabı gördüklerinde, [hak] yoldan kimin daha çok sapmış olduğunu öğreneceklerdir.

43-44. Sen, arzularını tanrısı edineni hiç gördün mü? Böyle biri için sen mi sorumlu olacaksın? Yoksa sen onların çoğunun, [senin mesajını] dinlediklerini ya da [üzerinde] kafa

yorduklarını mı sanıyorsun? Hayır, hayır! Onlar, hayvanlar gibidirler, hatta onlar, yol konusunda onlardan bile daha şaşkındırlar!

45-46. Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmüyor musun? Eğer dileseydi onu hareketsiz kılardı. Sonra Biz, güneşi ona yol gösterici kıldık ve sonra da onu yavaş yavaş kendimize çektik.

47. Sizin için geceyi örtü, uykuyu dinlenme, gündüzü de çalışma [zamanı] kılan O'dur.

48-49. Rüzgarları, sevgisinin [bir açılımı olan] yağmurdan önce müjdeci olarak gönderen de O'dur. Biz, ölü toprağı canlandırmak, yaratmış olduğumuz nice hayvana ve insana su sağlamak için gökten tertemiz bir su indiriyoruz.

50. Andolsun ki, Biz, insanların öğüt almaları için, o [suyun inişini] aralarında [sık sık] tekrarlamaktayız; buna rağmen insanların çoğu yine de nankörlük yapmakta diretmektedirler.

51-52. Biz, dileseydik, her kente bir uyarıcı gönderirdik. O halde inkar edenlere boyun eğme ve onlara karşı, bu [ilahi kitapla] bütün gücünle ve çok büyük bir dirençle karşı koy!

53. Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki ise tuzlu ve acı olan iki denizi salıveren, ama [birbirlerine karışmaması için] aralarına bir engel koyan ve [böylece birbirlerine karışmalarını] engelleyen de O'dur.

54. Yine sudan bir insan yaratan ve ona soy ve evlilik bağı [bilinci] bahşeden de O'dur; çünkü Rabbin, çok güçlü olandır.

55. Bununla birlikte onlar, Allah'ın dışında, kendilerine ne yararı ne de zararı dokunanlara ibadet etmektedirler. Böylece inkar eden[ler], Rab[lerine] sırtlarını dönmüş olmaktadırlar.

وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَآءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى ٱلْحَىِّ ٱلَّذِى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِۦ ۚ وَكَفَىٰ بِهِۦ بِذُنُوبِ
عِبَادِهِۦ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۚ ٱلرَّحْمَٰنُ فَسْـَٔلْ بِهِۦ
خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱسْجُدُوا۟ لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا۟ وَمَا ٱلرَّحْمَٰنُ
أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۩ ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ ٱلَّذِى
جَعَلَ فِى ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَٰجًا وَقَمَرًا مُّنِيرًا ﴿٦١﴾
وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ
أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى
ٱلْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلْجَٰهِلُونَ قَالُوا۟ سَلَٰمًا ﴿٦٣﴾
وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَٰمًا ﴿٦٤﴾ وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا ٱصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُوا۟
لَمْ يُسْرِفُوا۟ وَلَمْ يَقْتُرُوا۟ وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

56-57. Biz, seni ancak bir müjdeci ve uyarıcı olarak göndermiş bulunuyoruz. O halde sen [onlara]: "Ben buna karşılık olarak sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim tek istediğim, dileyenin Rabbine giden yolu tutmasıdır." de!

58-59. Sen, ölmeyecek olan canlıya dayan ve O'nu överek tesbih et! O, yarattığı insanların günahlarından haberdar olma konusunda, yeterlidir; çünkü O, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı sürede yaratmış ve sonra da arşa kurulmuş olan çok sevendir. O halde sen, O'nu, her şeyden çok iyi haberdar olanı, ara![101]

60. Onlara: "Çok Seven'e secde edin!" denildiğinde onlar: "Çok Seven de nedir ki? Şimdi biz, senin bize [secde etmemizi] söylediğin şeye secde mi edeceğiz?" demektedirler. [Senin çağrın] onların nefretlerini daha da arttırmaktadır.

61. Gökte burçlar yaratan ve orada bir ışık kaynağı ve ışık verici bir ay var eden yücelerin yücesidir!

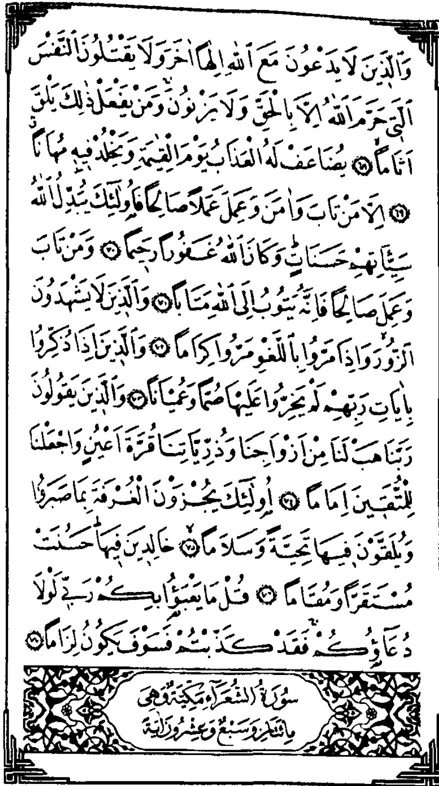
62. Öğüt almak ve şükretmek isteyen için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O'dur.

63. Çok Seven'in kulları, yeryüzünde tevazu ile yürüyenlerdir. Cahiller onlara laf attıklarında, onlar: "Selam!" diyerek karşılık verirler.

64-66. Onlar, geceleri secde ederek ve kıyamda durarak geçirenler ve: "Ey Rabbimiz! Bizden cehennem azabını uzaklaştır; çünkü O'nun azabı süreklidir. Gerçekten de orası ne kötü bir duraklama ve yerleşme yeridir!" diyerek dua edenlerdir.

67. Onlar, harcadıklarında, ne israf edenler ne de cimrice davrananlardır; ama ikisi arasında orta yol tutanlardır.

101 Genelde mütercimler, ayette geçen "habir" sözcüğünü Allah'a isnat etmeden çevirmektedirler: "...*Bunu bir bilene sor.*"

68-71. Onlar, Allah ile birlikte başka tanrı çağırmayanlar, Allah'ın kutsal kıldığı cana -haklı bir gerekçe olmadan- kıymayanlar ve zina etmeyenlerdir. Şu halde her kim bunları yapacak olursa günahlarının [karşılığını] görür. Ancak, kıyamet günü cezası kat kat arttırılacaktır ve o, azapta alçalmış bir biçimde sürekli olarak kalacaktır. Bununla birlikte, [bu suçları işledikten sonra] tövbe eden, inanan ve iyi iş yapan[lar] bundan müstesnadırlar; çünkü onlar, Allah'ın -çok bağışlayıcı, çok müşfik olduğu ve aslında tövbe eden ve iyi iş işleyen kimseyi de kendine dönmüş [kabul ettiği] içindir kikötülüklerini iyiliklere çevireceği kimselerdir.

72. Onlar, yalana tanıklık etmeyenler, boş ve anlamsız işlerle [uğraşan kimselere] rastladıklarında, yanlarından vakarla geçip gidenlerdir.

73. Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığında, onlara karşı sağır ve kör kimseler gibi davranmayanlardır.

74. Onlar: "Ey Rabbimiz! Eşlerimizin ve çocuklarımızın bizler için gözümüzün, gönlümüzün neşe kaynağı olmalarını sağla! Bizleri, Senin bilincinde olanların en başında kıl[102]!" diyenlerdir.

75-76. Onlar, güçlüklere göğüs germelerinden dolayı, [cennette] yüksek derece ile ödüllendirilecek ve orada dirlik ve esenlik [nidalarıyla] karşılanacak olanlardır. Onlar, orada sürekli olarak kalacaklardır. Orası ne güzel bir duraklama ve bir yerleşme yeridir!

77. [Ey Muhammed! İnananlara] de ki: "Çağırmanız olmasaydı, Rabbim size önem vermezdi." [İnkar edenlere de ki]: "Mademki, [Allah'ın mesajını] yalanladınız, o halde, [bu günah] yakanızı bırakmayacaktır."

102 Genelde çevirilerde, ayet şu şekilde çevrilmektedir: "*Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl! derler.*"

26. ŞUARÂ SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 227 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1. Tâ, Sîn, Mîm!

2-3. Bunlar, [gerçeği] açıklayan kitabın ayetleridir. Buna rağmen onlar, yine de [ona] inanmıyorlar diye üzüntüden adeta kendini yeyip bitireceksin!

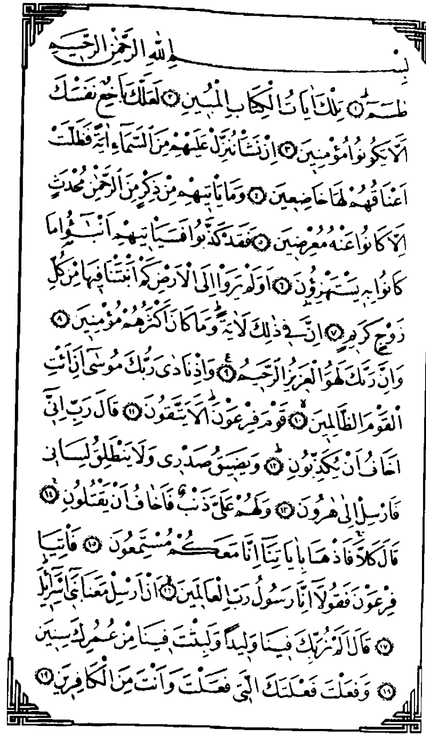
4. Biz, dilesek, onlara, kendisine boyun eğmek zorunda kalacakları bir ayet de indiririz.

5-6. Onlara, Çok Seven'den hiçbir yeni uyarı gelmez ki, onlar, ondan yüz çevirmiş olmasınlar. Onlar, [bu yeni uyarıyı da] yalanladılar; ancak alaya aldıkları şeylerin haberleri yakında kendilerine gelecektir.

7-9. Yeryüzüne hiç bakmıyorlar mı? Biz, orada her güzel türden nice bitkiler yetiştirmiş bulunuyoruz. Kuşkusuz, bunda, [insanlar için Allah'ın kudretine işaret eden] bir delil vardır; ama yine de onların çoğu inanmamaktadırlar. Gerçekten de Rabbin, çok güçlü, çok müşfik olandır.

10-11. Hani bir zamanlar Rabbin Musa'ya: "O zalim halka, Benim bilincimde olmayı reddeden Firavun'un halkına git!" diye seslenmişti.

12-14. Bunun üzerine o: "Ey Rabbim! Ben, gerçekten de beni yalanlamalarından korkuyorum. O zaman da içim daralır, dilim dönmez olur. Bu yüzden, Sen, [görevi] Harun'a ver. Ayrıca onlara karşı bir suç da işlemiş bulunuyorum. Bundan ötürü

beni öldürmelerinden de korkuyorum." diyerek karşılık vermişti.

15-17. O da: "Hayır! [Asla korkma!] İkiniz de ayetlerimizle gidin; Biz, sizinle birlikteyiz ve [sizi] işitmekteyiz. Haydi, Firavun'a gidin ve [ona]: 'Biz, gerçekten de alemlerin Rabbinin İsrailoğullarını bizimle göndermen için görevlendirmiş olduğu elçisiyiz.' deyin!" demişti.

18-19. [Musa, mesajını Firavun'a bildirdiğinde] o da [ona]: "Çocukken, seni aramızda büyütmedik mi? Ömrünün bir çok yılını aramızda geçirmedin mi? Sonunda da yaptığın o [kötü] işi de yaptın. Sen nankörün birisin!" demişti.

قال فعلتها اذا وانا من الضالين ﴿٢٠﴾ ففررت منكم لما خفتكم
فوهب لي ربي حكما وجعلني من المرسلين ﴿٢١﴾ وتلك نعمة
تمنها علي ان عبدت بني اسرائيل ﴿٢٢﴾ قال فرعون وما رب
العالمين ﴿٢٣﴾ قال رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم
موقنين ﴿٢٤﴾ قال لمن حوله الا تستمعون ﴿٢٥﴾ قال ربكم ورب
اباٸكم الاولين ﴿٢٦﴾ قال ان رسولكم الذي ارسل اليكم
لمجنون ﴿٢٧﴾ قال رب المشرق والمغرب وما بينهما ان كنتم
تعقلون ﴿٢٨﴾ قال لئن اتخذت الها غيري لاجعلنك
من المسجونين ﴿٢٩﴾ قال اولو جئتك بشيء مبين ﴿٣٠﴾ قال فأت به
ان كنت من الصادقين ﴿٣١﴾ فالقى عصاه فاذا هي ثعبان
مبين ﴿٣٢﴾ ونزع يده فاذا هي بيضاء للناظرين ﴿٣٣﴾ قال
للملا حوله ان هذا لساحر عليم ﴿٣٤﴾ يريد ان يخرجكم
من ارضكم بسحره فماذا تأمرون ﴿٣٥﴾ قالوا ارجه واخاه وابعث
في المداٸن حاشرين ﴿٣٦﴾ يأتوك بكل سحار عليم ﴿٣٧﴾ فجمع السحرة
لميقات يوم معلوم ﴿٣٨﴾ وقيل للناس هل انتم مجتمعون ﴿٣٩﴾

20-22. O da: "Ben, onu, o zaman, bilmeden yapmıştım. Sizden korktuğum için de sizden kaçmıştım. Ama, Rabbim bana daha sonra [yanlış ile doğruyu birbirinden ayırt etme] yeteneğini bahşetti ve beni elçilerinden biri yaptı. Başıma kakmakta olduğun nimete gelince de; o, senin, İsrailoğullarını köleleştirmenden dolayıdır." diyerek karşılık vermişti.

23. Firavun: "Alemlerin Rabbi [dediğin de] nedir?" diye sormuştu.

24. Musa da: "Eğer gerçekten inanmak [isterseniz] O'nun, göklerin, yerin ve her ikisi arasında bulunanların Rabbi olduğunu [kolayca anlarsınız]." diyerek yanıt vermişti.

25. Firavun, etrafında bulunanlara: "[Dediklerini] işitiyor musunuz?" demişti.

26. Musa: "O, sizin de Rabbinizdir, sizden önceki atalarınızın da Rabbidir." diyerek devam etmişti.

27. Firavun: "Size gönderildiğini [iddia eden] bu elçiniz, kesinlikle delidir." diyerek haykırmıştı.

28. Musa: "Eğer aklınızı kullanacak olursanız, O'nun Doğunun, Batının ve ikisi arasında bulunanların Rabbi olduğunu [kolayca anlarsınız]." diyerek sözünü sürdürmüştü.

29. Bunun üzerine Firavun [ona]: "Eğer benden başka tanrı edinecek olursan, andolsun ki, seni zindana atarım!" demişti.

30. Musa da [ona]: "Sana [gerçeği] açıklayan bir şey getirsem de mi?" diyerek karşılık vermişti.

31. Firavun: "Eğer doğru söyleyenlerden isen, getir onu!" demişti.

32. Bunun üzerine Musa, asasını yere atıvermişti; bir de ne görsünler, asa gerçekten kocaman bir yılan oluvermesin mi!

33. Ardından elini de [koynundan] çıkarıvermişti; o da ne, bakanlar onu bembeyaz görüvermesinler mi!

34-35. Firavun, etrafındaki ileri gelenlere: "Bu, gerçekten de çok bilgili bir sihirbazdır; o, sihriyle bizi ülkemizden çıkarmak istiyor. O halde [bu konuda] ne diyeceksiniz?" demişti.

36-37. Onlar da: "Onu ve kardeşini bir müddet alıkoy, şehirlere de toplayıcılar yolla ki, bütün bilgili sihirbazları getirsinler!" demişlerdi.

38-40. Böylece sihirbazlar, belli bir günün belirlenen bir vaktinde bir araya getirilmişlerdi. Halka da: "Siz de [olan-

ları izlemek üzere] toplanıyor musunuz?" denilmişti. Onlar da: "Eğer sihirbazlar üstün gelecek olurlarsa, her halde biz de onlara uyarız!" [demişlerdi].

41. Sihirbazlar, geldiklerinde, Firavun'a: "Eğer biz üstün gelecek olursak, bizim bir mükafatımız olacak, değil mi?" diye sormuşlardı.

42. Firavun da: "Elbette ki olacak...! Eğer üstün gelecek olursanız o zaman siz de bana yakın olan kimselerden olacaksınız!" diye yanıt vermişti.

43. Musa, onlara: "Atacağınızı atın!" demişti.

44. Bunun üzerine onlar da iplerini ve değnekleri atmışlar ve: "Firavun'un gücüne andolsun ki, üstün olan biz olacağız!" demişlerdi.

45. Musa da asasını atıvermişti; bir de ne görsünler, o, onların uydurduklarını yutuvermesin mi!

46-48. Bunun üzerine sihirbazlar, derhal secdeye kapanıvermişler ve: "Alemlerin Rabbine, Musa ile Harun'un Rabbine inandık." demişlerdi.

49. Bu durum karşısında Firavun: "Ben size izin vermeden ona inandınız, öyle mi? Meğer o, size sihri öğreten en büyüğünüzmüş! Çok geçmeden [intikamımın ne kadar korkunç olacağını] anlayacaksınız. Andolsun ki, ben, sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve [sonra da] sizi çarmıha gerdireceğim! Böylece siz, hangimizin azabının daha şiddetli ve sürekli olduğunu anlayacaksınız!" diye haykırmıştı.

50-51. Onlar da: "[Sen bize] hiçbir zarar [veremezsin]; çünkü biz, Rabbimize döneceğiz. [Daha da önemli olan şudur ki], biz, inananların ilkleri olduğumuz için, Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz." diye karşılık vermişlerdi.

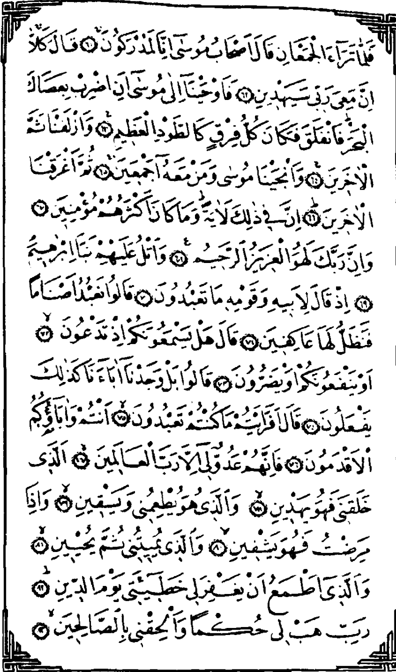
لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا
مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ
﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ
قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٦﴾
فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

52. Biz de Musa'ya: "Kullarımı geceleyin yola çıkar; çünkü izleneceksiniz." diye vahyetmiştik.

53-58. Firavun da şehirlere [halka]: "Bunlar, sayıları az olan önemsiz bir topluluktur; ancak bize karşı kin ve nefret doludurlar; çünkü biz, [her türlü tehlikeye] karşı hazır bulunan bir topluluğuz. Nitekim biz, bu yüzden onları bahçelerinden, pınar başlarından, zenginliklerinden ve onurlu konumlarından çıkarıp atmıştık." [demeleri için] haberciler göndermişti.

59. [İşte olaylar] böylece [gelişmişti]. Ancak daha sonra onlara İsrailoğullarını mirasçı kılmıştık.

60-61. Firavun ve adamları gün doğarken onların ardına düşmüşlerdi. İki topluluk birbir-

lerini gördüklerinde, Musa'nın arkadaşları: "İşte yakalandık!" diye haykırmışlardı.

62. Musa: "Hayır! Çünkü Rabbim benimle birliktedir ve bana [mutlaka bir kurtuluş] yolu gösterecektir!" diye karşılık vermişti.

63. Bunun üzerine Biz, Musa'ya: "Asan ile denize vur!" diye vahyetmiştik. Deniz bir anda yarılıvermişti; her parçası da koca bir dağ gibiydi.

64-66. Sonra Biz, diğerlerini de oraya yaklaştırmıştık. Musa'yı ve onunla birlikte olanların tamamını kurtarmış, sonra diğerlerini de suda boğmuştuk.

67-68. Kuşkusuz, bunda [insanlar için] çoğu inanmayacak olsa da [yine de alınacak] bir ibret vardır. Bununla birlikte gerçek şudur ki, senin Rabbin, çok güçlü, çok müşfik olandır.

69-70. Onlara, İbrahim'in kıssasını da anlat. Hani o, babasına ve halkına: "Neye ibadet ediyorsunuz?" diye sormuştu.

71. Onlar da: "Biz birtakım putlara ibadet ediyoruz ve onlara bağlı kalmayı da sürdüreceğiz." diyerek karşılık vermişlerdi.

72-73. İbrahim: "Onlar, çağırdığınızda, sizi işitiyorlar mı? Yahut size fayda ya da zarar veriyorlar mı?" diye sormuştu.

74. Onlar: "Hayır! Ama, biz, atalarımızı böyle yaparlarken bulduk." diye karşılık vermişlerdi.

75-76. İbrahim: "Sizin ve geçmişteki atalarınızın nelere ibadet ettiğinizi bana söyler misiniz?" demişti.

77-82. [İbrahim yine devam ederek]: "Onlar, benim düşmanımdırlar; [benim için] alemlerin Rabbi olan, [Allah] dışında hiçbir [tanrı] yoktur. O, beni yaratmış olan, beni doğru yola ulaştıran, bana yediren, içiren, hastalandığımda beni iyileştiren, benim canımı alacak ve sonra da tekrar diriltecek olandır. O, ceza gününde hatalarımı bağışlayacağını umduğumdur."

83-85. "Ey Rabbim! Bana [doğru ile yanlışı birbirinden ayırt etme] yeteneğini bahşet ve beni iyi olanların

arasına kat! Benim, benden sonra gelecekler arasında doğrulukla anılmamı sağla ve beni mutluluk cennetinin mirasçılarından biri yap!"

86-89. "Babamı da bağışla; çünkü o, yolunu şaşıranlardandır. İnsanların diriltilecekleri gün, beni utandırma! O gün ne mal ne de oğullar fayda verecektir! O gün ancak, kötülükten arınmış bir kalple Allah'ın huzuruna varacak olan [kurtulacaktır]." demişti.

90. [O gün], cennet, Allah bilincinde olanlara yaklaştırılacaktır.

91-93. [O gün], cehennem de azgınlara gösterilecek ve onlara: "Allah dışında ibadet ettikleriniz nerededirler? Onlar, size yardım edebilecekler mi ya da kendilerine yardımcı olabilecekler mi?" denilecektir.

94-95. Onlar, azgınlar ve İblis'in askerleri, hepsi birden tepetaklak cehenneme atılacaklardır.

96-102. [O gün] onlar, orada, [Allah dışında ibadet ettiklerini suçlayarak onlara]: "Andolsun ki, biz, sizi alemlerin Rabbi ile bir tuttuğumuz zaman gerçekten de apaçık bir sapıklık içindeymişiz. Bizi, ancak o suçlular saptırmıştı. Artık bizim, ne şefaatçilerimiz ne de sıcak bir dostumuz var. Keşke [dünyaya] bir kez daha [dönebilseydik de] inananlardan olsaydık!" diyeceklerdir.

103-104. Kuşkusuz ki, bunda, onların bir çoğu inanmasa da, [alınacak] bir ders vardır. Rabbin, gerçekten de çok güçlü, çok müşfik olandır.

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾
وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ
إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا
لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا
إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾
فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ
نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

105-111. Nuh halkı da; kardeşleri Nuh onlara: "Allah'ın bilincinde olmayacak mısınız? Ben size [O'nun tarafından] gönderilmiş olan güvenilir bir elçiyim. O halde Allah'ın bilincine varın ve bana itaat edin! Bunun için sizden hiçbir karşılık istemiyorum. Benim karşılığım ancak alemlerin Rabbine aittir. O halde Allah'ın bilincine varın ve bana itaat edin!" dediğinde, onlar da [ona]: "Sana aşağılık kimseler uymuşken biz sana mı inanacağız?" diye karşılık vermek suretiyle elçilerini yalanlamıştı.

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ
تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ
إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ
أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً
تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ
بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي
أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾
قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

112-115. Nuh: "Onların yaptıklarına dair benim ne bilgim olabilir ki...? Onların hesabı ancak Rabbime aittir. Ah, bir düşünebilseniz! Bu yüzden ben, inananları kovacak değilim. Ben, ancak [gerçekleri] açıklayan bir uyarıcıyım." diye karşılık vermişti.

116. Onlar da: "Ey Nuh! Eğer [davana] son vermeyecek olursan, andolsun ki, taşlananlardan olacaksın!" diye haykırmışlardı.

117-118. Bunun üzerine Nuh: "Ey Rabbim! Halkım beni yalanladı. O halde benimle onlar arasında hüküm ver, beni ve benimle birlikte olan inananları kurtar!" demişti.

119-120. Biz de onu ve onunla birlikte olanları bir gemiye yükleyerek kurtarmış ve sonra da geri kalanları suda boğmuştuk.

121-122. Kuşkusuz ki, bunda, onların bir çoğu inanmasa da, [alınacak] bir ders vardır. Rabbin, gerçekten de çok güçlü, çok müşfik olandır.

123-138. Ad [halkı] da; kardeşleri Hud onlara: "Allah'ın bilincinde olmayacak mısınız? Ben size [O'nun tarafından] gönderilmiş olan güvenilir bir elçiyim. O halde Allah'ın bilincine varın ve bana itaat edin! Bunun için sizden hiçbir karşılık istemiyorum. Benim karşılığım ancak alemlerin Rabbine aittir. Siz, eğlenmek üzere, her yüksek yere alâmet bir bina mı inşa edeceksiniz? Ölümsüz olmak için sağlam yapılar mı edineceksiniz? [Başkalarının haklarına] el attığınızda, zorbaca mı davranacaksınız? O halde Allah'ın bilincine varın ve bana itaat edin! Size bildiğiniz bunca nimetleri veren, size sürüler ve oğullar, bahçeler ve pınarlar bahşeden Allah'ın bilincinde olun; çünkü ben müthiş günde [başınıza] bir azap gelmesinden korkuyorum!" dediğinde, onlar da [ona]: "Sen bize öğüt versen de vermesen de fark etmez. [Bizim uyduğumuz] bu [din],

öncekilerin [sürdürdükleri] gelenekten başka bir şey değildir. [Ona uyduğumuz için de] cezalandırılacak değiliz!" diye karşılık vermek suretiyle elçilerini yalanlamışlardı.

139-140. İşte onların onu yalanlamış olmalarından dolayıdır ki, Biz de onları yok etmiştik. Kuşkusuz ki, bunda, onların bir çoğu inanmasa da, [alınacak] bir ders vardır. Rabbin gerçekten de çok güçlü, çok müşfik olandır.

141-154. Semud [halkı] da; kardeşleri Salih onlara: "Allah'ın bilincinde olmayacak mısınız? Ben size [O'nun tarafından] gönderilmiş olan güvenilir bir elçiyim. O halde Allah'ın bilincine varın ve bana itaat edin! Bunun için sizden hiçbir karşılık istemiyorum. Benim karşılığım ancak alemlerin Rabbine aittir. Siz, buralarda, bahçelerin içinde, pınarların başlarında, ekinlerin ve salkımları olgunlaşmış hurmalıkların arasında [hep böyle] güven içinde bırakılacağınızı ve dağlarda [hep böyle aynı] ustalıkla evler yontabileceğinizi mi [sanıyorsunuz]? O halde Allah'ın bilincine varın ve bana itaat edin! Düzene sokacakları yerde ülkede bozgunculuk çıkaran o aşırıların sözüne asla uymayın!" dediğinde, onlar da [ona]: "Sen, mutlaka büyülenmiş birisin. Sen de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Eğer doğru söyleyenlerden isen, o halde bize bir mucize getir!" diye karşılık vermek suretiyle elçilerini yalanlamıştı.

إِنْ هَٰذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ
أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾
فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ
مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا
تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ
لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا
نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

155-156. Bunun üzerine Salih [onlara]: "İşte dişi bir deve; onun için de sizin için de belli bir günde su içme hakkı olacaktır. O halde korkunç bir günde başınıza azap gelmemesi için sakın ona kötülük etmeyin!" diye karşılık vermişti.

157-159. Onlar, [bütün uyarılara rağmen] yine de onu boğazlamışlardı. Ancak [yaptıklarına] pişman olmakta [gecikmemişlerdi]; çünkü [Salih'in haber verdiği] azap onları kıskıvrak yakalayıvermişti. Kuşkusuz ki, bunda, onların bir çoğu inanmasa da [alınacak] bir ders vardır. Rabbin, gerçekten de çok güçlü, çok müşfik olandır.

كذبت قوم لوط المرسلين (١٦٠) إذ قال لهم أخوهم لوط ألا
تتقون (١٦١) إني لكم رسول أمين (١٦٢) فاتقوا الله وأطيعون (١٦٣)
وما أسألكم عليه من أجر إن أجري إلا على رب العالمين (١٦٤)
أتأتون الذكران من العالمين (١٦٥) وتذرون ما خلق لكم ربكم
من أزواجكم بل أنتم قوم عادون (١٦٦) قالوا لئن لم تنته يا لوط
لتكونن من المخرجين (١٦٧) قال إني لعملكم من القالين (١٦٨) رب
نجني وأهلي مما يعملون (١٦٩) فنجيناه وأهله أجمعين (١٧٠) إلا عجوزا
في الغابرين (١٧١) ثم دمرنا الآخرين (١٧٢) وأمطرنا عليهم مطرا
فساء مطر المنذرين (١٧٣) إن في ذلك لآية وما كان أكثرهم
مؤمنين (١٧٤) وإن ربك لهو العزيز الرحيم (١٧٥) كذب أصحاب الأيكة
المرسلين (١٧٦) إذ قال لهم شعيب ألا تتقون (١٧٧) إني لكم رسول
أمين (١٧٨) فاتقوا الله وأطيعون (١٧٩) وما أسألكم عليه من أجر
إن أجري إلا على رب العالمين (١٨٠) أوفوا الكيل ولا تكونوا
من المخسرين (١٨١) وزنوا بالقسطاس المستقيم (١٨٢) ولا تبخسوا
الناس أشياءهم ولا تعثوا في الأرض مفسدين (١٨٣)

160-169. Lut halkı da; kardeşleri Lut onlara: "Allah'ın bilincinde olmayacak mısınız? Ben size [O'nun tarafından] gönderilmiş olan güvenilir bir elçiyim. O halde Allah'ın bilincine varın ve bana itaat edin! Bunun için sizden hiçbir karşılık istemiyorum. Benim karşılığım ancak alemlerin Rabbine aittir. Siz, Rabbinizin sizin için yaratmış olduğu eşlerinizi bırakıp da insanlar içinde erkeklerle ilişki mi kuruyorsunuz? Gerçekten de siz haddi aşmış olan bir halksınız!" dediğinde, onlar da [ona]: "Ey Lut! Eğer sen, [bizim işimize karışmaya] son vermeyecek olursan, andolsun ki, sen [buradan] kovulacaksın!" diye karşılık vermek suretiyle elçilerini yalanlamıştı. Lut da: "Ben, gerçekten de yaptıklarınızdan tiksinti duyanlardanım! Ey Rabbim! Beni ve ailemi onların yapmakta oldukları [pislikten] kurtar!" demişti.

170-175. Bunun üzerine Biz de onu ve geride kalanlar arasında bulunan yaşlı bir kadın dışında bütün ailesini kurtarmış ve sonra da diğerlerini, üzerlerine [taşlar] yağdırmak suretiyle yok etmiştik. Uyarılanların [taş] yağmuru ne kadar kötü olmuştu! Kuşkusuz ki, bunda, onların bir çoğu inanmasa da [alınacak] bir ders vardır. Rabbin, gerçekten de çok güçlü, çok müşfik olandır.

176-187. Eyke halkı da; Şuayb onlara: "Allah'ın bilincinde olmayacak mısınız? Ben size [O'nun tarafından] gönderilmiş olan güvenilir bir elçiyim. O halde Allah'ın bilincine varın ve bana itaat edin! Bunun için sizden hiçbir karşılık istemiyorum. Benim karşılığım ancak alemlerin Rabbine aittir. Ölçüyü tam olarak yerine getirin; asla eksik ölçenlerden olmayın! Doğru ölçü ile tartın; insanlara haklarını eksik vermeyin! Ülkede de bozgunculuk yaparak kargaşa çıkarmayın! O halde sizi ve daha önceki

nesilleri yaratmış olan [Allah]'ın bilincinde olun!" dediğinde, onlar da [ona]: "Sen, gerçekten de büyülenmiş birisin. Sen de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Biz, senin yalancı olduğunu düşünüyoruz. Eğer doğru sözlü isen, gökten üzerimize parça düşür!" diye karşılık vererek elçilerini yalanlamışlardı.

188. Bunun üzerine Şuayb: "Rabbim, yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir." diyerek karşılık vermişti.

189-191. Böylece onlar, onu, yalanlamışlardı. Bunun üzerine azap, onları, gölgelerle kaplı [karanlık] bir günde kıskıvrak yakalayıvermişti. Gerçekten de o, korkunç bir günün azabı idi. Kuşkusuz ki, bunda, onların bir çoğu inanmasa da [alınacak] bir ders vardır. Rabbin, gerçekten de çok güçlü, çok müşfik olandır.

192-197. Bu Kur'an, kuşkusuz, alemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir. Uyarıcılardan olman için, onu senin kalbine, apaçık bir Arapça ile güvenilir Ruh indirmiştir. O, öncekilerin kitaplarında da vardır. İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmeleri, onlar için bir delil değil midir?

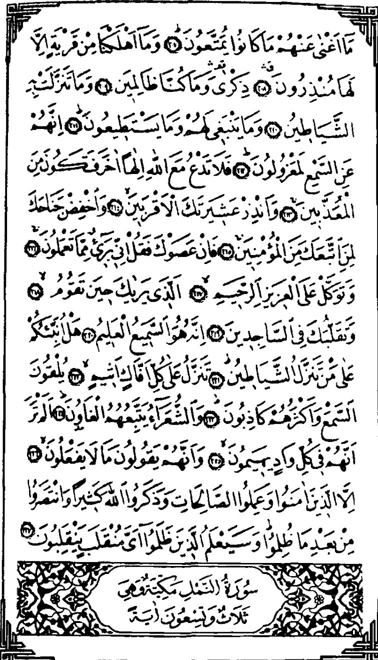
198-199. Şayet Biz, onu Arap olmayanlardan birine indirseydik, -o da onu onlara okusaydı- onlar, yine de ona inanmazlardı.

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ (١٨٤) قَالُوا إِنَّمَا
أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ (١٨٥) وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (١٨٦) فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (١٨٧) قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (١٨٨) فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (١٨٩)
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (١٩٠) وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (١٩١) وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٩٢) نَزَلَ
بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (١٩٣) عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (١٩٤)
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (١٩٥) وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ (١٩٦) أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ (١٩٧) وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ (١٩٨)
فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ (١٩٩) كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ
فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ (٢٠٠) لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ
(٢٠١) فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (٢٠٢) فَيَقُولُوا هَلْ
نَحْنُ مُنْظَرُونَ (٢٠٣) أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ (٢٠٤) أَفَرَأَيْتَ
إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ (٢٠٥) ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ (٢٠٦)

200-203. Biz, onu, yine de günahkarların kalplerine [idraklerine] böylece sunmuş bulunuyoruz; ancak onlar, kendilerine, farkına varmadıkları bir sırada aniden gelecek olan, çok acı veren azabı görmedikçe ona inanmayacaklardır. [O zaman da] onlar: "Acaba bize [inanmamız için] bir süre verilecek midir?" diyeceklerdir.

204. Onlar, gerçekten de azabımızın bir an önce başlarına gelmesini mi arzu etmektedirler?

205-207. Şimdi söyleyin bana; Eğer Biz onları yıllarca nimetler içinde yaşatacak olsak, sonra da tehdit oldukları azap başlarına

gelecek olsa, nimetler içinde yaşadıkları o yıllar, [azabı uzaklaştırma konusunda] acaba kendilerine herhangi bir yarar sağlar mı?

208-209. Bununla birlikte Biz, hiçbir kenti, öğüt vermek üzere uyarıcılar göndermedikçe, yok etmeyiz; çünkü Biz, zulmedici değiliz.

210-212. Bu Kur'an'ı şeytanlar indirmemiştir; böyle bir şey ne onlara düşer ne de böyle bir şeye güçleri yeter. Çünkü onlar, [vahyi] işitmekten uzak tutulmuşlardır.

213. O halde sen, azaba uğramaman için, sakın Allah ile birlikte başka bir tanrı çağırma!

214-220. [Önce] en yakınında bulunan akrabanı uyar ve sana inananların üzerine de [şefkat] kanatlarını ger! Bununla birlikte, onlar, sana karşı gelecek olurlarsa, [onlara]: "Ben, sizin yapmakta olduklarınızdan uzağım!" de! Seni, [namaza] kalktığında da secde edenler arasında da dolaştığında da gören çok güçlü, çok müşfik olan [Allah'a] dayan; çünkü O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

221-223. Şeytanların da kime indiklerini size bildireyim mi? Onlar, günah işlemeye, iftira etmeye düşkün oldukları [için] kendilerine kulak veren herkese iner. Onların çoğu, yalancıdır.

224-226. Şairlere gelince; onlara da azgınlar uyarlar. Sen onların, boş sözlerle uğraştıklarını ve yapmayacakları şeyleri söylediklerini görmüyor musun?

227. Ancak, inananlar, iyi işler işleyenler, Allah'ı çok ananlar ve [ancak] haksızlığa uğradıklarında [haklarını korumak üzere] kendilerini savunanlar böyle değildir. Zulmedenler, çok yakında, başlarına nasıl bir felaketin geleceğini anlayacaklardır!

27. NEML SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 93 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1-3. Tâ, Sîn. Bunlar, Kur'an'ın ve [gerçeği] açıklayan kitabın ayetleridir. Onlar, namazı kılan, zekatı veren ve ahiretin [varlığından] kesin olarak emin olan inananlar için bir yol gösterici ve müjdedir.

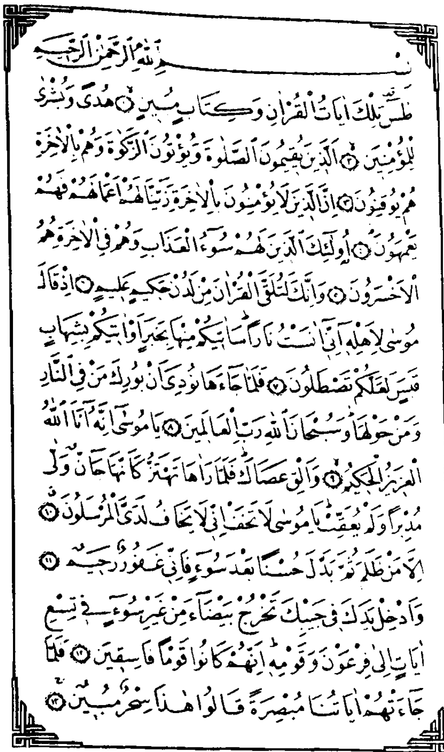
4-5. Ahirete inanmayanlara gelince; Biz, onların amellerini kendilerine güzel göstermişizdir. Bu yüzden onlar, şaşkınlık içinde bocalayıp durmaktadırlar. İşte onlar, azabın en kötüsü kendilerini bekleyecek olanlardır! İşte onlar, ahirette de en çok kayba uğrayacak olanlardır.

6. Bu Kur'an, sana, çok bilge olan, çok iyi bilen tarafından verilmektedir.

7. Hani bir zamanlar Musa, [çölde yollarını kaybettiklerinde], ailesine: "Uzaklarda bir ateş görüyorum. Oradan size [izleyeceğimiz yol hakkında] bir haber ya da [hiç değilse] ısınmanız için yanan bir odun parçası getireceğim." demişti.

8. Ateşin yanına vardığında, [ona]: "Ateşin içinde olanlar da etrafında bulunanlar da kutlu kılınsınlar! Alemlerin Rabbi olan Allah, eksikliklerden uzaktır!" diye seslenilmişti.

9-12. [Allah da Musa'ya seslenerek]: "Ey Musa! Kuşkusuz ki, Ben, Çok Güçlü, Çok Bilge Olan Allah'ım. Değneğini at!" demişti. Bunun üzerine o, [değneğini atıp da] onun yılanmış gibi hareket ettiğini gördüğünde arkasına dönüp bakmadan kaçmıştı. [O

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُب۪ينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرٰى
لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ
هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ
الْاَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ عَل۪يمٍ ﴿٦﴾ اِذْ قَالَ
مُوسٰى لِاَهْلِه۪ٓ اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَاراً سَاٰت۪يكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰت۪يكُمْ بِشِهَابٍ
قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِيَ اَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ
وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٨﴾ يَا مُوسٰٓى اِنَّهُٓ اَنَا اللّٰهُ
الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٩﴾ وَاَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَٓانٌّ وَلّٰى
مُدْبِراً وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنّ۪ي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾
اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْناً بَعْدَ سُٓوءٍ فَاِنّ۪ي غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١﴾
وَاَدْخِلْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ ف۪ي تِسْعِ
اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِه۪ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْماً فَاسِق۪ينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا
جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿١٣﴾

zaman Allah, ona]: "Ey Musa! Korkma; Benim huzurumda, zulmedenler dışında, elçiler korkmazlar. Bununla birlikte her kim, zulmettikten sonra, işlediği kötülük yerine iyilik yapacak olursa [şunu çok iyi bilsin ki], Ben, çok bağışlayan, çok müşfik olanım. [Dokuz mucizeden biri olmak üzere] elini koynuna sok ki, [cüzzam] hastası olmadığın halde, bembeyaz olarak çıksın! Şimdi sen, [bu] dokuz mucize ile birlikte Firavun'a ve halkına git; çünkü onlar, artık yoldan çıkmış bir halk haline gelmişlerdir." [diye seslenmişti].

13-14. Ancak onlar, [gerçeği] açıkça ortaya koyan ayetlerimiz kendilerine geldiğinde: "Bu, apaçık bir sihirdir." demişlerdi. Onlar,

وجحدوا بها واستيقنتها أنفسهم ظلما وعلوا فانظر
كيف كان عاقبة المفسدين ﴿١٤﴾ ولقد آتينا داود وسليمان علما
وقالا الحمد لله الذي فضلنا على كثير من عباده المؤمنين ﴿١٥﴾
وورث سليمان داود وقال يا أيها الناس علمنا منطق الطير
وأوتينا من كل شيء إن هذا لهو الفضل المبين ﴿١٦﴾
وحشر لسليمان جنوده من الجن والإنس والطير فهم
يوزعون ﴿١٧﴾ حتى إذا أتوا على واد النمل قالت نملة يا أيها
النمل ادخلوا مساكنكم لا يحطمنكم سليمان
وجنوده وهم لا يشعرون ﴿١٨﴾ فتبسم ضاحكا من قولها
وقال رب أوزعني أن أشكر نعمتك التي أنعمت علي وعلى والدي
وأن أعمل صالحا ترضاه وأدخلني برحمتك في عبادك الصالحين
﴿١٩﴾ وتفقد الطير فقال ما لي لا أرى الهدهد أم كان
من الغائبين ﴿٢٠﴾ لأعذبنه عذابا شديدا أو لأذبحنه
أو ليأتيني بسلطان مبين ﴿٢١﴾ فمكث غير بعيد فقال
أحطت بما لم تحط به وجئتك من سبإ بنبإ يقين ﴿٢٢﴾

ruhlarının derinliklerinde onların gerçek olduklarından emin oldukları halde, sırf zulmetmeye ve büyüklük taslamaya [alışmış olmalarından] ötürü, yine de onları inkar etmişlerdi. O halde bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

15. Andolsun ki, Biz, Davud'a ve Süleyman'a ilim vermiştik. Bunun üzerine onlar da: "Övgü, bizi, inanan kullarından bir çoğuna üstün kılan Allah'a aittir." demişlerdi.

16. Süleyman, Davud'a varis olmuştu. O, [bir gün insanlarla konuşurken onlara]: "Ey insanlar! Bize, kuşların dili öğretilmiş ve bize her şey verilmiştir. Bu, gerçekten de çok açık bir lütuftur." demişti.

17-18. [Günlerden bir gün], Süleyman'ın, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan oluşan orduları düzenli bir biçimde [bir yere] gitmek üzere önünde toplanmışlardı. Karınca vadisine vardıklarında, bir karınca: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin; Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesinler!" demişti.

19. Süleyman, onun bu sözüne tebessüm ederek: "Ey Rabbim! Beni, bana, anneme ve babama verdiğin nimetlere şükretmeye ve Senin hoşnut olacağın iyi işler işlemeye yönelt ve beni sevginle, iyi kişiler arasına dahil et!" demişti.

20-21. Süleyman kuşları yoklamış ve [hüdhüdü aralarında göremeyince]: "Hüdhüdü niçin göremiyorum ki...? Yoksa kayıplara mı karıştı? Bana [mazeretini] gösteren bir delil getirmediği taktirde, andolsun ki, onu çok ağır bir şekilde cezalandıracağım ya da kafasını keseceğim!" demişti.

22-26. Ancak hüdhüd, gelmekte fazla gecikmedi ve [Süleyman'a]: "Ben, senin bilmediğin bir şey öğrendim. Sana Sebe'den güvenilir bir haber getirdim. Ben, [orada], onları yöne-

إِنِّي وَجَدتُّ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ
لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
﴿٢٧﴾ اذْهَب بِّكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ
مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾
إِنَّهُ مِن سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا
تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ
وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ
﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا
أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ
إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

ten, kendisine her şey verilmiş olan ve çok büyük bir tahtı bulunan bir kadın gördüm. Onun ve halkının, Allah dışında, güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan, onlara amellerini güzel göstermiş ve böylece onları yoldan çıkarmış! Bu yüzden onlar, doğru yolu bulamaz hale gelmiş bulunmaktadırlar; öyle ki, onlar, göklerde ve yerde gizli olanı açığa çıkaran, gizlediklerini de açığa vurduklarını103 da bilen Allah olduğu halde yine de O'na secde etmemektedirler. Oysa çok büyük arşın sahibi olan Allah'tan başka tanrı yoktur." demişti.

27-28. [Süleyman ona]: "Şimdi senin doğru mu yoksa yalan mı söylediğini göreceğiz? Bu mektubumu al, onlara ulaştır! Sonra onlardan bir süre uzak dur! Ne sonuca varacaklarına bak!" diyerek karşılık vermişti.

29-32. [Kraliçe, Süleyman'ın mektubunu okuduğunda]: "Ey ileri gelenler! Bana çok önemli bir mektup gönderilmiş bulunmaktadır. O, Süleyman'dandır ve o, çok seven, çok müşfik olan Allah'ın adıyla [başlamakta ve] bana baş kaldırmayın ve dolayısıyla bana boyun eğerek gelin!" [diye yazmaktadır] demişti. [Bunun üzerine Belkıs:] "Ey ileri gelenler! Bu sorunumla ilgili olarak bana görüş bildirin; çünkü ben, siz yanımda olmadıkça, hiçbir işe kesin olarak karar vermem." diyerek sözlerini sürdürmüştü.

33. Onlar da: "Biz, güçlü kimseleriz ve çok zorlu savaşçılarız; ancak, söz senindir. O yüzden, ne söyleyeceğini sen düşün!" diyerek karşılık vermişlerdi.

34-35. O da: "Krallar, bir kente girdiler mi, orayı ifsat ederler, güçlü, onurlu insanlarını, alçaltıcı bir konuma sokarlar. İşte onlar, böyle davranırlar! Bu yüzden ben, onlara bir hediye göndereceğim ve elçilerin ne gibi bir [haberle] döneceklerini bekleyeceğim." demişti.

103 Biz, burada anlamı Türkçe bakımından tutarlı sunabilmek için, Hafs ile Kisâî dışındaki kıraatleri esas aldık.

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا اٰتٰينِيَۧ اللّٰهُ خَيْرٌ مِمَّا اٰتٰيكُمْ بَلْ اَنْتُمْ
بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ
بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ
يَاْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَاْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ
اَنَا اٰتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَاِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِينٌ ﴿٣٩﴾
قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا اٰتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ
طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي
ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ
رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِي اَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ
كَاَنَّهُ هُوَ وَاُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا
مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾
قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ
عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ اِنِّي
ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

36-37. [Elçilerin başı] Süleyman'ın huzuruna geldiğinde [ona]: "Siz, benim servetime servet mi katmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır. Hediyenizle ancak siz sevinirsiniz. Sen onlara geri dön. Andolsun ki, biz, onların karşısına karşı koyamayacakları ordularla çıkarız ve onları oradan aşağılanmış ve küçük düşürülmüş olarak çıkarırız!" demişti.

38. [Süleyman, Sebe kraliçesinin kendisine gelmekte olduğunu öğrenince, etrafındakilere]: "Ey ileri gelenler! Onlar, kendilerini [Allah'a] teslim etmek üzere gelmeden önce, hanginiz bana o kraliçenin tahtını getirebilir?" diye sormuştu.

39. Cinlerden bir ifrit: "Sen yerinden kalkmadan, ben sana onu getiririm; çünkü benim buna gücüm yeter, ben güvenilir biriyim." demişti.

40. Kitaptan ilmi olan biri ise: "Sen gözünü açıp kapamadan ben sana onu getiririm." demişti. Süleyman onu yanı başında kurulmuş gördüğünde: "Bu, şükür mü yoksa nankörlük mü edeceğim konusunda beni sınamak üzere Rabbimin [bana bahşetmiş olduğu] lütuftur. Kim şükredecek olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], o, ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük edecek olursa [o da şunu çok iyi bilsin ki], Rabbim, kendine yeterli, çok cömert olandır." diye haykırmıştı.

41. [Süleyman sözlerine devam ederek]: "Tahtını tanınmaz hale getirin. Bakalım tanıyabilecek mi yoksa tanımayacak mı?" demişti.

42-43. Kraliçe geldiğinde: "Senin tahtın böyle miydi?" diye sorulmuştu. O da: "Sanki oymuş gibi! Bize daha önce bilgi verilmiş ve biz de kendimizi [Allah'a] teslim etmiştik." diyerek karşılık vermişti. Allah dışında ibadet ettikleri, onu [gerçeği görmekten] alıkoymuştu; çünkü o, inkar eden bir halktandı.

44. Ona: "Köşke gir!" denilmişti. Köşkü gördüğünde, [zeminini] derin su sanmıştı ve eteklerini dizlerine kadar çekmişti. Süleyman: "Bu, [zemini] camla döşenmiş olan bir köşktür." demişti. Bunu üzerine Kraliçe: "Ey Rabbim! Ben, gerçekten de kendime yazık etmişim! Şimdi kendimi, Süleyman ile birlikte, alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim ediyorum." diyerek haykırmıştı.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَٓا اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
فَاِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَٓائِرُكُمْ
عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾
قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهِ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾
وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ
وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِٓ اَتَاْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

45. Andolsun ki, Biz, Semud [halkına]: "Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın]" diye [uyarması] için kardeşleri Salih'i göndermiştik. Ancak onlar, birbirleriyle çekişen iki grup olmakta gecikmemişlerdi.

46. [Salih, onlara]: "Ey halkım! Siz, niçin başınıza iyilikten önce kötülüğün gelmesini istiyorsunuz ki...? Sevgisine mazhar olmanız için Allah'tan bağışlanma dileseniz ya!" demişti.

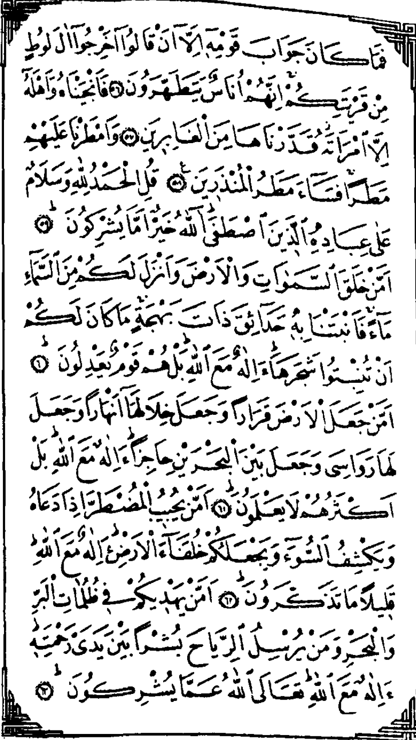
47. Onlar ise: "Senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğramış bulunuyoruz." demişlerdi. Salih [onlara]: "Uğursuzluğunuz Allah katındandır. Gerçek şudur ki, siz sınanmakta olan bir halksınız." diyerek karşılık vermişti.

48-49. Kentte dokuz kişi vardı; bunlar orada bozgunculuk yapıyorlardı, düzeltmeye ise asla yanaşmıyorlardı. Onlar, [günlerden bir gün], aralarında Allah adına and içerek birbirlerine: "Biz, mutlaka ona ve ailesine geceleyin baskın düzenleyerek [onları öldüreceğiz] ve sonra da velisine: 'Biz, onun ailesi öldürülürken orada bulunmuyorduk; biz gerçekten de doğru söylüyoruz' diyeceğiz." demişlerdi.

50. Onlar planlarını yapmışlardı; ama Biz de onlar farkına bile varmadan kendi planımızı yapmıştık.

51-53. Yapmış oldukları planların sonu nasıl oldu, bir baksana: Biz, onları da [kendilerine uyan] halklarını da hep birlikte yok etmiştik. İşte etmiş oldukları zulümlerinden dolayı harabeye dönmüş evleri! Anlayan bir halk için bunda elbetteki alınacak bir ders vardır. Biz, inanan ve Bizim bilincimizde olan kimseleri ise kurtarmıştık.

54-55. Lut'u da... Hani o, halkına: "Göz göre göre o iğrenç işi mi yapıyorsunuz. Gerçekten de siz, kadınları bırakıp da şehvetle erkekler ile cinsel ilişkiye mi giriyorsunuz? Gerçekten de siz ne yaptığını bilmeyen bir halksınız!" demişti.

56. [Buna karşı] halkının cevabı ise: "Lut'u, ailesini ülkemizden kovalım; çünkü onlar, [bizim yaptıklarımızdan] kendilerini uzak tutarak temiz kalmaya çalışan insanlardır." demekten başka bir şey olmamıştı.*

57-58. Bunun üzerine Biz, onu ve eşi dışında, aile fertlerini kurtarmıştık. Eşine gelince; Biz, onun, [azaba uğraması için] geride kalanlardan olmasını takdir etmiştik. [Halkının] üzerlerine ise [taş] yağmuru yağdırmıştık. Uyarılan [ama uyarılara uymayan]ların yağmuru ne kötü olmuştu!

59. De ki: "Övgü, Allah'ındır. Barış ve esenlik ise, Allah'ın kullarından seçtiklerinedir." Allah mı, yoksa [O'na] koşmakta oldukları ortaklar mı daha hayırlıdır?

60. [Onlar mı,] yoksa gökleri ve yeri yaratan, size gökten yağmur yağdırıp, onunla, sizin kendi başınıza tek ağacını bile bitiremeyeceğiniz güzel bahçeler meydana getiren mi daha hayırlıdır? Allah ile birlikte başka bir tanrı mı var? Hayır, hayır, onlar, doğru yoldan sapan bir halktır.

61. [Onlar mı,] yoksa yeryüzünü oturmaya elverişli kılan, orada ırmaklar var eden, sabit dağlar yerleştiren ve iki deniz arasına engel koyan mı daha hayırlıdır? Allah ile birlikte başka bir tanrı mı var? Hayır, hayır, onların çoğu [ne söylediklerini] bilmiyorlar!

62. [Onlar mı,] yoksa darda kalana, kendisini çağırdığında, çağrısına karşılık vererek başındaki sıkıntıyı gideren, sizi yeryüzünün halifeleri yapan mı daha hayırlıdır? Allah ile birlikte başka bir tanrı mı var? Ne kadar da az düşünüyorsunuz!

63. [Onlar mı,] yoksa karanın ve denizin karanlıklarında size yol gösteren, [size] sevgisinin açılımı olan yağmurun bir müjdecisi olarak rüzgarları gönderen mi daha hayırlıdır? Allah ile birlikte başka bir tanrı mı var? Allah, onların ortak koştuklarından yücedir!

* Bu ayette de üslûp özelliğinden dolayı "siz"li zamirler "biz"li olarak çevrilmiştir.

أَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ءَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ
بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ
وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ
سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ
مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ
رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ
مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ
عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

64. [Onlar mı,] yoksa yaratmayı başlatan ve sonra da onu sürdüren, sizi hem gökten hem de yerden rızıklandıran mı daha hayırlıdır? Allah ile birlikte başka bir tanrı mı var? De ki: "Eğer söyledikleriniz doğru ise delilinizi getirin!"

65-66. De ki: "Göklerde ve yerde bulunanlar, gaybı bilemezler, [onu] ancak Allah bilir." Onlar, ne zaman dirileceklerinin de bilincine varamazlar. Ahiret ile ilgili bilgiler onlara [elçilerimiz vasıtasıyla] ulaşmıştır. Buna rağmen onlar, yine de bu konuda kuşku içinde bulunmaktadırlar. Gerçekten de onlar, ahiret konusunda kördürler.

67-68. İnkar edenler: "Biz ve atalarımız, toprak olduktan sonra, hep birlikte diriltilip [mezarlarımızdan] çıkartılacak mıyız? Andolsun ki, biz de bizden önce atalarımız da bu konuda tehdit edilmiştik. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir." demişlerdi.

69. De ki: "Yeryüzünde dolaşın ve suçluların sonunun nasıl olduğunu bir görün!"

70. Sen, onlar yüzünden sakın üzülme! Yapmakta oldukları planlardan dolayı da sıkıntıya düşme!

71-72. Onlar: "Eğer söyledikleriniz doğru ise, bu tehdidin ne zaman [gerçekleşeceğini] söyleyin!" demektedirler. O halde [onlara] de ki: "Çabucak gelmesini istediğiniz [azabın] bir kısmı yakında başınıza gelecektir."

73. Rabbin, kuşkusuz, insanlara karşı lütuf sahibidir; ancak buna rağmen insanların çoğu yine de [O'na] şükretmemektedirler.

74-75. Rabbin, onların içlerinde gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilmektedir. Gökte ve yerde [göze] görünmeyen hiçbir şey yoktur ki, [gerçekleri] açıklayan bir kitapta bulunmasın!

76-77. Bu Kur'an, kuşkusuz, İsrailoğullarına, üzerlerinde görüş ayrılığına düştükleri konuların bir çoğunu açıklığa kavuşturmak-

وَاِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ
بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ
الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ
اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا اَنْتَ بِهَادِى الْعُمْىِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ
عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ اَنَّ النَّاسَ كَانُوا
بِاٰيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ
بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰى اِذَا جَاؤُ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيَاتِى
وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا اَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ
عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ
لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِى السَّمٰوَاتِ
وَمَنْ فِى الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ وَكُلٌّ اَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِىَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِى اَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ اِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

tadır. O, gerçekten de, inananlar için bir yol göstericidir ve bir sevgi [pınarı]dır.

78. Rabbin, elbetteki onlar arasında hükmünü verecektir; çünkü O, çok güçlü olan, çok iyi bilendir.

79. O halde sen Allah'a güven; çünkü sen, apaçık bir gerçek üzere bulunmaktasın.

80-81. Sen, ölülere duyuramazsın; sana arkalarını dönüp senden uzaklaştıkları bir sırada sağırlara da çağrını duyuramazsın. Sen, körleri, sapıklıklarından vazgeçirip doğru yola ulaştıramazsın. Gerçek şudur ki, sen, [çağrını] ancak ayetlerimize inanan ve kendilerini Bize teslim eden kimselere duyurabilirsin.

82. [Allah'ın çağrısını duyamayanlara gelince]; Biz, onlarla ilgili söz gerçekleşeceği zaman, kendilerine, yerden, insanların, ayetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyleyecek olan bir "dabbe/yaratık" çıkaracağız.

83-84. Her ümmetin içinden ayetlerimizi yalanlayanlardan bir grubu toplayacağımız gün, onlar toplu halde [yargı yerine] topluca sevkedileceklerdir. [Yargı yerine] geldiklerinde, Allah, [onlara]: "Siz, benim ayetlerimi, anlayamadığınız halde, yine de yalanladınız mı? Yoksa, yaptığınız neydi?" diye soracaktır.

85. İşte yapmış oldukları zulümden dolayı [azaba uğrayacaklarına dair verilmiş olan] söz şimdi gerçekleşecektir. Artık onlar, [kendilerini savunmak için] hiçbir şey konuşmayacaklardır.

86. Onlar, Bizim, dinlenmeleri için geceyi [karanlık], [çalışmaları için de] gündüzü de aydınlık yaptığımızı görmüyorlar mı? Bunda, kuşkusuz, inanan bir halk için alınacak ibretler vardır.

87. Sura üfürüleceği gün, Allah'ın dileyecekleri dışında, göklerde ve yerde bulunanlar, dehşetli bir korkuya kapılacaklar ve her biri boyunları bükük olarak O'nun huzuruna geleceklerdir.

88. Sen, dağları görür, yerlerinde durur sanırsın; oysa onlar, bulutların geçişi gibi hareket ederler. Bu, her şeyi en mükemmel bir biçimde yapan Allah'ın sanatıdır. O, kuşkusuz, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

89. Kimler, [Allah'ın huzuruna] iyilikle gelecek olurlarsa, [şunu çok iyi bilsinler ki], onlara ondan daha iyisi verilecektir. Onlar, o günün korkusundan da güvende olacaklardır.

90. [Rablerinin huzuruna] kötülükle gelecek olanlara gelince; onlar, yüzüstü ateşe atılacaklardır ve [onlara]: "Siz, ancak yaptıklarınızın karşılığını görmektesiniz" denilecektir.

91-92. [De ki]: "Bana, bu beldenin; onu mukaddes kılan ve her şey kendisine ait olan Rabbine ibadet etmem [O'nun için çalışmam] buyrulmuştur. Yine bana, kendini Allah'a teslim edenlerden olmam ve Kur'an'ı okumam buyrulmuştur." O halde artık kim doğru yolu izlemeyi seçecek olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], o, onu kendi iyiliği için izlemektedir. Buna karşılık kim de doğru yoldan sapmayı [seçecek] olursa, [ona da] de ki: "Ben sadece bir uyarıcıyım!"

93. Ve yine de ki: "Övgü Allah'ındır. O size ayetlerini gösterecektir. Siz de onları tanıyacaksınız; [ancak size bir yararı olmayacaktır]." Rabbin, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.

28. KASAS SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
88 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Tâ, Sîn, Mîm.

2. Bunlar, [gerçeği] açıklayan kitabın ayetleridir.

3. Biz, inanan bir halk[ın yararlanıp öğüt alması] için, Musa ile Firavun'un haberlerinden bir kısmını sana gerçek olarak anlatacağız.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ٨٩
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٩٠ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ
الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٩١
وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدٰى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ
ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ٩٢ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيكُمْ
آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٩٣

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طسٓمٓ ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسٰى
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ
وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ
وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٤ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ٥

4. Kuşkusuz, Firavun, ülkede kendini ululamış, halkını çeşitli sınıflara ayırmıştı. O, onlar içinden bir grubu, çocuklarını boğazlamak ve kadınlarını da [kötü emellerini gerçekleştirmek amacıyla] sağ bırakmak suretiyle zayıflatmak istiyordu; çünkü o, gerçekten de bozguncu biriydi.

5-6. Biz ise ülkede zayıflatılmak istenilenlere iyilikte bulunmak, onları önderler yapmak, onları mirasçılar kılmak ve onları yeryüzünde güçlü kılmak, Firavun'a, Haman'a ve or-

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝٦ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝٧
فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۝٨ وَقَالَتِ
امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٩ وَأَصْبَحَ
فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ
رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٠ وَقَالَتْ
لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١١
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝١٢
فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝١٣

dularına korkmakta oldukları şeyleri göstermek istiyorduk.

7. Biz, [Musa doğduğunda], annesine: "Onu [belli bir süre] emzir; başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman da onu ırmağa bırak, korkma, üzülme; çünkü Biz, sana onu geri göndereceğiz ve onu elçilerimizden biri yapacağız." diye vahyetmiştik.

8. Nihayet Firavun ailesi, ileride kendilerine düşman olacak ve üzüntü kaynağı oluşturacak olan o [çocuğu] bulup almışlardı. Firavun, Haman ve orduları [böyle davranmakla] hata etmişlerdi.

9. Firavun'un hanımı: "Bana da sana da göz aydınlığı [olacak bir çocuk]! Onu öldürmeyin! Belki bize bir yararı olur ya da onu evlat ediniriz." demişti. Böylece onlar, [yanlış bir iş yaptıklarının] farkında değillerdi.

10-11. Musa'nın annesi, [çocuğunun Firavun'un eline geçtiğini öğrenince] aklı başından gidivermişti; öyle ki, [sözümüze] olan inancını sürdürmesi için kalbini güçlendirmemiş olsaydık, az kalsın onun [oğlu olduğunu] açığa vuracaktı. Annesi Musa'nın kız kardeşine: "Onu izle!" demişti. O da onlar farkına varmadan Musa'yı uzaktan gözetlemişti.

12. Biz, daha ilk günden itibaren, çocuğun süt annelerinden emmesini engellemiştik. [Bu durumu öğrenen] kız kardeşi: "Size, onun bakımını sizin için üstlenecek, ona içtenlikle ve şefkatle davranacak bir aile göstereyim mi?" demişti.

13. İşte Biz, gözünün aydın olması, üzülmemesi ve Allah'ın sözünün gerçek olduğunu bilmesi için onu annesine kavuşturmuştuk. Ancak onların çoğu yine de [bu gerçeği] bilmemektedirler.

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَاسْتَوٰىٓ اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِى
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلٰى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ
فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ
الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسٰى
فَقَضٰى عَلَيْهِ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ
﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى فَاغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ
﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِينَةِ خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهُ
بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّٓا
اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسٰٓى اَتُرِيدُ
اَنْ تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ اِنْ تُرِيدُ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ
جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرِيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ
رَجُلٌ مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعٰى قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ
لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّى لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا
خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

14. Biz, en güçlü çağına ulaşıp olgunlaştığında ona bilgelik ve ilim vermiştik. İşte Biz, iyi iş yapanları böylece ödüllendiririz.

15. Musa, sakinlerinin [evlerinde bulunmalarından dolayı] olup bitenlerden habersiz bulundukları bir sırada kente girmişti. Orada biri kendi, diğeri ise düşman tarafından olan iki kişiyi birbirleriyle kavga ederlerken görmüştü. Kendi tarafından olan, düşmanına karşı ondan yardım istemişti. Musa da ona bir yumruk indirmiş ve böylece onu öldürmüştü. O zaman o [kendi kendine]: "Bu şeytanın işidir; çünkü o, gerçekten de [insanı] doğru yoldan saptıran apaçık bir düşmandır." demişti.

16. Musa: "Ey Rabbim! Ben gerçekten de kendime yazık ettim. Beni bağışla!" diyerek Rabbine yakarmıştı. Bunun üzerine Allah da onu bağışlamıştı; çünkü O, çok bağışlayıcı, çok müşfik olandır.

17. O zaman Musa: "Ey Rabbim! Madem ki, beni yine nimetlendirdin, o halde ben de bir daha suçlulara asla arka çıkmayacağım!" diyerek sözlerini sürdürmüştü.

18-19. Musa, kentte, korku içinde etrafı gözetleyerek sabahlamıştı. [Kentte dolaştığı sırada] bir de ne görsün! Dün kendisinden yardım isteyen, feryat ederek yine kendisinden yardım istemesin mi? Musa ona: "Belli ki sen azgın birisin!" diyerek çıkışmıştı. Bununla birlikte Musa yine de [ortak] düşmanları olan adamı yakalamak istediği sırada, [yardım isteyen kendisini yakalayacağını sanarak ona]: "Ey Musa! Sen dün birinin canına kıydığın gibi şimdi de benim canıma mı kıymak istiyorsun? Sen ülkede illa da bir zorba olmak istiyorsun; çünkü sen, düzelten biri olmak istemiyorsun!" diyerek haykırmıştı.

20. Kentin öbür ucundan bir adam koşarak gelmiş ve [ona]: "Ey Musa! İleri gelenler, seni öldürmek için aralarında konuşuyorlar. [Kentten hemen] çık! Ben gerçekten de senin iyiliğini istiyorum." demişti.

21. Musa, korku içinde etrafı gözetleyerek kentten çıkmıştı ve: "Ey Rabbim! Beni bu zalim halktan kurtar!" diyerek yakarmıştı.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَٓاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يَهْدِيَن۪ي سَوَٓاءَ
السَّب۪يلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَٓاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْق۪ي حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَٓاءُ وَاَبُونَا
شَيْخٌ كَب۪يرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنّ۪ي
لِمَٓا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَق۪يرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَٓاءَتْهُ اِحْدٰيهُمَا تَمْش۪ي عَلَى
اسْتِحْيَٓاءٍ قَالَتْ اِنَّ اَب۪ي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا
فَلَمَّا جَٓاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰيهُمَا يَٓا اَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ
اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَم۪ينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنّ۪ٓي اُر۪يدُ
اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلٰٓى اَنْ تَأْجُرَن۪ي ثَمَانِيَ
حِجَجٍ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَٓا اُر۪يدُ
اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُن۪ٓي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّالِح۪ينَ
﴿٢٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْن۪ي وَبَيْنَكَ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ
فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَك۪يلٌ ﴿٢٨﴾

22. O, Medyen'e doğru yöneldiğinde: "Umarım, Rabbim beni doğru yola ulaştırır." demişti.

23. Musa, Medyen [kuyularına] vardığında, orada hayvanları sulamakta olan bir çok insan görmüştü. Onların hemen yanı başında da [hayvanlarını] suya salmamak için çabalayan iki kızı da fark edivermişti. O, [onlara]: "Sorununuz nedir?" diye sormuştu. Onlar da: "Biz, çobanlar [hayvanlarını sulayıp] çekilmedikçe, [onların içine sokulup hayvanlarımızı] sulayamayız; çünkü [biz, güçsüzüz] ve babamız da çok yaşlı biridir." diyerek karşılık vermişlerdi.

24. Bunun üzerine Musa, [hayvanlarını] onlar için sulayıvermiş ve sonra da gölge bir yere çekilip: "Ey Rabbim! Bana bahşedeceğin hayra gereksinmem var!" diyerek [Rabbine] yakarmıştı.

25. O sırada o iki kızdan biri utana utana yanına varmış ve [ona]: "Babam, [hayvanlarımızı] sulamana karşılık ücret ödemek üzere seni yanına çağırıyor." demişti. Musa, yanına varıp ona başından geçenleri anlatınca, o da: "Korkma; çünkü artık o zalim halktan kurtulmuş bulunuyorsun." demişti.

26. İki [kızdan] biri: "Babacığım! Onu ücretli olarak çalıştır; çünkü senin ücretli olarak çalıştıracağının en iyisi [onun gibi] güçlü ve güvenilir olandır." demişti.

27. [Aradan belli bir zaman geçtikten sonra, kızın babası, Musa'ya]: "Ben, bana sekiz yıl çalışman karşılığında seni şu iki kızımdan biriyle evlendirmek istiyorum. Eğer [çalışma süreni] on yıla tamamlayacak olursan, bu, senin [cömertliğinden] olur; çünkü ben sana güçlük çıkarmak istemem. Aksine, Allah dilerse, benim, işlerimde doğru biri olduğumu göreceksin." demişti.

28. Musa da: "Bu, benimle senin aranda bir meseledir. Bu yüzden hangi süreyi dolduracak olursam olayım, bana karşı husumet gösterilmemelidir. Allah da söylediklerimize tanıktır." diyerek karşılık vermişti.

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهِ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوا اِنّ۪ي اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلّ۪ي
اٰت۪يكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا
اَتٰيهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ
مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰى اِنّ۪ي اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٠﴾ وَاَنْ اَلْقِ
عَصَاكَ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَانٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ
يُعَقِّبْ يَا مُوسٰى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِن۪ينَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ
يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ
اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِه۪ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِق۪ينَ ﴿٣٢﴾
قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾
وَاَخ۪ي هٰرُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنّ۪ي لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
يُصَدِّقُن۪ي اِنّ۪ي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ
عَضُدَكَ بِاَخ۪يكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ
اِلَيْكُمَا بِاٰيَاتِنَا اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

29. Musa, süreyi doldurup da ailesi ile birlikte yola çıktığında, Tur'un yamaçlarında bir ateş görmüş ve ailesine: "Siz [burada] bekleyin. [Uzaklarda] bir ateş gördüm. Umarım, [oradan] size [izleyeceğimiz yol hakkında] bir haber ya da [hiç değilse] ısınmanız için yanan bir odun parçası getiririm." demişti.

30-32. O, oraya vardığında, o kutlu yerdeki vadinin sağ kıyısındaki [yanan] ağaçtan [kendisine]: "Ey Musa! Ben, kuşkusuz, alemlerin Rabbi olan Allah'ım. Asanı at!" diye seslenilmişti. Musa, [asasını yere attığında], onun yılanmış gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan dönüp kaçmıştı. [O zaman kendisine]: "Ey Musa! Dön, korkma; çünkü sen, güvenlik içindesin. Elini koynuna sok ki, [cüzzam] hastası olmadığın halde, bembeyaz olarak çıksın! Korkudan açılan kollarını kendine çek. İşte bunlar, Firavun'a ve ileri gelenlerine [göstermen için] Rabbin tarafından [sana verilen] iki mucizedir; çünkü onlar, gerçekten de yoldan çıkmış bir halktırlar!" denilmişti.

33-34. Bunun üzerine Musa: "Ey Rabbim! Ben onlardan birini öldürmüştüm. Bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum. Kardeşim Harun, benden daha iyi konuşur. Bu nedenle, onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle birlikte gönder; çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum." demişti.

35. Allah da [ona]: "Biz, seni kardeşinle güçlendireceğiz ve her ikinize de öyle bir güç vereceğiz ki, size asla ulaşamayacaklar. İşte mucizelerimiz sayesinde siz ikiniz ve size uyanlar üstün geleceksiniz!" diyerek karşılık vermişti.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ (36)
وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ
وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (37)
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي
فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا
لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ (38)
وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ (39) فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ
(40) وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
لَا يُنْصَرُونَ (41) وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ (42) وَلَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى
بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (43)

36. Musa onlara apaçık mucizelerimizi getirince onlar: "Bu, uydurulmuş bir sihirden başka bir şey değildir. Biz, önceki atalarımızdan hiç böyle bir şey işitmemiştik." demişlerdi.

37. Musa [onlara]: "Rabbim, kendi katından kimin hidayet getirdiğini ve mutlu geleceğin kime ait olacağını en iyi bilendir. Zalimler, kuşkusuz, kurtuluşa asla ulaşamayacaklardır." diyerek karşılık vermişti.

38. Bunun üzerine Firavun: "Ey ileri gelenler! Ben, sizin için kendimden başka bir tanrı tanımıyorum. Ey Haman! Benim için balçığı pişirmek üzere [kerpiç ocağını] yak ve bana öyle bir kule yap ki, Musa'nın Tanrı'sını göreyim! Ama ben her şeye rağmen yine de onun yalancı olduğunu sanıyorum!" demişti.

39. O ve askerleri, ülkede büyüklük taslamışlar ve gerçekten de bize dönmeyeceklerini sanmışlardı.

40-42. Biz de onu ve askerlerini yakalamış ve onları denize atmıştık. O halde sen, zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir baksana! Böylece Biz, onları, [size] [insanları bu dünyada] ateşe çağıran önder [tipler olarak] sunmuş bulunuyoruz. Ancak onlar, kıyamet günü hiçbir yardım görmeyeceklerdir; çünkü Biz, onları bu dünyada iken lanete uğratmıştık. Bu yüzden onlar, kıyamet gününde de iğrenç kimselerin arasında yer alacaklardır.

43. Andolsun ki, Biz, ilk nesilleri yok ettikten sonra, Musa'ya, kitabı -düşünüp öğüt almaları için-, insanlara bir aydınlanma kaynağı, bir doğru yol bilgisi ve bir sevgi [pınarı] olarak vermiştik.

44-45. [Sana gelince, ey Muhammed], sen, Biz, Musa'ya yasamızı buyururken, [o kutlu vadinin] batı yamacında bulunmuyordun ve [onun zamanında olup bitenlere de] tanık değildin. Ancak Biz, [sana gelene dek] bir çok nesil varetmiştik. Onların da üzerlerinden uzun zaman geçmişti. [Ey Muhammed!] Sen, kendilerine ayetlerimizi okumak üzere, Medyen halkı arasında da oturmuş değildin; ama biz, [ayetlerimizi okumaları için insanlara] elçilerimizi sürekli gönderiyorduk.

46-47. Biz [Musa'ya] seslendiğimizde de sen yine, Sina dağının yamacında da bulunmuyordun. Ancak [Biz], seni de sevgimizin bir açılımı olarak, senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmeyen bir halkı uyarman için [gönderdik] ki, düşünüp öğüt alsınlar! [Biz seni onlara], aslında bizzat kendi yaptıklarından dolayı [kıyamet gününde] başlarına gelecek felaketi [görecekleri] zaman: "Ey Rabbimiz! Keşke Senin ayetlerine uymamız ve böylece inananlardan olmamız için bize bir elçi gönderseydin!" dememeleri için [gönderdik].

48. Ancak onlar, kendilerine katımızdan gerçek geldiğinde: "Keşke Musa'ya verilenin benzeri ona da verilseydi!" demişlerdi. Peki onlar: "[Tevrat ve Kur'an] birbirlerini destekleyen iki sihirdir. Bu yüzden biz, onların hiç birisini kabul etmiyoruz." diyerek daha önce Musa'ya verileni de inkar etmemişler miydi?

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ
وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا
أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا
أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ
قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا
بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى
مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

49. [Ey Muhammed! Onlara] de ki: "Eğer söyledikleriniz doğru ise, o halde, Allah katından doğru yola bu iki kitaptan daha çok ulaştıran bir kitap getirin ki, ben de ona uyayım!"

50. Madem ki onlar, [senin meydan okumana] karşılık verememişlerdir, o halde [şunu çok iyi bil ki], onlar, arzularına uymaktan başka bir şey yapmamaktadırlar. Allah'ın yol göstermesi olmadan sadece kendi arzusuna uyandan daha sapık kim olabilir ki...? Ancak gerçek şudur ki, Allah, zalim bir halkı asla doğru yola ulaştırmaz!

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ اَلَّذِينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُتْلٰى
عَلَيْهِمْ قَالُوا اٰمَنَّا بِهِ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ
مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ اُولٰئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا
وَيَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾
وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا اَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾
اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ
مِنْ اَرْضِنَا اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ
رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ
مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِي اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
اٰيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

51. Andolsun ki, Biz, düşünüp öğüt almaları için yine de onlara sözümüzü ulaştırmış bulunuyoruz.

52-53. Kendilerine daha önce kitap verdiklerimize gelince; onlar, ona da inanmaktadırlar. Onlar, kendilerine [Kur'an ayetleri] okunduğunda: "Biz ona inandık; çünkü o, Rabbimizden bir gerçektir. Zaten biz, daha önceden de kendimizi Allah'a teslim etmiştik." derler.

54-55. İşte onlar; güçlüklere göğüs germeleri, kötülüğe iyilikle karşılık vermeleri, kendilerine vermiş olduğumuz rızıktan [başkaları için de] harcamaları, boş söz işittiklerinde: "Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz de sizedir. Size selam olsun! Ancak biz, bilmeyenlerle [birlikte olmak] istemiyoruz." diyerek ondan uzaklaşmaları nedeniyledir ki, karşılıkları kendilerine iki kat verilecek olanlardır.

56. [Ey Muhammed!] Sen sevdiğini doğru yola ulaştıramazsın; ancak Allah, dilediğini doğru yola ulaştırır. O, doğru yola ulaşacak olanları en iyi bilendir.

57. Onlar: "Eğer biz seninle birlikte doğru yola uyacak olursak, yurdumuzdan kovuluruz." demektedirler. Biz onları, her türlü ürünün, katımızdan bir rızık olmak üzere, toplanıp getirileceği kutsal ve güvenli bir yere yerleştirmemiş miydik? Ancak onların çoğu [bu gerçeği] bilmemektedirler.

58. Biz, bolluk ve refah içinde yaşamalarından dolayı şımarıp azgınlaşmış olan nice kent [halkını] yok etmiştik. İşte yerleri! Kendilerinden sonra oralarda çok az insan oturabilmiştir. İşte oralara mirasçı olan Bizdik.

59. Senin Rabbin, kendi içlerinden, kendilerine ayetlerimizi okuyacak olan bir elçiyi göndermedikçe, hiçbir kenti yok etmez. Biz, ancak halkı zalim olan kentleri yok etmişizdir.

وَمَا اُوتٖيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزٖينَتُهَا
وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا
حَسَنًا فَهُوَ لَاقٖيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ
هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ
شُرَكَائِيَ الَّذٖينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذٖينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ الَّذٖينَ اَغْوَيْنَا اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّاْنَا
اِلَيْكَ مَا كَانُوا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقٖيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا
يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٦٥﴾
فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَاَمَّا
مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰى اَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحٖينَ ﴿٦٧﴾
وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللّٰهِ
وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي
الْاُولٰى وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

60. Size verilenler, dünya hayatının geçici nimetleri ve süsleridir. Allah katında olanlar ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

61. O halde, kendisine, gerçekleşeceğini [kıyamet gününde mutlaka] göreceği güzel bir vaatte bulunduğumuz kimse, kendisine sadece dünya hayatının geçici nimetlerini verdiğimiz ama kıyamet gününde de [azaba çekilmek üzere] huzurumuza getireceğimiz kimse gibi midir?

62-63. O gün Allah onlara seslenerek: "Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz neredediler?" diye soracaktır. Haklarında [azap] hükmü kesinleşmiş olacak olanlar ise: "Ey Rabbimiz! Bunlar, bizim azdırdıklarımızdır. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırmıştık. Ama [onların yapmış olduklarından] uzak olduğumuzu sana arz ederiz. Zaten onlar bize ibadet etmiyorlardı..." diyerek karşılık vereceklerdir.

64. [O zaman onlara]: "[Allah'a koştuğunuz] ortaklarınızı çağırın!" denilecektir. Onlar, onları çağıracaklardır. Ancak, onlar kendilerine karşılık vermeyeceklerdir. [İşte o zaman] azabın [kendilerini beklemekte olduğunu] göreceklerdir. Keşke onlar, doğru yolda olsalardı!

65-66. Yine o gün Allah onlara seslenerek: "Elçilere ne karşılık vermiştiniz?" diye soracaktır. O gün, kendilerini savunmak üzere akıllarına hiçbir mazeret gelmeyecektir. Üstelik onlar, bu konuda birbirlerine de hiçbir şey soramayacaklardır.

67. Bununla birlikte tövbe eden, inanan ve yararlı iş yapan kimseye gelince; onun kurtuluşa erecek olanlar arasında olması umulur.

68. Senin Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer. Onların ise seçim hakları yoktur. Allah onların, ortak koştuklarından uzaktır ve yücelerin yücesidir!

69. Senin Rabbin, onların, sinelerinin gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir.

70. O, kendinden başka hiçbir tanrı olmayan Allah'tır. Övgü, başında da sonunda da O'nundur. Hükümranlık da sadece O'nundur. [Sonunda] O'na döndürüleceksiniz!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
﴿٧٥﴾ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ
إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾
وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

71. De ki: "Söyleyin bana bakalım! Eğer Allah, geceyi kıyamet gününe dek uzatacak olsa, Allah'tan başka hangi tanrı size ışık getirebilir ki...? Hâlâ [gerçeği] duymayacak mısınız?"

72. "Yine söyleyin bakalım! Eğer Allah, gündüzü kıyamet gününe dek uzatacak olsa, size içinde dinlendiğiniz geceyi Allah'tan başka hangi tanrı getirebilir ki...? Hâlâ [gerçeği] görmeyecek misiniz?"

73. Allah, sevgisinin bir açılımı olarak, size, dinlenmeniz için geceyi, lütfundan [rızkınızı] aramanız için de gündüzü yaratmıştır. [O, bütün bunları] şükretmeniz için [gerçekleştirmiştir].

74-75. O gün Allah onlara seslenerek: "Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz nerededirler?" diye soracaktır. [Ancak onlar yanıt vermeyeceklerdir]. Bunun üzerine Biz, her ümmetten bir tanık çağıracağız. [O zaman Bize ortak koşanlara da]: "[İddialarınızı kanıtlayacak] delillerinizi getirin!" diyeceğiz. İşte böylece onlar, gerçeğin Allah'a ait olduğunu anlayacaklardır ve [Allah'a ortak diye] uydurmuş oldukları da onları terk edecektir.

76-77. Karun, Musa'nın halkındandı; ancak o, [sırf] Biz, ona sadece anahtarlarını bile taşımakta, güçlü bir topluluğun zorlanacağı hazineler verdiğimiz [için], kendini onlardan üstün görerek onlara karşı tavır almıştı. Bu durum karşısında halkı ise [ona]: [Servetinden ötürü] böbürlenme; çünkü Allah, böbürlenenleri sevmez! Allah'ın sana verdiklerinde ahiret yurdunu ara; ancak dünyadaki nasibini de unutma! Allah sana nasıl iyilikte bulunduysa sen de [başkalarına] iyilikte bulun! Sakın ülkede bozgunculuk isteme; çünkü Allah bozguncuları sevmez!" demişti.

78. Karun da [onlara]: "O [servet] bana bendeki bilgiden dolayı verilmiştir." diyerek karşılık vermişti. O, Allah'ın, kendinden önceki nesiller arasında ondan daha güçlü ve ondan daha çok servet toplamış olan kimseleri yok etmiş olduğunu bilmiyor mu? Ancak suçlulara suçları sorulmaz.

79. O, [günlerden bir gün], ihtişamı içinde halkının karşısına çıkmıştı. Dünya hayatını arzu edenler: "Keşke bizim de Karun'a verilenin benzeri olsaydı! O, gerçekten de çok şanslı biri!" demişlerdi.

80. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise: "Yazıklar olsun size! İnanan ve yararlı iş yapan kimse nazarında Allah'ın vereceği mükafat daha hayırlıdır. Bununla birlikte böyle bir nimete ancak güçlüklere göğüs gerenler ulaşabilirler."

81. Sonunda onu da sarayını da yerin dibine geçirmiştik. Ancak, Allah'a karşı kendisine yardım edecek avanesi yoktu. Kendisi de kendine yardım edecek durumda değildi.

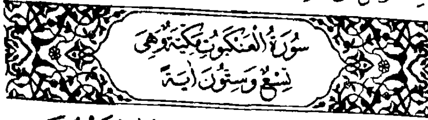
82. Daha dün onun yerinde olmayı arzu edenler: "Vah bize! Meğer Allah, yarattıklarından dilediğine bol, dilediğine de az veriyormuş! Allah bize lütufta bulunmamış olsaydı bizi de yerin dibine geçirirdi. Vah vah! Meğer inkar edenler asla kurtuluşa eremezlermiş!" diyerek haykırmaktan kendilerini alamamışlardı.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِي ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ
وَلَا يُسْأَلُ عَن ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي
زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ
مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقَّاهَا
إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ
لَهُ مِن فِئَةٍ يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ
﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَا أَن
مَّنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ
﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَن جَاءَ
بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى
الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

83. Ahiret yurduna gelince; Biz onu, ülkede, büyüklük taslamayı ve bozgunculuk çıkarmayı arzu etmeyenlere vereceğiz: Çünkü gelecek, Allah bilincinde olanlarındır.

84. Kimler, [Allah'ın huzuruna] iyilikle gelecek olurlarsa, [şunu çok iyi bilsinler ki], kendilerine ondan daha iyisi verilecektir. Bununla birlikte, kimler kötülükle gelecek olurlarsa [onlar da şunu çok iyi bilsinler ki], kötülük işleyenler, ancak işledikleri kötülükler kadar ceza göreceklerdir.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ
بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ
الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾
وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ
أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ
فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ جَاهَدَ
فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

85. Kur'an'ı sana farz kılan, elbette ki seni döneceğin yere döndürecektir. De ki: "Rabbim, kimin doğru yola ulaştırdığını ve kimin de apaçık bir sapıklık içinde bulunduğunu en iyi bilendir."

86-87. Sen, Rabbinin [insanlara duyduğu derin] sevgisinin bir açılımından başka bir şey olmayan bu kitabın sana verileceğini bilmiyordun. O halde sakın inkar edenlere arka çıkma! Onlar, indirildikten sonra, seni Allah'ın ayetlerinden alıkoymasınlar! [İnsanları] Rabbine çağır ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma!

88. Allah ile birlikte başka tanrı çağırma; çünkü O'ndan başka tanrı yoktur. O'nun yüzünden başka her şey yok olacaktır. Hükümranlık [sadece] ona aittir ve [sonunda] O'na döndürüleceksiniz!

29. ANKEBÛT SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
69 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. İnsanlar, [sadece] "inandık." demekle, sınanmadan rahat bırakılacaklarını mı sanmaktadırlar?

3. Andolsun ki, Biz, onlardan öncekileri de sınamışızdır. Elbette ki, Allah, doğru olanları da yalancı olanları da belirleyecektir.

4. Yoksa kötülükleri işleyenler, bizden kaçabileceklerini mi sanmaktadırlar? Ne kötü değerlendirmede bulunuyorlar!

5. Her kim Allah'a kavuşmayı umuyorsa [şunu çok iyi bilsin ki], Allah'ın belirlemiş olduğu o vakit, kesinlikle gelecektir; çünkü O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

6. Her kim [Allah yolunda] cihat edecek olursa, [bilsin ki], o, [aslında] kendisi için cihat etmektedir; çünkü Allah'ın alemlerde olan [hiçbir şeye] gereksinmesi yoktur.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ
جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ
الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا
سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا
مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

7. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; Biz onların kötülüklerini örteceğiz ve onları yapmış oldukları işlerin en güzeline göre ödüllendireceğiz.

8. Biz, insana, anne ve babasına iyi davranmasını emretmişizdir. Bununla birlikte onlar, seni, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi, Bana ortak koşman için zorlayacak olurlarsa, sakın onlara uyma; çünkü dönüşünüz Bana olacaktır. Ben de [o zaman] size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.

9. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; Biz onları, mutlaka "iyiler" arasına sokacağız.

10. İnsanlar arasında: "Allah'a inandık." diyenler vardır. Ancak, onlar, Allah uğrunda bir sıkıntıya uğrayacak olsalar, insanlardan görmüş oldukları baskıyı ve işkenceyi Allah'ın azabı gibi tutarlar. Bununla birlikte, [inananlara] Allah katından bir yardım gelecek olsa, o zaman onlar kesinlikle: "Biz de sizinle beraberdik." derler. Allah, insanların kalplerinde olanları en iyi bilen değil midir?

11. Andolsun ki, Allah, [kendisine gönülden] inananları da iki yüzlüleri de bilmektedir.

12. İnkar edenler, günahlarını hiçbir şekilde yüklenmeyecekleri halde yine de inananlara: "Bizim yolumuza uyun ki, biz de sizin günahlarınızı yüklenelim!" demektedirler. Gerçek şudur ki, onlar, kesinlikle yalan söylemektedirler.

13. Andolsun ki, onlar, kendi yüklerini ve kendi yükleriyle birlikte başka yükleri de yükleneceklerdir. Andolsun ki, onlar, kıyamet gününde uydurdukları şeylerden dolayı mutlaka sorguya çekileceklerdir.

14-15. Andolsun ki, Biz, Nuh'u halkına göndermiştik. O, onların arasında dokuz yüz elli yıl kalmıştı. Sonunda, tufan, zulümlerini sürdürdükleri bir sırada kendilerini ansızın yakalayıvermişti. Ancak Biz, onu ve gemide

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾
وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا
كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ
يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ
يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

bulunanları kurtarmış ve bu [olayı] insanlar için bir ibret vesilesi yapmıştık.

16-17. [Biz İbrahim'i de elçi olarak göndermiştik]. Hani o, halkına: "Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın] ve [daima] O'nun bilincinde olun! Eğer biliyorsanız, bu sizin için daha hayırlıdır. Siz, Allah dışında, birtakım putlara ibadet ediyorsunuz ve böylece [Allah'a] iftirada bulunmuş oluyorsunuz. Allah dışında ibadet ettiklerinize gelince; onlar, size rızık veremezler. O halde rızkı Allah katında arayın ve O'na şükredin; çünkü siz, [sonunda] O'na döndürüleceksiniz!"

18. "Eğer [beni] yalanlayacak olursanız [şunu çok iyi bilin ki], sizden önceki ümmetler de [elçilerini] yalanlamışlardı. Elçiye düşen, [çağrısını] açık bir şekilde bildirmektir."

19. Onlar, Allah'ın yaratmayı nasıl başlattığını ve sonra da onu nasıl sürdürdüğünü görmüyorlar mı? Bu, kuşkusuz Allah için çok kolaydır.

20. De ki: "Yeryüzünde dolaşın ve O'nun yaratmaya nasıl başladığını görün! Sonra Allah, son yaratmayı da yaratacaktır; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir."

21-22. O, dilediğine azap eder, dilediğine de sevgisini gösterir. [Sonunda] O'na döndürüleceksiniz! Siz ne yerde ne de gökte [Allah'ı hiçbir zaman] aciz bırakamazsınız. Sizin, Allah dışında ne bir dostunuz ne de yardımcınız vardır.

23. Ayetlerimi ve Benimle[104] kavuşmayı inkar edenlere gelince; onlar, Benim sevgimden ümitlerini kesmiş olanlardır. Onlar, kendilerini çok acı veren bir azabın beklediği kimselerdir.

104 Üslûp bütünlüğünü sağlamak için, ayetin başını son kısmına göre çevirmeyi yeğledik.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ
فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا
إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَئِنَّكُمْ
لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ
الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

24. Halkının [İbrahim'e] yanıtı: "Onu öldürelim ya da yakalım!" demekten ibaret olmuştu.[105] Ancak Allah onu ateşten kurtarmıştı. Bunda, kuşkusuz, inanan bir halk için alınacak dersler vardır.

25. [O zaman İbrahim onlara]: "Siz, dünya hayatında birbirinizi sevmek üzere birtakım putlar edinmiş bulunuyorsunuz; ancak siz, kıyamet gününde bir birinizi tanımamazlıktan gelecek ve [hatta] birbirinize lanet yağdıracaksınız: Çünkü varacağınız yer ateş olacaktır. [Orada sizi koruyacak] yardımcılarınız da olmayacaktır."

26. Bunun üzerine Lut ona inanmıştı. O da: "Ben Rabbimin [bana gitmemi emrettiği yere] hicret ediyorum. O gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır." demişti.

27. Biz ona, İshak'ı ve Yakub'u bahşetmiş ve peygamberliği ve kitabı onun soyundan gelenler arasında sürdürmüştük. Ona dünyada karşılığını vermiştik. O, kuşkusuz, ahirette de iyiler arasında yer alacaktır.

28-29. [Biz] Lut'u da [elçi olarak göndermiştik]. Hani o halkına: "Dünyada, sizden önce hiç kimsenin işlememiş olduğu iğrençliği işliyorsunuz. Gerçekten de siz, kadınları bırakıp da erkeklerle cinsel ilişkiye mi giriyorsunuz ve böylece [doğal üreme] yolunu[106] mu kesiyorsunuz? Siz, bu iğrençliği, hem toplantılarınızda [herkesin gözü önünde] mi yapıyorsunuz?" diyerek çıkışmıştı. Halkının [ona] yanıtı ise: "Eğer söylediklerin doğru ise, bize Allah'ın azabını getir!" demekten ibaret olmuştu.

30. O zaman o: "Ey Rabbim! Bu bozguncu halka karşı bana yardım et!" demişti.

105 Ayetin bu kısmını da üslûp özelliğinden dolayı "biz"li olarak çevirdik.
106 Genelde çevirilerde, ayetin bu kısmı bağlam göz önünde bulundurulmadan, çevrilmektedir: "*Siz, ille de erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlikler yapacak mısınız?*"

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۝٣١ قَالَ إِنَّ
فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ
إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝٣٢ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ
رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝٣٣ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلٰى أَهْلِ هٰذِهِ
الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝٣٤
وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝٣٥
وَإِلٰى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
۝٣٦ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝٣٧ وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝٣٨

31. Elçilerimiz İbrahim'e [İshak'ın doğacağı] müjdesini getirdiklerinde [yine ona]: "Biz, bu kentin halkını, yok edeceğiz; çünkü onlar, zulmetmektedirler." demişlerdi.

32. Ancak o: "Ama orada Lut var!" diye haykırdığında, onlar: "Biz orada kimlerin bulunduklarını en iyi bileniz. Elbette ki Biz, eşi dışında, onu ve ailesini kurtaracağız; çünkü o, geride kalanlar arasında olacaktır!" diyerek karşılık vermişlerdi.

33-34. Elçilerimiz Lut'a geldiklerinde, [halkının onlara karşı da iğrenç davranışlarda bulunacaklarını hissedince], onları korumak için elinden hiçbir şey gelmediği için çok derin bir üzüntüye kapılmıştı. Bunun üzerine onlar [ona]: "Korkma, üzülme; çünkü biz, eşin dışında, seni ve aileni kurtaracağız. O, geride kalanlar arasında olacaktır! Biz, bu kentin halkı üzerine, yoldan çıkmalarından dolayı, gökten korkunç bir azap indireceğiz!" demişlerdi.

35. [Böylece Biz, o halkı yok etmiştik]. Andolsun ki, Biz, aklını kullanacak olan bir halk için, orada apaçık bir delil bırakmışızdır.

36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'i [elçi olarak göndermiştik]. Hani o: "Ey halkım! Allah'a ibadet edin [O'nun için çalışın], ahiret gününü gözleyin ve ülkede bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın!" demişti.

37. Onlar ise onu yalanlamışlardı. Bunun üzerine çok geçmeden şiddetli bir sarsıntı onları ansızın yakalayıvermişti; öyle ki, kendi evlerinde diz üstü cansız kalakalmışlardı.

38. Biz, oturdukları yerlerin [kalıntılarından da] kolayca anlayacağınız üzere, Ad ve Semud halklarını da [yok etmiştik]; çünkü şeytan onlara, yaptıkları işleri güzel göstermiş ve böylece onları, gerçeği kavrama yeteneğine sahip olmalarına rağmen yine de doğru yoldan çıkarmıştı.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مُوسٰى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِق۪ينَ ﴿٣٩﴾
فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْبِه۪ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًاۚ
وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُۚ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
الْاَرْضَۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَاۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذ۪ينَ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِۚ
اِتَّخَذَتْ بَيْتًاۜ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِۢ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪
مِنْ شَيْءٍۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِۚ وَمَا يَعْقِلُهَٓا اِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ
اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً
لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٤٤﴾ اُتْلُ مَٓا اُو۫حِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَۜ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِۜ
وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

39. Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da [yok etmiştik]. Andolsun ki, Musa onlara apaçık mucizeler getirmişti. Ancak onlar, elimizden kurtulamayacakları halde, yine de ülkede büyüklük taslamışlardı.

40. Biz o halklardan her birini kendi günahından ötürü cezalandırmıştık. Onlar arasında; üzerlerine taş fırtınaları gönderdiklerimiz, kendilerini korkunç sesin yakaladıkları, yerin dibine geçirdiklerimiz ve suda boğduklarımız bulunuyordu. Aslında onlara zulmeden Allah değildi; ama onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah dışında dost edinenlerin durumu, kendisine bir yuva yapan örümceğin durumuna benzer; oysa yuvalar içinde en dayanıksız olanı, örümceğin yuvasıdır. Keşke bilselerdi!

42. Allah, onların kendi dışında çağırdıklarını, elbetteki bilmektedir; çünkü O, çok güçlü, çok bilge olandır.

43. Biz, bu örnekleri insanlar için getiriyoruz; bununla birlikte onları ancak bilenler düşünüp anlayabilirler.

44. Allah, gökleri ve yeri gerçek [bir plana] uygun olarak yaratmıştır. Bunda, kuşkusuz inananlar için alınacak bir ders vardır.

45. Sana kitaptan vahyolunanı oku ve namazı kıl; çünkü namaz, [insanı] hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak ise en büyük [ibadettir]. Allah, yapmakta olduklarınızı bilmektedir.

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَٰلِكَ
أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ
آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ
مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ
وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

46. İçlerinden zulmedenler dışında, Kitap ehli ile en güzel bir biçimde tartışın ve [onlara]: "Biz, bize indirilene de size indirilene de inanıyoruz. Bizim tanrımız da sizin tanrınız da aynıdır. Biz kendimizi O'na teslim etmişizdir." deyin!

47. İşte Biz, sana kitabı böylece indirmiş bulunuyoruz. Kendilerine kitabı verdiklerimiz ona inanmaktadırlar. Şunlardan da ona inananlar vardır. Bizim ayetlerimizi ancak inkar edenler bile bile inkar ederler.

48. Sen bu [vahyin gelmesinden] önce herhangi bir [ilahî] kitap okumuş ya da onu elinle yazmış değildin. Öyle olsaydı, [senin çağrını] geçersiz kılmaya çalışanlar, kuşkuya düşerlerdi.

49. Hayır, o [Kur'an], kendilerine ilim verilenlerin sinelerinde [kolayca yer eden] apaçık ayetlerden [oluşmaktadır]. Bu yüzden ayetlerimizi ancak zalim olanlar bile bile inkar ederler.

50. Onlar: "Ona da Rabbinden mucizeler indirilse ya!" demektedirler. De ki: "Mucizeler [göstermek] Allah'ın iradesine bağlıdır. Bana gelince, ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

51. Kendilerine okunmakta olan kitabı sana indirmemiz, onlara yetmiyor mu? Oysa, onda, kuşkusuz, inanan bir halk için sevgimizin bir açılımı ve bir öğüt vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter; çünkü O, göklerde ve yerde olanları bilir." Ancak bütün bunlara rağmen yine de batıla inananlara ve Allah'ı inkar edenlere gelince; onlar, kaybecek olanlardır.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾
الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

53. Onlar, senden azabı çabucak getirmeni istemektedirler. Eğer önceden belirlenmiş olan bir süre olmasaydı, elbetteki azap onlara gelirdi. Bununla birlikte o, onlar farkında olmadıkları bir sırada, ansızın geliverecektir.

54-55. Demek ki onlar, senden azabı çabucak getirmeni isteyerek [sana meydan okumaktadırlar]. Ancak kuşkuları olmasın ki, cehennem inkar edenleri çepeçevre kuşatacaktır. İşte o gün, azap onları, hem üstlerinden hem de ayaklarının altından saracaktır ve o zaman Allah onlara: "Yapmış olduklarınızın karşılığını tadın!" diyecektir.

56. Ey inanan kullarım! Benim yeryüzüm gerçekten de geniştir. O halde Bana ibadet edin [Benim için çalışın]!

57-59. Her canlı, ölümü tadacaktır. Sonra da Bize döndürüleceksiniz! [İşte o zaman] Biz, andolsun ki, inananları ve iyi işler yapanları, cennette, altlarından ırmaklar akan köşklere, içlerinde sürekli kalmak üzere yerleştireceğiz. Güçlüklere göğüs gererek ve Rablerine güvenerek çalışanların ödülü ne güzeldir!

60. Nice canlı vardır ki, rızkını [sağlama sorumluluğu] taşımaz! Onlara da size de rızkı sağlayan Allah'tır; çünkü O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

61. Andolsun ki, sen, onlara: "Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı hizmete sunan kimdir?" diye soracak olsan, onlar kesinlikle: "Allah'tır." diye karşılık vereceklerdir. O halde, onlar, nasıl oluyor da [gerçekten] uzaklaşabiliyorlar!

62. Allah, kullarından dilediğine rızkı bol verir, dilediğine de kısar; çünkü Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

63. Andolsun ki, sen onlara: "Gökten yağmuru indiren ve onunla, ölmüş olan toprağa yeniden hayat veren kimdir?" diye soracak olsan, onlar, kesinlikle: "Allah'tır." diye karşılık vereceklerdir. De ki: "[Madem ki, durum böyledir], o halde övgü [sadece] Allah'ındır. Buna rağmen onların çoğu yine de akıllarını kullanmazlar.

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌۜ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا
اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾
لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۚ وَلِيَتَمَتَّعُواْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا
اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْۜ اَفَبِالْبَاطِلِ
يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُۜ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾
وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَاۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ فِٓي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ
وَمِنْ بَعْدُۜ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِ
يَنْصُرُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

64. Bu dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Ahiret yurduna gelince; işte gerçek yaşam odur. Keşke bilselerdi!

65. Onlar, gemiye bindiklerinde [ve kendilerini tehlikede gördüklerinde], içten gelen bir inançla Allah'a yalvarıp yakarırlar. Ancak Allah onları kurtarıp sağ salim karaya çıkarttığında da, bir de ne göresin! Yine Allah'a ortak koşmasınlar mı!

66. Onlar, kendilerine verdiğimiz nimetlere karşı nankörlük etsinler ve böylece bir süre daha sefa sürsünler bakalım! Ama yakında [gerçeği] öğrenecekler!

67. Onlar, çevrelerindeki insanlar sürekli saldırılara uğrarlarken, Bizim, [yurtları olan Mekke'yi] kutsal ve güvenli kıldığımızı görmüyorlar mı? Onlar hâlâ batıla mı inanacaklar ve böylece Allah'ın nimetine nankörlük mü edecekler?

68. Allah'a karşı yalan uydurandan ya da kendine geldiğinde gerçeği yalanlayandan daha zalim kim olabilir ki...? Cehennemde inkar edenlere yer mi yok?

69. Bununla birlikte bizim uğrumuzda cihat edenlere gelince; andolsun ki, Biz, onları kesinlikle yollarımıza ulaştıracağız: Çünkü Allah, iyilik yapanlarla birliktedir.

30. RÛM SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
60 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Elif, Lâm, Mîm.

2-6. Rumlar, yakın bir yerde yenildiler. Ancak onlar, bu yenilgilerine rağmen, yine de birkaç yıl içinde, yeneceklerdir; çünkü buyruk, başında da sonunda da Allah'ındır. İnananlar, o gün, Allah'ın vereceği zaferden dolayı sevineceklerdir. Allah, dilediğini muzaffer kılar; çünkü O, çok güçlü, çok müşfik olandır! [Bu zafer]

وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾
يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ
غَافِلُونَ ﴿٧﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى
وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَٓائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ اَوَلَمْ يَسٖيرُوا
فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُٓوا
اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَٓا اَكْثَرَ مِمَّا
عَمَرُوهَا وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ
الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا السُّٓوٰٓاٰى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿١٠﴾ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
مِنْ شُرَكَٓائِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ كَافِرٖينَ ﴿١٣﴾
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فٖي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

Allah'ın sözünden dolayıdır; çünkü Allah, sözünden dönmez. Bununla birlikte insanların çoğu yine de [bu gerçeği] bilmemektedirler!

7. Onlar, dünya hayatının görünen yanını bilirler. Ahiretten ise tamamen habersizlerdir.

8. Onlar, kendi kendilerine, Allah'ın, gökleri, yeri ve her ikisi arasında bulunanları ancak gerçek bir plana uygun olarak ve belli bir süreye dek yarattığını hiç düşünmüyorlar mı? Bununla birlikte insanların çoğu, Rablerine kavuşacaklarını inkar etmektedirler.

9. Onlar, kendilerinden öncekilerin sonlarının ne olduğunu görmek için yer yüzünde hiç dolaşmadılar mı? Onlar, kendilerinden daha güçlüydüler; toprağı işlemişler ve onu kendilerinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri onlara da apaçık deliller getirmişlerdi. [Ancak onlar, onları inkar etmişler ve bu yüzden de yok olmuşlardı.] Allah onlara zulmetmemişti; ancak onlar kendi kendilerine zulmetmişlerdi.

10. Sonra, kötülük işleyenlerin sonu, Allah'ın ayetlerini yalanlamış ve onlarla alay etmiş oldukları için, çok daha kötü olmuştu.

11. Allah, yaratmayı başlatır ve sonra da onu sürdürür. Sonunda O'na döndürüleceksiniz!

12-13. Kıyametin kopacağı gün, suçlular, umutsuzluğa düşeceklerdir; çünkü onların [Allah'a koştukları] ortaklarından şefaatçileri olmayacaktır. Hatta onlar, ortaklarını bile inkar edeceklerdir.

14-15. Kıyametin kopacağı gün, işte o gün, [inananlar ile inanmayanlar] birbirlerinden ayrılacaklardır. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; onlar, cennette neşe ve mutluluk içinde bulunacaklardır.

وَاَمَّا الَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَاۤئِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰۤئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حٖينَ تُمْسُونَ
وَحٖينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحٖينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ
﴿١٩﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖۤ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَۤا اَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖۤ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُۤوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ
فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ
خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْعَالِمٖينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ مَنَامُكُمْ
بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاۤؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ يُرٖيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

16. İnkar edenlere, ayetlerimizi ve ahirette [Bizimle] buluşacaklarını yalanlayanlara gelince; onlar, azapla yüz yüze bırakılacak olanlardır.

17-18. O halde, siz, akşama ulaştığınızda ve sabaha kavuştuğunuzda Allah'ı tesbih edin! Övgü, göklerde ve yerde O'nundur. Gündüzün sonunda ve öğleye ulaştığınızda [O'nu tesbih edin!]

19. O, ölü olandan diriyi, diri olandan da ölüyü çıkarır, ölmüş olan toprağa da yeniden hayat verir. İşte siz de [ölümden sonra tekrar hayata] aynı şekilde çıkarılacaksınız!

20. Sizi topraktan yaratması, O'nun [varlığının] delillerindendir. Sonra da siz [her tarafa] yayılan insanlar oluverdiniz!

21. Kendilerinde huzur bulmanız için, kendi türünüzden eşler yaratması ve böylece aranızda derin bir sevgi ve şefkat varetmesi de O'nun [varlığının] delillerindendir. Bunda, kuşkusuz, düşünen bir halk için çıkarılması gereken dersler vardır.

22. Aynı şekilde, gökleri ve yeri yaratması, dillerinizin ve renklerinizin değişik olması da O'nun [varlığının] delillerindendir. Bunda, kuşkusuz, bilenler için alınacak dersler vardır.

23. Geceleyin ya da gündüzün uyumanız da O'nun lütfundan [nasibinizi] aramanız da yine O'nun [varlığının] delillerindendir. Bunda, kuşkusuz, [gerçeğe] kulak veren bir halk için çıkarılacak dersler vardır.

24. Size, şimşeği, korku ve umut [kaynağı] olarak göstermesi, gökten yağmur indirip onunla ölmüş olan toprağa yeniden hayat vermesi de O'nun [varlığının] delillerindendir. Bunda, kuşkusuz, aklını kullanan bir halk için çıkarılacak dersler vardır!

25-26. Göğün ve yerin O'nun buyruğu ile durması da O'nun [varlığının] delillerindendir. Sonra O, sizi [yattığınız] yerden bir çağırmaya görsün, o zaman hepiniz derhal [kabirlerinizden] çıkarılacaksınız! Çünkü göklerde ve yerde olanlar O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmektedir.

27. Yaratmayı başlatan ve sonra da onu sürdüren O'dur. Bu, O'nun için çok kolaydır; çünkü göklerde ve yerde [tecelli eden] yüce ve eşsiz sıfatlar O'nundur. O, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır.

28. Allah, size kendinizden şöyle bir örnek sunmaktadır: "Sizin, köleleriniz arasında, size verdiğimiz rızıklarda, sizinle eşit haklara sahip olan ve bu yüzden de birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden de çekindiğiniz, ortaklarınız var mıdır? İşte Biz, aklını kullanan bir halk için ayetlerimizi böylece açıklamaktayız.

29. Ancak, zulmedenler, bilgisizce kendi arzularına uymaktadırlar. Allah'ın saptırdıklarını kim doğru yola ulaştırabilir ki...? Onların hiçbir yardımcısı da yoktur.

وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ تَقُومَ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖۜ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِۗ اِذَٓا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ
يُع۪يدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِۜ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا
مِنْ اَنْفُسِكُمْۜ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَٓاءَ
ف۪ي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَاَنْتُمْ ف۪يهِ سَوَٓاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخ۪يفَتِكُمْ
اَنْفُسَكُمْۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ
اتَّبَعَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ فَمَنْ يَهْد۪ي مَنْ
اَضَلَّ اللّٰهُۜ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ
حَن۪يفًاۜ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّت۪ي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَاۜ لَا تَبْد۪يلَ
لِخَلْقِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ الدّ۪ينُ الْقَيِّمُۗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَۗ ﴿٣٠﴾ مُن۪يب۪ينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذ۪ينَ فَرَّقُوا د۪ينَهُمْ
وَكَانُوا شِيَعًاۜ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

30. Sen, yüzünü, batıl olan her türlü inancı reddederek, kararlı bir biçimde dine, Allah'ın insanları kendisine göre yarattığı doğaya, yönelt; çünkü Allah'ın yarattığı doğada hiçbir değişiklik yoktur. İşte gerçek din, insanların çoğu bilmese de, budur.

31-32. Sadece O'na yönelerek O'nun bilincinde olun, namazı kılın; ancak O'na ortak koşanlardan, inançlarındaki birlikteliği bozan ve böylece gruplara ayrılan kimselerden olmayın! Her grup, kendi [görüşünden] dolayı mutlu bulunmaktadır.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا
بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا
النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾
فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا آتَيْتُمْ
مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ
مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾
اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

33-34. İnsanlar, başları dara düştüğünde, [kendilerine yardım etmesi için] Rablerine yönelerek O'na yalvarırlar. Sonra Allah, onlara katından sevgisinin açılımı olan nimet ve bolluk tattırınca da bir de ne göresiniz, içlerinden bir grup yine Rablerine ortak koşmasınlar mı..! Kendilerine verdiklerimize nankörlük etsinler bakalım! Haydi geçici dünya hayatının tadını çıkarın bakalım[107]! Ama yakında [gerçeği] anlayacaklar!

35. Yoksa Biz, onlara, Allah'a ortak koşmalarını söyleyen ilahî bir belge mi indirdik?

36. Biz, insanlara sevgimizin açılımı olan bir nimet ve bolluk tattırdığımızda, onlar, ondan dolayı sevinirler. Bununla birlikte, onlar, yaptıklarından dolayı başlarına bir kötülük gelmeye görsün, hemen ümitsizliğe kapılıverirler!

37. Onlar, Allah'ın, rızkı dilediğine genişlettiğini, dilediğine de daralttığını görmüyorlar mı? Bunda, kuşkusuz, inanan bir halk için çıkarılacak dersler vardır!

38. O halde sen, akrabaya, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver! Bu, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak isteyenler için daha hayırlıdır. İşte onlar, kurtuluşa erecek olanlardır.

39. İnsanların mallarından artış sağlamak üzere[108] faiz olarak verdiklerinize gelince; [şunu çok iyi bilin ki], onlar, Allah katında artmazlar. Bununla birlikte Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak üzere zekat olarak verdiklerinize gelince, [şunu çok iyi bilin ki, onlar, Allah katında artarlar]. İşte böyle davrananlar, [mallarını ve sevaplarını] kat kat arttıracak olanlardır!

40. Allah, sizi yaratan, sonra rızıklandıran, sonra öldüren ve sonra da diriltecek olandır. O'na koştuğunuz ortaklarınız arasında, bunlardan herhangi birisini yapabilecek olan var mıdır? O, onların ortak koşmakta olduklarından uzaktır, yücelerin yücesidir!

41. Karada ve denizdeki bozulma, insanların kendi elleriyle yapmış olduklarından dolayı, ortaya çıkmıştır. İşte Biz, [bir daha aynı hatalara] dönme[me][109]leri için, onlara, yapmış olduklarından bir kısmının [acı sonuçlarını] tattıracağız!

107 Biz, burada anlam bütünlüğünü sağlamak üzere, İbn Mes'ûd'un kıratini esas almış bulunmaktayız.

42. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın ve daha öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görün!" Onların çoğu Allah'a ortak koşarlardı.

43-45. Sen, Allah katından, dönüşü olmayacak olan bir gün gelmeden önce yüzünü gerçek dine yönelt. O gün insanlar birbirlerinden ayrılacaklardır. Şu halde kim[ler] inkar etmiş ise[ler], inkarlarının sorumluluklarını taşıyacaklardır. Kimler iyi iş yapmış iseler, kendileri için hazırlık yapmış olacaklardır; çünkü Allah, inananları ve iyi işler yapanları lütfundan ödüllendirecektir.

46. Size, sevgisinin açılımı olan yağmur nimetini tattırmak ve yine [denizde de] lütfundan [nasibinizi] aramanız ve böylece [O'na] şükretmeniz için buyruğuyla gemilerin yüzmesini [sağlamak] üzere rüzgarları müjdeci olarak göndermesi, O'nun [varlığının] delillerindendir.

47. Andolsun ki, Biz, senden önce de kendi halklarına elçiler göndermiştik. Onlar, onlara apaçık mucizeler getirmişlerdi. [Ancak onlar, onları yalanlamışlardı]. Bunun üzerine Biz, suç işleyenlerden öc almıştık; çünkü inananlara yardım etmek, üzerimize bir hak olmuştu.

48-49. Rüzgarları göndermek suretiyle bulutları harekete geçiren, onları gökte dilediği gibi yayan ve yoğunlaştıran O'dur. Böylece sen, onların arasından yağmurun çıktığını görürsün. Onu kullarından dilediklerinin üzerine yağdırdığında, onlar, derhal seviniverirler. Oysa onlar, üzerlerine yağmur yağdırılmadan önce bütün umutlarını yitirmiş bulunuyorlardı.

50. O halde sen, Allah'ın sevgisinin izlerine bir baksana! O, ölmüş olan toprağa nasıl yeniden hayat veriyor! İşte ölüye tekrar hayat verecek olan da aynı Allah'tır; çünkü O, her şeye gücü yetendir.

قل سيروا في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة الذين من قبل
كان أكثرهم مشركين ﴿٤٢﴾ فأقم وجهك للدين القيم من قبل
أن يأتي يوم لا مرد له من الله يومئذ يصدعون ﴿٤٣﴾ من كفر
فعليه كفره ومن عمل صالحا فلأنفسهم يمهدون ﴿٤٤﴾ ليجزي الذين
آمنوا وعملوا الصالحات من فضله إنه لا يحب الكافرين ﴿٤٥﴾
ومن آياته أن يرسل الرياح مبشرات وليذيقكم من رحمته
ولتجري الفلك بأمره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
﴿٤٦﴾ ولقد أرسلنا من قبلك رسلا إلى قومهم فجاءوهم
بالبينات فانتقمنا من الذين أجرموا وكان حقا علينا نصر
المؤمنين ﴿٤٧﴾ الله الذي يرسل الرياح فتثير سحابا فيبسطه
في السماء كيف يشاء ويجعله كسفا فترى الودق يخرج من
خلاله فإذا أصاب به من يشاء من عباده إذا هم يستبشرون
﴿٤٨﴾ وإن كانوا من قبل أن ينزل عليهم من قبله لمبلسين
﴿٤٩﴾ فانظر إلى آثار رحمت الله كيف يحيي الأرض
بعد موتها إن ذلك لمحيي الموتى وهو على كل شيء قدير ﴿٥٠﴾

108 Biz, burada da anlam bütünlüğünün daha iyi sağlandığını düşündüğümüz için, çeviride Nâfi' ile Ya'kûb'un kıraatini esas almış bulunmaktayız.

109 Biz, söz konusu ayeti çevre kirliliği bağlamında çevirmeyi yeğledik. Bununla birlikte ayeti sosyal yaşamdaki bozulma anlamında da çevirmek olasıdır. Bu durumda ayeti şu şekilde çeviriyoruz: *"Karada ve denizde bozulma, insanların kendi elleriyle yapmış olduklarından dolayı, ortaya çıkmıştır. İşte Biz, [doğru yola] dönmeleri için, onlara, yapmış olduklarından bir kısmının (acı sonuçlarını) tattıracağız!"*

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ
ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ
كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ
وَلَٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا
لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ
لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَٰلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

51. Andolsun ki, Biz, onlara [ekinlerini kavuran] bir rüzgar göndersek, onlar da ekinlerinin sararmaya [başladığını] görseler, hemen ardından nankörlüğe başlarlar.

52-53. Sen, ölülere duyuramazsın; sen, çağrıyı, arkalarını dönüp gittiklerinde, sağırlara da duyuramazsın! Sen, körleri de sapıklıklarından [vazgeçirip] doğru yola ulaştıramazsın! Sen, [çağrını] ancak, ayetlerimize inanan ve kendilerini Allah'a teslim eden kimselere duyurabilirsin!

54. Sizi güçsüz yaratan, güçsüzlüğün ardından size güç veren ve sonra da gücün ardından yine güçsüzlük ve yaşlılık veren Allah'tır. O, dilediğini yaratır; çünkü O, çok iyi bilen, çok güçlü olandır.

55. Kıyamet koptuğu gün, suçlular, [dünyada] bir saatten fazla kalmadıklarına dair yemin edeceklerdir. Onlar, [dünyada] da kendilerini böylece aldatıyorlardı.

56. *Kendilerine ilim ve iman verilenler* [onlara]: "Andolsun ki, siz, Allah'ın kitabına göre, yeniden dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bugün, yeniden dirilme günüdür. Ancak siz [dünyada iken onu] tanımıyordunuz!" diyeceklerdir.

57. O gün, zulmedenlere, ileri sürecekleri gerekçeleri hiçbir yarar sağlamayacaktır. Onların, hatalarını düzeltmek üzere işler yapma istekleri de kabul edilmeyecektir.

58. Andolsun ki, Biz, bu Kur'an'da her türlü örneği sunmuş bulunuyoruz. Sen onlara bir mucize getirecek olsan, inkar edenler mutlaka: "Siz asılsız, boş şeyler ortaya atmaktan başka bir şey yapmıyorsunuz!" diyeceklerdir.

59. İşte Allah, [gerçeği] tanımak [istemeyenlerin] kalplerini böylece mühürlemektedir.

60. O halde sen, güçlüklere göğüs ger; çünkü Allah'ın [ahiret ile ilgili] sözü gerçektir. Bu yüzden, [ahiret konusunda] kuşkusu bulunanlar, sakın seni bu konuda umursamazlığa sürüklemesinler!

سُورَةُ لُقْمَانَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
أَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ۝١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝٢ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ۝٣
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
۝٤ أُولٰئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٥ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝٦ وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ
آيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٧ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ
النَّعِيمِ ۝٨ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
۝٩ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقٰى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ
أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝١٠ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝١١

31. LOKMAN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 34 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1. Elif, Lâm, Mîm.

2-4. Bunlar, bilgelik dolu olan kitabın; iyilik yapanlara bir hidayet ve sevgi [kaynağı olmak üzere indirilmiş olan] ayetleridir. Onlar, namazı kılarlar ve zekatı verirler. Onlar ahiretin [varlığından] kesin olarak emin olanlardır.

5. İşte onlar, Rableri tarafından doğru yola ulaştırılanlar ve kurtuluşa erecek olanlardır.

6. İnsanlar içinde, hiçbir bilgileri olmadığı halde, Allah yolundan saptırmak ve onu eğlence konusu yapmak için, boş sözleri satın alanlar vardır. İşte onlar, aşağılayıcı bir azabın kendilerini beklediği kimselerdir.

7. Ayetlerimiz, böyle birine okunduğunda, sanki onları hiç işitmemiş, sanki kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklenerek arkasını döner. Sen ona kendisini çok acı veren azabın beklediğini haber ver!

8-9. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; onlar için, içlerinde sürekli olarak kalacakları, naîm cennetleri olacaktır. Bu Allah'ın gerçek sözüdür. O, çok güçlü, çok bilge olandır.

10. O, gökleri, görebildiğiniz direkler olmadan yaratmış, yere de sizi sarsmaması için sabit dağlar yerleştirmiş ve orada her türlü canlıyı yaymıştır. Biz, gökten yağmur indirmişizdir ve onunla yeryüzünde her türden güzel bitkiler bitirmişizdir.

11. İşte bunlar, Allah'ın yarattıklarıdır. O halde siz, bana, O'nun dışındakilerin neler yarattığını bir gösterin bakalım! Hayır, hayır, zalimler, apaçık bir sapıklık içinde bulunmaktadırlar!

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِه۪ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ
لِابْنِه۪ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ
عَظ۪يمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا
عَلٰى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ ف۪ي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ ل۪ي وَلِوَالِدَيْكَ
اِلَيَّ الْمَص۪يرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ ب۪ي مَا لَيْسَ لَكَ
بِه۪ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ
سَب۪يلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا بُنَيَّ اِنَّهَا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ
ف۪ي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ
اللّٰهَ لَط۪يفٌ خَب۪يرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَٓا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٧﴾
وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ ف۪ي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ
مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَم۪يرِ ﴿١٩﴾

12. Andolsun ki, Biz, Lokman'a: "Allah'a şükret!" diye bilgelik vermiştik. Şu halde kim şükredecek olursa, [bilsin ki], o, kuşkusuz, kendisi için şükretmektedir. Buna karşılık kim de nankörlük edecek olursa [o da bilsin ki], Allah, kendine yeterli olan, çok övülendir.

13. Hani bir zamanlar, Lokman oğluna öğüt verirken, [ona]: "Yavrum! Sakın Allah'a ortak koşma; çünkü O'na ortak koşmak, çok büyük bir zulümdür." demişti.

14-15. Biz, insana, annesine ve babasına iyi [davranmasını] emrettik. Annesi onu binbir güçlükle taşımıştır. Sütten kesilmesi ise iki yıl içinde olmuştur. [Bu yüzden, Biz, insana]: "Bana, annene ve babana şükret ve dönüşün Bana olacağını [sakın unutma! Annene ve babana saygılı davran]! Bununla birlikte onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi Bana ortak koşman için seni zorlayacak olurlarsa, bu taktirde sakın onlara boyun eğme! Ancak onlara, yaşadıkları sürece iyi davran! Sen, Bana yönelenin yoluna uy! Sonunda dönüşünüz Bana olacaktır. Ben de o zaman, size yapmış olduklarınızı bildireceğim." [diye vahyetmiştik].

16-19. [Lokman, öğütlerine devam ederek:] "Yavrum! [Yaptığın] şey bir hardal tanesi ağırlığında olsa, bir kayanın içinde, ya da göklerde ya da yerde gizlenmiş bulunsa bile Allah yine de onu açığa çıkarır; çünkü Allah, inceliklere çok iyi nüfuz eden, herşeyden çok iyi haberdar olandır. Yavrum! Namazı kıl, iyiliği anlat, kötülüğü engelle. Başına gelenlere göğüs ger! Bunlar, kuşkusuz, yapılması gereken işlerdendir. İnsanları küçümseyip onlardan yüz çevirme ve yeryüzünde de böbürlenerek yürüme; çünkü Allah, büyüklük taslayan ve övünen hiç kimseyi sevmez. Yürüyüşünde mütevazı ol! Sesini alçalt; çünkü seslerin içinde en çirkin olanı, kuşkusuz, eşeğin anırmasıdır.

ألم تروا أن الله سخر لكم ما في السماوات وما في الأرض
وأسبغ عليكم نعمه ظاهرة وباطنة ومن الناس من يجادل
في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير ﴿٢٠﴾ وإذا قيل لهم
اتبعوا ما أنزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه آباءنا أولو كان
الشيطان يدعوهم إلى عذاب السعير ﴿٢١﴾ ومن يسلم وجهه
إلى الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة الوثقى وإلى
الله عاقبة الأمور ﴿٢٢﴾ ومن كفر فلا يحزنك كفره إلينا
مرجعهم فننبئهم بما عملوا إن الله عليم بذات الصدور ﴿٢٣﴾
نمتعهم قليلا ثم نضطرهم إلى عذاب غليظ ﴿٢٤﴾ ولئن
سألتهم من خلق السماوات والأرض ليقولن الله قل الحمد لله
بل أكثرهم لا يعلمون ﴿٢٥﴾ لله ما في السماوات والأرض
إن الله هو الغني الحميد ﴿٢٦﴾ ولو أنما في الأرض من شجرة
أقلام والبحر يمده من بعده سبعة أبحر ما نفدت كلمات
الله إن الله عزيز حكيم ﴿٢٧﴾ ما خلقكم ولا بعثكم
إلا كنفس واحدة إن الله سميع بصير ﴿٢٨﴾

20-21. Siz, Allah'ın, göklerde olanları da yerde olanları da yararlanmanız için hizmetinize sunduğunu, açık ya da gizli sizi nimete boğduğunu görmüyor musunuz? Durum böyleyken, insanlar arasında, hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı bir kitabı olmadığı halde, yine de Allah hakkında tartışan kimseler vardır. Onlar, kendilerine: "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiğinde, onlar: "Hayır, hayır! Biz, atalarımızı ne üzerinde bulduysak ona uyarız." diyerek karşılık vermektedirler. Şeytan, kendilerini cehennem azabına çağırıyor olsa da mı?

22. Kim, iyilik yaparak benliğini Allah'a adayacak olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], o, en sağlam kulba sarılmıştır; çünkü bütün işlerin sonunu [belirlemek] Allah'a aittir.

23-24. İnkar edene gelince; onun inkarı sakın seni üzmesin: Onların dönüşü Bize olacaktır. İşte Biz, [o zaman] onlara, yapmış olduklarını bildireceğiz; çünkü Allah, kalplerde olanı çok iyi bilendir. Biz, onları kısa bir süre dünya nimetlerinden yararlandırırız. Ancak Biz, daha sonra onları çok ağır bir azaba sürükleyeceğiz.

25. Andolsun ki, sen onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, onlar mutlaka: "Allah'tır." diye karşılık vereceklerdir. De ki: "O halde, övgü Allah'ındır!" Ancak, onların çoğu, [bunun ne anlama geldiğini] bilmezler!

26. Göklerde olan da yerde olan da Allah'ındır. Allah, kuşkusuz, kendine yeterli olan, çok övülendir.

27. Yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz mürekkep olsaydı ve ona yedi deniz daha eklenseydi bile yine de Allah'ın sözleri tükenmezdi; çünkü Allah, çok güçlü, çok bilge olandır.

28. [Ey insanlar!] Sizin yaratılmanız da diriltilmeniz de ancak tek bir kişinin yaratılması ve diriltilmesi gibidir. Allah, gerçekten de çok iyi işiten, çok iyi görendir.

ألم تر أن الله يولج اليل في النهار ويولج النهار في اليل وسخر
الشمس والقمر كل يجري إلى أجل مسمى وأن الله بما تعملون
خبير ﴿٢٩﴾ ذلك بأن الله هو الحق وأن ما يدعون من دونه الباطل
وأن الله هو العلي الكبير ﴿٣٠﴾ ألم تر أن الفلك تجري في البحر
بنعمت الله ليريكم من آياته إن في ذلك لآيات لكل صبار
شكور ﴿٣١﴾ وإذا غشيهم موج كالظلل دعوا الله مخلصين له
الدين فلما نجاهم إلى البر فمنهم مقتصد وما يجحد بآياتنا إلا
كل ختار كفور ﴿٣٢﴾ يا أيها الناس اتقوا ربكم واخشوا
يوما لا يجزي والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده
شيئا إن وعد الله حق فلا تغرنكم الحيوة الدنيا ولا يغرنكم
بالله الغرور ﴿٣٣﴾ إن الله عنده علم الساعة وينزل الغيث
ويعلم ما في الأرحام وما تدري نفس ماذا تكسب غدا
وما تدري نفس بأي أرض تموت إن الله عليم خبير ﴿٣٤﴾

سورة السجدة مكية وهي
ثلاثون آية

29-30. Sen, Allah'ın geceyi gündüzün, gündüzü de gecenin içine soktuğunu, her biri belli bir süreye kadar hareketlerini sürdürecek olan güneşi ve ayı da belli yasalara boyun eğdirdiğini görmüyor musun? Allah, kuşkusuz, yapmakta olduklarınızdan haberdardır. Bu, böyledir; çünkü çok yüce, çok büyük olan Allah, gerçektir, O'nun dışında çağırdıklarınız ise batıldır.

31. Sen, gemilerin denizde Allah'ın lütfuyla yüzdüklerini görmüyor musun? Allah, bunu, ayetlerinden bir kısmını size göstermek için yapmaktadır. Bunda, kuşkusuz, güçlüklere tüm gücüyle göğüs geren, çok şükreden herkes için alınacak dersler vardır!

32. Onlar, dağlar gibi dalgalar, kendilerini kuşattığında, Allah'a, içtenlikle, O'na olan inançlarında samimi olarak yalvarırlar. Ancak Allah onları kurtarıp sağ salim karaya çıkarttığında da, bir de ne göresin, içlerinden bir kısmı [inançla inançsızlık arasında] bir yol izlemesin mi...! Zaten Bizim ayetlerimizi, hain ve nankör olanlardan başkaları bile bile inkar etmezler!

33. Ey insanlar! Rabbinizin bilincinde olun ve babanın çocuğuna, çocuğun da babasına hiçbir yarar sağlayamayacağı bir günden korkun! Allah'ın verdiği söz, kuşkusuz gerçektir. Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın! Allah hakkındaki asılsız düşünceleriniz de sizi aldatmasın!

34. Kıyamet vakti hakkındaki bilgi ancak Allah katındadır. O, yağmuru yağdırır ve rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını ve nerede öleceğini bilemez. Allah, gerçekten de çok iyi bilen, çok iyi haberdar olandır!

32. SECDE SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
30 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Elif, Lâm, Mîm.

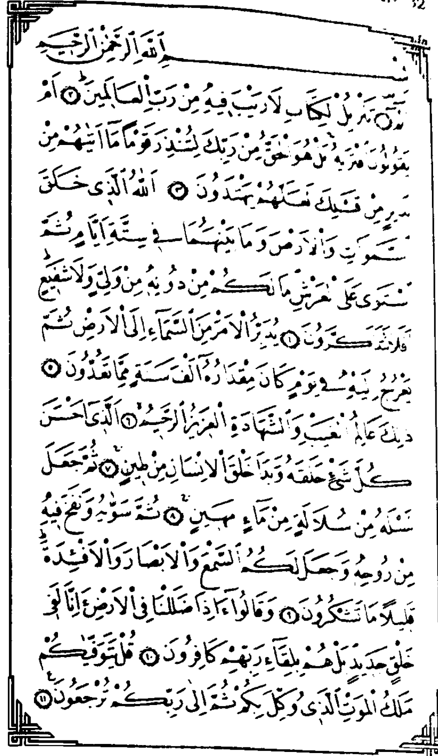
2-3. Bu kitabın, alemlerin Rabbi olan Allah tarafından indirildiğinde hiçbir kuşku yoktur.[110] Yoksa onlar: "Onu [Muhammed] uydurdu." mu diyeceklerdir. Hayır, hayır! O, senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir halkı, doğru yola ulaşmaları için, uyarasın diye Rabbinden [gönderilmiş olan] gerçektir.

4. Gökleri, yeri ve aralarında bulunanları altı evrede yaratan, sonra da arşa kurulan Allah'tır. Sizin O'ndan başka ne bir dostunuz ne de şefaatçiniz vardır. Hâlâ düşünüp de öğüt almayacak mısınız?

5. O, gökten yere kadar bütün işleri düzenleyerek yönetir. Sonra da [bütün bu işler], sizin hesabınızla bin yıl eden bir günde, O'na yükselir.

6. İşte O, görülmeyeni de görüleni de bilen, çok güçlü, çok müşfik olandır.

7-9. O, yarattığı her şeyi güzel yapandır: O, insanın yaratılmasına balçıktan başlamış, sonra onun soyunu bayağı bir suyun özünden sürdürmüş, sonra onu şekillendirmiş ve ona Ruh'undan üflemiştir. Sizin için, kulaklar, gözler ve kalpler yaratmıştır. Siz, ne kadar da az şükrediyorsunuz!

10. [İnkar edenler]: "Biz, toprağa karışıp yok olduktan sonra, yeni bir yaratma eylemi ile [hayata yeniden mi döndürüleceğiz]?" demektedirler. Gerçek şudur ki, onlar, Rablerine kavuşacaklarını inkar etmektedirler.

11. De ki: "Canınızı almakla görevlendirilen ölüm meleği canınızı alacaktır. Sonra da siz, Rabbinize döndürüleceksiniz!"

110 Çevirilerde, genelde, "kuşku" sözcüğü Kur'an'ın içeriğine atfedilmektedir. *"Kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan bu kitabın indirilişi, alemlerin Rabbi tarafındandır."*

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا
أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا
بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا
ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَنْ
كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

12. Sen, suçluların, Rableri huzurunda başlarını öne eğecekleri ve: "Ey Rabbimiz! Biz, [şimdi] gördük ve işittik. O halde bizi [dünyaya] geri gönder de iyi işler yapalım; çünkü biz, artık [kesin olarak] inanmış bulunuyoruz." diyecekleri andaki [durumlarını] bir görebilsen!

13. Biz, dileseydik, herkesi doğru yola ulaştırırdık. [Ancak Biz]: "Andolsun ki, Ben, cehennemi cinlerle ve insanlarla, hep birlikte dolduracağım!" yolundaki sözümün gerçekleşmesi [için] böyle bir şeyi dilemedik].

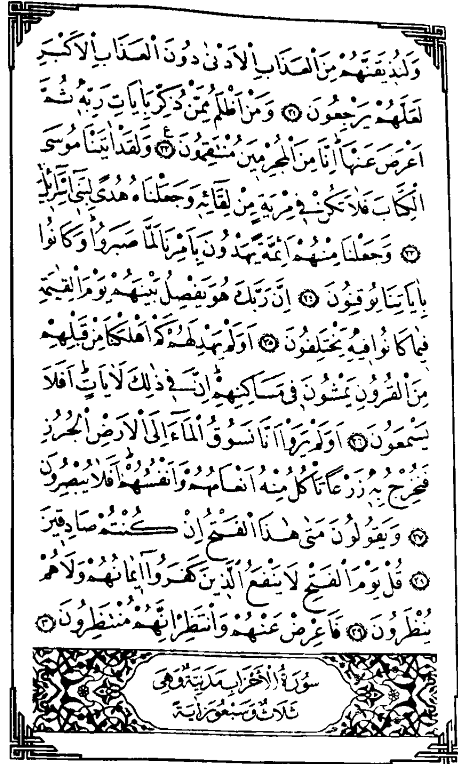
14. [Biz o gün onlara]: "Madem ki bugüne kavuşmayı unuttunuz, o halde [şimdi azabı] tadın bakalım! [Siz bizi nasıl unuttuysanız, şimdi de] Biz sizi unutmuş bulunuyoruz. Öyleyse yapmış olduklarınızdan dolayı, sonsuzluk azabını tadın bakalım!" diyeceğiz.

15-16. Bizim ayetlerimize ancak, onlar kendilerine hatırlatıldığında secdeye kapananlar, büyüklük taslamadan Rablerini hamd ile tesbih edenler, [çok ibadet etmekten dolayı] vücutları yataklardan uzak kalanlar, Rablerini korkarak ve umarak çağıranlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan [başkaları için de] harcayanlar inanırlar.

17. Hiçkimse, onlar için, yapmış olduklarına karşılık olarak, gizlenmiş olan mutluluk verici nimetleri bilemez.

18. Hiç inanan, yoldan çıkmış kimse gibi olur mu? Elbetteki, bir olamazlar!

19-20. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; onlar için, yapmış olduklarından dolayı, konak olarak, Me'vâ cennetleri olacaktır. Yoldan çıkmış olanlara da gelince; onların varacakları yer, ateş olacaktır. Onlar, her ne zaman oradan çıkmak isteseler, kendilerine: "[Dünyada iken] yalanlamış olduğunuz azabı tadın bakalım!" denilerek, her defasında yeniden içine atılacaklardır.

21. Andolsun ki, Biz, onlara, [ahirette tattıracağımız] en büyük azaptan önce, [doğru yola] dönmeleri için, [dünyada da] yanı başlarındaki azabı da mutlaka tattıracağız.

22. Kim, Rabbinin ayetleri kendine hatırlatıldıktan sonra, onlardan yüz çevirenden daha zalim olabilir ki...? Biz, kuşkusuz, suçlulardan öcümüzü alacağız.

23-24. Andolsun ki, Biz Musa'ya kitap vermiştik -O halde onun sana da verildiğinden asla kuşku duyma!- ve onu İsrailoğulları için bir yol gösterici kılmıştık. Biz, güçlüklere göğüs gerdikleri, ayetlerimizden kuşku duymadıkları sürece, sözümüz gereği, içlerinden [kendilerini] doğru yola ulaştıracak olan önderler çıkarmıştık.

25. Senin, Rabbin, kuşkusuz, kıyamet gününde, onların görüş ayrılığına düştükleri konularda aralarında hükmünü verecektir.

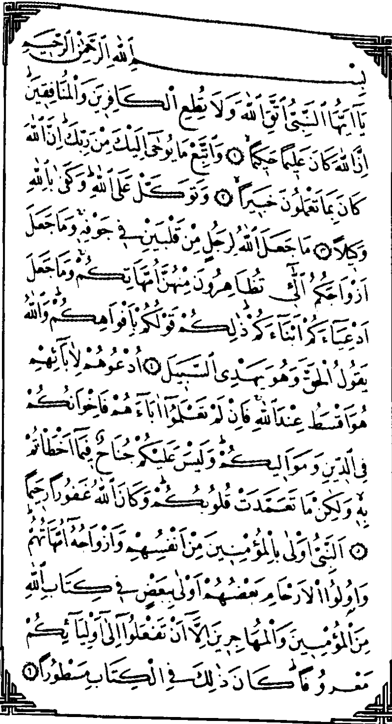
26. Şu anda yurtlarında gezip dolaştıkları kendilerinden önceki nice nesilleri yok etmemiz, onları doğru yola sevketmeyecek mi? Bunda, kuşkusuz, [çıkarılacak] dersler vardır. Hâlâ [gerçeğe] kulak vermeyecekler mi?

27. Onlar, Bizim, yağmuru kupkuru bir hale gelmiş topraklara ulaştırdığımızı ve böylece onun sayesinde hem kendilerinin hem de hayvanlarının yemekte oldukları bitkileri yetiştirdiğimizi görmüyorlar mı? Onlar hâlâ [gerçeği] görmeyecekler mi?

28. Onlar: "Eğer söyledikleriniz doğru ise, o halde, nihaî karar ne zaman verilecektir?" diye sormaktadırlar.

29. Sen de [onlara] de ki: "Nihaî karar gününde, inkar edenlere, inançları hiçbir yarar sağlamayacaktır." Onlara yeni süre de tanınmayacaktır.

30. O halde sen, onlardan uzak dur ve bekle; zaten onlar da beklemektedirler!

33. AHZÂB SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
73 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1-3. Ey Peygamber! Allah bilincini içinde canlı tut, inkar edenlere ve iki yüzlülere sakın uyma; çünkü Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır. Ama, Rabbinden sana vahyolunana uy; çünkü Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır. Allah'a güven; çünkü Allah, güvenilecek kimse olarak sana yeter.

4. Nasıl ki Allah, bir adamın içinde iki kalp yaratmamış ise, aynı şekilde kendilerini, annelerinizin sırtına benzetmek suretiyle boşamak istediğiniz eşlerinizi de anneleriniz, evlatlıklarınızı da öz oğullarınız olarak yaratmamıştır. Bunlar, sizin ağızlarınızla söylediğiniz [boş] sözlerinizdir. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola ulaştırır.

5. O halde [evlat edindiğiniz çocuklara gelince]; onları [gerçek] babalarının isimleriyle çağırın. Bu, Allah katında daha adil davranış biçimidir. Bununla birlikte babalarını bilmiyorsanız, onları din kardeşleriniz ve dostlarınız olarak [görün]. Yanılarak yaptıklarınızdan dolayı üzerinize herhangi bir sorumluluk düşmez. Sorumluluk, sadece, kalplerinizin kastettiklerinden dolayı üzerinize düşer; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

6. Peygamber, inananlara kendilerinden daha yakındır; eşleri ise anneleridir. Aralarında akrabalık bağı olanlar, Allah'ın kitabına göre, [miras konusunda] birbirlerine [diğer] inananlardan ve muhacirlerden daha yakındırlar; ancak, dostlarınıza yapacağınız örfe uygun bir [tasarruf] bunun dışındadır; çünkü bu, kitapta yazılı bulunmaktadır.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مٖيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهٖيمَ
وَمُوسٰى وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مٖيثَاقًا غَلٖيظًا ۝٧
لِيَسْـَٔلَ الصَّادِقٖينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرٖينَ عَذَابًا اَلٖيمًا ۝٨
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَٓاءَتْكُمْ جُنُودٌ
فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رٖيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصٖيرًا ۝٩ اِذْ جَٓاؤُ۫كُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ
الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ۝١٠
هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدٖيدًا ۝١١ وَاِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ۫
اِلَّا غُرُورًا ۝١٢ وَاِذْ قَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ يَٓا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرٖيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُرٖيدُونَ اِلَّا فِرَارًا ۝١٣
وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا
وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَٓا اِلَّا يَسٖيرًا ۝١٤ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللّٰهَ
مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔولًا ۝١٥

7-8. Hani Biz, peygamberlerden kesin söz almıştık: Senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Evet Biz, onlardan çok ağır bir söz almıştık. Allah [bu sözü onlardan] doğru olanların doğruluklarını sorgulamak için [almıştır] ve inkar edenlere de çok acı veren bir azap hazırlamıştır.

9. Ey inananlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; hani üzerinize ordular gelmişti. Biz de o zaman onların üzerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Ancak Allah, sizin yaptıklarınızı görmekteydi.

10-11. Hani onlar, sizin yukarınızdan ve aşağınızdan gelmişlerdi, gözler kaymış, yürekler ise ağızlara gelmişti. Hani siz de Allah ile ilgili olmadık düşünceleri aklınızdan geçiriyordunuz. İşte o zamanlar, inananlar, çok şiddetli bir sarsıntıya uğratılmak suretiyle sınanmışlardı.

12-13. Hani iki yüzlüler ve kalplerinde hastalık bulunanlar [birbirlerine]: "Meğer Allah ve elçisi bize boş vaatte bulunmuşlar!" diyorlardı. Yine içlerinden bir kısmı [diğerlerine]: "Ey Yesrib halkı! Burada [düşmana karşı] koyamayız. O halde [evlerimize] dönelim!"[111] derlerken, diğer bir kısmı da evleri korumasız olmadığı halde: "Evlerimiz korumasızdır." diyerek Peygamber'den izin istiyorlardı. Aslında onlar, oradan kaçmaktan başka bir şey istemiyorlardı.

14-15. [Düşmanlar] her taraftan [Medine'nin] içine girseydiler, kendilerinden [dinlerinden dönmelerini ve Müslümanlara karşı savaşmalarını] isteseydiler, onlar, böyle bir şeyi yaparlardı. Böyle bir şeyi yapmakta pek fazla gecikmezlerdi. Oysa onlar, daha önce düşmandan kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen sözün hesabı mutlaka sorulacaktır.

111 Burada da üslûp özelliğinden dolayı "siz"li zamirler "biz"li olarak çevrilmiştir.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَا
تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذ۪ي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ
اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُٓوءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةًۜ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّق۪ينَ مِنْكُمْ وَالْقَٓائِل۪ينَ
لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَاۚ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً
عَلَيْكُمْۚ فَاِذَا جَٓاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ
كَالَّذ۪ي يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِۚ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ
اَعْمَالَهُمْۜ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ
لَمْ يَذْهَبُواۚ وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِي
الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْبَٓائِكُمْۜ وَلَوْ كَانُوا ف۪يكُمْ مَا قَاتَلُٓوا
اِلَّا قَل۪يلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ ف۪ي رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ
كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَث۪يرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا
رَاَ الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَۙ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُۘ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا ا۪يمَانًا وَتَسْل۪يمًا ﴿٢٢﴾

16. De ki: "Eğer ölmekten ya da öldürülmekten kaçıyorsanız [şunu çok iyi bilin ki], kaçmak size hiçbir yarar sağlamayacaktır; çünkü, o zaman da ancak çok az bir süre yaşatılırsınız."

17. De ki: "Allah size bir kötülük yapmak istese, O'na karşı sizi kim koruyabilir ki...? Ya da size sevgisinin açılımı olan bir nimet tattırmak istese, [O'nu kim engelleyebilir ki...?]" Onlar, Allah'tan başka kendilerine ne bir dost ne de bir yardımcı bulabilirler.

18-19. Allah, içinizden [savaştan] alıkoyanları ve kardeşlerine: "Haydi bize katılın!" diyenleri elbetteki bilmektedir. Zaten onlar, savaşa, zora pek gelemezler. O zaman da sizden yardımlarını esirgerler. Kalplerine düşman korkusu geldiği zaman, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş kimse gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince de mala düşkünlük göstererek sivri dilleriyle sizi incitirler. Onlar, inanmamışlardır. Bu yüzden Allah, onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a çok kolaydır.

20. Onlar, düşman birliklerinin gitmediklerini sanmaktadırlar. O birlikler, geri gelecek olsalar, onlar, çöldeki göçebe Araplar arasında bulunmayı ve oradan sizinle ilgili haberleri sormayı isterler. Şayet onlar içinizde olsalardı bile çok az savaşırlardı.

21. Andolsun ki, Allah elçisinde, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok ananlar için, güzel bir örnek vardır.

22. İnananlar, düşman birliklerini gördüklerinde: "Bu, Allah ve elçisinin bize vadettiğidir. Allah ve elçisi doğru söylemiştir!" demişlerdi. Bu, ancak onların Allah'a olan inançlarını ve bağlılıklarını arttırmıştı.

مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِۚ فَمِنْهُمْ مَنْ
قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُۘ وَمَا بَدَّلُوا تَبْد۪يلًاۙ ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ
الصَّادِق۪ينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِق۪ينَ اِنْ شَٓاءَ اَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَح۪يمًاۚ ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًاۜ وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِن۪ينَ الْقِتَالَۜ وَكَانَ اللّٰهُ
قَوِيًّا عَز۪يزًاۚ ﴿٢٥﴾ وَاَنْزَلَ الَّذ۪ينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ صَيَاص۪يهِمْ وَقَذَفَ ف۪ي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَر۪يقًا تَقْتُلُونَ
وَتَأْسِرُونَ فَر۪يقًاۚ ﴿٢٦﴾ وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ
وَاَرْضًا لَمْ تَطَؤُ۫هَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرًا ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا
النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
وَز۪ينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَم۪يلًا
﴿٢٨﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ
فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿٢٩﴾ يَا نِسَٓاءَ
النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا
الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِۜ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرًا ﴿٣٠﴾

23. İnananlar içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler vardır: Kimileri sözleri gereği canlarını vermişlerdir, kimileri de vermeyi beklemektedirler. Onlar, [Allah'a verdikleri sözü] hiçbir şekilde değiştirmemişlerdir.

24. [Allah, böyle bir sınamayı], sözünde duranları sözlerinde durmalarından dolayı ödüllendirmek ve ikiyüzlüleri de dilediği taktirde cezalandırmak ya da tövbelerini kabul etmek için [gerçekleştirmiştir]; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

25-27. Böylece Allah, inkar edenleri, amaçlarına ulaşamadan, öfkeleriyle birlikte geri çevirmişti; çünkü Allah, savaşta inananlara yetmişti. Allah, çok kuvvetli, çok güçlü olandır. Allah, kitap ehlinden onlara yardım edenleri, kalplerine korku salarak kalelerinden indirmişti: Bir kısmını öldürürken bir kısmını da esir alıyordunuz. Böylece Allah, sizi, onların yerlerine, yurtlarına ve mallarına mirasçı yapmış ve henüz ayak basmadığınız toprakları size [vadetmişti]; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

28-29. Ey Peygamber! Eşlerine de ki: "Eğer dünya hayatını ve şa'şaasını istiyorsanız, gelin, size boşanma bedellerinizi vereyim ve sizi güzel bir biçimde özgür bırakayım. Bununla birlikte, eğer siz, Allah'ı, elçisini ve ahiret yurdunu istiyorsanız, [şunu çok iyi bilin ki], Allah, içinizden iyi işler yapanlara çok büyük bir ödül hazırlamıştır.

30-31. Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık bir hayasızlık yapacak olursa, onun azabı ikiye katlanır. Bu ise Allah'a çok kolaydır. Bununla birlikte, içinizden kim, Allah'a ve elçisine boyun eğecek ve iyi iş yapacak olursa,

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ
لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا
﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُولٰى
وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِي بُيُوتِكُنَّ
مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
اِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ
وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللّٰهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

Biz, ona ödülünü iki kat veririz. Biz, ona [cennette] çok güzel bir rızık hazırlamışızdır.

32-34. Ey peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Allah'ın [ve konumunuzun] bilincinde iseniz, kalbinde hastlalık bulunan kimsenin ümide kapılmaması için işveli bir biçimde konuşmayın! Uygun bir biçimde konuşun, evlerinizde oturun, eski cahiliye günlerindeki gibi açılıp saçılmayın, namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin; çünkü Allah sizden, ey ev halkı, her türlü kötülüğü gidermek ve böylece sizi arındırmak istemektedir. Evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini ve bilgeliğini hatırlayın; çünkü Allah, inceliklere çok iyi nüfuz eden, her şeyden çok iyi haberdar olandır.

35. Kendilerini Allah'a teslim eden erkeklerle kendilerini Allah'a teslim eden kadınlara, inanan erkeklerle inanan kadınlara, itaat eden erkeklerle itaat eden kadınlara, doğru sözlü erkeklerle doğru sözlü kadınlara, güçlüklere göğüs geren erkeklerle güçlüklere göğüs geren kadınlara, Allah'a derinden saygı duyan erkeklerle Allah'a derinden saygı duyan kadınlara, sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlara, oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlara, iffetlerini koruyan erkeklerle iffetlerini koruyan kadınlara ve Allah'ı çok anan erkeklerle Allah'ı çok anan kadınlara gelince; Allah, onlar için bir bağışlanma ve çok büyük bir ödül hazırlamıştır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَمْرًا
اَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ۝٣٦ وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذِي اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ
مَا اللّٰهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰيهُ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ
مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي اَزْوَاجِ
اَدْعِيَائِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ۝٣٧
مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهُ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ۝٣٨ اَلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ
رِسَالَاتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى
بِاللّٰهِ حَسِيبًا ۝٣٩ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلٰكِنْ
رَسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝٤٠
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝٤١ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَاَصِيلًا ۝٤٢ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝٤٣

36. Allah ve elçisi bir konuda hüküm verdiğinde, inanan erkek ve kadının artık o konuda seçim hakkı olamaz. O halde kim Allah'a ve elçisine karşı gelecek olursa [şunu çok iyi bilsin ki], o apaçık bir sapıklığa düşmüştür.

37. [Ey Muhammed!] Hani sen, Allah'ın nimet verdiği, senin de nimet verdiğin kimseye: "Eşini terk etme! Allah'ın bilincinde ol!" diyordun ve Allah'ın açığa vuracağı şeyi içinde gizliyordun; çünkü insanların [seninle ilgili kötü düşünmelerinden] korkuyordun; oysa asıl korkman gereken Allah'tır. Biz, Zeyd o kadından gereksinmesini karşılayıp da [onu boşadığında], bundan böyle evlatlıkları, eşlerinden gereksinmelerini karşıladıktan sonra onları [boşadıklarında], inananların o kadınlarla evlenmeleri konusunda kendilerine herhangi bir güçlük olmaması için, seni onunla evlendirdik. Allah'ın sözü, böylece yerine getirilmiştir.

38-39. O halde, Allah'ın [kendisine yapmasını] emrettiği bir şeyden dolayı peygambere yönelik herhangi bir kınama söz konusu değildir; çünkü daha önce gelip geçmiş [peygamberler] hakkında da Allah'ın yasası böyleydi. Allah'ın buyruğu, takdir edilmiş bir kaderdir. O peygamberler, Allah'ın mesajlarını [insanlara] duyururlar, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka hiç kimseden korkmazlardı. Allah, hesap görücü olarak yeter!

40. Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; ancak o, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

41-42. Ey inananlar! Allah'ı çokça anın ve O'nu sabah-akşam tesbih edin!

43-44. Sizi karanlıktan aydınlığa çıkarmak için, melekleriyle birlikte üzerinizde sevgisini tecelli ettiren O'dur; çünkü Allah, inananlara karşı çok müşfik olandır. O'nunla karşılaşa-

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾
يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾
وَدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
بِاَنَّ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا
فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ
اِنَّا اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِي اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا اَفَاءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ
خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الّٰتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَاَةً
مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ
يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا
مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

caklan gün, "selam" sözü ile karşılanacaklardır. Allah, onlar için, çok güzel bir ödül hazırlamıştır.

45-46. Ey Peygamber! Biz, kuşkusuz, seni bir tanık, bir müjdeleyici, bir uyarıcı, Allah'ın izniyle Allah'a çağıran bir davetçi ve ışık saçan bir kandil olarak gönderdik.

47-48. İnananlara, Allah tarafından kendilerine çok büyük bir lütuf verileceğini müjdele! İnkar edenler ile iki yüzlülere boyun eğme, onların incitici sözlerine aldırma! Allah'a güven; çünkü Allah, güvenilecek kimse olarak, yeter.

49. Ey inananlar! İnanan kadınlarla evlenip sonra da onlara dokunmadan kendilerini boşayacak olursanız, bu taktirde artık onlar adına bir iddet dönemi hesaplamaya [ve böylece onları yanınızda tutmaya] hakkınız yoktur. O halde onlara [geçimlerini sağlayacak] imkanlar sağlayın ve onları güzel bir biçimde özgür bırakın!

50-51. Ey Peygamber! Biz, mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği cariyeleri, seninle birlikte hicret eden amcanın, halalarının, dayının, teyzelerinin kızlarını ve peygamber kendisiyle evlenmeyi dilediği taktirde, kendini peygambere özgürce sunan inanan kadını almanı da sana helal kıldık. [Bütün bu düzenlemeler], güçlük çekmemen için, diğer inananlar dışında sadece sana özgüdür. İnananlara gelince; Biz, elbetteki, onlara, eşleri ve cariyeleri ile ilgili olarak neleri farz kıldığımızı çok iyi bilmekteyiz. Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır. [Ey Muhammed!] Eşle-

تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ
وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ
وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ
إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا
فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ
كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي
مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ
ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ
أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِنْ تُبْدُوا
شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

rinden dilediğinin yanına gitmeyi bir süre geciktirebilir, dilediğini de [dilediğin zaman] yanına alabilirsin. Kendilerinden, uzaklaşmalarını istemende de senin için bir sakınca söz konusu değildir. Bu, onların gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve her birinin kendilerine verdiklerinden hoşnut kalması için daha iyi bir yoldur. Allah kalplerinizde olanları bilir. Allah çok iyi bilen çok yumuşak davranandır.

52. [Ey Muhammed!] Bundan böyle senin, cariyelerin dışında, güzellikleri hoşuna gitse de ne başka kadınlarla evlenmen ne de eşlerini boşayıp onların yerine başkalarını alman helal değildir. Allah, her şeyi çok iyi görüp gözetendir.

53-54. Ey inananlar! Peygamberin evlerine, yemeğe davet edilmeksizin girdiğinizde yemek vaktini beklemeyin! Ancak davet olunduğunuzda girin! Yemeği yer yemez, sohbete dalmadan hemen dağılın; çünkü bu durum, peygamberi rahatsız ettiği halde o, yine size [bunu söylemekten] çekiniyordu. Allah ise gerçeği söylemekten hiçbir şekilde çekinmez. [Peygamberin eşlerine gelince]; onlardan bir şey istediğinizde onu perde arkasından isteyin! Böyle [davranmanız] hem sizin kalpleriniz hem de onların kalpleri için daha temizdir. Sizin ne peygamberi rahatsız etmeye ne de kendisinden sonra eşleriyle evlenmeye hiçbir şekilde hakkınız yoktur. Bu, Allah katında, çok büyük bir [günah]tır. Siz, bir şeyi ister açığa vurun, ister gizleyin, [değişen bir şey olmaz]; çünkü Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخْوَٰنِهِنَّ
وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ
وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِىِّ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ صَلُّوا۟ عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ
ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٧﴾ وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ بِغَيْرِ
مَا ٱكْتَسَبُوا۟ فَقَدِ ٱحْتَمَلُوا۟ بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ
وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَّئِن لَّمْ يَنتَهِ ٱلْمُنَٰفِقُونَ
وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْمُرْجِفُونَ فِى ٱلْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ
بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَّلْعُونِينَ أَيْنَمَا
ثُقِفُوٓا۟ أُخِذُوا۟ وَقُتِّلُوا۟ تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى ٱلَّذِينَ
خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

55. Bununla birlikte Peygamber eşlerinin, babalarına, oğullarına, kardeşlerine, erkek kardeşlerinin oğullarına, kız kardeşlerinin oğullarına, inanan kadınlara ve cariyelerine [görünmelerinde] hiçbir sakınca söz konusu değildir. [Ey Peygamber eşleri!] Her zaman Allah bilincinde olun; çünkü Allah, her şeye tanık olandır.

56. Allah ve melekleri, kuşkusuz, peygambere salat etmektedirler; o halde, ey inananlar, siz de ona salavat getirin ve onun [dinine] bütün benliğinizle boyun eğin!

57. Allah'ı ve elçisini incitenlere gelince; Allah, onları hem bu dünyada hem de ahirette lanetlemiş ve onlara çok küçük düşürücü bir azap hazırlamıştır.

58. İnanan erkekleri ve kadınları, yapmadıkları şeylerden dolayı incitenlere de gelince, onlar, iftira etmişlerdir ve böylece apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey peygamber! Sen, eşlerine, kızlarına ve inananların eşlerine, [dışarı çıktıklarında] dış örtülerini örtmelerini söyle; çünkü bu, onların tanınmaları ve böylelikle incitilmemeleri için daha iyi bir yoldur. Allah, gerçekten de çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

60-62. Andolsun ki, iki yüzlüler, kalplerinde hastalık bulunanlar ve yalan haber yayarak kentte huzursuzluk çıkaranlar, [bu kötü işlerinden] vazgeçmeyecek olurlarsa, [şunu çok iyi bilsinler ki], seni onların üzerlerine göndeririz. O zaman da senin yanında ancak çok az bir zaman kalabileceklerdir; çünkü onlar, [Allah'ın rahmetinden] kovuldukları için, nerede bulunurlarsa bulunsunlar, yakalanacaklardır ve öldürüleceklerdir. Allah'ın daha önceki halklarda uygulanan yasası budur. Allah'ın yasasında hiçbir değişiklik bulamazsın!

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُدْر۪يكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَر۪يبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِر۪ينَ وَاَعَدَّ لَهُمْ
سَع۪يرًاۙ ﴿٦٤﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۚ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًاۚ ﴿٦٥﴾
يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَٓا اَطَعْنَا اللّٰهَ
وَاَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَٓا اِنَّٓا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَٓاءَنَا
فَاَضَلُّونَا السَّب۪يلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَٓا اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ
لَعْنًا كَب۪يرًا ﴿٦٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذ۪ينَ
اٰذَوْا مُوسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُواۜ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَج۪يهًاۜ ﴿٦٩﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَد۪يدًاۙ ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْۜ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظ۪يمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْاِنْسَانُۜ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًاۙ ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنَافِق۪ينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِك۪ينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللّٰهُ
عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٧٣﴾

63. [Ey Muhammed!] İnsanlar, sana kıyametin ne zaman kopacağını sormaktadırlar. De ki: "Onun bilgisi, ancak Allah katındadır." Sen nereden bileceksin ki..? Kim bilir, belki de kıyamet çok yakında kopacaktır!

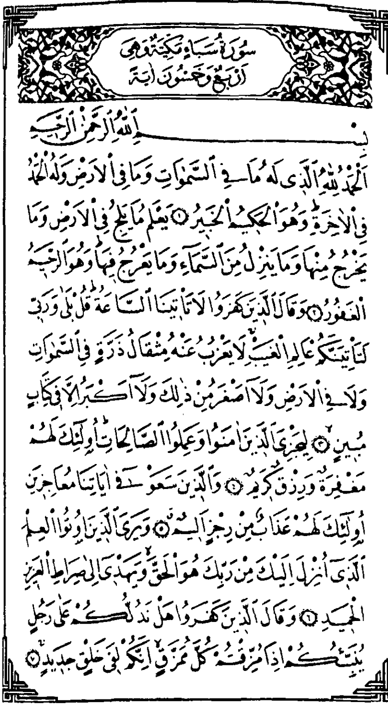
64-68. Allah, kuşkusuz, inkar edenleri lanetlemiş ve onlar için, içinde sürekli olarak kalacakları alevli bir ateş hazırlamıştır. Onlar, orada, kendilerine ne bir dost ne de bir yardımcı bulabileceklerdir. Onlar, yüzleri ateş içinde çevrileceği gün: "Eyvahlar olsun bize! Keşke Allah'a itaat etseydik! Keşke elçiye uysaydık!" diyerek haykıracaklardır ve devamla: "Ey Rabbimiz! Biz, liderlerimize ve büyüklerimize uymuştuk. Onlar da bizi doğru yoldan saptırmışlardı. Ey Rabbimiz! Bu yüzden onlara iki kat azap ver ve onları çok büyük bir lanete uğrat!" diyeceklerdir.

69. Ey inananlar! Siz, sakın [İsrailoğullarından] Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın! Allah, onu, onların ona karşı ileri sürdükleri ithamlarından temize çıkarmıştı; çünkü o, Allah katında, çok onurlu biriydi.

70-71. Ey inananlar! Allah bilincinde olun ve doğru söz söyleyin ki, Allah da işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın! Kim Allah'a ve elçisine itaat edecek olursa [şunu çok iyi bilsin ki], o, çok büyük bir kurtuluşa ulaşmıştır.

72. Biz, kuşkusuz, emaneti, göklere, yere ve dağlara sunmuştuk; ancak onlar, [sorumluluğundan] korktukları için onu yüklenmeyi reddetmişlerdi. Bununla birlikte insan onu yükleniveimişti; çünkü o, çok zalimdir ve çok cahildir.

73. Allah, iki yüzlü erkeklerle iki yüzlü kadınlara, Allah'a ortak koşan erkeklerle Allah'a ortak koşan kadınlara azab edecektir; inanan erkeklerle inanan kadınların da tövbelerini kabul edecektir: Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

34. SEBE SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
54 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1-2. Övgü, göklerde ve yerde olanlar kendisinin olan Allah'ındır. Övgü, ahirette de O'nun olacaktır; çünkü O, çok bilge olan, her şeyden çok iyi haberdar olandır. O, yerin içine gireni, oradan çıkanı; gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. O, gerçekten de çok müşfik olan, çok bağışlayandır.

3-5. İnkar edenler: "Kıyamet saati bize gelmeyecektir!" demektedirler. De ki: "Hayır, hayır! Gaybı bilen Rabbime andolsun ki, o, size mutlaka gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığında bir şey bile O'ndan gizli kalmaz; çünkü ister bundan daha küçük, ister daha büyük olsun hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta yazılmış olmasın!" [İşte bütün bunlar], Allah'ın, inananları ve iyi işler yapanları ödüllendirmesi için [ayrıntılı bir biçimde tespit edilmiştir]. Onlar, kendilerini bağışlanmanın ve çok güzel bir rızkın beklediği kimselerdir. Ayetlerimizi geçersiz kılmaya çalışanlara gelince, onlar da kendilerini çok kötü ve çok acı veren bir azabın beklediği kimselerdir.

6. Kendilerine ilim verilmiş olanlar, Rabbinden sana indirilenin, gerçek olduğunu ve çok güçlü olan, çok övülen Allah'ın yoluna ulaştırdığını görmektedirler.

7-8. İnkar edenler birbirlerine: "Çürüyüp ufalandıktan sonra yeni bir yaratma ile dirileceğinizi size haber veren bir adamı size gösterelim mi? Acaba o, Allah hakkında yalan mı

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا
يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنِ اعْمَلْ
سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ
وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ
وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ
لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَّحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ
رَّاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ
﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ
الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

uyduruyor; yoksa onda delilik mi var?" demektedirler. Hayır, hayır! Ahirete inanmayanlar, azap ve çok derin bir sapıklık içinde bulunmaktadırlar!

9. Onlar, önlerinde ve arkalarında duran [ve kendilerini dört bir yandan kuşatan] göğü ve yeri görmüyorlar mı? Biz, dilesek, onları yerin dibine geçirir ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Bunda, kuşkusuz, [Rabbine] yönelen her kul için alınacak ders vardır.

10-11. Andolsun ki, Biz, Davud'a tarafımızdan bir üstünlük bahşetmiştik. "Ey dağlar, kuşların da eşliğinde onunla birlikte [Allah'ı] tesbih edin!" [demiştik] ve ona: "Geniş zırhlar yap, dokumasında ölçü kullan!" diyerek onun için demiri yumuşatmıştık. [Ona: "Ey Davud ailesi!] iyi iş yapın; çünkü Ben, sizin yapmakta olduklarınızı çok iyi görenim." demiştik.

12-14. Süleyman'ın [emrine de] sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü de bir ay olan rüzgarı vermiştik ve erimiş bakırı kaynağından onun için sel gibi akıtmıştık. Cinler içinde de Rabbinin izniyle onun için çalışmaya [mecbur bırakılanlar] bulunuyordu. İçlerinden buyruğumuzdan çıkmaya kalkışan olsaydı, Biz, ona alevli azabı tattırırdık. Cinler, Süleyman için, dilediği biçimde, mabetler, heykeller, havuz gibi leğenler ve sabit kazanlar yapardı. [Bunun üzerine Biz]: "Ey Davud ailesi! [Bana] şükretmek için çalışın; kullarım arasında bile [gerçek anlamda] şükredenler çok azdır!" [demiştik]. Sonunda Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimizde, öldüğünü onlara ancak asasını kemiren bir kurt göstermişti. Süleyman yere yıkılınca, cinler şu gerçeği anlamakta gecikmemişlerdi: Şayet gaybı bilmiş olsalardı, bu çok küçük düşürücü azapta kalmazlardı.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾
ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

15. Andolsun ki, Sebeliler için, oturdukları yerde [Rablerinin kendilerine olan lütfunu gösteren] bir işaret vardı: Sağa ve sola uzanan iki bahçe [adeta kendilerine]: "Rabbinizin rızkından yeyin ve O'na şükredin! Ülkeniz çok hoş bir ülke, Rabbiniz de çok bağışlayan bir Rabdir!" [diye sesleniyordu].

16-17. Ancak onlar, [Biz'den] yüz çevirmişlerdi. Bunun üzerine Biz de üzerlerine Arim selini göndermiş ve böylece onların iki bahçesini de acı meyveli ağaçlar, acı ılgın ve biraz da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirmiştik. İşte Biz, nankörlük etmelerinden dolayı, onları böylece cezalandırmıştık. Biz, gerçekten de ancak nankör olanı cezalandırırız.

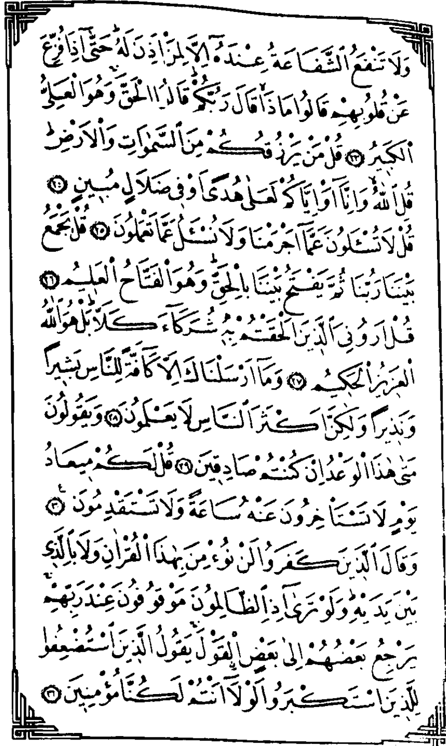
18. Biz, Sebelilerle, bereketlendirdiğimiz kentler arasında birbirinden görünen kentler var etmiş ve oralardaki gidiş-gelişi düzenlemiş ve [onlara]: "Oralarda gece-gündüz güvenlik içinde gezin, dolaşın!" demiştik.

19. Bütün bunlara rağmen onlar yine de: "Rabbimiz yolculuğumuzun mesafelerini uzattı!"[112] diyerek kendilerine yazık etmişlerdi. Bu yüzden Biz de onları darmadağın etmek suretiyle efsaneleştirmiştik. Bunda, kuşkusuz, güçlüklere göğüs geren, çok şükreden herkes için alınacak ibretler vardır.

20-21. İblis, onlarla ilgili düşüncesini doğrulamıştı; çünkü onlar, [kendilerini çağırdığında], inananlardan bir grup dışında, üzerlerinde zorlayıcı hiçbir gücü olmadığı halde yine de ona boyun eğmişlerdi. Ancak Biz, ahirete inananı, bu konuda kuşku içinde bulanandan ayırt etmek için [ona bu fırsatı tanımış bulunuyoruz]. Çünkü, Rabbin, her şeyi çok iyi görüp gözetendir.

22. De ki: "Allah dışında [tanrı olduklarını] iddia ettiklerinizi çağırın bakalım! Onlar, ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığınca bir güce bile sahip değildirler. Onların, göklerin ve yerin [yönetiminde de] hiçbir ortaklıkları yoktur; çünkü Allah'ın onlardan hiçbir yardımcısı yoktur."

112 Çevirilerde, genelde yaygın olan kıraat esas alınmaktadır. Ancak bizim esas aldığımız kıraat bağlama daha uygun düşmektedir. Yaygın olan kıraate göre çeviri şöyle olmaktadır: *"Fakat onlar: 'Ey Rabbimiz! Seferlerimizin mesafelerini uzat' dediler..."*

ولا تنفع الشفاعة عنده الا لمن اذن له حتى اذا فزع
عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربكم قالوا الحق وهو العلي
الكبير ﴿٢٣﴾ قل من يرزقكم من السموات والارض
قل الله وانا او اياكم لعلى هدى او في ضلال مبين ﴿٢٤﴾
قل لا تسئلون عما اجرمنا ولا نسئل عما تعملون ﴿٢٥﴾ قل يجمع
بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح العليم ﴿٢٦﴾
قل اروني الذين الحقتم به شركاء كلا بل هو الله
العزيز الحكيم ﴿٢٧﴾ وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا
ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون ﴿٢٨﴾ ويقولون
متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ﴿٢٩﴾ قل لكم ميعاد
يوم لا تستأخرون عنه ساعة ولا تستقدمون ﴿٣٠﴾
وقال الذين كفروا لن نؤمن بهذا القران ولا بالذي
بين يديه ولو ترى اذ الظالمون موقوفون عند ربهم
يرجع بعضهم الى بعض القول يقول الذين استضعفوا
للذين استكبروا لولا انتم لكنا مؤمنين ﴿٣١﴾

23. Allah katında, O'nun şefaat etmesine izin verdiği kimsenin şefaatinden başkasının şefaati hiçbir yarar sağlamayacaktır. Onlar, kalplerinden korku giderilince, birbirlerine: "Rabbiniz ne söyledi?" diye soracaklardır. Onlar da: "Gerçeği..." diye karşılık vereceklerdir; çünkü O, çok yücedir, çok büyüktür!

24. De ki: "Size, göklerden ve yerden rızık veren kimdir?" De ki: "Allah'tır. O halde, doğru yolda ya da apaçık bir sapıklıkta olan ya bizizdir ya da sizsinizdir."

25. De ki: "Siz, bizim işlediğimiz suçlardan sorumlu tutulacak değilsiniz; biz de sizin işlediklerinizden sorumlu tutulacak değiliz."

26. De ki: "Rabbimiz, hepimizi bir araya getirecek ve sonra da aramızda adaletle hükmedecektir; çünkü O, en adil hüküm veren, [her şeyi] çok iyi bilendir."

27. De ki. "Allah'a ortak kabul ettiklerinizi bana gösterin. Asla gösteremezsiniz; çünkü O, çok güçlü, çok bilge olan Allah'tır."

28-30. [Sana gelince, ey Muhammed]; Biz, seni ancak bütün insanlara, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Bununla birlikte insanların çoğu bunu anlamamakta ve bu yüzden de [sana]: "Söyledikleriniz doğru ise, bu tehdit ne zaman [gerçekleşecektir]?" diye sormaktadırlar. De ki: "Sizin için belli bir gün belirlenmiştir; öyle ki, onu ne bir an geri ne de bir an ileri alabilirsiniz!"

31. İnkar edenler: "Biz, Bu Kur'an'a da ondan önce gelmiş olan [kitaplara] da asla inanmayacağız." demektedirler. Sen o zalimlerin, Rablerinin huzurunda durdurulacakları ve suçu birbirlerinin üzerine atacakları zaman durumlarını bir görebilsen! Güçsüzler, büyüklük taslayanlara: "Siz olmasaydınız, biz kesinlikle inanırdık." diyeceklerdir.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾
وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ
إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾
وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ
﴿٣٨﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

32. Büyüklük taslayanlar ise güçsüzlere: "Size doğru yol gösterildikten sonra, biz mi sizi ondan alıkoyduk? Hayır, hayır, suçlu olan sizdiniz!" diye karşılık vereceklerdir.

33. Güçsüzler de büyüklük taslayanlara: "Hayır, hayır! Siz, bizden, Allah'ı inkar etmemizi ve O'na ortaklar koşmamızı isterken, amacınıza ulaşmak için gece gündüz planlar yapıyordunuz." diyeceklerdir. Ancak onlar, azabı gördüklerinde içten içe pişmanlık duyacaklardır. İşte Biz de [o zaman] inkar edenlerin boyunlarına demir halkalar geçireceğiz. Onlar ancak yapmış olduklarının cezasını göreceklerdir.

34-35. Nitekim, Biz, hangi kente bir uyarıcı göndermişsek, o kentin sefahata dalmış olan varlıklıları, mutlaka ona: "Biz, sizinle gönderilmiş olan mesajı inkar ediyoruz." demişlerdir ve sonra da: "Biz, malca ve çocukça sizden daha çoğuz. Biz azap da görecek değiliz!" diyerek eklemişlerdi.

36. De ki: "Rabbim, rızkı dilediğine bol bol verir, dilediğine kısar." Ancak insanların çoğu [bunu] bilmezler.

37. [Ey insanlar!] Sizi Bize yaklaştıracak olan, ne mallarınız ne de çocuklarınızdır. Ancak, inananlar ve iyi iş yapanlar [Bize yakın olabilirler]. İşte onlar, işlediklerinden dolayı karşılıkları kendilerine kat kat verilecek ve cennetteki köşklerinde güven içinde bulunacak olanlardır.

38. Ayetlerimizi geçersiz kılmak için çaba harcayanlara gelince; onlar da azapla yüz yüze bırakılacak olanlardır.

39. De ki: "Benim Rabbim, kuşkusuz, kullarından dilediğine rızkı bol bol verir ve dilediğine de kısar. Bununla birlikte [başkaları için] her ne harcarsanız harcayın, O, [her zaman] onun karşılığını verir; çünkü O, rızık verenlerin en iyisidir!

40-41. [İnkar edenlere gelince]; Allah'ın onların hepsini bir arada toplayacağı ve sonra da meleklere: "Size ibadet edenler bunlar mıydı?" diye soracağı gün, melekler de: "Biz Seni tenzih ederiz! Bizim dostumuz Sensin; onlar değildir. Hayır, onlar, cinlere ibadet ediyorlardı. Onların çoğu onlara inanıyordu." diye karşılık vereceklerdir.

42. O gün Biz zulmedenlere: "Bugün birbirinize ne fayda ne de zarar verebilirsiniz! O halde, yalanlamakta olduğunuz cehennem azabını tadın bakalım!" diyeceğiz.

43-44. Onlar, kendilerine ayetlerimiz apaçık bir biçimde okunduğunda, birbirlerine: "Bu, bizi, atalarımızın ibadet ettiklerinden alıkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir. Bu [bize okudukları ise], uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir." demektedirler. İnkar edenler, gerçek kendilerine geldiğinde: "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir." demişlerdi. Oysa Biz, onlara, ne okuyup inceleyecekleri kitaplar vermiştik ne de kendilerine senden öce bir uyarıcı göndermiştik.

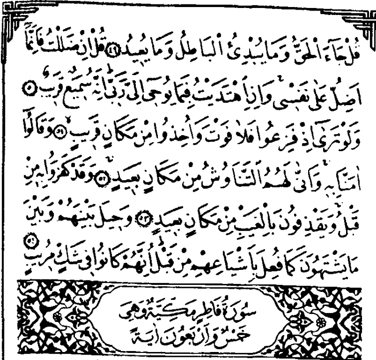
45. Onlardan öncekiler de [elçilerimizi] yalanlamışlardı. Ancak onlar, onlara [Muhammed'in ümmetine] verdiklerimizin onda birine bile ulaşamamışlardı. Buna rağmen onlar, yine de elçilerimi yalanlamışlardı. Beni inkar etmek nasılmış bir görün bakalım!

46. De ki: "Size tek bir öğüt vereceğim: İster başkalarıyla birlikte ister yalnız olun, her zaman Allah'ın huzurunda bulunduğunuzun bilincinde olun ve sonra da arkadaşınızda hiçbir delilik olmadığını düşünün! O, başınıza gelecek olan çok şiddetli bir azap konusunda sizi uyaran bir uyarıcıdan başka bir şey değildir."

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَٓاءِ اِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ
بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ۝ فَالْيَوْمَ
لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌ مُفْتَرًى
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝
وَمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ۝ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ
مَٓا اٰتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ قُلْ اِنَّمَٓا
اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا
مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ
۝ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

47. De ki: "Ben sizden herhangi bir karşılık istemiş isem, [çok iyi bilin ki], o, aslında sadece sizin içindir; çünkü benim karşılığım ancak Allah'a aittir. O, Gerçekten de Her Şeye Tanık'tır."

48. De ki: "Rabbim, kuşkusuz, [yalana karşı] gerçeği ortaya koymaktadır; çünkü O, gaybı çok iyi bilmektedir."

49. De ki: "Gerçek gelmiştir. [O halde batıl yok olmaya mahkumdur]; çünkü batıl ne yeni bir şey getirebilir ne de [geçip gitmiş olanı] geri döndürebilir."

50. De ki: "Eğer ben sapmış olsaydım, [kendi yüzümden] ve kendi aleyhime sapmış olurdum. Ancak ben, doğru yola ulaştırılmış isem, bu, bana Rabbimin vahyetmiş olduğundan dolayıdır. O, gerçekten de [her şeyi] çok iyi işiten, [kendisini çağırana] çok yakın olandır."

51-53. Sen, onların, çok yakın bir yerden yakalanacakları için kaçamayacaklarını [anlamaları üzerine] müthiş bir korkuya kapılacakları ve "Şimdi ona inanıyoruz!" diye haykıracakları sırada, durumlarını bir görebilsen! Ancak onlar, daha önceleri, çok uzak bir yerden gayba atıp tutmuş ve böylece onu inkar etmiş iken, şimdi nasıl olur da [kurtuluşa] ulaşmayı [ümid] edebilirler ki...?

54. Böylece, kendileriyle arzuları arasına, daha önceleri [yaşamış olan] benzerlerine yapılacağı gibi, bir engel çekilecektir; çünkü onlar da [bu konuda] çok derin bir kuşku içinde bulunuyorlardı.

35. FÂTIR SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
45 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Övgü, gökleri ve yeri yaratan; melekleri, ikişer, üçer, ya da dörder kanatlı elçiler yapan Allah'ındır. O, yaratmada, dilediği kadar arttırır; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

2. Allah, insanlara, sevgisinin açılımı olan herhangi bir nimet sunacak olursa, [şunu çok iyi bilin ki], onu hiç kimse engelleyemez. Buna karşılık O, her hangi bir şeyi engelleyecek olursa, [şunu da çok iyi bilin ki], hiç kimse, onu sonradan salıveremez. O, gerçekten, çok güçlü, çok bilge olandır.

3. Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Size, Allah'tan başka, gökten ve yerden rızık sağlayan bir yaratıcı var mıdır? O'ndan başka tanrı yoktur. O halde, nasıl oluyor da [O'ndan] uzaklaşıyorsunuz?

4. Eğer seni yalanlıyorlarsa, [bil ki], senden önce de elçiler yalanlanmışlardı; çünkü [inkar edenler], bütün işlerin, [her şeyin kaynağı olan] Allah'a döndüğünü [kabul etmemektedirler].

5. Ey insanlar! Allah'ın vaadi, kuşkusuz gerçektir. O halde sakın dünya hayatı sizi aldatmasın! Yanlış düşünceleriniz de sizi Allah konusunda aldatmasın!

6-7. Şeytan, gerçekten de sizin için bir düşmandır. O halde siz de onu düşman edinin! O, taraftarlarını alevli ateşe gireceklerden olmaya çağırır. İnkar edenlere gelince; onlar için çok şiddetli bir azap olacaktır. İnananlar ve iyi işler işleyenler için ise bir bağışlanma ve çok büyük bir ödül olacaktır.

8. Kötü eylemi kendisine güzel gösterilip de onu güzel gören kimse, [hiç eylemi güzel olan kimse gibi olur mu?] Allah, kuşkusuz, dilediğini doğru yoldan saptırır, dilediğini de doğru yola ulaştırır. [Ey Muhammed] Sen, onlara duyduğun üzüntü yüzünden kendini harab etme; çünkü Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi bilendir.

9. Bulutları harekete geçirmesi için rüzgarları gönderen Allah'tır. Biz, onları ölü bir bölgeye gönderir ve ölmüş olan toprağı yeniden canlandırırız. İşte yeniden dirilme de böyle olacaktır.

10. Kim, güç ve şeref istiyorsa, [çok iyi bilsin ki], bütün güç ve şeref sa-

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾
الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا
فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ
الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ
فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ
يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ
أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

dece Allah'ındır. Güzel sözler, O'na ulaşır. O, iyi işi de yüceltir. Bununla birlikte kötü işler planlayanlara gelince; onlar için çok şiddetli bir azap olacaktır. Onların planları da boşa çıkacaktır.

11. Allah, sizi, [önce] topraktan, sonra bir nutfeden yaratmış ve sonra eşler haline getirmiştir. Hiçbir kadın, O'nun bilgisi olmadan, ne hamile kalabilir ne de doğurabilir. Ömrü uzatılan, ya da ömrü kısaltılan hiç kimse yoktur ki, [durumları ile ilgili bilgi] bir kitapta bulunmasın. Bu, kuşkusuz, Allah'a çok kolaydır.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَٰذَا
مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً
تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا
دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ
بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنْذِرُ
الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ
تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

12. İki deniz bir değildir: Biri, tatlıdır, susuzluğu giderir, içimi de hoştur; diğeri ise tuzludur, acıdır. Bununla birlikte her ikisinden de taze et yersiniz ve takınacağınız süs eşyası çıkarırsınız. Allah'ın lütfundan aramanız ve şükretmeniz için, gemilerin orada suları yara yara yol aldıklarını görürsün.

13-14. O, geceyi gündüzün, gündüzü de gecenin içine sokar. O, her biri belli bir süreye kadar akıp gidecek olan güneşi ve ayı, [yasalarına] uydurmuştur. [İşte bütün bunları gerçekleştiren] Rabbiniz olan Allah'tır. Hükümranlık O'nundur. O'nun dışında çağırdıklarınıza gelince; onlar, bir çekirdek zarına bile hükmedemezler. Eğer onları çağıracak olsanız, çağrınızı işitmezler; işitecek olsalar bile, karşılık veremezler. Onlar, kıyamet gününde de sizin ortak koşmanızı inkar edeceklerdir. Bunları sana, hiç kimse, her şeyden haberi olan Allah gibi haber veremez.

15. Ey insanlar! Siz, Allah'a muhtaçsınız. Allah ise kendine yeten ve çok övülendir.

16-17. Allah, dilerse sizi yok eder ve [yerinize] yeni bir halk getirir. Bu da Allah için çok güç bir şey değildir.

18. Hiç kimse, bir başkasının yükünü yüklenemez. Yükü ağır olan kimse, onu taşımak üzere [bir diğerini] çağırsa, çağırdığı yakını olsa bile, yine de onun yükünden hiçbir şey yüklenemez. Sen, ancak, görmedikleri halde yine de Rablerinden korkanları ve namaz kılanları uyarabilirsin! Kim arınacak olursa [bilsin ki], o, kendisi için arınmaktadır. Dönüşünüz Allah'a olacaktır.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
إِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾
إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ
وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ
نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ
وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ
كِتَابَ اللّٰهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

19-23. Görmeyenle gören, karanlıkla aydınlık, [serinlik veren] gölge ile [yakıcı] sıcaklık bir değildir. Aynı şekilde dirilerle ölüler de bir değildir. Allah, kuşkusuz, dilediğine işittirir. Ancak sen, kabirlerde olanlara işittiremezsin! Sen sadece bir uyarıcısın!

24-26. Biz, seni, müjdeleyici ve uyarıcı olmak üzere gerçek ile gönderdik. Hiçbir halk yoktur ki, içinden bir uyarıcı gelip geçmiş olmasın! Eğer onlar, seni yalanlıyorlarsa, [bil ki], onlardan öncekiler de, elçilerini, kendilerine apaçık mucizeler, hikmet dolu sahifeler ve aydınlatıcı bir kitap getirdikleri halde, yine de yalanlamışlardı. Sonunda da Ben, onları kıskıvrak yakalayıvermiştim. Beni inkar etmek nasılmış, görsünler bakalım!

27-28. Sen, Allah'ın gökten su indirdiğini ve onunla, çeşitli renklerde ürünler yetiştirdiğini[113] görmüyor musun? Nasıl ki, dağlarda, beyaz, değişik tonlarda kırmızı ve siyah tabakalar var ise aynı şekilde insanlar, yerde hareket eden canlılar, büyük ve küçük baş hayvanlar arasında da renkleri farklı olanlar vardır. Kulları arasında Allah'tan en çok korkanlar ancak bilginlerdir. Allah, gerçekten de çok güçlü olan, çok bağışlayandır.

29-30. Allah'ın kitabını okuyanlara, namazı kılanlara, kendilerine verdiğimiz rızıktan [başkaları için de] gizlice ya da açıkça harcayanlara gelince, onlar, hiçbir zaman zarar etmeyecek olan bir ticaret umabilirler; çünkü Allah, onlara, karşılıklarını tam olarak ödeyecek ve hatta onlara lütfundan fazlasını bile verecektir. Allah, kuşkusuz çok bağışlayan, şükrün karşılığını çokça verendir.

113 Üslûp bütünlüğünü sağlamak amacıyla, ayetin başında geçen Allah sözcüğünü özne olarak almayı uygun gördük.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ
الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا
لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ
فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ
النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ
غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

31. Sana vahyettiğimiz, kendinden öncekileri onaylayan gerçektir. Allah, kullarından çok iyi haberdar olan, [onları] çok iyi görendir.

32-35. Biz, daha sonra, o kitabı, kullarımız arasından seçtiklerimize miras bıraktık: Onlar içinde kimi kendine yazık etmekte, kimi orta bir yol tutmakta, kimi de Allah'ın izniyle hayır işlerinde yarışmaktadır. İşte bu, çok büyük bir lütuftur; çünkü onlar, adn cennetlerine girecekler, orada altın bilezikler ve incilerle süsleneceklerdir. Orada elbiseleri ise ipekten olacaktır. Bunun üzerine onlar: "Övgü, bizden hüznü gideren Allah'ındır. Rabbimiz, kuşkusuz, çok bağışlayan, şükrün karşılığını çokça verendir. O, lütfuyla bizi, kalacağımız yere yerleştirdi. Orada bize ne bir yorgunluk ne de usanç dokunacaktır." diyeceklerdir.

36-37. İnkar edenlere gelince; onlar için cehennem ateşi olacaktır. Ölmeleri için hayatlarına son verilmeyecektir. Onlardan cehennem azabı da hafifletilmeyecektir. İşte Biz, nankörlerden her birini böylece cezalandıracağız. Onlar, [o zaman] orada: "Ey Rabbimiz! Bizi, buradan çıkar da yapmış olduğumuzdan başka iyi iş yapalım!" diye bağrışacaklardır. [Biz de onlara]: "Biz, sizi, düşünüp öğüt alacak birinin düşünüp öğüt alabileceği kadar yaşatmamış mıydık? Hem size uyarıcı da gelmemiş miydi? O halde azabı tadın; çünkü zulmedenlerin hiçbir yardımcısı yoktur!" [diyerek karşılık vereceğiz].

38. Allah, kuşkusuz, göklerin ve yerin gaybını bilendir. O, gerçekten de göğüslerde olanı da çok iyi bilendir.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ
إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ
أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ
حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ
إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾
أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ
شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

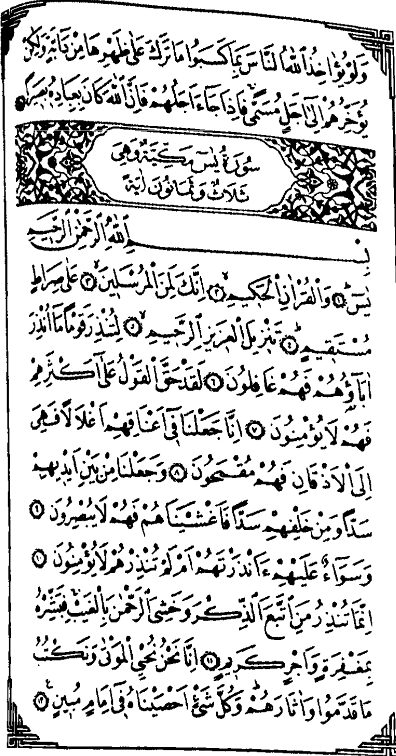
39. Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. O halde kim inkar edecek olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], inkarı kendi aleyhinedir; çünkü inkar edenlerin inkarı, Allah katında, gazabı arttırmaktan, onların inkarı, zararlarını arttırmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

40. De ki: "Bana, Allah dışında çağırdığınız ortaklarınızdan haber verin! Bana, onların, yeryüzünde ne yarattıklarını gösterin!" Yoksa onların, göklerin [yönetiminde] bir ortaklıkları mı vardır? Yoksa Biz, kendilerine bir kitap verdik de onun sayesinde kendileri bir delil üzerinde mi bulunuyorlar? Hayır, hayır, zulmedenlerin birbirlerine vadettikleri, aldatmacadan başka bir şey değildir.

41. Allah, kuşkusuz, gökleri ve yeri, yok olmamaları için, [onları kurduğu bir düzen doğrultusunda] tutmaktadır. Andolsun ki, eğer onların [düzenleri] bozulacak olursa, bu taktirde O'ndan başka hiç kimse, [onları tekrar bir düzen içinde] tutamaz. O, gerçekten de çok yumuşak davranan, çok bağışlayandır.

42-43. Onlar, kendilerine bir uyarıcı geldiği taktirde, onun yoluna diğer halklardan daha çok uyacaklarına dair olanca güçleriyle and içmişlerdi. Ancak, onlar, kendilerine bir uyarıcı geldiğinde, [onu tanımamışlardı. Üstelik onun çağrısı], onların [o çağrıya karşı duydukları] nefretlerini, ülkede büyüklük taslamalarını, [çağrıyı yok etmek üzere] kötü planlar yapmalarını arttırmaktan başka bir işe yaramamıştı. Kötü planlar ancak sahibine zarar verir. O halde onlar, öncekilere [uygulanmış olan] yasanın [kendilerine de uygulanmasını] beklemekten başka bir şey yapmayacaklardır; çünkü sen, Allah'ın yasasında asla hiçbir değişiklik bulamazsın; sen, Allah'ın yasasında asla hiçbir sapma göremezsin!

44. Onlar, kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmek için yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Onlar, kendilerinden daha güçlüydüler. Ne göklerde ne yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur; çünkü Allah, çok iyi bilen, çok güçlü olandır.

45. Eğer Allah, yaptıkları yüzünden insanları [derhal] cezalandıracak olsaydı, yeryüzünde hiçbir canlıyı sağ bırakmazdı. Bununla birlikte O, onları, belirli bir süreye kadar ertelemektedir. Ancak [Allah], süreleri geldiğinde, [gerekeni yapar]; çünkü Allah, kullarını çok iyi görendir.

36. YÂSÎN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
83 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Yâ, Sîn.

2-6. [Ey Muhammed!] Bilgelik dolu olan Kur'an'a andolsun ki, sen, Bizim, doğru yola ulaştırmak üzere [gönderdiğimiz] elçilerden birisin. [Bu Kur'an, sana,] ataları uyarılmamış olan ve bu yüzden de [doğru ya da yanlışın ne olduğundan] habersiz bulunan bir halkı uyarman için, çok güçlü, çok müşfik olan [Allah] tarafından indirilmiştir.

7. Andolsun ki, onların çoğunun [cezalandırılacaklarına dair verilmiş olan] söz mutlaka gerçekleşecektir; çünkü onlar, inanmayacaklardır.

8-10. Biz, kafalarını dik tutmak zorunda kalmaları için, onların boyunlarına çenelerine kadar dayanan demir halkalar geçirdik. Biz, onların önlerine de arkalarına da bir set çekerek gözlerini perdeledik, öyle ki onlar, artık göremezler. O halde, sen, onları, uyarsan da uyarmasan da farketmez; çünkü onlar inanmayacaklardır!

11. Sen, ancak, uyarıya uyanı ve görmediği halde yine de Çok Seven'den korkanı uyarabilirsin. Sen, onu, bir bağışlanma ve çok güzel bir ödül ile müjdele!

12. Biz, kuşkusuz, ölüleri diriltece-ğiz; ancak Biz, onların yapmış olduklarını ve [geride bırakmış oldukları] izlerini kaydetmekteyiz. Biz, her şeyin apaçık bir kitapta sayıp dökümünü yapmaktayız.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحَابَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۝١٣
اِذْ اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا
اِنَّا اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۝١٤ قَالُوا مَا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا
اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ۝١٥ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ
اِنَّا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۝١٦ وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝١٧
قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝١٨ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۝١٩ وَجَاءَ مِنْ اَقْصَا
الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۝٢٠ اتَّبِعُوا
مَنْ لَا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۝٢١ وَمَا لِيَ لَا اَعْبُدُ
الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝٢٢ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِه۪ اٰلِهَةً
اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنّ۪ي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا
وَلَا يُنْقِذُونِ ۝٢٣ اِنّ۪ي اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ۝٢٤ اِنّ۪ي اٰمَنْتُ
بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ۝٢٥ ق۪يلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْم۪ي
يَعْلَمُونَ ۝٢٦ بِمَا غَفَرَ ل۪ي رَبّ۪ي وَجَعَلَن۪ي مِنَ الْمُكْرَم۪ينَ ۝٢٧

13-14. [Ey Muhammed!] Sen, onlara, hani şu kendilerine elçiler gelmiş olan kent halkını örnek olarak ver! Hani Biz, onlara iki elçi göndermiştik. Ama onlar, onları yalanlamışlardı. Bunun üzerine Biz, [onları] bir üçüncüsüyle güçlendirmiştik. [O zaman onlar, onlara]: "Biz, kuşkusuz, size gönderilmiş olan elçileriz." demişlerdi.

15. Bunun üzerine onlar da: "Siz de bizim gibi bir insansınız. Çok Seven de [size] hiçbir şey indirmemiştir. Siz yalan söylemekten başka bir şey yapmıyorsunuz!" diye karşılık vermişlerdi.

16-17.Elçiler: "Rabbimiz, elbetteki, bizim size gönderilmiş elçiler olduğumuzu bilmektedir. Bize düşen açıkça bildirmekten ibarettir." demişlerdi.

18. O zaman onlar: "Biz, [görevinizden ötürü] sizde uğursuzluk seziyoruz. Eğer [görevinize] son vermeyecek olursanız, andolsun ki, sizi taşlarız ve böylece size çok acı veren bir azap tattırırız!" demişlerdi.

19. Elçiler de: "Uğursuzluğunuz kendinizden dolayıdır. Size öğüt verildiği için mi, [uğursuzluk seziyorsunuz]? Hayır, hayır, siz gerçekten de aşırı giden bir halksınız!" diyerek karşılık vermişlerdi.

20-25. O anda kentin öbür ucundan bir adam koşarak gelmiş ve [onlara]: "Ey halkım! Elçilere uyun! Sizden hiçbir karşılık beklemeyen ve kendileri de doğru yolda olan elçilere uyun! Bana gelince, ben niçin beni yoktan var eden ve hepinizin de dönüşü kendisine olacak olan [Allah'a] ibadet etmeyeyim ki? O'nun dışında başka tanrılar mı edineyim? Ama, o taktirde, Çok Seven, bana bir zarar vermek isterse, [tanrı edindiklerimin] şefaati bana hiçbir fayda sağlamaz ve beni de kurtaramazlar. İşte ben, o zaman, apaçık bir sapıklığa düşmüş olurum. Ben, kuşkusuz Rabbinize inandım. O halde beni dinleyin!" diye haykırmıştı.

26-27. [Bu sözleri üzerine halkı onu öldürmüştü]. O zaman, kendisine: "Cennete gir!" denildiğinde, o da: "Keşke halkım, Rabbimin beni bağışladığını ve beni onurlu ve saygın kişiler arasına dahil ettiğini bilseydi!" diye haykırmıştı.

وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا كُنَّا
مُنْزِل۪ينَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَامِدُونَ
﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا
بِهٖ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ
اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَم۪يعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾
وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا
حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا ف۪يهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخ۪يلٍ
وَاَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا ف۪يهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهٖ
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْد۪يهِمْ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذ۪ي
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْر۪ي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذٰلِكَ
تَقْد۪يرُ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتّٰى
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَد۪يمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغ۪ي لَهَٓا اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ ف۪ي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

28-29. Biz, ondan sonra, onun halkını [yok etmek için] üzerlerine gökten hiçbir ordu indirmemiştik ve indirecek de değildik. Sadece tek bir çığlık duyuldu... Bir anda sönüp gitmişlerdi.

30. Yazık o kullara! Onlar, her ne zaman kendilerine bir elçi geldiyse, onu mutlaka alaya alırlardı.

31-32. Onlar, kendilerinden önce nice nesilleri yok ettiğimizi; onların kendilerine bir daha geri dönüp gelemeyeceklerini görmüyorlar mı? Onların hepsi mutlaka bir araya getirilip [hesap vermek için] huzurumuza çıkarılacaklardır.

33-35. İşte ölü toprak, [onları nasıl dirilteceğimiz konusunda] onlar için bir delildir. Biz onu diriltir ve ondan taneler çıkarırız. Onlar da onlardan yerler. Biz, meyvelerinden yemeleri için orada hurma bahçeleri, üzüm bağları varettik ve içlerinde pınarlar fışkırttık. Bunları onların elleri yapmış değildir.[114] Onlar, hâlâ şükretmeyecekler mi?

36. Toprağın bitirdiklerinden, insanların bizzat kendilerinden ve onların henüz bilmediklerinden bütün çiftleri yaratan Allah, her türlü eksiklikten uzaktır.

37. Gece de onlar için bir delildir. Biz, gündüzü ondan sıyırır alıveririz; birden karanlıkta kalıverirler!

38. Güneş de kendi yörüngesinde akıp gitmektedir. Bu, çok güçlü olan, iyi çok bilen [Allah'ın] bir belirlemesidir.

39. Aya gelince; Biz, onun için de kuru bir hurma dalı haline gelinceye kadar birtakım konaklar belirledik.

40. Ne güneşin aya erişmesi ne de gecenin gündüzü geçmesi gerekir; çünkü her biri bir yörüngede yüzmektedir.

114 Bazıları, "mâ" harfini ism-i mevsul olarak kabul etmektedirler. Buna göre çeviri şöyle olmaktadır: "*Biz, meyvelerinden ve ellerinin yetiştirdiklerinden yemeleri için, orada hurma bahçeleri ve üzüm bağları var etmiştik...*"

41-44. Onların soylarını dolu bir gemide taşımamız ve kendileri için gemi gibi binebilecekleri başka şeyler yaratmamız da onlar için bir delildir. Dilesek, onları suda boğarız; çünkü o zaman ne kimse yardımlarına koşabilir ne de onlar kendi başlarına kurtulabilirler. Ancak yalnız Biz, [dilersek, onlara olan] sevgimiz nedeniyle onları [kurtarır] ve onların belli bir süre daha dünya nimetlerinden yararlanmalarını sağlarız.

45-46. Onlara: "Allah'ın sevgisini kazanmanız için, önünüzde ve arkanızda bulunanların [O'nun iradesiyle gerçekleştiğinin] bilincinde olun!" denildiği zaman [çoğu duymazlıktan gelir]. Bu yüzden onlar, her ne zaman kendilerine Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelse, mutlaka ondan yüz çevirirler.

47-48. Nitekim onlara: "Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden [diğerleri için de] harcayın!" denildiğinde, onlar: "Allah'ın dilediği taktirde doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz!" diyerek karşılık verirler. Yine onlar: "Eğer söyledikleriniz doğru ise, bu tehdit ne zaman [gerçekleşecektir? Söyleyin, bakalım!]" diyerek devam ederler.

49-50. Onlar, aslında, birbirleriyle çekişip durdukları bir sırada, kendilerini ansızın yakalayacak olan tek bir çığlığı beklemekten başka bir şey yapmamaktadırlar. İşte onlar, o anda ne vasiyette bulunabilecekler ne de ailelerine dönebileceklerdir!

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِه۪ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَر۪يخَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعاً اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا
ق۪يلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْد۪يكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾
وَمَا تَأْت۪يهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِض۪ينَ ﴿٤٦﴾
وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُۙ قَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهُۗ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا
ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ
﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ
﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ تَوْصِيَةً وَلَٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَاِذَا هُمْ جَم۪يعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ
شَيْـٔاً وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

51. Sonunda sura üfürülecektir. İşte onlar, o zaman kabirlerinden kalkarak Rablerine doğru koşacaklardır!

52. Onlar, o anda: "Vah bize! Bizi bu yattığımız yerden kim kaldırdı? Bu [gün] Çok Seven'in vadettiği gündür! Meğer elçiler, doğru söylemişler!" diye [pişmanlık içinde] haykıracaklardır.

53-54. Sadece tek bir çığlık kopacaktır. Onlar, o zaman, [hesap vermek üzere] huzurumuzda toplanacaklardır. [Onlara orada]: "Bugün hiçkimse hiçbir şekilde haksızlığa uğramayacaktır. Bu yüzden siz, ancak yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz!" [denilecektir].

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ
وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا
فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي
آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾
وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ
جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾
الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ
أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ
نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ
الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾
لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

55-58. Cennetlikler, bugün, yapacakları her şeyden büyük bir zevk alacaklardır. Onlar ve eşleri, gölgeler altında tahtlara kurulacaklardır. Orada sadece mutluluğu tadacaklardır; çünkü diledikleri her şey kendilerinin olacaktır. Bir de onlara çok müşfik olan Rabbinin söyleyeceği "Selam!" olacaktır.

59-64. [Suçlulara gelince, Allah onlara]: "Ey suçlular! Siz, bugün, şöyle bir ayrılın bakalım! 'Ey Ademoğulları! Ben, size, şeytana ibadet etmeyin [onun için çalışmayın]; çünkü o, sizin apaçık bir düşmanınızdır. Ama Bana ibadet edin [Benim için çalışın]; çünkü bu, dosdoğru bir yoldur!' diye söz almadım mı? [Şeytana gelince], o, sizden bir çok nesli saptırmıştır. Hiç aklınızı kullanmıyor muydunuz? İşte bu, [girmekle] tehdit edildiğiniz cehennemdir. İnkar etmenizden dolayı, şimdi, oraya girin bakalım!" diyecektir.

65. Biz, o gün onların ağızlarını mühürleyeceğiz. Ancak elleri bize konuşacak, ayakları ise yaptıklarına tanıklık edecektir.

66. Dileseydik, onların gözlerini kör ederdik. Onlar, o zaman da yolu bulmak için koşuşurlardı. Ama nasıl göreceklerdi ki?

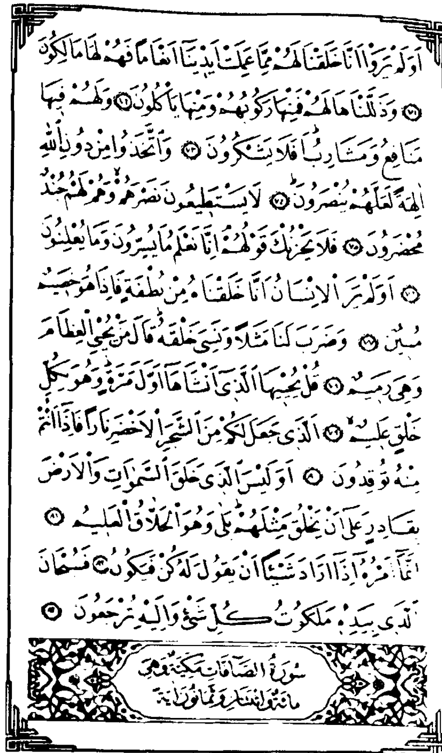
67. Yine dileseydik, onları, oldukları yerde başka yaratıklara dönüştürürdük; öyle ki, onlar, böylece ne ileriye gidebilir ne de geri dönebilirlerdi.

68. Biz, kime uzun ömür vermiş isek, onun güç ve yeteneklerinde bir azalma meydana getiririz. Hâlâ akıllarını kullanmayacaklar mı?

69. Biz, ona şiir öğretmedik; zaten ona gerekmezdi de. [Ona inen] bir öğüt ve [gerçeği] açıklayan bir Kur'an'dan başka bir şey değildir.

70. [Ey Muhammed! Biz sana onu], canlı olanı uyarman[115] ve inkar edenlerle ilgili sözün gerçekleşmesi için [indirdik].

115 Biz, çeviride "siz"li kıraati esas almayı yeğledik.

71-73. Onlar, bizzat kendi elimizle, onlara, sahip olacakları bir çok hayvan yarattığımızı görmüyorlar mı? Biz, bu hayvanları, bir kısmını binek, bir kısmını da yiyecek olarak kullanmaları için, onların yararına sunduk. Bu hayvanlarda, onlar için, daha bir çok yarar ve içilecek [süt] vardır. Onlar, hâlâ şükretmeyecekler mi?

74-75. Onlar, kendilerine yardım etmeleri için, Allah dışında, birtakım tanrılar edinmişlerdi. Oysa onlar, onlara yardım edemezler. Aksine onlar, onları [korumak için] hazır bir asker gibi beklemektedirler.

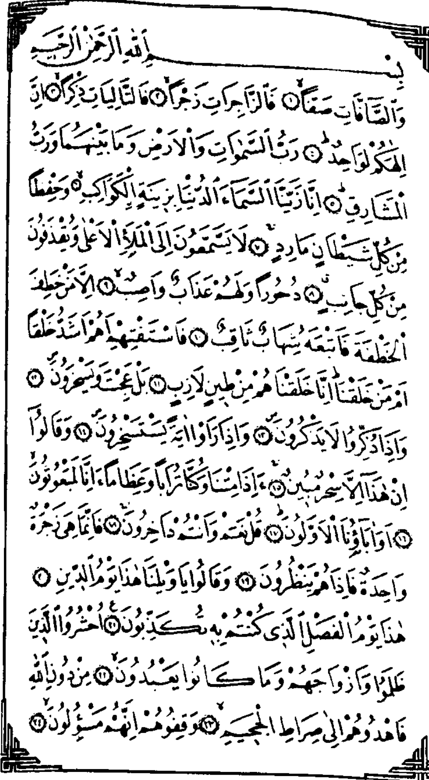
76. [Ey Muhammed!] Onların sözleri sakın seni üzmesin! Biz, kuşkusuz, onların gizlemekte olduklarını da açığa vurduklarını da biliyoruz.

77-78. İnsan, Bizim, onu, bir nutfeden yarattığımızı görmüyor mu? Bir de ne göresin o, düşünme ve tartışma yeteneğine sahip biri olarak karşımıza çıkmasın mı? Şimdi o, [nasıl yaratıldığını unutarak,]: "Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?" diyerek Bize karşı [aklınca] örnek getirmektedir.

79-80. De ki: "Onları ilk kez yaratmış olan, diriltecektir; çünkü O, her türlü yaratmayı çok iyi bilendir." Sizin için yeşil ağaçtan ateş çıkaran O'dur. Şimdi siz de ondan kendi ateşinizi yakmaktasınız.

81-82. Gökleri ve yeri yaratanın, onların benzerlerini yaratmaya gücü yetmez mi? Elbette ki yeter; çünkü O, çok iyi yaratan, çok iyi bilendir. O, [bir şeyin olmasını] dilediğinde, ona sözü: "Ol!" demesidir: O da hemen oluverir.

83. Her şeyin hükümranlığı elinde bulunan, her türlü eksiklikten uzaktır! Siz, sonunda O'na döndürüleceksiniz!

37. SÂFFÂT SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
182 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-5. [Gerçeği savunmak üzere] sıra sıra dizilenlere; kötülükten alıkoyanlara; Kur'an okuyanlara andolsun ki, sizin tanrınız birdir. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. O, doğuların da Rabbidir.

6-10. Biz, kuşkusuz, yakın göğü, yıldızların süsü ile süsledik ve onu her türlü isyankar şeytandan koruduk. Bu yüzden onlar, yüce topluluğu dinleyemezler; çünkü, oradan uzaklaştırılmaları için, kendilerine her taraftan [delici alevler] atılır. [Kıyamet gününde ise] onlar için sürekli bir azap olacaktır. Bununla birlikte, onlardan biri yine de [bir şekilde birtakım bilgileri] kapmayı başaracak olursa, bu taktirde, delici bir alev onu derhal izler [ve yok eder!]

11. [Ey Muhammed!] Sen şimdi onlara, sana cevap vermeleri için, sor: "Kendilerini mi yoksa diğer bütün yarattıklarımızı mı yaratmak daha zordur?" Biz, onları yapışkan bir çamurdan yarattık.

12-17. Sen, [Allah'ın gücüne] hayran kalırken, onlar, [sadece] alay ederler. Onlar, kendilerine öğüt verildiğinde, öğüt almazlar. [Allah'ın gücünü gösteren] bir ayet gördüklerinde ise, onu alay konusu yaparlar ve: "Bu, apaçık sihirden başka bir şey değildir! Nasıl! Biz, ölüp toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra mı diriltileceğiz? Hem de bizden önceki atalarımız da mı?" derler.

18-25. [Ey Muhammed! Onlara] de ki: "Elbette diriltileceksiniz; hem de aşağılanmış olarak!" O, ancak korkunç bir sesten ibarettir. İşte onlar, o anda [kendilerini] diriltilmiş olarak görecekler ve: "Vah bize! İşte bu [gün] ceza günüdür!" diyeceklerdir. [O zaman melekler kendilerine]: "İşte bugün, [dünyada iken] yalanlamış olduğunuz karar günüdür!" diyeceklerdir. [Allah da meleklerine]: "Zulmedenleri, kendileri gibi olanlar ve Allah dışında ibadet ettikleri ile birlikte bir araya getirin, onları cehennemin yoluna sürün ve onları orada

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾
فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ
مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو
الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ
اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ
مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ
عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا
غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

durdurun; çünkü onlar, sorguya çekileceklerdir. Niçin birbirinize yardım etmiyorsunuz ki...?"

26-32. Onlar, o gün, Allah'a boyun eğeceklerdir. [Ancak çok geç...! Bu boyun eğmeleri kendilerine hiçbir yarar sağlamayacaktır]. Bu yüzden, birbirlerine dönerek, birbirlerini sorumlu tutmak isteyeceklerdir. Birileri: "Siz bize sağdan yaklaşırdınız." derlerken, diğerleri ise: "Hayır, hayır! Siz zaten inanan kimseler değildiniz. Bizim sizi zorlayacak hiçbir gücümüz yoktu. Ancak siz, kendiniz azgın bir halk idiniz! [Bu yüzden], Rabbimizin bizimle ilgili [azap] sözü geçekleşmiş bulunmaktadır. O halde biz, [o azabı hep birlikte] mutlaka tadacağız. Gerçi sizi biz saptırmıştık ama biz kendimiz de sapkın kimselerdik." diyerek karşılık vereceklerdir.

33. Onlar, o gün, azapta ortak olacaklardır.

34-36. İşte Biz, suçlulara bu şekilde davranacağız; çünkü kendilerine: "Allah'tan başka tanrı yoktur." denildiğinde, onlar: "Biz, şimdi, deli bir şair için, tanrılarımızı mı terk edeceğiz?" diye karşılık vererek büyüklük taslarlardı.

37. Hayır, hayır! O, gerçeği getirmiş ve elçileri onaylamıştır.

38-39. Siz, gerçekten de çok acı veren bir azabı tadacaksınız! [Ancak şunu hiçbir zaman unutmayın ki], siz, aslında sadece yaptıklarınızın karşılığını görmüş olacaksınız!

40-49. Bununla birlikte, gerçek kulların [ahirette durumları farklı olacaktır]; çünkü onlar için, bilinen bir rızık, meyveler olacaktır. Onlar, naîm cennetlerinde ağırlanacaklar, tahtlar üzerinde birbirlerine bakarak [oturacaklardır]. Etraflarında [cennet] pınarlarından [doldurulan], berrak olan, içenlere lezzet veren, ama başlarını döndürmeyen, sarhoş etmeyen kadehler dolaştırılacaktır. Yanlarında, kendilerinden başkasına bakmayan iri gözlü eşler olacaktır. Onlar, sanki gün yüzü görmemiş yumurta gibi [tertemizdirler].

50. Onlar, birbirlerine dönerek, birbirlerine [geçmiş hayatları hakkında] soracaklardır.

51-60. İçlerinden biri [etrafındakilere]: "Benim, bana: 'Sen, bizim, ölüp de toprak ve ke-

يَقُولُ أَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾
فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾
وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾
إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ
شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾
فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ
عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

mik yığını haline geldikten sonra, [hesap vermek üzere] tekrar dirileceğimizi gerçekten onaylıyor musun?' diyen bir arkadaşım vardı. Şimdi siz, onu görüyor musunuz?" diyecek ve o da [onu] arayacak ve onu cehennemin ortasında görecektir ve ona: "Allah'a andolsun ki, az kalsın, [kendin gibi] beni de helak edecektin! Rabbimin nimeti olmasaydı, şimdi ben de orada olurdum." diyerek sözlerini sürdürecektir. [Daha sonra cennetteki arkadaşlarına yönelerek onlara]: "Biz, ilk ölümümüz dışında, bir daha ölmeyeceğiz ve azaba da uğratılmayacağız, değil mi? İşte, en büyük kurtuluş ve mutluluk budur!" diyecektir.

61. O halde çalışanlar, böylesi için çalışsınlar!

62. Şimdi ziyafet olarak bu mu yoksa zakkum ağacı mı daha hayırlıdır?

63-67. Biz, onu, zulmedenler için bir sınanma vesilesi kılmış bulunuyoruz. O, cehennemin dibinde biten bir ağaçtır. Meyveleri ise şeytanların başları gibidir. Onlar, ondan yiyecekler ve karınlarını onunla dolduracaklardır. Sonra, onlar için, bunun üzerine kaynar su karıştırılmış bir içki olacaktır.

68-70. Sonunda onların dönüşü, kesinlikle çılgın ateşe olacaktır; çünkü onlar, atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı. Onlar da onların izinden koşuşturuyorlardı.

71-73. Andolsun ki, onlardan önceki eski halkların çoğu doğru yoldan sapmıştı. Andolsun ki, Biz, onlara da uyarıcılar göndermiştik. Uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bir baksana!

74. Bununla birlikte Allah'ın gerçek kulları, [sonları iyi olacak olanlardır].

75-81. Andolsun ki, Nuh bizi çağırmıştı. Biz ne de güzel karşılık vereniz! Böylece Biz, onu ve ailesini çok büyük bir felaketten kurtarmış ve soyunun da yeryüzünde kalmasını sağlamış ve böylece ona, sonradan gelenler arasında [güzel bir ad] bı-

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝٧٧ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝٧٨
سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝٧٩ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝٨٠
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝٨١ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝٨٢ وَإِنَّ مِنْ
شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝٨٣ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝٨٤ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝٨٥ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ
تُرِيدُونَ ۝٨٦ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨٧ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ
۝٨٨ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝٨٩ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۝٩٠ فَرَاغَ إِلَى آلِهَتِهِمْ
فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝٩١ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۝٩٢ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا
بِالْيَمِينِ ۝٩٣ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝٩٤ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝٩٥
وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝٩٦ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ
فِي الْجَحِيمِ ۝٩٧ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝٩٨ وَقَالَ
إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝٩٩ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝١٠٠
فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝١٠١ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي
أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ
افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝١٠٢

rakmıştık. O halde alemler içinde Nuh'a selam olsun! İşte Biz iyilik yapanları böylece ödüllendiririz; çünkü o, bize inanan kullarımızdandı.

82. Sonra da Biz, diğerlerini suda boğmuştuk.

83-87. Kuşkusuz, İbrahim de onun taraftarlarındandı. Hani o, bir zamanlar, temiz bir kalple Rabbine yönelmişti. Hani o, babasına ve halkına: "Siz, neye ibadet ediyorsunuz? Siz, Allah dışında uydurma birtakım tanrılara mı [boyun eğmek] istiyorsunuz? O halde alemlerin Rabbi hakkındaki düşünceniz nedir?" diye sormuştu.

88-90. İbrahim, o zaman yıldızlara bir göz atmış ve: "Ben hasta olacağım" demişti. Bunun üzerine onlar, ona arkalarını dönüp oradan uzaklaşmışlardı.

91-92. O da tanrılarının yanına gizlice sokulmuş ve [onlara]: "[Siz ikram edilen yemekleri] yemiyor musunuz? Niçin konuşmuyorsunuz ki...?" demişti.

93. Sonra üzerlerine yürüyüp onlara sağ eliyle kuvvetli bir darbe indirmişti.

94. [Durumdan haberdar olan halk] koşarak onun yanına gelmişlerdi ve [yaptıklarından dolayı onu suçlamışlardı].

95-96. Bunun üzerine o da [onlara]: "Siz, sizi de yaptıklarınızı da yaratan Allah olduğu halde yine de kendi ellerinizle yonttuklarınıza mı ibadet ediyorsunuz?" diyerek karşılık vermişti.

97. Onlar da [birbirlerine]: "Onun için bir odun yığını hazırlayalım[116] ve onu ateşin ortasına atalım!" demişlerdi.

98. Böylece onlar, onu [yok etmeyi] planlamışlardı; ancak Biz, [planlarını boşa çıkarmak suretiyle] onları küçük düşürmüştük.

99-101. İbrahim: "Ben Rabbime gidiyorum. O, bana yol gösterecektir. Rabbim! Bana iyilerden olacak olan bir çocuk bağışla!" demişti. İşte Biz, o zaman, ona uslu bir erkek çocuk müjdelemiştik.

102. Çocuk, kendisiyle birlikte yürüyecek çağa eriştiğinde, İbrahim [ona]: "Yavrucuğum! Ben, rüyamda, seni boğazladığımı gördüm. Ne diyeceğini bir düşün bakalım!" demişti. O da: "Ey babacığım! Sana söyleneni yap! İnşaallah beni güçlüklere göğüs gerenlerden bulacaksın." diyerek karşılık vermişti.

116 Burada da üslûp özelliği nedeniyle "siz"li ifadeler "biz"li olarak çevrilmiştir.

فَلَمَّٓا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَب۪ينِۚ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَٓا اِبْرٰه۪يمُۙ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
صَدَّقْتَ الرُّءْيَاۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ هٰذَا
لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُب۪ينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ
فِي الْاٰخِر۪ينَۘ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ
نَبِيًّا مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَۜ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ مُب۪ينٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا
عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَۚ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظ۪يمِۚ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَۚ ﴿١١٦﴾
وَاٰتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَب۪ينَۚ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَق۪يمَۚ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِر۪ينَۙ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ
عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٢١﴾ اِنَّهُمَا
مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَۜ ﴿١٢٣﴾ اِذْ
قَالَ لِقَوْمِه۪ٓ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ
اَحْسَنَ الْخَالِق۪ينَۙ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٢٦﴾

103-106. Her ikisi de kendilerini [Allah'ın iradesine] teslim ettiklerinde ve İbrahim de onu [boğazlamak üzere] yüz üstü yatırdığında, Biz, ona: "Ey İbrahim! Sen, rüyayı gerçekleştirdin. İşte Biz, iyilik yapanları böylece ödüllendiririz. Bu, gerçekten de çok açık bir sınama idi." diye seslenmiştik.

107. Biz, onu çok büyük bir kurban karşılığında kurtarmıştık.

108-111. Biz, sonradan gelenler arasında ona [güzel bir ad] bırakmıştık. O halde İbrahim'e selam olsun! İşte Biz, iyilik yapanları böylece ödüllendiririz; çünkü o, bize inanan kullarımızdandı.

112-113. Biz, ona, iyilerden bir peygamber olarak İshak'ı müjdelemiştik. Onu da İshak'ı da mübarek kılmıştık. Onların soyundan, iyilik yapanlar olacağı gibi, açıkça kendilerine yazık edenler de olacaktır.

114-122. Andolsun ki, Biz, Musa'ya da Harun'a da nimetler vermiştik. Böylece Biz, onları ve halklarını o çok büyük felaketten kurtarmış, onlara yardım etmiştik, öyle ki, sonunda üstün gelenler onlar olmuşlardı. Biz, her ikisine de [hükümlerimizi] açıklayan kitabı vermiş ve böylece onları doğru yola ulaştırmıştık. Biz, sonradan gelenler arasında onlara [güzel bir ad] bırakmıştık. O halde Musa'ya ve Harun'a selam olsun! İşte Biz, iyilik yapanları böylece ödüllendiririz; çünkü onlar, inanan kullarımızdandı.

123-126. İlyas da halkına: "Allah'ın bilincinde olmayacak mısınız? Yaratıcıların en güzelini, sizin ve sizden önceki atalarınızın rabbi olan Allah'ı terk ederek Ba'l'i mi çağıracaksınız?" diyen elçilerdendi.

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾
وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ
لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ
يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ
﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا
عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ
أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ
أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ
شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾
وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

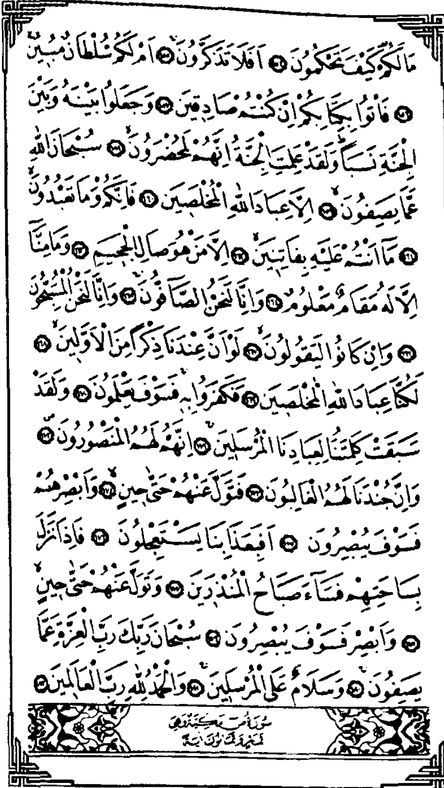
127-132. Ancak onlar, onu yalanlamışlardı. Bu yüzden onlar, [kıyamet gününde cehennemde] hazır bulunacaklardır. Bununla birlikte, Allah'ın gerçek kulları, [kıyamet gününde cennetle ödüllendirilecekler-dir]. Biz, sonradan gelenler arasında ona da [güzel bir ad] bırakmıştık. İlyas'a selam olsun! İşte Biz, iyilik yapanları böylece ödüllendiririz; çünkü o, inanan kullarımızdandı.

133-138. Lut da elçilerimizdendi. Biz, [halkını günahlarından dolayı yok etmeğe karar verdiğimizde], Lut'u ve geride kalanlar arasında bulunan yaşlı bir kadın dışında, ailesini de kurtarmıştık. Sonra da diğerlerini yok etmiştik. Siz, şimdi, sabah, akşam onların bulundukları yerlerden geçmektesiniz. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

139-148. Kuşkusuz, Yunus da dolu bir gemiye doğru kaçarken elçilerimizdendi. [Gemide bulunanlarla birlikte] kur'a çekmişti. Ancak, kaybetmişti. [Bunun üzerine gemidekiler onu denize atmışlardı]. Derken bir balık, o, kendini kınarken, onu yutuvermişti. Şayet o, Allah'ı tesbih edenlerden olmasaydı, insanların dirileceği güne dek balığın karnında kalırdı. Bunun üzerine Biz, onu hasta bir halde iken, ıssız bir sahile atıvermiştik. Biz, [gölge yapması için], üzerine kabakgillerden bir bitki bitiriverrniştik. Biz, onu, yüz bin ya da daha fazla insana [elçi olarak] göndermiştik. Onlar inanmışlardı. Bu yüzden Biz de onların belli bir süreye kadar dünya nimetlerinden yararlanmalarını sağlamıştık.

149-150. [Ey Muhammed!] Sana açıklamaları için onlara sor: "Kızlar, Rabbinin, erkekler ise onların mıdır? Yoksa Biz, melekleri, onların gözü önünde mi dişi olarak yarattık?"

151-153. Şunu çok iyi bilin ki, onlar, kendi uydurmaları olarak: "Andolsun ki, Allah doğurmuştur." demektedirler. Onlar: "Allah, kızları oğullara yeğlemiştir." [derlerken de] yalan söylemektedirler.

154. Ne oluyor size? Siz, ne biçim karar veriyorsunuz?

155. Hiç düşünmüyor musunuz?

156-157. Yoksa sizin, apaçık bir deliliniz mi vardır? Eğer söyledikleriniz doğru ise, kitabınızı getirin!

158-159. Onlar, Allah ile cinler arasında bir soy bağı uydurmuşlardı. Andolsun ki, cinler de onların [hesaba çekilmek üzere Allah'ın] huzuruna getirileceklerini çok iyi bilmektedirler. Allah, onların betimlemelerinden uzaktır, yücedir.

160-163. Bununla birlikte Allah'ın gerçek kulları [bu şekilde davranmazlar]; çünkü ne siz ne de ibadet ettikleriniz, cehenneme gireceklerden başkalarını ayartıp Allah yolundan uzaklaştıramazsınız!

164-166. [Melekler]: "Bizim herbirimizin belli bir makamı vardır. Biz, kuşkusuz, sıra sıra durur ve Allah'ı tesbih ederiz." derler.

167-173. Onlar: "Eğer yanımızda öncekilere verilen kitaplardan bir kitap olsaydı, biz de kesinlikle Allah'ın gerçek kullarından olurduk." demektedirler. [Ancak, o kitap geldiğinde], onu inkar etmişlerdi. Ama onlar, yakında bileceklerdir! Andolsun ki, Biz, kullarımız olan elçilerimize söz vermişizdir: Onlar, mutlaka yardım göreceklerdir! Galip gelecek olan da mutlaka Bizim ordumuz olacaktır!

174-175. O halde sen, bir süreye kadar onlardan uzak dur ve onların [halini] gör! Onlar da yakında göreceklerdir!

176-177. Onlar, gerçekten de azabımızın çabucak gelmesini mi istiyorlar? Eğer o azap [bir sabah] yurtlarına inecek olursa, uyarılanlar, [şunu çok iyi bilsinler ki], o sabah kendileri için çok kötü bir sabah olacaktır!

178-179. O halde sen, bir süreye kadar onlardan uzak dur ve onların [halini] gör! Onlar da yakında göreceklerdir!

180. Senin Rabbin, kudret ve izzet sahibi olan Rabbin, onların betimlemelerinden uzaktır, yücedir!

181. Gönderilmiş olan elçilere selam olsun!

182. Övgü ise, alemlerin Rabbi olan Allah'ındır!

38. SÂD SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 88 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1-2. Sâd. Öğüt dolu olan Kur'an'a andolsun ki, inkar edenler, [iddia ettiklerinin] aksine, boş bir gurur ve ayrılık içinde bulunmaktadırlar!

3. Biz, onlardan önce nice nesli yok etmiştik. Onlar, [azabımız üzerlerine çökerken] feryat etmişlerdi. Ancak zaman artık kurtulma zamanı değildi.

4-5. Onlar, kendilerine içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşmışlardır. Bu durum karşısında inkar edenler: "Bu, çok yalancı bir sihirbazdır. O, tanrıları tek bir tanrı mı yaptı? Doğrusu bu, çok tuhaf bir şeydir!" demişlerdi.

6-8. İçlerinden ileri gelenler [birbirlerine]: "Haydi yürüyelim[117] ve tanrılarımıza [ibadet etmekte] direnelim! İşte bizden istenen budur! Biz, böyle bir şeyi son zamanlardaki dinlerin hiçbirinde duymadık. Bu, uydurulmuş yalandan başka bir şey değildir. O uyarı içimizden ona mı indirildi?" diyerek ileri atılmışlardı. Hayır, hayır! Onlar, gerçekten de Benim uyarım konusunda kuşku içinde bulunmaktadırlar. Hayır, hayır! Onlar, henüz Benim azabımı tatmadılar!

9-10. Yoksa, çok güçlü, çok verici olan Rabbinin sevgi hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı onların elinde midir? O halde, yollarını bulup [göklere] yükselsinler [de görelim bakalım]!

11. Onlar, çeşitli gruplardan oluşmuş bir ordudur; işte şurada da bozguna uğratılacaklardır.

117 Burada da üslûp özelliği söz konusudur.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾
كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ ح۪ينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبُٓوا
اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾
اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهاً وَاحِداً اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَانْطَلَقَ
الْمَلَأُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾
مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾
ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ مِنْ ذِكْر۪ي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا
عَذَابِ ﴿٨﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَز۪يزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾
اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي
الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ
لُوطٍ وَاَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ اُو۬لٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ
الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَٓاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا
مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

12-15. Onlardan önce de Nuh halkı, Ad halkı ve kazıklar sahibi Firavun, Semud halkı, Lut halkı ve Eyke halkı da [elçilerimi] yalanlamışlardı. İşte onlar, [elçilere karşı birleşen] gruplardır. Onlardan her biri elçileri yalanlamışlardı ve bu yüzden de azabımı hak etmişlerdi. Bunlar da tekrarı olmayacak olan tek bir çığlığı beklemekten başka bir şey yapmamaktadırlar!

16. Onlar, [alay ederek]: "Ey Rabbimiz! Sen, bize, hesap gününden önce, payımıza [düşen azabı] hemen veriver!" demektedirler.

اصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْاَيْدِ اِنَّهُ اَوَّابٌ (17)
اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ (18) وَالطَّيْرَ
مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ اَوَّابٌ (19) وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصْلَ الْخِطَابِ (20) وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ
(21) اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغٰى
بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا اِلٰى
سَوَاءِ الصِّرَاطِ (22) اِنَّ هٰذَا اَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ (23) قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهِ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ
وَظَنَّ دَاوُدُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَاَنَابَ (24)
فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ (25) يَا دَاوُدُ
اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ (26)

17-20. [Ey Muhammed!] Sen onların söylediklerine göğüs ger ve çok güçlü olan kulumuz Davud'u hatırla! O, gerçekten de Allah'a çokça yönelen biriydi. Bu yüzden Biz, akşam ve sabah onunla birlikte tesbih etmeleri için dağları ve sürüler halindeki kuşları da onun emrine vermiştik: Her biri O'na yönelmişlerdi. Biz, onun hükümranlığını güçlendirmiş ve ona, bilgelik, yanlış ile doğruyu birbirinden ayırma yeteneği vermiştik.

21-23. [Ey Muhammed!] Sana davacıların haberi ulaştı mı? Hani onlar, mabedin duvarına tırmanmışlar ve [ansızın] Davud'un yanına girmişlerdi de o da onlardan korkmuştu. Bunun üzerine onlar: "Sakın korkma! Biz iki davacıyız. Birimiz diğerinin hakkına tecavüz etmiştir. O halde sen aramızda adalet ile karar ver, sakın haktan sapma; bize doğru yolu göster!" demişlerdi. [İçlerinde biri:] "Bu, benim kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu, benim ise sadece tek bir koyunum vardır. Buna rağmen o, yine de: 'Onu da bana ver ki benimkilerle birlikte bakayım' dedi ve tartışmada bana üstün geldi." [demişti].

24-25. Davud da [ona]: "Andolsun ki, o, senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana haksızlık etmiştir. Ortakların çoğu, kuşkusuz birbirlerine haksızlık ederler. Ancak inanan ve iyi işler yapanlar [haksızlık etmezler]. Bunlar da ne kadar azdırlar!" diye karşılık vermişti. Davud, [birden] Bizim kendisini sınadığımızı anlayıvermişti. Bunun üzerine Rabbinden bağışlanma dilemiş ve eğilerek secdeye kapanmış ve Allah'a yönelmişti. Biz de onu bu [günahından dolayı] bağışlamıştık. Onun, kuşkusuz, [kıyamet gününde] katımızda bir yakınlığı ve çok güzel bir geleceği olacaktır.

26. Biz, [ona]: "Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle karar ver! Seni Allah'ın yolundan saptırmaması için sakın arzularına uyma! Allah yolundan saptıranlara gelince: onlar için, hesap gününü unutmalarından dolayı çok şiddetli bir azap olacaktır." demiştik.

27. Biz, göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu, inkar edenlerin düşüncesidir. Ateşe girecek olan inkarcıların vay haline!

28. Yoksa Biz, inananları ve iyi işler yapanları, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız. Yoksa Biz, Allah bilincinde olanları, yoldan çıkmış olanlarla bir mi tutacağız?

29. Bu [Kur'ân], Bizim, ayetleri üzerinde düşünmeleri ve akıl sahiplerinin [onlardan] öğüt almaları için, sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.

30-33. Biz, Davud'a Süleyman'ı vermiştik. Süleyman ne güzel bir kuldu. O gerçekten de Allah'a çokça yönelen biriydi. Hani bir akşamüstü, kendisine, bir ayağını tırnağı üzerine dikip üç ayağı üzerinde duran çalımlı ve saf kan koşu atları sunulmuştu. O da: "Gerçekten de ben, malı, Rabbimi anmamı sağladığı için çok severim." demişti ve sonunda onlar, gözden kaybolduklarında: "Onları bana geri getirin!" demişti. [Atlar yanına vardıklarında], bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başlamıştı.

34-35. Ancak Biz, [bundan önce], tahtının üzerine bir ceset koymak suretiyle Süleyman'ı sınamıştık. Bunun üzerine o, [Bize] yönelmiş ve: "Rabbim! Beni bağışla; bana, benden sonra hiç kimseye layık olmayacak bir hükümranlık ver: Çünkü Sen, çok verensin!" demişti.

36-38. Bunun üzerine Biz de rüzgarı onun emrine vermiştik; öyle ki, o, onun sözüyle, dilediği yere hafif hafif eserdi. [Yine Biz], bina yapan, dalgıçlık eden şeytanları ve zincire vurulmuş başkalarını da [onun emrine vermiştik].

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾
كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ
أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾
إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ
فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا
عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي
مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا
لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ
وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَٰذَا عَطَاؤُنَا
فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَآبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

39. [Biz ona]: "Bu, Bizim sana olan bir lütfumuzdur. O halde, sen de onu ister [başkalarına] ver ister verme; [bu, sana kalmış bir konudur]. Bu konuda hiçbir şekilde hesaba çekilecek değilsin!" [demiştik].

40. Onun, kuşkusuz, [kıyamet gününde] katımızda bir yakınlığı ve çok güzel bir geleceği olacaktır.

41-42. [Ey Muhammed!] Kulumuz Eyyüb'ü de an. Hani o, Rabbine: "Şeytan bana bitkinlik ve acı vermektedir." diye seslenmişti. [Bunun üzerine Biz ona]: "Ayağını yere vur. İşte [sana] yıkanılacak ve içilecek soğuk bir su!" [demiştik].

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي
الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا
أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ
الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ
﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً
لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَذَا
مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾
هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾
هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَآخَرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾
هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُو النَّارِ ﴿٥٩﴾
قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ
﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

43. Biz, ona, sevgimizin bir açılımı ve akıl sahipleri için de bir uyarı olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir o kadarını da bahşetmiştik.

44. [Yine Biz, ona]: "Eline bir demet sap al ve onunla vur; yeminini bozma!" demiştik. Biz, gerçekten de onu, güçlüklere göğüs geren biri olarak bulmuştuk. O ne iyi bir kulumuzdu. O, gerçekten de [Bize] çokça yönelen biriydi.

45-47. [Ey Muhammed!] Güçlü ve basiret sahibi kullarımızdan olan İbrahim'i, İshak'ı ve Ya'kub'u da an! Biz, onlara ahiret yurdunu hatırlama özelliğini vermiştik. Onlar, bizim katımızda, seçkin ve iyi kimselerdendi.

48. İsmail'i, Elyesa'yı ve Zülkifl'i de an! Hepsi de iyilerdendi.

49-52. Bu, bir uyarıdır. Allah bilincinde olanlar için, çok güzel bir gelecek olacaktır: Kapıları kendileri için açılacak olan "adn" cennetleri [onları beklemektedir]. Onlar, orada koltuklarına yaslanarak, birçok meyve ve içecek isteyeceklerdir. Yanlarında kendilerinden başkalarına bakmayacak olan yaşıt kızlar olacaktır.

53-54. İşte bunlar, size, hesap günü için vadedilenlerdir. Bunlar, kuşkusuz, bizim, bitmek ve tükenmek bilmeyen rızkımızdır.

55-58. İşte [Allah bilincinde olanları bekleyen güzel gelecek] budur. Bununla birlikte, azgınlar için çok kötü bir gelecek olacaktır; çünkü onlar, cehenneme gireceklerdir. Kalınılacak ne kötü yerdir orası! İşte kaynar su ve irin! O halde tatsınlar bakalım, tatsınlar onu! Buna benzer daha başka çeşit çeşit azapları da...

59. [Cehennemin bekçileri inkarcıların liderlerine]: "İşte bunlar, sizinle birlikte cehenneme girecek olan topluluktur." [dediklerinde, onlar da]: "Onlar rahat yüzü görmesinler!" diyeceklerdir. Onlar, mutlaka ateşe gireceklerdir.

60-61. [Liderlere uyanlar ise onlara]: "Hayır, hayır! Asıl siz rahat yüzü görmeyin! Onu bize siz sundunuz! Ne kötü bir yerdir [burası]!" diyecekler ve devamla: "Rabbimiz! Bunu bizim başımıza kim getirdiyse onun ateşteki azabını kat kat arttır!" diye [Allah'a] yalvaracaklardır.

62-64. [İnkar edenler, bu arada birbirlerine]: "Dünyada iken kendilerini kötülerden saydığımız, alaya aldığımız kimseleri niçin burada göremiyoruz ki...? Yoksa onlar [buradalar da] gözümüzden mi kaçtılar?" diyeceklerdir. İşte cehennem halkının birbirleriyle olan çekişmeleri [bu şekilde] gerçekleşecektir.

65-66. [Ey Muhammed!] De ki: "Ben sadece bir uyarıcıyım. Bir Olan, [var olanlar üzerinde] Mutlak Otorite Sahibi Bulunan, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi çok güçlü, çok bağışlayıcı olan Allah'tan başka tanrı yoktur."

67-68. De ki: "Bu, çok büyük bir haberdir. Buna rağmen siz yine de ondan yüz çeviriyorsunuz!"

69-70. [Yine de ki]: "Yüce topluluk, [insanın yaradılışını] tartıştıkları sırada, benim onlarla ilgili hiçbir bilgim yoktu. Bana sadece apaçık bir uyarıcı olduğum vahyedilmektedir."

71-74. Hani bir zamanlar Rabbin meleklere: "Ben, çamurdan bir insan yaratacağım; onu tam anlamıyla şekillendirip ona ruhumdan üfleyeceğim zaman, önünde yere kapanarak onu selamlayın!" demişti. Bunun üzerine melekler, İblis dışında, hep birden önünde yere kapanarak onu selamlamışlardı; çünkü o, büyüklük taslamış ve böylece inkar edenlerden olmuştu.

75. O zaman Allah, [ona]: "Ey İblis! Ellerim ile yarattığımın önünde saygı ile yere kapanmaktan seni alıkoyan nedir? Sen, [başka bir yaratık önünde yere kapanamayacak kadar] kibirli misin? Yoksa, sen, gerçekten de kendini üstün görenlerden misin?" diyerek sormuştu.

76. İblis ise: "Ben, ondan daha iyiyim; çünkü Sen beni ateşten, onu ise çamurdan yarattın." diyerek karşılık vermişti.

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ۝ أَتَّخَذْنَاهُمْ
سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ۝ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ
أَهْلِ النَّارِ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
۝ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۝ قُلْ هُوَ
نَبَأٌ عَظِيمٌ ۝ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ
الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝
إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۝ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ
وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ
كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝
قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ ۖ أَسْتَكْبَرْتَ
أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ
مِنْ طِينٍ ۝ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكَ
لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۝ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ
فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝

77-78. Allah, [ona]: "[Mademki öyle, o halde derhal] çık buradan; çünkü sen bundan böyle artık [ilahi makamdan] kovulmuş birisin! Bu yüzden hesap gününe dek, hep lanetli kalacaksın!" buyurmuştu.

79. Bunun üzerine İblis [O'na]: "Ey Rabbim! O halde, tekrar dirilecekleri güne dek, bana süre tanı!" demişti.

80-81. Allah da [ona]: "Pekala, o halde sen, zamanı [ancak Benim tarafımdan] bilinen bir güne kadar mühlet verilenlerdensin!" diye karşılık vermişti.

82-83. İblis de [O'na]: "Senin kudretine andolsun ki, ben, senin gerçek kulların dışında, onların hepsini azdıracağım!" demişti.

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ
وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا
إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ
وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ
عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

84-85. [Bunun üzerine Allah da]: "İşte gerçek budur; Ben de gerçeği söylüyorum: Andolsun ki, Ben, cehennemi, seninle ve sana uyanlarla, hep birlikte, dolduracağım!" [diye buyurmuştu].

86-88. De ki: "Ben, bundan dolayı sizden hiçbir karşılık istemiyorum. Ayrıca ben, kendiliğinden yükümlülük altına girenlerden de değilim. Bu [Kur'an], alemlere bir uyarıdan başka bir şey değildir. Andolsun ki, siz, bir süre sonra onun haberinin [doğruluğunu] mutlaka anlayacaksınız!"

39. ZÜMER SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
75 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Bu kitap, çok güçlü, çok bilge olan Allah tarafından indirilmiştir.

2. [Ey Muhammed!] Biz, sana kitabı gerçek olarak indirdik; o halde içinden gelerek, dürüstçe Allah'a ibadet et [O'nun için çalış]!

3. Şunu çok iyi bilin ki, arınmış din sadece Allah'ındır. Bununla birlikte, O'nun dışında dostlar edinenlere ve: "Biz onlara, sadece bizi Allah'a yaklaştırmaları için ibadet ediyoruz." [diyenlere] gelince; Allah, görüş ayrılığına düştükleri konularda onlar arasında hükmünü verecektir. Allah, kuşkusuz, yalan söyleyen, nankörlük eden kimseyi asla doğru yola ulaştırmaz!

4. Eğer Allah, bir çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini seçerdi. O, gerçekten de tek olan ve [var olanlar üzerinde] mutlak otoritesi bulunandır.

5. Gökleri ve yeri gerçek [bir düzene uygun] olarak yaratan O'dur: Böylece O, geceyi gündüzün, gündüzü de gecenin üzerine örtmekte, her biri belli bir süreye kadar akıp gidecek olan güneşi ve ayı da [koyduğu yasalara] boyun eğdirmektedir. Şunu çok iyi bilin ki, Allah, çok güçlü olan, çok bağışlayandır!

6. O, [öncelikle] sizi tek bir canlı varlıktan yaratmış ve sonra ondan da [dişi ve erkek olmak üzere] eşini var etmiştir. O, size [dişi ve erkek olmak üzere] her iki cinsten dört tür hayvanı da bağışlamıştır. O, sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratma sürecinden geçirerek yaratmaktadır. İşte bütün bunları [yaratan], Rabbiniz olan Allah'tır. Hükümranlık O'nundur. O'ndan başka tanrı yoktur. Buna rağmen nasıl oluyor da yine de [O'ndan] uzaklaşabiliyorsunuz?

7. Eğer nankörlük edecek olursanız, [şunu çok iyi bilin ki], Allah'ın size hiçbir şekilde gereksinmesi yoktur. Bununla birlikte O, kullarının nankörlüklerinden asla hoşnut olmaz. Şükredecek olursanız, sizden bunu hoşnutlukla karşılar. Hiçbir taşıyıcı, bir başkasının yükünü yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rabbinize olacaktır. O, [o zaman] size yaptıklarınızı bildirecektir; çünkü O, göğüslerde olanı çok iyi bilendir.

8. İnsan, başı dara düştüğü zaman, Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Allah, ona, katından bir nimet verince de önceden O'na yalvardığını unutuverir. Böylece o, Allah yolundan saptırmak için, O'na eşler koşmaya başlar. [Ey Muhammed!] Sen, [ona] de ki: "Sen, inkarınla, biraz daha eğlene dur bakalım! Ama [unutma ki], sen, cehennemliklerdensin!"

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فٖي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا
مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فٖي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَٓا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ۝ اِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ
وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ
ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنٖيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ
يَدْعُٓوا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبٖيلِهٖ
قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلٖيلًا اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ۝ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ
اٰنَٓاءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَٓائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ
رَبِّهٖ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذٖينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ اِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذٖينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا
رَبَّكُمْ لِلَّذٖينَ اَحْسَنُوا فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَاَرْضُ
اللّٰهِ وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

9. [O inkar eden mi] yoksa, geceleyin secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve Allah'ın sevgisini uman kimse mi [Allah katında daha değerlidir]? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Ancak akıl sahipleri, düşünüp öğüt alırlar.

10. De ki: "Ey inanan kullarım! Allah'ın bilincinde olun! Bu dünyada iyilik yapanlara gelince; onları [ahirette] iyilik beklemektedir. [Unutmayın ki], Allah'ın yeryüzü çok geniştir. Güçlüklere göğüs gerenlere de gelince; onlara karşılıkları hesapsız olarak ödenecektir."

قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدّ۪ينَ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُونَ اَوَّلَ
الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٣﴾
قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ د۪ين۪ي ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِه۪ قُلْ اِنَّ
الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْل۪يهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا ذٰلِكَ
هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِه۪ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ
اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا وَاَنَابُٓوا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى
فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهُ اُو۬لٰٓئِكَ
الَّذ۪ينَ هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمْ اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ
حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ
اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْم۪يعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ
مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَاب۪يعَ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِه۪
زَرْعًا مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطَامًا اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

11-12. De ki: "Bana, içimden gelerek, samimi bir biçimde Allah'a ibadet etmem [O'nun için çalışmam] ve kendini Allah'a teslim edenlerin öncüsü olmam buyrulmuştur."

13. De ki: "Eğer Rabbime isyan edecek olursam, o büyük [hesap gününde başıma gelecek olan] azaptan korkarım."

14. De ki: "Ben, inancımda samimi olarak, içimden gelerek Allah'a ibadet ederim [O'nun için çalışırım]."

15-18. O halde siz de O'nun dışında dilediğinize ibadet edin! De ki: "Gerçekten hüsrana uğrayacak olanlar, kıyamet gününde hem kendilerini hem de ailelerini ziyana sokacak olanlardır. Şunu çok iyi bilin ki, işte apaçık hüsran budur!" Onların üzerlerinde de altlarında da ateşten katmanlar olacaktır. İşte Allah, kullarını bu şekilde korkutmaktadır. Ey kullarım! O halde Benim bilincimde olun! Tağuttan ve ona ibadet etmekten [onun için çalışmaktan] kaçınanlara ve Allah'a yönelenlere gelince; onlar için [kıyamet gününde, kalıcı mutluluk] müjdesi vardır. O halde sen, bütün sözleri dinleyen ve sonunda da en güzeline uyan kullarımı müjdele! İşte onlar, Allah'ın doğru yola ulaştırdıkları ve gerçekten de akıl sahibi olan kimselerdir.

19. [Ey Muhammed!] Hakkında azap sözü gerçekleşmiş olanı, ateş içinde bulunanı, sen mi kurtaracaksın?

20. Bununla birlikte Rablerinin bilincinde olanlara gelince; onlar için, Allah'ın sözü gereği, [cennette] üst üste yapılmış olan ve altlarından ırmaklar akan köşkler olacaktır. Allah ise verdiği sözden dönmez!

21. Sen, Allah'ın gökten su indirdiğini, onu yer altındaki kaynaklara kattığını, sonra onunla türlü renklerde bitkiler yetiştirdiğini görmüyor musun? Ancak o bitkiler, daha sonra kururlar; öyle ki, sen onların sapsarı olduklarını görürsün. Sonunda Allah, onları çerçöpe dönüştürür. Bunda, kuşkusuz, akıl sahipleri için bir uyarı vardır.

22. Allah'ın gönlünü İslam'a açtığı ve böylece Rabbinden bir nur üzerinde olan kimse, [gönlü İslam'a kapalı olan] kimse gibi midir? O halde Allah'ı anma konusunda kalpleri katılaşmış olanların vay haline! İşte onlar, apaçık bir sapıklık içinde bulunmaktadırlar.

23. Allah, sözlerin en güzelini, [ayetleri güzellikte] birbirlerine benzeyen ve [hükümleri, öğütleri ve kıssaları] tekrarlanan bir kitap olarak indirmiştir. Rablerinden korkanların ondan tüyleri ürperir. Ama sonunda tenleri ve gönülleri Allah'ın [sevgisini] hatırlamaları üzerine yumuşar. İşte bu, Allah'ın, kendisiyle dilediğini doğru yola ulaştırdığı, doğru yol rehberidir. Allah, kimi doğru yoldan saptıracak olursa, [şunu çok iyi bilsin ki], onu doğru yola ulaştıracak başka hiç kimse yoktur.

24. Kıyamet gününde [elleri bağlı olduğu için] kendini azabın en şiddetlisinden yüzüyle korumaya çalışan kimse, [hiç güvende olan] kimse gibi olabilir mi? Zulmedenlere: "O halde, kazandıklarınızı tadın bakalım!" denilecektir.

25-26. Onlardan öncekiler de [elçilerini] yalanlamışlardı. Bu yüzden azap, kendilerine farkına varmadıkları bir yerden gelivermişti. Böylece Allah, onlara, rezilliği dünya hayatında tattırmıştı. Ahiret azabı ise daha şiddetli olacaktır. Keşke onlar, bunu bilebilselerdi!

27-28. Andolsun ki, Biz, düşünüp öğüt almaları için, bu Kur'an'da insanlara her türlü örneği vermiş ve

أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ
لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾
اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ
اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ
مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي
عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ
مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ﴿٣٠﴾
ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

onu, Allah bilincinde olmaları için, pürüzsüz Arapça bir Kur'an olarak [indirmiş] bulunuyoruz.

29. Allah, birbirleriyle geçinemeyen ortakların [kölesi olan] bir adam ile sadece bir kişiye bağlı olan köle bir adamı örnek olarak sunmaktadır. Bu iki adamın durumu, hiç bir olabilir mi? Övgü ancak Allah'ındır. Bununla birlikte onların çoğu [bu gerçeği] bilmemektedirler.

30-31. [Ey Muhammed!] Sen, kuşkusuz, öleceksin; onlar da kuşkusuz, öleceklerdir. Sonra siz, kıyamet gününde Rabbinizin huzurunda birbirinizle davalaşacaksınız!

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
اِذْ جَٓاءَهُ اَلَيْسَ ف۪ى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذ۪ى
جَٓاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِه۪ٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٤﴾
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذ۪ى عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ
بِاَحْسَنِ الَّذ۪ى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ
عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَز۪يزٍ ذِى انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّه۪ٓ
اَوْ اَرَادَن۪ى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِه۪ قُلْ حَسْبِىَ
اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ
اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ى عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
مَنْ يَأْت۪يهِ عَذَابٌ يُخْز۪يهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُق۪يمٌ ﴿٤٠﴾

32. Allah hakkında yalan uyduran ve kendisine geldiğinde de doğruyu yalanlayandan daha zalim kim olabilir ki...? İnkar edenler için, cehennemde yer mi yoktur?

33. Doğruyu getiren[lere] ve onu onaylayan[lara] gelince; onlar, Allah bilincinde olanlardır!

34-35. Rableri katında diledikleri her şey onların olacaktır. İşte bu, iyilik yapanların ödülüdür. Allah, [bu amaçla] onların işledikleri [günahların] en kötülerini [bile] örtecek ve işledikleri [iyiliklerin] de en güzellerini dikkate alarak onları ödüllendirecektir.

36-37. Allah Kuluna Yeterli değil midir? Onlar, seni, O'nun dışındakilerle korkutmak istemektedirler. Allah kimi doğru yoldan saptıracak olursa, [şunu çok iyi bilin ki], onu doğru yola ulaştıracak hiç kimse yoktur. Bununla birlikte kimi de doğru yola ulaştıracak olursa, [şunu da çok iyi bilin ki], onu da doğru yoldan saptıracak hiç kimse yoktur. Allah, çok güçlü, intikam alıcı olan değil midir?

38. Andolsun ki, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, onlar mutlaka: "Allah'tır." diyeceklerdir. De ki: "O halde söyleyin bana, Allah dışında çağırdıklarınız, eğer Allah, bana bir zarar vermek isteyecek olursa, O'nun verdiği zararı giderebilirler mi? Ya da Allah, bana sevgisinin bir açılımı olan bir nimet vermek isteyecek olursa, onlar, nimetini engelleyebilirler mi?" De ki: "Allah bana yeterlidir." O halde güvenenler, ancak O'na güvenirler.

39-40. De ki: "Ey halkım! Elinizden geleni yapın; çünkü ben de yapacağım! Siz, yakında, aşağılayıcı azabın kime geleceğini, kalıcı azabın kimin üzerine ineceğini öğreneceksiniz!"

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى
فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى
إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾
أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا
لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا
ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

41. [Ey Muhammed!] Biz, sana kitabı, insanların yararlanması için hak olarak indirdik. Şu halde kim [onunla] doğru yola ulaşmak isteyecek olursa, [bilsin ki], bu kendi yararınadır. Bununla birlikte kim, doğru yoldan sapmak isteyecek olursa, [bilsin ki], o da kendi aleyhine sapmış olmaktadır. Sen onlardan dolayı sorumlu tutulacak değilsin.

42. Allah, insanların canlarını, ölüm anında; ölmeyenlerin canlarını ise uykuda iken alır. Ölümlerine hükmettiklerinin canlarını yanında tutar; uykuda olanlarınkini ise belli bir süreye kadar salıverir. Bunda, kuşkusuz, düşünen bir halk için çıkarılacak dersler vardır!

43. Yoksa onlar, Allah dışında şefaatçiler mi edindiler? De ki: "Hem de onlar, hiçbir şeye sahip olmasalar ve akıllarını kullanmasalar da mı?"

44. De ki: "Bütün şefaat Allah'ındır; çünkü göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Siz, sonunda O'na döndürüleceksiniz!"

45. Ahireti inkar edenlerin, Allah, tek olarak anıldığında, kalpleri daralır; Allah dışındakiler anıldığında ise, hemen yüzleri gülüverir.

46. De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı da görüneni de bilen Allah'ım! Sen, görüş ayrılığına düştükleri konularda kulların arasında hükmedeceksin!"

47-48. Eğer yeryüzünde bulunanların tamamı ve bir o kadarı daha zulmedenlerin olsaydı, kıyamet gününde başlarına gelecek olan korkunç azaptan kurtulmak için onları verirlerdi; çünkü daha önce hiç hesaba katmadıkları şeyler, [o zaman] Allah tarafından karşılarına çıkarılacaktır. İşte onlar, [o zaman,

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ٤٨
فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٤٩
قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ٥٠ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْ هٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ
٥١ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥٢ قُلْ يَا عِبَادِيَ
الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ
إِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٥٣
وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ٥٤ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ
لَا تَشْعُرُونَ ٥٥ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَا عَلَى مَا فَرَّطْتُ
فِي جَنْبِ اللّٰهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ٥٦

dünyada iken] kazanmış olduklarının kötülükler olduğunu anlayacaklardır. Böylece dünyada iken alay konusu yaptıkları, kendilerini çepeçevre kuşatacaktır.

49. İnsan, başı dara düştüğünde, Bizi çağırır. Ancak Biz, daha sonra, kendisine bir nimet verdiğimizde, o: "Bu, bana ancak bilgim sayesinde verilmiştir." der. Aslında bu [nimetin verilmesi], bir sınamadır; ancak onların çoğu [bunun böyle olduğunu] bilmezler.

50-51. Kendilerinden öncekiler de aynı sözleri söylemişlerdi; ancak kazandıkları şeyler, onlara hiçbir yarar sağlamamıştı; çünkü kazandıklarının kötü [sonuçları] kendi başlarına gelmişti. Bunların içinden zulmedenlere gelince; onların başlarına da kazandıkları şeylerin kötü [sonuçları] gelecektir. Onlar, [bunu] engelleyebilecek durumda değillerdir.

52. Onlar, Allah'ın, dilediğine rızkını bol bol verdiğini, dilediğine de daralttığını bilmiyorlar mı? Bunda, kuşkusuz, inanan bir halk için alınacak ibretler vardır.

53. [Ey Muhammed! Kullarıma, Benim adıma] de ki: "Ey kendilerine [zulmetmekte] aşırı giden kullarım! Sakın Allah'ın sevgisinden ümidinizi kesmeyin; çünkü O, bütün günahları bağışlar." O, gerçekten de çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

54. O halde siz, başınıza azap gelip çatmadan önce Rabbinize yönelin ve kendinizi O'na teslim edin; çünkü sonradan size yardım edilmeyecektir.

55-58. Siz, hiç ummadığınız bir sırada, başınıza ansızın inecek olan azap gelmeden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun ki, kişi [kıyamet günü]: "Allah'a karşı işlediğim kusurlardan dolayı vay halime! Ben gerçekten de [gerçeği] alay konusu yapanlar arasındaydım." ya da: "Allah beni doğru yola ulaştırsaydı, Allah bilincinde olanlardan

olurdum!" ya da azabı gördüğünde: "Keşke bir kez daha [dünyaya dönme imkanım] olsaydı da iyilik yapanlardan olsaydım!" demesin!

59. [O zaman Allah, onlara]: "Hayır, [böyle bir şey olamaz]; çünkü ayetlerim sana gelmişti. Sen ise onları yalanlamış, büyüklük taslayarak inkarcılardan olmuştun."

60. Sen, kıyamet gününde, Allah hakkında yalan uyduranların yüzlerinin kapkara olduğunu göreceksin! Büyüklük taslayanlar için cehennemde yer mi yoktur?

61. Allah, kendi bilincinde olanları başarılarından dolayı kurtuluşa erdirecektir: Artık onlara hiçbir kötülük dokunmayacaktır; onlar üzülmeyeceklerdir de!

62. Allah, her şeyin yaratıcısıdır. O, Her Şeyin Düzenli Bir Biçimde İdaresinden Sorumlu'dur.

63. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenlere gelince; işte onlar, hüsrana uğrayacak olanlardır.

64. De ki: "Ey cahiller! Bana, Allah'tan başkasına ibadet etmemi mi söylüyorsunuz?"

او تقول لو ان الله هدىني لكنت من المتقين ۝٥٧ او تقول
حين ترى العذاب لو ان لي كرة فاكون من المحسنين ۝٥٨
بلى قد جاءتك اياتي فكذبت بها واستكبرت وكنت
من الكافرين ۝٥٩ ويوم القيمة ترى الذين كذبوا على الله
وجوههم مسودة اليس في جهنم مثوى للمتكبرين ۝٦٠
وينجي الله الذين اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السوء ولا هم
يحزنون ۝٦١ الله خالق كل شيء وهو على كل شيء
وكيل ۝٦٢ له مقاليد السموات والارض والذين كفروا
بايات الله اولئك هم الخاسرون ۝٦٣ قل افغير الله
تامروني اعبد ايها الجاهلون ۝٦٤ ولقد اوحي اليك
والى الذين من قبلك لئن اشركت ليحبطن عملك
ولتكونن من الخاسرين ۝٦٥ بل الله فاعبد وكن
من الشاكرين ۝٦٦ وما قدروا الله حق قدره
والارض جميعا قبضته يوم القيمة والسموات
مطويات بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون ۝٦٧

65. [Ey Muhammed!] Sana da senden öncekilere de: "Andolsun ki, eğer Allah'a ortak koşacak olursan, [şunu çok iyi bil ki], amelin kesinlikle boşa çıkacaktır ve sen de hüsrana uğrayanlardan olacaksın!" diye vahyolunmuştur.

66. O halde sen, sadece Allah'a ibadet et [O'nun için çalış] ve şükredenlerden ol!

67. Onlar, Allah'ı gereği gibi anlayamamışlardır. Kıyamet günü bütün yer O'nun elinde olacaktır. Gökler ve yer O'nun kudretiyle dürülecektir. O, onların Allah'a ortak koştuklarından uzaktır, yücedir!

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾
وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ
بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾
وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا
قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾
قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى
الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

68. Sûra üflendiğinde, göklerde ve yerde olanlar, Allah'ın diledikleri dışında, öleceklerdir. Sonra sûra bir kez daha üflenecektir. O anda insanlar [kabirlerinden] kalkacaklar ve [başlarına gelecekleri] bekleyeceklerdir.

69-70. [O gün] yeryüzü Rabbinin ışığı ile aydınlanacak, [amel] defterleri ortaya konacak, peygamberler ve tanıklar getirilecekler, aralarında, onlar hiçbir haksızlığa uğratılmadan, adaletle hükmolunacaktır. Herkese, yaptıklarının karşılığı tam olarak verilecektir; çünkü Allah, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71-72. İnkar edenler, bölükler halinde cehenneme sürüleceklerdir; oraya vardıklarında, kapıları açılacak ve bekçileri onlara: "Size, içinizden Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugününüze kavuşacağınız konusunda sizi uyaran elçiler gelmemiş miydi?" diyeceklerdir. Onlar da: "Evet!" diyerek karşılık vereceklerdir. Ancak inkar edenlerle ilgili azap sözü gerçekleşecektir. Bu yüzden onlara: "İçinde sürekli kalacağınız cehennemin kapılarından [içeri] girin bakalım!" denilecektir. O halde, büyüklük taslayanların kalacağı yer ne kötü bir yerdir!

73. Rablerinin bilincinde olanlar da bölükler halinde cennete sevkedileceklerdir; oraya vardıklarında, kapıları açılacak ve bekçileri de onlara: "Selam size! Hoş geldiniz! Sürekli kalmak üzere girin oraya!" diyeceklerdir.

74. Onlar da: "Övgü, bize verdiği sözü gerçekleştiren ve bizi, dilediğimiz yerinde oturabileceğimiz bu cennet yurduna mirasçı yapan Allah'ındır" diye karşılık vereceklerdir. O halde iyi işler yapanların ödülü ne güzeldir!

75. Sen, melekleri de arşın çevresini kuşatmış, Rablerini övgüyle tesbih ederlerken göreceksin. Artık insanlar arasında adaletle hükmedilecektir ve: "Övgü, alemlerin Rabbi olan Allah'ındır!" denilecektir.

40. MÜ'MİN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
85 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Hâ, Mîm.

2-3. Bu kitap, çok güçlü olan, çok iyi bilen, günahları bağışlayan, tövbeleri kabul eden, cezalandırması çok şiddetli olan, lütuf sahibi bulunan Allah tarafından indirilmiştir. O'ndan başka tanrı yoktur. Dönüş O'na olacaktır.

4-5. Allah'ın ayetleri hakkında ancak inkar edenler tartışırlar. Onların ülke ülke dolaşmaları, sakın seni aldatmasın! Onlardan önce Nuh halkı ve ardından da bir çok topluluk [elçilerini] yalanlamışlardı. Bu halklardan her biri, elçilerini yakalayıp etkisiz hale getirmeye azmetmişlerdi. Onlar, gerçeği batıl ile ortadan kaldırmak için, batıl [yöntemler gündeme getirerek] tartışmaya girişmişlerdi. Bu yüzden Ben de cezalandırmamın nasıl olduğunu [görmeleri için] onları kıskıvrak yakalamıştım.

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفّ۪ينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَق۪يلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٧٥﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
التَّوْبِ شَد۪يدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿٣﴾
مَا يُجَادِلُ ف۪ٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي
الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنَّهُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ينَ يَحْمِلُونَ
الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِه۪
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذ۪ينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَب۪يلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَح۪يمِ ﴿٧﴾

6. Aynı şekilde senin Rabbinin inkar edenlerle ilgili olarak [söylemiş olduğu]: "Onlar cehennemlik olacaklardır!" sözü de mutlaka gerçekleşecektir.

7-9. Arşı taşıyanlar ve onun etrafında bulunan [melekler] Rablerini överek tesbih ederler, O'na inanırlar ve inananlar için: "Ey Rabbimiz! Sen, sevginle ve bilginle her şeyi kuşatmış bulunuyorsun. O halde, tövbe edenleri ve Senin yoluna uyanları bağışla; onları cehennem azabından koru! Ey Rabbimiz! Sen, onları da onların babalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları da söz vermiş oldu-

ربنا وادخلهم جنات عدن التي وعدتهم ومن صلح
من آبائهم وازواجهم وذرياتهم انك انت العزيز
الحكيم ٨ وقهم السيئات ومن تق السيئات يومئذ
فقد رحمته وذلك هو الفوز العظيم ٩ ان الذين كفروا
ينادون لمقت الله اكبر من مقتكم انفسكم اذ تدعون
الى الايمان فتكفرون ١٠ قالوا ربنا امتنا اثنتين واحييتنا
اثنتين فاعترفنا بذنوبنا فهل الى خروج من سبيل ١١
ذلكم بانه اذا دعي الله وحده كفرتم وان يشرك به
تؤمنوا فالحكم لله العلي الكبير ١٢ هو الذي
يريكم آياته وينزل لكم من السماء رزقا
وما يتذكر الا من ينيب ١٣ فادعوا الله مخلصين له
الدين ولو كره الكافرون ١٤ رفيع الدرجات ذو
العرش يلقي الروح من امره على من يشاء من عباده لينذر
يوم التلاق ١٥ يوم هم بارزون لا يخفى على الله
منهم شيء لمن الملك اليوم لله الواحد القهار ١٦

ğun "adn" cennetlerine koy; çünkü Sen, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olansın! Sen, onları kötülükleri [işlemekten] koru; Sen, o zaman [dünyada] kimi kötülükleri [işlemekten] koruyacak olursan, elbette ki, ona karşı sevgini göstermiş olursun. İşte bu, çok büyük mutluluk ve başarıdır!" diye bağışlanma dilerler.

10. İnkar edenlere gelince; [onlar, kıyamet günü, başlarına gelen azaptan dolayı birbirlerine karşı öfkelenirlerken] onlara: "Siz, [dünyada iken] imana çağrıldığınız halde yine de inkarda diretmeniz üzerine Allah'ın size karşı [duyduğu] öfke, sizin [şu anda] birbirinize karşı [duyduğunuz] öfkeden daha büyüktü." diye seslenilecektir.

11. Bunun üzerine onlar da: "Ey Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez de diriltin. Madem ki günahlarımızı da itiraf ettik, o halde, [bizim için bu ateşten] bir çıkış yolu var mıdır?" diye soracaklardır.

12. [Bunun üzerine Allah da onlara]: "Bu, [sizin başınıza], tek olan Allah'a çağrıldığınızda [O'nu] inkar etmeniz, O'na ortak koşulunca da [ona] inanmanız dolayısıyla gelmiştir!" diyerek karşılık verecektir. Artık hüküm, çok yüce, çok büyük olan Allah'ındır.

13. Size [doğadaki] ayetlerini gösteren ve size gökten rızık indiren O'dur. Ancak O'na yönelen, düşünüp öğüt alabilir!

14. O halde siz, inkar edenlerin hoşuna gitmese de yine de inancınızda samimi bir biçimde, içinizden gelerek Allah'ı çağırın!

15-16. Dereceleri Yükselten, arşın sahibi olan [Allah], kulları arasından dilediğine, karşılaşma günü konusunda [insanları] uyarması için, buyruğuyla Ruh'u indirir. [Kabirlerinden] çıkacakları gün, onlar ile ilgili hiçbir şey Allah'a gizli kalmayacaktır. Bugün hükümranlık kimindir? Bir olan ve [var olan her şey üzerinde] mutlak otoriteye sahip bulunan Allah'ındır.

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ اِنَّ اللّٰهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ
﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ يَقْضِي
بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ اِنَّ اللّٰهَ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ
اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ
تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهُ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا
قَالُوا اقْتُلُوا اَبْنَاءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

17. O gün, herkese kazandığının karşılığı verilecektir; çünkü o gün asla haksızlık olmayacaktır. Allah, gerçekten de hesabı çok çabuk görendir.

18. O halde sen, onları, yüreklerin ağza geleceği, endişeden yutkunacakları "yaklaşan gün" konusunda uyar; çünkü [o gün] zalimlerin ne bir dostu ne de sözü dinlenir bir şefaatçisi olacaktır.

19. Allah, gözlerin hain bakışını da göğüslerin gizlediğini de bilir.

20. Allah, adaletle hükmeder; onların, O'nun dışında çağırdıkları ise hiçbir konuda hükmedemezler; çünkü Allah, çok iyi işiten, çok iyi görendir.

21-22. Onlar, kendilerinden önce yaşayanların, sonlarının nasıl olduğunu görmek için, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Onlar, güç ve yeryüzündeki eserleri bakımından onlardan daha üstündüler. Buna rağmen Allah, günahları yüzünden onları kıskıvrak yakalayıvermişti. Onların kendilerini Allah'a karşı koruyacak hiç kimseleri yoktu. Bunun nedeni, onların, elçileri kendilerine apaçık deliller getirdikleri halde, yine de onları inkar etmeleriydi. Bu yüzden de Allah, onları kıskıvrak yakalayıvermişti. O, gerçekten de çok güçlü, cezalandırması çok şiddetli olandır.

23-24. Andolsun ki, Biz, Musa'yı mucizelerimizle ve apaçık bir güçle Firavun'a, Haman'a ve Karun'a göndermiştik; onlar ise [Musa'ya]: "Yalancı bir sihirbazdır!" demişlerdi.

25. O, onlara katımızdan gerçeği getirdiğinde, onlar [birbirlerine]: "Onunla birlikte inananların oğullarını öldürelim,[118] kadınlarını da sağ bırakalım!" demişlerdi. Ancak inkar edenlerin planları elbetteki, boşa çıkmağa mahkumdur.

118 Bu ve daha sonraki ayette üslûp özelliğinden dolayı "siz"li zamirler "biz"li olarak çevrilmiştir.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ مُوسٰى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ
بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ
إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ
صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ
فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللّٰهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ
مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرٰى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾
وَقَالَ الَّذِي اٰمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ
الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

26. Firavun da [onlara]: "Bırakın beni de Musa'yı öldüreyim. O istediği kadar Rabbine yalvarsın! Çünkü ben, onun, dinimizi değiştirmesinden ya da ülkede kargaşa çıkarmasından korkuyorum." diye karşılık vermişti.

27. Musa ise: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de sizin de Rabbiniz olan [Allah'a] sığınırım!" demişti.

28-29. [Bu durum karşısında], Firavun ailesinden olan ve [o ana kadar] inancını gizlemiş bulunan inançlı bir adam [kendini daha fazla tutamayarak] [onlara]: "Siz, bir adamı, 'Rabbim Allah'tır.' dediği için mi öldüreceksiniz! Oysa o, size, Rabbinizden apaçık kanıtlar getirmiştir. Eğer o, yalancı ise, yalanı kendinedir. Ancak doğru söylüyorsa, bu taktirde, sizi tehdit ettiği [azabın] bir kısmı mutlaka başınıza gelir; çünkü Allah, [kendi hakkında] yalan söyleyerek haddi aşan birini asla doğru yola ulaştırmaz. Ey halkım! Bugün, hükümranlık, ülkede üstünlüğü sağlamış kimseler olarak, elbetteki sizindir. Ama başımıza Allah'ın azabı gelecek olursa, ondan [kurtulmak için] bize kim yardım edebilir ki...?" diyerek [düşüncelerini ve endişelerini belirtmişti]. Firavun da: "Ben size kendi görüşümü bildirmekten ve size doğru yolu göstermekten başka bir şey yapmıyorum!" diye karşılık vermişti.

30-31. [O zaman] inanan adam [sözlerini şöyle sürdürmüştü]: "Ey halkım! Ben, Nuh halkının, Ad halkının, Semud halkının ve onlardan sonra gelenlerin, [gerçeği yok etmek için] bir araya gelmelerinden dolayı, başlarına gelenlerin, sizin de başınıza gelmesinden korkuyorum. Ancak Allah, kullarına asla zulmetmek istemez!"

32-33. "Ey halkım! Ben sizin için, o bağrışıp çağrışma gününden, [Allah'ın azabından kurtulmak için] arkanızı dönerek kaçacağınız, ama O'nun [azabına] karşı sizi koruyacak hiç kimse bulamayacağınız o günden korkuyorum! Allah, kimi doğru yoldan saptıracak olursa, [şunu çok iyi bilin ki], onu doğru yola iletecek hiç kimse yoktur."

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ
مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ
رَسُولًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾
الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ
مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ
ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا
وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي
آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ
إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ
﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ
صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

34-35. "Andolsun ki, Yusuf da daha önceleri size apaçık kanıtlar getirmişti. Ama siz, onun getirdikleri hakkında kuşkulanıp durmuştunuz. O, sonunda ölünce de siz: "Allah, ondan sonra asla hiçbir elçi göndermeyecektir!" demiştiniz. İşte Allah, [vahyi hakkında] kuşku uyandırarak haddi aşanı böylece doğru yoldan saptırır. Kendilerine hiçbir kanıt gelmediği halde, yine de Allah'ın ayetleri hakkında tartışmaya girişenlere gelince; onların bu davranışları, hem Allah hem de inananlar katında çok büyük bir öfke uyandıran çirkin davranışlardır. İşte Allah, her kibirli zorbanın kalbini böylece mühürler."

36-37. Firavun da: "Ey Haman! Bana yüksek bir kule yap ki, Musa'nın Tanrı'sını görebilmem için, yollara, göklerin yollarına ulaşabileyim; çünkü ben onun yalancı olduğunu sanıyorum!" demişti. Böylece Firavun'a yapmış olduğu kötü iş, güzel gösterilmişti ve böylece o, doğru yoldan saptırılmıştı. Firavun'un planı da tam anlamıyla sonuçsuz kalmıştı!

38. O inanan kimse yine sözlerini şöyle sürdürmüştü: "Ey halkım! Bana uyun ki, sizi doğru yola ulaştırayım!"

39. "Ey halkım! Dünya hayatı geçici bir yararlanma, zevk almadır; ahiret hayatı ise, sürekli kalınacak yerdir."

40. "Kim bir kötülük işlerse, ancak işlediği kötülük kadar karşılık görür. Buna karşılık, kimler de -kadın ya da erkek olsunlar- iyi bir iş işlerlerse, [biliniz ki], onlar, cennete gireceklerdir ve orada hesapsız olarak rızıklandırılacaklardır."

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ۝
تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّمَا
تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝
فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي
إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا
وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۝ النَّارُ يُعْرَضُونَ
عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۝ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ
فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ
تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۝ قَالَ
الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ
بَيْنَ الْعِبَادِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۝

41-42. "Ey halkım! Bu, nasıl bir iştir ki..? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum; siz ise beni ateşe çağırıyorsunuz; çünkü siz, beni Allah'ı inkar etmeye ve hakkında hiçbir bilgim olmayan şeyleri O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, çok güçlü olana, çok bağışlayana çağırıyorum."

43-44. "Hiçbir kuşku yoktur ki, sizin beni kendisine çağırdığınızın, ne dünyaya ne de ahirete yönelik hiçbir çağrısı, mesajı yoktur, dönüşümüz Allah'a olacaktır ve haddi aşanlar, cehennemlik olacak olanlardır. Size söylediklerini çok yakında hatırlayacaksınız! Bana gelince; ben işimi Allah'a havale ediyorum; çünkü Allah, kullarını çok iyi görendir."

45. Allah, onu [inanan adamı], onların yapmış oldukları kötü planlara karşı korumuştu. Ancak Firavun'un ailesini çok kötü bir azap kuşatıvermişti.

46. Onlar, [cehennemde], sabah, akşam ateşe sunulacaklardır. Kıyametin kopacağı günde, [onlara]: "Firavun ailesini azabın en şiddetlisine sokun!" [denilecektir].

47-48. [İnkar edenler] ateşin içinde birbirleriyle çekişirlerken, zayıf olanları, büyüklük taslayanlara: "Biz size uymuştuk. Şimdi siz, şu ateşin bir kısmını üzerimizden kaldırabilir misiniz?" diyeceklerdir. Büyüklük taslayanlar ise: "Biz de hepimiz, ateşin içindeyiz! [Artık yapılacak bir şey yoktur; katlanacağız]; çünkü Allah, kulları arasında [böyle olmasına] hükmetmiştir." diyerek karşılık vereceklerdir.

49. Bunun üzerine ateşte bulunanlar, cehennem bekçilerine: "Rabbinize yalvarın da [hiç değilse] bir gün bizden azabı hafifletsin!" diyeceklerdir.

قالوا أولم تك تأتيكم رسلكم بالبينات قالوا
بلى قالوا فادعوا وما دعاء الكافرين إلا في ضلال
۝ إنا لننصر رسلنا والذين آمنوا في الحياة الدنيا ويوم
يقوم الأشهاد ۝ يوم لا ينفع الظالمين معذرتهم
ولهم اللعنة ولهم سوء الدار ۝ ولقد آتينا موسى
الهدى وأورثنا بني إسرائيل الكتاب ۝ هدى
وذكرى لأولي الألباب ۝ فاصبر إن
وعد الله حق واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك
بالعشي والإبكار ۝ إن الذين يجادلون في آيات
الله بغير سلطان أتاهم إن في صدورهم إلا كبر
ما هم ببالغيه فاستعذ بالله إنه هو السميع
البصير ۝ لخلق السماوات والأرض أكبر من
خلق الناس ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۝
وما يستوي الأعمى والبصير والذين آمنوا وعملوا
الصالحات ولا المسيء قليلا ما تتذكرون ۝

50. Onlar da: "Elçileriniz size açık kanıtlar getirmemişler miydi?" diye soracaklar, onlar da: "Evet..." diyerek karşılık vereceklerdir. [O zaman bekçiler de]: "O halde kendiniz yalvarın!" diyeceklerdir. Ancak inkar edenlerin yalvarması, boşunadır!

51-52. Biz, elçilerimize ve inananlara hem bu dünyada hem de tanıkların tanıklık edecekleri günde mutlaka yardım edeceğiz. O gün, zalimlere ileri sürecekleri mazeretler hiçbir yarar sağlamayacaktır. Artık lanet de kötü yurt da onların olacaktır!

53-55. Andolsun ki, Biz, Musa'ya hidayeti vermiştik ve İsrailoğullarını da, akıl sahiplerine doğru yolu gösterici ve bir uyarıcı olmak üzere, o kitaba mirasçı yapmıştık. [Ey Muhammed!] O halde sen, güçlüklere göğüs ger; çünkü Allah'ın sözü gerçektir. Günahından dolayı bağışlanma dile! Sabah, akşam Rabbini överek tesbih et!

56. Kendilerine gelmiş olan kesin bir delilleri olmadığı halde yine de Allah'ın ayetleri hakkında tartışmaya girişenlere gelince; [bil ki], onların göğüslerinde, hiçbir zaman tatmin edemeyecekleri kibirden başka bir şey yoktur. O halde sen, Allah'a sığın; çünkü O, çok iyi işiten, çok iyi görendir.

57. Göklerin ve yerin yaratılması, elbetteki, insanların yaratılmasından daha büyük bir olaydır. Buna rağmen yine de insanların çoğu [bunun ne anlama geldiğini] bilmiyorlar!

58. Kör ile gören, inananlar ve iyi işler yapanlar ile kötülük yapanlar bir değildirler. Siz, ne kadar da az düşünüyorsunuz!

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾
كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ
﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ
مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

59. Kıyamet günü mutlaka gelecektir; bu konuda hiçbir kuşku yoktur. Buna rağmen insanların çoğu yine de buna inanmamaktadırlar.

60. Rabbiniz: "Beni çağırın ki, Ben de çağrınıza karşılık vereyim! Bana ibadet etmeyi gururlarına yediremeyenlere gelince; onlar, aşağılanmış olarak cehenneme gireceklerdir!" demişti.

61. İçinde dinlenmeniz için geceyi, görmeniz için de gündüzü yaratan Allah'tır; çünkü Allah, insanlara karşı sonsuz iyilik ve lütuf sahibidir. Buna rağmen insanların çoğu yine de şükretmezler.

62. İşte, her şeyin yaratıcısı olan Rabbiniz Allah budur. O'ndan başka tanrı yoktur. Siz, [bu gerçekten] nasıl da uzaklaşıyorsunuz!

63. İşte Allah'ın ayetlerini bile bile inkar edenler, [gerçekten] böylece uzaklaşırlar!

64. Yeri sizin için bir yerleşim alanı, göğü de bir kubbe kılan; sizi şekillendiren ve şekillerinizi de güzelleştiren, sizi güzel ve temiz olan şeylerle rızıklandıran Allah'tır. İşte Rabbiniz olan Allah budur! Alemlerin Rabbi olan Allah, kutluların kutlusudur!

65. O diridir; O'ndan başka tanrı yoktur. O halde inancınızda samimi bir biçimde ve içinizden gelerek O'nu çağırın! Övgü, alemlerin Rabbi olan Allah'ındır.

66. De ki: "Rabbimden bana apaçık kanıtlar gelince, sizin, Allah dışında çağırdıklarınıza ibadet etmem bana yasaklandı ve bana, kendimi, alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim etmem söylendi."

هُوَ الَّذٖى خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُٓوا اَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذٖى يُحْيٖى وَيُمٖيتُ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا
فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ يُجَادِلُونَ
فٖٓى اٰيَاتِ اللّٰهِ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَّذٖينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
وَبِمَٓا اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ اِذِ الْاَغْلَالُ
فٖٓى اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِى الْحَمٖيمِ ثُمَّ
فِى النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قٖيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾
مِنْ دُونِ اللّٰهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ
شَيْـًٔا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِرٖينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَفْرَحُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾
اُدْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ فٖيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرٖينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذٖى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

67. Sizi [önce] topraktan, sonra nutfeden, sonra alakadan [rahme gömülmüş olan döllenmiş yumurtadan] yaratan; sonra ergenlik çağına erişmeniz, sonra da yaşlanmanız, - içinizden bir kısmınız da daha erken öldürülür- ve belirlenmiş olan bir süreye ulaşmanız için, [sizi ana rahminden] çocuk olarak çıkaran O'dur. [Allah, size bu süreci] aklınızı kullanmanız için [sunmaktadır].

68. Dirilten de öldüren de O'dur. O, herhangi bir işin olmasına karar verdiğinde, ona: "Ol!" der, o da oluverir.

69-72. Allah'ın ayetleri hakkında tartışmaya girenleri görmüyor musun? Nasıl da [gerçekten] uzaklaşıyorlar! Kitabı ve elçilerimizle birlikte gönderdiklerimizi yalanlayanlara gelince; onlar yakında [gerçeği] anlayacaklardır! Onlar, o zaman, boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde, önce kaynar suda sürükleneceklerdir, sonra da ateşte yakılacaklardır.

73-76. Sonra da onlara: "Allah dışında koştuğunuz ortaklar neredediler?" diye sorulacaktır. Onlar da: "Onlar gözümüzün önünden yok olup gittiler. Meğer biz, önceleri hiçbir şeyi çağırmıyormuşuz!" diye karşılık vereceklerdir. [Yine onlara]: "İşte Allah, inkar edenleri doğru yoldan böylece saptırır. İşte bu, sizin ülkede haksız olarak şımarmanızdan ve böbürlenmenizden dolayıdır. O halde içinde sürekli kalmak üzere cehennemin kapılarından girin bakalım! Büyüklük taslayanların kalacakları yer ne kötü bir yerdir!" denilecektir.

77. O halde sen, güçlüklere göğüs ger; çünkü Allah'ın vaadi gerçektir. Onları, başlarına gelmekle tehdit ettiğimiz azabın bir kısmını ister sana gösterelim, ister senin canını daha önce alalım; [Bizim açımızdan değişen bir şey olmaz]; çünkü onlar, sonunda Bize döndürüleceklerdir!

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ
يَأْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ فَاِذَا جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ اَفَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَاٰثَارًا
فِي الْاَرْضِ فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَأْسَنَا
قَالُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾
فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِي
قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

78. Andolsun ki, Biz, senden önce de elçiler göndermiştik. Onların içinde sana söz ettiklerimiz de söz etmediklerimiz de bulunmaktadır. Hiç bir elçi, Allah'ın izni olmadan bir mucize gösteremez. Allah'ın buyruğu geldiğinde, hak ve adaletle yerine getirilir. İşte o zaman, [anlayamadıkları şeyleri] geçersiz kılmaya çalışanlar hüsrana uğrayacaklardır!

79-80. Allah, bir kısmını binmeniz, bir kısmını da yemeniz için size hayvanları yaratandır. Onlarda sizin için daha nice yararlar vardır. [Allah, onları], gönüllerinizdeki arzuya, gereksinmeye, onlar sayesinde ulaşmanız için [yaratmıştır]. Siz, onların ve gemilerin üzerinde taşınırsınız.

81. Allah, size ayetlerini göstermektedir. O halde, siz, şimdi Allah'ın ayetlerinden hangisini inkar edeceksiniz?

82-83. Onlar, kendilerinden önce yaşayanların, sayıca kendilerinden daha çok, güç ve yeryüzündeki eserleri bakımından da kendilerinden daha üstün olanların sonlarının nasıl olduğunu görmek için, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Buna rağmen yine de kazanmış oldukları, kendilerine hiçbir yarar sağlamamıştı; çünkü onlar, elçilerimiz, kendilerine apaçık kanıtlarımızı getirdiklerinde, kendilerinde olan bilgiye [aşırı bir biçimde güvendikleri için] şımarmışlar ve [kendilerine gelen kanıtları alay konusu yapmışlardı]. Ama sonunda alay konusu yaptıkları, kendilerini çepeçevre kuşatıvermişti.

84-85. Azabımızı gördüklerinde, onlar: "Artık yalnız tek bir Allah'a inanıyoruz ve O'na koştuğumuz ortakları da inkar ediyoruz!" diye haykırmışlardı. Ancak azabımızı gördüklerinde inanmış olmaları, Allah'ın kulları hakkında eskiden beri uygulanan yasası gereği, onlara hiçbir yarar sağlamamıştı: İşte inkar edenler, o zaman, hüsrana uğramışlardı.

41. FUSSİLET SÛRESİ

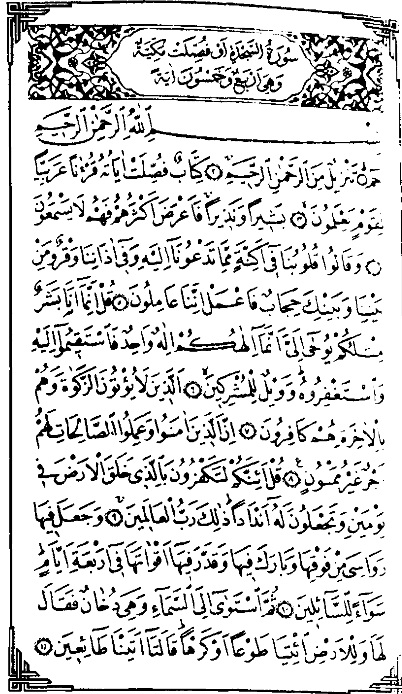
[Mekke'de inmiştir ve
54 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

1. Hâ, Mîm.

2-4. Bu kitap, çok seven, çok müşfik olan [Allah] tarafından indirilen, bilen bir halk için ayetleri açıklanan, müjdeleyici ve uyarıcı olan Arapça bir Kur'an'dır. Buna rağmen yine de onların çoğu [onu] dinlememek için [ondan] yüz çevirmektedirler!

5. Onlar: "Senin bizi çağırdığına, kalplerimiz kapalıdır; kulaklarımızda da bir ağırlık ve bizimle senin aranda da bir örtü bulunmaktadır. O halde sen [ne istersen] yap; çünkü biz de yapacağız!" demektedirler.

6-7. De ki: "Ben de sizin gibi bir insanım; ancak bana tanrınızın tek tanrı olduğu vahyedilmektedir. O halde O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin! Allah'a ortak koşanların vay haline!" Onlar zekatı vermezler. İşte onlar, ahireti inkar edenlerdir!

سُورَةُ فُصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
حمٓ (١) تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (٢) كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (٣) بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
(٤) وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِن
بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ (٥) قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ
وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ (٦) الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُم
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (٧) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (٨) قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ (٩) وَجَعَلَ فِيهَا
رَوَاسِيَ مِن فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ
سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ (١٠) ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ (١١)

8. Bununla birlikte inananlar ve iyi işler yapanlara gelince; onlar için kesintisiz bir ödül olacaktır.

9. De ki: "Siz mi yeri iki günde yaratanı inkar ediyor ve O'na eşler koşuyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir."

10. O, yere sabit dağlar yerleştirmiş, orada bolluk ve bereketler yaratmış ve orada isteyenler için rızıkları dört günde takdir etmiştir.

11. Sonra duman halinde olan göğe yönelmiş, ona ve yere: "İsteyerek veya istemeyerek gelin!" demişti. İkisi de: "İsteyerek geldik" demişlerdi.

فَقَضٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ ف۪ي يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى ف۪ي كُلِّ سَمَٓاءٍ اَمْرَهَاۜ
وَزَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَاب۪يحَۗ وَحِفْظاًۜ ذٰلِكَ تَقْد۪يرُ الْعَز۪يزِ
الْعَل۪يمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَۜ ﴿١٣﴾ اِذْ جَٓاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ قَالُوا لَوْ شَٓاءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً
فَاِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِه۪ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۜ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذ۪ي
خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةًۜ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾
فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحاً صَرْصَراً ف۪ٓي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذ۪يقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى
وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى
عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَۚ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
اَعْدَٓاءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَٓاؤُ۫هَا شَهِدَ
عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

12. Böylece O, onları, iki evrede, yedi gök olarak yaratmış ve her göğe kendi işini esinlemiştir. Biz, en yakın göğü kandillerle süslemiş ve onu koruma [altına almıştık]. İşte bu, çok güçlü, çok bilen [Allah]'ın düzenlemesidir.

13. Eğer onlar, bütün bunlara rağmen yine de yüz çevirecek olurlarsa, [onlara] de ki: "Ben, Ad ve Semud'un başlarına düşen yıldırımın sizin de başınıza düşmemesi için sizi uyarıyorum!"

14. Hani elçileri onlara önlerinden ve arkalarından gelmiş, [onlara]: "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin!" demişlerdi. Onlar da: "Rabbimiz dileseydi, [elçi olarak] melekleri indirirdi. Bu yüzden biz, sizinle gönderilenleri inkar ediyoruz." diye karşılık vermişlerdi.

15-16. Ad halkına gelince; onlar, ülkede haksız yere büyüklük taslamışlar ve: "Bizden daha güçlü kim vardır?" demişlerdi. Onlar, kendilerini yaratan Allah'ın kendilerinden daha güçlü olduğunu anlamıyorlar mı? Onlar, bizim ayetlerimizi bile bile inkar ediyorlardı. Bunun üzerine Biz, onlara dünya hayatında alçaltıcı azabı tattırmak için, o uğursuz günlerde, üzerlerine dondurucu bir rüzgar göndermiştik. Ahiret azabı ise elbetteki daha aşağılayıcıdır. Onlara [o zaman] yardım da edilmeyecektir.

17-18. Semud'a gelince; Biz, onlara doğru yolu göstermiştik; ancak onlar, körlüğü doğru yola tercih etmişlerdi. Böylece kazanmış oldukları günahlar yüzünden alçaltıcı yıldırım azabı onları çarpıvermişti. Ancak Biz, [aralarından] inananları ve Bizim bilincimizde olanları kurtarmıştık.

19-20. O gün, Allah'ın düşmanları, bir araya getirilecekler ve bölükler halinde cehennem ateşine sevk edileceklerdir. Oraya vardıklarında, kulakları, gözleri ve derileri, işledikleri hakkında aleyhlerine tanıklık edecektir.

وقالوا لجلودهم لم شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذى
انطق كل شىء وهو خلقكم اول مرة واليه ترجعون ﴿٢١﴾
وما كنتم تستترون ان يشهد عليكم سمعكم ولا ابصاركم
ولا جلودكم ولكن ظننتم ان الله لا يعلم كثيرا مما تعملون ﴿٢٢﴾
وذلكم ظنكم الذى ظننتم بربكم اردیكم فاصبحتم
من الخاسرين ﴿٢٣﴾ فان يصبروا فالنار مثوى لهم وان يستعتبوا
فما هم من المعتبين ﴿٢٤﴾ وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين
ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول فى امم قد خلت
من قبلهم من الجن والانس انهم كانوا خاسرين ﴿٢٥﴾ وقال
الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القران والغوا فيه لعلكم
تغلبون ﴿٢٦﴾ فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم
اسوا الذى كانوا يعملون ﴿٢٧﴾ ذلك جزاء اعداء الله النار
لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا باياتنا يجحدون ﴿٢٨﴾
وقال الذين كفروا ربنا ارنا الذين اضلانا من الجن
والانس نجعلهما تحت اقدامنا ليكونا من الاسفلين ﴿٢٩﴾

21-23. Onlar, derilerine: "Niçin aleyhimize tanıklık ettiniz?" diyeceklerdir. Onlar da: "Bizi, her şeyi konuşturan Allah konuşturdu." diyerek karşılık vereceklerdir. Sizi ilk kez yaratan O'dur. Sonunda yine O'na döndürüleceksiniz! Siz, ne kulaklarınızın ne gözlerinizin ne de derilerinizin aleyhinizde tanıklık edeceklerini sanmıyordunuz. Ancak siz, yaptıklarınızın bir çoğunu Allah'ın bilmediğini sanıyordunuz! İşte sizi mahveden ve hüsrana uğrayanlardan olmanıza neden olan, Rabbiniz konusundaki bu [yanlış] düşüncenizdir.

24-25. Eğer onlar katlanabileceklerse, [bilsinler] ki, yerleri ateş olacaktır. Her ne kadar onlar, kendilerini düzeltmeleri konusunda kendilerine yeni bir fırsat tanınması için istekte bulunacak olsalar da onların bu istekleri kabul edilmeyecektir; çünkü [onlar dünyada iken Bizi unuttuklarında] Biz, onlara birtakım arkadaşlar [şeytani güçler] musallat etmiştik. Böylece onlar, kendilerine geçmişlerini ve geleceklerini süslü göstermişlerdi. Bu yüzden kendilerinden önce gelip geçmiş olan cin ve insan toplulukları ile ilgili söz, onlar için de gerçekleşecektir. Onlar, kuşkusuz, hüsrana uğrayacaklardır.

26. İnkar edenler [birbirlerine]: "Bu Kur'an'ı dinlemeyelim;[119] okunurken de dinlenmesini engellemek için gürültü yapalım!" demektedirler.

27-28. Andolsun ki, Biz inkar edenlere mutlaka çok şiddetli bir azap tattıracağız ve onları mutlaka yapmış olduklarının en kötüsüne göre cezalandıracağız. İşte Allah düşmanlarının cezası budur: Ateş. Ayetlerimizi bile bile inkar etmelerinden dolayı, onlar için, [cehennem de] sürekli kalacakları yurtları olacaktır.

29. İnkar edenler [Allah'a]: "Ey Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi doğru yoldan saptıranları bize göster ki, en aşağılardan olmaları için, onları ayaklarımızın altına alalım!" diye sesleneceklerdir.

119 Bu ayette geçen "siz"li zamirler, üslûp özelliğinden dolayı "biz"li olarak çevrilmiştir.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ
قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ
﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ
حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

30-32. "Rabbimiz Allah'tır." diyenlere ve sonra da dosdoğru olanlara gelince; melekler onların üzerine iner ve onlara: "Korkmayın, üzülmeyin, size vaat olunan cennetle sevinin! Biz, dünya hayatında sizin dostlarınızdık, ahirette de dostlarınız olacağız. Cennette, çok bağışlayan, çok müşfik olan [Allah'tan] bir ağırlama olarak, canlarınızın çektiği, elde etmeyi arzu ettiğiniz her şey sizin olacaktır!" derler.

33. Allah'a çağıran, iyi iş yapan ve: "Ben, kendini Allah'a teslim edenlerdenim!" diyenden daha güzel sözlü kim olabilir ki...?

34. İyilikle kötülük bir olmaz; o halde sen [kötülüğe] en güzel bir biçimde karşılık ver! O zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kimsenin [sana karşı] sanki candan dostmuş gibi [davrandığını] görürsün!

35. Bununla birlikte [böyle güzel bir davranışı] ancak güçlüklere göğüs gerenler ve çok büyük bir ruh olgunluğuna erişmiş olanlar gerçekleştirebilirler.

36. Eğer şeytandan gelen bir dürtü seni [günah işlemeye] sevk edecek olursa; hemen Allah'a sığın; çünkü O, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

37. Gece ile gündüz, güneş ile ay O'nun [varlığının ve gücünün] delillerindendir. Güneşe ve aya sakın secde etmeyin! Eğer siz, gerçekten de Allah'a ibadet ediyorsanız, o taktirde, onları yaratan Allah'a secde edin!

38. Eğer onlar hâlâ büyüklük taslayacak olurlarsa, [bilsinler ki], Rablerinin yanında bulunanlar, gece gündüz, hem de hiç usanmadan, O'nu tesbih ederler!

وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ اِنَّ الَّذٖٓي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰى اِنَّهُ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يُلْحِدُونَ فٖٓي اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَأْتٖٓي اٰمِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِعْمَلُوا
مَا شِئْتُمْ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
لَمَّا جَٓاءَهُمْ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزٖيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتٖيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ تَنْزٖيلٌ مِنْ حَكٖيمٍ حَمٖيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ
اِلَّا مَا قَدْ قٖيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
وَذُو عِقَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَقَالُوا
لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا هُدًى
وَشِفَٓاءٌ وَالَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ فٖٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ
عَمًى اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعٖيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فٖيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَفٖي شَكٍّ مِنْهُ مُرٖيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ
وَمَنْ اَسَٓاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبٖيدِ ﴿٤٦﴾

39. Sen, yeryüzünü kupkuru görürsün; ancak Biz, üzerine su indirdiğimiz zaman, hemen canlanıverir ve kabarır. İşte bu da Allah'ın [varlığının] delillerindendir. İşte toprağı canlandıran, Kuşkusuz, Ölüleri de Diriltir; çünkü O, her şeye gücü yetendir.

40. Ayetlerimizin anlamını tahrif etmeye kalkışanlar, Bizden gizli kalmazlar. O halde, kıyamet gününde ateşe atılacak olan mı yoksa [huzurumuza] güvenle gelecek olan mı daha iyidir? Dilediğinizi yapın; çünkü O, yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir.

41-42. Kendilerine uyarıcı geldiğinde onu inkar edenlere gelince; [onlar hüsrana uğrayanlardan olacaklardır]: Çünkü o, gerçekten de çok güçlü ve değerli bir kitaptır; öyle ki, batıl, ona ne önünden ne de ardından sokulabilir. O, çok bilge olan, çok övülen Allah tarafından indirilmiştir.

43. [Ey Muhammed!] Sana da ancak senden önceki elçilere söylenenler, söylenmektedir! Senin Rabbin, kuşkusuz, hem çok bağışlayıcı hem de çok acı veren bir azap sahibidir.

44. Eğer Biz, onu Arapça dışındaki bir dilde indirseydik, onlar: "Keşke ayetleri anlaşılır olsaydı! Başka bir dilde [bir kitap] ve Arap bir [elçi], öyle mi?" De ki: "O, inananlar için doğru yola ulaştıran bir rehber ve şifa [kaynağıdır]." İnanmayanlara gelince; onların kulaklarında ağırlık vardır. Bu yüzden, [onların kalpleri] bu Kur'an'a kapalıdır. Onlar, kendilerine çok uzak bir yerden seslenilen kimseler [gibidirler]!

45. Andolsun ki, Biz, Musa'ya kitabı vermiştik. Ancak onun hakkında görüş ayrılığına düşülmüştü. Eğer Rabbinin daha önceden verilmiş olan sözü olmasaydı, onların aralarında derhal hüküm verilirdi. Onlar, gerçekten de [Kur'an] hakkında çok derin bir kuşku içinde bulunmaktadırlar.

46. Kim iyi bir iş yapacak olursa, [bilsin ki], o kendisi içindir. Kim de [bir] kötülük yapacak olursa, [o da bilsin ki], o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullarına asla zulmedici değildir!

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۝ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ۝
لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ
قَنُوطٌ ۝ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ
إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۝
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ
مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ
وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ فِي
مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ۝

47-48. Kıyamet gününün bilgisi O'na havale edilir; O'nun bilgisi dışında, hiç bir meyve [çekirdeği] kabuğundan çıkamaz; hiçbir dişi gebe kalamaz, doğuramaz. Allah onlara: "Hani Benim ortaklarım nerededirler?" diyerek sesleneceği gün, onlar da [gerçeği gördükleri için]: "Biz sana bildiriyoruz ki, içimizde [Senin ortağın olduğuna dair] tanıklık edecek hiç kimse yoktur!" diye karşılık vereceklerdir. Böylece önceden çağırdıkları, gözlerinin önünden kaybolup gideceklerdir. İşte o zaman onlar, artık kendileri için kaçış yolu olmadığını anlayacaklardır.

49. İnsan, iyilik istemekten asla usanmaz. Bununla birlikte başına bir kötülük geliverse, hemen karamsarlığa kapılır ve umutsuzluğa düşer.

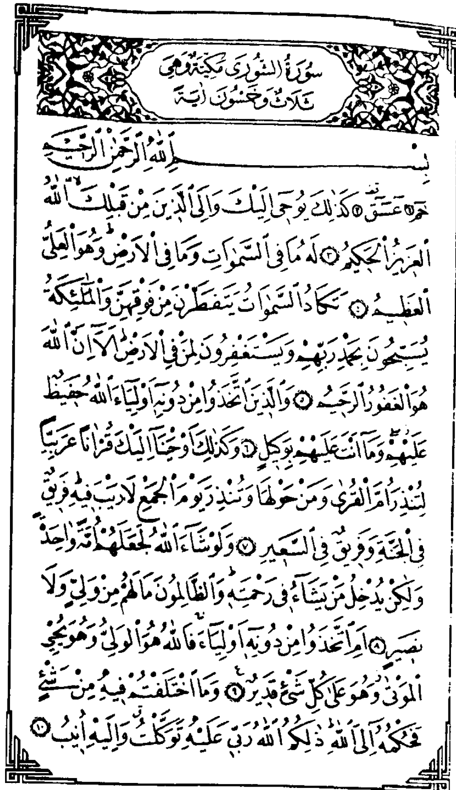
50. Andolsun ki, Biz, dara düştükten sonra, ona sevgimizin açılımı olan bir nimet tattıracak olsak, o: "Bu, benimdir, kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Rabbime döndürülecek olsam bile, O'nun katında da benim için güzellik olacağını [düşünüyorum]!" der. Andolsun ki, Biz, inkar edenlere, yaptıklarını mutlaka bildireceğiz ve onlara mutlaka çok ağır bir azap tattıracağız!

51. İnsana bir nimet verecek olursak, [o zaman bizden] yüz çevirir ve yan çizer. Bununla birlikte başına bir kötülük gelecek olursa, o zaman da yalvarır durur!

52. De ki: "Söyleyin bakalım. Eğer o, Allah katından ise, siz de buna rağmen yine de onu inkar ediyorsanız, [bu taktirde, durumunuzun ne olacağını hiç düşündünüz mü]?" Çok derin bir ayrılık içinde bulunan kimseden daha sapkın kim olabilir ki...?

53. Biz; onların, onun gerçek olduğunu açık bir biçimde anlamalarına dek, onlara delillerimizi, hem [uçsuz bucaksız] ufuklarda hem de bizzat kendilerinde göstereceğiz! Rabbinin, her şeye tanık olması yeterli değil midir?

54. İyi bilin ki, onlar, Rablerine kavuşma konusunda kuşku içinde bulunmaktadırlar; yine iyi bilin ki, O, her şeyi [bilgisiyle] çok iyi kuşatandır!

سورة الشورى مكية وهي
ثلاث وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۝ عسق ۝ كذلك يوحي إليك وإلى الذين من قبلك الله
العزيز الحكيم ۝ له ما في السماوات وما في الأرض وهو العلي
العظيم ۝ تكاد السماوات يتفطرن من فوقهن والملائكة
يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الأرض ألا إن الله
هو الغفور الرحيم ۝ والذين اتخذوا من دونه أولياء الله حفيظ
عليهم وما أنت عليهم بوكيل ۝ وكذلك أوحينا إليك قرآنا عربيا
لتنذر أم القرى ومن حولها وتنذر يوم الجمع لا ريب فيه فريق
في الجنة وفريق في السعير ۝ ولو شاء الله لجعلهم أمة واحدة
ولكن يدخل من يشاء في رحمته والظالمون ما لهم من ولي ولا
نصير ۝ أم اتخذوا من دونه أولياء فالله هو الولي وهو يحيي
الموتى وهو على كل شيء قدير ۝ وما اختلفتم فيه من شيء
فحكمه إلى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت وإليه أنيب ۝

42. ŞÛRÂ SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 53 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Hâ, Mîm.

2. Ayn, Sîn, Kâf.

3. Çok güçlü, çok bilge olan Allah, senden öncekilere [nasıl vahyetmiş ise] aynı şekilde sana da vahyetmektedir.

4. Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. O, çok yüce, çok azametli olandır!

5. Neredeyse, gökler, [O'nun azametinden ötürü], üstlerinden çatlayacaklar! Melekler de Rablerini överek tesbih ediyorlar ve yerde olanlar için bağışlanma diliyorlar. İyi bilin ki; Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır!

6. Allah dışında dost edinenlere gelince; O, onları sürekli bir biçimde gözetlemektedir. Sen onların [davranışlarından dolayı] sorumlu değilsin.

7. Böylece Biz, sana, anakent ve çevresinde bulunanları uyarman ve onları, [geleceği] konusunda hiçbir kuşku bulunmayan ve insanların bir kısmının cennette, bir kısmının ise çılgın alevli cehennemde olacakları toplanma gününden haberdar etmen için Arapça bir Kur'an vahyettik.

8. Allah dileseydi, onları tek bir ümmet yapardı. Ancak O, dilediğini sevgisine sokar. Zalimlere gelince; onların, [ahirette] kendilerini koruyacak ve kendilerine yardım edecek hiç kimseleri olmayacaktır.

9. Yoksa onlar, Allah, gerçek dost olduğu, ölüleri dirilttiği ve her şeye gücü yettiği halde, yine de O'nun dışında dostlar mı edindiler!

10. Herhangi bir konuda görüş ayrılığına düşecek olursanız, [bilin ki], o konuda karar vermek Allah'a aittir. İşte bu, Rabbim olan Allah'tır. Ona güvenirim ve O'na yönelirim!

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ
مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا
بِهِ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰى اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا
فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِ اَللّٰهُ
يَجْتَبِي اِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا
اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ اُورِثُوا
الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ
وَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ اٰمَنْتُ
بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اَللّٰهُ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

11. O, gökleri ve yeri yoktan yaratandır. O, sizin için, kendi türünüzden [erkek ve kadın olmak üzere] eşler, hayvan [türlerinden de] eşler yaratmıştır; O, bu şekilde çoğalmanızı sağlamıştır. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, çok iyi işiten, çok iyi görendir.

12. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızkı bol verir, dilediğinden kısar; çünkü O, her şeyi çok iyi bilendir.

13. O, din konusunda Nuh'a emrettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya emrettiğimizi sizin için de din kılmıştır. O da şudur: "Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!" Ancak, Allah'a ortak koşanlara, senin kendilerini [uymaya] çağırdığın bu [din], ağır gelmektedir. Allah, dilediğini kendine seçer ve kendine yöneleni de doğru yola ulaştırır.

14. Onlar, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki çekememezlik yüzünden ayrılığa düşmüşlerdir. Eğer Rabbinin belli bir süreye kadar [azabın erteleneceğine dair] verilmiş sözü olmasaydı, aralarında hemen karar verilirdi. Onlardan sonra kitaba mirasçı olanlar da onun hakkında çok derin bir kuşku içinde bulunmaktadırlar.

15. Bu yüzden sen, çağrını sürdür, sana buyrulduğu gibi dosdoğru ol! Onların heva ve heveslerine sakın uyma ve [onlara] de ki: "Ben, Allah'ın indirdiği kitaba inanıyorum. Bana aranızda adaleti gerçekleştirmem buyrulmuştur. Allah, bizim de Rabbimizdir, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz de sizedir. Bizimle sizin aranızda tartışılacak hiçbir şey yoktur. Allah, [kıyamet gününde] hepimizi bir araya toplayacaktır; çünkü dönüş O'na olacaktır!"

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا
وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ
يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ
يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ
الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ
الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾
أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ
بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ
مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

16. Çağrısına olumlu karşılık verildikten sonra Allah hakkında tartışmaya girişenlere gelince; onların delilleri Rableri katında geçersizdir. Bu yüzden [Allah'ın] gazabı üzerlerine [çökecektir]! Onlar için çok şiddetli bir azap da olacaktır!

17. Allah, kitabı ve mizanı hak olarak indirendir. Nerden bileceksin ki...? Belki de kıyamet saati çok yakındır.

18. Kıyametin kopacağına inanmayanlar, onun çabucak kopmasını isterler. İnananlar ise ondan korkarlar ve onun gerçek olduğunu bilirler. İyi bilin ki, kıyamet günü hakkında tartışanlar, çok derin bir sapıklık içinde bulunmaktadırlar.

19. Allah kullarına karşı çok yumuşak davranır; O, dilediğini rızıklandırır. O, gerçekten çok güçlü, çok kuvvetli olandır.

20. Her kim ahiret kazancını isteyecek olursa, onun kazancını arttırırız. Her kim de dünya kazancını isteyecek olursa, ona da ondan veririz. Ancak onun, ahirette hiç payı olmayacaktır.

21. Yoksa onların, din konusunda Allah'ın izin vermediği şeyleri kendileri için yasallaştıran ortakları mı vardır? Eğer Allah'ın erteleme konusunda verilmiş olan sözü olmasaydı, aralarında derhal karar verilirdi! Zalimlere gelince; onlar için çok acı veren bir azap olacaktır.

22-23. Kazandıklarından dolayı başlarına gelecek olan azap [düşüncesiyle] zalimlerin korkudan titrediklerini göreceksin! Ancak korktukları azap, mutlaka başlarına gelecektir. İnananlar ve iyi işler yapanlar ise cennet bahçelerinde olacaklardır. Rableri katında diledikleri her şey onların olacaktır. İşte bu, çok büyük bir lütuftur! İşte Allah'ın, inanan ve iyi işler yapan kullarına müjdelediği lütuf

ذٰلِكَ الَّذٖى يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قُلْ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فٖيهَا حُسْنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللّٰهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذٖى يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجٖيبُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَيَزٖيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدٖيدٌ ﴿٢٦﴾
وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِى الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ
بِقَدَرٍ مَا يَشَٓاءُ اِنَّهُ بِعِبَادِهٖ خَبٖيرٌ بَصٖيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذٖى
يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِىُّ
الْحَمٖيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فٖيهِمَا
مِنْ دَٓابَّةٍ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَٓاءُ قَدٖيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَٓا اَصَابَكُمْ
مِنْ مُصٖيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدٖيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثٖيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ
بِمُعْجِزٖينَ فِى الْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِىٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿٣١﴾

budur! De ki: "Ben, buna karşılık sizden, size olan yakınlığımdan dolayı, sevgiden başka bir karşılık istemiyorum." Biz, her kim bir iyilik işleyecek olursa, onun iyiliğini arttırırız; çünkü Allah, çok bağışlayan, şükrün karşılığını çokça verendir.

24-26. [Ey Muhammed!] Yoksa onlar [seninle ilgili olarak]: "Allah hakkında yalan uydurdu." mu demektedirler? Allah dilerse, senin kalbini de mühürler. Allah, batılı yok eder ve sözleriyle gerçeği gerçekleştirir. O, kuşkusuz, kalplerde olanı çok iyi bilendir. O, kullarının tövbesini kabul eden, kötülükleri affeden ve yaptıklarınızı bilendir. Allah, inananların ve iyi işler yapanların [çağrılarına] karşılık verir ve lütfundan onlara fazlasını da bağışlar. İnkar edenlere gelince; çok şiddetli bir azap onları beklemektedir.

27. Allah, kullarına rızkı bolca verseydi yeryüzünde azarlardı. Ancak O, [rızkı] dilediği ölçüde indirmektedir; çünkü O, kullarından çok iyi haberdar olan, onları çok iyi görendir.

28. O, [insanlar] umutlarını kestikten sonra yağmuru indiren ve sevgisinin açılımı olan o yağmuru her tarafa yayandır; çünkü O, dost olan, çok övülendir.

29. Gökleri ve yeri yaratması ve oralarda canlıları yayması [O'nun varlığının ve gücünün] delillerindendir. O, dilediği zaman onları bir arada toplamaya gücü yetendir.

30-31. Başınıza her ne musibet gelirse [bilin ki], bu, kendi ellerinizle kazandıklarınızdan dolayıdır. O yine de [işlediğiniz günahların] çoğunu affeder. Siz yeryüzünde O'nu aciz bırakamazsınız. Sizin Allah dışında ne bir dostunuz ne de yardımcınız vardır!

ومن اياته الجوار في البحر كالاعلام ﴿٣٢﴾ ان يشأ يسكن الريح
فيظللن رواكد على ظهره ان في ذلك لايات لكل صبار
شكور ﴿٣٣﴾ او يوبقهن بما كسبوا ويعف عن كثير ﴿٣٤﴾ ويعلم
الذين يجادلون في اياتنا ما لهم من محيص ﴿٣٥﴾ فما اوتيتم
من شيء فمتاع الحيوة الدنيا وما عند الله خير وابقى للذين امنوا
وعلى ربهم يتوكلون ﴿٣٦﴾ والذين يجتنبون كبائر الاثم
والفواحش واذا ما غضبوا هم يغفرون ﴿٣٧﴾ والذين استجابوا
لربهم واقاموا الصلوة وامرهم شورى بينهم ومما رزقناهم
ينفقون ﴿٣٨﴾ والذين اذا اصابهم البغي هم ينتصرون ﴿٣٩﴾ وجزؤا
سيئة سيئة مثلها فمن عفا واصلح فاجره على الله انه لا يحب
الظالمين ﴿٤٠﴾ ولمن انتصر بعد ظلمه فاولئك ما عليهم من سبيل ﴿٤١﴾
انما السبيل على الذين يظلمون الناس ويبغون في الارض
بغير الحق اولئك لهم عذاب اليم ﴿٤٢﴾ ولمن صبر وغفر ان ذلك
لمن عزم الامور ﴿٤٣﴾ ومن يضلل الله فما له من ولي من بعده وترى
الظالمين لما راوا العذاب يقولون هل الى مرد من سبيل ﴿٤٤﴾

32-34. Denizde dağlar gibi akıp giden [gemiler] de O'nun [varlığının ve gücünün] delillerindendir. O, dilerse rüzgarı durdurur; o zaman gemiler denizin üzerinde dura kalırlar. Bunda, kuşkusuz, güçlüklere göğüs geren, çok şükreden herkes için alınacak ibretler vardır. Ya da O, kazandıklarından dolayı onları yok eder; bir çoğunu da affeder.

35. O halde ayetlerimiz hakkında tartışanlar, kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler!

36-39. Size verilenler, dünya hayatının geçici nimetlerinden ve zevklerinden başka bir şey değildirler: Allah'ın yanındakiler ise daha iyidirler ve daha kalıcıdırlar. [Bu nimetler], inananlar, Rablerine güvenenler, büyük günahlardan ve hayasızlıktan kaçınanlar, öfkelendiklerinde bile bağışlayanlar, Rablerinin çağrısına karşılık verenler, namazı kılanlar, işlerini birbirlerine danışarak [çözüme kavuşturanlar], kendilerine verdiğimiz rızıktan [başkaları için de] harcayanlar, içlerinden biri saldırıya uğradığında [saldırıyı gidermek üzere] birbirleriyle yardımlaşanlar içindir.

40. Bir kötülüğün karşılığı, onun gibi bir kötülüktür. Bununla birlikte, her kim affedecek ve durumu düzeltecek olursa, [bilsin ki], onun karşılığı Allah'a aittir; çünkü Allah, zalimleri sevmez!

41-42. Zulme uğradıktan sonra [haklarını korumak amacıyla] kendilerini savunanlara gelince; onlar, kendilerine karşı hiçbir soruşturma yürütülmemesi ve cezalandırılmaları gereken kimselerdir. Ancak haklarında soruşturma yapılması ve cezalandırılması gerekenler, insanlara zulmedenler ve ülkede, haksız yere, suçlar işleyenlerdir. Onlar, [ahirette] çok acı veren bir azabın kendilerini beklediği kimselerdir.

43. Bununla birlikte her kim güçlüklere göğüs gerecek ve [kendine yapılanları da] bağışlayacak olursa, [bilsin ki], bu, yapılmaya değer işlerdendir!

44. Allah, kimi doğru yoldan saptıracak olursa, [bilsin ki], artık onun hiçbir dostu yoktur. Azabı gördüklerinde, zalimlerin: "Geri dönüş için bir yol yok mudur?" diye nasıl haykırdıklarını göreceksin!

وَتَرٰيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ
خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ
وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا اِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۝
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝ اِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَاٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ
مِنْ نَكِيرٍ ۝ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا
اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُ وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً
فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ
كَفُورٌ ۝ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ اِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۝
اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا
اِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ
اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا
فَيُوحِيَ بِاِذْنِهِ مَا يَشَاءُ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝

45-46. Sen yine onların; ateşe atılırlarken, aşağılık bir duruma düşmelerinden dolayı başlarını öne eğerek göz ucuyla [etraflarına nasıl] gizli gizli baktıklarını göreceksin! Bu durum karşısında inananlar da: "Hüsrana uğrayanlar, kıyamet gününde hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana uğratanlardır!" diyeceklerdir. Bilin ki, zalimler, sürekli bir azap içinde olacaklardır! Onların Allah dışında kendilerine yardım edecek dostları olmayacaktır.[120] Allah kimi saptıracak olursa, [bilsin ki], artık onun için [hiçbir çıkış] yolu olmayacaktır.

47. [Ey insanlar! O halde], Allah'ın [buyruğu] gereği, dönüşü olmayan bir gün gelmeden önce, Rabbinizin çağrısına karşılık verin, çünkü o gün, sizin ne sığınılacak bir yeriniz ne de [günahlarınızı] inkâr etmeye [gücünüz] olacaktır.

48. Eğer onlar, yine de yüz çevirecek olurlarsa, [bilsinler ki], Biz seni onlara koruyucu olarak göndermedik. Sana düşen sadece duyurmaktır. Biz, insana katımızdan sevgimizin bir açılımı olan nimet tattırdığımızda ondan dolayı sevinir. Ancak elleriyle yaptıkları yüzünden başına bir kötülük gelecek olursa, o zaman onun, ne denli nankör olduğunu [görürsün!].

49-50. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocukları, dilediğine de erkek çocukları bahşeder, ya da onları, hem erkek hem de kız çocukları olmak üzere çift verir. O, dilediğini de kısır kılar; çünkü O, her şeyi çok iyi bilen, her şeye gücü yetendir.

51. Allah'ın bir insan ile konuşması ancak vahiy yoluyla ya da perde arkasından [seslenmek] ya da [vahyedilmesini] dilediğini, izni ile, vahyetmesi için bir elçi göndermek suretiyle gerçekleşebilir. O, gerçekten de çok yüce, çok bilge olandır.

120 Ayetin bu kısmını şu şekilde çevirmek de olasıdır: "*Onların, kendilerine Allah'a karşı yardım edecek hiçbir dostları olmayacaktır...*"

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْاِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
وَاِنَّكَ لَتَهْدِي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِي
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ اَلَا اِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْاُمُورُ ۝

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
حٰمٓ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝ وَاِنَّهُ فِي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ اَفَنَضْرِبُ
عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ اَرْسَلْنَا
مِنْ نَبِيٍّ فِي الْاَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِؤُنَ ۝ فَاَهْلَكْنَا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضٰى مَثَلُ
الْاَوَّلِينَ ۝ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ اَلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

52-53. İşte Biz sana, buyruğumuzla bir ruh vahyettik. Oysa sen, kitabın ve imanın ne olduğunu bilmezdin. Ancak Biz, onu, kullarımızdan dilediğimizi, kendisiyle doğru yola ulaştırdığımız bir ışık [kaynağı] yapmıştık. Sen, kuşkusuz, doğru yola, göklerde ve yerde bulunanların sahibi olan Allah'ın yoluna ulaştırmaktasın. Bilin ki, bütün işler, sonunda Allah'a dönecektir!

43. ZUHRUF SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 89 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Hâ, Mîm.

2-3. Apaçık olan kitaba andolsun ki, Biz, onu, aklınızı kullanarak anlamanız için, Arapça bir Kur'an yaptık.

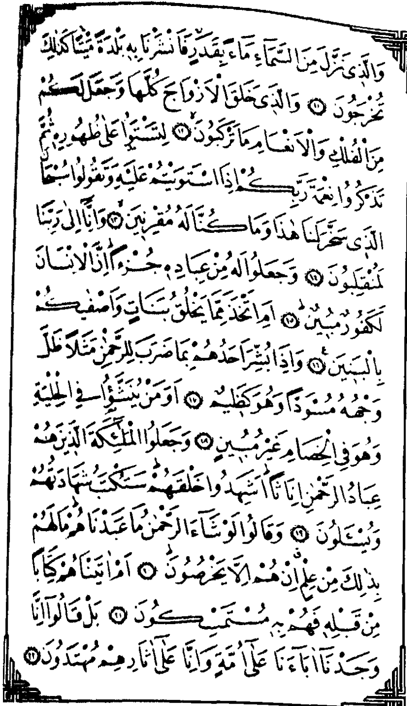
4. O, katımızda bulunan Ana-Kitap'dan [çıkmış] olan, çok yüce, çok bilge bir kitaptır.

5. [Ey inkar edenler!] Siz, haddi aşan bir halksınız diye, sizi Kur'an'la uyarmaktan vaz mı geçelim?

6-8. Daha öncekilere nice peygamberler göndermiştik. Ancak onlar, kendilerine gelen her peygamberi mutlaka alaya alırlardı. Biz, onlardan daha güçlü olanları da yok etmiştik. Nitekim öncekilerin örneği geçmiştir.

9. Andolsun ki, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, onlar mutlaka: "Onları çok güçlü olan, çok iyi bilen Allah yarattı." diye karşılık vereceklerdir.

10. O, size yeri beşik kılmış ve varmak istediğiniz yerlere ulaşasınız diye [orada] sizin için yollar var etmiştir.

11. Gökten bir ölçüye göre suyu indiren O'dur. Biz onunla, ölü bir yöreye hayat veririz. İşte siz de [kabirlerinizden] böylece çıkarılacaksınız.

12-14. O, bütün çiftleri yaratan ve sizin için; üzerlerine kurulmanız, kurulduğunuzda da Rabbinizin nimetini hatırlamanız ve: "Bunu hizmetimize sunan her türlü eksiklikten uzaktır, yücedir. [O bize bunları vermeseydi] bizim bunlara ulaşmaya gücümüz yetmezdi! Biz, kuşkusuz Rabbimize döneceğiz!" diye demeniz için, bindiğiniz gemileri ve hayvanları yaratandır.

15. Buna rağmen onlar yine de tuttular O'na kullarından bir parça tasarladılar! Gerçekten de insan, apaçık nankördür!

16. Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendisine alıp da oğulları size mi ayırmıştır?

17. Oysa onlardan biri, Çok Seven'e isnat ettiği kız çocuğuyla müjdelenince, yüzü kararır; içi öfkeyle dolar.

18. Onlar, süs içerisinde yetiştirileni ve tartışmada [delilini erkekler gibi] açıklayamayanı mı [Allah'a isnad ediyorlar?]

19. Onlar, Çok Seven'in kulları olan melekleri de dişi saymaktadırlar. Acaba onlar, onların yaratılışına tanık mı olmuşlardır? Onların bu [yalan] tanıklıkları yazılacak ve onlar, [bundan] dolayı sorgulanacaklardır.

20. Onlar: "Çok Seven dileseydi, biz, onlara ibadet etmezdik." demektedirler. Onların bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece yalan söylemektedirler!

21. Yoksa Biz, onlara bundan önce bir kitap vermiştik de ona mı sarılıyorlar?

22. Hayır! Onlar: "Biz atalarımızı bir din üzerinde bulduk; biz de onların izlerinden dosdoğru gidiyoruz." demektedirler.

23. İşte Biz, senden önce, hangi kente bir uyarıcı gönderdiysek, oranın yoldan çıkmış varlıklıları da mutlaka: "Biz atalarımızı bir din üzerinde bulduk; biz de onların izlerinden gidiyoruz." demişlerdi.

24. [Gönderilen uyarıcı da onlara]: "Ben, size, atalarınızın üzerinde bulunduğu dinden daha doğrusunu getirmiş olsam da mı?" diye sormuştu. Onlar da: "Biz, sizinle gönderileni kesinlikle inkar ediyoruz." diye karşılık vermişlerdi.

25. Bunun üzerine Biz de onlardan intikam almıştık. Yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bir baksana?

26-28. Hani İbrahim bir zamanlar, babasına ve halkına: "Ben sizin ibadet ettiklerinizden uzağım. Ben, ancak beni yaratana ibadet ederim. O, kuşkusuz, beni doğru yola ulaştıracaktır." demişti. O, bu sözünün, ardından geleceklerin başvurmaları için kalıcı bir söz olmasını sağlamıştı.

29-30. Ben, gerçekten bunları da atalarını da kendilerine gerçek ve onu açıklayan bir elçi gelene dek nimetlerimden yararlandırmıştım. Ancak kendilerine gerçek gelince, onlar: "Bu bir büyüdür; bu yüzden biz onu kesinlikle inkar ediyoruz." demişlerdi.

31. Onlar yine: "Keşke bu Kur'an, iki kentten birindeki büyük bir adama indirilseydi!" demişlerdi.

وَكَذٰلِكَ مَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ف۪ي قَرْيَةٍ مِنْ نَذ۪يرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَٓاۙ
اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَٓاءَكُمْۜ
قَالُٓوا اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِه۪ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪ٓ اِنَّن۪ي
بَرَٓاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي فَاِنَّهُ سَيَهْد۪ينِ ﴿٢٧﴾
وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً ف۪ي عَقِبِه۪ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾
بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُب۪ينٌ
﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِه۪ كَافِرُونَ
﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظ۪يمٍ
﴿٣١﴾ اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَۜ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَع۪يشَتَهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضاً سُخْرِياًّۜ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾
وَلَوْلَٓا اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفاً مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَۙ ﴿٣٣﴾

32. Onlar, Rabbinin sevgisini mi bölüştürüyorlar? Onların dünya hayatındaki geçimliklerini aralarında paylaştıran, birbirlerine iş gördürmeleri için kimini kimine derecelerle üstün kılan Biziz. Rabbinin sevgisi onların biriktirdiklerinden daha iyidir.

33-35. Eğer insanların tek bir inkarcı topluluk haline gelmeleri tehlikesi bulunmasaydı, Çok Seven'i inkar edenlerin evlerinin tavanlarını, üzerine çıktıkları merdivenlerini, evlerinin kapılarını, üzerine yaslandıkları koltuklarını gümüşten yapardık ve [onları] altına [boğardık]! Bütün bunlar, sadece dünya hayatı-

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا
وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَٱلْءَاخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا
فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ
بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ ٱلْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ
أَنَّكُمْ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ
أَوْ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَمَن كَانَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَإِمَّا
نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ ٱلَّذِى
وَعَدْنَٰهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَٱسْتَمْسِكْ بِٱلَّذِىٓ
أُوحِىَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُۥ لَذِكْرٌ لَّكَ
وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ
مِن رُّسُلِنَآ أَجَعَلْنَا مِن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦ فَقَالَ إِنِّى رَسُولُ
رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَٰتِنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

nın geçici olan nimetlerinden ve zevklerinden başka bir şey değildir. Ahiret ise, Rabbinin katında, kendi bilincinde olanlar içindir.

36-37. Kim Çok Seven'i anmaktan yüz çevirecek olursa, ona, bir şeytanı musallat ederiz; öyle ki, o, artık onun yanından bir an bile ayrılmayan arkadaşı olur. Böylece bu şeytanlar, insanları, hem de kendilerinin doğru yolda olduklarını sanarlarken, doğru yoldan saptırırlar.

38. Sonunda o, bize geldiğinde [arkadaşına]: "Keşke benimle senin aranda Doğu ile Batı arası kadar uzaklık olsaydı! Meğer sen ne kötü arkadaşmışsın!" diyecektir.

39. [Bunun üzerine onlara]: "Bugün [pişmanlık duymanız], zulmettiğiniz için, size hiçbir yarar sağlamayacaktır. Bu yüzden siz, azapta ortak olacaksınız!" [denilecektir].

40. [Ey Muhammed!] Sağırlara sen mi işittireceksin ya da körleri ve apaçık sapıklık içinde bulananı sen mi doğru yola ulaştıracaksın?

41-42. Andolsun ki, Biz, senin canını [onlar, çağrını kabul etmeden önce] alacak olursak, onlardan mutlaka öcümüzü alırız; ya da kendilerini tehdit ettiğimiz azabı sana göstermek [isteyecek olursak], [bil ki], Bizim onlara gücümüz yeter!

43-44. O halde sen, sana vahyolunana sımsıkı sarıl; sen, kuşkusuz, doğru yoldasın. Bu Kur'an, senin ve halkın için bir onur [kaynağıdır]. Yakında sorgulanacaksınız!

45. Sen, senden önce gönderdiğimiz elçilerimize, Bizim, Çok Seven dışında ibadet edecekleri tanrılar yaratıp yaratmadığımızı sor!

46. Andolsun ki, Biz, Musa'yı mucizelerimizle birlikte Firavun'a ve onun ileri gelenlerine göndermiştik. O, [onlara]: "Ben alemlerin Rabbinin elçisiyim." demişti.

47-48. Onlara mucizelerimizi getirdiğinde, hemen onlara gülmüşlerdi; oysa onlara gösterdiğimiz her bir mucize bir öncekinden daha büyük-

tü. Bu yüzden Biz, doğru yola dönmeleri için, [gördükleri her mucizeden sonra] onları azaba uğratmıştık.

49. Bunun üzerine onlar [her seferinde]: "Ey büyücü! Sen, Rabbinin seninle yaptığı [peygamberlik] sözleşmesi adına, bizim için Rabbine yalvar da [azabı üzerimizden kaldırsın!] Çünkü biz, artık kesinlikle doğru yola döneceğiz!" diye feryat etmişlerdi.

50. Ancak onlar, Biz, onlardan azabı kaldırır kaldırmaz, sözlerinden hemen dönüveriyorlardı.

51-53. Firavun, halkına seslenerek: "Ey halkım! Mısır krallığı ve altımdan akıp giden şu ırmaklar benim değil midir? Hâlâ [gerçeği] görmeyecek misiniz? Yoksa ben, şu zavallı olan ve neredeyse meramını bile anlatmaktan aciz bulunan adamdan daha iyi değil miyim? Keşke ona altın bilezikler verilseydi ya da onunla birlikte melekler de gelseydi!" demişti.

54. Firavun halkını küçümsemişti; buna rağmen onlar, yoldan çıkmış bir halk oldukları için, yine de ona boyun eğmişlerdi.

55-56. Onlar, Bizi öfkelendirince, Biz de onların hepsini suda boğarak onlardan öç almıştık ve onları sonradan gelecekler için bir öncül, [ders alınması gereken] bir örnek kılmıştık.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَاۘ وَاَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَۚ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ
الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ
يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِي اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَٓا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِنْ
ذَهَبٍ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ
قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا
اٰسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْاٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا
قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُٓوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ
مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا
عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ
لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

57-58. Meryem oğlu İsa, bir örnek olarak sunulunca, senin halkın ondan dolayı hemen yaygarayı basıvermişti ve: "Bizim tanrılarımız mı yoksa o mu daha iyidir?" diye sormuşlardı. Onlar bunu, sırf seninle tartışmak için ortaya atmışlardı; çünkü onlar, tartışmacı bir halktır.

59. [İsa'ya gelince]; O, Bizim kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğulları için de örnek kıldığımız bir kuldan başka bir şey değildir.

60. Eğer Biz, dileseydik, sizi, yeryüzünde birbiri ardından gelecek olan melekler yapardık.

وَاِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌ
﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عٖيسٰى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذٖى تَخْتَلِفُونَ فٖيهِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَطٖيعُونِ ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبّٖى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِلَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلٖيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ
اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ اَلْاَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقٖينَ ﴿٦٧﴾ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاٰيَاتِنَا
وَكَانُوا مُسْلِمٖينَ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ
تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوَابٍ
وَفٖيهَا مَا تَشْتَهٖيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فٖيهَا
خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتٖى اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فٖيهَا فَاكِهَةٌ كَثٖيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

61-62. O, [Kur'an] kuşkusuz, kıyamet hakkında bir bilgidir. Bu yüzden ondan asla kuşku duymayın ve bana uyun; çünkü bu, doğru yoldur. Şeytan sakın sizi ondan alıkoymasın; çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

63-64. İsa, onlara apaçık kanıtları getirdiğinde [onlara]: "Ben size, bilgelik getirmek ve görüş ayrılığına düştüğünüz konulardan bir kısmını size açıklamak için gelmiş bulunuyorum. O halde Allah'ın bilincinde olun ve bana uyun; çünkü Allah, benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir. O'na ibadet edin! İşte, doğru yol budur." demişti.

65. Ancak [İsa'dan sonra] aralarından çıkan gruplar, görüş ayrılığına düşmüşlerdir. Çok can yakıcı bir günde [başlarına gelecek olan] azaptan dolayı o zalimlerin vay haline!

66. Onlar, kıyamet gününün, hiç haberleri olmadan, kendilerine ansızın gelmesini beklemekten başka bir şey yapmamaktadırlar!

67. O gün, Allah'ın bilincinde olanların dışında, dostlar bile birbirlerine düşman kesileceklerdir.

68-70. [O gün Allah, kendi bilincinde olanlara]: "Ey benim ayetlerime inanan ve kendilerini Bana teslim etmiş olan kullarım! Bugün sizin için korku olmayacaktır. Siz hiçbir şekilde üzülmeyeceksiniz de! Siz ve eşleriniz, neşe ve mutluluk içinde cennete girin!" diyecektir.

71-73. Onların aralarında altın tepsiler ve kadehler dolaştırılacaktır. Orada canların çektiği, gözlerin hoşlandığı her şey olacaktır. [Yine onlara]: "Siz ise orada sürekli kalacaksınız. İşte bu, yaptıklarınızdan dolayı size miras olarak verilen cennettir. Orada sizin için yiyeceğiniz bir çok meyve vardır." denilecektir.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ
جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ
بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا
أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلٰهٌ وَفِي
الْأَرْضِ إِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَأَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هٰؤُلَاءِ
قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

74-76. Suçlulara gelince; onlar, cehennem azabında sürekli kalacaklardır. Azapları da hiçbir şekilde hafifletilmeyecektir. Bu yüzden onlar, orada [kurtulmaktan] umutlarını kesmiş olarak [varlıklarını sürdüreceklerdir]! Onlara zulmeden Biz değildik; fakat kendilerine zulmedenler onlardı.

77-78. Onlar [cehennemde görevli meleğe]: "Ey Malik! Rabbin, bari canımızı alsın!" diye sesleneceklerdir. O da [onlara]: "Siz bu şekilde [yaşamaya] devam edeceksiniz!" diye karşılık verecektir. [O zaman Allah onlara]: "Andolsun ki, Biz size gerçeği getirmiştik; ancak çoğunuz gerçekten hoşlanmıyordu." diye karşılık verecektir.

79-80. Yoksa onlar, bir işe [peygamberi öldürmeye] mi azmettiler; o halde Biz de [onları cezalandırmaya] azmetmiş bulunuyoruz. Yoksa onlar, Bizim, onların içlerinde gizledikleri sırlarını ve birbirleriyle fısıltı halindeki konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, hayır [durum hiç de öyle değildir]; çünkü yanlarındaki elçilerimiz, [her şeyi] kaydetmektedirler!

81-82. De ki: "Eğer Çok Seven'in bir çocuğu olsaydı, o taktirde ona ibadet edenlerin ilki ben olurdum!" Göklerin ve yerin Rabbi, arşın da Rabbi olan Allah, onların nitelemelerinden uzaktır, yücedir!

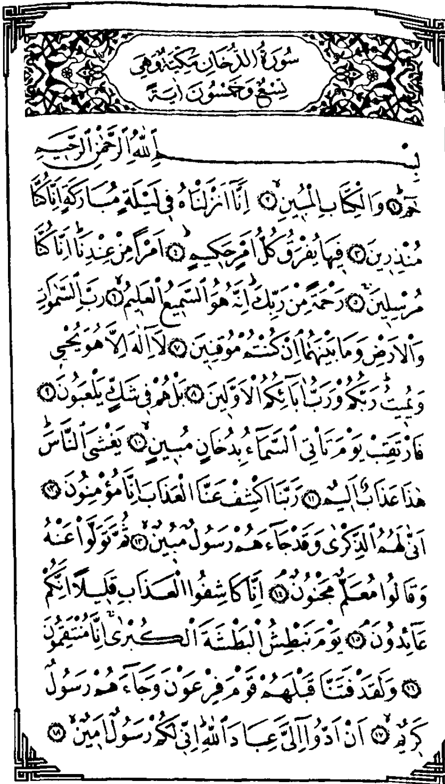
83-84. Sen onları kendi başlarına bırak da [başlarına gelmekle] tehdit olundukları günlerine kavuşuncaya dek, boş konuşmalarına dalsınlar, oynayıp dursunlar! Ama onlar, [o gün, şu gerçeği anlamakta gecikmeyeceklerdir]: Gökteki tanrı da yerdeki tanrı da O'dur! O, çok bilge olan, çok iyi bilendir.

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı kendine ait olan Allah, ne kutludur! Kıyametin bilgisi de yalnız O'nun katındadır. Siz, sonunda O'na döndürüleceksiniz!

86. Onların, Allah dışında çağırdıkları, şefâat etme yetkisine sahip değildirler; ancak bilerek gerçeğe tanıklık edenler, şefâat yetkisine sahip olabilirler!

87. Andolsun ki, onlara kendilerini kimin yarattığını soracak olsan, onlar, mutlaka: "Allah" derler. O halde, onlar, nasıl oluyor da [gerçekten] uzaklaşabiliyorlar!

88-89. [Allah] onun: "Ey Rabbim! Bunlar, inanmayan bir halktır." demesini de [bilmektedir ve bu konuda elçisine de şöyle buyurmaktadır]: "O halde sen, şimdilik onları hoş gör ve [onlara]: 'Size selam olsun!' de!" Ancak onlar, yakında [gerçeği] anlayacaklardır!

44. DUHÂN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
59 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Hâ, Mîm.

2-3. Apaçık olan kitaba andolsun ki, Biz onu, kutlu bir gecede indirdik. Biz, gerçekten de [doğru yola ulaşmaları için insanları] uyarmaktayız.

4-7. Katımızdan [gelen] bir buyruk doğrultusunda bilgelikle ilgili her iş, o gecede belirlenir. Eğer kesin olarak inanıyorsanız, [bilin ki], Biz, senin Rabbin, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi [olan Allah'ın insanlara olan] sevgisinin bir açılımı olarak, elçiler göndermekteyiz. O, gerçekten de çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

8. O'ndan başka tanrı yoktur. Dirilten ve öldüren O'dur. O, sizin de Rabbiniz, geçmiş atalarınızın da Rabbidir.

9. Ancak onlar, kuşku içinde eğlenip duruyorlar!

10-12. Sen, göğün; [kıyamet gününün yaklaştığını] açıkça [gösterecek], insanları bürüyecek ve [günahkarlara]: "Bu çok acı veren azaptır! Ey Rabbimiz! Bizden azabı kaldır; çünkü biz, artık Sana inanıyoruz." diye [feryat ettirecek] olan bir duman çıkaracağı günü bekle!

13-14. Nerede onlarda öğüt almak? Onlara gerçeği açıklayan bir elçi gelmişti. Bunun üzerine onlar, ona: "Bu, [başkaları tarafından] öğretilmiş bir delidir!" diyerek ondan yüz çevirmişlerdi.

15-16. Biz, kısa bir süre azabı kaldıracağız; ama siz, yine [eski inkarcılığınıza] döneceksiniz. Fakat Biz, [onları] çok büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, [onlardan] kesinlikle öcümüzü alacağız!

17-21. Andolsun ki Biz, onlardan önce Firavun'un halkını sınamıştık. Onlara şerefli bir elçi gelmiş, onlara: "Bana, [köleleştirdiğiniz] Allah'ın kullarını [İsrailoğullarını] teslim edin; çünkü ben, size [gönderilmiş olan] güvenilir bir elçiyim. Allah'a

karşı büyüklük taslamayın; çünkü ben size apaçık bir mucize getiriyorum. Ben, beni taşlamanıza karşı, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım. Eğer siz bana inanmayacak iseniz, o halde benden uzak durun!" demişti.

22. Musa [onların kendilerine gösterdiği düşmanlıktan yılınca], Rabbine: "Bunlar, suç işleyen bir halktır." diyerek yakarmıştı.

23-24.[Bunun üzerine Allah ona]: "O halde kullarımı geceleyin çıkar; çünkü izleneceksiniz. Denizi açık halde bırak; çünkü onlar boğulmaya mahkum bir ordudur!" buyurmuştu.

25-27. Onlar geride, nice bahçeler, pınarlar, ekinler, güzel konaklar, zevk ve sefa sürdükleri nimetler bırakmışlardı.

28-29. İşte böylece Biz de onları başka bir halka miras bırakmıştık. Onlar için ne gök ağlamıştı ne de yer! Onlara süre de tanınmamıştı!

30-31. Andolsun ki Biz, İsrailoğullarını, o alçaltıcı azaptan, Firavun'dan kurtarmıştık; çünkü o, haddi aşan zorbalardan biriydi.

32. Andolsun ki Biz, onları bütün halklar arasından bilerek seçmiştik.

33. Biz, onlara içinde kendileri için apaçık bir sınama olan mucizeler vermiştik.

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ اِنّ۪يٓ اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ (١٩) وَاِنّ۪ي عُذْتُ
بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ (٢٠) وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي فَاعْتَزِلُونِ
(٢١) فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ (٢٢) فَاَسْرِ بِعِبَاد۪ي
لَيْلًا اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ (٢٣) وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ
(٢٤) كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (٢٥) وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ (٢٦)
وَنَعْمَةٍ كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَ (٢٧) كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا اٰخَر۪ينَ
(٢٨) فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَر۪ينَ
(٢٩) وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓاء۪يلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ (٣٠) مِنْ فِرْعَوْنَ
اِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ (٣١) وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى
الْعَالَم۪ينَ (٣٢) وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ مَا ف۪يهِ بَلٰٓؤٌ۬ا مُب۪ينٌ (٣٣)
اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَيَقُولُونَ (٣٤) اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُو۫لٰى وَمَا نَحْنُ
بِمُنْشَر۪ينَ (٣٥) فَاْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ (٣٦) اَهُمْ
خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ اَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا
مُجْرِم۪ينَ (٣٧) وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ (٣٨)
مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (٣٩)

34-36. Onlar: "İlk ölümümüzden başka bir ölüm yoktur. Biz, diriltilecek de değiliz! Eğer söyledikleriniz doğru ise, atalarımızı getirin!" demektedirler.

37. Bunlar mı yoksa Tübba halkı ile onlardan öncekiler mi daha hayırlıdırlar? Biz, suçlu oldukları için onları yok etmiştik.

38-39. Biz, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları eğlenmek için yaratmadık; Biz, onları ancak gerçek bir plana uygun olarak yarattık. Ancak onların çoğu bu gerçeği bilmezler.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَن مَّوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ
يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ
الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
أَنتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ
الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ
مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَٰلِكَ
وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

40-42. Hüküm günü, kuşkusuz, onların hepsi için belirlenmiş olan bir gündür. O gün, dostun dosta bile hiçbir yararı olmayacaktır. Onlar, yardım da görmeyeceklerdir. Ancak Allah'ın sevgisini gösterdiği kimseler yardım göreceklerdir. O, kuşkusuz, çok güçlü, çok müşfik olandır.

43-46. Zakkum ağacı, kuşkusuz, [ahiret hayatında] günahkarların yemeği olacaktır. O, erimiş maden gibidir. İnsanların karınlarında, sıcak suyun kaynaması gibi, kaynayacaktır.

47-50. [Allah, görevli meleklere]: "Tutun onu! Cehennemin ortasına sürükleyin! Sonra da başına azap olarak kaynar su dökün! Ve deyin: 'Tat bakalım! Hani sen güçlüydün, şerefliydin! İşte bu, kuşkulanıp durduğunuz şeydir!'" diye buyuracaktır.

51-53. Allah bilincinde olanlara gelince; onlar, güvenli bir yerde, bahçelerde ve pınar başlarında olacaklardır. Onlar, ince ipekten ve parlak atlastan elbiseler giyecekler ve karşılıklı olarak oturacaklardır.

54. İşte böyle olacaktır. Bunların yanı sıra, Biz onları iri gözlü hurilerle evlendireceğiz!

55-57. Onlar, orada güven içinde, her çeşit meyveyi isteyebileceklerdir. İlk tattıkları ölüm dışında, onlar orada bir daha ölümü tatmayacaklardır. Allah, onları cehennem azabından koruyacaktır. Bunlar, Rabbinin bir lütfudur. İşte büyük kurtuluş budur!

58. Biz, onu, öğüt almaları için, senin dilinde indirerek kolayca anlaşılmasını sağlamıştık.

59. O halde sen [onların başlarına gelecekleri] bekle; onlar da beklemektedirler!

45. CÂSİYE SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
37 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

1. Hâ, Mîm.

2. Bu kitap, çok güçlü, çok bilge olan Allah tarafından indirilmiştir.

3. Göklerde ve yerde, kuşkusuz, inanmak [isteyenler] için [Allah'ın varlığını ve gücünü gösteren] nice delil vardır.

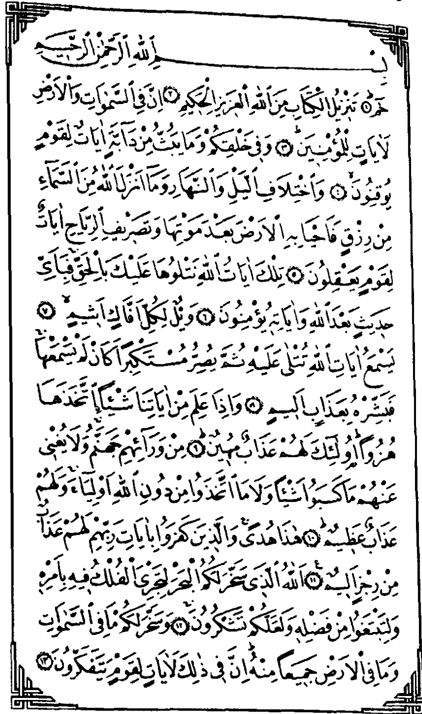
4. Sizin yaratılmanızda ve [Allah'ın yeryüzünde] yaydığı her bir canlıda, içsel kesinliğe ulaşan halk için, [Allah'ın varlığını ve gücünü gösteren] nice deliller vardır.

5. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, Allah'ın gökten indirdiği ve kendisi ile ölmüş olan toprağa hayat verdiği rızık kaynağı yağmurda, rüzgarları evirip çevirmesinde aklını kullanan bir halk için, [Allah'ın varlığını ve gücünü gösteren] nice deliller vardır.

6. İşte bunlar, Bizim, sana, gerçek olarak okuduğumuz Allah'ın ayetleridir. O halde, onlar, Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra, hangi söze inanacaklardır?

7-8. Kendisine okunan Allah'ın ayetlerini işiten, sonra da büyüklük taslayarak sanki onları hiç işitmemiş gibi [inkarında] ısrar eden her bir yalancı günahkarın vay haline! O halde sen onu çok acı veren bir azap ile müjdele!

9-10. O, ayetlerimizden bir şey öğrendiğinde onları alay konusu eder. İşte bunun gibileri için, çok alçaltıcı azap olacaktır. Arkalarında da cehennem onları beklemektedir. Kazandıkları da Allah dışında edindikleri dostları da onlara hiçbir yarar sağlayamayacaklardır. Çok büyük bir azap onlar için olacaktır.

11. Bu [Kur'an], yol göstericidir. Rablerinin ayetlerini inkar edenlere gelince; onlar için, çok acı veren tiksindirici bir azap olacaktır!

12. Allah, üzerinde buyruğuyla gemilerin yüzüp gitmesi ve böylece O'nun lütfunu aramanız ve [O'na] şükretmeniz için, denizi sizin hizmetinize sunandır.

13. O, yine, göklerde ve yerde bulunanların hepsini de kendi katından [bir lütuf olmak üzere] sizin hizmetinize sunandır. Bunda, kuşkusuz, düşünen bir halk için alınacak ibretler vardır.

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ
فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا
إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾
ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
﴿١٩﴾ هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ
﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

14. [Ey Muhammed!] İnananlara, Allah'ın [ceza] günlerinin [geleceğini] ummayanları, Allah'ın, kendilerini kazandıklarından dolayı cezalandırması için, bağışlamalarını söyle!

15. Kim iyi bir iş yapacak olursa, [bilsin ki], o kendisi içindir. Kim de kötülük yapacak olursa, [o da bilsin ki], o da kendi aleyhinedir. Siz, sonunda Rabbinize döndürüleceksiniz!

16-17. Andolsun ki Biz, İsrailoğullarına, kitap, bilgelik ve peygamberlik vermiş, onları temiz ve güzel olan yiyeceklerle rızıklandırmış ve onları [zamanlarındaki] bütün halklardan üstün kılmış ve onlara [din] konusunda açık kanıtlar vermiştik. Buna rağmen onlar, hem de kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki çekememezlik yüzünden, yine de görüş ayrılığına düşmüşlerdi. Rabbin, kuşkusuz, onların görüş ayrılığına düştükleri konularda, kıyamet gününde aralarında karar verecektir.

18-19. [Ey Muhammed! Din konusunda] seni de bir şeriat sahibi kılmış bulunuyoruz. O halde sen ona uy; ama bilmeyenlerin arzularına sakın uyma; çünkü onlar, Allah'a karşı sana hiçbir yarar sağlayamazlar. Zalimler, gerçekten de birbirlerinin dostlarıdırlar; Allah ise kendi bilincinde olanların dostudur.

20. Bu [Kur'an], insanların kalp gözlerini açan [bir ışık], içsel kesinliğe ulaşmış olan bir halk için doğru yola ulaştıran bir rehber ve Allah'ın [insanlara olan] sevgisinin bir [açılımıdır].

21. Yoksa kötülük işleyenler, ölümlerinde de sağlıklarında da kendilerini, inananlar ve iyi işler yapanlar ile bir tutacağımızı mı sanmaktadırlar? Ne kadar da kötü karar veriyorlar!

22. Allah, gökleri ve yeri gerçek [bir plan doğrultusunda] yaratmıştır. Böylece herkes, hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmadan, sadece kazandıklarından dolayı cezalandırılacaktır!

23. Sen, arzusunu tanrı edinen ve Allah'ın [doğru yola ulaşmak istemediğini] bildiği için, kulaklarını ve kalbini mühürlemek ve gözlerine de perde çekmek suretiyle doğru yoldan saptırdığı kimseyi görüyor musun? Şimdi böyle birini Allah'tan başka kim doğru yola ulaştırabilir ki...? O halde hâlâ düşünüp ibret almayacak mısınız?

24-26. Onlar: "Hayat ancak bu dünyadaki hayatımızdır: Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak zaman yok eder!" demektedirler. Oysa onların bu konuda hiçbir bilgileri yoktur; onlar, tahmin yürütmekten başka bir şey yapmamaktadırlar! Bu yüzden kendilerine ayetlerimiz okunduğunda, onlar [bu konuda]: "Eğer söyledikleriniz doğru ise, o halde, bize atalarımızı getirin!" demekten başka hiçbir delil ileri sürememektedirler. [Onlara] de ki: "Sizi dirilten de öldüren de Allah'dır. O, sonunda sizi, [geleceğinde] hiçbir kuşku bulunmayan kıyamet gününde, bir araya getirecektir." Ancak insanların çoğu [bu gerçeği] bilmemektedirler.

27. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Kıyametin kopacağı güne gelince; o gün, [Allah'ın ayetlerini] geçersiz kılmağa kalkışanlar, hüsrana uğrayacaklardır!

28-29. Sen, o gün, her halkı tevazu içinde diz çökmüş bir durumda göreceksin! Her halk kendi kitabıyla [hesaplaşmaya] çağrılacak ve [onlara]: "Bugün yaptıklarınızdan dolayı cezalandırılacaksınız! İşte kitabımız, [yüzünüze] karşı gerçeği söylemektedir; çünkü Biz, yaptıklarınızı kaydettiriyorduk!" [denilecektir].

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَأَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾
وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا
بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعٰى إِلٰى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ
﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

30. İnananlara ve iyi işler yapanlara gelince; Rableri, onları sevgisine sokacaktır. İşte bu, apaçık başarıdır.

31-32. Bununla birlikte inkar edenlere gelince; [kendilerine]: "Ayetlerim, size, okunmamış mıydı? Ama siz buna rağmen yine de büyüklük taslamış ve böylece suç işleyen bir halk oluvermiştiniz; çünkü [Size]: 'Allah'ın vaadi gerçektir; kıyamet gününün [geleceğinde] de hiçbir kuşku yoktur.' denildiğinde ise, siz: 'Biz, kıyametin ne olduğunu bilmiyoruz. [Bu konuda] ancak tahminde bulunabiliyoruz. [Doğrusunu söylemek gerekirse], Biz [bu konuda] emin değiliz!' demiştiniz." denilecektir.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا
وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾
وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
حم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ
﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ
أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ
عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

33. Böylece onlar, yapmış olduklarının kötü olduğunu anlayacaklardır; alay konusu yaptıkları ise onları çepeçevre kuşatacaktır.

34-35. [Onlara]: "Siz nasıl ki bugüne kavuşacağınızı unuttuysanız, aynı şekilde Biz de bugün sizi unutacağız! Bu yüzden yeriniz ateş olacaktır. Sizin, size yardım edecek yardımcılarınız da olmayacaktır! Çünkü siz, dünya hayatı sizi aldattığı için, Allah'ın ayetlerini alay konusu yapmıştınız." denilecektir. Onlar, bugünden [itibaren] artık oradan çıkarılmayacaklardır ve onların kendilerini düzeltme konusundaki istekleri de kabul edilmeyecektir!

36-37. O halde övgü, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi olan Allah'ındır. Göklerde ve yerde ululuk O'nundur; çünkü O, çok güçlü, çok bilge olandır!

46. AHKÂF SÛRESİ

[10.,15. ve 35. ayetleri dışında
Mekke'de inmiştir ve
35 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Hâ, Mîm.

2. Bu Kitap, çok güçlü, çok bilge olan Allah tarafından indirilmektedir.

3. Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları, gerçek bir plan doğrultusunda ve belli bir süre için yaratmış bulunuyoruz. Bununla birlikte, inkar edenler, uyarıldıkları şeylerden, yüz çevirmektedirler.

4. De ki: "Söyleyin bakalım: Allah dışında çağırdıklarınızın, yeryüzünde neler yarattıklarını bana gösterse-nize! Yoksa onların, göklerin [yaratılmasında] herhangi bir katkıları mı olmuştur? Eğer söyledikleriniz doğru ise, o taktirde bana, [bundan önce indirilmiş] bir kitap ya da [başka] bir bilgi kalıntısı getirin!"

5-6. Allah dışında, kıyamet gününe dek, kendi çağrı[larına] karşılık veremeyecek olanları ve üstelik çağrılarından habersiz bulunanları çağıranlardan daha sapkın kimler olabilirler ki...? İnsanlar, [kıyamet günü] bir araya toplandıklarında, [o çağırdıkları] kendilerine düşman olacak-

lar ve onların kendilerine ibadet ettiklerini inkar edeceklerdir.

7. Ancak, ayetlerimiz onlara okunduğunda, inkar edenler, gerçek kendilerine gelir gelmez [onun hakkında]: "Bu apaçık bir büyüdür!" demektedirler.

8. Yoksa onlar: "Onu uydurdu." mu demektedirler? De ki: "Eğer onu ben uydurmuş isem, o taktirde siz, beni Allah'a karşı hiçbir şekilde koruyamazsınız! O, sizin Kur'an hakkındaki yaptığınız taşkınlığı en iyi bilendir. O, benimle sizin aranızda tanık olarak da yeterlidir. O, gerçekten de çok bağışlayan, çok müşfik olandır!"

9. De ki: "Ben elçilerin ilki değilimdir. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sadece bana vahyolunana uyarım. Ben, apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim."

10. De ki: "Şimdi söyleyin bana bakalım; eğer bu [Kur'an], Allah katından ise ve siz de –İsrailoğullarından bir tanık onun benzerine tanıklık ettiği ve ona inandığı halde- yine de büyüklük taslayarak onu inkar ediyorsanız, [bu taktirde siz, gerçekten de zalim bir topluluk olmaz mısınız]? O halde [şunu çok iyi bilin ki], Allah, zalim bir halkı asla doğru yola ulaştırmaz!"

11. İnkar edenler, inananlarla ilgili olarak: "Eğer o [Kur'an] iyi bir şey olsaydı, onlar, ona [inanmada] bizi geçemezlerdi!" demektedirler. Ancak, onunla doğru yola ulaşmak [arzu-

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ٦
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ٧ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا
تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٨ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا
مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ
إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ٩ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَآمَنَ
وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١٠ وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا
بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ١١ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ١٢ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ
اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ١٣ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٤

sunda] olmadıkları için, onlar [onunla ilgili olarak]: "Bu çok eski bir yalandır!" diyeceklerdir.

12. Ondan önce de bir yol gösterici ve bir sevgi [pınarı] olarak Musa'nın kitabı da vardı. Bu ise, [onu] tasdik eden ve zulmedenleri uyarmak, iyilik yapanları da müjdelemek üzere Arap diliyle [indirilmiş olan] bir kitaptır.

13-14. "Rabbimiz Allah'tır." diyenlere ve sonra da dosdoğru olanlara gelince; [bilin ki], onlar için hiçbir korku olmayacaktır ve onlar üzülmeyeceklerdir de! İşte onlar cennetlik olanlardır. Onlar, orada [dünyada iken] yaptıklarının karşılığı olarak, sürekli kalacaklardır.

ووصينا الانسان بوالديه احسانا حملته امه كرها ووضعته
كرها وحمله وفصاله ثلثون شهرا حتى اذا بلغ اشده وبلغ
اربعين سنة قال رب اوزعنى ان اشكر نعمتك التى انعمت
على وعلى والدى وان اعمل صالحا ترضيه واصلح لى فى ذريتى
انى تبت اليك وانى من المسلمين ﴿١٥﴾ اولئك الذين نتقبل
عنهم احسن ما عملوا ونتجاوز عن سيئاتهم فى اصحاب الجنة
وعد الصدق الذى كانوا يوعدون ﴿١٦﴾ والذى قال لوالديه
اف لكما اتعداننى ان اخرج وقد خلت القرون من قبلى وهما
يستغيثان الله ويلك امن ان وعد الله حق فيقول ما هذا
الا اساطير الاولين ﴿١٧﴾ اولئك الذين حق عليهم القول فى
امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس انهم كانوا خاسرين ﴿١٨﴾
ولكل درجات مما عملوا وليوفيهم اعمالهم وهم لا يظلمون ﴿١٩﴾
ويوم يعرض الذين كفروا على النار اذهبتم طيباتكم فى حياتكم
الدنيا واستمتعتم بها فاليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم
تستكبرون فى الارض بغير الحق وبما كنتم تفسقون ﴿٢٠﴾

15. Biz, insana ana-babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi onu zahmetle taşımış ve zahmetle doğurmuştur. Onun ana karnında taşınması ile sütten kesilme süresi otuz aydır. Sonunda insan olgunluk çağına ulaşıp kırk yaşına vardığında: "Ey Rabbim! Bana, ana ve babama verdiğin nimete şükretmem, hoşnut olacağın yararlı iş yapmam konusunda gönlüme ilham ver! Soyumda da güzellikleri devam ettir! Ben sana dönmüş bulunuyorum; çünkü Ben, kendimi Sana teslim edenlerdenim!" demişti.

16. İşte onlar, yaptıklarının en iyilerini kabul ettiğimiz ve kötülüklerinden de vazgeçtiğimiz kimselerdir. Onlar, kendilerine [dünyada iken] verilen doğru sözün gerçekleşmesi sonucu cennetlikler arasına katılacaklardır.

17-18. Ana ve babasına: "Öf size! Siz beni, benden önce nice nesiller gelip geçmiş iken, tekrar diriltilmekle mi tehdit ediyorsunuz?" diyen kimseye gelince; ana ve babası, Allah'a sığınarak, [ona]: "Yazıklar olsun sana! İmana gel; çünkü Allah'ın vaadi gerçektir!" diyerek çıkışırlarken, o da [onlara alaylı bir biçimde]: "Bu [sizin söyledikleriniz], öncekilerin masallarından başka bir şey değildir!" diyerek karşılık vermişti. İşte [böyle düşünenler], kendilerinden önce gelip geçmiş olan insan ve cin topluluklarıyla birlikte, haklarında [azap] sözü gerçekleşecek olanlardır! Onlar, gerçekten hüsrana uğrayacak olanlardır!

19. Herkesin, yaptıklarına göre dereceleri olacaktır. Andolsun ki, Allah, onlara, hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmadan, yaptıklarının karşılığını tam olarak verecektir!

20. İnkar edenlere, ateşle yüzleşecekleri gün [kendilerine]: "Siz, dünya hayatınızda, bütün güzel şeyleri harcayıp tükettiniz; [ahiret hayatını hiç düşünmeden] onların zevkini çıkardınız durdunuz! Ancak siz, bugün, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan ve yoldan çıkmanızdan dolayı, alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız!" denilecektir.

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍۜ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ٓ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٢١﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَاۚ فَأْتِنَا بِمَا
تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِۘ وَاُبَلِّغُكُمْ
مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْماً تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضاً
مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْۙ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَاۜ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ
بِه۪ۜ ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌۙ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا
لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسَاكِنُهُمْۜ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ
مَكَّنَّاهُمْ ف۪يمَٓا اِنْ مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعاً
وَاَبْصَاراً وَاَفْـِٔدَةًۘ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَٓا اَبْصَارُهُمْ
وَلَٓا اَفْـِٔدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ
مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا
نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَاناً اٰلِهَةًۜ بَلْ
ضَلُّوا عَنْهُمْۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

21. [Ey Muhammed!] Ad'ın kardeşi [Hud'u] hatırla! Hani o, kendisinden önce de sonra da uyarıcıların gelip geçmiş olduğu kum tepelerinde yaşayan halkını: "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin; çünkü ben, çok korkunç bir günde başınıza azabın gelmesinden korkuyorum!" diyerek uyarmıştı.

22. Onlar da: "Sen, bizi tanrılarımızdan ayırmak için mi geldin? Eğer söylediklerin doğru ise, o halde, bizi tehdit ettiğin şeyi başımıza getir!" diyerek karşılık vermişlerdi.

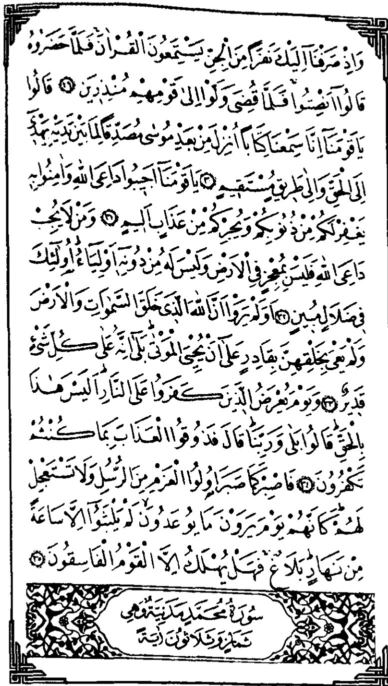
23. O da: "[Bu konudaki] bilgi Allah katındadır. Ben size, benimle gönderileni bildiriyorum. Fakat ben, sizi bilgisiz bir halk olarak görüyorum!" demişti.

24-25. Onlar, sonunda onu [azabı] vadilerine doğru yayılan yoğun bir bulut olarak gördüklerinde: "Bu, bize yağmur getirecek olan yüklü bir buluttur!" diye haykırmışlardı. [Ama Hud onlara]: "Hayır, o, sizin çabucak gelmesini istediğiniz şeydir. O, içinde çok acı veren bir azap bulunan rüzgardır! O, Rabbinin buyruğuyla, her şeyi yerle bir ederek yok edecektir!" [demişti]. [Kasırga öylesine şiddetli ve yıkıcıydı ki, onlardan geriye] yerle bir olan evlerinden başka hiçbir şey kalmamıştı. İşte Biz, suç işleyen bir halkı böylece cezalandırırız!

26. Andolsun ki Biz, onlara, size vermediğimiz gücü ve serveti vermiş, kendilerine kulaklar, gözler ve kalpler bahşetmiştik. Ancak kulakları, gözleri ve kalpleri kendilerine hiçbir yarar sağlamamıştı; çünkü onlar, bile bile Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Bu yüzden alay konusu yaptıkları şeyler, onları çepeçevre kuşatıvermişti.

27. Andolsun ki, Biz, çevrenizdeki kentleri de yok etmiştik; [ancak onları yok etmeden önce], doğru yola dönmeleri için onlara ayetleri tekrar tekrar açıklamıştık.

28. Allah dışında, kendilerini Allah'a yakınlaştırmak üzere tanrı edindikleri, kendilerine yardım etselerdi ya! Hayır, onlar, onların gözünden kaybolup yok olmuşlardı; çünkü onlar, onların uydurdukları, zihinlerinde yarattıkları aslı olmayan boş şeylerdi.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ٢٩ قَالُوا
يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ٣٠ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ
يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ٣١ وَمَنْ لَا يُجِبْ
دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٣٢ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ٣٣ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ٣٤ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ
لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً
مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ٣٥

سُورَةُ مُحَمَّدٍ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانٍ وَثَلَاثُونَ آيَةً

29. Hani cinlerden bir grubu Kur'an dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onlar, onun okunuşunu duyar duymaz, birbirlerine: "Susalım[121] ve [sessizce dinleyelim]!" Kur'an'ın okunması bitince de, uyarıcılar olarak halklarına dönmüşlerdi.

30. Onlar: "Ey halkımız! Biz, kuşkusuz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri tasdik eden, gerçeğe ve doğru yola ulaştıran bir kitap dinlemiş bulunuyoruz."

31. "Ey halkımız! Allah'ın çağrısına karşılık verin ki, O da sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi çok acı veren bir azaptan korusun!" dediler.

32. Buna karşılık her kim Allah'ın çağrısına karşılık vermeyecek olursa, [bilsin ki] o, yeryüzünde Allah'ı aciz bırakacak değildir ve Allah dışında kendisi için dostları da olmayacaktır! İşte onlar, apaçık bir sapıklık içinde bulunanlardır!

33. Onlar, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan aciz olmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de gücünün yeteceğini anlamıyorlar mı? O, gerçekten de her şeye gücü yetendir!

34. İnkar edenlere, ateşle yüz yüze gelecekleri gün: "Bu, gerçek değil miymiş?" diye sorulduğunda, onlar da: "Evet, Rabbimize andolsun ki, gerçekmiş!" diyerek karşılık vereceklerdir. O da [onlara]: "O halde, inkar etmenizden dolayı azabı tadın bakalım!" diyecektir.

35. [Ey Muhammed!] Kararlılık sahibi elçiler, güçlüklere nasıl göğüs germişler ise sen de aynı şekilde güçlüklere göğüs ger. [İnkar edenlerin cezalandırılmaları konusunda] sakın aceleci davranma! Onlar, tehdit olunageldikleri azabı görecekleri gün, kendilerini sanki dünyada gündüzün sadece bir saat kalmış gibi [hissedeceklerdir]. [Bu], bir duyurudur! Ancak yoldan çıkmış olan halk yok edilir!

121 Bu ayettede üslûp özelliği nedeniyle, "siz"li zamir "biz"li olarak çevrilmiştir.

47. MUHAMMED SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
38 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا
اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾
فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰٓى اِذَٓا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا
الْوَثَاقَ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَٓاءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ذٰلِكَ
وَلَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ
وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ
بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا
اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا
لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ
اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ اَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾ ذٰلِكَ
بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

1-3. İnkar edenlere ve [insanları] Allah yolundan alıkoyanlara gelince; Allah, onların yaptıklarını boşa çıkaracaktır. İnananların ve iyi işler yapanların ve Muhammed'e indirilene -ki, o, Rablerinden gelen bir gerçektir- inananların ise günahlarını örtecek ve onların durumlarını iyileştirecektir. Bu, inkar edenlerin yanlışa uymalarından, inananların ise Rablerinden gelen gerçeğe uymalarından dolayıdır. İşte Allah, insanlara [durumlarına uygun düşen] örnekleri böylece sunmaktadır.

4-6. [Savaşta] inkar edenlerle karşılaştığınızda, boyunlarını vurun; ancak onların savaş güçlerini çökerttiğinizde de bağı sıkı bağlayın [onları esir alın]! Savaşın kesin olarak sona ermesi için de [esirleri] öncelikle derhal karşılıksız olarak serbest [bırakın]; ya da [gerek görürseniz] fidye karşılığı serbest [bırakın]! [İşte savaş ve savaş esirleri ile ilgili uygulama] budur. Allah dileseydi, onlardan [tek başına] öç alırdı. Ancak o, sizi birbirinizle denemek için [böyle davranmamıştır]. Allah yolunda öldürülenlere gelince; [bilin ki] Allah, onların eylemlerini asla boşa çıkarmayacaktır: O, onları [cennette yüksek derecelere] ulaştıracak, kalplerini huzura kavuşturacak ve onları kendilerine tanıttığı cennete sokacaktır.

7-9. Ey inananlar! Eğer siz, Allah'a yardım edecek olursanız, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlamlaştırır. İnkar edenlere gelince; onları yıkım beklemektedir: Çünkü Allah, onların eylemlerini boşa çıkaracaktır. Bunun nedeni, onların Allah'ın indirdiğini beğenmemeleridir. Bu yüzden Allah, onların eylemlerini boşa çıkaracaktır.

10. Onlar, kendilerinden önce yaşamış olanların sonlarının nasıl olduğunu görmek için, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Allah, onları yerle bir etmişti. İnkar edenleri de benzer [cezalar] beklemektedir!

11. Bu, Allah'ın inananların dostu olmasından; inkar edenlerin ise, hiçbir dostlarının bulunmamasından dolayıdır.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ
سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُم ﴿١٤﴾ مَّثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ
مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن
كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا
خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ
اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنظُرُونَ
إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا
جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

12. Allah, kuşkusuz inananları ve iyi işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; inkar edenlere gelince; onlar, [dünyada yaşadıkları sürece] nimetlerinden yararlanacaklar ve hayvanların yediği gibi yiyeceklerdir. Ancak, onların [ahirette] varacakları yer ise ateş olacaktır!

13. [Ey Muhammed!] Biz seni, kovan kentinden, çok daha güçlü olan nice kentleri yok etmiştik; ne var ki, onlara yardım eden hiç olmamıştı.

14. Rabbinden apaçık bir kanıt üzere bulunan kimse, kötü işi kendisine güzel gösterilen ve arzularına uyan kimse gibi olur mu?

15. Allah bilincinde olanlara vaat olunan cennetin örneği -ki, o cennette, [inananlar için] zamanın bozamadığı sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları ve saf bal ırmakları, her türlü meyve ve Rablerinden bir bağışlanma olacaktır.- hiç ateşte sürekli kalacak ve kendilerine orada bağırsaklarını parçalaması için kaynar su içirilecek olan kimselerin [örneği] gibi olabilir mi?

16. Onların arasında seni dinliyor [gibi görünenler de] vardır. Onlar, senin yanından çıktıklarında, kendilerine bilgi verilmiş olanlara: "O, az önce ne demişti?" diye sorarlar. Onlar, Allah'ın kalplerini mühürlediği kimselerdir; çünkü onlar, arzularına uymuşlardır.

17. Doğru yola ulaşmış olanlara gelince; Allah onların doğru yol ile ilgili yeteneklerini arttırır ve onların Allah bilinçlerini geliştirmelerini sağlar.

18. Onlar, kıyamet gününün kendilerine ansızın gelmesini beklemekten başka bir şey yapmamaktadırlar! Oysa onun alametleri belirmiştir. O halde kıyamet ansızın başlarında koptuğunda ibret almaları neye yarar ki...?

19. O halde sen, Allah'tan başka tanrı olmadığını bil ve hem kendinin hem de inanan erkekler ile kadınların günahları için bağışlanma dile; çünkü Allah, sizin gezip dolaştığınız yeri de içinde kalacağınız yeri de bilmektedir!

ويقول الذين آمنوا لولا نزلت سورة فإذا أنزلت سورة محكمة
وذكر فيها القتال رأيت الذين في قلوبهم مرض ينظرون
إليك نظر المغشي عليه من الموت فأولى لهم ﴿٢٠﴾ طاعة وقول
معروف فإذا عزم الأمر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم
﴿٢١﴾ فهل عسيتم إن توليتم أن تفسدوا في الأرض وتقطعوا
أرحامكم ﴿٢٢﴾ أولئك الذين لعنهم الله فأصمهم و
أعمى أبصارهم ﴿٢٣﴾ أفلا يتدبرون القرآن أم على قلوب
أقفالها ﴿٢٤﴾ إن الذين ارتدوا على أدبارهم من بعد
ما تبين لهم الهدى الشيطان سول لهم وأملى لهم
﴿٢٥﴾ ذلك بأنهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله
سنطيعكم في بعض الأمر والله يعلم إسرارهم
﴿٢٦﴾ فكيف إذا توفتهم الملائكة يضربون وجوههم
وأدبارهم ﴿٢٧﴾ ذلك بأنهم اتبعوا ما أسخط الله
وكرهوا رضوانه فأحبط أعمالهم ﴿٢٨﴾ أم حسب
الذين في قلوبهم مرض أن لن يخرج الله أضغانهم ﴿٢٩﴾

20-21. İnananlar: "Keşke [savaşmaya izin veren] bir sûre indirilse!" diyorlardı. Ama içinde açık bir şekilde savaştan söz edilen bir sûre indirildiğinde sen, kalplerinde hastalık bulunanların, ölüm baygınlığına girmiş kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün! Oysa boyun eğmek ve güzel bir söz söylemek onlar için daha yakışık alırdı. Sonra iş kesinleştiğinde de Allah'a vermiş oldukları söze bağlılık gösterselerdi bu, onlar için, kesinlikle daha iyi olurdu!

22. Demek ki siz, [tekrar eski adetlerinize] dönecek olsanız,[122] ülkede bozgunculuk çıkaracak ve böylece akrabalık bağlarını koparacaksınız, değil mi?

23. İşte bunlar, Allah'ın kendilerini lanetlediği, sağırlaştırdığı ve gözlerini körleştirdiği kimselerdir.

24. Onlar, hâlâ Kur'an'ı düşünmeyecekler mi? Yoksa kalplerinin üzerinde kilitler mi bulunmaktadır?

25-27. Kendilerine doğru yol açık bir şekilde belli olduktan sonra, yine de eski inançlarına dönenlerin [yaptıklarını] şeytan, kendilerine güzel göstermiş ve kendilerini boş şeylerle umutlandırmıştır. Bunun nedeni; onların, Allah'ın indirdiğini beğenmeyenlere: "Bazı işlerde size uyacağız." demeleridir. Oysa Allah, onların gizlediklerini çok iyi bilmektedir! Ya melekler, onların yüzlerine ve sırtlarına vura vura canlarını alırlarken, durumları nasıl olacak ki...?

28. Bunun nedeni, onların Allah'ı gazaplandıran şeylerin ardından gitmeleri ve O'nun hoşnut olmasını sağlayacak şeylerden de hoşlanmamalarıdır! İşte bu yüzdendir ki, Allah, onların eylemlerini boşa çıkaracaktır!

29. Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sanmaktadırlar?

122 Ayetin bu kısmını şu şekilde anlamak da olasıdır: "*...siz, yönetime gelecek olsanız...*"

ولو نشاء لأريناكهم فلعرفتهم بسيماهم ولتعرفنهم في لحن
القول والله يعلم أعمالكم ﴿٣٠﴾ ولنبلونكم حتى نعلم المجاهدين
منكم والصابرين ونبلو أخباركم ﴿٣١﴾ إن الذين كفروا
وصدوا عن سبيل الله وشاقوا الرسول من بعد ما تبين لهم
الهدى لن يضروا الله شيئا وسيحبط أعمالهم ﴿٣٢﴾ يا أيها الذين
آمنوا أطيعوا الله وأطيعوا الرسول ولا تبطلوا أعمالكم ﴿٣٣﴾
إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله ثم ماتوا وهم كفار
فلن يغفر الله لهم ﴿٣٤﴾ فلا تهنوا وتدعوا إلى السلم وأنتم
الأعلون والله معكم ولن يتركم أعمالكم ﴿٣٥﴾ إنما الحياة
الدنيا لعب ولهو وإن تؤمنوا وتتقوا يؤتكم أجوركم
ولا يسألكم أموالكم ﴿٣٦﴾ إن يسألكموها فيحفكم
تبخلوا ويخرج أضغانكم ﴿٣٧﴾ ها أنتم هؤلاء تدعون
لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فإنما
يبخل عن نفسه والله الغني وأنتم الفقراء وإن تتولوا
يستبدل قوما غيركم ثم لا يكونوا أمثالكم ﴿٣٨﴾

30-31. Biz dileseydik, onları sana gösterirdik; böylece sen de onları yüzlerinden tanımış olurdun. Bununla birlikte sen, onları ses tonlarından bile kesinlikle tanırsın. Allah, gerçekten de eylemlerinizi bilmektedir. Andolsun ki Biz, içinizden cihat edenler ile güçlüklere göğüs gerenleri belirleyinceye ve durumlarınızı ortaya koyuncaya dek sizi sınayacağız!

32. İnkar edenlere, [insanları] Allah yolundan alıkoyanlara ve kendilerine doğru yol açık bir şekilde belli olduktan sonra elçiye karşı çıkanlara gelince; [bilsinler ki], onlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah ise onların eylemlerini boşa çıkaracaktır!

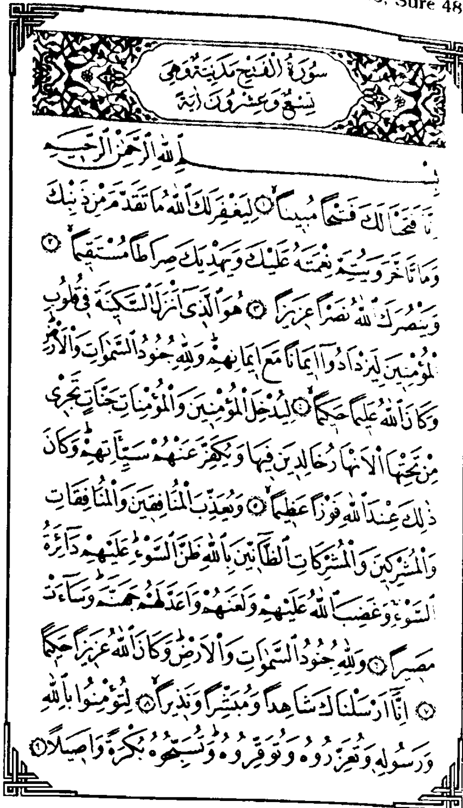
33. Ey inananlar! Allah'a boyun eğin ve elçiye boyun eğin! Eylemlerinizi ise sakın boşa çıkarmayın!

34. İnkar edenlere, [insanları] Allah yolundan alıkoyanlara ve sonra da inkarcı olarak ölenlere gelince; Allah, onları asla bağışlamayacaktır!

35. [Ey inananlar!] Siz, düşmanlarınızdan daha üstün iken, sakın gevşemeyin ve barış çağrısında bulunmayın; çünkü Allah sizinle birliktedir. O, sizin eylemlerinizin [karşılığını] asla eksiltmeyecektir.

36-37. Dünya hayatı, kuşkusuz ancak bir oyundan ve geçici bir eğlenceden ibarettir. O halde eğer [Allah'a] inanacak ve [O'nun] bilincinde olmayı sürdürecek olursanız, Allah size karşılıklarınızı verir ve sizden mallarınızı [tamamen harcamanızı] istemez. Eğer O, onların tamamını isteseydi ve [sizi de böyle davranmaya] zorlamış olsaydı, cimrice davranırdınız ve böylece O da sizin kinlerinizi ortaya çıkarmış olurdu!

38. [Ey inananlar!] İşte siz, Allah yolunda harcamaya çağrılan kimselersiniz. Bununla birlikte içinizden cimrilik edeniniz bulunmaktadır. Her kim cimrilik edecek olursa, [bilsin ki] o, aslında bizzat kendine karşı cimrilik etmektedir. Allah, kendine yetendir; siz ise sürekli olarak O'na gereksinim duymaktasınız! Siz, her şeye rağmen yine de yüz çevirecek olursanız, O, sizin yerinize başka bir halk getirir: Onlar, sizin gibi olmazlar!

48. FETİH SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
29 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-3. [Ey Muhammed!] Biz, sana; Allah'ın, senin geçmiş ve gelecek olan bütün günahlarını bağışlaması, sana olan nimetini tamamlaması, seni doğru yola ulaştırması ve sana çok güçlü bir biçimde yardım etmesi için, apaçık bir fetih bahşetmiş bulunuyoruz!

4-6. İmanlarına iman katmak üzere inananların kalplerine huzur ve güven indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, çok iyi bilen, çok bilge olandır. [Bütün bu lütuflar], O'nun, inanan erkeklerle inanan kadınları, altlarından ırmaklar akan, içlerinde sürekli kalacakları cennetlere sokması ve kötülüklerini örtmesi içindir. İşte bu, Allah katında çok büyük bir başarı ve mutluluktur. [Bir de bunlar], O'nun hakkında kötü zanda bulunan iki yüzlü erkeklerle iki yüzlü kadınlara, Allah'a ortak koşan erkeklerle Allah'a ortak koşan kadınlara azap etmesi içindir. Kötü zanları kendi başlarına gelsin! Bu yüzden Allah onlara gazap etmiş, onları lanetlemiş ve onlar için cehennemini hazırlamıştır! Varılacak ne kötü yerdir orası!

7. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır; Allah, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır!

8-9. Biz, kuşkusuz seni; [siz insanların] Allah'a ve elçisine inanmanız, elçisine yardım etmeniz, O'na saygı göstermeniz ve O'nu sabah akşam tesbih etmeniz için, bir tanık, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak göndermiş bulunuyoruz.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ
فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ
فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾
بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا
وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ
الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا
نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ
لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ
بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

10. Sana biat edenler, kuşkusuz ancak Allah'a biat etmektedirler; çünkü Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Bu yüzden her kim sözünden dönecek olursa [bilsin ki], ancak kendi aleyhine olarak sözünden dönmüştür. Ancak her kim de Allah'a vermiş olduğu sözü yerine getirecek olursa [bilsin ki], Allah, ona çok büyük bir ödül verecektir.

11-12. Bedevilerden geride kalmış olanlar sana: "Bizi, mallarımız ve ailelerimiz [savaşa katılmaktan] alıkoymuştur. O halde sen, bizim için bağışlanma dile!" diyeceklerdir. Onlar, kalplerinde olmayanı dilleriyle söylemektedirler. O halde [onlara] de ki: "Eğer Allah, sizin bir zarara uğramanızı ya da sizin bir yarar elde etmenizi isteyecek olsa, kim Allah'ın isteğini engelleyebilir ki...? Hayır, Allah, yaptıklarınızdan çok iyi haberdar olandır! [Ey iki yüzlüler!] Siz, aslında elçinin ve inananların ailelerine bir daha asla geri dönmeyeceklerini sanmıştınız. İşte siz, bu düşünce kalplerinizde güzel gösterildiği içindir ki, kötü zanda bulunmuştunuz ve böylece yok edilmeyi hak eden bir halk olmuştunuz!"

13. O halde her kim Allah'a ve elçisine inanmayacak olursa [bilsin ki], Biz, inkar edenler için, alev alev yanan bir ateş hazırlamış bulunuyoruz!

14. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğini de cezalandırır. Allah, Gerçekten de çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

15. Siz ganimetleri almak üzere gittiğinizde [savaştan] geri kalanlar [size]: "Bırakın biz de sizinle birlikte gelelim!" diyeceklerdir. Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek istemektedirler. De ki: "Siz, asla bizimle birlikte gelmeyeceksiniz! Çünkü Allah, sizinle ilgili olarak daha önceden böyle buyurmuştur." Bunun üzerine onlar: "Siz, bizi kıskanıyorsunuz!" diyeceklerdir. Hayır, hayır! Onlar, gerçekten de çok az anlamaktadırlar!

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
حَرَجٌ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ
إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ
عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا
فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ
وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾
وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

16. O [savaştan] geri kalan bedevilere de ki: "Siz yakında çok güçlü bir halka karşı savaşmaya çağrılacaksınız. Onlarla, [şehit olana] ya da onlar teslim olana dek savaşacaksınız. Eğer boyun eğecek olursanız, Allah size güzel bir ödül verir. Ancak daha önce döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız, Allah sizi çok acı veren bir azaba uğratır."

17. Köre, topala ve hastaya [savaşa katılamadıklarından dolayı] her hangi bir kınama söz konusu değildir. Her kim Allah'a ve elçiye boyun eğecek olursa, Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Her kim de yüz çevirecek olursa, onu çok acı veren bir azaba uğratır!

18-19. Andolsun ki, Allah, o ağacın altında sana biat ederlerken, inananlardan hoşnut olmuştur; çünkü O, onların kalplerinde olanı bilmiş, onlara huzur, güven duygusu vermiş ve onları yakın bir fetih ve elde edecekleri bir çok ganimet ile ödüllendirmiştir. Allah, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır!

20-21. Allah size, ele geçireceğiniz bir çok ganimet vadetmiştir. Ancak O, inananlara bir kanıt olması, sizi doğru yola ulaştırması için de bu [ganimeti] sizin için çabuklaştırmış ve insanların ellerini üzerinizden çekmiştir. Henüz ele geçiremediğiniz, ama Allah'ın ilmiyle kuşatmış olduğu diğer ganimetleri [de ele geçireceksiniz]. Allah, gerçekten de her şeye gücü yetendir!

22-23. Eğer inkar edenler sizinle savaşsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı ve sonra da [kendilerini koruyacak] ne bir dost ne de bir yardımcı bulabilirlerdi! Allah'ın öteden beri [uygulanan] yasası budur; Sen Allah'ın yasasında hiçbir değişiklik bulamazsın!

وَهُوَ الَّذٖى كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ
مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرًا ﴿٢٤﴾
هُمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ
مَعْكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَٓاءٌ مُؤْمِنَاتٌ
لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُهُمْ فَتُصٖيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ
عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فٖى رَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذٖينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذٖينَ كَفَرُوا
فٖى قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكٖينَتَهُ
عَلٰى رَسُولِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنٖينَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى
وَكَانُٓوا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمًا ﴿٢٦﴾
لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ اٰمِنٖينَ مُحَلِّقٖينَ رُؤُسَكُمْ وَمُقَصِّرٖينَ
لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ فَتْحًا
قَرٖيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذٖٓى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدٖينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّٖينِ كُلِّهٖ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهٖيدًا ﴿٢٨﴾

24. O, sizi onlara karşı üstün kıldıktan sonra, Mekke vadisinde onların ellerini sizin üzerinizden, sizin ellerinizi de onların üzerinden çekendir. Allah, gerçekten de yaptıklarınızı çok iyi görendir.

25. Onlar, inkar edenler, sizi Mescid-i Haram'ı ziyaretten ve [ibadet amacıyla bekletilen] kurbanları yerlerine ulaşmaktan alıkoyanlardır. Eğer [orada] kendilerini henüz tanımadığınız inanan erkeklerle inanan kadınları bilmeyerek çiğnemeniz ve bu yüzden de üzüntüye kapılmanız [ihtimali söz konusu] olmasaydı, [Allah Mekke'ye girmenize izin verirdi]. Allah dilediğini sevgisine sokmak için, [böyle davranmıştır]. Eğer onlar birbirlerinden ayrılmış olsalardı, onların içinden inkar edenleri çok acı veren azaba uğratırdık!

26. Hani inkar edenler, kalplerine taassubu, cahiliyye taassubunu yerleştirmişlerdi. Bunun üzerine Allah da elçisine ve inananlara huzurunu ve güvenini indirmiş ve onlara Allah bilinci ruhunu aşılamıştır; çünkü onlar, bu ilahi lütfa en layık ve uygun kimselerdi. Allah gerçekten de herşeyi çok iyi bilendir.

27. Andolsun ki, Allah, elçisinin rüyasını doğru çıkarmıştır: Siz, Allah dilerse, güven içinde saçlarınızı traş etmiş ve kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a kesinlikle gireceksiniz! Allah, sizin bilmediğinizi bilmiş ve size bundan başka yakın bir fetih daha bahşetmiştir.

28. Elçisini, hidayetle ve gerçek dinle, bu dini diğer bütün dinlere üstün kılması için, gönderen O'dur. Allah tanık olarak yeter!

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ
أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ
رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

29. Muhammed Allah'ın elçisidir. Onunla birlikte bulunanlar inkar edenlere karşı sert davranırlar, birbirlerine karşı ise sevgi ve şefkat gösterirler. Sen onların, rüku ve secde halinde Allah'tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün! Onların belirtileri yüzlerindeki secde izleridir. Bu, onların Tevrat'ta [sunulan] örnekleridir. İncil'de [sunulan] örnekleri ise şöyledir: Onlar, filizini yarıp çıkarmış, onu, sağlam bir biçimde büyümesi için güçlendirmiş ve gövdesi üzerine dikilmiş olan ve ekicilerin hoşuna giden bir ekine benzerler. [İşte Allah inananları da ekin örneğinde olduğu gibi çoğaltıp güçlendirmekle] inkar edenleri öfkelendirmektedir! Bununla birlikte Allah, içlerinden inananlara ve iyi işler yapanlara bir bağışlanma ve çok büyük bir ödül vadetmiştir.

49. HUCURÂT SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
18 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Ey inananlar! Sakın Allah'ın ve elçisinin önüne geçmeyin ve [daima] Allah'ın bilincinde olun; çünkü Allah, çok iyi işiten, çok iyi bilendir.

2. Ey inananlar! Eylemlerinizin, farkına varmadan boşa gitmemesi için; sakın sesinizi peygamberin sesinden daha fazla yükseltmeyin ve onunla birbirinizle konuştuğunuz gibi yüksek sesle konuşmayın!

3. Allah elçisinin huzurunda seslerini kısanlara gelince; onlar, Allah'ın kalplerini kendi bilincine varmaları konusunda sınadığı kimselerdir. Onlar için bir bağışlanma ve çok büyük bir ödül olacaktır.

4-5. [Ey Muhammed!] Sana odaların arkasından seslenenlerin çoğu aklı ermeyen kimselerdir. Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَح۪يمٌ ۝٥ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ جَٓاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُٓوا
اَنْ تُص۪يبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِم۪ينَ ۝٦
وَاعْلَمُٓوا اَنَّ ف۪يكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُط۪يعُكُمْ ف۪ي كَث۪يرٍ مِنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْا۪يمَانَ وَزَيَّنَهُ ف۪ي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ۝٧
فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ۝٨ وَاِنْ طَٓائِفَتَانِ مِنَ
الْمُؤْمِن۪ينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى
فَقَاتِلُوا الَّت۪ي تَبْغ۪ي حَتّٰى تَف۪ٓيءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَٓاءَتْ فَاَصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِط۪ينَ ۝٩ اِنَّمَا
الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
۝١٠ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا
مِنْهُمْ وَلَا نِسَٓاءٌ مِنْ نِسَٓاءٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُٓوا
اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ
بَعْدَ الْا۪يمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝١١

kadar sabredebilselerdi, elbetteki kendileri için daha iyi olurdu. Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır!

6. Ey inananlar! Eğer fasık biri size bir haber getirecek olursa, bilmeden bir halka kötülük etmemeniz ve dolayısı ile yaptıklarınıza pişman olmamanız için, onun doğruluğunu iyice araştırın!

7-8. İçinizde Allah'ın elçisi olduğunu bilin! Eğer o, bir çok işte size uymuş olsaydı, sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah, size imanı sevdirmiş ve onu kalplerinize güzel göstermiş, inkarı, fıskı ve isyanı ise size çirkin göstermiştir. İşte onlar, Allah'ın lütfu ve nimeti sayesinde doğru yolu izleyenlerdir. Allah, gerçekten de çok iyi bilen, çok bilge olandır.

9. Eğer inananlardan iki grup birbirleriyle savaşacak olursa, aralarını düzeltin! Eğer onlardan biri ötekine saldıracak olursa, Allah'ın buyruğuna dönünceye dek saldıran tarafa karşı savaşın! Eğer [Allah'ın buyruğuna] dönecek olursa, aralarını adaletle düzeltin! [Onlara] adaletli davranın; çünkü Allah, adaletli davrananları sever.

10. İnananlar, ancak kardeştirler. O halde kardeşlerinizin aralarını düzeltin ve Allah'ın sevgisine kavuşmanız için de [daima] Allah'ın bilincinde olun!

11. Ey inananlar! Bir topluluk diğer bir topluluğu alaya almasın! Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da diğer kadınları alaya almasınlar! Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizi karalamayın, birbirinizi [kötü] lakaplarla çağırmayın! İmandan sonra fasıklık ne kötü bir namdır! O halde kim[ler] tövbe etmeyecek olur[lar]sa, [bilsinler ki] onlar, zalim olanlardır!

12. Ey inananlar! Zannın bir çoğundan kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini merak edip araştırmayın. Biriniz diğerini arkasından çekiştirmesin. Sizden biri, ölmüş kardeşinin etini yemekten hiç hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! O halde Allah'ın bilincinde olun! Allah, kuşkusuz, tövbeyi çok kabul eden, çok müşfik olandır!

13. Ey insanlar! Biz, kuşkusuz sizi bir erkek ile bir dişiden yaratmış ve birbirinizle tanışmanız için de sizi halklar ve kabilelere ayırmışızdır. Allah katında, kuşkusuz en onurlu ve asil olanınız O'nun bilincine en derin bir biçimde varanınızdır. Allah, gerçekten de çok iyi bilen, çok iyi haberdar olandır!

14. Bedeviler: "İnandık." demektedirler. De ki: "Siz iman etmediniz, ama 'Biz [zahiren Müslüman] olduk.' deyin; çünkü [gerçek] iman henüz kalplerinize yerleşmemiştir. Eğer Allah'a ve elçisine boyun eğecek olursanız, Allah, eylemlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır!"

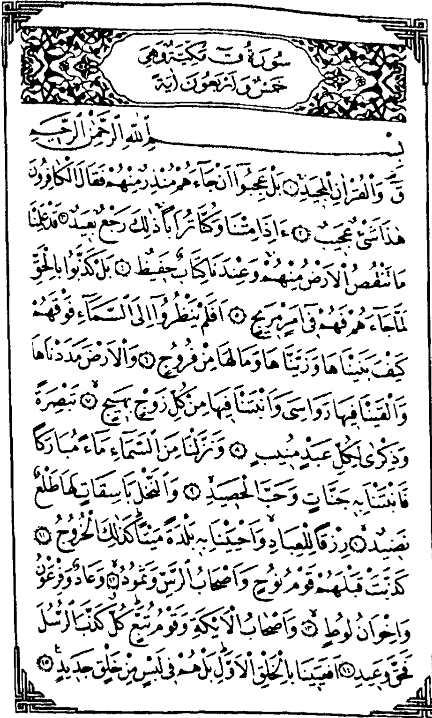
15. İnananlar, ancak Allah'a ve elçisine inanan, sonra da [inançlarında] hiçbir şekilde kuşkuya düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat edenlerdir. İşte onlar, doğru olanlardır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَث۪يرًا مِنَ الظَّنِّۘ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَلَا
تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۜ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَأْكُلَ
لَحْمَ اَخ۪يهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَٓائِلَ لِتَعَارَفُواۜ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ
عَل۪يمٌ خَب۪يرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّاۜ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ قُولُٓوا
اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْا۪يمَانُ ف۪ي قُلُوبِكُمْۜ وَاِنْ تُط۪يعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٤﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِد۪ينِكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ
عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُواۜ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ
اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْا۪يمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ
غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بَص۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

16. [Ey Muhammed!] De ki: "Siz, göklerde ve yerde olanları bildiği halde, yine de Allah'a dinini mi öğretmeye kalkışacaksınız? Allah her şeyi çok iyi bilendir!"

17. Onlar, Müslüman olmalarını senin başına kakmaktadırlar. De ki: "Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Eğer doğru kimselerseniz, biliniz ki, sizi imana erdirdiği için asıl Allah size lütufta bulunmuştur."

18. Allah, kuşkusuz göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir.

50. KÂF SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
45 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-3. Kâf. Şerefli Kur'an'a andolsun! Fakat hayır, onlar, içlerinden bir uyarıcı gelmesine şaşmışlardır. Bunun üzerine inkar edenler: "Bu şaşılacak bir şeydir! Öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı [diriltilecekmişiz]? Bu gerçekten de çok uzak bir dönüştür!" demektedirler.

4. Biz, toprağın onlardan neler eksilttiğini kesinlikle bilmekteyiz; çünkü yanımızda [her türlü bilgiyi] koruyan bir kitap vardır!

5. Fakat hayır, onlar, gerçek kendilerine gelince, onu yalanlamışlardı. Şimdi onlar, bir şaşkınlık içinde bulunmaktadırlar!

6. Onlar, üzerlerindeki göğü, nasıl bina ettiğimizi ve onu nasıl süslediğimizi görmüyorlar mı? Onda hiçbir çatlak söz konusu değildir.

7-8. Biz, Allah'a yönelen her kulun gönül gözünü açmak ve böylece öğüt almasını sağlamak üzere yeryüzünü de döşemiş ve orada sabit dağlar koymuş ve her güzel türden [bitkiler] yetiştirmiş bulunuyoruz.

9-11. Biz, gökten bereketli bir su indiriyoruz ve onunla, kullara rızık olmak üzere, bahçeler, biçilecek taneler, küme küme tomurcukları olan yüksek hurma ağaçları bitiriyoruz: Biz, onunla ölü bir yöreye hayat veriyoruz. İşte dirilerek kabirlerden çıkma da böyle olacaktır.

12-14. Onlardan önce de, Nuh halkı, Res halkı ve Semud halkı, Ad, Firavun, Lut'un kardeşleri, Eykeliler ve Tübba halkı da yalanlamışlardı. Onlardan her biri elçileri yalanlamışlardı. Böylece onlar hakkındaki tehdidim gerçekleşmiş oldu!

15. Biz, ilk yaratmada acizlik mi gösterdik? Hayır, onlar, yeni bir yaratma konusunda kuşku içinde bulunmaktadırlar!

16-18. Andolsun ki, insanı yaratan Biziz ve nefsinin kendine fısıldadıklarını da biliriz; çünkü Biz, ona şah damarından daha yakınız. [İnsanın] biri sağında diğeri solunda oturan iki alıcı [melek, sürekli olarak] onun yaptıklarını kaydetmektedir; öyle ki, insan, hiçbir söz söylemez ki, yanında oturan melek onu gözetleyip kaydetmesin!

19. Ölüm sarhoşluğu gerçeği ortaya koyar: [Ey insanoğlu!] İşte bu, senin öteden beri kaçıp durduğun şeydir!

20. Sonunda sura üfürülecektir; İşte bu, geleceği vadedilen gündür!

21-22. [Mahşer yerine] herkes, beraberinde bir sevkedici bir de tanık olduğu halde gelecektir. [O gün, insana]: "Andolsun ki, sen, [dünyada iken] bundan habersiz idin. İşte Biz, şimdi senin perdeni kaldırmış bulunuyoruz. Şimdi gözlerin keskindir!" denecektir.

23. Beraberindeki [melek]: "İşte bu yanımdaki hazırdır." diyecektir.

24-26. [O zaman Allah, iki meleğe]: "Atın cehenneme, inatçı, iyiliği bütün gücüyle engelleyen, haddi aşan, [insanları] kuşkuya düşüren, her bir inkarcıyı atın cehenneme! Allah ile birlikte başka tanrı edinene gelince; onu çok şiddetli bir azabın içine atın!" diye buyuracaktır.

27. Arkadaşı olan [şeytan, Allah'a seslenerek]: "Ey Rabbimiz! Ben onu azdırmadım. Zaten kendisi çok derin bir sapıklık içinde bulunuyordu!" diyecektir.

28-29. [O zaman Allah]: "Huzurumda çekişmeyin! Ben size azap uyarımı daha önce yapmıştım! Benim huzurumda söz değiştirilmez. Ben, kullarıma, hiçbir şekilde zulmetmem!" diyecektir.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِه۪ نَفْسُهُۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ
اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَر۪يدِ (١٦) اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَم۪ينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَع۪يدٌ (١٧) مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَق۪يبٌ عَت۪يدٌ (١٨) وَجَٓاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّۜ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَح۪يدُ (١٩) وَنُفِخَ فِي الصُّورِۜ ذٰلِكَ
يَوْمُ الْوَع۪يدِ (٢٠) وَجَٓاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَٓائِقٌ وَشَه۪يدٌ (٢١) لَقَدْ
كُنْتَ ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَٓاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَد۪يدٌ
(٢٢) وَقَالَ قَر۪ينُهُ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَت۪يدٌۜ (٢٣) اَلْقِيَا ف۪ي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
عَن۪يدٍ (٢٤) مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُر۪يبٍ (٢٥) اَلَّذ۪ي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّد۪يدِ (٢٦) قَالَ قَر۪ينُهُ رَبَّنَا مَٓا اَطْغَيْتُهُ
وَلٰكِنْ كَانَ ف۪ي ضَلَالٍ بَع۪يدٍ (٢٧) قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
اِلَيْكُمْ بِالْوَع۪يدِ (٢٨) مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَٓا اَنَا۬ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ (٢٩)
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَز۪يدٍ (٣٠) وَاُزْلِفَتِ
الْجَنَّةُ لِلْمُتَّق۪ينَ غَيْرَ بَع۪يدٍ (٣١) هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَف۪يظٍۚ (٣٢)
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَٓاءَ بِقَلْبٍ مُن۪يبٍۙ (٣٣) اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍۜ
ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ (٣٤) لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ ف۪يهَا وَلَدَيْنَا مَز۪يدٌ (٣٥)

30. Biz, o gün [cehenneme]: "Doldun mu?" diye soracağız. O da: "Daha var mı?" diye karşılık verecektir.

31-35. Cennet, Allah'ın bilincinde olanlara yaklaştırılacak, artık onlardan uzak durmayacaktır! [O zaman onlara]: "İşte size vaat olunan cennet budur. O, daima Allah'a yönelen, [O'nun buyruklarını] koruyan, görmediği halde Çok Seven'den korkan, [kıyamet günü O'nun huzuruna] halis bir kalp ile gelen kimseler için olacaktır. Oraya esenlikle girin! İşte bu, sonsuzluk günüdür!" denilecektir. Orada diledikleri, kendilerinin olacaktır. Hatta katımızda daha fazlası da olacaktır.

وكم اهلكنا قبلهم من قرن هم اشد منهم بطشا فنقبوا في
البلاد هل من محيص ﴿٣٦﴾ ان في ذلك لذكرى لمن كان له قلب
او القى السمع وهو شهيد ﴿٣٧﴾ ولقد خلقنا السموات والارض
وما بينهما في ستة ايام وما مسنا من لغوب ﴿٣٨﴾ فاصبر على
ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل الغروب ﴿٣٩﴾
ومن الليل فسبحه وادبار السجود ﴿٤٠﴾ واستمع يوم يناد المناد
من مكان قريب ﴿٤١﴾ يوم يسمعون الصيحة بالحق ذلك يوم الخروج
﴿٤٢﴾ انا نحن نحيي ونميت والينا المصير ﴿٤٣﴾ يوم تشقق الارض
عنهم سراعا ذلك حشر علينا يسير ﴿٤٤﴾ نحن اعلم بما يقولون
وما انت عليهم بجبار فذكر بالقران من يخاف وعيد ﴿٤٥﴾

بسم الله الرحمن الرحيم
والذاريات ذروا ﴿١﴾ فالحاملات وقرا ﴿٢﴾ فالجاريات يسرا ﴿٣﴾
فالمقسمات امرا ﴿٤﴾ انما توعدون لصادق ﴿٥﴾ وان الدين لواقع ﴿٦﴾

36. Biz, onlardan önce, kendilerinden çok daha güçlü olan nice nesilleri yok etmişizdir. Onlar, [azap başlarına çöktüğünde] ülkede [ölümden kurtulabilmek için] kaçacak delik aramışlardı. Ama kaçıp kurtulmak olası mıydı ki...?

37. Bunda, kuşkusuz aklı olan ya da hazır bulunup da kulak veren kimse için alınacak öğüt vardır!

38. Andolsun ki; Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı evrede yarattık ve bundan dolayı da hiçbir yorgunluk duymadık.

39-40. [Ey Muhammed!] Onların söylediklerine göğüs ger! Güneşin doğuşundan önce de, batışından önce de Rabbini överek tesbih et! Gecenin bir kısmında da secdelerin ardında da O'nu tesbih et!

41-42. Sen, seslenenin yakın bir yerden sesleneceği gün, [o sese] kulak ver! İnsanlar, o gün, o sesi gerçekten işiteceklerdir. İşte bu, [kabirlerden] çıkış günüdür.

43-44. Kuşkusuz, dirilten ve öldüren Biziz! Dönüş Bize olacaktır. O gün yer yarılacaktır ve insanlar da [kabirlerinden] süratle [çıkacaklardır]. İşte bu, Bize göre çok kolay olan bir toplamadır!

45. Biz, onların söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin. O halde sen, Benim tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver!

51. ZÂRİYÂT SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
60 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-6. Savurup kaldıran rüzgarlara, yağmur yüklü bulutlara, kolaylıkla akıp giden gemilere ve iş bölüştürenlere andolsun ki, size vaat olunan şey, elbetteki doğrudur ve hesap günü mutlaka gerçekleşecektir!

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ
﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ
الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ
بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ
رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ
مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ
حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي
أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾
فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ
حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا
سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ
سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ
خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتِ
امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾
قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

7-9. Yörüngeleri olan göğe andolsun ki, siz, [Kur'an ve Muhammed konusunda] görüş ayrılığına düşmüş bulunuyorsunuz! [Bu konuda gerçekten] uzaklaşmak [isteyen] uzaklaşır!

10-12. Cehalet içinde gaflete dalmış olan yalancılar, kahrolsunlar! Onlar [alay ederek]: "Ceza günü ne zamandır?" diye sormaktadırlar!

13-14. O gün, onların ateşte sınanacakları bir gün olacaktır. [O gün onlara]: "Azabınızı tadın bakalım! İşte acele gelmesini isteyip durduğunuz şey budur!" denilecektir.

15-19. Allah bilincinde olanlara gelince; onlar, Rablerinin kendilerine verdiklerini alarak, cennetlerde ve pınar başlarında bulunacaklardır; çünkü onlar, bundan önce iyilik yapan kimselerdi. Onlar, geceleri pek az uyurlardı, seher vakitlerinde de bağışlanma dilerlerdi. Mallarında, [yardım] isteyen ve [iffetinden dolayı isteyemediği için] mahrum kalan kimse için bir hak vardır.

20-21. Yeryüzünde ve kendinizde, içsel bir kesinliğe sahip olanlar için, [Allah'ın varlığının kesin] kanıtları vardır. Hâlâ görmeyecek misiniz?

22-23. Gökte rızkınız ve size vaat olunanlar vardır. Göğün ve yerin Rabbine andolsun ki, [bu vaat], tıpkı sizin konuşmanız gibi gerçektir.

24. Sana, İbrahim'in onurlu konuklarıyla ilgili kıssa geldi mi?

25-27. Hani onlar, İbrahim'in yanına varmışlar ve: "Selam olsun!" demişlerdi. O da: "Selam olsun!" diyerek karşılık vermişti. [İçinden, bunlar] "yabancılardır" [diye düşünmüştü]. Hemen ailesinin yanına giderek semiz bir dana [kebabını] getirmiş ve onu önlerine koyup [onlara]: "Yemez misiniz?" demişti.

28. [İbrahim, konukların yemediklerini görünce], onlardan korkmaya başlamıştı. [Bunun üzerine, konuklar ona]: "Korkma!" demişlerdi ve ona çok bilgili olacak olan bir oğlan çocuğu müjdelemişlerdi.

29. Bu durum karşısında karısı çığlık atarak [konukların yanına] gelmiş ve elini yüzüne çarparak: "Ben, kısır bir kocakarıyım!" demişti.

30. Onlar da: "Bu, böyledir; fakat Rabbin böyle buyurmuştur. O, gerçekten de çok bilge olan, çok iyi bilendir!"

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
مُجْرِمِينَ ۝ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ۝ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُسْرِفِينَ ۝ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَمَا وَجَدْنَا
فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ۝ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۝ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ
كَالرَّمِيمِ ۝ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ۝ فَعَتَوْا
عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝
فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ
مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا
لَمُوسِعُونَ ۝ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ۝ وَمِنْ كُلِّ
شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ
نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝

31. [İbrahim]: "Ey elçiler! O halde işiniz nedir?" diye sormuştu.

32-34. Onlar da: "Biz, suçlu bir halka, üzerlerine çamurdan pişirilmiş ve Rabbinin katında haddi aşanlar için işaretlenmiş olan taşlar atmak üzere gönderilmiş bulunuyoruz." diye karşılık vermişlerdi.

35-36. Biz, [bu arada] orada bulunan inananları [oradan] çıkarmıştık. Zaten orada bir ev halkından başka kendini Bize teslim eden bulamamıştık.

37. Böylece Biz, orada, çok acı veren azaptan korkanlar için [ders çıkarılacak] bir işaret bırakmıştık.

38-40. Musa [kıssasında da alınacak dersler vardır]. Hani Biz, onu apaçık güç ile Firavun'a göndermiştik. O ise, gücüne güvenerek yüz çevirmiş ve [Musa ile ilgili olarak]: "O, bir büyücüdür ya da bir delidir!" demişti. Ama Biz, sonunda onu da ordularını da kıskıvrak yakalamış ve onları denize atmıştık. [Gerçi Firavun, son anda olanlardan dolayı] kendini kınamıştı [ama artık bunun ne yararı olabilirdi ki...?].

41-42. Ad halkında da [alınacak dersler vardır]. Hani Biz, üzerlerine [her şeyi] kasıp kavuran [çok güçlü bir] kasırga göndermiştik; öyle ki, üzerinden geçtiği her şeyi kül haline getirip savurmadan bırakmıyordu.

43-45. Semud halkında da [alınacak dersler vardır]. Hani onlara: "Bir süreye kadar, dünya nimetlerinden yararlanın, tadını çıkarın bakalım!" denilmişti. Ancak onlar, bir süre sonra, Rablerinin buyruğuna karşı çıkmışlardı. Bu yüzden, bir yıldırım, [çevrelerine ümitsizce] bakıp durdukları bir sırada aniden onları çarpıvermişti; öyle ki, ne kendileri ayağa kalkabilmişlerdi ne de başkaları kendilerine yardıma gelebilmişlerdi.

46. Onlardan önce Nuh halkını da [yok etmiştik]; çünkü onlar yoldan çıkmış bir halk idi.

47. Göğü kendi ellerimizle kuran Biziz ve [onu] genişleten de Biziz!

48. Yeri de Biz döşedik: Biz ne de güzel döşeyiciyiz!

49. Biz, düşünüp ibret almanız için, her şeyden iki eş yarattık.

50-51. [Muhammed, halkına]: "O halde Allah'a koşun; çünkü ben, size O'nun katından [gönderilmiş olan] apaçık bir uyarıcıyım. Allah ile birlikte başka tanrı edinmeyin; zira ben, O'nun tarafından size [gönderilmiş olan] apaçık bir uyarıcıyım!" demişti.

52-53. İşte böyle. Onlardan öncekilere de her hangi bir elçi geldiğinde [halkları, onun hakkında] mutlaka: "O bir büyücüdür ya da delinin biridir!" derlerdi. Onlar, [bu düşünce tarzını] birbirlerinden mi miras aldılar ki...? Hayır! Onlar, gerçekten de azgın bir halktır!

54-55. O halde sen onlardan yüz çevir; çünkü sen kınanacak değilsin. Sen yine öğüt vermeyi sürdür; çünkü öğüt, inananlara yarar sağlar.

56. Ben, cinleri ve insanları, ancak [üflediğim ruhum vasıtasıyla içlerine yerleştirdiğim] Tanrısal modelimi oluşturmaları için yaratmış bulunuyorum.

57. Ben, onlardan herhangi bir rızık istemiyorum; beni doyurmalarını da istemiyorum.

58. Allah, kuşkusuz, rızkı çok bol veren, çok büyük güç sahibi olandır!

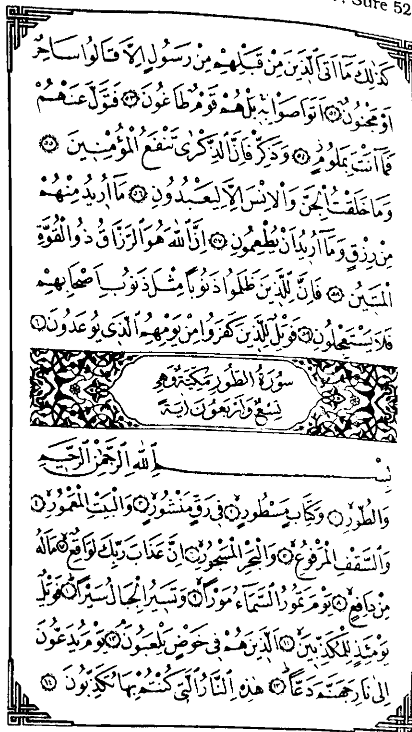
59-60. Zulmedenlerin, tıpkı arkadaşlarının günahları gibi, günahları vardır. Bu yüzden, çabucak [cezalandırılmalarını] istemesinler; o halde tehdit edildikleri günde [başlarına gelecek olan azaptan] dolayı vay o inkar edenlerin haline!

52. TÛR SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
49 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

1. Tur'a;

2. Yayılmış ince deri sayfalara yazılmış kitaba;

3. Beyt-i Ma'mur'a;

4. Yükseltilmiş tavana;

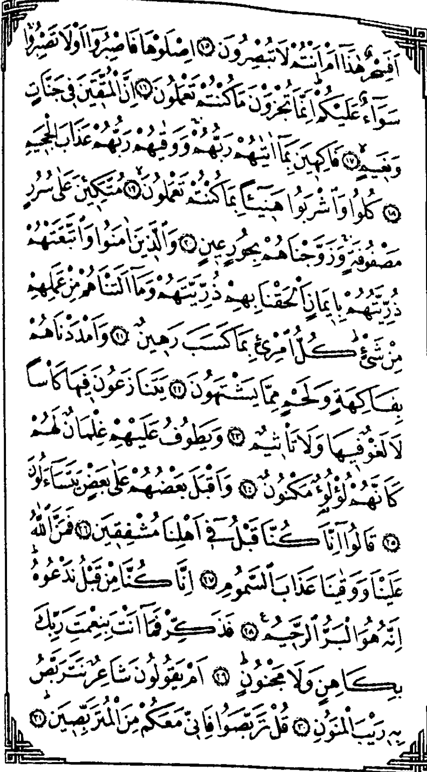
5-8. Kabaran denize andolsun ki; Rabbinin azabı mutlak gerçekleşecektir; çünkü onu engelleyebilecek hiç kimse yoktur!

9. O gün, gök, sarsıldıkça sarsılacak;

10. Dağlar, yürüdükçe yürüyecektir.

11-12. İşte o gün, içine daldıkları boş şeylerle oyalanıp duran yalancıların vay haline!

13-16. Cehennem ateşine itilip atılacakları gün, [onlara]: "İşte bu, yalanlayıp durduğunuz ateştir! Bu Kur'an mı bir büyü imiş, yok-

sa siz mi gerçeği göremiyormuşsunuz? Girin bakalım oraya! İster dayanın, ister dayanmayın; sizin için değişen bir şey olmayacaktır. Çünkü siz ancak yapmış olduklarınızın karşılığını göreceksiniz!" [denilecektir].

17-18. Allah'ın bilincinde olanlara gelince; onlar, Rablerinin kendilerine verdiklerinden ve kendilerini cehennem azabından korumasından dolayı neşeli bir halde cennetlerde ve nimetler içinde olacaklardır.

19-20. [Onlara]: "[Dünyada] yapmış olduklarınıza karşılık, sıra sıra dizilmiş olan sedirlere yaslanarak, afiyetle yeyin ve için!" [denilecektir]. Biz, onları iri gözlü güzel huriler ile evlendireceğiz!

21. İnananlara ve onların, inançlarında kendilerini izleyecek olan, soylarına gelince; Biz, onların soylarını da kendilerine katacağız. Biz, onların eylemlerinden hiçbir şey eksiltmeyeceğiz. Ancak herkes kendi kazandıklarından dolayı sorumludur.

22-23. Biz, onlara canlarının çektiği meyve ve etten bol bol vereceğiz. Onlar, orada birbirlerine, [içilince] boş söz söyletmeyen ve günah işletmeyen kaseler uzatacaklardır.

24. [Kabuğunda] saklanmış inci gibi gençler, onlara [hizmet etmek için] etraflarında dönüp dolaşacaklardır.

25-28. Onlar, birbirlerine yönelip: "Biz, önceleri ailemiz içinde yaşarken, [Allah'a karşı gelmekten] korkardık. Allah da bize lütfetti ve bizi iliklere işleyen cehennem azabından korudu. Biz, önceleri gerçekten de sadece O'nu çağırırdık; çünkü O, çok iyilik eden, çok müşfik olandır." diyerek hal hatır soracaklardır.

29. O halde sen, hatırlat, öğüt ver! Sen, Rabbinin nimetinden dolayı, ne bir kahinsin ne de bir deli!

30. Yoksa onlar: "[O], bir şairdir. Başına bir felaket gelmesini bekliyoruz." mu diyorlar?

31. De ki: "Bekleyin bakalım! Ben de sizinle birlikte bekliyorum!"

32. Bunu onlara akılları mı söylüyor yoksa onlar, azgın bir topluluk mudurlar?

33. Yoksa onlar: "Onu kendisi uydurdu." mu diyorlar? Hayır, onlar inanmak istemiyorlar!

34. Eğer söyledikleri doğru ise, onun benzeri bir söz getirsinler!

35. Onlar, yoktan mı yaratılmışlardır, yoksa onlar, kendileri mi yaratıcıdırlar?

36. Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yaratmışlardır? Hayır! Onlar [hiçbir şeyden] emin değildirler!

37. Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır, yoksa her şeye mutlak olarak egemen olan kendileri midirler?

38. Yoksa onların, kendisi sayesinde [vahyi] dinleyebilecekleri bir merdivenleri mi vardır? O halde dinleyenleri, [dinlediklerine dair] apaçık bir delil getirsinler!

39. Yoksa kızlar Allah'ın da, oğullar sizin midir?

40. Yoksa, sen kendilerinden bir karşılık istiyorsun da, onlar da bu yüzden ağır bir borç altında mı eziliyorlar?

41. Yoksa gayb yanlarında da oradan mı yazıyorlar?

42. Yoksa onlar, [gerçeği etkisiz kılmak için] planlar mı yapmak istiyorlar? İnkar edenler, yaptıkları planlar kendi aleyhlerine dönecek olanlardır!

43. Yoksa onların, Allah'tan başka tanrısı mı vardır? Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır, yücedir.

44. Gökten düşen parçalar görecek olsalar, onlar: "Bunlar, üst üste yığılmış bulutlardır." derler.

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ
بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾
أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾
أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ
﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ
مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا
فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ
﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي
عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ
ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
اِثْنَتَانِ وَسِتُّونَ آيَةً

45-46. O halde sen onları, çarpılacakları günlerine kavuşuncaya dek, kendi hallerine bırak! O gün, yapmış oldukları planları kendilerine hiçbir yarar sağlamayacaktır. Onlar hiçbir yardım da görmeyeceklerdir.

47. Zulmedenlere, kuşkusuz bundan başka bir azap daha olacaktır; fakat onların çoğu [bunu] bilmiyorlar.

48-49. O halde Rabbinin hükmünü sabırla bekle; çünkü sen gözlerimizin önündesin. Kalktığında Rabbini överek tesbih et! Gecenin bir kısmında ve yıldızların batışı sırasında da O'nu tesbih et!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنطِقُ
عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ
رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِندَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِندَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ
﴿١٥﴾ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾
لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾
وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾
تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ
وَآبَاؤُكُم مَّا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلْإِنسَانِ
مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِن بَعْدِ أَن يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾

53. NECM SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
62 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1-2. Battığı zaman yıldıza andolsun ki, arkadaşınız ne sapmış ne de yanılmıştır!

3-12. O, arzusuna göre konuşmaz; çünkü [onun size bildirdiği], vahyolunan bir vahiyden başka bir şey değildir. Onu ona, çok üstün güçlere ve muhteşem bir görünüme sahip olan [Cibril] öğretmiştir. O, en yüksek ufukta iken doğrulmuştu; sonra da ona yaklaşmıştı ve yanına iyice sokulmuştu; öyle ki, her ikisi de bir araya getirilmiş iki yay gibi hatta daha yakın bile olmuşlardı. Böylece o, kuluna vahyettiğini vahyetmişti. Kalp, [gözleriyle] gördüğünü yalanlamamıştı. O halde şimdi siz, gördüğü konusunda onunla tartışacak mısınız?

13-18. Andolsun ki, o, onu, bir başka inişinde, Sidretu'l-Munteha'da yine görmüştü. "Me'vâ" cenneti de onun yanındaydı. O zaman, sidreyi bürüyen bürümüştü! Ancak göz, kaymamıştı ve şaşmamıştı. Andolsun ki o, Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kısmını görmüştü.

19-20. Söyleyin bakalım; siz, Lât, Uzzâ ve diğer üçüncüsü Menât hakkında ne biliyorsunuz?

21-22. Demek ki, erkek olan size, dişi olan ise O'na, öyle mi? O halde bu, haksız bir taksimdir!

23. Onlar, sizin ve atalarınızın adlandırdığı adlardan başka bir şey değildir; çünkü Allah, onlara hiçbir güç indirmemiştir. Onlar, kendilerine Rableri tarafından yol gösterici geldiği halde yine de zanna ve nefislerinin arzusuna uymaktan başka bir şey yapmamaktadırlar.

24-25. Yoksa insan, ahiret de dünya da Allah'ın olmasına rağmen, yine de her dilediğinin kendisinin olacağını mı [düşünüyor]?

26. Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaatleri, ancak Allah'ın dilediği ve hoşnut olduğu kimseler için [şefaat edilmesine] izin verdikten sonra, [onlar hakkında] bir yarar sağlayabilir.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَىٰ ۝
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا
وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ۝ وَلِلَّهِ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا
عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ۝ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ
كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ
أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ۝ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ
۝ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ۝ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ۝ أَمْ لَمْ
يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ۝ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۝ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ۝ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۝ وَأَنَّ سَعْيَهُ
سَوْفَ يُرَىٰ ۝ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ۝ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ
الْمُنْتَهَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۝

27-28. Ahirete inanmayanlar, meleklere dişi adlar takmaktadırlar. Onlar, bu konuda hiçbir bilgiye sahip olmadıkları için, zanna uymaktan başka bir şey yapmamaktadırlar. Zan ise hiçbir şekilde gerçeğin yerini tutamaz.

29-30. O halde sen, Bizi anmaktan yüz çeviren, dünya hayatından başka hiçbir şey istemeyen kimselerden yüz çevir. İşte onların bilgi konusunda erişebildikleri son nokta budur! Senin Rabbin, kuşkusuz yolundan sapanı da doğru yol üzerinde olanı da en iyi bilendir.

31-32 Göklerde olan da yerde olan da Allah'ındır. Bu yüzden O, kötülük edenleri, yaptıkları ile cezalandıracak ve iyi işler yapanları da en büyük güzellikle ödüllendirecektir. Onlar, küçük günahlar dışında, büyük günahlardan ve hayasızlıktan kaçınırlar; [ancak onlar şunu bilsinler ki], senin Rabbin, bağışlaması çok geniş olandır! O, sizi topraktan yarattığında da analarınızın karınlarında cenin olarak bulunduğunuzda da sizi en iyi bilendir. Bu yüzden kendinizi temize çıkarmayın! O gerçekten de kendi bilincinde olanı en iyi bilendir.

33-34. Sen sırt çevireni, çok az verip de sonra keseni gördün mü?

35. Gaybın bilgisi yanında da o mu [sadece onu] görüyor?

36-37. Yoksa, Musa'nın ve sözüne sadık olan İbrahim'in sahifelerinde bulunan şu gerçekler ona bildirilmedi mi?

38. "Hiç bir taşıyıcı, başkasının yükünü taşıyamaz!"

39-41. "İnsanın kendi çalışmasından başka bir şeyi yoktur. Onun çalışması, kuşkusuz ileride görülecek ve sonra da karşılığı tastamam olarak verilecektir."

42. "En son varış, kuşkusuz, Rabbine olacaktır!"

43. "Güldüren de ağlatan da O'dur."

44. "Öldüren de dirilten de O'dur."

وَاَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾
وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهُ
هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهُ اَهْلَكَ عَادًا الْاُولٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَا۟ فَمَٓا
اَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾
وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰيهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكَ
تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾ هٰذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْاُولٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا اَهْوَٓاءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾
وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَٓاءِ مَا ف۪يهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا
تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

45-46. "İki eşi, erkeği ile dişiyi, atılan nutfeden yaratan da O'dur!"

47. "Tekrar diriltmek de O'nundur!

48. "Kendine yeterli kılan da yoksul eden de O'dur!"

49. "Şi'râ yıldızının Rabbi olan da O'dur."

50-54. "Eski Ad ve Semud [halklarını] ve daha önce de çok zalim ve çok azgın oldukları için Nuh halkını da yok eden ve onlardan geriye [hiçbir iz] bırakmayan, [Lut halkının] altı üstüne gelmiş kentlerini yerin dibine geçiren ve böylece üzerlerine [tarihin karanlığını] örten de O'dur!"

55. O halde sen, Rabbinin hangi nimetlerinden kuşku duyuyorsun?

56-58. Bu da önceki uyarılar gibi bir uyarıdır: Yakın olan kıyamet saati iyice yaklaşmış bulunmaktadır. Ancak onun vaktini Allah'tan başka ortaya koyacak olan yoktur.

59-61. Şimdi siz, bu söze mi şaşıyorsunuz? Ağlayacağınız yerde gülüyorsunuz. Eğlenip duruyorsunuz!

62. O halde Allah'a secde ve ibadet edin [O'nun için çalışın]!

54. KAMER SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
55 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Kıyamet saati yaklaşmış ve ay yarılmıştır!

2-3. [Kıyamet düşüncesini kabul etmeyenler, onun yaklaştığını gösteren] bir ayet görecek olsalar bile yine de: "Süregelen bir büyüdür!" diyerek [ondan] yüz çevirirler! Çünkü onlar, arzularına uydukları için, [onu] yalanlamaktadırlar. Ancak her iş, sonunda varması gereken yere mutlaka varacaktır.

4-8. Andolsun ki, kendilerine [kendilerini bu tür davranışlardan] alıkoyacak bilgelik dolu nice haberler gelmektedir; ancak bu uyarılar, hiçbir yarar sağlamamaktadır. O halde sen de, onlardan yüz çevir. Çağıranın görülmemiş bir şeye çağıracağı gün, onlar, başları eğik bir biçimde, etrafa

خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ۝٧
مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝٨ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ۝٩
فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝١٠ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ
مُنْهَمِرٍ ۝١١ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ
۝١٢ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝١٣ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ
كُفِرَ ۝١٤ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝١٥ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي
وَنُذُرِ ۝١٦ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝١٧ كَذَّبَتْ
عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝١٨ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا
فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۝١٩ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝٢٠
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝٢١ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُدَّكِرٍ ۝٢٢ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝٢٣ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا
نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝٢٤ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا
بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ۝٢٥ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ۝٢٦
إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝٢٧

yayılmış çekirgeler gibi kabirlerinden çıkacaklardır! Çağrıcıya doğru koşarlarken, inkar edenler: "Bu, zorlu bir gündür!" diyerek haykıracaklardır.

9-10. Onlardan önce, Nuh kavmi de yalanlamıştı. Onlar: "O, bir delidir!" diyerek kulumuzu yalanlamışlardı. Böylece o, [çağrısından] alı konmuştu. Bunun üzerine o da: "Ben, yenik düşmüş bulunuyorum; o halde bana yardım et!" diye Rabbine yakarmıştı.

11-14. [O zaman] Biz, göğün kapılarını dökülürcesine yağan bir yağmurla açmış ve yer yüzünde kaynaklar fışkırtmıştık. Böylece sular, takdir edilmiş olan bir işin olması için birleşmişti. Nuh'u da çivilerle perçinli levhalardan oluşan gemi üzerinde taşımıştık. Gemi, inkar edilmiş olana [Nuh'a] bir ödül olmak üzere, gözlerimizin önünde yüzüyordu.

15. Andolsun ki, Biz onu bir ibret vesilesi kılmıştık. Fakat hiç düşünüp öğüt alan var mıdır?

16. Onlar, uyarılarıma uyulmadığında azabımın nasıl olduğunu [görmüşlerdi].

17. Andolsun ki, Biz, düşünülüp öğüt alınması için, Kur'an'ı kolaylaştırdık. Ancak hiç düşünüp öğüt alan var mıdır?

18-20. Ad [halkı da elçilerini] yalanlamıştı. Onlar da uyarılarıma uyulmadığında azabımın nasıl olduğunu [görmüşlerdi]. Biz, uğursuzluğu sürekli bir günde, üzerlerine, insanları sanki köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibi kaldırıp atan dondurucu bir kasırga göndermiştik.

21. Onlar, uyarılarıma uyulmadığında azabımın nasıl olduğunu [görmüşlerdi].

22. Andolsun ki Biz, düşünülüp öğüt alınması için, Kur'an'ı kolaylaştırdık. Ancak hiç düşünüp öğüt alan var mıdır?

23-25. Semud halkı da: "İçimizden bir insana mı uyacağız? O taktirde biz, sapıklık ve çılgınlık içinde olmuş oluruz! Vahiy içimizden ona mı verilmiş! Hayır, fakat o, yalancı küstahın biridir!" diyerek elçileri yalanlamışlardı.

26-28. Yarın onlar, yalancı küstahın kim olduğunu anlayacaklardır. [Biz, Salih'e]: "Biz, onları sınamak üzere, dişi deveyi göndereceğiz. Sen de onları sabrederek gözetle! Onlara suyun aralarında paylaştırılacağını haber

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ۝ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ
فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا
الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۝ إِنَّا
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۝ نِعْمَةً
مِنْ عِنْدِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنُّذُرِ ۝ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۝ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ۝ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ
أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ۝ سَيُهْزَمُ
الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ۝ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ
وَأَمَرُّ ۝ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۝ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝

ver. Her biri kendi içme sırasında hazır bulunacaktır." diye buyurmuştuk.

29-31. Ancak onlar, arkadaşlarını çağırmışlardı. O da [kılıcını] kaptığı gibi deveyi acımasızca boğazlamıştı. Onlar, uyarılarıma uyulmadığında azabımın nasıl olduğunu [görmüşlerdi]. Biz, üzerlerine [öylesine korkunç] bir ses göndermiştik ki, birden, ağıla konan kuru ot gibi oluvermişlerdi.

32. Andolsun ki, Biz, düşünülüp öğüt alınması için, Kur'an'ı kolaylaştırdık. Ancak hiç düşünüp öğüt alan var mıdır?

33-35. Lut halkı da uyarıcıları yalanlamıştı. Bunun üzerine Biz, üzerlerine taş yağdıran bir rüzgar göndermiştik. Ancak Biz [bu felaketten] sadece Lut'un ailesini, katımızdan bir nimet olmak üzere, seher vakti kurtarmıştık. İşte Biz, şükredeni böylece ödüllendiririz.

36-37. Andolsun ki, Lut, şiddetli azabımız konusunda onları uyarmıştı. Ancak onlar, bu uyarıları kuşkuyla karşılamışlardı. Andolsun ki, onlar, sapkın arzularını gidermek üzere, Lut'tan konuklarını istemişlerdi. Bu yüzden Biz, derhal onların gözlerini silivermiştik ve [onlara]: "Uyarılarım reddedildiğinde uyguladığım azabımı tadın bakalım!" [demiştik].

38-39. Andolsun ki, sürekli bir azap, bir sabah erkenden ansızın onları bastırıvermişti. [Biz de onlara:] "Uyarılarım reddedildiğinde uyguladığım azabımı tadın bakalım!" [demiştik].

40. Andolsun ki, Biz, düşünülüp öğüt alınması için, Kur'an'ı kolaylaştırdık. Ancak hiç düşünüp öğüt alan var mıdır?

41-42. Andolsun ki, Firavun halkına da uyarılar gelmişti. Ancak onlar da bütün ayetlerimizi yalanlamışlardı. Bunun üzerine Biz de onları çok güçlü ve mutlak iktidar sahibi olan [birine yaraşır bir biçimde] yakalayıvermiştik.

43. [Ey Mekkeliler!] Sizin, inkar edenleriniz onlardan daha mı iyidirler, yoksa önceki kitaplarda sizin cezalandırılmayacağınıza dair bir güvence mi bulunmaktadır?

44. Yoksa onlar: "Biz yenilmez bir topluluğuz" mu demektedirler?

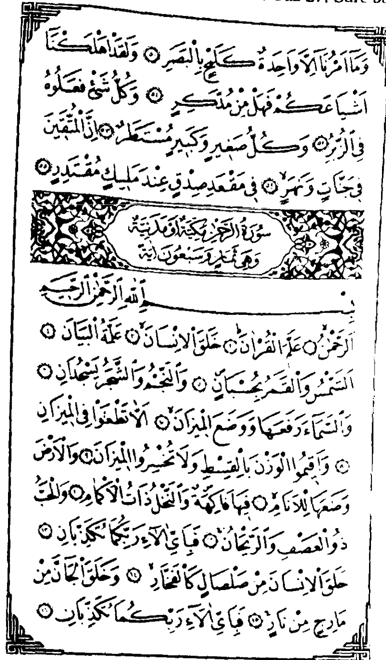
45. O topluluk yakında bozguna uğrayacak ve arkasını dönüp kaçacaktır!

46. Kıyamet, onların tehdit olundukları azabı görecekleri vakittir. Kıyamet azabı daha korkunç ve daha acıdır!

47. Suçlular, kuşkusuz, sapıklık ve çılgınlık içinde bulunmaktadırlar.

48. Yüz üstü ateşe sürülecekleri gün, kendilerine: "Cehennemin dokunuşunu tadın bakalım!" denilecektir.

49-50. Biz her şeyi bir ölçüye göre yaratmış bulunuyoruz. Bizim [bir şe-

yin gerçekleşmesi konusundaki] sözümüz, göz kırpması gibi, tek bir sözden ibarettir.

51. Andolsun ki, Biz, sizin gibileri [geçmişte de] yok etmiştik. Fakat hiç düşünüp öğüt alan var mıdır?

52-53. Onların yaptıkları her şey, küçük büyük denmeden satır satır yazılarak kitaplarda kayda geçmiştir.

54-55. Allah bilincinde olanlar, [altlarından] ırmaklar akan cennetlerde, her şeye gücü yeten bir hükümdarın doğruluk meclisinde olacaklardır!

55. RAHMÂN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
78 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-4. Çok Seven, Kur'an'ı öğretmiş, insanı yaratmış ve ona düşünüp ifade etmeyi öğretmiştir.

5-6. Güneş ve ay [Allah'ın belirlediği] bir hesaba göre [yörüngelerinde yüzmekte]; yıldızlar ve ağaçlar ise [O'na] boyun eğmektedirler.

7-9. O, göğü yükseltmiş ve [sizin de] ölçüde sınırı aşmamanız için, [her şeye] ölçü koymuştur. O halde ölçüyü adil bir biçimde gerçekleştirin ve onda eksiklik yapmayın!

10-12. O, yeri, canlılar için yaratmıştır: Orada meyveler, salkımlı hurma ağaçları, çimli taneler ve hoş kokulu bitkiler vardır.

13. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

14-16. O, insanı, pişmiş çamura benzeyen bir balçıktan yaratmıştır. Cini ise yalın bir ateşten yaratmıştır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ
۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ
رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ۝ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۝ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ
۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ
عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

17-18. O, iki doğunun ve iki batının Rabbidir. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

19-25. O, iki denizi bir birbirine kavuşması için salıvermiştir; ancak onlar, aralarında bir engel olduğu için birbirlerine karışmazlar. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız? O ikisinden de inci ve mercan çıkar. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız? Denizde yüce dağlar gibi yükselen gemiler de O'nundur. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

26-28. Yeryüzünde bulunan her canlı yok olacaktır. Ancak azamet ve ikram sahibi olan Rabbinin yüzü baki kalacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

29-30. Göklerde ve yerde bulunanlar O'ndan isterler. O ise, her an, bir eylemdedir. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

31-32. Ey iki ağırlık! Yakında sizin için de boş vaktimiz olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

33-36. Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin uçlarından [ötelere] geçebilirseniz, geçin bakalım! Siz, oralara ancak bir güç sayesinde geçebilirsiniz. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız? İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ile kızıl bir duman gönderilir; öyle ki, birbirinize yardım edemezsiniz. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

37-38. Gök yarıldığı ve adeta kıpkırmızı bir gül haline geldiği zaman, siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

39-40. İşte o gün, ne insana ne de cine günahı sorulacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

41-42. Suçlular simalarından tanınacaklar, perçemlerinden ve ayaklarından tutularak [cehenneme atılacaklardır]. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

43-45. İşte bu, suçluların yalanladıkları cehennemdir. Onlar, cehennemle kaynar su arasında gidip geleceklerdir. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

46-49. Rabbinin makamından korkana iki cennet olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız? Her iki cennet de çeşit çeşit ağaçlarla dolu olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

50-51. Her ikisinde de akan iki pınar olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

52-53. Her ikisinde de her meyveden çift çift olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

54-55. Onlar, astarları kalın ipekten olan minderlere yaslanacaklardır. İki cennetin meyveleri kolayca toplanacak kadar yakın olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

56-57. Orada, [onlar için] bakışlarını sadece kendilerine çevirmiş olan ve kendilerinden önce ne bir insanın ne de bir cinin dokunduğu [güzeller] olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ
بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ
مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا
أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ
تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ
فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِئِينَ
عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

58-61. Onlar, adeta yakut ve mercan gibidirler. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız? İyiliğin karşılığı ancak iyiliktir. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

62-65. Bu iki cennetten başka iki cennet daha olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız? Renkleri koyu yeşil olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

66-67. İçlerinde kaynayan iki pınar olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

فيهما فاكهة ونخل ورمان ﴿٦٨﴾ فبأي آلاء ربكما تكذبان ﴿٦٩﴾
فيهن خيرات حسان ﴿٧٠﴾ فبأي آلاء ربكما تكذبان ﴿٧١﴾
حور مقصورات في الخيام ﴿٧٢﴾ فبأي آلاء ربكما تكذبان ﴿٧٣﴾
لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان ﴿٧٤﴾ فبأي آلاء ربكما تكذبان ﴿٧٥﴾
متكئين على رفرف خضر وعبقري حسان ﴿٧٦﴾ فبأي آلاء ربكما
تكذبان ﴿٧٧﴾ تبارك اسم ربك ذي الجلال والإكرام ﴿٧٨﴾

سورة الواقعة مكية وهي
ست وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا وقعت الواقعة ﴿١﴾ ليس لوقعتها كاذبة ﴿٢﴾ خافضة رافعة ﴿٣﴾
إذا رجت الأرض رجا ﴿٤﴾ وبست الجبال بسا ﴿٥﴾ فكانت هباء
منبثا ﴿٦﴾ وكنتم أزواجا ثلاثة ﴿٧﴾ فأصحاب الميمنة ما أصحاب الميمنة ﴿٨﴾
وأصحاب المشأمة ما أصحاب المشأمة ﴿٩﴾ والسابقون السابقون ﴿١٠﴾
أولئك المقربون ﴿١١﴾ في جنات النعيم ﴿١٢﴾ ثلة من الأولين ﴿١٣﴾ وقليل
من الآخرين ﴿١٤﴾ على سرر موضونة ﴿١٥﴾ متكئين عليها متقابلين ﴿١٦﴾

68-69. İçlerinde meyve, hurma ve nar olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

70-71. İçlerinde güzel huylu, güzel yüzlü kadınlar olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

72-75. [Onlar için orada] çadırlara kapanmış huriler olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız? Onlara, kendilerinden önce ne bir insan ne de bir cin dokunmuş olacaktır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

76-77. Onlar, yemyeşil yastıklara ve olağan üstü güzel yaygılara yaslanacaklardır. O halde siz ikiniz, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayacaksınız?

78. Azamet ve ikram sahibi olan Rabbinin adı ne kutludur!

56. VÂKIA SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
96 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-3. [İnsanların bir kısmını] alçaltacak [bir kısmını da] yüceltecek olan olay [kıyamet] gerçekleştiği zaman, onun gerçekleşmesini yalanlayacak hiç kimse olmayacaktır.

4-7. Yer şiddetle sarsıldığı, dağlar ufalanıp dağılan toz haline dönüştüğü zaman, siz üç gruba bölüneceksiniz.

8. [Amel defterleri] sağ taraflarından verilenlere gelince; kimdir [amel defterleri] sağlarından verilenler?

9. [Amel defterleri] sol taraflarından verilenlere de gelince; kimdir [amel defterleri] sol taraflarından verilenler?

10-16. [Dünyada iken inançta ve amelde öne geçenler], [ahirette de] öne geçenler olacaklardır. Onlar, Allah'a yakın olanlar olacaklardır. Çoğu öncekilerden, azı ise sonrakilerden olacak olan bu kişiler, naîm cennetlerinde olacaklardır. Onlar, altın ve mücevheratla işlenmiş sedirler üzerinde karşılıklı olarak oturup yaslanacaklardır.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ
﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَ
لَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ
﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾
إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ
﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾
وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ
وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾
فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ
مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ
وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ
عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

17-21. Ölümsüz gençler, etraflarında, [şarap] pınarından doldurulan sürahiler, ibrikler ve kadehler, beğendikleri meyveler ve canlarının çektiği kuş etleri ile dolaşıp duracaklardır. Onlar, [içtikleri] şaraptan ötürü ne baş ağrısı çekecekler ne de sarhoş olacaklardır.

22-26. [Dünyada iken] yapmış olduklarına karşılık olarak, sedeflerinde saklanmış olan inciler gibi iri gözlü huriler de onların olacaktır. Onlar, orada "Selam, selam!" sözünden başka ne boş ne de günaha sokacak bir söz işiteceklerdir.

27. [Amel defterleri] sağ taraflarından verilenlere gelince; kimdir [amel defterleri] sağlarından verilenler?

28-34. Onlar, dikensiz sidr ağaçlarının, meyveleri küme küme dizili muz ağaçlarının, uzamış gölgelerin, çağlayan suların, tükenmeyen ve yasaklanmayan bir çok meyvenin [bulunduğu cennetlerde] ve yükseltilmiş döşekler üzerinde olacaklardır.

35-40. Biz, onları [hurileri], bir kısmı öncekilerden bir kısmı da sonrakilerden oluşacak olan sağ ehli için apayrı bir biçimde yarattık: Onları, bakire, eşlerine aşık olan yaşıtlar kıldık.

41. [Amel defterleri] sol taraflarından verilenlere de gelince; kimdir [amel defterleri] sol taraflarından verilenler?

42-48. Onlar, iliklere işleyen bir ateşin ve kaynar suyun içinde, ne serinleten ne de rahatlatan simsiyah bir dumanın gölgesinde olacaklardır. Çünkü onlar, bundan önce, varlık içinde sefa sürüyorlardı ve büyük günahı işlemekte ısrar ediyorlardı ve: "Biz, ölüp toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra, bir daha mı diriltileceğiz? Önceki atalarımız da mı?" diye soruyorlardı.

49-55. De ki: "Öncekiler de sonrakiler de bilinen bir günün belirlenmiş olan vaktinde mutlaka bir araya getirileceklerdir! Sonra siz ey [gerçeği] yalanlayan sapkınlar! Siz mutla-

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَۙ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍۙ ﴿٥٢﴾
فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَۚ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَم۪يمِۚ ﴿٥٤﴾
فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْه۪يمِۜ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدّ۪ينِۜ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَۜ ﴿٥٨﴾
ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَۙ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ
ف۪ي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُو۫لٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ
﴿٦٢﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَۜ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَۙ
﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذ۪ي تَشْرَبُونَۜ ﴿٦٨﴾ ءَاَنْتُمْ
اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ اُجَاجًا
فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّت۪ي تُورُونَۜ ﴿٧١﴾ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ
شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُ۫نَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا
لِلْمُقْو۪ينَۚ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ
بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظ۪يمٌۙ ﴿٧٦﴾

ka zakkum ağacından yiyeceksiniz, karınlarınızı onunla dolduracaksınız. Üzerine de kaynar su içeceksiniz. Hem de susamış develerin su içtikleri gibi içeceksiniz!"

56. İşte bu, onlara ceza gününde sunulacak olan ziyafettir!

57. Sizi yaratan Biziz; o halde, niçin [gerçeği] onaylamıyorsunuz?

58-59. Akıttığınız meniyi görüyor musunuz? Onu yaratan siz misiniz yoksa Biz miyiz?

60-61. Aranızda ölümün devam etmesini belirleyen Biziz; ancak hiç kimse, Bizi, sizin varoluşunuzun doğasını değiştirmekten ve sizi, bilmediğiniz yeni bir varoluş biçimine getirmekten alıkoyamaz!

62. Andolsun ki, ilk yaratılışı [kendi varlığınızdan] biliyorsunuz. O halde niçin düşünüp ibret almıyorsunuz?

63-68. Toprağa attığınız tohumu hiç düşünüyor musunuz? Onu bitiren siz misiniz yoksa Biz miyiz? Eğer Biz dileseydik, onu kupkuru çöp haline getirirdik. Bu durum karşısında siz de dehşet içinde şaşar kalırdınız ve: "Borç altına girdik, hayır, hayır rızkımızdan yoksun bırakıldık!" derdiniz!

69-70. Peki içtiğiniz suya ne diyeceksiniz? Onu buluttan indiren siz misiniz yoksa Biz miyiz? Dileseydik onu acı bir su yapardık. O halde niçin şükretmiyorsunuz?

71-72. Yaktığınız ateşi hiç düşündünüz mü? Onun ağacını yaratan siz misiniz yoksa Biz miyiz?

73. Onu [Bizi anmanız için] bir ibret vesilesi ve çölde yaşayanlar için bir yararlanma kaynağı olması için yaratan Biziz!

74. O halde çok ulu olan Rabbinin adını tesbih et!

75-80. Hayır hayır! Yıldızların yerlerine andiçerim ki, o -eğer bilirseniz, bu, gerçekten de çok büyük bir anddır- kuşkusuz, arınmış olanlardan

başkasının dokunamayacağı korunmuş bir kitapta bulunan ve [oradan da] Allah tarafından indirilmiş olan çok şerefli Kur'an'dır.

81-82. Şimdi siz, bu sözü mü küçümsüyorsunuz ve [gerçeği] yalanlamanızı rızkınız mı kabul ediyorsunuz?

83-87. Can boğaza dayanmışken, siz de [çaresiz bir şekilde] bakınıp dururken, siz görmeseniz de Biz ona sizden daha yakın iken, eğer hâlâ Bize bağımlı olmadığınızı [düşünüyorsanız] ve bu [düşüncelerinizde de] samimi iseniz; o halde çıkmakta olan canı niçin geri getirmiyorsunuz ki...?

88-89. Eğer [ölen kimse, Allah'a] yakın olanlardan ise, onu rahatlık, güzel rızık ve naim cenneti beklemektedir.

90-91. Eğer o, [amel defteri] sağ tarafından verilenlerden ise, kendisine: "Selam sana sağ ehlinden!" denecektir.

92-94. Ancak o, [gerçeği] yalanlamış olan sapkınlardan ise, onu kaynar sudan bir konuk sofrası ve cehenneme atılış beklemektedir.

95. Bu, kuşku duyulmayacak olan bir gerçektir.

96. O halde çok ulu olan Rabbinin adını tesbih et!

كَرِيمٌ ۝ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۝ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝ تَنْزِيلٌ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۝ وَتَجْعَلُونَ
رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ۝ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ۝ وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ
تَنْظُرُونَ ۝ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ۝ فَلَوْلَا
إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ۝ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝
فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ۝ وَأَمَّا
إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝
وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ۝ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ۝ وَتَصْلِيَةُ
جَحِيمٍ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ
الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

57. HADİD SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
29 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ı tesbih etmektedirler; O, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır!

2. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. O, diriltir, öldürür; çünkü O, her şeye gücü yetendir.

3. O, ilktir ve sondur, zâhirdir ve bâtındır. O, her şeyi çok iyi bilendir.

هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ
ف۪يهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَهُوَ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرَسُولِه۪ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَف۪ينَ ف۪يهِ فَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ
وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَب۪يرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ م۪يثَاقَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِه۪ٓ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿٩﴾
وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ م۪يرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
لَا يَسْتَو۪ي مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ اُو۬لٰٓئِكَ اَعْظَمُ
دَرَجَةً مِنَ الَّذ۪ينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ
الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذ۪ي يُقْرِضُ اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُٓ اَجْرٌ كَر۪يمٌ ﴿١١﴾

4. Gökleri ve yeri altı evrede yaratan, sonra da arşa kurulan O'dur. O, yere gireni ve ondan çıkanı; gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. O, siz nerede olursanız olun, hep sizinle birliktedir. Allah, gerçekten de yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir.

5. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Bütün işler, [nihaî kaynak olmak bakımından] O'na dönerler.

6. O geceyi gündüze, gündüzü de geceye sokar. O, kalplerde olanı çok iyi bilendir.

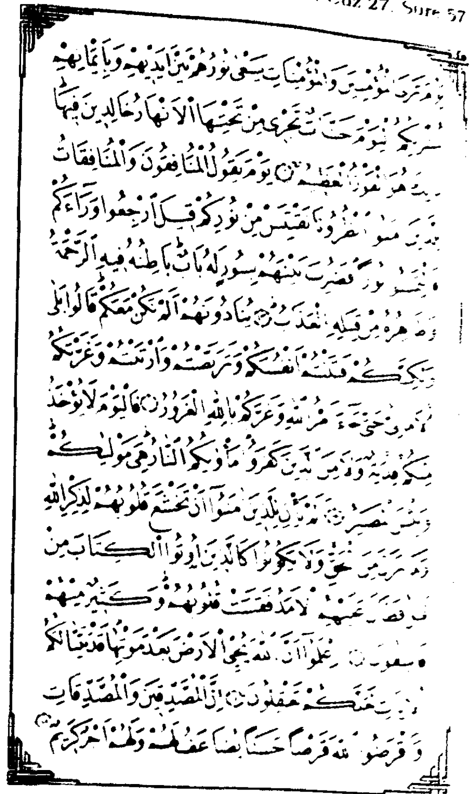
7. [Ey insanlar!] Allah'a ve elçisine inanın ve sizi üzerinde tasarrufa yetkili kıldığı mallardan [başkaları için de] harcayın. İçinizden inanan ve [başkaları için de] harcayanlara gelince; onlar için çok büyük bir ödül olacaktır.

8. Elçi sizi, Rabbinize inanmaya çağırdığı ve O da sizden kesin söz aldığı halde, niçin Allah'a inanmıyorsunuz ki...? Eğer inanacaksanız, [o halde niçin O'na inanmıyorsunuz ki...?]

9. Sizi, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Allah, kuşkusuz, çok şefkat gösteren, çok müşfik olandır.

10. Siz, göklerin ve yerin mirası Allah'ın iken, niçin Allah yolunda harcamıyorsunuz? İçinizden; fetihten önce harcayanlar ve savaşanlar, elbetteki, fetihten sonra harcayanlarla ve savaşanlarla bir değildirler. Onların dereceleri, sonradan harcayanlardan ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla birlikte, Allah, onların her birine en güzel olanı vadetmiştir. Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

11. Allah'a, karşılığını kat kat vereceği güzel bir borç verecek olan kimdir? Onun için, çok değerli bir ödül de olacaktır.

12. İnanan erkeklerle inanan kadınların, nurlarının önlerinden ve sağlarından koştuğunu göreceğin gün [onlara]: "Bugün sizin müjdeniz, altlarından ırmaklar akan ve içlerinde sürekli olarak kalacağınız cennetlerdir." [denilecektir]. İşte çok büyük başarı ve mutluluk budur!

13. İki yüzlü erkeklerle iki yüzlü kadınların, inananlara: "Bizi bekleyin de ışığınızdan bir parça ışık alalım!" diyecekleri gün, [kendilerine]: "Arkanıza dönün de [kendi ışığınızı] arayın!" denilecektir. Sonunda, aralarına, içinde sevgi, dışında azap bulunan kapılı bir sur çekilecektir.

14. İki yüzlüler onlara: "Biz, [dünyada] sizinle birlikte değil miydik?" diye sesleneceklerdir. Onlar da: "Evet, ama siz kendi kendinizi ayarttınız. [Başımıza musibetler gelmesini] gözlediniz. [İnancınızda] kuşkuya düştünüz. Kuruntularınız, Allah'ın buyruğu gelinceye dek, sizi aldattı. O çok aldatan sizi Allah konusunda bile aldattı." diyerek karşılık vereceklerdir.

15. Bugün artık, ne sizden ne de inkar edenlerden fidye alınmayacaktır. Varacağınız yer ise ateştir. Sizin tek sığınağınızdır. Ne kötü gidiş yeridir orası!

16. İnananların, daha önce kendilerine kitap verilenler ama aradan uzun zamanın geçmesiyle kalpleri katılaşanlar gibi olmamaları için, Allah'ı ve O'ndan inen gerçeği anmak için kalplerinin ürperme zamanı henüz gelmedi mi? Onların çoğu yoldan çıkmış kimselerdir.

17. Bilin ki, Allah, ölmüş olan toprağa hayat vermektedir. Biz, düşünmeniz için, size ayetlerimizi açıklamış bulunuyoruz.

18. Sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlara ve Allah'a güzel bir borç verenlere, [verdiklerinin karşılığı] kat kat ödenecektir. Onlar için çok değerli bir ödül de olacaktır.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا
ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

19. Allah'a ve elçilerine inananlara gelince; onlar, Rableri katında dosdoğru olan ve tanıklık yapan kimselerdir. Onların ödülleri ve nurları olacaktır. İnkar edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise, cehennemlik olanlardır.

20. Bilin ki, dünya hayatı, ancak bir oyun, eğlence, bir süs, aranızda bir övünme ve daha çok mal ve çocuk sahibi olma [arzusundan] ibarettir. Onun örneği [hayat veren] yağmura benzer: Onun bitirdiği bitkiler çiftçilerin hoşuna gider. Sonra da kurumaya yüz tutar; öyle ki, sen onun sapsarı olduğunu görürsün. En sonunda da çer çöp olur gider. Ahirette [ya] şiddetli bir azap [ya da] Allah'tan bir bağışlanma ve hoşnutluk olacaktır. Dünya hayatı aldatıcı yararlanmadan başka bir şey değildir.

21. O halde siz, Rabbinizden bir bağışlanmaya; genişliği gökle yerin genişliği kadar olan ve Allah'a ve elçilerine inananlar için hazırlanan cennete [ulaşmak için] birbirinizle yarışın! İşte bu, Allah'ın dilediğine bahşettiği lütfudur. Allah, gerçekten de çok büyük lütuf sahibidir.

22-24. Yeryüzünde ve kendinizde gerçekleşecek hiç bir olay yoktur ki, Biz onu varlığa getirmeden [yaratmadan] önce, bir kitapta olmasın! Bu, Allah'a göre çok kolaydır. O halde, yitirdikleriniz için üzülmemeniz ve size verdikleri ile de şımarmamanız için, [bu gerçeği hiç bir zaman aklınızdan çıkarmayın!] Allah, kuşkusuz kendini beğenip övünen hiç kimseyi sevmez. Onlar, cimrilik ederler ve insanlara da cimrilik etmelerini söylerler. Her kim [gerçekten] yüz çevirecek olursa [bilsin ki], Allah, kendine yeten, çok övülendir!

لقد ارسلنا رسلنا بالبينات وانزلنا معهم الكتاب
والميزان ليقوم الناس بالقسط وانزلنا الحديد فيه بأس
شديد ومنافع للناس وليعلم الله من ينصره ورسله بالغيب
ان الله قوي عزيز ﴿٢٥﴾ ولقد ارسلنا نوحا وابرهيم وجعلنا
في ذريتهما النبوة والكتاب فمنهم مهتد وكثير منهم
فاسقون ﴿٢٦﴾ ثم قفينا على اثارهم برسلنا وقفينا بعيسى ابن
مريم واتيناه الانجيل وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه رأفة
ورحمة ورهبانية ابتدعوها ما كتبناها عليهم
الا ابتغاء رضوان الله فما رعوها حق رعايتها فاتينا الذين
امنوا منهم اجرهم وكثير منهم فاسقون ﴿٢٧﴾
يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وامنوا برسوله يؤتكم
كفلين من رحمته ويجعل لكم نورا تمشون به
ويغفر لكم والله غفور رحيم ﴿٢٨﴾ لئلا يعلم اهل
الكتاب الا يقدرون على شيء من فضل الله وان الفضل
بيد الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم ﴿٢٩﴾

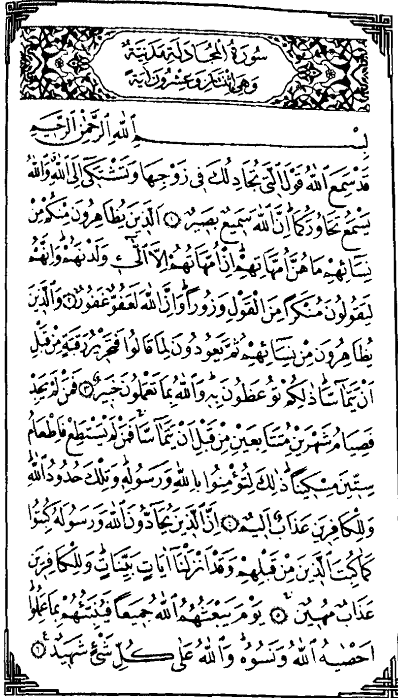
25. Andolsun ki, Biz, elçilerimizi çok açık kanıtlarla gönderdik ve insanların adaleti yerine getirmeleri için de beraberlerinde kitabı ve mizanı da indirdik. Yine Biz, [size] içinde hem çok korkunç bir güç hem de insanlar için bir çok yarar bulunan demiri [kullanma yeteneğini de] bahşettik. [Bütün bunlar], Allah'ın, görmedikleri halde, kendisine ve elçilerine yardım edenleri ortaya çıkarması içindir. Allah, kuşkusuz çok kuvvetli, çok güçlü olandır.

26. Andolsun ki, Biz, Nuh'u ve İbrahim'i göndermiş, peygamberliği ve kitabı da onların soyuna vermiştik. Onların içinde doğru yolda olanlar vardır; ancak çoğu doğru yoldan çıkmış olan kimselerdir.

27. Biz, daha sonra onların ardından elçilerimizi ardarda göndermiştik. Meryem oğlu İsa'yı da onların ardından göndermiş, ona İncil'i vermiş ve ona uyanların kalplerine şefkat ve sevgiyi yerleştirmiştik. İhdas ettikleri ruhbanlığa gelince; Biz, onu kendilerine farz kılmamıştık; fakat onlar, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için onu kendileri ihdas etmişlerdi. Bununla birlikte onlar, ona gereği gibi uymamışlardı. Biz, içlerinden inananlara ödüllerini vermiştik. Ama onların çoğu yoldan çıkmışlardır.

28. Ey inananlar! Size sevgisinin açılımı olan nimetlerden iki kat vermesi, size, ışığında yürüyebileceğiniz bir nur bahşetmesi ve sizi bağışlaması için, Allah'ın bilincinde olun ve Allah'a ve elçisine inanın! Allah, gerçekten de çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

29. Böylece Kitap ehli, Allah'ın lütfundan hiçbir şey elde edemeyeceklerini, lütfun ise sadece Allah'ın elinde olduğunu, onu da dilediğine vereceğini bilsinler! Allah, gerçekten de çok büyük lütuf sahibidir.

58. MÜCÂDELE SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
22 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü işitmiştir. Allah, zaten sizin birlikte sürdürdüğünüz konuşmayı işitiyordu; çünkü Allah, çok iyi işiten, çok iyi görendir.

2. İçinizden; eşlerinden, kendilerine: "Sen bana anamın sırtı gibisin." diyerek ayrılmaya kalkışanlara gelince; [onlar şu gerçeği hiçbir zaman akıllarından çıkarmasınlar ki], onlar, asla anneleri değildirler. Onların anneleri, ancak kendilerini doğuranlardır. Demek ki onlar, kuşkusuz çok çirkin ve asılsız bir söz söylemektedirler. Allah, gerçekten de çok affeden, çok bağışlayandır!

3. Eşlerinden: "Sen bana anamın sırtı gibisin." diyerek ayrılanlara ve sonra da söylediklerinden dönenlere gelince; [yapmaları gereken], birbirleriyle ilişkiye girmeden önce bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmalarıdır. Size öğütlenen budur. Allah, yaptıklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

4. Fakat kim [bir köleyi özgürlüğüne kavuşturma imkanını] bulamaz ise, birbirleriyle ilişkiye girmeden önce, ardarda iki ay oruç tutar. Buna da güç yetiremezse, altmış fakiri doyurur. [Bu hafifletme] Allah'a ve elçisine inanmanız içindir. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. İnkar edenler için çok acı veren bir azap olacaktır.

5-6. Allah'a ve elçisine düşmanlık edenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Oysa Biz, onlara da apaçık ayetler indirmiştik. İnkar edenler için, Allah'ın kendilerini hep birden dirilteceği ve yaptıklarını kendilerine haber vereceği gün, çok küçük düşürücü bir azap olacaktır. O, [o gün] onların eylemlerini, onlar unutmuş olsalar da bir bir sayacaktır; çünkü Allah, her şeye tanık olandır!

7. Allah'ın, göklerde olanı da yerde olanı da bildiğini görmüyor musun? Üç kişinin gizlice konuştuğu yerde dördüncüsü mutlaka O'dur. Beş kişinin gizlice konuştuğu yerde altıncısı mutlaka O'dur. Onlar, ister daha az ya da daha çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar, O, mutlaka onlarla birliktedir. Sonunda O, kıyamet gününde onlara yaptıklarını haber verecektir; çünkü Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

8. Sen, [entrika çevirmek amacıyla] birbirleriyle gizlice konuşma konusunda yasaklandıkları halde, yine de günah, düşmanlık ve Allah elçisine karşı gelmek konularında birbirleriyle gizlice konuşmak suretiyle, yasaklandıkları şeylere tekrar dönenleri görmüyor musun? Onlar, sana geldiklerinde, seni, Allah'ın selamlamadığı bir şekilde selamlamaktadırlar. İçlerinden de: "Allah, söylediklerimizden dolayı, bize azap etse ya!" demektedirler. Cehennem onlara yeter. Onlar, oraya gireceklerdir. Ne kötü bir varış yeridir orası!

9. Ey inananlar! Aranızda gizlice konuşacağınız zaman, günah, düşmanlık ve Allah elçisine karşı gelmek konularında gizlice konuşmayın; ama iyilik ve Allah bilinci konularında konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'ın bilincinde olun!

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ
ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَٰلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ
يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي
أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ
وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ
مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ
لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

10. [İyiliği ve Allah bilincini amaçlamayan bütün] gizli konuşmalar, inananları üzmek üzere şeytandan [kaynaklanmakta]dır. Ancak o, Allah'ın izni olmadıkça, onlara hiçbir zarar veremez. O halde inananlar, Allah'a güvensinler!

11. Ey inananlar! Size: "Meclislerde yer açın!" denildiğinde, Allah'ın size genişlik vermesi için, yer açın! Size: "Kalkın!" denildiğinde de Allah'ın, içinizden inananların ve kendilerine ilim verilenlerin derecelerini yükseltmesi için de kalkın! Allah, gerçekten de yapmakta olduklarından çok iyi haberdar olandır.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَٰجَيۡتُمُ ٱلرَّسُولَ فَقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ
صَدَقَةٗۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ وَأَطۡهَرُۚ فَإِن لَّمۡ تَجِدُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ
﴿١٢﴾ ءَأَشۡفَقۡتُمۡ أَن تُقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ صَدَقَٰتٖۚ فَإِذۡ لَمۡ
تَفۡعَلُواْ وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ
ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوۡاْ قَوۡمًا
غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مَّا هُم مِّنكُمۡ وَلَا مِنۡهُمۡ وَيَحۡلِفُونَ عَلَى
ٱلۡكَذِبِ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدًاۖ إِنَّهُمۡ
سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿١٥﴾ ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ﴿١٦﴾ لَّن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ
وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔاۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ
﴿١٧﴾ يَوۡمَ يَبۡعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعٗا فَيَحۡلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحۡلِفُونَ لَكُمۡ وَيَحۡسَبُونَ
أَنَّهُمۡ عَلَىٰ شَيۡءٍۚ أَلَآ إِنَّهُمۡ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ﴿١٨﴾ ٱسۡتَحۡوَذَ عَلَيۡهِمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ
فَأَنسَىٰهُمۡ ذِكۡرَ ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ حِزۡبُ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ أَلَآ إِنَّ حِزۡبَ ٱلشَّيۡطَٰنِ
هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُوْلَٰٓئِكَ
فِي ٱلۡأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغۡلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِيٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٞ ﴿٢١﴾

12. Ey inananlar! Elçi ile bir konuda özel olarak konuşmak istediğinizde, bu konuşmanızdan önce bir sadaka verin! Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer [verecek bir şey] bulamazsanız, [bilin ki], Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

13. Özel konuşmanızdan önce sadaka vermekten çekindiniz mi? [Bunu] yapmadığınıza ve Allah da sizi affettiğine göre, artık namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine boyun eğin! Allah, gerçekten de yaptıklarınızdan haberdar olandır.

14. Sen, Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinenleri görmüyor musun? Onlar, ne sizdendirler ne de onlardandırlar. Onlar, bile bile yalan yere yemin etmektedirler!

15-16. Allah, onlar için, çok şiddetli olan bir azap hazırlamıştır. Onların yaptıkları, gerçekten de ne kötüdür: Onlar, yeminlerini kalkan edinmektedirler ve böylece insanları Allah yolundan alıkoymaktadırlar. Bu yüzden onlar için çok küçük düşüren bir azap olacaktır.

17. Onların malları da oğulları da Allah'a karşı kendilerine hiçbir yarar sağlamayacaktır. Onlar, cehennemliklerdir ve orada sürekli kalacaklardır.

18. Allah'ın onların hepsini birden yeniden dirilteceği gün, onlar, [dünyada iken] size yemin ettikleri gibi, kendilerinin bir esas üzerinde olduklarını sanarak O'na da yemin edeceklerdir. İyi bilin ki onlar, gerçekten de yalancıdırlar!

19. Şeytan, onların üzerinde egemenlik kurmuş ve böylece onlara Allah'ı anmayı unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, hüsrana uğrayacak olanlar, şeytanın tarafında olanlardır.

20. Allah'a ve elçisine düşman olanlara gelince; onlar, en aşağı olanların arasındadırlar.

21. Allah: "Andolsun ki, Ben ve elçilerim, mutlaka galip geleceğiz." diye yazmıştır. Allah, kuşkusuz, çok kuvvetli, çok güçlü olandır!

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ
أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
أَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ
الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي
قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

22\. Sen, Allah'a ve ahiret gününe inanan bir halkın -babaları, oğulları, kardeşleri ya da akrabaları bile olsalar- Allah'a ve elçisine düşman olan kimselere sevgi beslediğini göremezsin! İşte onlar, Allah'ın kalplerine imanı yazdığı ve kendilerini katından bir Ruh ile desteklediği kimselerdir! O, onları, altlarından ırmaklar akan ve içlerinde sürekli kalacakları cennetlere sokacaktır. O, onlardan hoşnut olacaktır; onlar da O'ndan hoşnut olacaklardır! İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, kurtuluşa erecek olanlar, Allah'ın tarafında olanlardır!

59. HAŞR SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
24 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1\. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ı tesbih etmektedirler. O, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır.

2\. Kitap ehlinden olan inkarcıları, [savaş için] ilk toplanmalarından dolayı, ülkelerinden çıkaran O'dur. Siz onların [karşı koymadan] çıkacaklarını düşünmüyordunuz. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'a karşı koruyacağını sanıyorlardı. Ama Allah, onlara ummadıkları yerden gelmiş ve böylece kalplerine korku salıvermişti; öyle ki, onlar, evlerini hem kendi elleriyle hem de inananların elleriyle yıkıyorlardı. O halde ibret alın ey basiret sahipleri!

3-4. Eğer Allah, onlar hakkında sürgünü takdir etmemiş olsaydı, onları mutlaka dünyada azaba uğratırdı. Ahirette ise onlar için, cehennem azabı olacaktır! Bu [ceza], onların,

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَٓاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ
شَد۪يدُ الْعِقَابِ ۝ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ ل۪ينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَٓائِمَةً عَلٰٓى
اُصُولِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِق۪ينَ ۝ وَمَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ
عَلٰى رَسُولِه۪ مِنْهُمْ فَمَٓا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَد۪يرٌ ۝ مَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِه۪ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ وَابْنِ السَّب۪يلِ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَٓاءِ مِنْكُمْ وَمَٓا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ
وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ۝
لِلْفُقَرَٓاءِ الْمُهَاجِر۪ينَ الَّذ۪ينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝ وَالَّذ۪ينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْا۪يمَانَ
مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ ف۪ي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّٓا اُو۫تُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

Allah'a ve elçisine karşı gelmelerinden dolayıdır. O halde her kim Allah'a karşı gelecek olursa, [bilsin ki], Allah, azabı çok şiddetli olandır!

5. Hurma ağaçlarından herhangi birini kesmeniz ya da kesmeyip kökleri üzerinde dikili bırakmanız Allah'ın izni ile ve O'nun yoldan çıkanları aşağılaması için [gerçekleşmiştir].

6. Allah'ın onların [mallarından] elçisine verdiği ganimetler için siz, at ya da deve koşturmuş değilsinizdir. Fakat Allah, elçilerini dilediği kimselere karşı üstün kılar; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

7. Allah'ın kentler halkından elçisine verdiği ganimetlere gelince; onlar, Allah'a, elçiye, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Onların, zenginler arasında dolaşan [bir servet ve güç kaynağı haline] gelmemesi için [Allah böyle hükmetmiştir]. Elçi size [o ganimetlerden] her ne verirse, onu alın; sizi her neden engellemek isterse ondan da vazgeçin. Allah bilincinde olun; çünkü Allah, cezalandırması çok şiddetli olandır.

8. [Bu malların bir kısmı özellikle] Allah'ın lütfunu ve hoşnutluğunu aradıkları için yurtlarından kovulan ve mallarından yoksun bırakılan, Allah'a ve elçisine yardım eden fakir muhacirlerindir. İşte onlar, doğru olanlardır.

9. Onlardan önce [Medine'yi] yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olanlar, kendilerine hicret edenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde hiçbir sıkıntı hissetmezler. Onlar, kendileri çok büyük bir gereksinme içinde bulunsalar bile yine de onları kendilerine yeğlerler. O halde, kimler, nefislerinin açgözlülüğünden korunacak olurlarsa [bilsinler ki], onlar, kurtuluşa erecek olanlardır.

وَالَّذِينَ جَاؤُ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا
رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ
لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ
وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ
مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ
لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً
فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝
لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ
بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ كَمَثَلِ
الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝

10. Onlardan sonra gelenler ise: "Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce inanmış olan kardeşlerimizi bağışla! Kalplerimizde inananlara karşı hiçbir kin tutturma! Rabbimiz! Sen çok şefkatli, çok müşfik olansın!" diye dua ederler.

11-12. Sen, Kitap ehlinden inkar eden dostlarına: "Andolsun ki, siz, [Medine'den] çıkarılacak olursanız, biz de mutlaka sizinle birlikte çıkarız. Biz, size karşı hiç kimseye asla boyun eğmeyiz. Eğer size karşı savaş açılacak olursa, size mutlaka yardım ederiz." diyen iki yüzlüleri görmüyor musun? Allah, onların kesinlikle yalancı olduklarına tanıklık etmektedir; çünkü onlar, çıkarılacak olsalar, asla onlarla birlikte çıkmazlar. Onlara karşı savaş açılacak olsa, onlar, onlara yardım etmezler. Yardım etmeye kalkışacak olsalar bile [savaşta] arkalarını dönüp kaçarlar. Sonunda onlar da kendilerine yardım edecek hiç kimse bulamazlar!

13. Onların kalplerinde size karşı duydukları korku, Allah'a karşı duydukları korkudan daha şiddetlidir. Bunun böyle olması, onların anlamayan bir topluluk olmalarından ötürüdür.

14. Onlar, sizinle toplu halde ancak surlarla çevrilmiş kentlerde veya siperlerin gerisinde savaşabilirler. Kendi aralarındaki çekişmeleri ise çok şiddetlidir. Sen onları birlik içinde sanırsın; oysa kalpleri darmadağınıktır. Bunun böyle olması, onların aklını kullanamayan bir topluluk olmalarından dolayıdır!

15. [Onların durumu] kendilerinden az önce geçmiş ve yaptıklarının cezasını tatmış olanların durumu gibidir. Ancak onlar için [ahirette] çok acı veren bir azap olacaktır.

16. [İnananlarla savaşmaları için Yahudileri kışkırtan iki yüzlülerin] durumu şeytanın durumuna benzer: Şeytan insana "İnkar et!" der. O inkar edince de [ona]: "Ben senden uzağım; çünkü ben, alemlerin rabbi olan Allah'tan korkuyorum." diyerek karşılık verir.

فكان عاقبتهما أنهما في النار خالدين فيها وذلك جزؤا
الظالمين ﴿١٧﴾ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله ولتنظر نفس
ما قدمت لغد واتقوا الله إن الله خبير بما تعملون ﴿١٨﴾
ولا تكونوا كالذين نسوا الله فأنساهم أنفسهم أولئك
هم الفاسقون ﴿١٩﴾ لا يستوي أصحاب النار وأصحاب الجنة
أصحاب الجنة هم الفائزون ﴿٢٠﴾ لو أنزلنا هذا القرآن
على جبل لرأيته خاشعا متصدعا من خشية الله وتلك
الأمثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون ﴿٢١﴾ هو الله الذي
لا إله إلا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم ﴿٢٢﴾
هو الله الذي لا إله إلا هو الملك القدوس السلام المؤمن
المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون ﴿٢٣﴾
هو الله الخالق البارئ المصور له الأسماء الحسنى يسبح
له ما في السماوات والأرض وهو العزيز الحكيم ﴿٢٤﴾

سورة الممتحنة مدنية وهي
ثلاث عشرة آية

17. İkisinin de sonu, içinde sürekli olarak kalacakları ateş olacaktır. İşte bu, zalimlerin cezasıdır.

18. Ey inananlar! Allah'ın bilincinde olun ve herkes yarın için ne hazırladığına bir baksın! Allah'ın bilincinde olun; çünkü Allah, yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

19. Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ın da kendilerine kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın; çünkü onlar, yoldan çıkmış olanlardır.

20. Cehennemliklerle cennetlikler bir olmazlar. Cennetlikler isteklerine erişenlerdir.

21. Eğer Biz, bu Kur'an'ı bir dağa indirmiş olsaydık, sen onu mutlaka Allah korkusundan baş eğmiş, paramparça olmuş görürdün. İşte Biz, bu örnekleri, düşünmeleri için insanlara sunuyoruz.

22. O, kendisinden başka hiçbir tanrı olmayan Allah'tır. O, gayb alemini de görünen alemi de bilendir. O, gerçekten de çok seven, çok müşfik olandır.

23. O, kendisinden başka hiçbir tanrı olmayan Allah'tır. O, mutlak egemen, çok kutlu olan, esenlik ve barış veren, güveni sağlayan, gözetip koruyan, çok güçlü olan, istediğini yaptıran, ulu olandır. Allah, onların ortak koştukları şeylerden uzaktır, yücedir.

24. O, yaratan, yoktan var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde olanlar da yerde olanlar da O'nu tesbih etmektedirler. O, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır!

60. MÜMTEHİNE SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
13 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

1. Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları, kendilerine sevgi göstererek asla dost edinmeyin; çünkü onlar, size gelen gerçeği inkar etmiş ve Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi ve sizi yurdunuzdan çıkarmışlardır. O halde, benim yolumda cihat etmek ve hoşnutluğumu kazanmak için çıkmış iseniz, onlara karşı içinizde gizli bir sevgi besleyerek [onları dost edinmeyin!] Ben, gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da en iyi bilenim. Şu halde [bundan sonra] içinizden her kim böyle davranacak olursa [bilsin ki], o, artık doğru yoldan sapmıştır.

2. Eğer onlar, sizinle karşılaşacak olurlarsa, [sizin onlara gösterdiğiniz sevginize rağmen yine de] size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülük yapmak için size uzatırlar; çünkü onlar, sizin de inkar etmenizi arzulamaktadırlar.

3. Kıyamet günü, ne yakınlarınız ne de çocuklarınız size bir yarar sağlayacaktır; çünkü Allah, aranızda karar verecektir. Allah, gerçekten de yaptıklarınızı çok iyi görendir.

4-5. İbrahim'de ve onunla birlikte olanlarda, sizin için gerçekten de güzel bir örnek vardır. Hani onlar, halklarına: "Biz, sizden ve Allah dışında ibadet ettiklerinizden uzağız.

بسم الله الرحمن الرحيم
يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم أولياء تلقون
إليهم بالمودة وقد كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون الرسول
وإياكم أن تؤمنوا بالله ربكم إن كنتم خرجتم جهادا في سبيلي
وابتغاء مرضاتي تسرون إليهم بالمودة وأنا أعلم بما أخفيتم
وما أعلنتم ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل (1)
إن يثقفوكم يكونوا لكم أعداء ويبسطوا إليكم أيديهم
وألسنتهم بالسوء وودوا لو تكفرون (2) لن تنفعكم أرحامكم
ولا أولادكم يوم القيامة يفصل بينكم والله بما تعملون بصير (3)
قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم والذين معه إذ قالوا لقومهم
إنا برآء منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا
وبينكم العداوة والبغضاء أبدا حتى تؤمنوا بالله وحده إلا قول
إبراهيم لأبيه لأستغفرن لك وما أملك لك من الله من شيء ربنا
عليك توكلنا وإليك أنبنا وإليك المصير (4) ربنا لا تجعلنا
فتنة للذين كفروا واغفر لنا ربنا إنك أنت العزيز الحكيم (5)

Sizi tanımıyoruz. Siz, tek bir Allah'a inanıncaya dek, sizinle bizim aramızda bundan böyle sürekli bir düşmanlık ve kin var olacaktır." demişlerdi. Buna rağmen İbrahim babasına: "Andolsun ki, ben, senin için bağışlanma dileyeceğim; ancak sana Allah'tan gelecek her hangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez." diyerek yine de onu [bu düşmanlıkdan ve kinden] ayrı tutmaya çalışmıştı. [İbrahim ve onunla birlikte olanlar:] "Rabbimiz! Biz, Sana güvendik, Sana yöneldik. [Sonunda] dönüş Sana olacaktır! Sen, bizi inkar edenler için deneme konusu kılma! Ey Rabbimiz! Bizi bağışla; çünkü Sen, çok güçlü, çok bilge olansın!" diye dua etmişlerdi.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللّٰهُ قَدِيرٌ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
لَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝
اِنَّمَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَاَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ
وَظَاهَرُوا عَلٰى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ
اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِهِنَّ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ
اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَاٰتُوهُمْ مَا اَنْفَقُوا
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ اِذَا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا
بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْئَلُوا مَا اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْئَلُوا مَا اَنْفَقُوا ذٰلِكُمْ
حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ
مِنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ
مِثْلَ مَا اَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝

6. Andolsun ki, onlarda, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar için güzel bir örnek vardır. O halde her kim yüz çevirecek olursa [bilsin ki], Allah, kendine yeten, çok övülendir.

7. Allah, sizinle, onlardan düşman olduklarınız arasında yakında bir sevgi yaratacaktır. Allah, gerçekten de her şeye gücü yetendir. Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

8. Allah, dininizden dolayı sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik yapmanızı ve onlara adil davranmanızı engellemez; çünkü Allah, adil davrananları sever.

9. Allah ancak dininizden dolayı sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanıza yardımcı olanları dost edinmenizi engeller. O halde kimler onları dost edinecek olurlarsa [bilsinler ki], onlar, zalim olanlardır.

10. Ey inananlar! İnanan kadınlar, size muhacir olarak geldiklerinde onları sınayın! Aslında onların imanlarını en iyi Allah bilir. Eğer onların inanmış olduklarına kanaat getirecek olursanız, onları inkar edenlere geri göndermeyin; çünkü onlar [inanan kadınlar] onlara helal değildirler. Onlar da onlara helal değildirler. [Mehir olarak] harcadıklarını onlara [kocalarına] geri verin! Karşılıklarını verdiğiniz taktirde, sizin bu kadınlarla evlenmenizde de hiçbir sakınca söz konusu değildir. İnkar etmeyi sürdüren kadınları nikahınızda tutmayın! [Onlar için] harcadıklarınızı [inkarcı kocalarından] isteyin; onlar da [inkarcılar da inanan ve sizinle evlenen eski eşleri için harcadıklarını sizden] istesinler. İşte bu, Allah'ın hükmüdür. O, aranızda hükmetmektedir. Allah, gerçekten de çok İyi bilen, çok bilge olandır.

11. Eğer eşlerinizden biri, inkar edenlere kaçacak olursa, siz de [onlara karşı savaşıp] galip gelecek olursanız, bu taktirde, eşleri gitmiş olanlara, [ganimetten] harcadıkları kadar verin! İnandığınız Allah'ın bilincinde olun!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ
بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
أَرْبَعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ
مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

12. Ey Peygamber! İnanan kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek, uygun olanı yapma konusunda sana karşı gelmemek koşuluyla sana biat etmek üzere geldiklerinde, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

13. Ey inananlar! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir halkı dost edinmeyin; zira onlar, inkar edenlerin, kabirdekilerden umut kestikleri gibi, ahiretten umutlarını kesmişlerdir.

61. SAF SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
14 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ı tesbih etmektedirler. O, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır.

2-3. Ey inananlar! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında çok çirkin bir davranış olarak kabul edilir ve nefretle karşılanır.

4. Allah, kendi yolunda, duvarları birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi, saf bağlayarak savaşanları sever.

5. Hani bir zamanlar Musa halkına: "Ey halkım! Siz, benim, Allah'ın size gönderdiği elçisi olduğumu bildiğiniz halde niçin beni incitiyorsunuz ki...?" demişti. Onlar, doğru yoldan sapınca, Allah da kalplerini saptırmıştı; çünkü Allah, yoldan çıkmış bir halkı doğru yola ulaştırmaz.

وإذ قال عيسى ابن مريم يا بني إسرائيل إني رسول الله إليكم مصدقا لما بين
يدي من التوراة ومبشرا برسول يأتي من بعدي اسمه أحمد فلما جاءهم
بالبينات قالوا هذا سحر مبين ٦ ومن أظلم ممن افترى على الله الكذب
وهو يدعى إلى الإسلام والله لا يهدي القوم الظالمين ٧ يريدون
ليطفئوا نور الله بأفواههم والله متم نوره ولو كره الكافرون ٨
هو الذي أرسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله
ولو كره المشركون ٩ يا أيها الذين آمنوا هل أدلكم على تجارة
تنجيكم من عذاب أليم ١٠ تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون
في سبيل الله بأموالكم وأنفسكم ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون ١١
يغفر لكم ذنوبكم ويدخلكم جنات تجري من تحتها الأنهار ومساكن
طيبة في جنات عدن ذلك الفوز العظيم ١٢ وأخرى تحبونها
نصر من الله وفتح قريب وبشر المؤمنين ١٣ يا أيها الذين آمنوا
كونوا أنصار الله كما قال عيسى ابن مريم للحواريين من أنصاري إلى الله
قال الحواريون نحن أنصار الله فآمنت طائفة من بني إسرائيل وكفرت
طائفة فأيدنا الذين آمنوا على عدوهم فأصبحوا ظاهرين ١٤

6. Hani Meryem oğlu İsa [halkına]: "Ey İsrailoğulları! Ben, kuşkusuz, Allah'ın, benden önce gelmiş olan Tevrat'ı tasdik etmek ve benden sonra gelecek olan Ahmed adında peygamberi müjdelemek üzere, size gönderilmiş olan elçisiyim." demişti. Ancak, [İsa ya da Muhammed], kendilerine apaçık delililer getirdiğinde, onlar: "Bu apaçık bir büyüdür." demişlerdi.

7. İslam'a çağrıldığı halde, Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir ki...? Allah, zalim bir halkı asla doğru yola ulaştırmaz!

8. Onlar, ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istemektedirler. İnkar edenler, isteseler de Allah nurunu tamamlayacaktır.

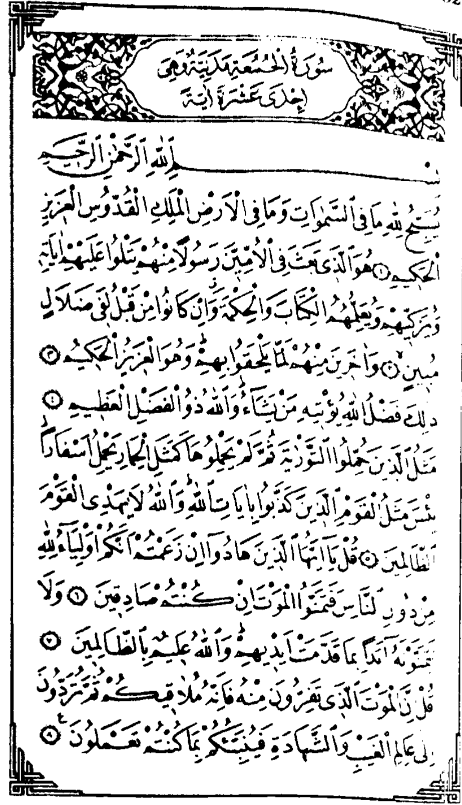
9. Allah'a ortak koşanlar istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak üzere elçisini doğru yol rehberi ve gerçek dinle gönderen O'dur!

10. Ey inananlar! Sizi çok acı veren bir azaptan kurtaracak olan bir ticareti size göstereyim mi?

11-12. Allah'a ve elçisine inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihat edersiniz. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. [İşte eğer böyle davranacak olursanız], o taktirde O, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere, adn cennetlerindeki güzel konutlara koyar. İşte bu, çok büyük bir başarı ve mutluluktur.

13. [O size], seveceğiniz başka bir şey daha [bahşedecektir]: [Bu dünyada] Allah'tan yardım ve çok yakın bir fetih. O halde inananları müjdele!

14. Ey inananlar! Allah'ın yardımcıları olun. Nitekim Meryem oğlu İsa da havarilere: "Allah'a [giden yolda] benim yardımcılarım kimdir?" diye sormuştu. Havariler de [ona]: "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız." diyerek karşılık vermişlerdi. İsrailoğullarından bir grup [İsa'nın mesajına] inanmış, bir grup da inkar etmişti. Sonunda Biz, inananları, düşmanlarına karşı desteklemiştik. Böylece onlar, [onlara karşı] üstün gelmişlerdi.

62. CUMA SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
11 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

1. Göklerde olanlar da yerde olanlar da mutlak egemen, çok kutlu, çok güçlü, çok bilge olan Allah'ı tesbih etmektedirler.

2-3. Ümmilere [kendilerine vahiy gelmemiş olanlara], içlerinden, kendilerine ayetlerini okuyan, onları arındıran, onlara kitabı ve bilgeliği öğreten bir elçi gönderen O'dur. Oysa onlar, önceleri apaçık bir sapıklık içinde bulunuyorlardı. [Allah, elçisini], içlerinden henüz kendilerine katılmamış olan başkalarına da [göndermiştir]. O, gerçekten de çok güçlü, çok bilge olandır.

4. İşte bu, Allah'ın dilediğine verdiği lütfudur. Allah, gerçekten de çok büyük lütuf sahibidir.

5. Tevrat'ı [uygulamakla] yükümlü oldukları halde, yükümlülüklerini yerine getirmeyenlerin durumu, ciltlerce kitap taşıyan merkebin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlamış olan bir halkın durumu ne kötü bir durumdur! Çünkü Allah, zalim bir halkı doğru yola ulaştırmaz.

6. De ki: "Ey Yahudiler! Eğer siz, diğer insanların dışında sadece kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız ve bu iddianızda da samimi iseniz, o halde ölümü dileyin bakalım!"

7. Ancak onlar, daha önce yaptıklarından dolayı, ölümü asla dileyemezler. Allah, gerçekten de zalimleri çok iyi bilendir.

8. De ki: "Sizin, kendisinden kaçtığınız ölüm, sizi mutlaka bulacaktır. Sonunda gayb alemini de görünen alemi de bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O, size yaptıklarınızı haber verecektir."

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ فَاِذَا قُضِيَتِ
الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَث۪يرًا لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ۝ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًاۨ انْفَضُّٓوا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَٓائِمًاۜ قُلْ
مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ۝

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا جَٓاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِۢ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ
لَرَسُولُهُۜ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ لَكَاذِبُونَۚ ۝ اِتَّخَذُٓوا
اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ۝ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْۜ وَاِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ
لِقَوْلِهِمْۜ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌۜ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْۜ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْۜ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ۝

9. Ey inananlar! Cuma günü namaza çağrıldığınızda, alış verişi derhal bırakarak Allah'ı anmaya koşun! Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

10. Namaz kılındığında da yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan dileyin. Kurtuluşa ermeniz için de Allah'ı çokça anın!

11. Onlar, bir ticaret ve bir eğlence gördüklerinde, seni ayakta bırakarak hemen oraya doğru koşuşurlar. De ki: "Allah'ın yanında bulunan, eğlenceden de ticaretten de daha hayırlıdır. Allah, gerçekten de rızık verenler içinde en iyi rızık verendir!"

63. MUNAFİKÛN SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
11 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

1. [Ey Muhammed!] İki yüzlüler sana geldiklerinde: "Biz, elbetteki senin Allah'ın elçisi olduğuna tanıklık ediyoruz." demektedirler. Allah da senin, kendi elçisi olduğunu elbetteki bilmektedir. Allah, iki yüzlülerin, yalancı olduklarına da tanıklık etmektedir.

2-3. Onlar, yeminlerini kalkan edinmişlerdir. Onlar, böylece, [insanları] Allah'ın yolundan uzaklaştırmaktadırlar. Onların yapmakta oldukları, gerçekten de ne kadar kötüdür! Bunun nedeni, onların önce inanmaları, sonra da inkar etmeleridir. Bu yüzden kalpleri mühürlenmiş bulunmaktadır; öyle ki, onlar, artık, [neyin doğru neyin yanlış olduğunu] anlayamazlar.

4. Onları gördüğünde, dış görünüşleri hoşuna gider. Konuşacak olurlarsa, sözlerini dinlersin. Onlar, sanki kendilerine elbise giydirilmiş kütükler gibidirler. Her gürültünün kendilerine karşı olduğunu sanırlar. Onlar, düşmandırlar. O halde onlardan sakın! Allah onların canlarını alsın! Nasıl da [gerçekten] uzaklaşıyorlar!

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُؤُسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ
يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ
اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ عِنْدَ
رَسُولِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوا وَلِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا اِلَى
الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَاَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا اَخَّرْتَنِي
اِلٰى اَجَلٍ قَرِيبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ
نَفْسًا اِذَا جَاءَ اَجَلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانِيَ عَشْرَةَ اٰيَةً

5-6. Onlara: "Gelin, Allah'ın elçisi sizin için bağışlanma dilesin!" denildiğinde, onlar, başlarını çevirirler. Sen, onların, büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün. Sen onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de fark etmez; çünkü Allah, onları asla bağışlamayacaktır: Allah, yoldan çıkmış halkı asla doğru yola ulaştırmaz.

7. Onlar [hemşehrilerine]: "Allah'ın elçisinin yanında bulunanlara hiçbir şey vermeyin ki, dağılıp gitsinler." diyenlerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak iki yüzlüler, [bu gerçeği] idrak edememektedirler.

8. Onlar: "Andolsun ki, kente döndüğümüzde, şan, şeref ve güç sahibi olanlar, aşağı olanları oradan mutlaka çıkaracaklardır!" demektedirler. Oysa şan, şeref ve güç, Allah'a, elçisine ve inananlara aittir. Ancak iki yüzlüler, [bu gerçeği] anlayamamaktadırlar.

9. Ey inananlar! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı anmaktan alıkoymasın! O halde kimler böyle davranacak olur[larsa, bilsinler ki], onlar, hüsrana uğrayacak olanlardır!

10. Bu yüzden içinizden herhangi birine ölüm gelmeden ve: "Rabbim! Keşke ömrümü belli bir süreye kadar daha uzatsaydın da sadaka verseydim ve iyi kimseler arasında olsaydım!" demeden önce size verdiğimiz rızıktan [başkaları için de] harcayın!

11. Allah, eceli geldiğinde, asla hiç kimse[nin ölümünü] ertelemez. Allah, gerçekten de yaptıklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنكُمْ كَافِرٌ وَمِنكُم مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ
فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوا وَّاسْتَغْنَى اللَّهُ
وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّن يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ فَآمِنُوا
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ يَوْمَ
يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

64. TAĞÂBUN SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve 18 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ı tesbih etmektedirler. Hükümranlık ve övgü O'nundur; çünkü O, her şeye gücü yetendir.

2. Sizi yaratan O'dur: İçinizden [O'nu] inkar edenler ve [O'na] inananlar bulunmaktadır. Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi görendir.

3. O, gökleri ve yeri gerçek [bir plana uygun olarak] yaratmış ve sizi şekillendirmiş ve [şekillendirirken de] şekillerinizi güzel yapmıştır. Sonunda dönüş O'na olacaktır.

4. O, göklerde olanı da yerde olanı da bilir; O, gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, gerçekten de kalplerde olanı çok iyi bilendir.

5-6. Size, daha önce inkar etmiş olanların haberi ulaşmadı mı? [Onlar inkar ettikleri için] [daha dünyada iken] yaptıklarının cezasını tatmışlardı. [Ahirette ise] onlar için çok acı veren bir azap olacaktır; çünkü, elçileri kendilerine apaçık kanıtları getirdiklerinde, onlar: "Bir insan mı bizi doğru yola ulaştıracaktır?" diyerek inkar etmişler ve böylece [gerçekten] yüz çevirmişlerdi. Ancak Allah'ın [hiç bir şekilde onlara] gereksinmesi yoktu; çünkü Allah, kendi kendine yeten, çok övülendir.

7. İnkar edenler, asla diriltilmeyeceklerini iddia etmektedirler. De ki: "Hayır! Rabbime andolsun ki, siz, mutlaka diriltileceksiniz; sonra da size mutlaka yaptıklarınız haber verilecektir!" Bu, Allah için, çok kolaydır.

8. O halde siz, Allah'a, elçisine ve indirdiğimiz nura inanın! Allah, gerçekten de yapmakta olduklarınızdan çok iyi haberdar olandır.

9. O'nun sizi, toplanma günü için bir araya getireceği gün, zarar etme ve kazanma günü olacaktır. Her kim Allah'a inanacak, iyi iş yapacak olursa, Allah, onun kötülüklerini örter ve onu, [onun gibi olanları] içlerinde sürekli olarak kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte bu, çok büyük bir başarı ve mutluluktur!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعْفُوا
وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ
وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ
مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ
وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ إِن تُقْرِضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

10. İnkar edenlere ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar, cehennemliklerdir ve orada sürekli olarak kalacaklardır. Varılacak ne kötü yerdir orası!

11. Allah'ın izni olmadıkça insanın başına hiçbir olay gelmez. Her kim Allah'a inanacak olursa, Allah onun kalbini doğru yola ulaştırır. Allah, gerçekten de her şeyi çok iyi bilendir.

12. Allah'a boyun eğin ve elçiye boyun eğin! Eğer yüz çevirecek olursanız [bilin ki], elçimize düşen apaçık bir duyurmadır.

13. Allah, kendinden başka hiçbir tanrı bulunmayandır. O halde inananlar yalnız Allah'a güvensinler!

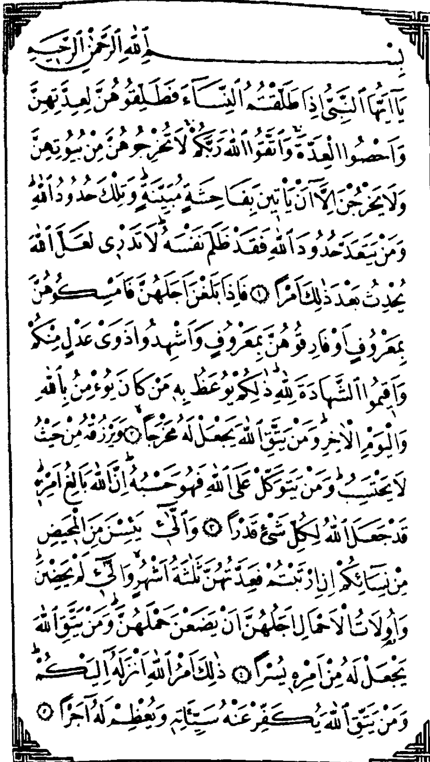
14. Ey inananlar! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır; onlardan sakının. Bununla birlikte yine de onları affedecek, kusurlarını görmezden gelecek ve böylece onları bağışlayacak olursanız, [bilin ki], Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

15. Mallarınız ve çocuklarınız, kuşkusuz, [sizin için] sınanma vesilesidir. Allah katında ise çok büyük bir ödül vardır.

16. O halde gücünüz yettiğince, Allah'ın bilincinde olun, [O'nu] dinleyin, [O'na] boyun eğin ve kendi iyiliğiniz için [başkalarına] harcayın! Kimler nefislerinin açgözlülüğünden korunacak olurlarsa [bilsinler ki], onlar, kurtuluşa erecek olanlardır!

17. Eğer siz, Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, O, onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah, şükrün karşılığını veren, çok yumuşak davranandır.

18. O, gayb [alemini de] görülen [alemi de] çok iyi bilendir; çünkü O, çok güçlü, çok bilge olandır.

65. TALÂK SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
12 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Ey Peygamber! Kadınları boşamak istediğinizde, onları, iddetlerini [gözeterek] boşayın ve iddeti [dikkatlice] sayın! Rabbiniz olan Allah'ın bilincinde olun. Apaçık hayasızlık yapmadıkça, onları evlerinden çıkarmayın; kendileri de çıkmasınlar! İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Her kim Allah'ın sınırlarını aşacak olursa [bilsin ki], o, kendine zulmetmiştir. Sen bilemezsin; belki de Allah bundan sonra yeni bir durum ortaya çıkaracaktır.

2-3. İddet sürelerini doldurduklarında; onları güzelce tutun ya da onlardan güzelce ayrılın! İçinizden iki adil kişiyi de [verdiğiniz karara] tanık tutun! [Ey tanıklar!] Siz de tanıklığı Allah için yerine getirin! İşte bu, Allah'a ve ahiret gününe inanan kimseye verilen öğüttür. Her kim Allah'ın bilincinde olacak olursa, Allah ona bir çıkış yolu açar ve onu ummadığı yerden rızıklandırır. Her kim Allah'a güvenecek olursa, [bilsin ki], O, ona yeterlidir. Allah, kuşkusuz sözünü yerine getirendir. O, her şeye bir ölçü koymuştur.

4. Kadınlarınızdan adetten kesilmiş olanlar ile henüz adet görmeyenlere gelince; onların bekleme süreleri konusunda herhangi bir kuşkunuz var ise [bilin ki], onların bekleme süreleri üç aydır. Hamile olanların süreleri ise doğurmalarına kadardır. O halde her kim Allah'ın bilincinde olacak olursa, O, ona işinde kolaylık sağlar.

5. İşte bu, Allah'ın size indirdiği buyruğudur. Her kim Allah'ın bilincinde olursa, onun kötülüklerini örter ve onun ödülünü büyütür.

أسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم ولا تضاروهن لتضيقوا
عليهن وإن كن أولات حمل فأنفقوا عليهن حتى يضعن حملهن
فإن أرضعن لكم فآتوهن أجورهن وأتمروا بينكم بمعروف
وإن تعاسرتم فسترضع له أخرى ﴿٦﴾ لينفق ذو سعة من سعته
ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما آتاه الله لا يكلف الله نفسا
إلا ما آتاها سيجعل الله بعد عسر يسرا ﴿٧﴾ وكأين من قرية عتت
عن أمر ربها ورسله فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها
عذابا نكرا ﴿٨﴾ فذاقت وبال أمرها وكان عاقبة أمرها خسرا ﴿٩﴾
أعد الله لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا أولي الألباب الذين
آمنوا قد أنزل الله إليكم ذكرا ﴿١٠﴾ رسولا يتلو عليكم آيات الله مبينات
ليخرج الذين آمنوا وعملوا الصالحات من الظلمات إلى النور
ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يدخله جنات تجري من تحتها الأنهار
خالدين فيها أبدا قد أحسن الله له رزقا ﴿١١﴾ الله الذي خلق سبع
سماوات ومن الأرض مثلهن يتنزل الأمر بينهن لتعلموا
أن الله على كل شيء قدير وأن الله قد أحاط بكل شيء علما ﴿١٢﴾

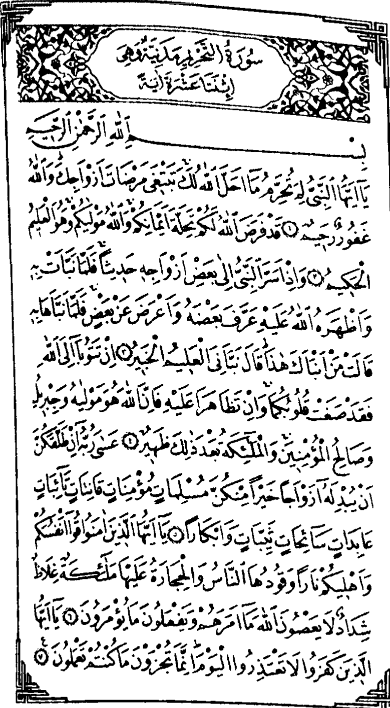
6. Onları, [iddetleri süresince], gücünüz ölçüsünde, oturduğunuz yerde oturtun. Hayatlarını çekilmez hale getirmek için onlara zarar vermeye kalkışmayın! Eğer hamile iseler, doğumlarını yapıncaya kadar onlara nafakalarını verin! Sizin için [çocukları] emzirecek olurlarsa, karşılıklarını da verin! [Çocuğun geleceği ile ilgili alınacak] en iyi karar konusunda birbirinize danışın! Eğer her ikiniz de [çocuğun anne tarafından emzirilmesinin] güç olacağını [düşünecek] olursanız, bu taktirde çocuğu baba adına bir başka kadın emzirir.

7. Varlıklı olan, nafakayı varlığına göre versin! Rızkı dar olan da Allah'ın kendisine verdiğinden versin! Allah, bir kimseyi ancak kendisine verdiği oranda yükümlü kılar. Allah, bir güçlüğün ardından bir kolaylık yaratacaktır.

8-10. Rablerinin ve elçilerinin buyruklarına küstahça karşı çıkmış olan nice kentler vardı. Bu yüzden Biz, onları çok zorlu bir hesaba çekmiş ve onları görülmedik bir azaba uğratmıştık. Böylece onlar, yaptıklarının karşılığını tatmışlardı. [Bu dünyada] yaptıklarının sonu hüsran olmuştu. Allah, onlara [ahirette ise] çok şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ey Allah'a inanan akıl sahipleri! O halde Allah'ın bilincinde olun. Allah, size bir zikir indirmiştir. O, inananları ve iyi işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size ayetlerini okuyan bir elçi [göndermiştir].

11. O halde her kim, Allah'a inanacak ve iyi iş yapacak olursa, Allah onu, içinde sürekli kalacağı, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Böylece Allah, ona gerçekten çok güzel bir rızık vermiş olacaktır!

12. Allah, yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratandır. Allah'ın buyruğu, O'nun her şeye gücü yettiğini ve ilmi ile her şeyi kuşattığını bilmeniz için, bunlar arasında iner durur.

66. TAHRÎM SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
12 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Ey Peygamber! Sen, eşlerini hoşnut kılmak istediğin için, Allah'ın sana helal kıldığını niçin kendine yasaklıyorsun ve böylece kendini ondan mahrum bırakıyorsun? Allah, gerçekten de çok bağışlayan, çok müşfik olandır.

2. Allah, [kefaret karşılığında] yeminlerinizi bozmayı size meşru kılmıştır. O, sizin Dostunuz'dur. O, gerçekten de çok iyi bilen, çok bilge olandır.

3. Hani Peygamber, eşlerinden birine gizli bir söz söylemişti. Eşi o sözü [başkasına] haber verdiğinde ve Allah da durumu peygambere bildirdiğinde, o da bir kısmını açıklamış, bir kısmını da [açıklamaktan] vazgeçmişti. Peygamber, bunu ona [sırrı açıklayan eşine] haber verdiğinde, o da [ona]: "Bunu sana kim haber verdi?" diye sormuştu. O da: "Bunu bana, çok iyi bilen, her şeyden çok iyi haberdar olan [Allah] haber verdi." diyerek karşılık vermişti.

4. [Ey Peygamber! De ki]: Siz ikiniz Allah'a tövbe edecek olursanız [çok iyi olur]; çünkü ikinizin de kalbi [haktan] sapmıştır. Eğer siz ikiniz peygambere karşı birbirinize arka çıkacak olursanız, [şunu çok iyi bilin ki], Allah, onun dostudur ve bundan sonra da Cibril, inananlardan iyi olanlar ve melekler de ona arka çıkarlar.

5. [Ey peygamber eşleri!] Eğer o, sizi boşayacak olursa, Rabbi ona, sizin yerinize, sizden daha iyi olan, kendini Allah'a teslim eden, inanan, gönülden itaat eden, tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler verebilir.

6. Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olacak olan ateşten koruyun! O ateşin başında, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı çıkmayan ve kendilerine buyrulanı yapan çok katı ve sert melekler bulunacaktır.

7. Ey inkar edenler! Siz, bugün hiçbir mazeret ileri sürmeyin; çünkü siz, ancak yaptıklarınızın karşılığını görmektesiniz.

8. Ey inananlar! Allah'a içtenlikle tövbe edin. Olur ki, Rabbiniz, kötülüklerinizi örter, Allah'ın, peygamberi ve onunla birlikte olan inananları utandırmayacağı günde sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. [O gün inananların] nurları önlerinden ve sağlarından hızla aydınlatıp giderken, onlar: "Rabbimiz! Nurumuzu bizim için tamamla ve bizi bağışla; çünkü Sen her şeye gücü yetensin!" diye dua ederler.

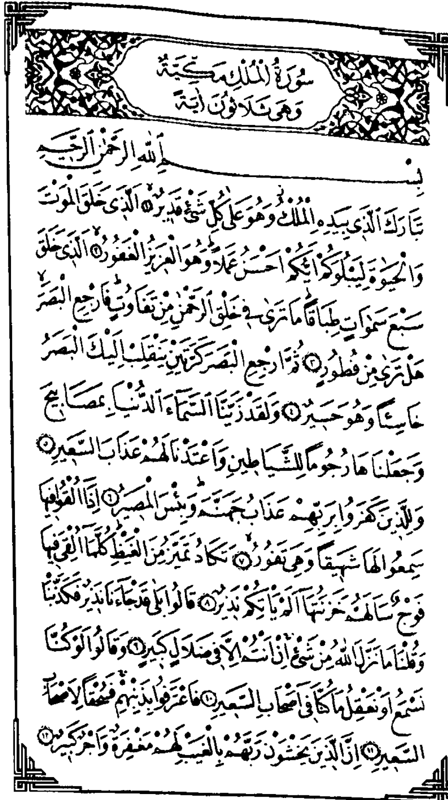
9. Ey peygamber! İnkar edenlere ve iki yüzlülere karşı cihat et ve onlara karşı sert davran! Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü varılacak yerdir orası!

10. Allah, inkar edenlere, Nuh'un karısı ile Lut'un karısını örnek olarak sunmaktadır. Onlar, kullarımızdan iki iyi kişinin nikahları altında bulunuyorlardı. Ancak onlar, eşlerine ihanet etmişlerdi. Ancak [hesap günü] onlara: "Haydi ateşe girenlerle birlikte siz de girin!" denileceği zaman, kocalarının [azabı kendilerinden uzaklaştırmak için] kendilerine hiçbir yararı olmayacaktır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ
أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ
يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا
وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ
مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ
مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي
عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي
أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ
بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

11. Allah, inananlara ise, Firavun'un karısını örnek olarak sunmaktadır. Hani [Firavun'un karısı]: "Rabbim! Bana, katında, cennette bir ev yap; beni, Firavun'dan ve onun yaptıklarından koru ve beni zalim halktan kurtar!" diye [Allah'a dua etmişti].

12. Allah, iffetini korumuş olan İmran kızı Meryem'i de [örnek olarak sunmaktadır]. Biz, [bu iffetinden dolayı] onun içine Ruh'umuzdan üflemiştik. O da Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etmiş ve gönülden itaat edenlerden olmuştu.

67. MÜLK SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
30 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-2. Hükümranlık elinde bulunan, kutlu olsun; çünkü O, her şeye gücü yetendir. O, sizi sınamak ve böylece hanginizin daha iyi iş yaptığını [göstermek] için ölümü ve hayatı yaratandır. O, gerçekten de çok güçlü, çok bağışlayıcı olandır.

3. Yedi kat göğü, birbiriyle uyum içinde yaratan O'dur. Bu yüzden sen, Çok Seven'in yaratmasında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Bir kere daha bak, hiçbir çatlak görebiliyor musun?

4. Sonra tekrar tekrar yine bak; sonunda göz [aradığı çatlağı bulamadan] güçsüz ve bitkin bir halde sana geri dönecektir.

5. Andolsun ki, Biz, en yakın göğü kandillerle süsledik, onları şeytanlara atılan taşlar yaptık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık.

6. Rablerini inkar edenler için cehennem azabı olacaktır. Varılacak ne kötü yerdir orası!

7-8. Onlar, oraya atılacakları zaman, onun kaynar iken çıkardığı korkunç uğultuyu işiteceklerdir. Neredeyse cehennem öfkesinden çatlayacaktır! Oraya her ne zaman bir topluluk atılacak olsa, oranın bekçileri onlara: "Size bir uyarıcı gelmemiş miydi?" diye soracaktır.

9-10. Onlar da: "Evet bize bir uyarıcı gelmişti; ama biz onu yalanlamış ve: 'Allah hiç bir şey indirmemiştir. Siz ise ancak çok büyük bir sapıklık içinde bulunuyorsunuz' demiştik." diye karşılık verecekler ve sözlerine şunları ilave edecekler: "Eğer biz [uyarılara] kulak verseydik ya da [hiç değilse] aklımızı kullansaydık, şu alevli ateşe girenler arasında olmazdık!"

11. Onlar, günahlarını böyle itiraf edeceklerdir. [Ama bu itirafları onlara hiçbir yarar sağlayamayacaktır]. O halde alevli ateştekiler [Allah'ın sevgisinden] uzak olsunlar!

12. Görmedikleri halde Rablerinden korkanlara gelince; onlar için, bir bağışlanma ve çok büyük bir ödül olacaktır.

13. Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun, [fark etmez]; çünkü O, kalplerde olanı çok iyi bilendir.

14. Yaratan hiç bilmez mi? O, incelikli̇lere çok iyi nüfuz eden, her şeyden çok iyi haberdar olandır.

15. Yeryüzünü ayaklarınızın altına seren O'dur; o halde onun üzerinde dolaşın ve O'nun size verdiği rızıktan yeyin! [Sonunda] dönüş O'na olacaktır.

16. Gökte olanın sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden emin misiniz? Bir de bakarsın ki, yer, sarsıldıkça sarsılır!

17. Yoksa gökte olanın, üzerinize taş yağdıran bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? O zaman uyarımın nasıl olduğunu yakında anlayacaksınız!

18. Andolsun ki, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Ama onlar, Beni inkar etmenin nasıl olduğunu [görmüşlerdi].

19. Üzerlerinde kanat çırparak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları [öyle havada] tutan ancak çok sevendir. O, gerçekten de her şeyi çok iyi görendir.

20. Ya da Çok Seven dışında[123] size yardım edecek olan ordunuz hangisidir? İnkar edenler, gerçekten de bir aldanma içinde bulunmaktadırlar!

21. Ya da Allah rızkınızı kesiverecek olsa, size rızık verecek olan kimdir? Hayır onlar, [gerçeğe karşı] azgınlık ve nefret içinde direnmektedirler.

22. Yüzüstü sürünerek yürüyen mi yoksa doğru yolda dimdik yürüyen mi varacağı yere daha kolay ve çabuk ulaşır?

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (13) أَلَا
يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (14) هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ (15)
ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ (16) أَمْ أَمِنْتُمْ
مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ (17)
وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (18) أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ
فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ بَصِيرٌ (19) أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ
الرَّحْمَٰنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ (20) أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ
إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ (21) أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا
عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (22) قُلْ
هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ (23) قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (24) وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ (25) قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ (26)

23. De ki: "Sizi yaratan, size kulaklar, gözler ve kalpler veren O'dur. Buna rağmen siz ne kadar da az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "Sizi yeryüzünde çoğaltan O'dur. [Sonunda] O'nun huzurunda toplanacaksınız!"

25. Onlar: "Eğer söylediğiniz doğru ise, bu tehdit ne zaman gerçekleşecektir?" diye sormaktadırlar.

26. De ki: "O bilgi ancak Allah'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım."

123 Ayeti şu şekilde anlayanlar da vardır: *"Çok Seven'e karşı size yardım edecek olan ordunuz hangisidir?"*

فلما رأوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي
كنتم به تدعون ۝ قل أرأيتم إن أهلكني الله ومن معي
أو رحمنا فمن يجير الكافرين من عذاب أليم ۝ قل هو
الرحمن آمنا به وعليه توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين ۝
قل أرأيتم إن أصبح ماؤكم غورا فمن يأتيكم بماء معين ۝

سورة القلم مكية وهي
اثنتان وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

ن والقلم وما يسطرون ۝ ما أنت بنعمة ربك بمجنون ۝ وإن لك
لأجرا غير ممنون ۝ وإنك لعلى خلق عظيم ۝ فستبصر ويبصرون
۝ بأييكم المفتون ۝ إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله وهو أعلم
بالمهتدين ۝ فلا تطع المكذبين ۝ ودوا لو تدهن فيدهنون ۝
ولا تطع كل حلاف مهين ۝ هماز مشاء بنميم ۝ مناع للخير
معتد أثيم ۝ عتل بعد ذلك زنيم ۝ أن كان ذا مال
وبنين ۝ إذا تتلى عليه آياتنا قال أساطير الأولين ۝

27. Sonunda inkar edenler, azabı yakından görecekleri zaman, yüzleri kararacaktır. Onlara: "İşte bu, sizin isteyip durduğunuz şeydir!" denilecektir.

28. De ki: "Söyleyin bakalım; [bir an düşünelim ki], Allah beni ve benimle birlikte olanları yok etmiş ya da bizi sevgisine sokmuş olsun! Ama inkar edenleri, çok acı veren azaptan kim kurtaracaktır?"

29. De ki: "İşte O, bizim inandığımız ve kendisine güvendiğimiz Çok Seven'dir! Yakında kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu anlayacaksınız."

30. De ki: "Söyleyin bakalım; eğer suyunuz yerin dibine çekiliverse, size kim bir kaynak suyu getirebilir ki...?"

68. KALEM SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
52 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-6. Nûn. Kaleme ve [onunla] yazdıklarına andolsun ki, sen, Rabbinin nimeti sayesinde [asla] bir deli değilsin! Sen, kuşkusuz, çok yüce bir ahlak üzeresin. Hanginizin deli olduğunu yakında sen de göreceksin onlar da görecekler!

7. Senin Rabbin, elbetteki, kendi yolundan sapanları da doğru yol üzerinde bulunanları da en iyi bilendir.

8-9. O halde sen sakın [gerçeği] yalanlayanlara boyun eğme; onlar, sana yumuşak davranmaları için, senin de onlara yumuşak davranmanı isterler.

10-13. Sen, andiçip duran aşağılık kimseye, kusur arayıp kınayana, durmadan söz taşıyana, sürekli olarak iyiliği engelleyene, saldırgan günahkara, acımasız zorbaya ve bunlara ilave olarak da insanlara hiçbir yararı dokunmayana sakın boyun eğme!

14-16. O, mal ve bir çok çocuk sahibi olduğu içindir ki, ayetlerimiz kendine okunduğunda: "Eskilerin ma-

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۝ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ۝ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَائِمُونَ ۝ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۝ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۝
أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ۝ فَانطَلَقُوا وَهُمْ
يَتَخَافَتُونَ ۝ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ۝ وَغَدَوْا عَلَىٰ
حَرْدٍ قَادِرِينَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ۝ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝
قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ ۝ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ۝ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا
طَاغِينَ ۝ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ۝
كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝
أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ
عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۝ سَلْهُمْ أَيُّهُم
بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ۝ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ
۝ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝

salları..." der! Biz, yakında onun burnuna damga vuracağız!

17-18. Biz, bahçe sahiplerini sınadığımız gibi onları da sınayacağız. Hani onlar, "İnşallah" demeden, sabah vakti meyvelerini toplayacaklarına dair andiçmişlerdi.

19-20. Onlar daha uykuda iken, Rabbinden gelen bir afet bahçeyi sarıvermişti; öyle ki, bahçe kapkara kesilivermişti.

21-22. Onlar, sabahleyin birbirlerine: "Eğer ürünümüzü toplayacak isek, erkenden çıkalım.[124]" diye seslenmişlerdi.

23-25. Derken, onlar aralarında: "Sakın bugün bir yoksul, bahçeye girip yanımıza sokulmasın!" diye fısıldaşarak yürümeye başlamışlardı. Onlar, ürünlerini toplayabileceklerini umarak erkenden yola koyulmuşlardı.

26-27. Fakat bahçeyi [o halde] gördüklerinde, onlar: "Biz mutlaka yolumuzu şaşırmış olmalıyız!" diye haykırmışlardı. [Ancak yanlış yere gelmediklerini anlayınca da]: "Fakat hayır! Biz ürünümüzden yoksun bırakılmış bulunuyoruz!" demişlerdi.

28. İçlerinde en anlayışlı olanı [onlara]: "Ben size, 'Rabbinizi tesbih etsenize!' dememiş miydim?" diye sormuştu.

29-32. Bunun üzerine onlar da: "Rabbimizi tesbih ederiz. Biz gerçekten de zalim kimselermişiz!" diyerek karşılık vermişlerdi ve sonra da dönüp: "Yazıklar olsun bize! Meğer biz, azgın kişilermişiz! Belki Rabbimiz, bize onun yerine daha iyisini verir; çünkü biz artık Rabbimizi arzuluyoruz." diyerek birbirlerini kınamaya başlamışlardı.

33. İşte azap böyledir! Ancak ahiret azabı daha büyüktür. Keşke bilebilselerdi!

34. Allah bilincinde olanlar için Rableri katında naîm cennetleri olacaktır.

35. Biz, kendini Bize teslim etmiş olanları, suçlularla bir mi tutacağız?

36-38. Size ne oluyor? Ne biçim karar veriyorsunuz? Yoksa sizin, incelediğiniz ve içinde bulmayı dilediğiniz her şeyi bulduğunuz bir kitabınız mı vardır?

39. Yoksa siz, Bizden, karar vermenin size ait olduğuna ve dolayısı ile istediğiniz kararı verebileceğinize dair kıyamete kadar sürecek olan kesin söz mü aldınız?

40-41. Bu iddiayı içlerinden hangisinin savunacağını onlara sor. Yoksa onların ortakları mı vardır? Eğer sözlerinde doğru iseler, haydi ortaklarını getirsinler bakalım!

42-43. Baldırların açılacağı ve [inkar edenlerin] secdeye çağrılacakları gün, onlar secde edemeyeceklerdir. [O gün onlar utançların-

124 Bu ayette ve daha sonra gelen ayetlerde üslûp özelliği nedeniyle "siz"li ifadeler "biz"li olarak çevrilmiştir.

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
سَالِمُونَ ۝ فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم
مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۝ أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ
رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝ لَّوْلَا أَن تَدَارَكَهُ
نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
۝ وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۝ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الْحَاقَّةُ ۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
بِالْقَارِعَةِ ۝ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۝ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا
بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا
فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۝ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ۝

dan] gözlerini öne eğeceklerdir ve kendilerini zillet bürüyecektir. Onlar sağlıklarında da secdeye çağrılıyorlardı; [ancak onlar secde etmiyorlardı].

44-45. Sen, bu sözü yalanlayanla Beni baş başa bırak. Biz, onları, onlar nasıl olduğunu anlamadan yavaş yavaş alçaltacağız. Şimdilik onlara süre tanıyorum; ancak Benim onlarla ilgili planım çok sağlamdır.

46. Yoksa, sen kendilerinden bir karşılık istiyorsun da onlar da bu yüzden ağır bir borç altında mı eziliyorlar?

47. Yoksa gayb kendi yanlarında da onlar mı [oradan diledikleri bilgileri] yazıyorlar?

48-50. Sen Rabbinin hükmünde sebat et ve sakın balık sahibi gibi olma! Hani o, öfkeli bir halde [Rabbine] seslenmişti. Eğer Rabbinden ona bir nimet ulaşmamış olsaydı, o, kınanmış olarak, ıssız bir yere atılırdı. Ancak Rabbin onu seçmiş ve onu iyi kimselerden kılmıştır.

51. İnkar edenler, zikri işittiklerinde neredeyse seni gözleriyle yıkıp devirecekler! Onlar [senin için]: "O bir delidir!" demektedirler.

52. Oysa o [Kur'an], alemler için bir hatırlatma, bir öğütten başka bir şey değildir!

69. HÂKKA SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
52 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-3. Gerçekleşecek olan! Nedir o gerçekleşecek olan? Sen gerçekleşecek olanın ne olduğunu nereden bileceksin ki...?

4. Semud ve Ad halkları, o ani felaketi yalanlamışlardı.

5. Semud halkı korkunç bir sarsıntı ile yok edilmişti.

6-8. Ad halkı ise, uğultulu, dondurucu ve şiddetli bir kasırga ile yok edilmişti. Allah onu, onların üzerinde kesintisiz olarak, yedi gece, sekiz gün devamlı olarak estirmişti; öyle ki, [eğer sen orda olsaydın], onların, sanki köklerinden sökülmüş boş hurma ağaçları gibi oracıkta yerlere serilmiş olduklarını görürdün. Şimdi sen, onlardan geriye kalan bir şey görüyor musun?

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ
رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾
لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَآ أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ
وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾
وَالْمَلَكُ عَلٰٓى أَرْجَآئِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾
يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ
بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَؤُا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ
حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا
دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓئًا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾
وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ﴿٢٥﴾
وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَآ أَغْنٰى عَنِّي
مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾
إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

9-10. Firavun da ondan öncekiler de yerle bir olmuş kasabaların halkları da günah işlemişlerdi. Onlar, Rablerinin elçilerine karşı gelmişlerdi. Bu yüzden Allah da onları çok şiddetli bir biçimde yakalayıvermişti!

11-12. Biz, sular azgınlaşıp taştığında, kurtuluşunuzu sizin için ibret vesilesi kılmak ve belleyecek kulakların onu bellemesini sağlamak için, sizi gemide taşımıştık.

13-17. Sura bir üfürülüşle üfürüldüğünde, yer ve dağlar kaldırılıp da tek bir vuruşla birbirlerine çarptırılarak darmadağan olduğunda, işte o gün gerçekleşecek olan gerçekleşmiş olacaktır! Gök parçalanacaktır; çünkü o gün zayıf düşecektir! Melekler onun etrafında duracaklar ve o gün Rabbinin arşını, onlardan başka sekiz melek taşıyacaktır!

18. O gün [hesap vermek üzere] Rabbinize arz olunacaksınız. Size ait hiçbir sır, gizli kalmayacaktır.

19-20. Amel defteri kendine sağından verilene gelince; o: "Gelin, defterimi okuyun. Ben, zaten, hesabımla karşılaşacağımı biliyordum." diyecektir.

21-24. O, artık, meyveleri kolayca toplanacak yüksek bir bahçede, hoşnut edici bir yaşantı içinde olacaktır. [Ona ve onun durumunda olanlara]: "Geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık, afiyetle yeyin ve için!" denilecektir.

25-29. Amel defteri kendisine sol tarafından verilene de gelince; o: "Keşke bana defterim hiç verilmeseydi! Hesabımın da ne olduğunu hiç bilmeseydim! Keşke ölüm her şeyi bitirseydi! Malım bana hiç bir yarar sağlamadı. Saltanatım da yok olup gitti." diye haykıracaktır.

30-37. [Allah, o zaman, cehennem muhafızlarına]: "Tutun, bağlayın onu; sonra cehenneme atın onu! Sonra da onu, uzunluğu yetmiş arşın olan zincire vurun; çünkü o, çok ulu olan Allah'a inanmıyordu; yoksulu doyurmaya da önayak olmuyordu. Bu yüzden onun

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ۝ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝ لَا يَأْكُلُهُ
إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ إِنَّهُ
لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ۝ وَلَا بِقَوْلِ
كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَوْ تَقَوَّلَ
عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ۝ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ
الْوَتِينَ ۝ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ
لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
الْكَافِرِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ أَرْبَعٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ مِنَ اللَّهِ ذِي
الْمَعَارِجِ ۝ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ
أَلْفَ سَنَةٍ ۝ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ
تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝

bugün, burada hiç bir sıcak dostu olmayacaktır. Günahkarlardan başka hiç kimsenin yemeyeceği kanlı irinden başka yiyeceği de olmayacaktır." diye buyuracaktır.

38-43. Görebildiklerinize ve göremediklerinize andiçerim ki, o, çok şerefli bir elçinin sözüdür. O, asla bir şairin sözü değildir. Ne kadar da az inanıyorsunuz! [O] asla bir kahinin sözü de değildir. Ne kadar da az düşünüyorsunuz! [O], alemlerin Rabbi tarafından bir indirilmedir.

44-47. Eğer o, Bize isnat ederek birtakım söz uydurmuş olsaydı, mutlaka onun gücünü alırdık ve sonra da onun şah damarını keserdik. İçinizden hiç kimse de buna engel olamazdı.

48. O, kuşkusuz, Allah bilincinde olanlar için, bir hatırlatma, bir öğüttür.

49-52. Biz, içinizden onu yalanlayanların olduğunu elbetteki biliyoruz. Ancak bu yalanlama, inkar edenler için bir pişmanlık [kaynağı] olacaktır; çünkü o, mutlak gerçektir. O halde sen, çok ulu olan Rabbinin adını tesbih et!

70. MEÂRİC SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
44 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-4. Biri, inkar edenlerin başına mutlaka gelecek olan azabın [gelmesini] istedi. O azabın gelmesini hiç kimse engelleyemez; çünkü o, kendisine bir çok yükselme yolu olan Allah'tan gelmektedir: Melekler ve Ruh, O'na uzunluğu elli bin yıl olan bir günde yükselirler.

5. O halde sen, en güzel bir biçimde güçlüklere göğüs ger!

6-7. Onlar, kuşkusuz o [azabın geleceği günü] çok uzak görmektedirler. Biz ise onu çok yakın görmekteyiz!

8-14. O gün, gök yüzü erimiş maden, dağlar da atılmış yün gibi olacak, hiçbir sıcak dost, sıcak dostunu

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ
عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ
وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ
رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ
قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي
جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

sormayacaktır. Birbirlerine gösterileceklerdir; [ancak onlar, her biri, kendi kaygısına düştüğünden, birbirleriyle ilgilenmeyeceklerdir]. Suçlu, [sırf] kendini o günün azabından kurtarmak için, oğullarını, eşini, kardeşini, kendisini barındıran tüm ailesini ve yeryüzünde bulunanların hepsini fidye olarak vermek isteyecektir!

15-16. Fakat asla! O, derileri kavurup soyan alevli bir ateştir.

17-18. O, [gerçeğe] arkasını döneni, [gerçekten] yüz çevireni, servet biriktirip yığanı kendine çağıracaktır.

19. İnsan, kuşkusuz, kararsız ve huzursuz bir doğada yaratılmıştır.

20-21. Kendisine bir kötülük dokundu mu sızlanır. Bir nimet de dokundu mu birden eli sıkılaşır.

22-35. Ancak namaz kılanlar böyle değildir; çünkü *onlar; namazlarına devam edenler, mallarında, isteyen ve istemekten çekinen için belli bir pay bulunanlar, ceza gününü tasdik edenler, Rablerinin azabından korkanlar* -çünkü Rablerinin azabından emin olunamaz- *eşleri ve cariyeleri dışındakilere karşı iffetli davrananlar* -çünkü onlar, [eşleri ve cariyeleri konusunda] kınanmazlar. Bununla birlikte kimler, bunların ötesini arayacak olurlarsa [bilsinler ki], onlar, haddi aşan kimselerdir- *emanetlerine ve sözlerine sadık olanlar, onları yerine getirenler, tanıklıklarını yapanlar ve namazlarını koruyanlardır. İşte onlar, cennetlerde onurlandırılacak olanlardır!*[125]

36-37. [Ey Muhammed!] İnkar edenler, neden, sağdan soldan gruplar halinde sana doğru koşuyorlar?

38. Onlardan her biri, naîm cennetine sokulacağını mı umuyor?

39. Hayır asla! Biz onları bildikleri şeyden yarattık.

125 Ayetin bütünlüğünü yakalayabilmek için, öncelikle italik bölümlerin okunması gerekir.

فلا أقسم برب المشارق والمغارب إنا لقادرون ۝ على أن نبدل
خيرا منهم وما نحن بمسبوقين ۝ فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا
يومهم الذي يوعدون ۝ يوم يخرجون من الأجداث سراعا كأنهم إلى نصب
يوفضون ۝ خاشعة أبصارهم ترهقهم ذلة ذلك اليوم الذي كانوا يوعدون ۝

سورة نوح مكية وهي
ثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إنا أرسلنا نوحا إلى قومه أن أنذر قومك من قبل أن يأتيهم عذاب أليم ۝
قال يا قوم إني لكم نذير مبين ۝ أن اعبدوا الله واتقوه وأطيعون ۝
يغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم إلى أجل مسمى إن أجل الله إذا جاء
لا يؤخر لو كنتم تعلمون ۝ قال رب إني دعوت قومي ليلا ونهارا ۝
فلم يزدهم دعائي إلا فرارا ۝ وإني كلما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا
أصابعهم في آذانهم واستغشوا ثيابهم وأصروا واستكبروا
استكبارا ۝ ثم إني دعوتهم جهارا ۝ ثم إني أعلنت لهم وأسررت
لهم إسرارا ۝ فقلت استغفروا ربكم إنه كان غفارا ۝

40-41. Doğuların ve batıların Rabbine andiçerim ki, Biz, onların yerine daha iyilerini getirmeye elbetteki kadiriz. [Bu konuda] hiç kimse önümüze geçemez!

42-44. O halde sen, onları bırak da tehdit edildikleri güne kavuşuncaya dek dalsınlar ve oynasınlar! O gün onlar, bakışları öne eğilmiş, kendilerini zillet bürümüş bir halde, kabirlerinden sanki dikili taşlara doğru koşuyorlarmış gibi hızla çıkacaklardır. İşte bu, onların tehdit edile geldikleri gündür!

71. NUH SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
28 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Biz, Nuh'u [kendisine]: "Sen, başlarına çok acı veren bir azap gelmeden önce, halkını uyar!" diye halkına [elçi olarak] göndermiştik.

2-4. [Nuh halkına]: "Ey halkım! Ben, size, [gönderilmiş olan] apaçık bir uyarıcıyım. O halde, Allah'a ibadet edin, O'nun bilincinde olun ve bana uyun ki, O, sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi belli bir süreye kadar ertelesin! Ancak Allah'ın belirlemiş olduğu süre geldiğinde, ertelenmez. Keşke bilseydiniz!" demişti.

5-20. [Bir müddet sonra Nuh yine Rabbine seslenerek]: "Ey Rabbim! Ben, halkımı gece gündüz çağırıp durdum; ancak çağrım, onların kaçışını arttırmaktan başka bir işe yaramadı. Ben, onları, Senin kendilerini bağışlaman için, her ne zaman çağırdımsa, onlar, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler [inanmamakta] direndiler ve büyüklendikçe büyüklendiler! Sonra onları açıktan açığa çağırdım. Daha sonra da onlarla hem açıktan açığa hem de gizli gizli konuştum. [Onlara] dedim ki, Rabbinizden bağışlanma dileyin ki, -çünkü O, çok bağışlayandır!- O, üzerinize gökten bol bol yağmur indirsin, mallarınızı ve oğulları-

nızı çoğaltsın, sizin için bahçeler ve ırmaklar var etsin! Sizi bir çok evreden geçirerek yaratan Allah olduğu halde, size ne oluyor da Allah'a büyüklüğü bir türlü yakıştıramıyorsunuz? Siz, Allah'ın yedi göğü nasıl birbirleriyle uyum halinde yarattığını, orada nasıl ayı [yansıyan] bir ışık, güneşi ise [ışık kaynağı] bir kandil yaptığını görmüyor musunuz? Allah sizi yerden bir bitki gibi bitirmiştir. Sonra O, sizi tekrar oraya döndürecek ve sizi oradan tekrar çıkaracaktır. Allah, geniş yollarından geçebilmeniz için, yeryüzünü sizin için halı gibi yaymıştır." demişti.

21-24. [Nuh sözlerine devam ederek]: "Ey Rabbim! Onlar, bana karşı geldiler, malı ve çocuğu, hüsranını arttırmaktan başka hiçbir şeye yaramayan kimseye uydular. [Beni etkisiz hale getirmek için] çok korkunç planlar yaptılar. Onlar, [birbirlerine]: 'Sakın tanrılarımızı terk etmeyelim: Ne Vedd'i ne Süvâ'yı ne Yeğûs'u ne Ye'ûk'u ne de Nesr'i asla bırakmayalım!' dediler.* Böylece onlar, bir çok kimseyi doğru yoldan saptırdılar. Sen de bu zalimlerin sapıklıklarını daha da arttır!" demişti.

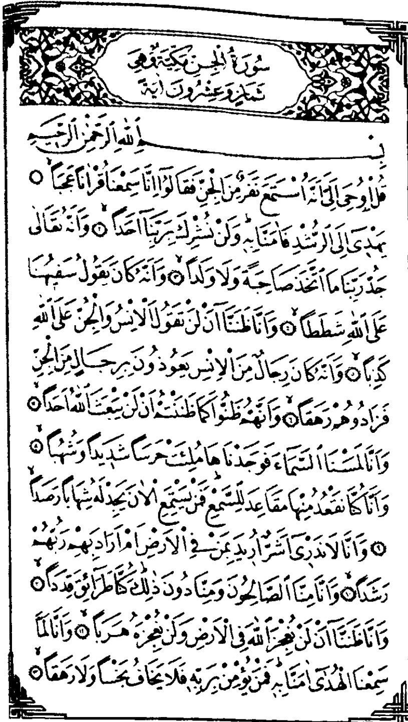
25. Onlar, günahları yüzünden suda boğulmuşlardı. Onlar, [ahirette] ateşe sokulacaklardır. Ancak orada

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ
خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾
وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ
مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ
نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا
﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ
وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾
وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

Allah'a karşı kendilerine yardım edebilecek yardımcılar bulamayacaklardır!

26-28. [Nuh Rabbine seslenerek]: "Ey Rabbim! Yeryüzünde inkar edenlerden hiç kimse bırakma! Eğer Sen onları bırakacak olursan, onlar, senin kullarını doğru yoldan saptırırlar; çünkü [onların oluşturduğu topluluk], ancak ahlaksız ve inkarcı kimse üretir. Ey Rabbim! Sen, beni, anne ve babamı, evime inanan olarak girenleri, inanan erkekleri ve inanan kadınları bağışla! Zalimlerin de ancak yok olmalarını arttır!

• Bu ayette üslûp özelliğinden dolayı "siz"li ifadeler "biz"li olarak çevrilmiştir.

72. CİN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
28 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1-2. [Ey Muhammed!] De ki: "Bana, cinlerden bir grubun [Kur'an'ı] dinledikleri ve şöyle dedikleri vahyolunmuştur: 'Biz, doğru yola ulaştıran olağan üstü güzellikte bir Kur'an dinledik ve ona inandık. Bu yüzden biz, artık Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız.'

3-7. 'Rabbimizin şanı, gerçekten de çok yücedir. O, ne bir eş ne de bir çocuk edinmiştir! Meğer akılsız olanımız, Allah hakkında gerçek dışı sözler söylüyormuş! Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah hakkında asla yalan söyleyemeyeceklerini sanırdık. İnsanlardan bazıları cinlerden bazılarına sığınırlardı. Fakat onlar, sadece onların şaşkınlıklarını attırırlardı; öyle ki, onlar, sizin de sandığınız gibi, Allah'ın [bir daha] hiç kimseyi [elçi olarak] göndermeyeceğini[126] sanmışlardı.'

8-10. 'Biz, göğü yokladık; onu, güçlü koruyucularla ve alev huzmeleriyle doldurulmuş bulduk. Oysa biz, [daha önceleri] göğün bazı yerlerinde [gayb haberlerini] dinlemek için otururduk. Ancak şimdi her kim dinlemeye kalkışacak olsa, karşısında kendini gözetleyen bir alev huzmesi bulur. Biz, gerçekten de [bu yeni uygulama ile] yeryüzünde bulunanlara, kötülük mü istendi, yoksa Rableri onlara, doğru olanı mı diledi, hiç bilmiyoruz?'

11-12. 'İçimizde iyi olanlar da daha alt düzeyde olanlar da vardır. Bu yüzden biz, ayrı ayrı yollar tutmuş bulunuyoruz. Ancak şu gerçeği çok iyi anladık ki, Biz, yeryüzünde O'nun [iradesine] asla karşı çıkamayız ve kaçmakla da O'nun [iradesini] geçersiz kılamayız!'

13. 'Biz, doğruluk rehberi [Kur'an'ı] işittiğimizde ona, inandık. O halde her kim Rabbine inanacak olursa, o, artık hakkının kendisine eksik verilmesinden ve haksızlığa uğramaktan korkmaz.'

126 Genelde çevirilerde "ba'ase" köküne "dirilmek" anlamı verilmektedir: "*Onlar da sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi tekrar diriltmeyeceğini sanmışlardı.*" Ancak, biz, Esed'e uyarak, köke asıl anlamını vermeyi uygun gördük; çünkü bağlam, böyle bir anlama daha uygun düşmektedir.

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ۝ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝ وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا
عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا ۝ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ
عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا
مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِبَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي
لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ
وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ
وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ
نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ۝ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ
لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝
إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
خَلْفِهِ رَصَدًا ۝ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ
رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

14-15. 'İçimizde [kendini Allah'a] teslim edenler de doğru yoldan sapanlar da vardır. Kimler kendilerini Allah'a teslim edecek olurlarsa [bilsinler ki], onlar, doğru yolu arayanlardır. Bununla birlikte doğru yoldan sapanlara gelince, onlar, cehenneme odun olacaklardır!'"

16-17. Eğer onlar doğru yolda gitselerdi, kendilerini sınamak üzere, onlara bol su verirdik. Bu yüzden her kim Rabbini anmaktan yüz çevirecek olursa O, onu giderek artan çetin bir azaba uğratır.

18-19. Mescidler Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte başka hiç kimseyi çağırmayın! Allah'ın kulu, O'nu çağırmak üzere kalktığında, onlar neredeyse üzerine üşüşecekler!

20. De ki: "Ben sadece Rabbimi çağırırım ve O'na hiç kimseyi ortak koşmam."

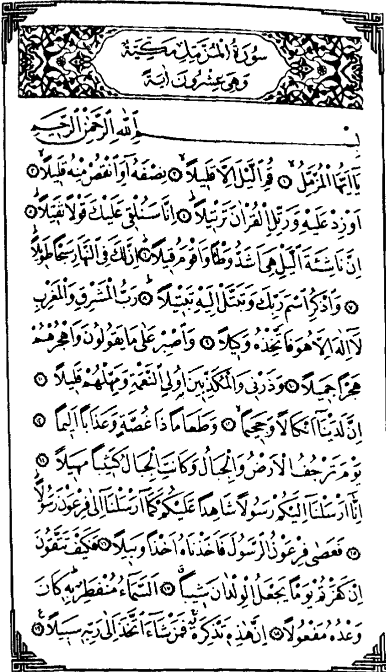
21. De ki: "Ben, size ne zarar verebilirim ne de yarar sağlayabilirim."

22-23. De ki: "Beni Allah'a karşı hiç kimse koruyamaz ve ben O'dan başka sığınacak kimse de bulamam. Ben ancak, Allah'tan geleni ve gönderdiklerini duyurmakla [yükümlüyüm]." Şu halde her kim Allah'a ve elçisine karşı gelecek olursa [bilsin ki], onun için içinde sürekli olarak kalacağı cehennem ateşi olacaktır.

24. [En sonunda inkar edenler] tehdit olundukları [azabı] gördükleri zaman, kimin yardımcısının daha güçsüz ve sayısının daha az olduğunu anlayacaklardır.

25. De ki: "Tehdit olunduğunuz azabın yakın olup olmadığını ya da Rabbimin onu uzun süreli kılıp kılmadığını ben bilemem."

26-28. Gaybın alimi olan Allah, gaybını kendisinden hoşnut kaldığı elçisinden başka hiç kimseye bildirmez. O, elçilerin, Rablerinin gönderdiklerini bildirip bildirmediklerini bilmek için, onların önlerinden ve arkalarından gözcüler salar. Allah, onların yanlarında olanları [bilgisiyle] kuşatmış ve her şeyi birer birer saymıştır.

73. MÜZZEMMİL SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
20 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-4. Ey örtüye bürünen! Kalk! Gecenin birazı dışında yarısını [ibadetle geçir]; ya yarıdan biraz eksilt ya da onu biraz arttır ve Kur'an'ı ağır ağır oku!

5-8. Biz, kuşkusuz sana çok ağır bir söz vahyedeceğiz. Gece [ibadeti] daha etkili ve okumaya daha elverişlidir; çünkü senin gündüzün gün boyu süren [meşguliyetlerin] vardır. Ancak [ister gece ister gündüz olsun, her zaman], Rabbinin adını an ve bütün benliğinle O'na yönel!

9. O, Doğunun ve Batının Rabbidir; O'ndan başka tanrı yoktur. O halde sen, yalnız O'na güven!

10. Sen onların söylediklerine göğüs ger ve onlardan güzellikle uzaklaş!

11-14. Sen, varlık sahibi olan o [seni] yalanlayanları Bana bırak ve onlara biraz süre tanı; çünkü [onlar için] yanımızda bukağılar, yakıcı bir ateş, boğazı tırmalayan bir yiyecek ve çok acı veren bir azap olacaktır. O gün yer ve dağlar, şiddetle sarsılacak ve dağlar, savrulup kum yığınlarına dönecektir!

15-16. [Ey insanlar!] Biz, Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi, size de sizin hakkınızda tanıklık edecek bir elçi göndermiş bulunuyoruz. Ama Firavun elçiye karşı gelmişti. Bu yüzden Biz de onu çok ağır bir biçimde yakalayıvermiştik.

17-18. Eğer inkar edecek olursanız, çocukları ihtiyarlatan o günün azabından kendinizi nasıl koruyabilirsiniz ki...? O günün şiddetinden gök bile parçalanacaktır ve böylece Allah'ın vaadi yerine gelmiş olacaktır!

19. Bu, bir hatırlatma, bir öğüttür. O halde her kim dilerse, Rabbine ulaştıran bir yol tutar.

20. [Ey Muhammed!] Rabbin, kuşkusuz, senin ve seninle birlikte olan bir topluluğun, gecenin üçte ikisine yakın, yarısı ya da üçte biri kadar bir sürede kalkıp [ibadet ettiğinizi] bilmektedir. Gece ve gündüzü ölçüp düzenleyen Allah'tır. O, sizin, bu vakitleri hesaplayamayacağınızı bildiği için, sizi affetmiştir. O halde Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun! Allah, içinizden, hastaların bulunacağını, bir kısmınızın Allah'ın lütfundan rızık aramak üzere yeryüzünde dolaşacağını ve diğer bir kısmınızın ise Allah yolunda savaşacağını bilmektedir. O halde Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun! Namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin! Kendiniz için her ne iyilik yaparsanız yapın, onu Allah katında daha üstün bir iyilik ve daha büyük bir ödül olarak bulacaksınız. Allah'tan bağışlanma dileyin; çünkü Allah, çok bağışlayan, çok müşfik olandır!

74. MÜDDESSİR SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
56 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-2. Ey örtüye bürünen! Kalk ve uyar!

3. Rabbini yücelt!

4. Nefsini arındır!

5. Kötü şeylerden uzak dur!

6. Yaptığın iyiliği çok görüp başa kakma!

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ
مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ
يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سِتٌّ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝ قُمْ فَأَنذِرْ ۝ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝ وَالرُّجْزَ
فَاهْجُرْ ۝ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ۝ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ۝
فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۝ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۝ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ
وَحِيدًا ۝ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ۝ وَبَنِينَ شُهُودًا ۝ وَمَهَّدتُّ لَهُ
تَمْهِيدًا ۝ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۝ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا

7. Rabbin için güçlüklere göğüs ger!

8-10. Sura üflendiğinde, bugün, inkar edenler için, kolay olmayacak, çok zor olacak bir gündür.

11-15. Sen Beni; yarattığım, kendisine pek çok mal ve yanı başında duran oğullar verdiğim, kendine alabildiğine imkanlar sağladığım o kimseyle baş başa bırak! O hâlâ daha da arttırmamı arzulamaktadır.

16-17. Hayır asla! Çünkü o, ayetlerimize karşı inatçı bir tavır sergilemektedir. Ben de bu yüzden onu sarp bir yokuşa sardıracağım.

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝
ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَقَالَ إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ
۝ إِنْ هٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۝ وَمَا أَدْرٰيكَ
مَا سَقَرُ ۝ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۝ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝
وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلٰئِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ
آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا
كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ
إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ۝ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ۝
وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۝ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ۝ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝ لِمَنْ شَاءَ
مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝ إِلَّا
أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝ مَا سَلَكَكُمْ
فِي سَقَرَ ۝ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۝ وَكُنَّا
نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۝ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ حَتّٰى أَتٰينَا الْيَقِينُ ۝

18-25. Çünkü o, düşündü taşındı, ölçtü biçti. Kahrolası nasıl da ölçtü biçti! Yine kahrolası, nasıl da ölçtü biçti! Sonra etrafına baktı. Sonra da surat astı ve kaşlarını çattı. Sonra arkasını döndü ve büyüklük taslayarak: "Bu, öncekilerden nakledilen bir büyüden başka bir şey değildir! Bu, ancak bir beşer sözüdür!" dedi.

26-30. Bu yüzden Ben, onu sekara sokacağım. Sen sekarın ne olduğunu nereden bileceksin ki...? O, geride bir şey koymaz, bırakmaz. Derileri yakıp kavurur. Üzerinde on dokuz vardır!

31. Biz, cehennem görevlilerini ancak meleklerden yaptık. Onların sayısını da inkârcılar için sadece bir sınama [vesilesi] yaptık ki, böylelikle, kendilerine kitap verilenler, [Kur'-an'ın ilahi bir kitap] olduğundan emin olsunlar, inananların inançları artsın, kendilerine kitap verilenler ile inananlar kuşkuya düşmesinler, kalplerinde hastalık bulunanlar ile inkar edenler de: "Allah bu örnek ile ne demek istedi?" desinler. İşte Allah, böylece dilediğini saptırır ve dilediğini de doğru yola ulaştırır. Rabbinin ordularını O'ndan başkası bilemez. Bu, insanlar için, ancak bir hatırlatma, bir öğüttür.

32-37. Hayır asla! Aya, çekilip gittiğinde geceye, ağardığında sabaha andolsun ki, [sekar], insan için, içinizden öne geçmek ya da geri kalmak isteyen için, bir uyarıcı olarak, kuşkusuz, en büyük uyarıcılardan biridir.

38-47. [Hesap günü] her nefis kendi kazandıklarından dolayı sorumlu tutulacaktır. Ancak [amel defterleri] sağ taraflarından verilenler, böyle olmayacaklardır! Onlar, cennetlerde olacaklar ve: "Sizi sekara ne sürükledi?" diyerek suçluların durumlarını soruşturacaklardır. Onlar da [onlara]: "Biz namaz kılmazdık, yoksulu doyurmazdık. [Günaha] dalanlarla birlikte biz de [günaha] dalardık. Ceza gününü yalanlardık. Sonunda ölüm gelip bizi yakalayıverdi." diye karşılık vereceklerdir.

48. Artık onlara şefaatçilerin şefaatleri de hiçbir yarar sağlamayacaktır.

49-51. Onlara ne oluyor da öğütten sanki aslandan ürkmüş olan eşeklerin kaçtıkları gibi kaçıyorlar?

52. Onlardan her biri, kendine [önünde] açılmış sahifeler verilmesini istiyor.

53. Hayır, hayır! Onlar, ahiretten korkmuyorlar!

54-55. Fakat hayır! O [Kur'an] bir hatırlatma, bir öğüttür. O halde kim dilerse ondan öğüt alır.

56. Bununla birlikte onlar, ancak Allah dilerse öğüt alırlar; çünkü O, tüm Allah bilincinin ve tüm bağışlamanın kaynağıdır.

75. KIYÂMET SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
40 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-2. Kıyamet gününe ve kendini sürekli kınayan nefse andiçerim ki, [siz, hepiniz diriltilip hesaba çekileceksiniz].

3-4. İnsan, kendisinin kemiklerini bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor? Bizim, onun parmak uçlarını düzenlemeye bile gücümüz yeter.

5-6. Bununla birlikte, insan, [alaylı bir biçimde]: "Kıyamet günü de ne zamanmış?" diye sorarak önünde olanı yalanlamak ister!

7-10. Ama göz kamaştığında, ay tutulduğunda, güneş ile ay bir araya getirildiğinde, insan o zaman: "Kaçacak yer neresi?" diye haykıracaktır!

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ
حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا
مُنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ
أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ
لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ
الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾
كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّأُ الْإِنْسَانُ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ
مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

11-12. Hayır, hayır! Kaçıp sığınılacak hiçbir yer olmayacaktır. O gün varılıp durulacak tek yer Rabbinin huzuru olacaktır!

13-15. O gün insana yaptıkları ve erteledikleri bildirilecektir. Her ne kadar insan, özürlerini dökse de, kendi durumunu çok iyi görebilecektir.

16-19. [Ey Muhammed!] Onu [vahyi] çabucak almak için dilini kımıldatma; onu [senin kalbinde] toplamak ve okumak Bize aittir. O halde Biz onu okuduğumuzda, sen onun okunuşunu izle. Sonra onu açıklamak da Bize aittir.[127]

127 Sûrenin bu bölümündeki ayetleri, bağlamı dikkate alarak çok farklı bir biçimde anlayan araştırmacı da vardır. Bu araştırmacı söz konusu ayetleri şöyle çevirmektedir: "*14- [O gün] o insan kendi [durumunu] bilmektedir, 15- mazeretlerini ortaya koysa bile. 16- [Öyleyse] acelecilik yaparak o [amel defterine] karşı di-*

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ۝
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۝ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ
۝ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۝ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۝ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۝
وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ۝ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۝ فَلَا
صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ۝ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ۝
أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ۝ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ۝ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ
سُدًى ۝ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ۝ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۝
فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ۝ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۝

سُورَةُ الْإِنْسَانِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
إِحْدَى وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ۝ إِنَّا
خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝
إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ
وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝

20-21. Hayır, hayır! Siz geçici dünyayı seviyorsunuz, ahireti ise terk ediyorsunuz!

22-25. O gün, kimi yüzler parlayacaklar, Rablerine bakacaklardır! O gün kimi yüzler de, bel kemiklerini kıracak olan bir [felakete uğrayacaklarını] bildikleri için, asık olacaklardır!

26-30. Hayır, hayır! Can köprücük kemiklerine dayandığında, "Kim onu kurtarabilir?" denildiğinde, [ölecek olan da] artık ayrılma zamanının geldiğini anladığında, ölüm sancıları içinde kıvrandığında, işte o gün gidiş Rabbinedir!

31-33. O, [dünyada iken] ne [gerçeği] tasdik etmiş ne de namaz kılmıştı; fakat [gerçeği] yalanlamış ve [ondan] yüz çevirmişti. Sonra da çalım satarak ailesine gitmişti.

34-35. Yazıklar olsun sana, yazıklar! Yine yazıklar olsun sana, yazıklar!

36. İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

37-39. O, [rahme] atılan meniden oluşmuş olan bir nutfe [zigot] değil miydi? Sonra o, [rahim cidarına gömülen] bir hücre kümesi [alaka] olmuştu. O zaman [Rabbi] onu yaratıp güzelce biçimlendirmişti. Böylece O, ondan da erkek ve kadın olmak üzere iki eş var etmişti.

40. [Bunları yapanın] ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

76. İNSÂN SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
31 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. İnsan, [henüz] anılır bir şey değilken, üzerinden çok uzun bir zaman geçmiştir!

2. Biz, kuşkusuz insanı, karışık nutfeden [döllenmiş yumurtadan] yarattık. Biz, onu sınayacağız. Bu yüzden, onu işitir ve görür kıldık.

3. Biz gerçekten de ona yolu gösterdik. Artık şükreden ya da nankörlük eden biri olmak [ona kalmıştır.]

4. Biz, nankörlük edenler için, zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık.

5-6. İyiler ise, karışımı kafur olan içkiyi bir kadehten içeceklerdir. Bu,

lini hareket ettirme/depretme. 17- Onu derlemek de, okumak da Bize aittir. 18- Onu sana okuduğumuz zaman sen [sadece] onun okunuşunu izle/okunanı kabul et. 19- [Varsa bir itirazın,] onu açıklamak da Bize aittir." Bu konuda geniş bilgi için bkz: Ali Rıza Gül, "Kıyamet Sûresinin 16-19'uncu Ayetlerine Yüklenen Geleneksel Yorumların Tahlili", *AÜİF Dergisi*, C. 44, S. 2, Yıl 2003 s. 69-108.

Allah'ın kullarının içecekleri, diledikleri zaman ve diledikleri şekilde yararlanacakları bir pınardır.

7-10. Onlar, adaklarını yerine getirirler, kötülüğü her tarafı kuşatacak olan bir günden korkarlar, çok sevmelerine rağmen yine de yiyeceklerini yoksula, yetime ve esire yedirirler ve [onlara]: "Biz sizi sırf Allah'ın hoşnutluğu için doyuruyoruz. Sizden ne bir karşılık ne de teşekkür bekliyoruz. Biz, yüzleri asacak olan o dehşetli günde Rabbimizin [azabından] korkarız." derler.

11-12. Allah, onları o günün kötülüğünden koruyacak, [yüzlerine] bir parlaklık ve [gönüllerine de] sevinç verecektir. O, onları, güçlüklere göğüs germelerinden dolayı, cennetle ve ipekten giysilerle ödüllendirecektir.

13-14. Orada sedirlere kurulacaklardır ve orada ne yakıcı bir güneş ne de dondurucu bir soğuk göreceklerdir. [Cennet ağaçlarının] gölgeleri üzerlerine sarkacak, meyvelerini toplamak ise kolaylaştırılacaktır.

15-16. Etraflarında gümüşten kaplar, billur [gibi görünen ama aslında] gümüşten olan kaseler dolaştırılacaktır. Onların ölçülerini ise sadece kendileri belirleyeceklerdir.

17-18. Orada onlara, karışımında zencefil bulunan ve selsebil olarak adlandırılan bir pınardan [alınan] bir içki kadehten içirilecektir.

19-20. Etraflarında ölümsüz gençler dolaşacaklardır. Sen onları görecek olsan, onları etrafa saçılmış inciler sanırsın. Orada nereye bakarsan

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾
مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً
عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ
مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا
مَّنثُورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ
سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ
رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا
﴿٢٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

bak, karşında bir nimet ve çok büyük bir hükümranlık görürsün.

21. Üzerlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseleri olacaktır. Gümüş bilezikler takınacaklardır. Rableri onlara tertemiz bir içki içirecektir.

22. [Onlara]: "Bütün bunlar sizin ödülünüzdür; çünkü çalışmanız makbul görülmüştür." denilecektir.

23-24. Bu Kur'an'ı sana indiren Biziz. O halde Rabbinin hükmünün gelmesini sabırla bekle ve içlerinden hiçbir günahkara ve nankôre boyun eğme!

25. Sabah akşam Rabbinin adını an!

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ
وَيَذَرُونَ وَرَٓاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَٓا اَسْرَهُمْ
وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَٓا اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ۝ اِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ
اِلٰى رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَٓاؤُنَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ۝ يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۝

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ۝
فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ۝ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ۝ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۝ اِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝ وَاِذَا السَّمَٓاءُ فُرِجَتْ ۝
وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ۝ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ۝
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِينَ ۝ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ ۝
كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

26. Gecenin bir kısmında O'na secde et; gecenin uzun bir bölümünde de O'nu tesbih et!

27. Onlar, geçici olan dünya hayatını seviyorlar; ama o ağır günle [ilgili her türlü düşünceyi] arkalarına atıyorlar!

28. Onları yaratan ve eklemlerini birbirlerine bağlayan Biziz. Dileyecek olursak, onları [yok eder] yerlerine benzerlerini getiririz.

29. Bu, kuşkusuz, bir hatırlatma, bir öğüttür. O halde her kim dilerse, Rabbine ulaştıran bir yol tutar.

30. Siz, ancak Allah dilediği için, dileyebiliyorsunuz! Allah, kuşkusuz, çok iyi bilen, çok bilge olandır.

31. O, dilediğini sevgisine sokar. Zalimlere gelince; O, onlar için, çok acı veren bir azap hazırlamıştır.

77. MÜRSELÂT SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
50 ayetten oluşmaktadır].
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-7. Ardarda gönderilenlere, şiddetle esip savurdukça savuranlara, yaydıkça yayanlara, ayırdıkça ayıranlara, özür ya da uyarı olmak üzere öğüt bırakanlara andolsun ki, size vaat olunan, mutlaka gerçekleşecektir!

8-11. Yıldızların ışığı söndüğü, gök yarıldığı, dağlar ufalanıp savrulduğu ve elçiler için vakit belirlendiği zaman [kıyamet kopacaktır!]

12. [Bu] hangi güne ertelenmiştir?

13. Hüküm gününe!

14. Sen hüküm gününün ne olduğunu nereden bileceksin ki...?

15. O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline!

16-18. Biz, öncekileri yok etmemiş miydik? Sonra arkalarından gelenleri de onlara katacağız. İşte Biz, suçlulara bu şekilde muamele ederiz.

19. O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline!

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۝ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝ إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝
فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَلَمْ نَجْعَلِ
الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ
۝ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ۝ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۝ كَأَنَّهُ
جِمَالَتٌ صُفْرٌ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۝
وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ۝ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ
فَكِيدُونِ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ
وَعُيُونٍ ۝ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝

20-22. Biz, sizi bayağı bir sudan yaratmadık mı? Sonra onu [döllenmiş yumurtayı] belli bir süreye kadar sağlam bir yerde [ana rahminde] tuttuk.

23. Sonra da Biz, [onun özünü, doğasını] belirledik; Biz ne güzel belirleyeniz!

24. O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline!

25-27. Biz, yeryüzünü, hem diriler hem de ölüler için bir toplanma yeri yapmadık mı? Orada sabit yüksek dağlar yaratmadık mı? Size tatlı bir su içirmedik mi?

28. O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline!

29-33. [İnkar edenlere]: "O halde yalanlamakta olduğunuz şeye gidin bakalım! Üç kola ayrılacak ama ne gölgelendirecek ne de ateşten koruyacak olan bir gölgeye gidin! O, kütük gibi, sapsarı bir halat gibi kıvılcım saçacaktır!" denilecektir.

34. O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline!

35-36. Bugün, onların konuşamayacakları, mazeretlerini sunmaları için kendilerine izin de verilemeyeceği bir gündür!

37. O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline!

38-39. Bugün, sizi ve sizden öncekileri bir araya getireceğimiz hüküm günüdür. Eğer sizin, [sizi kurtaracağını düşündüğünüz] bir planınız, bir hileniz var ise, haydi onu Bana uygulayın!

40. O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline!

41-43. Allah bilincinde olanlara gelince; onlar, [serinletici] gölgeliklerde, pınarların başlarında, canlarının çektiği meyveler arasında olacaklardır. [Onlara]: "Yaptıklarınıza karşılık [cennet nimetlerinden] afiyetle yeyin ve için!" denilecektir.

44. İşte Biz, iyilik yapanları böylece ödüllendireceğiz!

45. O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline!

46-49. [Ey inkar edenler!] [Dünyada iken] yeyin ve biraz tadını çıkarın! [Ancak şunu hiçbir zaman unutmayın ki], siz suçlusunuz! O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline! Onlara: "Rüku edin!" denildiğinde, onlar rüku etmezler. O gün, [gerçeği] yalanlayanların vay haline!

50. Onlar, ondan sonra hangi söze inanacaklar ki...?

سورة النبإ مكية وهي
أربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
عم يتساءلون ۝ عن النبإ العظيم ۝ الذي هم فيه مختلفون ۝ كلا
سيعلمون ۝ ثم كلا سيعلمون ۝ ألم نجعل الأرض مهادا ۝ والجبال
أوتادا ۝ وخلقناكم أزواجا ۝ وجعلنا نومكم سباتا ۝ وجعلنا
الليل لباسا ۝ وجعلنا النهار معاشا ۝ وبنينا فوقكم سبعا
شدادا ۝ وجعلنا سراجا وهاجا ۝ وأنزلنا من المعصرات ماء
ثجاجا ۝ لنخرج به حبا ونباتا ۝ وجنات ألفافا ۝ إن يوم الفصل
كان ميقاتا ۝ يوم ينفخ في الصور فتأتون أفواجا ۝ وفتحت السماء
فكانت أبوابا ۝ وسيرت الجبال فكانت سرابا ۝ إن جهنم كانت
مرصادا ۝ للطاغين مآبا ۝ لابثين فيها أحقابا ۝ لا يذوقون
فيها بردا ولا شرابا ۝ إلا حميما وغساقا ۝ جزاء وفاقا ۝ إنهم
كانوا لا يرجون حسابا ۝ وكذبوا بآياتنا كذابا ۝ وكل شيء
أحصيناه كتابا ۝ فذوقوا فلن نزيدكم إلا عذابا ۝

78. NEBE SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 40 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-5. Onlar, birbirlerine neyi, üzerinde görüş ayrılığına düştükleri büyük haberi mi sormaktadırlar? Hayır, hayır! Onlar, yakında onun ne olduğunu anlayacaklardır! Yine hayır! Onlar, yakında onun ne olduğunu anlayacaklardır!

6-7. Biz, yeri bir döşek, dağları da birer kazık yapmadık mı?

8. Sizi eşler olarak yaratmadık mı?

9-11. Uykunuzu dinlenme, geceyi bir örtü, gündüzü de geçim sağlama zamanı kılmadık mı?

12-13. Üzerinize yedi sağlam gök bina edip [orada] alev alev [yanan aydınlatıcı ve ısıtıcı] bir kandil yaratmadık mı?

14-16. Taneler, bitkiler ve ağaçlarının dalları birbirine girmiş bahçeler çıkarmak için, yağmur yüklü bulutlardan şarıl şarıl akan sular indirmedik mi?

17-20. Hüküm günü, vakti belirlenmiş olan [bir gündür]. O gün, sura üfleneceği, sizin bölük bölük geleceğiniz, göğün açılacağı ve [orada pek çok] kapının oluşacağı ve dağların yürütülüp serap olacağı gündür.

21-22. Cehennem, o gün, kuşkusuz, [inkar edenleri], azgınların varacakları ve içinde çağlar boyu kalacakları bir yer olarak, pusuda bekleyecektir.

23-26. Onlar, orada ne bir serinlik ne de içecek bir şey tadacaklardır; ancak, durumlarına uygun düşen bir ceza olarak sadece kaynar su ve irin içeceklerdir.

27-29. Çünkü onlar, hesaba çekileceklerini ummuyorlardı. [Bu yüzden de] ayetlerimizi yalanlamışlardı. Ancak Biz, onların [yaptıkları] her şeyi bir bir kaydediyorduk!

30. [Şimdi Biz de onlara]: "O halde tadın bakalım! Bundan böyle Biz, [sizin için] azabınızı arttırmaktan başka bir şey yapmayacağız!" diyeceğiz.

31-35. Allah bilincinde olanlara gelince; onlar için, bir kurtuluş, bir başarı, bahçeler, bağlar, göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar, içleri dolu kadehler olacaktır. Onlar, orada ne boş söz ne de yalan işiteceklerdir.

36-38. Bütün bunlar, kendilerine, Rabbinden; göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi olan Çok Seven'den bir ödül, [kendi] hesabına [uygun] olarak verilmiş bir armağandır! Onlar, [O'nun izni olmadan] huzurunda konuşamayacaklardır. Ruh'un ve meleklerin saf saf olup [Rablerinin huzurunda] durdukları gün, ancak Çok Seven'in, [konuşması için] kendi[lerine] izin verdiği ve doğru söyleyen kimseler konuşacaklardır.

39. Bu, [nihaî] gerçek günü olacaktır. O halde her kim dilerse, Rabbine ulaştıran bir yol tutar.

40. Biz, gerçekten de sizi, insanın, önceden elleriyle yaptıklarına bakacağı ve inkar edenin: "Keşke toprak olsaydım." diyeceği günde gerçekleşecek olan yakın azaba karşı uyarmış bulunuyoruz.

79. NÂZİ'ÂT SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
46 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-5. Şiddetle söküp çıkaranlara, yavaşça çekip alanlara, yüzdükçe yüzenlere, yarıştıkça yarışanlara ve iş düzenleyenlere andolsun ki, [siz mutlaka diriltilip hesaba çekileceksiniz].

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا
دِهَاقًا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۝ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً
حِسَابًا ۝ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ
خِطَابًا ۝ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ
لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ
إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۝ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ۝ فَالسَّابِقَاتِ
سَبْقًا ۝ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ
۝ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝ يَقُولُونَ أَإِنَّا
لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ۝ قَالُوا تِلْكَ إِذًا
كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝

6-7. Büyük bir sarsıntının olacağı o günde, o sarsıntıyı, ardından gelen bir başka sarsıntı izleyecektir.

8-9. O gün kimi kalpler titreyerek çarpacak, gözleri ise [korkudan] aşağı kayacaktır.

10-12. [Ancak içlerinden bazıları]: "Ne! Biz, çürümüş kemik yığını haline geldikten sonra mı, yine eski halimize döndürüleceğiz? O halde bu, hüsran dolu bir dönüş olacaktır!" demektedirler.

13-14. Oysa o, ancak bir haykırıştan ibaret olacaktır. Onlar, birden bire kendilerini mahşerde bulacaklardır!

هل اتيك حديث موسى ۝١٥ اذ نادىه ربه بالواد المقدس طوى ۝١٦
اذهب الى فرعون انه طغى ۝١٧ فقل هل لك الى ان تزكى ۝١٨ واهديك
الى ربك فتخشى ۝١٩ فاريه الاية الكبرى ۝٢٠ فكذب وعصى ۝٢١
ثم ادبر يسعى ۝٢٢ فحشر فنادى ۝٢٣ فقال انا ربكم الاعلى ۝٢٤
فاخذه الله نكال الاخرة والاولى ۝٢٥ ان في ذلك لعبرة لمن يخشى
۝٢٦ ءانتم اشد خلقا ام السماء بنيها ۝٢٧ رفع سمكها فسويها ۝٢٨
واغطش ليلها واخرج ضحيها ۝٢٩ والارض بعد ذلك دحيها ۝٣٠
اخرج منها ماءها ومرعيها ۝٣١ والجبال ارسيها ۝٣٢ متاعا لكم
ولانعامكم ۝٣٣ فاذا جاءت الطامة الكبرى ۝٣٤ يوم يتذكر
الانسان ما سعى ۝٣٥ وبرزت الجحيم لمن يرى ۝٣٦ فاما من طغى
۝٣٧ واثر الحيوة الدنيا ۝٣٨ فان الجحيم هي الماوى ۝٣٩ واما من
خاف مقام ربه ونهى النفس عن الهوى ۝٤٠ فان الجنة هي الماوى
۝٤١ يسـٔلونك عن الساعة ايان مرسيها ۝٤٢ فيم انت من ذكريها
۝٤٣ الى ربك منتهيها ۝٤٤ انما انت منذر من يخشيها ۝٤٥
كانهم يوم يرونها لم يلبثوا الا عشية او ضحيها ۝٤٦

15. [Ey Muhammed!] Sana Musa'nın haberi geldi mi?

16-19. Hani Rabbi, ona Kutsal Tuva vadisinde: "Haydi Firavun'a git; çünkü o, gerçekten azmış bulunuyor! [Ona] de ki: 'Arınmak [istiyor musun? Eğer İstiyor isen, o taktirde] seni, Rabbinden korkman için, O'na ulaştırayım.'" diyerek seslenmişti.

20. [Bunun üzerine Musa, Firavun'a gitmiş] ve ona en büyük mucizeyi göstermişti.

21-24. Ancak o, [onu] yalanlamış ve [ona] karşı gelmişti. Sonra sırtını dönerek oradan koşarak uzaklaşmıştı. Hemen adamlarını toplamış ve onlara: "Ben sizin en yüce rabbinizim!" diye seslenmişti.

25. Bunun üzerine Allah, onu "Son"'un ve "İlk"'in cezasıyla cezalandırmıştı.

26. Bunda, kuşkusuz, Allah'tan korkan için alınacak ders vardır!

27-29. [Ey inkar edenler!] Sizi yaratmak mı yoksa göğü yaratmak mı daha zordur? Allah, onu bina etmiş, kubbesini yükseltmiş ve onu düzenlemiştir. O, gecesini karartmış, gündüzünü ise aydınlatmıştır.

30-33. Ardından da yeri yaymış ve ondan suyunu ve otlağını çıkarmıştır. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için de [orada] dağları yerleştirmiştir.

34-36. En büyük felaket geldiği zaman, işte o gün, insan, yaptıklarını hatırlayacaktır. Cehennem de görenlere apaçık bir biçimde gösterilecektir.

37-39. Azgınlık edene ve dünya hayatını yeğleyene gelince; [bilsin ki], cehennem onun varacağı yer olacaktır.

40-41. Buna karşılık Rabbinin makamından korkana ve nefsini kötü arzularından alıkoyana da gelince; [o da bilsin ki], cennet onun varacağı yer olacaktır.

42. Onlar, sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar?

43-45. Sen onu nereden bilip bildireceksin ki...? Çünkü onun nihaî bilgisi yalnız Rabbine aittir. Sen ancak ondan korkanları uyaran bir uyarıcısın!

46. Onlar, onu gördükleri gün, kendilerine sanki [bu dünyada] bir akşam ya da bir kuşluk vakti kadar bir zaman kalmışlar gibi gelecektir!

80. ABESE SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 42 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1-2. Kendisine kör geldi diye yüzünü ekşitmiş, arkasını dönmüştü.

3-4. Sen nereden bileceksin ki? Belki de o, arınacak ya da kendisine yarar sağlaması için öğüt alacak.

5-10. Kendini kendine yeterli görene gelince; sen, onun arınmamasından sorumlu olmadığın halde, yine de tüm dikkatini ve özenini ona veriyorsun! Ancak sen, sana, ürpererek koşup gelene ise aldırmıyorsun!

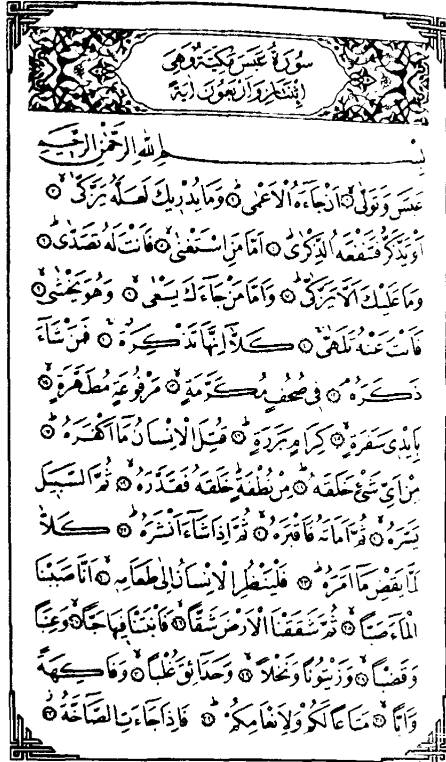
11-12. Hayır! Bu [Kur'an], bir hatırlatma, bir öğüttür. O halde her kim dilerse öğüt alır.

13-16. O, çok onurlu ve sadık yazıcı meleklerin ellerinde [taşınan], yüceltilmiş, arındırılmış ve onurlandırılmış sahifelerdedir.

17. Canı çıkasıca insan! Ne kadar da nankördür O!

18. Allah onu hangi şeyden yaratmıştır?

19-22. O, onu bir nutfeden yaratmış ve onun [doğasını] belirlemiştir. Sonra da ona yolu kolaylaştırmıştır. Sonunda onu öldürecek ve kabre koyacaktır. En sonunda da dilerse onu diriltecektir.

سورة عبس مكية وهي اثنتان وأربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ۝ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۝ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ ۝
أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ۝ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ۝ فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۝
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ۝ وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝ وَهُوَ يَخْشَىٰ ۝
فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ۝ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَن شَاءَ
ذَكَرَهُ ۝ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝
بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝ قُتِلَ الْإِنسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۝
مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝ مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝ ثُمَّ السَّبِيلَ
يَسَّرَهُ ۝ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝ كَلَّا
لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۝ أَنَّا صَبَبْنَا
الْمَاءَ صَبًّا ۝ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝ فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝ وَعِنَبًا
وَقَضْبًا ۝ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝ وَفَاكِهَةً
وَأَبًّا ۝ مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ۝

23. Hayır! O, hâlâ Allah'ın kendisine buyurduğunu gerçekleştirmemiştir.

24-32. O halde insan yediği yemeğin [kaynağına] bir baksın! Biz, gerçekten de yağmuru bol bol yağdırmaktayız. Sonra da toprağı iyiden iyiye yarmaktayız. Böylece sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için, orada taneler, üzümler, sebzeler, zeytinlikler, hurmalıklar, sık ağaçlı bahçeler, meyveler ve çayırlar bitiriyoruz.

33-37. Kişinin, kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçacağı günde, kulakları sağır eden ses duyulaca-

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝
لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
مُسْفِرَةٌ ۝ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۝ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا
غَبَرَةٌ ۝ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۝

سُورَةُ التَّكْوِيرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝
وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ
سُئِلَتْ ۝ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝
وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ۝
الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ۝ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝

ğı zaman; işte o gün, herkesin kendine yetip artacak derdi, sıkıntısı olacaktır.

38-39. O gün, ışıl ışıl parıldayan, güleç ve sevinçli yüzler olacaktır.

40-42. O gün, toza, toprağa bulanmış, karanlıklarla kaplanmış yüzler de olacaktır: İşte onlar, inkar edenler ve günaha batmış olanlardır.

81. TEKVÎR SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
29 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Güneş dürüldüğü;

2. Yıldızlar karardığı;

3. Dağlar yürütüldüğü;

4. Hamile develer başıboş bırakıldığı;

5. Vahşi hayvanlar bir araya getirildiği;

6. Denizler kaynatıldığı;

7. Ruhlar eşleştirildiği;

8-9. Diri diri gömülen kız çocuğuna hangi günahtan dolayı öldürüldüğü sorulduğu;

10. Amel defterleri açıldığı;

11. Gök yüzü yerinden koparıldığı;

12. Cehennem alevlendirildiği;

13-14. Cennet yaklaştırıldığı zaman, her insan kendisi için neler hazırlamış olduğunu görecektir.

15-16. Gündüzleri kaybolup geceleri ortaya çıkan yıldızlara;

17-21. Kararmaya başlayan geceye ve ağaran sabaha andiçerim ki, o, güçlü, arşın sahibi katında itibarlı, orada [meleklerce] itaat edilen ve gü-

venilir olan çok onurlu bir elçinin sözüdür.

22-23. [Ey Kureyşliler!] Sizin arkadaşınız, bir deli değildir. Andolsun ki, o, onu apaçık bir ufukta görmüştür.

24. O, gayb konusunda cimri değildir.

25. O, kovulmuş olan şeytanın sözü değildir.

26. O halde siz, nereye gidiyorsunuz?

27-28. O, alemler için ve içinizden doğru ve dürüst olmak isteyenler için bir uyarıdan ve öğütten başka bir şey değildir.

29. Siz, alemlerin Rabbi olan Allah dilediği içindir ki, [dilediklerinizi] diliyorsunuz!

82. İNFİTÂR SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 19 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1. Gök yarıldığı;

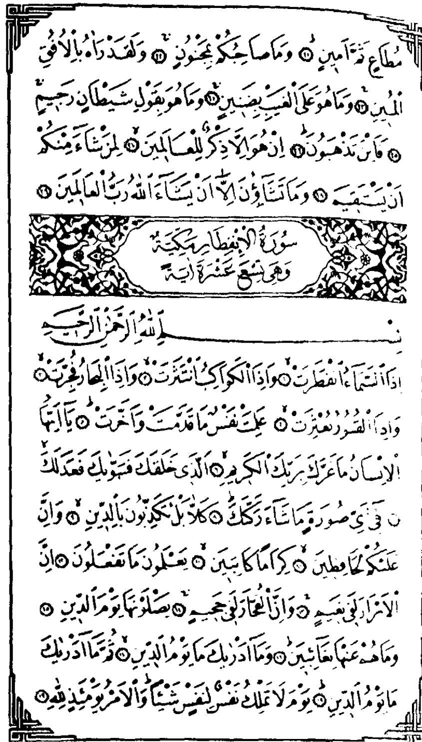
2. Yıldızlar saçıldığı;

3. Denizler kaynayıp birbirine karıştığı;

4-5. Kabirlerin içindekiler dışarı çıkarıldığı zaman herkes, yaptığı ve ertelediği şeyleri bilecektir.

6-8. Ey insan! Seni yaratan, düzenleyen, dengeleyen ve dilediği biçimde oluşturan cömert Rabbin konusunda seni aldatan nedir?

9-12. Fakat hayır! Siz, ceza [günü-nü] yalanlıyorsunuz. Oysa üzeriniz-

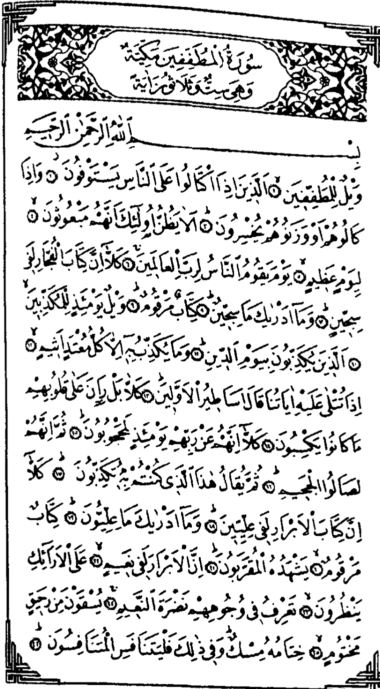

de, yapmakta olduklarınızı bilen ve onları hemen kaydeden çok onurlu yazıcılar bulunmaktadır.

13-16. İyiler, kuşkusuz, naîm cennetlerinde olacaklardır. Günahkarlar ise, ceza günü, içine girecekleri ve bir daha oradan ayrılamayacakları cehennemde olacaklardır.

17-18. Sen, ceza gününün ne olacağını nereden bileceksin? Evet, sen, ceza gününün ne olacağını nereden bileceksin?

19. O gün, kimsenin kimseye hiçbir yarar sağlayamayacağı bir gün olacaktır. O gün, buyruk yalnız Allah'ın olacaktır!

83. MUTAFFİFÎN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
36 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-3. Ölçüde ve tartıda hile yapanların vay haline! Onlar, insanlardan bir şey ölçüp alırlarken, tam olarak alırlar. Ancak, kendileri onlara bir şey ölçerlerken ya da tartarlarken eksik verirler.

4-6. Onlar, büyük bir gün, insanların; alemlerin Rabbinin huzurunda duracakları gün için diriltileceklerini bilmiyorlar mı?

7. Hayır, günahkarların yazısı, kuşkusuz, 'siccîn'dedir.

8. Sen 'siccîn'in ne olduğunu nereden bileceksin ki...?

9. O, yazılmış bir kitaptır...

10-13. O gün, yalanlayanların, hesap gününü yalanlayanların vay haline! Onu, haddi aşan ve günahkar olandan başkası yalanlayamaz. Ona ayetlerimiz okunduğunda, o: "Öncekilerin masalları!" der.

14.Hayır, hayır! Onların kazanmış oldukları kalplerini paslandırmıştır!

15-17. Hayır, hayır! Onlar, o gün, Rablerini [görmekten] mahrum bırakılacaklardır. Sonra da onlar, mutlaka cehenneme gireceklerdir. Sonra da [kendilerine]: "İşte bu, yalanlamış olduğunuz şeydir!" denilecektir.

18. Hayır, hayır! İyilerin yazısı, kuşkusuz, 'illiyyûn'dadır.

19. Sen '"illiyyûn'un ne olduğunu nereden bileceksin ki...?

20-21. O, Allah'a yakın olanların, kendisine tanıklık ettikleri yazılmış bir kitaptır.

22-24. İyiler, kuşkusuz, naîm cennetlerinde olacaklar ve sedirler üzerinde [oturarak etrafı] seyredeceklerdir. Sen, yüzlerinde mutluluğun parıltısını göreceksin!

25-28. Onlara, bitimi misk kokan, mühürlenmiş [el değmemiş] saf bir şarap içirilecektir. O halde yarışanlar, bunun için yarışsınlar! O şarabın katkısı ise 'tesnîm'dir. Tesnîm,

Allah'a yakın olanların kendisinden içtikleri bir pınardır.

29-33. Günahkarlar, [dünyada iken] inananlara gülerlerdi. Yanlarından geçerlerken birbirlerine göz ederek [onları küçümserlerdi] ve ailelerine döndüklerinde de [yaptıklarıyla öğünüp] eğlenmeye başlarlardı. İnananlara gözcü olarak gönderilmedikleri halde onları gördüklerinde onlar: "Bunlar, sapık kimselerdir!" derlerdi.

34-36. Bugün ise inananlar, inkar edenlerin [haline] gülecekler; çünkü onlar, sedirlerin üzerinde etraflarını seyredecekler ve [kendi kendilerine]: "Acaba inkar edenler, yaptıklarının karşılığını buldular mı?" diyeceklerdir.

84. İNŞİKÂK SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
25 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

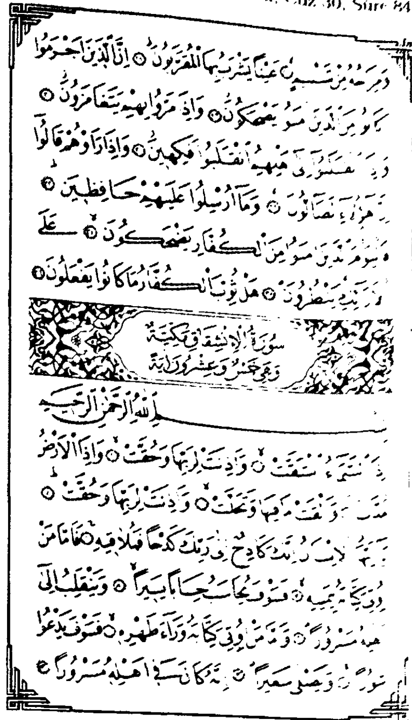
1. Gök yarıldığı;

2. Kendine yaraştığı üzere Rabbinin [buyruğuna] boyun eğdiği;

3. Yer uzatılıp dümdüz edildiği;

4. İçindekileri dışarı atıp boşaldığı;

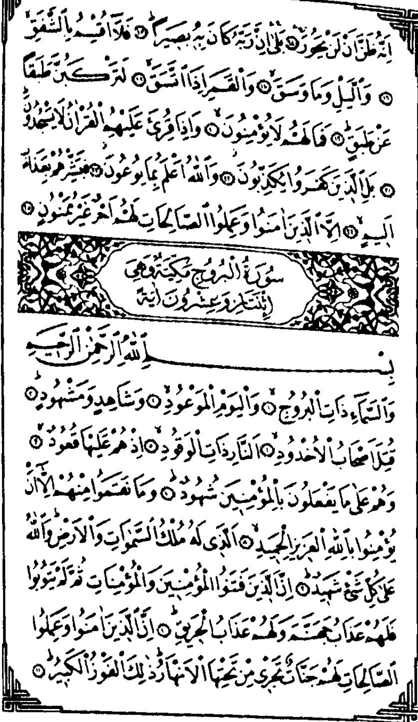
5. Kendine yaraştığı üzere Rabbinin [buyruğuna] boyun eğdiği zaman, [insan, yaptıklarının karşılığını mutlaka görecektir].

6. Ey insan! Sen, Rabbine [kavuşmak için] çabalayıp durmaktasın; sonunda O'na mutlaka kavuşacaksın!

7-9. Kitabı kendisine sağından verilecek olan kimseye gelince; o, çok kolay bir hesap ile hesaba çekilecek ve ailesine sevinçli olarak dönecektir.

10-15. Ancak kitabı kendisine arkasından verilecek olan kimseye de gelince; o, hemen ölmek için yalvaracak ama yine de alevli ateşe girecektir. Oysa, o, dünyada, ailesinin yanında iken çok sevinçli idi; çünkü o, [Rabbine] hiç dönmeyeceğini sanmıştı. Hayır [ger-

çek, sandığı gibi değildi, dönecekti!] Rabbi onu görüp duruyordu.

16. Şafağa;

17. Geceye ve bağrında topladıklarına;

18-19. Dolunaya dönüştüğünde aya andiçerim ki, siz, halden hale geçeceksiniz!

20-22. Hal böyleyken onlara ne oluyor da inanmıyorlar? Kendilerine Kur'an okunduğunda, secdeye kapanmıyorlar! Tam tersine inkar edenler, [Kur'an'ı] yalanlıyorlar!

23-25.Ancak Allah, onların kalplerinde gizlediklerini en iyi bilendir. O halde sen, onlara çok acı veren bir azabı müjdele! Ancak inananlar ve iyi işler yapanlar, [azaba uğratılmayacaklardır]; çünkü onlar için kesintisiz bir ödül olacaktır.

85. BURÛC SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
22 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

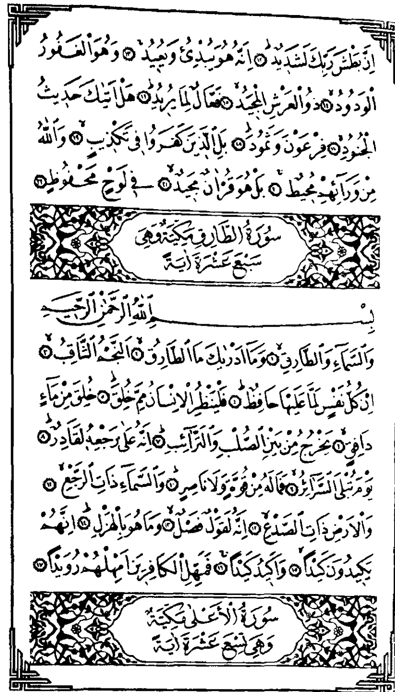
1. Burçlarla dolu göğe;

2. Vaat olunmuş güne;

3-9. Tanıklık edene ve tanıklık edilene andolsun ki, [inananları diri diri yakmak üzere] hendekler kazanlar ve [içlerinde] ateş yakanlar kahredilmişlerdir. Hani onlar [yaktıkları] ateşin etrafında oturmuş, inananlara yaptıkları [işkencelere] tanıklık ediyorlardı. Onlar, çok güçlü olan, çok övülen, göklerin ve yerin hükümranlığı elinde olan Allah'a inandıkları içindir ki, onlardan öç almışlardı. Ancak Allah, her şeye tanıktır.

10. İnanan erkelerle inanan kadınlara [dinlerinden dönmeleri için] işkence yapanlara ve sonra da [yaptıklarından dolayı] tövbe etmeyenlere gelince; onlar için cehennem azabı, çok yakıcı azap olacaktır.

11. Bununla birlikte inananlara ve iyi işler işleyenlere gelince de; onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır. İşte bu, çok büyük başarı ve mutluluktur!

12. Rabbinin yakalaması, kuşkusuz, çok şiddetlidir.

13. [Yaratmayı] başlatan ve [onu] sürdüren, kuşkusuz, O'dur.

14-16. O, çok bağışlayan, çok seven, arşın sahibi, şanı çok yüce olan, dilediğini mutlaka yapandır!

17-18. Sana, orduların, Firavun ile Semud'un haberi geldi mi?

19-20. İnkar edenler, Allah kendilerini arkalarından kuşattığı halde yine de [Kur'an'ı] yalanlamada ısrar etmektedirler.

21-22. Ancak [onların yalanladıkları], Levh-i Mahfuz'da [bulunan] ve şanı çok yüce olan Kur'an'dır.

86. TÂRIK SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
17 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-4. *Göğe ve Târık'a andolsun ki,* - Sen Târık'ın ne olduğunu nereden bileceksin ki...? O, [ışığıyla] karanlığı delen bir yıldızdır!- *üzerinde gözeticinin bulunmadığı hiçbir canlı yoktur!*

5-7. O halde insan neden yaratıldığına bir baksın! O, bel kemiği ile göğüs kemiği arasında bulunan [organlardan] çıkıp atılan bir sudan yaratılmıştır.

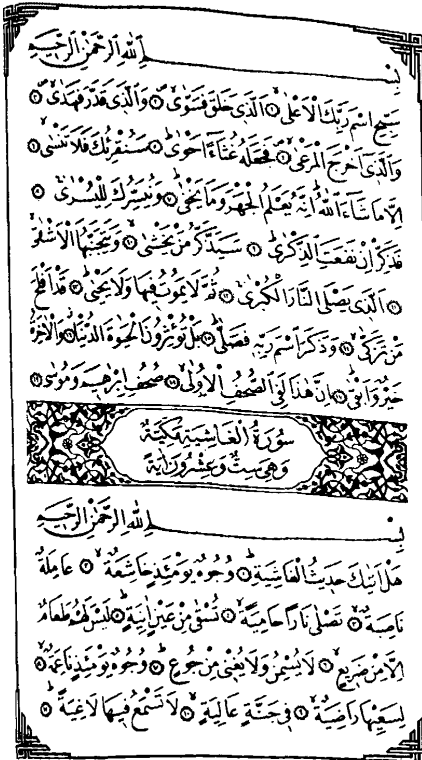
8-10. Allah, bütün sırların ortaya serileceği ve insanın ne [kendini kurtaracak] gücünün ne de [kendisine yardım edecek] yardımcısının olacağı gün, elbette ki insanı yeniden yaratmaya gücü yetecektir!

11-14. Dönüşlü [yağmur yağdıran] göğe ve [içinden çıkan bitki ile] çatlayan toprağa andolsun ki, o, gerçek ile yanlışı birbirinden ayıran bir sözdür; o, boş bir söz değildir.

15. Onlar, kuşkusuz, [onu geçersiz kılmak için] birtakım planlar yapmaktadırlar!

16. Ben de [onlar için] planlar yapmaktayım.

17. O halde inkar edenlere süre ver; onlara biraz süre tanı!

87. A'LÂ SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
19 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-5. Sen, yaratıp düzenleyen, [doğasını] belirleyip yol gösteren; topraktan bitkileri çıkaran ve sonra da onları simsiyah çöpe çeviren yüce Rabbinin ismini tesbih et!

6-7. Biz, sana [Kur'an'ı] okutacağız; öyle ki, sen, Allah'ın diledikleri dışında, [hiçbir şey] unutmayacaksın: Çünkü O, açık olanı da gizli olanı da bilir.

8. Biz, sana en kolay olanı kolaylaştıracağız.

9-13. O halde, sen, yararı olsun ya da olmasın, öğüt ver! [Allah'tan] korkan, öğüt alacaktır. En büyük ateşe girecek olan ve orada ne ölüp kurtulacak ne de [rahat bir hayat] yaşayacak olan en bedbaht ise ondan [öğütten] kaçınacaktır.

14-15. Ancak, arınan, Rabbinin adını anan ve namaz kılan, mutlaka kurtuluşa erecektir.

16-17. Siz, ahiret hayatı daha iyi ve sürekli olduğu halde, yine de dünya hayatını yeğliyorsunuz.

18-19. Bütün bu[nlar], kuşkusuz, ilk sahifelerde, İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde de vardır.

88. GÂŞİYE SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
26 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Her şeyi kuşatacak olan o korkunç felaketin haberi sana geldi mi?

2-5. O gün birtakım yüzler, önlerine eğileceklerdir ve [taşıyacakları bukağılardan dolayı] yorulup bitkin düşeceklerdir! Kızgın ateşe girecekler ve kaynar su pınarından içirileceklerdir.

6-7. Onların, ne besleyen ne de açlık gideren kötü kokulu, dikenli bir bitkiden başka yiyecekleri olmayacaktır.

8-12. O gün bazı yüzler mutluluktan dolayı parıldayacaklardır; yaptıklarından dolayı hoşnut olacaklardır. [Onlar], yüce bir cennette bulunacak ve orada hiçbir boş söz işitmeye-

ceklerdir. Orada akan bir pınar olacaktır.

13-16. Orada, yüksek tahtlar, sıralanmış kadehler, dizilmiş yastıklar, serilmiş halılar olacaktır.

17-22. Onlar, [düşünüp ibret almak için] devenin nasıl yaratıldığına; göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine ve yerin nasıl yayıldığına hiç bakmıyorlar mı? O halde sen hatırlat, öğüt ver; çünkü sen, ancak bir hatırlatıcı, bir öğüt vericisin. Sen, onların üzerinde bir zorba değilsin!

23-24. Bununla birlikte, her kim [gerçekten] yüz çevirecek ve [onu] inkar edecek olursa, [bilsin ki], Allah, onu en büyük azaba uğratacaktır.

25-26. Onların dönüşü, kuşkusuz Bize olacaktır. Sonra onların hesaplarını görmek de bize düşecektir.

89. FECR SÛRESİ

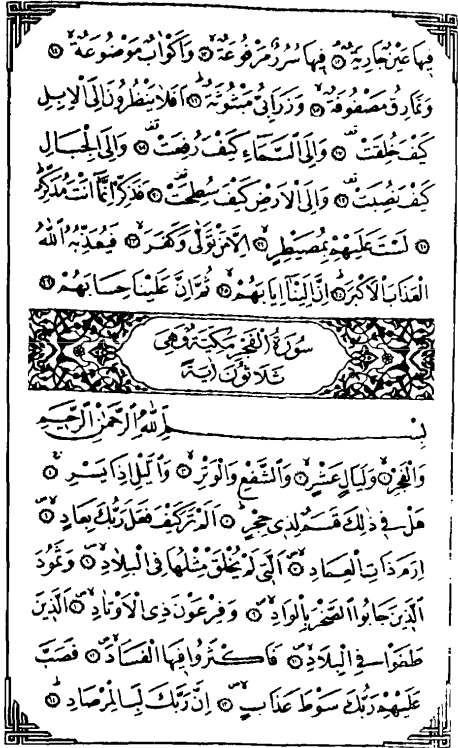
[Mekke'de inmiştir ve 30 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Tanyerinin ağarmasına;

2. On geceye;

3. Çifte ve teke;

فيها عين جارية ﴿١٢﴾ فيها سرر مرفوعة ﴿١٣﴾ واكواب موضوعة ﴿١٤﴾
ونمارق مصفوفة ﴿١٥﴾ وزرابي مبثوثة ﴿١٦﴾ افلا ينظرون الى الابل
كيف خلقت ﴿١٧﴾ والى السماء كيف رفعت ﴿١٨﴾ والى الجبال
كيف نصبت ﴿١٩﴾ والى الارض كيف سطحت ﴿٢٠﴾ فذكر انما انت مذكر
﴿٢١﴾ لست عليهم بمصيطر ﴿٢٢﴾ الا من تولى وكفر ﴿٢٣﴾ فيعذبه الله
العذاب الاكبر ﴿٢٤﴾ ان الينا ايابهم ﴿٢٥﴾ ثم ان علينا حسابهم ﴿٢٦﴾

سورة الفجر مكية وهي ثلاثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
والفجر ﴿١﴾ وليال عشر ﴿٢﴾ والشفع والوتر ﴿٣﴾ والليل اذا يسر ﴿٤﴾
هل في ذلك قسم لذي حجر ﴿٥﴾ الم تر كيف فعل ربك بعاد ﴿٦﴾
ارم ذات العماد ﴿٧﴾ التي لم يخلق مثلها في البلاد ﴿٨﴾ وثمود
الذين جابوا الصخر بالواد ﴿٩﴾ وفرعون ذي الاوتاد ﴿١٠﴾ الذين
طغوا في البلاد ﴿١١﴾ فاكثروا فيها الفساد ﴿١٢﴾ فصب
عليهم ربك سوط عذاب ﴿١٣﴾ ان ربك لبالمرصاد ﴿١٤﴾

4-5. Geçip giden geceye andolsun ki, bütün bunlarda, akıl sahibi için andiçmeye [değer özellikler] vardır değil mi?

6-14. Sen, Rabbinin, Ad [halkına], kentler içinde bir benzeri yaratılmamış olan sütunlarla dolu İrem'e, vadide kayaları oyarak kendilerine evler yapan Semud [halkına] ve kazıklar sahibi Firavun'a ne yaptığını görmedin mi? Onlar, ülkede azmışlar ve orada bozgunculuğu çoğaltmışlardı. Bu yüzden Rabbin üzerlerine azap kamçısını indirivermişti; çünkü senin Rabbin, sürekli olarak gözetlemede bulunmaktadır!

فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾
كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ
﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا
دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾
وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾
يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي
إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ عِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ
﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

15-16. İnsana gelince; Rabbi, ona ikramda bulunmak ve ona nimetler vermek suretiyle onu sınadığında, o: "Rabbim bana cömertçe davrandı." der. Ama, rızkını daraltmak suretiyle onu sınadığında ise o: "Rabbim beni aşağıladı." der.

17-20. Hayır hayır! Siz yetime cömert davranmıyorsunuz! Yoksulu doyurma konusunda birbirinizi teşvik etmiyorsunuz! Mirası, hak gözetmeden, yiyorsunuz! Malı da pek çok seviyorsunuz!

21-23. Hayır, hayır! Yer, [kıyametin sarsıntısıyla] parça parça olup dağıldığı, Rabbin ve sıra sıra dizili durumda melekler geldikleri ve o gün cehennem de getirildiği zaman; işte o gün, insan, [yaptıklarını ve yapmadıklarını birer birer] hatırlayacaktır. Ama bu hatırlamanın ona ne yararı olacak ki...?

24. Bu durum karşısında o: "Keşke ben, bu hayatım için önceden bir şeyler yapsaydım!" diyecektir.

25-26. O gün, Allah'ın edeceği azabı hiç kimse edemeyecek ve O'nun vuracağı bağı hiç kimse vuramayacaktır!

27-30. [O gün Allah, doğru kuluna da şöyle seslenecektir]: "Ey içsel güvene ulaşmış olan nefis! Sen, hoşnut etmiş ve hoşnut olmuş olarak Rabbine dön; kullarımın arasına gir; cennetime gir!"

90. BELED SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
20 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla.

1-4. Sen bu beldede iken, bu beldeye, babaya ve ondan meydana gelen çocuğa andolsun ki, Biz, insanı güçlüklere göğüs gerebilecek bir biçimde yaratmış bulunuyoruz!

5. O, kendisine hiç kimsenin güç getiremeyeceğini mi sanıyor?

6. O: "Ben yığınla servet tükettim!" diye [öğünüyor].

7. O, kendini kimsenin görmediğini mi sanıyor?

8-10. Biz, ona, iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi? Biz, ona, [iyi ve kötü olmak üzere] iki yol göstermedik mi?

11. Ama o, sarp yokuşu aşmayı denemedi!

12. Sarp yokuşun ne olduğunu sen nereden bileceksin ki...?

13-18. O, bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmak, ya da şiddetli bir açlık gününde yakını olan bir yetimi veya yerlerde sürünen bir yoksulu doyurmak ve sonra da inananlardan, birbirlerine güçlüklere göğüs germeyi ve sevmeyi emredenlerden olmaktır. İşte onlar [amel defterleri] sağ taraflarından verilecek olanlardır.

19-20. Ayetlerimizi inkar edenler ise, [amel defterleri] sol taraflarından verilecek olanlardır. [Onların cezaları], kapıları üzerlerine sımsıkı kapatılmış olan bir ateş olacaktır!

91. ŞEMS SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve 15 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Güneşe ve aydınlığına;

2. Onu izlediğinde aya;

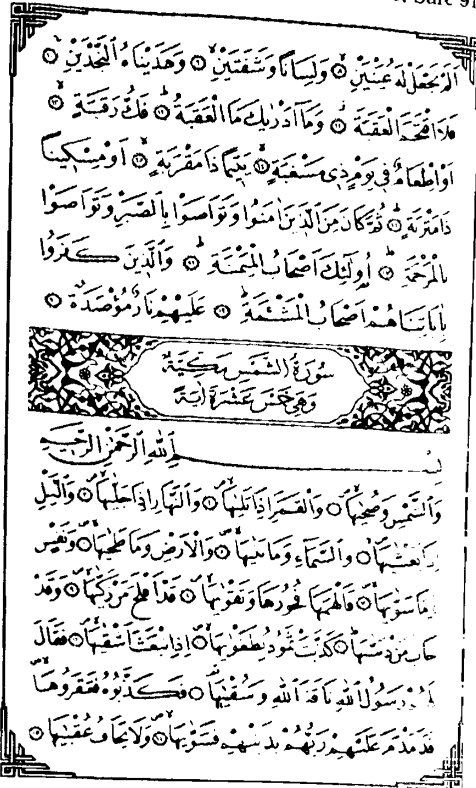
3. Güneşi çıkaran gündüze;

4. Onu örten geceye;

5. Göğe ve onu bina edene;

6. Yere ve onu yayıp döşeyene;

7-10. Nefse ve o nefse fonksiyonlar verene ve böylece ona kötülük duygusunu ve Allah bilincini aşılayana andolsun ki, nefsini arındırıp yücelten kurtuluşa erecek, onu alçaltan ise kaybedecektir.

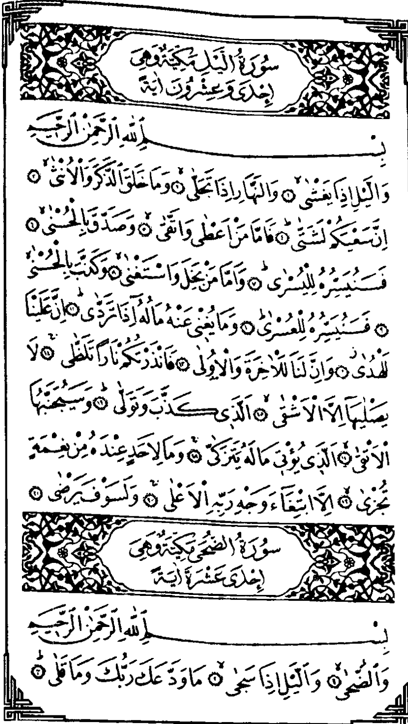

11-15. Semud [halkı], azgınlığı nedeniyle [gerçeği] yalanlamıştı. Hani onların en kötüsü, [kötü eylemini gerçekleştirmek için] ileri atıldığında, Allah'ın elçisi onlara: "Bu, Allah'ın dişi devesidir. Bırakın suyunu içsin! [Sakın ona zarar vermeyin]!" demişti. Buna rağmen onlar, yine de onu yalanlamışlar ve dişi deveyi de boğazlamışlardı. Bunun üzerine Rableri, onları, günahlarından dolayı yerle bir ederek yok etmişti. Allah, yaptığı işin sonucundan korkmaz!

Çol

1-4. I dınla yarat çabal gerçel

5-7. (Allah tasdik [yolda

92. LEYL SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
21 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-4. Her yeri bürüdüğünde geceye; açılıp aydınlandığında ise gündüze; ve erkek ile dişiyi yaratana andolsun ki, sizin, [gösterdiğiniz] çabalarınız, [varmak istediğiniz amaçlarınız], gerçekten de çok farklıdırlar.

5-7. O halde, her kim [başkalarına] verecek, Allah bilincinde olacak ve en güzel olanı da tasdik edecek olursa, Biz de ona en kolay [yolda gitmeyi] kolaylaştırırız.

8-10. Bununla birlikte her kim de cimrilik edecek, kendini yeterli görecek ve en güzel olanı yalanlayacak olursa, Biz de ona en güç [yolda gitmeyi] kolaylaştırırız.

11. O, düştüğünde [öldüğünde] malı ona hiçbir yarar sağlayamayacaktır!

12. Bize düşen, kuşkusuz, doğru yolu göstermektir.

13. Ahiret de dünya hayatı da elbetteki Bizimdir.

14-16. Ben sizi alevler saçan bir ateşe karşı uyarıyorum; o ateşe ancak, [gerçeği] yalanlayan ve [ondan] yüz çeviren en bedbaht girecektir!

17-21. Bununla birlikte, arınmak için malından [başkalarına] veren ve gerçekten de Allah bilincinde olan kimse o ateşten uzak tutulacaktır. [Onun malını başkaları için harcaması] başkasından gördüğü bir iyiliğe karşılık olmak üzere değil, fakat sadece yüceler yücesi Rabbinin hoşnutluğunu [kazanmayı] istemesinden dolayıdır. O da elbetteki hoşnut olacaktır!

93. DUHÂ SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
11 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-4. Kuşluk vaktine; karanlığı çöktüğü vakit geceye andolsun ki, Rabbin seni ne terk etmiş ne de sana da-

rılmıştır! Ahiret, senin için dünya hayatından daha iyidir.

5. Rabbin, kuşkusuz, sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın!

6. O, seni yetim bulup da seni barındırmamış mıydı?

7. O, seni yolunu kaybetmiş bulup da seni doğru yola ulaştırmamış mıydı?

8. O, seni gereksinme içinde bulup da seni kendine yeterli kılmamış mıydı?

9. Yetime gelince; onu aşağılama, ona kötü davranma!

10. İsteyene de gelince; onu sakın azarlama!

11. Rabbinin nimetine gelince de; ondan söz et!

94. İNŞİRÂH SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
8 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Biz, senin göğsünü açıp genişletmedik mi?

2-3. Belini büken yükünü üzerinden atmadık mı?

4. Senin şanını yüceltmedik mi?

5. Her güçlükle birlikte, kuşkusuz, bir kolaylık da vardır!

6. Gerçekten de her güçlükle birlikte, bir de kolaylık vardır!

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُو۫لٰىۜ ۝ وَلَسَوْفَ يُعْط۪يكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰىۜ ۝
اَلَمْ يَجِدْكَ يَت۪يماً فَاٰوٰىۖ ۝ وَوَجَدَكَ ضَٓالاً فَهَدٰىۖ ۝
وَوَجَدَكَ عَٓائِلاً فَاَغْنٰىۜ ۝ فَاَمَّا الْيَت۪يمَ فَلَا تَقْهَرْۜ ۝
وَاَمَّا السَّٓائِلَ فَلَا تَنْهَرْۜ ۝ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَۙ ۝ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَۙ ۝ اَلَّذ۪ٓي
اَنْقَضَ ظَهْرَكَۙ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَۜ ۝ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْراًۙ ۝
اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْراًۜ ۝ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْۙ ۝ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

سُورَةُ التّ۪ينِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالتّ۪ينِ وَالزَّيْتُونِۙ ۝ وَطُورِ س۪ين۪ينَۙ ۝ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَم۪ينِۙ ۝
لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ٓي اَحْسَنِ تَقْو۪يمٍۘ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِل۪ينَۙ ۝

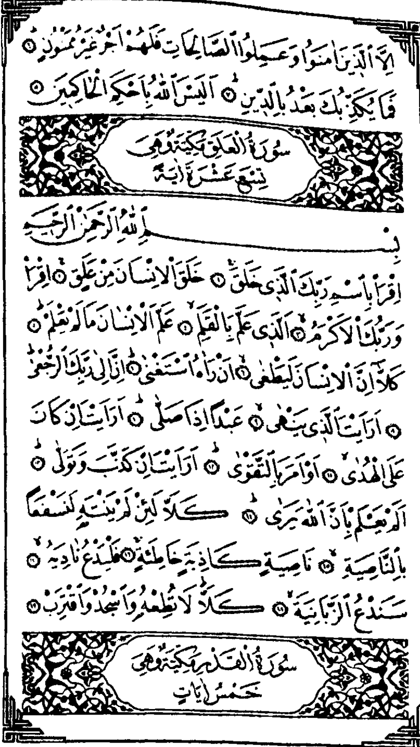
7. O halde sen, [bir güçlükten, bir sıkıntından] kurtulduğun zaman, dimdik ayakta dur!

8. Sadece Rabbine sevgi ile yönel!

95. TÎN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
8 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-5. İncire; zeytine; Sina dağına; ve bu güvenli beldeye andolsun ki, Biz, insanı en güzel bir biçimde yaratıyoruz; ama sonra da onu aşağıların aşağısına indirgiyoruz.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ
سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ
وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ
كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَىٰ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ
أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ
عَلَى الْهُدَىٰ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ
أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا
بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ
سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ
سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
خَمْسُ آيَاتٍ

6. Bununla birlikte inananlar ve iyi işler yapanlar, [böyle bir aşağılanmaya konu olmayacaklardır]. Onlar için hiçbir şekilde tükenmeyecek olan ödül olacaktır!

7. O halde, bütün bunlara rağmen, seni yine de dini yalanlamaya [sevk eden] nedir?

8. Allah, hüküm verenler içinde en iyi hüküm veren değil midir?

96. ALAK SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
19 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-5. Sen, yaratan, insanı [rahim duvarına] asılmış olan [zigot]dan yaratan Rabbinin adıyla, [Allah'ın birliğine] çağır! Çağır; çünkü senin Rabbin, cömertler içinde en cömert olan, [insana] kalemle [yazmayı] öğreten; insana bilmediğini öğretendir!

6-7. Fakat hayır! İnsan, kendini yeterli gördüğü için, azmaktadır!

8. Ancak dönüş Rabbine olacaktır!

9-13. Sen, bir kulu, namaz kılarken engelleyen kimse hakkında ne diyeceksin? Şimdi söyle bana, o [engellenen] doğru yolda ise ve [insanlara] Allah bilincine varmayı anlatıyorsa; buna karşılık o [engelleyen] ise [gerçeği] yalanlıyor ve [ondan] yüz çeviriyorsa, [bu durumda haklı olan kimdir? Engelleyen mi yoksa engellenen mi?] Söyle bakalım görüşün nedir?

14. O [engelleyen], Bizim [kendisini] gördüğümüzü bilmiyor mu?

15-16. Fakat hayır! Eğer o, [davranışlarına] son vermeyecek olursa, andolsun ki, Biz, onu, perçeminden, o yalancı, günahkar perçeminden mutlaka yakalarız!

17. O, taraftarlarını çağırsın!

18. Biz de zebanileri çağıracağız!

19. Hayır, hayır! Sen ona sakın uyma, [Rabbine] secde et ve yaklaş!

97. KADR SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
5 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Biz, gerçekten de onu Kadir [Belirleme] gecesinde indirmiş bulunuyoruz.

2. Sen, Kadir gecesinin ne olduğunu nereden bileceksin ki...?

3. Kadir gecesi, bin aydan daha hayırlıdır!

4-5. Melekler ve Ruh, o gece, Rablerinin izniyle, her iş için iner dururlar; o gece, tan yeri ağarıncaya kadar süren bir esenliktir!

98. BEYYİNE SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
8 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-3. Kitap ehlinden ve Allah'a ortak koşanlardan inkar edenler, kendilerine apaçık bir kanıt, [yani kendilerine] içinde dosdoğru hükümlerin bulunduğu tertemiz sahifeleri okuyan bir elçi gelmedikçe [inkarlarından] vazgeçecek değillerdir.

4-5. Ancak kendilerine kitap verilmiş olanlar, kendilerine apaçık bir kanıt geldikten sonra ayrılığa düşmüşlerdir; oysa onlara; inançlarında samimi bir biçimde, içlerinden gelerek ve Allah dışındaki bütün tanrıları reddederek Allah'a ibadet etmelerinden [O'nun için çalışmalarından], namazı kılmalarından ve zekatı vermelerinden başka bir şey buyrulmamıştı. İşte gerçek din budur.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ ف۪يهَا
بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ۝ سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝

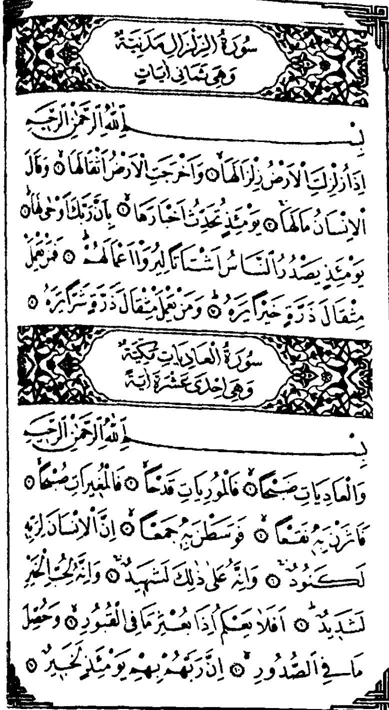
سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ
ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ مُنْفَكّ۪ينَ حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ
۝ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۝ ف۪يهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ
مُخْلِص۪ينَ لَهُ الدّ۪ينَ حُنَفَٓاءَ وَيُق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ د۪ينُ
الْقَيِّمَةِ ۝ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا
اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ
الْبَرِيَّةِ ۝ جَزَٓاؤُ۬هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

6. Kitap ehlinden ve Allah'a ortak koşanlardan inkar edenlere gelince; onlar, içinde sürekli kalacakları ateşte olacaklardır. İşte onlar, yaratılanlar içinde en kötü olanlardır!

7. Bununla birlikte inananlara ve iyi işler işleyenlere gelince; onlar da yaratılanlar içinde en iyi olanlardır!

8. Onların, Rableri katındaki ödülleri, altlarından ırmaklar akan "adn" cennetleri olacaktır; onlar, oralarda sürekli kalacaklardır. Allah onlardan hoşnut olacaktır; onlar da O'ndan hoşnut olacaklardır. İşte [bütün] bunlar, Rablerinden korkan[lar] için olacaktır!

99. ZİLZÂL SÛRESİ

[Medine'de inmiştir ve
8 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-5. Yer, o [müthiş] sarsıntı ile sarsıldığında, yer ağırlıklarını attığında ve insan: "Ona ne oluyor ki...?" diye sorduğunda, yer, o gün - Rabbi kendisine [öyle davranmasını] vahyettiği için- haberlerini anlatacaktır.

6. İnsanlar, o gün, yaptıklarının kendilerine gösterilmesi için, kabirlerinden bölük bölük çıkacaklardır.

7. Her kim zerre miktarı iyilik yapmış ise, onun [karşılığını] görecektir.

8. Her kim de zerre kadar kötülük yapmış ise onun [karşılığını] görecektir.

100. ÂDİYÂT SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
11 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-6. Soluk soluğa süratle koşan, [koşarken tırnaklarını yere vurarak] kıvılcımlar çıkaran, sabah erkenden baskın yapan, orada tozu dumana katarak düşman topluluğunun ortasına dalan [atlara] andolsun ki, insan, Rabbine karşı gerçekten de çok nankördür!

7. O da kuşkusuz, buna tanıktır.

8. O, gerçekten de mala ve servete çok düşkündür!

9-11. O[nlar] kabirdekilerin çıkarılacağı, kalplerdekilerin açığa vurulacağı zaman, Rablerinin, işte o gün, her şeylerinden haberdar olacağını hâlâ bilmiyorlar mı?

101. KÂRİA SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
11 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-3. Kâria. Nedir o Kâria? Sen Kâria'nın ne olduğunu nereden bileceksin ki..?

4-5. O gün, insanlar, her bir tarafa uçuşan pervaneler; dağlar ise atılmış renkli yünler gibi olacaklardır!

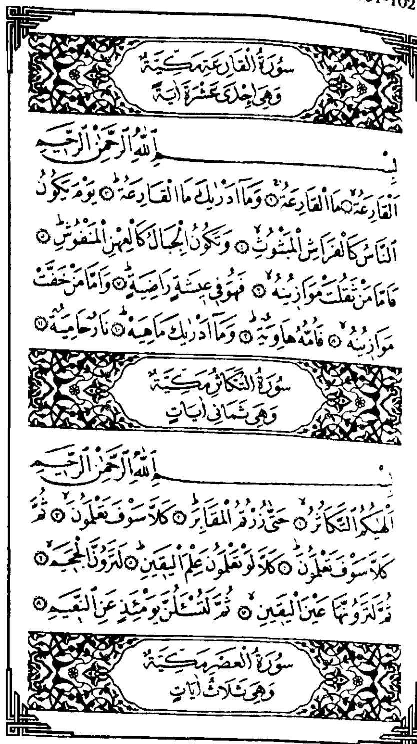
6-7. [İşte o gün,] kimin tartıları ağır gelecekse, [bilin ki], o, hoşnut olacağı bir yaşantı içinde olacaktır!

8-9. Buna karşılık kimin tartıları hafif gelecekse, [bilin ki], onun anası Hâviye olacaktır!

10-11. Sen onun ne olduğunu nereden bileceksin ki...? O, çok kızgın bir ateştir!

102. TEKÂSÜR SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
8 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

سورة القارعة مكية
وهي إحدى عشرة آية
بسم الله الرحمن الرحيم
القارعة ۝ ما القارعة ۝ وما أدراك ما القارعة ۝ يوم يكون
الناس كالفراش المبثوث ۝ وتكون الجبال كالعهن المنفوش ۝
فأما من ثقلت موازينه ۝ فهو في عيشة راضية ۝ وأما من خفت
موازينه ۝ فأمه هاوية ۝ وما أدراك ما هيه ۝ نار حامية ۝
سورة التكاثر مكية
وهي ثماني آيات
بسم الله الرحمن الرحيم
ألهاكم التكاثر ۝ حتى زرتم المقابر ۝ كلا سوف تعلمون ۝ ثم
كلا سوف تعلمون ۝ كلا لو تعلمون علم اليقين ۝ لترون الجحيم ۝
ثم لترونها عين اليقين ۝ ثم لتسألن يومئذ عن النعيم ۝
سورة العصر مكية
وهي ثلاث آيات

1-2. Çok mal edinme hırsı, sizi, kabirlere girinceye dek, oyalamıştır.

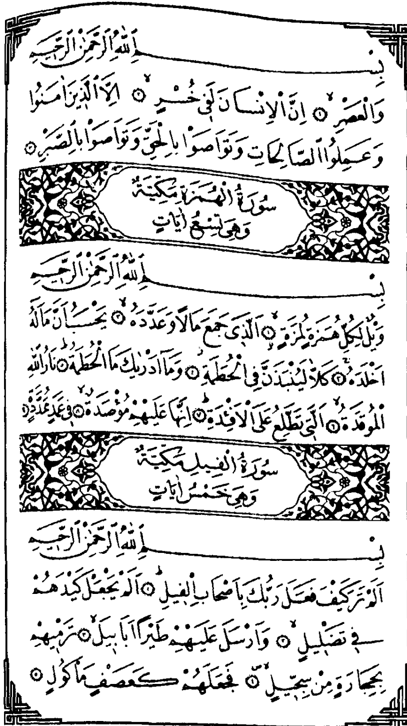
3. Hayır! Yakında anlayacaksınız!

4. Yine Hayır! Yakında anlayacaksınız!

5-6. Hayır, hayır! Eğer, siz [onu] içsel kesinlikten gelen bir anlayışla anlamış olsaydınız, cehennemi mutlaka görürdünüz!

7. Siz, sonunda onu, kendi gözünüzle kesin olarak göreceksiniz.

8. Sonra, siz, o gün, [dünyada iken size verilmiş olan bütün] nimetlerden mutlaka sorguya çekileceksiniz!

103. ASR SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
3 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-3. Zamana andolsun ki, insan, inananlardan, iyi işler yapanlardan, birbirlerine gerçeğe [uymayı] ve güçlüklere göğüs germeyi emredenlerden olmadıkça, mutlaka kaybedenlerden olmaya [mahkumdur!]

104. HÜMEZE SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
9 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. İnsanları arkadan çekiştirenin, kaş göz hareketleriyle onlarla alay edenin vay haline!

2-3. Mal toplayan, onu durmadan sayan ve malının kendisini sürekli olarak yaşatacağını sanan kimsenin de vay haline!

4. Hayır, asla! O, mutlaka, Hutame'ye atılacaktır!

5. Sen, Hutame'nin ne olduğu nereden bileceksin ki...?

6-7. O, Allah'ın yüreklere işleyecek olan tutuşturulmuş bir ateşidir.

8-9. O ateşin [kapıları], onlar, dikilmiş direklere [bağlanmış oldukları halde], üzerlerine kapatılacaktır.

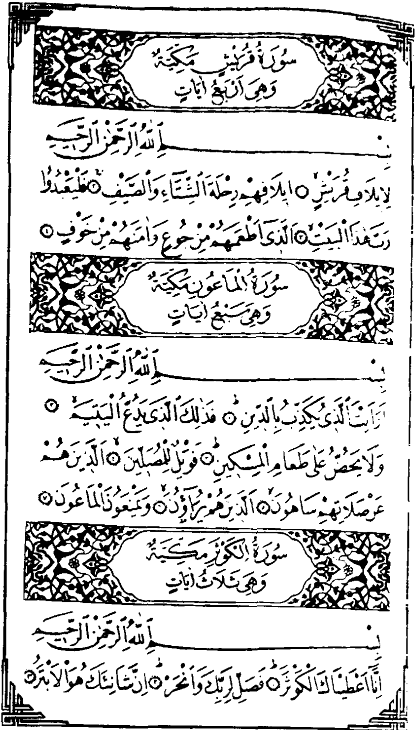
105. FÎL SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
5 ayetten oluşmaktadır.]

Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1. Sen, Rabbinin, Fîl ordusuna neler yaptığını görmüyor musun?

2-5. O, onların; üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar atan sürü sürü kuşlar göndermek ve böylece onları yenilmiş ekin yaprakları gibi yapmak suretiyle, planlarını boşa çıkarmamış mıdır?

106. KUREYŞ SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
4 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-4. Madem ki, [Allah], Kureyş'in, yaptığı anlaşma ile, onların kış ve yaz yolculuklarını güvenle yapmalarını sağlamıştır, o halde onlar, kendilerini aç iken doyuran ve her türlü korkudan güvende kılan bu Ev'in Rabbine ibadet etsinler [O'nun için çalışsınlar]!

107. MÂÛN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
7 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Dini yalanlayanı görüyor musun?

2-3. İşte o, yetimi itip kakan, yoksulu doyurmaya ön ayak olmayan kimsedir.

4-7. Kıldıkları namazları ciddiye almamalarından, [her şeyi] gösteriş ve [övülmek] için yapmalarından ve [toplum içinde başkalarına] en küçük bir yardımın yapılmasını bile engellemelerinden ötürü, vay o namaz kılanların haline!

108. KEVSER SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
3 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla.

1-2. Biz, kuşkusuz, sana Kevser'i [bolluğu ve bereketi] verdik; o halde [sadece] Rabbin için namaz kıl ve boğazla!

3. Sana karşı kin besleyene gelince; işte asıl izi silinecek olan odur!

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ يَٓا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَٓا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُ ۝
وَلَٓا اَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝ وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُ ۝ لَكُمْ د۪ينُكُمْ وَلِيَ د۪ينِ ۝

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا جَٓاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ
اَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

سُورَةُ تَبَّتْ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

تَبَّتْ يَدَٓا اَب۪ي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَٓا اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلٰى
نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَامْرَاَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ ف۪ي ج۪يدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ۝

109. KÂFİRÛN SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
6 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-3. De ki: "Ey inkar edenler! Ben sizin ibadet ettiğinize ibadet etmem; siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmezsiniz!

4-5. Ancak ben, sizin geçmişte ibadet etmiş olduklarınıza asla ibadet edecek değilim. Siz de benim şu anda ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz!

6. O halde, sizin dininiz size, benim dinim de banadır!"

110. NASR SÛRESİ

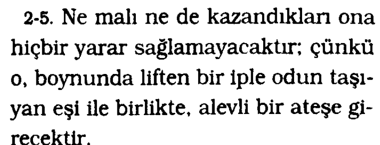
[Medine'de inmiştir ve
3 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-3. [Ey Muhammed!] Allah'ın yardımı ile zaferi geldiğinde ve sen insanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde, Rabbini överek tesbih et ve O'ndan bağışlanma dile; çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir!

111. TEBBET SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
5 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. Ebu Leheb'in elleri yok olsun! Kendisi de yok olsun!

2-5. Ne malı ne de kazandıkları ona hiçbir yarar sağlamayacaktır; çünkü o, boynunda liften bir iple odun taşıyan eşi ile birlikte, alevli bir ateşe girecektir.

112. İHLÂS SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
4 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1. De ki: "Allah Bir'dir;

2. O, ezeli olan ve [var olan her şeyin] sebebi olduğu halde kendisinin var oluş sebebi bulunmayandır;

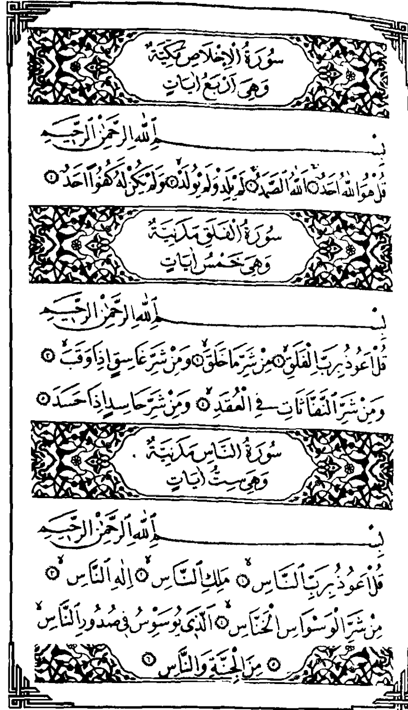
3. O, ne doğurmuş ne de doğurulmuştur.

4. Hiç kimse O'nun dengi değildir!"

113. FELÂK SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
5 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın
Adıyla,

1-5. De ki: "Ben; yarattığı şeylerin kötülüğünden; karanlık çöktüğünde gecenin kötülüğünden; düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden; kıskandığında, kıskananın kötülüğünden; karanlığı yok eden sabah aydınlığının Rabbine sığınırım!"

سورة الإخلاص مكية
وهي أربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

قل هو الله أحد ۝ الله الصمد ۝ لم يلد ولم يولد ۝ ولم يكن له كفوا أحد ۝

سورة الفلق مدنية
وهي خمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

قل أعوذ برب الفلق ۝ من شر ما خلق ۝ ومن شر غاسق إذا وقب ۝
ومن شر النفاثات في العقد ۝ ومن شر حاسد إذا حسد ۝

سورة الناس مدنية
وهي ست آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

قل أعوذ برب الناس ۝ ملك الناس ۝ إله الناس ۝
من شر الوسواس الخناس ۝ الذي يوسوس في صدور الناس
۝ من الجنة والناس ۝

114. NÂS SÛRESİ

[Mekke'de inmiştir ve
6 ayetten oluşmaktadır.]
Çok Seven, Çok Müşfik Olan Allah'ın Adıyla,

1-6. [Ey Muhammed!] De ki: "Ben, cinlerden ve insanlardan olan, insanların kalplerine vesvese sokan o sinsi vesvesecinin kötülüğünden, insanların Rabbi, insanların hükümdarı ve insanların tanrısı olan Allah'a sığınırım!"

KONULAR, KAVRAMLAR, İSİMLER İNDEKSİ

YARATILIŞ VE VARLIKLAR

E. MELEKLER

74/30-31; 53/26; 53/5-14; 97/3- 5; 7/206; 35/1; 37/164-166; 39/75; 40/7-9; 41/38; 42/5; 43/80; 21/26-28; 69/16; 70/4; 82/10-12; 2/102; 2/32; 2/97-98; 13/11; 22/75; 66/6;

F. CİNLER

1. Genel Olarak Cinler

72/1-15; 27/39; 15/27; 6/100; 6/128-130; 37/6-10; 34/14; 46/29-31; 21/82; 55/15-16;

2. İblis (eş-Şeytân)

38/71-85; 7/11-25; 7/27; 17/61-65; 15/28-43; 18/50-51; 2/34-36; 4/118-119;

BİLGİ

A. İLAHİ BİLGİ

85/21-22; 50/4; 35/11; 20/52-53; 56/77-80; 27/75; 17/4; 17/58; 10/61; 11/6; 6/38; 6/59; 31/27; 34/3; 43/2-4; 30/56; 57/22; 13/39; 22/70;

B. HİKMET

54/1-5; 19/12-14; ; 17/23-39; 6/89; 31/12; 43/63; 45/16; 16/125; 2/129; 2/251; 2/269; 8/29; 3/164; 3/79; 3/81; 33/34; 4/54;

C. GAYB BİLGİSİ

68/47; 38/69-70; 7/187 - 188 72/26-28; 72/8-10; 35/38; 27/65; 28/44-46; 10/39; 11/49; 12/3; 6/59; 37/6-10; 31/34; 34/14; 18/26; 16/77; 52/38; 52/41- 42 67/5; 30/2-3; 3/179; 3/44; 33/63; 9/78;

D. BÜYÜ (SİHİR)

113/1-5; 7/111-120; 72/6-7; 20/65-70; 2/102-103;

E. ŞİİR

36/69; 26/221-227;

F. RÜYA YORUMU

17/60; 12/21; 12/36; 12/4-6; 12/41-49; 37/102-106; 8/43; 48/27;

G. BİLGİ EDİNME YOLLARI

1. Doğru Bilginin (İlm) Kaynakları

a) Bilgi Kaynağı Olarak Vahiy

96/3-5; 10/108; 10/94-95; 6/91; 39/23; 45/6; 21/18 2/147; 3/60;

b) Bilgi Vasıtalarını Etkin Kullanmak

74/54- 55; 54/17, 22, 32, 40; 17/36; 6/36; 6/50; 39/17-18; 16/78; 2/31- 33; 4/83; 49/6;

2. Bilgisizliğin (Cehalet) Kaynakları

a) Sorgulama Yetersizliği (Taklit)

aa) Çoğunluğa (Topluma) Uymak

6/116-117; 5/100;

ab) Atalara (Geleneğe) Uymak

7/28; 10/78; 11/109; 37/69-70; 31/21; 43/21-22; 2/170; 5/104- 105;

b) Bilgi Vasıtalarını Etkin Kullanmamak

ba) Zanna Uymak

68/36-41; 53/23; 53/27- 28; 10/36; 10/68; 43/20;

C. MEVCUT DİNİ GRUPLAR

1. Putatapanlar (Müşrikler)

68/10-16; 7/37; 25/55; 25/60; 27/66 - 69; 17/41; 12/106; 6/136- 140; 6/21; 37/11-21; 37/69- 74; 39/15; 39/38; 39/45; 41/7; 42/6; 43/9; 46/17-18; 16/116-117; 16/20- 21; 16/56- 59; 16/62; 16/73; 14/30; 29/61; 29/63; 29/65-68; 2/165; 3/151; 4/116-117; 22/11-13; 22/74; 48/6;

2. Ehl-i Kitap

a) Yahudiler

35/32; 10/68- 70; 42/14; 16/118; 16/124; 2/111- 113; 2/122-123; 2/159; 2/174-176; 2/211; 2/40-48; 2/75-80; 2/94; 3/181-184; 3/187-188; 3/19; 3/199; 3/21-25; 3/75-78; 4/153-162; 4/44-47; 4/49-55; 57/16; 98/4-5; 62/6-8; 5/13; 5/41- 45; 5/64-66; 5/78-82;

b) Hıristiyanlar

35/32; 10/68-70; 42/14; 2/111-113; 2/116; 2/253; 3/19; 3/199; 4/171-172; 57/16; 57/27-29; 98/4- 5; 5/14; 5/17; 5/65-66; 5/72-76; 5/82-85;

3. Sabiiler ve Mecûsiler

2/62; 22/17; 5/69;

D. FITRAT DİNİ İSLAM (HANİFLİK)

103/1-3; 6/126-127; 6/161-163; 6/71-72; 31/22; 42/13; 16/123; 21/92-94; 23/51-53; 30/30-32; 30/43; 2/130-133; 2/135-140; 3/19; 3/67; 3/83-85; 3/95; 4/125; 22/30-31; 22/78; 61/9; 5/3; 5/69;

İTİKAD

A. İMAN ESASLARI

2/285; 2/62; 3/84; 4/136; 4/150-152; 4/170; 57/28; 57/8; 64/8; 5/69;

B. ALLAH

1. Allah'ın Varlığı ve Varlığının Delilleri

36/33- 44; 35/27- 28; 26/7-8; 27/93; 10/6; 31/31; 39/21; 40/81; 41/37; 41/39; 41/53; 42/29; 42/32-34; 45/3-6; 88/17-20; 16/79; 23/80; 30/20-25; 30/46; 29/19-21; 29/44; 2/164; 3/190; 57/17;

2. Allah'ın Birliği (Tevhid)

73/9; 112/1-4; 38/65; 35/3; 20/98; 27/59- 64; 17/111; 17/42- 43; 10/68; 6/164; 37/1-5; 37/180; 39/4; 40/62; 40/65; 43/45; 43/81; 43/84; 44/8; 51/50-51; 18/110; 16/51; 21/108; 21/22; 21/25-26; 2/163; 3/18;

3. Allah'ın Sıfatları (Ne Olduğu, Neler Yaptığı)

53/43-54; 85/12-16; 50/16-17; 7/156; 36/12; 35/38; 19/35- 36; 20/110; 20/82; 26/217-220; 26/75-83; 26/9; 27/73- 74; 28/68- 70; 17/25; 17/54-55; 17/60; 17/99; 10/107; 10/44; 10/61; 10/64- 65; 15/24; 15/86; 6/101-103; 6/115; 6/12-14; 6/147; 6/18; 6/3; 6/73; 34/2; 39/53; 40/19- 20; 40/2-3; 41/47; 42/11; 42/19; 42/25-26; 42/31; 42/49- 50; 42/9; 43/85; 45/36- 37; 18/109; 16/19; 14/38; 21/110; 21/23; 23/116; 23/92; 67/13- 14; 29/20-22; 29/42; 2/116; 2/117; 2/255; 3/1-2; 3/129; 3/26-27; 3/29; 3/5-6; 33/43; 33/54; 4/87; 57/3; 13/41-42; 13/8-10; 55/26-28; 59/1; 59/22- 23; 24/35; 24/64; 22/70; 22/76; 58/7; 49/18; 64/18; 64/4; 5/98; 9/116; 9/78;

b) Tebliğde Yöntem

7/199; 20/44; 26/214-216; 10/99; 6/108; 6/66-69; 41/34-35; 88/21- 22; 16/125; 23/96-98; 29/46; 2/256; 3/159; 22/67-69;

5. Peygamberlerin Mucizeleri ve Diğer Olağanüstülükleri

7/106- 120; 7/132-134; 7/143; 7/146-147; 20/77-78; 28/30-32; 17/101; 17/59; 10/76; 40/78; 3/46; 13/38;

D. AHİRET

1. Genel Olarak Ahiret Hayatı

87/16-17; 53/42- 44; 7/169; 28/83; 17/18-21; 17/72; 10/60; 11/103-105; 12/109; 40/39; 42/36-38; 43/33-35; 18/46; 84/16-19; 29/64; 13/26;

2. Kıyamet

73/14; 74/8-10; 81/1- 6; 101/1-5; 75/1-15; 77/1-19; 50/20; 54/1-2; 54/46-48; 7/187; 25/25; 20/105-108; 56/1-10; 27/82- 85; 15/85; 37/19; 31/34; 34/3; 39/67- 68; 40/18; 40/59; 42/17- 18; 43/61; 45/27; 18/47; 18/8; 18/99; 16/61; 16/77; 21/1; 21/104; 21/109-111; 21/96 -98; 52/1-12; 67/25- 27; 69/1-3; 69/13-17; 70/1-3; 70/5-14; 78/1- 5; 78/17- 20; 79/1-9; 79/34-36; 79/42- 46; 84/1-6; 30/12- 14; 33/63; 47/18; 55/35-40; 22/1- 2; 22/7;

3. Yeniden Dirilme ve Allah'ın Huzurunda Toplanma (Haşir)

96/8; 68/42-43; 81/7-14; 100/9-11; 80/33-42; 85/1-3; 75/3- 4; 75/37- 40; 50/15; 50/2-4; 50/41- 44; 50/9-11; 54/6-8; 7/29; 7/57; 36/32; 36/51- 54; 36/77-83; 19/37- 40; 19/66- 72; 19/85- 86; 19/94- 95; 20/102-104; 20/124- 127; 27/87; 17/49- 52; 10/4; 10/45; 11/4; 11/7; 15/24- 25; 37/15-18; 37/50- 62; 31/28; 34/31-33; 34/40- 42; 34/51-54; 39/30-31; 42/47; 43/67- 68; 46/33; 46/6; 51/1-6; 16/38-40; 16/84; 14/42-43; 21/93; 23/114-115; 23/16; 23/79; 32/10-11; 67/24; 70/42-44; 79/10-14; 30/11; 30/19; 30/50; 30/55- 57; 99/1-6; 57/17; 13/5; 76/27- 28; 22/66; 22/7; 64/7; 64/9;

4. Yargılanma (Hesap)

a) Genel Olarak Hesap

89/21-24; 53/38- 41; 101/6-11; 75/12-15; 75/22- 25; 77/24, 28, 45; 77/46- 50; 50/21-29; 86/8-10; 54/52-53; 7/147; 7/170; 7/38-40; 7/6-9; 36/65- 67; 25/22- 23; 25/26-30; 20/111- 112; 56/8- 9; 28/62- 66; 28/74- 75; 17/13- 15; 17/71; 10/26- 30; 10/4; 11/111; 6/130; 6/132; 6/160; 6/164; 6/22- 31; 6/94; 37/20- 34; 31/16; 31/33; 34/26; 39/24; 39/46- 48; 39/69- 70; 40/10-12; 40/16-17; 40/40; 40/52; 41/20; -23; 41/47-48; 42/23; 44/40-41; 45/28- 29; 45/31-35; 46/19; 18/103-106; 18/30; 18/47- 49; 18/52; 16/111; 16/25; 16/27-29; 16/85- 87; 16/89; 14/21-22; 14/44-51; 21/23; 21/47; 23/101-115; 23/62-67; 32/12; 69/18-20; 78/37- 40; 82/1- 5; 82/17- 19; 84/7-15; 29/12- 13; 83/6-12; 2/110; 2/166-167; 2/281; 2/284; 2/286; 3/182; 3/185; 3/30; 4/122-124; 4/40-42; 99/7; 47/1- 3; 47/8-9; 13/18; 55/31-32; 55/60; 24/23-25; 22/10; 22/17; 22/56; 58/6; 5/109; 5/116-119; 5/9-10;

b) Amellerin Dünyada Tesbiti

81/10-14; 50/16-18; 50/4; 19/94- 95; 17/13-14; 43/80; 45/28- 29; 69/19-24; 82/10-12; 9/121;

c) Dünya Varlığının Ahirette İşe Yaramaması

26/88- 89; 10/54; 6/32; 6/70; 39/47; 69/25-29; 3/10; 3/196-197; 5/36;

d) Şefaat

74/48; 53/26; 7/53; 36/20-25; 19/87; 20/109; 26/90-93, 96-102; 10/3, 18, 49, 54, 106;

İBADET

A. ALLAH'A KULLUK

73/20; 25/17-19; 19/65; 17/22-23; 39/2-3; 40/14; 40/60; 2/21; 22/78.

B. DÜZENLİ İBADETLER (İBÂDÂT-I MERSÛME)

1. Namaz

a) Genel Olarak Namaz

107/4-7; 7/170; 7/29; 25/64; 19/31; 19/54-55; 19/59; 20/132; 20/14. 17/110. 10 87
11/87; 6/92; 31/17; 42/36-38; 14/31; 14/40; 21/73; 23/1-6; 70/22-35. 29/45 2 3
2/45-46; 4/142; 4/43; 24/37; 22/77; 5/12; 9/18; 9/54;

b) Namazın Farziyeti ve Namaz Vakitleri

50/39- 40; 20/130; 17/78- 79; 11/114; 30/17-18; 2/110; 2/238-239; 2/43. 2/83. 24/56
24/58; 22/78;

c) Gusül, Abdest ve Teyemmüm

4/43; 5/6;

d) Kıble

2/115; 2/142-150;

e) Cuma Namazı

62/9-10;

f) Cenaze Namazı

9/84;

g) Zorluk Halinde Namaz

4/101-103;

2. Oruç

2/183-185; 2/187;

3. Hac

a) Haccın Farziyeti ve Menasiki

2/158 2/196- 200; 2/203; 3/96- 97; 22/27-29; 5/1-2; 5/94- 97;

b) Kabe

29/67; 2/125-128; 3/96- 97; 22/25-26; 5/97;

c) Kurban Kesmek

108/2; 2/196; 22/27-28; 22/32 -34; 22/36-37; 5/27; 5/97;

C. KEFARETLER

1. Yemin Kefareti

66/2; 5/89.

2. İhram Kefareti

5/95;

3. Zıhar Kefareti

58/3-4;

4. Yanlışlıkla Adam Öldürme Kefareti

4/92;

D. MABEDLER

7/31; 72/18; 2/114; 24/36; 22/40; 9/107- 110; 9/17-19; 9/28;

E. DİN ADAMLARI

5/82-85; 9/31; 9/34-35;

AHLAK

c) Allah'dan Ümit Kesmek
15/55- 56; 39/53; 41/49; 30/36; 29/23; 22/15;
d) Allah'ı ve İsmini İstismar Etmek
2/224; 63/2; 58/16;
e) Dinde Aşırı Gitmek
7/32; 6/119; 5/101- 102; 5/77; 5/87;

C. İNSANIN KENDİSİNE VE ÇEVRESİNE KARŞI AHLÂKÎ SORUMLULUKLARI

1. İyi ve Övülen Tutum ve Davranışlar

a) Genel Olarak İyilik ve Doğruluk
90/11- 18; 25/70; 35/10; 11/112; 6/151-153; 31/13-19; 42/36-38; 46/13-14; 16/90; 70/22-35; 2/177; 2/189; 3/92; 33/35; 60/12; 4/36; 4/85;
b) İyilerle Dost Olmak
11/113; 8/72; 60/1-2; 60/13; 4/139; 4/144; 58/22; 5/51; 9/71;
c) İyilikte Yardımlaşmak ve Kötülüğe Karşı Koymak
7/164; 31/17; 42/39; 3/104; 3/110; 3/113-114; 3/200; 4/114; 5/48; 23/61 22/41; 58/9; 9/71;
d) Başkalarına Maddi Yardımda Bulunmak (İnfâk)
92/5-7; 107/1-7; 17/26; 17/28; 34/39; 51/19; 14/31; 23/60-61; 2/195; 2/215; 2/219; 2/245; 2/254; 2/267-268; 2/270-274; 2/280; 3/134; 3/92; 4/8; 57/18; 57/7; 76/8-10; 59/9; 24/22; 63/10; 64/17;
e) Namuslu Olmak (İffeti Korumak)
33/59; 24/26; 24/30- 31; 24/33; 24/60;
f) Arabuluculuk Yapmak
2/182; 2/224; 4/114; 49/9-10;
g) Emanete Riayet Etmek
23/8; 70/32- 33; 2/283; 3/75-76; 4/58;
h) Adil Olmak
7/29; 16/76; 16/90; 60/8; 4/58; 57/25; 49/9; 5/42; 5/8;
ı) Kardeşlik
3/103; 49/10; 49/13;
i) Hoşgörü ve Bağışlama
25/63; 25/72; 28/54; 42/43; 16/126; 2/263; 3/134; 4/149; 24/22; 22/60; 64/14;
j) Olumsuzluklara Karşı Dayanıklı Olma ve Direnme (Sabr)
73/10; 103/1-3; 90/17; 28/54; 11/11; 11/115; 31/17; 16/126-127; 2/153; 2/155-157; 2/45; 3/200;
k) Alçakgönüllülük (Tevâzu)
25/63; 17/24; 17/37; 31/18-19;
l) Sözünde Durmak ve Yeminini Yerine Getirmek
17/34; 16/91-92; 16/94-95; 23/8; 70/32; 2/225; 76/7; 49/15; 61/2-3; 5/89;
m) Köleyi Özgürleştirmek
90/12 - 13; 4/92; 24/33; 58/3; 5/89;
n) Görgülü Olmak
4/86; 24/27-29; 24/58-59; 24/61;

r) Büyücülük ve Büyüye Başvurmak
113/1-5; 2/102-103;
s) Rüşvet Almak ve Vermek
2/188;

TOPLUMSAL DÜZEN VE HUKUK

A. AİLE HAYATI

1. Ana-Baba
17/23-24; 6/151; 31/14-15; 46/15; 14/41; 29/8; 2/83; 4/36; 9/113-114; 9/23-24;
2. Karı-Koca
30/21; 2/222-223; 4/128; 4/19- 21; 4/34-35; 58/1- 4;
3. Çocuklar
17/31; 6/140; 42/49-50; 18/46; 2/233; 8/28; 60/12; 60/3; 65/6; 63/9; 64/15;
4. Akrabalık ve Akrabalar
16/90; 2/27; 60/3; 4/36; 13/21; 13/25; 24/61; 9/113;
5. Sütanneliği ve Sütkardeşliği
2/233; 4/23; 65/6;
6. Evlat Edinme
33/37; 33/4- 5; 33/40;
7. Kardeşlik Akdi
4/33;
8. Yetimler ve Vesayet
17/34; 2/220; 4/2-6; 4/9-10;

B. HUKUK

1. Yasama Yetkisi
10/59; 42/21; 16/116; 3/32; 33/36; 4/105; 4/13-14; 4/65; 59/7; 24/51; 5/44-50; 5/87;
2. Kamu Hukuku
a) Ceza Hukuku
aa) Cezaların Şahsiliği
53/38-39; 35/18;
ab) Cezalar (Hadler)
42/40- 41;
Adam Öldürme ve Müessir Fiiller
17/33; 2/178-179; 4/92-93; 5/45;
Zina
24/2-10; 17/32; 25/68-69; 61/12;
Eşcinsellik
4/15-16;
Hırsızlık (Sirkat)
5/38
Zina İftirası (Kazif)
24/4- 5;
Terör (Hirabe)
5/33-34;

b) Gasb ve Hırsızlık

2/188; 60/12; 4/29-32;

c) Tefecilik (Ribâ)

30/39; 2/275- 276; 2/278-280; 3/130;

D. SİYASET

1. Siyasal Egemenlik

8/20-21; 8/24; 8/27; 8/46; 3/132; 4/59; 47/33; 24/56; 64/12; 5/33-34; 5/92;

2. Yönetim İlkeleri

a) Danışma (Şûra)

42/36-38; 3/159;

b) Adaleti Sağlamak

38/26; 16/126; 60/8; 4/105-109; 4/135; 4/58; 5/8;

c) Görevi Ehline Vermek

4/58;

d) İyiliği Ayakta Tutmak ve Kötülüğü Engellemek (el-emru bil-ma'rûf ve'n-nehyu 'anil-munker)

2/143; 3/104; 3/110; 22/41; 2/43; 3/110

3. Temel Hak ve Özgürlükler

a) İnanç ve Düşünce Özgürlüğü

10/99; 88/21-22; 2/256;

b) Yaşama Hakkı

17/31; 17/33; 4/92-93; 5/32;

c) Aklın ve İnsan Onurunun Korunması

49/11; 5/90- 91;

d) Neslin ve İffetin Korunması

17/32; 24/19; 24/33;

e) Mülkiyet Hakkı

16/71; 2/188; 4/29-30; 4/32;

4. Başka Topluluklarla İlişkiler

a) Barışın Esas Oluşu

45/14; 2/208; 8/61-62; 60/7-8; 4/77; 4/94; 49/9-10;

b) Savaşı Zorunlu Kılan Nedenler

42/42; 2/190-193; 2/243-244; 60/9; 4/75; 4/89; 4/91; 22/39- 40; 49/9;

c) Savaş (Cihad)

ca) Gerektiğinde Savaşmaya Teşvik

2/216; 8/39; 8/45; 8/65-66; 3/139; 3/142-148; 3/158; 4/104; 4/74; 4/76-78; 4/84; 4/95-96; 47/35; 47/4- 6; 22/78; 66/9; 61/10-14; 61/4; 5/35; 9/111; 9/123; 9/14-16; 9/19-22; 9/38-41; 9/52; 9/73;

cb) Ordu Kurma ve Askeri Donanım

8/60; 4/71;

cc) Savaş Esirleri

8/67-71; 4/24; 47/4;

cd) Fey' ve Ganimet

8/1; 8/41; 8/69; 59/7- 8;

2. İsra Olayı

17/1; 17/60;

E. HZ. PEYGAMBER'İN AİLE HAYATI VE EŞLERİ

33/6; 33/53-55; 33/28-34; 33/37; 33/50-52; 33/59; 33/57-58; 24/11-20; 66/1-5;

F. HZ. PEYGAMBER'E YÖNELİK UYARILAR

80/1-12; 33/1-3; 33/37-39; 28/86-88; 17/73-75; 17/86-87; 10/94-95; 11/12; 6/35; 6/52-55; 18/6; 18/28; 16/126; 8/67-68; 3/128; 4/105-113; 68/48; 9/43;

G. HZ. PEYGAMBER'E YÖNELİK TESELLİLER

73/10-11; 93/1-11; 94/1-4; 108/1-3; 38/17; 36/76; 35/4; 35/25-26; 20/131-132; 27/70; 27/78-81; 10/65; 15/87-89; 15/97-99; 6/33-35; 31/23-24; 40/4-5; 40/55; 40/77; 44/58-59; 46/35; 51/52-54; 16/127-128; 52/48-49; 30/60; 47/13; 76/23;

H. HZ. PEYGAMBER'İN VE MÜSLÜMANLAR'IN MÜCADELELERİ

1. Hicret Öncesi Dönem

a) Hz.Peygamber'in Kavmiyle İhtilafı

96/9-10, 14-19; 68/8-9; 68/10-16; 68/46; 68/51; 109/1-6; 53/33-37; 106/1-4; 50/1-5; 50/45; 86/15-17; 54/1-5; 38/1-11; 72/19-23; 25/4-6; 25/40-42; 25/52; 35/42-44; 19/77-80; 26/3-6; 28/47-51; 28/57; 17/47-48; 17/76-77; 10/41; 12/108; 15/6-8; 15/88-99; 6/19; 6/46-47; 6/56-58; 6/65-67; 6/135; 37/35-40; 37/167-170; 34/7-9; 34/31; 34/43-49; 39/64-67; 41/26; 41/41-42; 41/52; 42/15; 42/24; 43/5-10; 43/29-32; 43/57-60; 43/78-80; 43/83; 43/88-89; 45/19; 46/7; 46/11; 51/7-11; 51/52-55; 21/1-6; 21/36; 21/45-46; 23/68-74; 23/81-83; 52/29-49; 70/36-42; 8/30-34; 13/6; 13/43;

b) Habeşistan'a Hicret

39/10; 16/41-42; 16/110;

c) Mekke'de Kitap Ehli İle İlişkiler

26/196-197; 27/76; 11/17; 6/92; 6/159; 34/6; 43/45; 23/53-56; 29/46-47; 13/36;

2. Hicret

a) Hicret, Muhacirler ve Ensar

59/9-10; 17/76-77; 29/56-60; 2/218; 8/72-75; 9/40; 9/100;

b) Hicret Etmeyenler ve Mekke Devri Münafıkları

8/72; 4/88; 29/2-11; 22/11-13;

3. Hicret Sonrası Dönem

a) Hz.Peygamber'in Müslümanlar'la İlişkileri

aa) Müslüman Cemaatin Medine'deki Genel Durumu

2/104; 2/143; 8/26; 8/63; 3/100-106; 3/110; 57/10-11; 65/10-11; 58/22; 49/14-18; 48/29; 9/71; 9/90-92; 9/10